CANTERBURY & YORK SOCIETY

DIOCESIS KARLIOLENSIS

2vols

£4.150

NUNC COGNOSCO EX PARTE

TRENT UNIVERSITY
LIBRARY

The Canterbury and York Society.

GENERAL EDITOR: REV. F. N. DAVIS.

DIOCESE OF CARLISLE.

VOL. I.

CANTERBURY AND YORK SERIES.—VOL. XII.

The Register of John de Halton,

BISHOP OF CARLISLE,

A.D. 1292—1324.

VOLUME I.

TRANSCRIBED BY

W. N. THOMPSON,

WITH AN INTRODUCTION BY

T. F. TOUT, M.A.,

Professor of Mediæval and Modern History in the University of Manchester; formerly Fellow of Pembroke College, Oxford.

London:

ISSUED FOR THE CANTERBURY AND YORK SOCIETY,

AT 124, CHANCERY LANE.

MDCCCCXIII.

EDITORIAL NOTE.

The editing of this Carlisle Register has proceeded through unforeseen difficulties. So long ago as the year 1905, Mr. W. N. Thompson, of St. Bees, undertook to transcribe the document and furnish it with introduction and index, and for a while his work was continued with every prospect of his being able to complete it. Part I, containing folios 1 to 23, was issued in September 1906, but soon afterwards his manuscript was sent to the press more irregularly and with long intervals owing to his ill-health. Part II came out in December 1908.

Mr. Thompson had calculated that his work would make two volumes of about 300 pages each, and he decided to end the first volume at folio 63. He was able to transcribe and pass for the press as far as folio 82, that is to page 80 of volume ii of the Register as now printed, and then, in July 1911, came his death.

Under these circumstances the Bishop of Carlisle and his Registrar were good enough to allow the volume containing Halton's Register to be deposited at the Public Record Office, and there the remaining portion was transcribed. The thanks of the Society are due to the Deputy-Keeper of the Public Records for receiving the volume, to Mrs. C. H. Jenkinson for her professional assistance, to Miss A. L. Manley for prepariug the index, and to Mr. C. Johnson, M.A., for his indispensable help in supervising the whole of this part of the work. Professor Tout has most generously given us a valuable introduction and to him also the gratitude of the Society is due and is now placed on record.

It will be realized that any lack of uniformity which may be discovered between the earlier and later pages must in this way be accounted for, but there is every reason to believe that an accurate transcript of an important and interesting Episcopal Register is now in the reader's hands.

16728

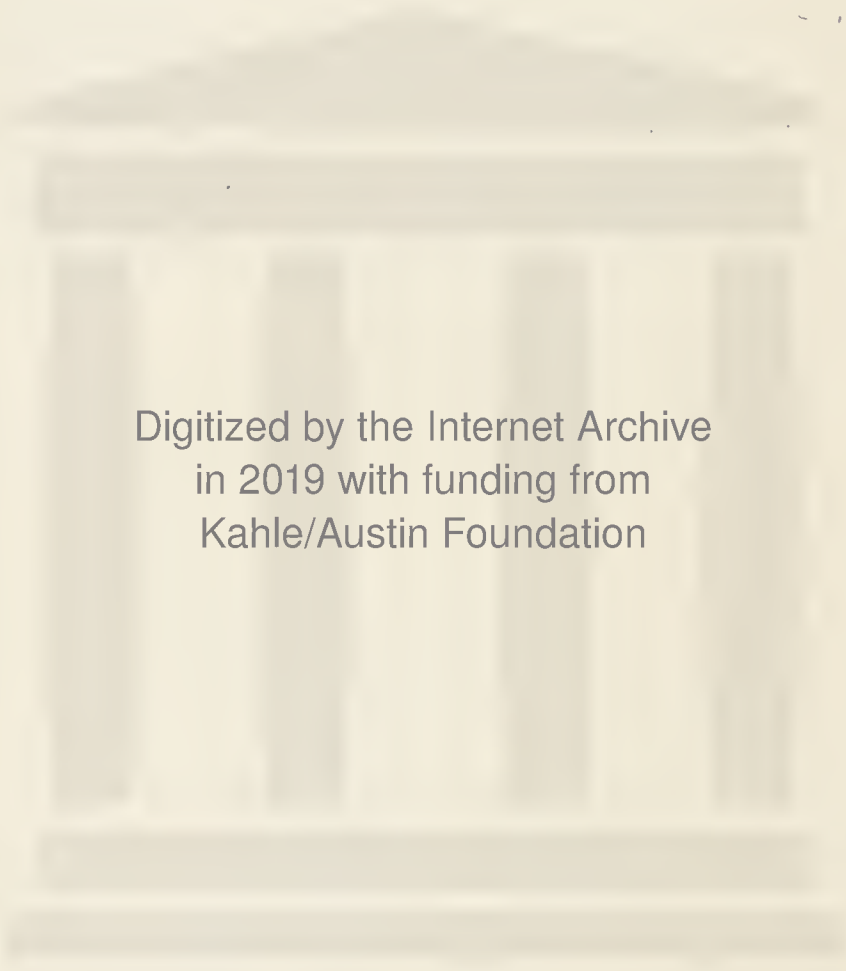

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Kahle/Austin Foundation

https://archive.org/details/registerofjohnde0001john

INTRODUCTION.

Of the family and early career of bishop John of Halton exceedingly little is known. The name, generally written in the records as Halghton and Halughton, is a common one, so common that no inference as to place of origin can safely be derived from it. The bishop had numerous namesakes and kinsmen for many of whom he provided not unhandsomely in his diocese.[1] This fact, combined with the intensely local character of most of the great "religious" corporations, and notably the cathedral church of Carlisle,[2] suggests a probable local and north country origin for our hero. We have it on his own testimony that he studied at the university of Oxford, and that he spent a long period in its schools. He himself tells us that he had for a long time "drunk of the milk of wisdom" there, "from the first beginnings of his scholastic course until divine Providence called him to a greater care".[3] In after life, Halton retained a grateful memory of the place of his early studies, using his authority as bishop to prevent excommunicated scholars

[1] Among these the following may be mentioned:—

(*a*) Gilbert of Halton, ordained acolyte 21 September 1303 (*Reg.*, i, 211), instituted rector of Ousby 24 September 1304, with seven years dispensation for non-residence for the purpose of study, and license to be ordained by any Catholic bishop (*Ib.*, i, 218). On 17 September 1305, he was ordained subdeacon at West Ham, Essex (*Ib.*, i, 231). In May 1306, he was presented to Kirkland Rectory by the bishop (*Ib.*, i, 251), and in 1311 became archdeacon of Carlisle, with renewed dispensation for non-residence, "ad eundum scolas" (*Ib.*, ii, 72-3). See later p. xxxi.

(*b*) Robert of Halton, rector of Musgrave, who acted as the bishop's proxy at the audit of his accounts as collector of the papal tenth, in London, on April 1302 (*Ib.*, i, 171). He was ordained deacon on 21 December 1303 (*Ib.*, i, 213), and priest on 3 April 1305 at St. Paul's, London, by the bishop of Carlisle (*Ib.*, i, 231). In 1315 he was instituted rector of Ousby (*Ib*, ii, 102-3), and in 1316 he was appointed by bishop Halton to the vicarage of Torpenhow (*Ib.*, ii, 125).

(*c*) William of Halton, priest, appointed by the bishop "perpetual vicar" of Lazonby in December 1300 (*Ib.*, i, 131).

(*d*) Sybil of Halton, wife of John Armstrong of Ousby, for whom the bishop stood as surety (*Ib.*, i, 165).

(*e*) Thomas of Halton, rector of Kirkland, ordained priest in 1318 (*Ib.*, ii, 191).

[2] See later, pp. xxxii-xxxiii, for the position of Adam of Warwick. When, after Halton's death, a south countryman was made bishop of Carlisle, the chief chronicle of the diocese makes a point of recording the appointment of a "homo australis". (*Chron. de Lanercost*, p. 253.)

[3] *Register*, i, 47.

withdrawing themselves from the jurisdiction of the chancellor and masters by establishing themselves within his diocese. He also urgently besought the pope that Oxford, "the true mother and nurse of English science", should have for itself the privileges granted to all the universities of France, that its masters in any faculty should enjoy the right of teaching all over the world without new examination or approval.[1]

The larger care to which Halton was called was, undoubtedly, the office of canon of the house of St. Mary's, Carlisle, the only community of regular canons of the order of St. Augustine in England which was also a cathedral church. We may guess, if we like, whether he then took the religious vows as a canon regular, or whether he had already done so at Oxford, perhaps at one of the two Oxford houses of that order St. Frideswide's, or Osney, which latter included the dependent house of St. George's, within the Castle of Oxford. As a member of the cathedral chapter, Halton was established in a prominent position in the northern diocese, which remained the sphere of his work for all the rest of his life. The statement often accepted that Halton became prior of Carlisle is belied both by his own statement that Adam of Warwick was prior from 1284 onwards until 1304,[2] and by his description as simple canon of Carlisle in the official documents attesting his appointment as bishop.[3]

The chapter of Carlisle was generally zealous on behalf of its order, and faced a long and bitter struggle with Edward I, before it succeeded, thanks to papal support, in establishing as its bishop an Austin canon of Cumberland stock in Ralph of Irton, who took his name from Irton, near Ravenglass, and had been prior of the canons regular of Guisborough in Cleveland. Thanks to its persistence, Irton ruled over the church of Carlisle from 1280 to 1292. If as bishop he kept the goodwill of his own order, his greediness and excessive zeal for holding visitations made him unpopular both with the secular clergy and with the

[1] *Register*, i, 77-8. Halton feared that academic peace "summe necessaria inter universitates" would not long be preserved if Oxford did not have the right to compete with the other Universities. In the thirteenth century, universities of repute, like Paris, were not very generous to their younger brethren.

[2] *Ib.*, i, 224. I have myself rashly repeated the statement that he was prior in my article on Halton in the *Dictionary of National Biography*, apparently on the authority of the list of priors in *Monasticon*, vi, 141.

[3] *Calendar of Patent Rolls*, 1281-92, pp. 480 and 491.

other religious bodies.[1] Death came on him suddenly as he was returning north from Parliament at London. After a fatiguing journey through deep snow, he reached his manor of Linstock, where he at once indulged in the favourite mediæval remedy of blood letting. Immediately after he imprudently partook of a hearty meal, and next morning was found covered with blood and speechless in his bed. He died on 1 March and was buried in his cathedral, which he had provided with a new roof.[2]

After Irton's death the chapter despatched Halton and another canon to London to announce to the king the death of their bishop, and to request permission to appoint his successor.[3] These two received on March 23 letters of license to elect, and on 23 April the canons chose Halton for their bishop.[4] The royal assent was given on 26 May,[5] and on 18 June his temporalities were restored to him, the consent of the archbishop of York having already been given by proxy to his appointment.[6] He was consecrated bishop on 14 September by Anthony Bek, bishop of Durham.[7] Among the bishops assisting Bek was the chancellor, Robert Burnell, bishop of Bath, who died less than six weeks later.

Halton remained bishop of Carlisle for more than thirty-two years. We know more of his episcopate than that of his predecessors since accident has determined that the earliest surviving register of the see of Carlisle should be his. The substance of this register is printed in the volumes to which this paper seeks to serve as an introduction. If it cannot be said that it contains the records of a great or a memorable episcopacy, we may unhesitatingly recognize that its publication in full adds materially to our knowledge of the period and the district concerned. This statement is little less true by reason of the fact that many of the public documents of importance contained in it have been printed long ago by the late Canon Raine in his valuable volume of "Historical Papers and Letters from the Northern

[1] See for this *Chron. de Lanercost*, passim, and especially pp. 102 and 145.

[2] *Ib.*, p. 144.

[3] *Calendar of Patent Rolls*, 1281-92, p. 480. Messrs. Johnson and Fowler of the Public Record Office inform me that the petition of the chapter for licence to elect is dated 9 March (*Ecclesiastical Petitions Chancery*, file 10, No. 35), and that for confirmation, 25 April (*Ib.*, Nos. 36 and 37).

[4] Le Neve, *Fasti Ecclesiæ Anglicanæ*, iii, 234, ed. Hardy.

[5] *Calendar of Patent Rolls, 1281-92*, p. 491.

[6] *Ib.*, pp. 495-6.

[7] Stubbs, *Registrum Sacrum Anglicanum*, p. 48 (1858).

Registers", issued by him in 1873 in the Rolls Series. With few exceptions, the documents given by Dr. Raine are re-printed *in extenso* in this work. There also appear in these pages many papers drawn up in common form, or of the circular type, such as are widely diffused among many diocesan registers. For instance we have many papal bulls, such as *clericis laicos*, the bull *super cathedram* against the friars, *verba delirantis*, and several others.[1] We have also circulars such as the pope's letter to the English bishops on the crimes imputed to Walter Langton, bishop of Lichfield and treasurer.[2] Halton, like other bishops, put in his register communications describing events that interested him, and for that reason we read below accounts of many well known incidents such as those describing the resignation of Celestine V, the election of Boniface VIII, and the radical changes brought about by the latter Pope immediately after his accession.[3] Similarly we have the well known French description of the sermon of the bishop of Orleans in 1303 against Boniface VIII and the recital of the charges brought by Philip IV against him.[4] It is always a problem how far documents already in type should be re-printed, but as most of us have not ready access to great libraries, it is a fault on the right side to re-issue in cases of doubt, and the policy pursued by the editors of this volume has the important advantage that besides making important documents readily accessible, it brings together in a single conspectus the whole mass of documents derived from a single source. In so doing it records not only what was inserted on the register because officially necessary for the conduct of the business of the see. It illustrates the sort of information that a thirteenth century bishop thought important enough to be preserved in an accessible repository of general news for the benefit of himself, his diocese, and his successors.

A few of the public documents now published for the first time can be fairly described as adding materially to our knowledge. First of importance among them we may place the summary of Halton's account as collector of the crusading tenth in Scotland, a document of very great interest to which I shall have

[1] For instances, *Reg.*, i, 47-9, "movet animam"; pp. 71-2, "clericis laicos"; pp. 124-8, "super cathedram"; "verba delirantis", pp. 173-4; "regnans in caelis", ii, 2-9.

[2] *Ib.*, i, 74-5.

[3] For instance, *Ib.* i, 49-52, "revocatio factorum Celestini pape".

[4] *Ib.*, i, 209-11.

to recur later.[1] Another apparently new document of some interest is the text of the bull of Clement V, dated 2 August 1305, imposing a new crusading tenth for three years on the British islands, which we shall also have occasion to mention later.[2] The clear statement of the "nova taxatio" of 1318 in this diocese is also a useful addition to our accurate knowledge.[3] Also novel, though containing less fresh information, is a rhetorical denunciation of William of Nogaret, representing a familiar type of scholastic exercise, but in an example at least unknown to so widely-read a scholar as M. Ch. V. Langlois.[4] To these we may add a certain proportion of unknown royal letters, both under the great and the privy seal. None of them are of very striking importance.[5] Their rarity as compared with some other contemporary registers is, however, noteworthy.

The present writer has had no responsibility for the transcription or editing of the text contained in the present volume, and a melancholy chapter of accidents has deprived some part of the printed pages of the advantage of final editorial supervision by the transcriber of the manuscript. Under these circumstances a certain number of doubtful readings and a certain proportion of incorrect marginal dates, comments and identifications of personal and place names with their modern equivalents, will doubtless be found. We owe it, however, to the zeal and scholarship of the general editor of the society that these difficulties have been minimised, and that many of such as have crept into the book have been rectified in the list of *corrigenda*. Substantially, the volume as issued by the Society may be regarded as containing a sufficiently accurate text, and an adequate supply of those helps

[1] *Register*, i, 150-161 See later pp. viii-xix

[2] Prof. W. E. Lunt in his important recent article in the "First Levy of Papal Annates", *American Historical Review*, xviii, 52, tells us that he has been unable to find a copy of this bull, and is clearly unaware of its being dated a year earlier than the known bull to the same effect, printed in *Foedera*, i, 991-2. The earlier document, whose *incipit* is "gustato ante", is copied into Halton's register from a notarial transcript of 21 April 1306 (*Reg.*, i, 257-9). It is dated within a few days of Clement's assumption of the pontificate. It is another striking instance of the possibilities of recovering lost documents from diocesan registers that Prof. Lunt has in this article printed from the Salisbury register Clement V's bull of 1306, imposing annates on the British Churches. *American Historical Review*, xviii, 62-64.

[3] *Reg.*, ii, 182-9.

[4] *Ib.*, ii, 50-54.

[5] A few random instances may be referred to in *Ib.*, ii, 100-105, mostly "judicial writs", 164, 165, 206; "privy seals" are on ii, 129-30, 205.

to its study which sound editing affords. Among these latter the itinerary of the bishop and the index will be found particularly useful.

The Society is indebted to Mr. Charles Johnson of the Public Record Office for an account of the condition of the manuscript register from which this work is printed, and which is now in the Diocesan Registry at Carlisle. It may conveniently be appended here :—"The volume", writes Mr. Johnson, "containing the register, consists of two hundred and sixty-seven leaves, the first one hundred and nineteen being taken up with Bishop Halton's register and the remainder with that of Bishop John de Kirkby (A.D. 1332-1353). The last sixteen leaves are occupied with a survey of the bishop's demesne lands. The leaves measure 13¼ in. by 8½ in., the survey at the end being of smaller size, viz., 10½ in. by 8½ in. It is bound in a rough sheepskin binding with a little tooling on the sides, probably of the eighteenth century, and is marked in ink No. 3. The present volume was made up from the fragments of other volumes, as appears by the fact that there are traces of two foliations. One leaf, f. 76, has been cut out since the volume was bound and the last foliation made. The first eight leaves of the present foliation were probably ff. 115 to 121 of another volume, but they have been misplaced (as appears in the printed text), f. 1 being the original f. 120, f. 5 the original f. 117, and f. 8 the original f. 121. If so, they were out of order, even before their rebinding.

"A second volume seems to have begun with f. 9, anciently numbered 1, ff. 28 and 29 were both numbered 20, but two leaves have been lost between ff. 30 (anciently 21) and 31 (anciently 24). A schedule has been inserted between ff. 85 and 86, the other end of which forms f. 92. Thus f. 93 is the old f. 84. Another leaf is missing between ff. 109 (anciently f. 100) and 110 (anciently f. 103), and the corresponding leaf between f. 115 (anciently f. 108), and f. 116 (anciently f. 110) is also missing. The volume has been paged since the loss of f. 76. The ancient foliation is continued to f. 136 (anciently 130)."

Let us now go from the register to its author, and see what light it throws upon his acts.

Halton's long career as bishop was dogged by repeated misfortunes. Between the time of his election and the royal confirmation of the canons' choice, a destructive fire had laid in ruins a great part of his cathedral city, and had destroyed the east part of the cathedral, including the tomb of bishop Irton,

and the new roof erected at that prelate's expense. Halton was, however, soon called away from Carlisle on public affairs. Like Irton, he was pressed into the "business of Scotland", being present, for instance, on 17 November 1292, when Edward the First's decision in favour of John Balliol as king of Scots was proclaimed at Berwick,[1] and at the homage of the new king John on 26 December at Newcastle.[2]

A larger and more intimate connexion with Scotland was secured for Halton by his appointment as chief collector of Scotland of a crusading tenth imposed by Pope Nicholas IV for a period of six years on all the churches of Britain. This is the famous tenth for which a new "taxation" of the ecclesiastical benefices of Great Britain and Ireland was ordered in accordance with the "true value" of each of them, the earlier assessments having seriously under-stated the revenue of most incumbencies. Accordingly the "new taxation", commonly called the "Taxation of Pope Nicholas", was undertaken for England and Wales by John of Pontoise, bishop of Winchester, and Oliver Sutton, bishop of Lincoln, the commissioners appointed to levy the tenth within that area. Since the publication of this "Taxation of Pope Nicholas", by the Records Commission in 1802, it has been a well-known source of information, though it can hardly be said even now that it has been exhaustively studied, or even that its true text has as yet been established.[3] The documents now printed from Halton's register enable us to trace in detail the steps taken by the bishop to carry out the parallel task entrusted to him in Scotland. They also throw much new light upon the papal taxation of the Scottish church. If before proceeding to tell from the documents how Halton discharged his trust, I venture to go far away from Halton and Carlisle to put together a few points on the general subject of papal taxation in Scotland, my excuse must be that I have sought in vain for clear information on the subject in such guides to Scottish ecclesiastical history as I have been able to consult. Not only is papal taxation in Scotland much less abundantly

[1] *Fœdera*, i, 780.

[2] *Ib.*, i, 782.

[3] The most important recent contribution to our knowledge of this subject is contained in Miss Rose Graham's excellent article on the "Taxation of Pope Nicholas IV" in the *English Historical Review*, xxiii, 434-454. A comparison of the figures given by the printed text for the "nova taxatio" of 1318 in the diocese of Carlisle, with those for the same in that diocese in *Reg.*, ii, 183-9, convinces one of the unwisdom of taking the printed figures as authoritative.

illustrated by surviving documents, but such documents as do survive have never, so far as I know, been made to yield all the information that they afford. As examples of the somewhat perfunctory treatment of the subject by Scottish historians, I may appeal to the pages dealing with papal taxation in the two books which, with all their defects, give a better account of the subject than any others that I have consulted. I refer to Cosmo Innes' *Sketches of Early Scottish History* (1861),[1] and to Bishop Dowden's excellent summary in his *Mediæval Church in Scotland* (1910).[2]

The following remarks, which I have put together primarily for my own guidance, are only offered here as a hasty and provisional statement of the chief facts. If I have been anticipated in some source unknown to me, let the fault be set down to my ignorance.

So far as I can see, papal taxation in Scotland followed on exactly the same lines as those which it took in England, and indeed over all christendom. The three most important papal taxes of the second half of the thirteenth century were the "crusading tithes" of 1254, 1274, and 1291. Each of these grants treated the British Islands, including Ireland, as a single unity, which, though assigned to different collectors in England and Wales, Scotland and Ireland, were to contribute all or part of the proceeds of their taxation to support the projected crusades of the English king. The complaints of chroniclers and compilers of registers voicing the indignation of the sorely taxed monasteries of England enable us to trace in detail the process of the levying of each of these taxes in England. On each of the three occasions, one or two chief collectors were appointed and on each occasion it was part of their duty to assess the value of the benefices which they taxed. Each assessment was higher than its predecessors and therefore more resented by the clergy.[3] Each time the papal agents tried to get more nearly at the "true value" of each benefice, and the ordinary method seemed to have been to enquire in the various rural deaneries before the dean and a trustworthy jury of the deanery sworn to declare the true value

[1] Compare Innes' in *Origines Parochiales Scocie*, i, xxxvi (1850). "There is no greater reproach to our old Scotch writers of law and history than the blunders they have made about this man [Baiamund] and his tax."

[2] In his *Chartulary of Lindores* (Scottish History Soc. 1903) Bishop Dowden suggested a healthy scepticism (*e.g.*, Introduction, p. xlvii) but did not follow it up.

[3] "Prima tolerabilis, secunda gravis, tercia gravissima." *Liber de Bernewelle*, p. 191, which gives local particulars of all three.

of the revenues of the churches in the district.[1] From this process came the "Norwich taxation" of 1256, made by Bishop Walter Suffield of Norwich.[2] In 1275 it was superseded by the new taxation made by the collectors of the crusading tenth granted by the Council of Lyons, Raymond de Nogeriis and Friar John of Darlington.[3] This, as we have seen, was superseded in 1291 by the taxation of Pope Nicholas.

In Scotland, different collectors worked in the same way and at the same times. Of the first Scottish taxation we seem to know very little, save some of the results. In 1275, however, the collection of the Lyons tenth was entrusted to Baiamund dei Vicci, canon of Asti,[4] who next year reassessed the Scottish benefices on a higher basis. Master Baiamund began his collection well, and in the first two years of his activity extracted more than £7,000 from the Scottish clergy. He apparently sympathised with the difficulties of the Scots whom he taxed. Anyhow, the difficulties of his task seem to overwhelm him, and he made so little progress that he went back to Rome and besought the pope to reduce the assessment.[5] After eight years of work, he requested to be recalled in 1282, as there was no more work to be done.[6] However, the pope visited the sins of the Scots on his head, and he was summoned to Rome in 1284, and threatened with deprivation for his unfaithfulness.[7] Despite this, we find that he, in 1286, was still again going to Scotland as the papal nuncio,[8] and so late as 1289 he obtained letters of

[1] The *Annales de Burton* in *Annales Monastici*, i, 325, give a writ of bishop Suffield to the rural dean of Stafford, showing the method of assessment by the rural deanery.

[2] So far as I know none of the Norwich valuations are in print. Professor W. E. Lunt of Cornell, who has long been working at the financial relations of England on the papacy, tells me that he has recently discovered a text of this valuation for several dioceses, and that he hopes to publish it. This would be a very important addition to the material available for the study of ecclesiastical taxation in the thirteenth century.

[3] Stubbs, *Const. Hist.*, ii, 183, seems in error in saying that the Norwich taxation "lasted until the new taxation of 1291". See reference in note (1) above. The *Liber de Bernewelle* gives interesting particulars of the later methods of assessment.

[4] *Calendar of Papal Letters*, i, 449 (20 Sept. 1274).

[5] Fordun, i, 306 (*Historians of Scotland*). Compare *Calendar of Patent Rolls*, 1272-81, p. 263.

[6] *Calendar of Papal Letters*, i, 465.

[7] *Calendar of Papal Letters*, i, 469. Compare *Ib.*, pp. 478 and 481, and Theiner's *Vetera Monumenta Scot. et Hib. historiam illustrantia*, p. 133.

[8] *Calendar Patent Rolls*, 1281-92, p. 241.

protection for another visit to the same country.[1] In short, his efforts to collect the tenth of 1274 covered nearly the whole of the time between the two great crusading levies.

It is possibly the knowledge of the prolonged character of Master Baiamund's labours that produced the common confusion between his work and that of the levying of the tenth of 1291, with which he had nothing to do. For this latter task, the two original collectors appointed at Rome were the bishops of Caithness and Carlisle. The bull was dated 18 March 1292,[2] and the prelates designed by it were doubtless Ralph Irton and Alan of Caithness. But both these bishops were dead before the bull was issued, whereupon the office was transferred to their successors. A disputed succession prevented another bishop of Caithness receiving consecration before 1296,[3] so that from the beginning Halton was practically the sole responsible collector. We know that, like the English collectors, he was instructed to re-assess the benefices taxed by him.[4] Little attention has been paid to the fact, and we are generally told that the tax was collected on the assessment of Baiamund.[5] It is clear, however, from the document in the Register, to which we have referred, that this was not the case. There were, therefore, three assessments in Scotland, just as there were in England.

None of these Scottish assessments survive in their entirety. We have, however, apparently fragments of all of them. In particular of what is vaguely called the "old taxation", large fragments survive in the registers of various Scottish monasteries, some at least of which documents go back to the thirteenth century. Thus the ancient taxation of St. Andrew's may be read in the registers of St. Andrew's, Arbroath, and Dunfermline;[6] the register of Arbroath also contains the assessment of the dioceses of Brechin and Aberdeen, which latter is also contained in the registers of Aberdeen and St. Andrews;[7] lastly, the register of

[1] *Calendar of Patent Rolls*, 1281-1292, p. 321.

[2] *Registres de Nicolas IV*, No. 6,671.

[3] Dowden, *Bishops of Scotland*, p. 239.

[4] The bull in Theiner, p. 150, shews this. Compare Raine's *Priory of Coldingham*, p. 12, Surtees Soc.

[5] This is, for instance, the view of Cosmo Innes, *Sketches of Early Scottish History*, pp. 25-7.

[6] *Liber cartarum prioratus S. Andree*, pp. 29-38; *Reg. de Aberbrothoc*, i, 231-247; *Reg. de Dunfermelyn*, pp. 203-211, all in Bannatyne club. For the discrepancies in these and other versions of the same accounts see later p. xl.

[7] *Reg. Episcopatus Aberdonensis*, ii, 52-56, Spalding Club. *Liber S. Andree*, pp. 355-61.

Moray contains the taxation of the diocese of Moray.[1] We have then the "old taxation" of the whole of the east of Scotland, but, unluckily, those of none of the western and extreme northern dioceses have survived.[2]

There are innumerable discrepancies of detail in these various partial versions of the "old taxation". It is, however, clear from the general agreement of the total, and from the similar order of arrangement of the deaneries and parishes in the various detailed returns, that they all came from a common original, and represent a single taxation. Some of the many slight variations in the totals may be, with equal probability, attributed to slips of the editors of the printed registers, or to the inevitable discrepancies, due to a variety of copyists in the various manuscripts employed by these editors. With these limitations, all the ancient records of the "old taxation" agree in presenting an assessment of an exceedingly moderate amount. Similar sums are recorded in an act of the Scottish Parliament of 1366, as being those of the "old taxation", a taxation too which is clearly identical with those recorded in the registers. I now print a summary of this as it is given in the register of Arbroath, the manuscript of which apparently go back to the late thirteenth and the early fourteenth centuries.[3] The totals, arranged in order of the wealth of each diocese, are as follows:

	£	*s.*	*d.*
St. Andrews	8,018	4	0
Glasgow	4,080	13	4
Aberdeen	1,610	9	4
Moray	1,418	15	4
Dunkeld	1,206	6	8
Dunblane	606	13	4

[1] *Reg. de Moravia*, pp. 362-3, Bannatyne Club.

[2] Innes' *Sketches*, p. 27 (1861). This book, pp. 21-28, gives a useful short account of the whole question.

[3] *Registrum de Aberbrothoc*, i, 241. There is an essentially similar summary in *Reg. Aberdon.*, ii, 51, Spalding Club, *Reg. de S. Andrea*, Bannatyne Club, p. 28, and *Acts of Parliament of Scotland*, i, 141, 1366. The chief discrepancies are Aberdeen, £1,492 4*s.* 4*d.* (*Acts of Parl.*), £1,610 11*s.* 4*d.* (*Reg. Aberdon.*), £1,610 9*s.* 4*d.* (*Lib. S. Andree*), Caithness, £286 14*s.* 10½*d.* (*Acts of Parl.*), £286 14*s.* 10½*d.* (*Lib. S. Andree*), and £286 13*s.* 10½*d.* (*Reg. Aberdon.*). In the case of Caithness, I think the latter totals are more likely to be the right ones. The total in *Acts of Parl.* is £15,002 16*s.*, but at that date part of St. Andrews and Glasgow, for instance, Berwick and Teviotdale (Roxburgh), were in English hands.

	£	s.	d.
Caithness	386	13	4
Whithorn	358	15	10½
Ross	351	19	8½
Brechin	341	3	4
Argyll (Lismore)	281	6	8
Sodor and Man	omitted		
Total	£18,750	19	7½

The question arises who made the "old taxation"? Modern Scottish antiquaries assume that it is the taxation of Baiamund, and their view is vouched for by the authority of several Scottish Acts of Parliament of the reigns of James III and James IV, all of which voice the desire of the Scottish clergy that they should be assessed at no higher rates than by those of the "auld taxacion of Bagimond".[1] Whatever he was thought of in his own days, "Bagimond" had become by the fifteenth century a saviour of the Scottish clergy from extortion. Unluckily for this view, we have surviving fragments of the undoubted taxation of Baiamund which shows so high a level of assessment that the current view cannot be substantiated. I am therefore inclined to think that the "auld taxation" is in substance the taxation of 1256, the Scottish counterpart of the moderate "Norwich taxation" whose disappearance was so much lamented south of the Tweed.

Let us next study the real assessment of Baiamund, for which some materials also remain. The whole assessment is lost, and the late document called by the Scots "Bagimond's roll" is not much earlier than the Reformation,[2] and altogether wanting in

[1] *Acts of Parl., Scotland*, ii, 99 (1471), 209 (1488), and 233 (1493), repeat this wish in substantially the same language.

[2] Innes, *Sketches*, p. 28. Innes points out that the so called "Bagimond roll" is only evidence for the reign of James V, since it mentions the taxation of a church only founded in 1517. Compare *Reg. Episc. Glasguensis*, pp. lxii, lxix, and *Origines Parochiales Scocie*, i, xxxviii-ix, both in Bannatyne Club. These cases do not show that the roll was without authority, but that it was corrected from time to time to meet current deeds. Similarly the English taxation of 1291 was printed by the Record Commission from a fifteenth century transcript, which included many fourteenth century additions, and notably the "new taxation" of the province of York, settled in 1318. It is much to be wished that some competent scholar should study this volume in relation to the manuscripts available. It would be something of a miracle if the printed text were trustworthy.

authority. Indeed the problem of how far "Bagimond's roll" expresses Baiamund's figures does not as yet seem to have been investigated, though the evidence, so far as I have examined it, strongly suggests that it did not. In discussing this subject we have fortunately no need to rely on such late and doubtful records. One contemporary document, limited in scope, but most authentic in substance, shows us, not indeed Baiamund's assessment, but the actual sums collected by him in the two first and only fruitful years of his activity. This is the document preserved in the Vatican archives and printed in Theiner's invaluable collection.[1] The details of the amount collected, diocese by diocese, so far as they can be ascertained, without painful process of calculation from details not added up, are as follows. The order is again that of the order of the apparent wealth of the various dioceses of Scotland:—

	£ s. d.	£ s. d.
	1274-1275.	1275-1276.
St. Andrews ...	976 11 0¼ ...	679 10 0½
Glasgow ...	538 4 0½ ...	393 4 0¼
Aberdeen ...	398 11 6½ ...	not added up
Moray ...	219 13 6½ ...	not added up
Dunkeld ...	172 19 6½ ...	not added up
Whithorn ...	for two years ...	209 12 1
Dunblane ...	108 9 2¾ ...	90 14 10¼
Brechin ...	48 13 10½ ...	70 15 7½
Caithness ...	36 9 4 ...	45 11 10
Argyll ...	34 12 0 ...	24 12 1½
Ross ...	42 2 10 ...	no receipt

I have arranged them in order of gross receipt paid by the dioceses. Sodor and Man is not included. The gross sum collected for the two years is £7,195 12*s.* 6*d.*

These figures clearly do not represent the assessment called since the fifteenth century the "roll of Bagimond". They record neither the assessment nor the amount of tithe receivable. Baiamund does not set down the sums which he ought to

[1] Theiner, *Vetera Monumenta*, pp. 109-116—"Compotus decime crucis in regno Scocie". The heading speaks of the period accounted for as three years, but the details show clearly that the accounts are only for the first two years. The figures of "Bagimont's roll" in *Archæologia*, xvii, 233-53, give actual tithe, and are in some cases not widely dissimilar. I have not, however, gone carefully into these bewildering returns whose existence has only just been pointed out to me by Mr. C. Johnson.

have collected, but the amounts on which he actually laid hands. As we know his efforts did not satisfy the authorities at Rome, and as the general difficulty of collecting mediæval taxes in a reasonable time is not likely to have been felt less in Scotland than in England, we are abundantly justified in assuming that a collector who could raise over £3,500 in cash for two years in succession in payment of his tithe, must have assessed the Scottish church at a sum of considerably over the minimum possible valuation of £35,000, of which the sum collected was a tenth. It would not be rash to believe that the sum of Baiamund's assessment must have been at least £40,000, and that consequently his assessment must have been an exceedingly high one, even if we allow for a certain number of voluntary offerings swelling the collected sums. Certainly it is not the assessment of the monastic registers, the "old taxation" attributed to Baiamund, whose gross sum only amounted to about £15,000, and which therefore could not produce more than £1,500 a year in the way of tithe. Baiamund's real taxation must have been therefore something between twice and three times of the old taxation falsely attributed to him. We can therefore easily understand his difficulties in carrying through his work for the whole of the five years, and easily understand the strong resistance which he encountered in his efforts to do so.

We now come to the new assessment made by bishop Halton. Of the method of the assessment we have no information, but it must have involved a more careful visitation of Scotland by his deputies, than the actual collection of the money need have occasioned. It is not likely that many details of the assessment will ever be ascertained, but the short account of Halton to which I have already referred,[1] gives us what is most important for us to know, a clear summary of the assessment imposed by him on every diocese in Scotland. A table of the amount of the taxation of the various dioceses arranged in the order of the aggregate richness of the several sees is here appended.

[1] *Register*, pp. 152-3. The order here given is substantially that of both the "old taxation" and Theiner, pp. 109-116. The three first dioceses are the same, but their several modifications in the order of the secondary ones. Sodor and Man is here for the first time included, but in none of the taxations is Orkney mentioned. Both sees were under the archbishop of Trondhjem. The Scottish sees proper were "ad Romanam ecclesiam nullo medio pertinentes". Theiner, p. 161. Whithorn was still sometimes regarded as a suffragan of York. Wilkins' *Concilia*, ii, 393.

	£	s.	d.
St. Andrews	13,723	17	3½
Glasgow	11,143	12	0
Aberdeen	3,439	13	0½
Dunkeld	2,525	11	8
Moray	2,496	6	10
Dunblane	1,376	12	3½
Whithorn	1,322	12	6
Brechin	1,008	12	1
Ross	681	10	5
Argyll	661	8	11½
Sodor and Man	536	0	8
Caithness	464	0	0
	£39,479	16	8[1]

Some obvious conclusions arise from these most instructive figures. The first is that Halton's taxation of Scotland was exceedingly high, and that it was, so far as we can guess, very similar in amount to that of the real assessment of Baiamund. Both figures seem almost incredible. Moreover the three corresponding taxations of England were each graded in severity, while the second taxation of Scotland, in 1275, was substantially as high as that of 1292. The total of the taxation of Pope Nicholas for England and Wales amounted to £210,644 9*s.* 9*d.*,[2] a sum only just exceeding five times the amount of the Scottish taxation. It is difficult to believe that the Scottish church of the days of either Alexander III or John Balliol was nearly one-fifth as wealthy as the whole church of England and Wales. The suggestion on the face of it is that the taxation of the Italian canon and of the English bishop were both excessive, even as compared with the final English taxation of 1291, which English churchmen complained of as "skinning them to the bones".[3] It is some consolation to the English scholar that the independent Scotland of 1275 was as badly treated by the papal agents as was the dependent Scotland

[1] The addition is that of the Register.

[2] See the very instructive diocesan table of Pope Nicholas' taxation in England and Wales drawn up by Stubbs in the later editions of *Const. Hist.* (ii between pp. 580 and 581, ed. 1887), "the result of a painful calculation".

[3] *Liber de Bernewelle*, p. 191, "tercia usque ad ossa excoriat". The greediness of the canons of Barnwell is notorious, and must prevent too much stress being laid upon this language. However, the figures speak for themselves.

of 1292. It will be difficult then for Scottish antiquaries to regard this excessive tax as a new instance of the injustice resulting from Edward I's policy to Scotland. But both figures alike may help to support the statement often made of the extraordinary proportion of Scottish wealth that was in the hands of the church, or afford fresh evidence of the recognised prosperity of thirteenth century Scotland before the desolating wars of independence began. On the whole I am inclined to think that Halton and his agents, working in a hurry in a country disturbed by faction and strife, made their assessment in a rapid and perfunctory fashion, and substantially adopted the assessment of Baiamund as the quickest way of expediting the collection of the tax.

An examination of the statistics of the individual dioceses is equally instructive. In all the surveys it is clear that the overwhelming proportion of the wealth and population of Scotland was collected in the two great southern dioceses of St. Andrews and Glasgow. It is perhaps significant that this proportion is slightly less in the later as compared with the earliest survey. In the "old taxation" the two great dioceses stand for two-thirds of the wealth of the Scottish church. The sums collected by Baiamund are only slightly less than this, while in the assessment of 1292 St. Andrews and Glasgow only contribute five-eighths of the total. Some share of the decline in the last case may be due to the fact that for the sake of peace the two bishops had been allowed to assess their own possessions at their own rate.[1] Here again we may usefully compare the assessments of the Scottish dioceses with those of the various bishoprics in England. Of course Scotland had nothing to parallel such a diocese as that of Lincoln, whose assessment of over £42,000 was greater in amount than that of the taxation of all Scotland. Moreover the area of the see of Lincoln was so extensive that the comparison between it and any Scotch diocese is valueless. On the other hand, it is hard to believe that the church in both St. Andrews and Glasgow was wealthier than the church of the diocese of London, which was only taxed at £10,190. It is true that the area of each of these Scottish dioceses was greater, but, apart from the wealth of London and its suburbs, the

[1] *Reg.*, i, 156. The taxation was full "exceptis bonis propriis episcoporum Sancti Andree et Glasguensis quorum quidem bonorum taxacio per consciencias dictorum episcoporum fuerat facta et, ut credit, minus plene". But by 1301 the two prelates were leaders of the national opposition, and perhaps Halton may be prejudiced in making this unkind cut at their consciences.

diocese, including all Middlesex and Essex, and a good deal of Hertfordshire, was not contemptible even in extent. It is more significant that Carlisle was taxed about £300 less than Aberdeen, the third Scottish see, and that the average Scottish diocese of the second group compares favourably with the dioceses of Wales. Yet even the £861 a year of Bangor, the poorest southern diocese, recently devastated by war, seems wealth as compared with the Highland and Island sees.

I have said that the details of Halton's taxation of Scotland are generally unknown. Fortunately there is one exception to this statement, and that luckily concerns the rich archdeaconry of Lothian, the portion of the diocese of St. Andrews, south of the Forth, and almost certainly in those days the wealthiest part of Scotland. Since 1841 there has been printed from the records of the priory of Coldingham[1] a detailed taxation of the churches and monasteries of the archdeaconry of Lothian, deanery by deanery. Dr. Raine, the elder, the editor of the volume, has shown that this taxation is based on a bull of Nicholas IV ordering a new taxation, *juxta verum valorem*. This is undoubtedly the true view, for Halton himself tells us that the canons of Coldingham collected the tithe in the archdeaconry of Lothian,[2] so that they would have the best of reasons for inserting the assessment in their registers. Therefore the contention of Cosmo Innes that the Coldingham record is that of Baiamund's valuation of 1275 is, as has been shown, erroneous.[3] The sum of the tithe payable to the archdeaconry is £685 17*s.* 6¼*d.*, so that the assessment would be a little more than £6,850, a sum almost exactly half that of the whole valuation of the diocese according to Halton's own returns. It is curious that all that we know of this nearly forgotten taxation of the Scottish church should come from the records of an English bishopric and an English cathedral monastery.

The valuation of Halton was taken just before the long war of independence began, and that desolating struggle made it quite impossible for the Scottish churches to pay taxes based on the calculation of a more prosperous age. Accordingly we find in Scotland, as in northern England, an outcry against the taxation of Pope Nicholas which soon became too strong to be resisted. In

[1] *The Priory of Coldingham*, ed. Raine, Surtees Society, 1841. This register is preserved among the archives of the chapter of Durham, of which house Coldingham was a cell until the fifteenth century.

[2] *Ib.*, p. xii. Compare *Reg.*, i, 43.

[3] *Sketches*, p. 27. Compare *Priory of Coldingham*, p. xi.

1305 Clement V imposed on the clergy of the British Isles a new "crusading tenth" for two years, which, like the preceding taxes of the same sort, was to be paid to the English king.[1] The papal *curia* was, however, almost as needy as the exchequer of Edward I, and Clement V accordingly imposed for his own benefit the payment of annates or first fruits, on the British and Irish clergy.[2] Thus a double burden was piled up on the backs of the unfortunate clergy at a time when secular taxation and many desolating years of warfare had made it utterly impossible for them to meet the demands of their taskmasters. It is to the credit of the pope that he soon recognised that neither in Scotland nor in northern England were the clergy able to pay taxes at the old rate. As early as 1308 Clement V ordered the collectors in Scotland to ascertain once more the "true value" of the churches and to tax them accordingly.[3] A little later the same course was pursued in the equally devastated English regions to the south of the border, where the "new taxation" of 1318 superseded the taxation of 1291. By it charges on the three dioceses of the province of York were cut down by nearly half.[4] How the same process of relief was

[1] The original bull imposing this tax is printed in Halton's *Register*, i, 254-6, from a notarial copy, Its date is 2 August 1305, within a few days of Clement's assumption of papal authority. It was superseded by a bull of 1 August 1306, printed in *Fœdera*, i, 191-2. By it the first year's proceeds went to Edward I and the second to Edward, Prince of Wales.

[2] See for this subject W. E. Lunt's valuable paper on "The first levy of papal Annates" in the *American Historical Review*, xviii, 48-64 (1912), where Clement V's bull is printed for the first time from the register of Simon of Ghent, bishop of Salisbury. There is some important correspondence on the collection of these annates in *Register* ii, 152-3, 156-63, and 170-171.

[3] Theiner, *Vetera Monumenta*, p. 178.

[4] The comparative valuations as given by Stubbs in *Cons. Hist.*, ii, 590, are worth putting side by side:—

	1291.				1318.		
	£	s.	d.		£	s.	d.
York ...	27,535	3	5½	...	20,183	13	6½
Durham ...	10,917	4	9¼	...	2,217	14	0
Carlisle ...	3,171	5	7½	...	480	19	0

The new Durham assessment is roughly a fifth, that of Carlisle a seventh, of the old one. I do not know how Stubbs got his figures for the new taxation in Carlisle, for the printed taxation gives them incompletely. But with his usual accuracy his total is absolutely right in accordance with the complete new taxation of this diocese printed in *Register*, ii, 183-9. The totals in *Ib.*, i, 189, should be not "liiivj" but "iiijvj", not "cccciiij" but "ccccxxiiij". Combined with the reductions of the Scottish assessment, these figures bear witness to a "desolation of the churches" which may almost be compared to that which father Denifle has recorded for France as a result of the Hundred Years War.

worked out in Scotland has been little investigated, but it is certain that no further attempt was made to impose upon the Scottish clergy such ridiculous valuations of their property as those on which the real Baiamund and Bishop Halton had worked. It looks as if the papal collectors in Scotland were, for a time, content to go back to the old taxation of 1256, which accordingly became the standard of later valuations, and was, as we have seen, falsely attributed to Baiamund. Even this, however, was found too high for Scotland after the havoc wrought by Edward III was added to the ruin done by Edward I. At last the "verus valor" of 1366 reduced substantially even the pre-Edwardian taxation of the Scottish church.[1] I do not know the rate at which the Scottish clergy were assessed after this period. Whether their benefices were valued according to the "old taxation", at about £15,000 a year, or at the "verus valor" of 1366 amounting to only £9,400, the clergy of the independent Scotland of the later middle ages came off much more lightly than their predecessors of the age of Baiamund and Halton.

Let us now go back from the Scottish church and its assessment to Bishop Halton, as we have still to examine the machinery for the collection of the Scottish tithe revealed in his register. At its head stood Halton, who sometimes calls himself "executor negocii Terre Sancte infra regnum Scocie per sedem apostolicam principalis deputatus", and sometimes "collector denariorum et obvencionum in subsidium Terre Sancte concessarum in regno (Scocie) per sex annos a sede apostolica deputatus". To discharge his task, Halton spent long periods of time in Scotland, especially at Kelso and Jedburgh, which latter town seems to have been the headquarters of the officials employed by him. A sub-collector was appointed to each diocese in Scotland, and, in the great diocese of St. Andrews, two different collectors—the one for the part of the diocese beyond the Forth, and the other for the archdeaconry of Lothian. Most of the sub-collectors were the abbots and monks of impor-

[1] *Acts Parl. Scot.*, i, 141. Some of the figures of the "verus valor" of 1366 may be given for purposes of comparison. By it, as compared with the "old taxation", the assessment of St. Andrews was reduced from £5,413 to £3,507, Glasgow from £4,080 12*s.* 2*d.* to £2,028 10*s.* 6½*d.*, and Whithorn from £368 15*s.* 6*d.* to £143 1*s.* 8*d.* Aberdeen was of all the larger dioceses the least impoverished, being only reduced from £1,492 4*s.* 4*d.* to £1,358 17*s.* 8*d.* But why should the adjacent diocese of Moray have fallen from £1,418 11*s.* to £559 8*s.* 8*d.*? Both sees would be equally indirectly affected by the war.

ant monasteries. Thus the abbot and convent of Jedburgh were the collectors in the diocese of Glasgow;[1] those of Tongland in that of Whithorn;[2] in the diocese of St Andrews the monks of Dunfermline were collectors in the archdeaconry of St. Andrews,[3] and the prior and convent of Coldingham, in the archdeaconry of Lothian.[4] In Dunblane, the first two years' tithe was collected by the chapter of the cathedral, but the abbots of Dunfermline and Scone collected in Dunblane;[5] the monks of Arbroath in Dunkeld and Aberdeen;[6] and those of Cupar in Dunkeld and Brechin.[7] Even the remotest dioceses of the Highlands and Islands, Caithness and Argyll, Sodor and Man each had their appointed collectors, the abbot of Rushen in Man acting in this capacity in that island.[8] There were in all fourteen collectors over the whole of Scotland. It was found necessary to appoint special auditors to receive the accounts of the sub-collectors in Argyll and Sodor, and to force them to disgorge their receipts. These were the abbot of Inchaffray and Master Alpin of Strathearn, treasurer of Scotland.[9] Besides the collectors of the tenth, special collectors were assigned to receive gifts, offerings, and other "obventions" voluntarily tendered. For this purpose, the collector in all the dioceses north of the Forth was Master William of Morton.[10]

It was understood from the beginning that the pope intended the money received by the collectors to go into the coffers of Edward I, who still vaguely professed the intention of going on a crusade. In the first instance, however, the collectors were instructed to pay the sums they received to various societies of Italian merchants in the confidence of the pope and king, notably to the society of the Pulci and Rimbertini of Florence, whose chief representative was "Reynerius Bellinzonis".[11]

---

[1] *Reg.*, i, 17. They collected for at least the first two years of the tithe. When different collectors are given in the same diocese it means that various monks undertook the commission at different times.

[2] *Ib.*, i, 21, 41-2, 64-5. [3] *Ib.*, i, 16. [4] *Ib.*, i, 43.

[5] *Ib.*, i, 18 and 19. [6] *Ib.*, i, 16.

[7] *Ib.*, i, 16, 17, 19. [8] *Ib.*, i, 155.

[9] *Ib.*, i, 18. Their appointment was "ad recipiendum compotum" and "ad compellendum collectores . . ad solutionem". I cannot find the names of the actual sub-collectors mentioned. *Ib.*, i, 34, shows that Alpin himself, within a year, incurred citation and excommunication for his own non-payment of the tithe. Was "treasurer of Scotland" an English office introduced by Balliol? The "chamberlain" was the ordinary financial minister of Scotland.

[10] *Ib.*, i, 18. [11] *Ib.*, i, 17.

In 1295, however, Boniface VIII, among the sweeping changes introduced on his accession, transferred the reception of the tenth to new "merchants of the papal chamber" appointed by himself, conspicuous among them being the Spini of Florence.[1] The Italians reported to Halton, as chief collector, the sums received by them, and thereupon the bishop issued receipts to the sub-collectors in his own name. The sub-collectors, however, accounted directly with the bishop of Carlisle, and every year a special day was appointed for each of them to come to Jedburgh and submit their accounts to him.[2] The choice of Jedburgh for this purpose was due to the fact that the abbot of Jedburgh had been nominated by Halton as chief auditor of the sub-collectors' accounts[3]

As long as peace lasted, that is to say from 1292 to the end of 1295, the collection of the tenth was carried out with a large measure of success. Considerable sums were collected, and Halton's agents levied the tax in the remotest parts of Scotland. If many ecclesiastics refused to pay the crusading tenth, their case was not different from that of other taxpayers, unwilling or unable to pay their quota. The frequent sentences of greater excommunication launched by the bishop and his agent against these recalcitrants[4] were equally a matter of course in any part of the western world.

Gradually the prospect became overclouded. Among those who resisted the demands of the collectors were some of the leaders of the Scottish church, and notably the bishops of Glasgow and St. Andrews.[5] After the outbreak of war in 1296 any real attempt to collect monies from the remote parts of Scotland seems to have been abandoned. Gradually Halton found that it was impossible to carry out any part of his ungrateful task. Nevertheless he remained nominal collector until 1301 when he laid down his office in favour of the abbot of Waltham, and the dean of St. Paul's, whom Boniface VIII had appointed in his stead. A notarial instrument, drawn up on 17 March 1301, records, in great detail and with formal precision, the proceedings at the New Temple in London, when the proxy of Bishop Halton—William of Rodington—tendered a summary of the

[1] *Reg.*., i, 61, 62.

[2] *Ib*, i, 35-6. In 1295 the dates were between 8 and 30 July, and the place the conventual church of Jedburgh.

[3] *Ib.*, i, 44-5. [4] *Ib.*, i, 34, 45. [5] *Ib.*, i, 20.

accounts of his master's stewardship.[1] Rodington exhibited a large number of rolls, including one of the new taxation of all the benefices of Scotland, and a statement of the sums due to and received by Halton on behalf of the tenth. He declared that his principal was ready to account for the tithe of Scotland for the first four years of the grant, and for the tithe of the Isle of Man for the fifth and sixth years also. On the basis of a year's tithe amounting to £3,947 19*s.* 8*d.*, Halton "charged himself" with a gross sum of £15,847 4*s.* 10*d.* Of this he had already paid over to the Italian bankers and others no less than £13,585 19*s.* 1¾*d.*, and was prepared to render his final and complete account, including the arrears, six months hence at Michaelmas. The instrument records the interesting point that very little of the money was transmitted in specie, and most of it in bills and other paper substitutes for money.[2] The accounts were not, however, completed as quickly as Halton expected. So late as 26 April 1302 he was again appointing proxies to represent him before the abbot and the dean, whom he now described as "auditors of our account".[3] Even later there was danger to him lest the sums remitted to the king should be claimed by the pope, a danger only obviated by a bull of Boniface VIII, which Halton thought it worth while to have notarially transcribed and inserted in his register in 1305.[4] How much Edward really got is hard to say, but so late as September 1308, Halton recorded that nearly £7,000 of the money supposed to have been collected was still deposited with various sub-collectors in Scottish monasteries.[5] It is much more likely that this found its way to the coffers of Robert I rather than to those of Edward II. Whatever was the fate of the money the measure of success attained by Halton and his agents shews the strong hold which Edward I had over Scotland during the reign of John Balliol, and the slowness with which that authority was destroyed.

Halton had still other connections with Scotland in these years. In 1295 he was acting as ambassador at John Balliol's court, receiving from the Scottish king safe conduct to return

[1] *Reg.*, i, 150-161. This is the document I have already used so largely in discussing the papal assessments in Scotland.

[2] For instance, Halton's proctor produced an instrument sealed by two merchants of the society of the Pulci and Rimbertini acknowledging the receipt from Halton of £66 13*s.* 4*d.* "in pecunia numerata", and £1,396 1*s.* 8½*d.* "in litteris obligatoriis diversorum subcollectorum". *Ib.*, i, 153. Compare *Ib.* i, 73-5.

[3] *Ib.*, i, 171. [4] *Ib.*, i. 252-3. [5] *Ib.*, i, 300.

to England 8 November.[1] His sojourn at an earlier period in Teviotdale may not have been wholly on account of the business of the crusading tenth, for he had received from Edward I grants of lands and tenements "in the parts and shire of Roxburgh". Halton's bailiff in these lands proving unfaithful, he revoked his commission, and on 24 August 1303 appointed his old ally, William, abbot of Jedburgh, his "attorney and appropriator" in those lands.[2] This was at a time when the English conquest of Scotland seemed rapidly approaching completion. Again, as between 1292 and 1295, Halton often ordained clergy by letters dimissory from Scottish bishops.[3]

In 1306, occurred the revolt and coronation of Robert Bruce. Bruce's hold over the country was still regarded as so slight that it was again thought worth while to call upon Halton to collect in Scotland the new crusading tenth imposed by Clement V in 1305. By the papal bull, John Dalderby, bishop of Lincoln, and Ralph Baldock, bishop of London, had been made chief collectors for the whole of the British Islands, with power to appoint collectors and sub-collectors under them.[4] By virtue of this commission the two bishops, on 21 April 1306, appointed Halton as one of the two deputy collectors in Scotland.[5] His colleague was John of Sandall, chancellor of Dublin, and Edward's chamberlain, or chief financial officer, in Scotland. The increased authority, then claimed by Edward I, over Britain was subtly indicated by the fact that Halton and Sandall were made deputies of the pope's deputies, while, in 1292, Halton had received a direct commission from the pope himself. Halton went to work as on the previous occasion, and inserted in his register a list of sub-collectors for every diocese of Scotland.[6] Still utilising the leading monasteries for this purpose, Halton on this occasion was content simply to employ the abbots, without joining the convents in the commission. There is a blank in the manuscript where the name of the sub-collector in the bishopric of Caithness should have been put. This may mean that no

[1] Raine's *Northern Registers*, pp. 119-120.

[2] *Reg.*, i, 207.

[3] For example see *Ib.*, i, 26-7, 272-4, 279, and 281. In *Ib.* i, 305, is, in 1308, the interesting ordination of the well-known exchequer officer, Adam of Lymbergh, as rector of Dumbarton. Lymbergh was only ordained acolyte.

[4] *Ib.*, i, 253-9, gives the documents in full.

[5] *Ib.*, i, 259-61.

[6] *Ib.*, i, 267-8.

collector was appointed, or only that his name was unknown. In this, as in the former appointment, the papal commission took no cognisance of metropolitan rights. Again, Halton was appointed to collect not only in the ordinary dioceses of Scotland, all of which were immediately subject to the pope as their only metropolitan, but in the see of Sodor, which, until the fifthenth century, was supposed to be suffragan to the Norwegian archbishop of Trondhjem. So late as July 1307 he was "citing" the abbots of Rushen and Tongland for their inability to pay the sums due from the dioceses of Sodor and Whithorn assigned to them as sub-collectors.[1] Yet Man and Galloway were probably the only districts within his sphere in which, by this date, he had much chance of collecting money at all. Next year, 1308, Halton, as collector, received papal instructions to ascertain the true value of the Scottish benefices, and tax them accordingly, as we have seen already.[2]

Within the next few years, the progress of Robert Bruce made it quite impossible for an English border bishop either to hold lands or to collect papal taxes in Scotland. Long before this, fresh English responsibility called Halton away into more southern regions. The most important of these was his appointment on 13 October 1297 as keeper of the king's castle and the adjacent domain lands at Carlisle.[3] He held this office for many years, and showed great energy in repairing the fortifications and in providing them with adequate garrison weapons and equipment.[4] Soon after his appointment, the insurgent Scots invaded Cumberland and devastated the whole region round Carlisle.[5] In the period between November 1297 and September 1298, Carlisle was more than once besieged.[6] On such occasions, the whole burden of the defence of Carlisle rested on the bishop.[7] It is significant of the importance attached by Halton to this charge

[1] *Reg.*, i, 288-9.

[2] *Theiner*, p. 178. See above p. xviii.

[3] *Reg.*, i, 182. His predecessor was Robert Bruce of Annandale, appointed on 6 October 1295. *Historical Documents, Scotland*, ii, 7.

[4] For examples, *Ib.*, ii, 237, 335.

[5] *Reg.*, i, 168.

[6] Raine, pp. xxv and 155, is in error in stating that the Scots besieged Carlisle from 11 November 1297 to 8 September 1298. During that period the wages of the fourteen crossbowmen were only paid for twenty-eight days, so that the actual period of the siege was clearly not exceeding four weeks, and probably less. Compare *Historical Documents, Scotland*, ii, 424.

[7] *Calendar of Documents relating to Scotland*, iii, 119.

that he regularly caused to be copied out in his register the accounts which, as keeper of Carlisle, he submitted from time to time to John of Drokensford, keeper of the king's wardrobe, and to the treasurer and barons of the exchequer.[1] These accounts, already known because they were among the documents printed from the register by Canon Raine, illustrate the habit of mediæval bishops of putting down in their registers not only matters affecting the see, but any papers that struck them as interesting or important. It is one of the many reasons for carefully scrutinizing any existing episcopal register that discoveries of public documents of any type may always be made in them.

Even during Edward I's lifetime the Scottish war had terribly desolated the regions over which Halton had both spiritual and military charge. The Scots were not the only workers of ruin in the district round Carlisle. In 1301 the destruction caused to the king's pastures by Welsh and Irish infantry encamped on them was so great that allowance was promised to Halton in his ferm of the royal domains at Carlisle by reason of it.[2] By a curious irony of circumstances the author of the extortionate "verus valor" of the Scottish benefices was compelled, in 1301, long before he gave up his Scottish collectorship, to demonstrate to the collectors of the same subsidy in England that his impoverished clergy were totally unable to pay the high demands made upon them by reason of the "taxation of pope Nicholas", the principles of which he had himself extended to Scotland.[3] So strong was his case, that, at a personal interview in London before the end of the year, he persuaded the two principal collectors to remit the tithe altogether in the case of certain border parishes, and to consent to a reduction by one-third in the case of many others throughout the diocese.[4] Matters got much worse after Edward II's accession. In 1309, Halton was instructed by Clement V to excommunicate Robert Bruce as the murderer of John Comyn. In this year he also excused himself from attending the spring parliament by reason of distance, shortness of summons, fear of Scottish invasion and bodily infirmity.[5] In May 1310, he was present at a provincial council at

[1] *Reg.*, i, 178-181 and 182-183, give the accounts up to Michaelmas 1300.

[2] *Ib.*, i, 139. Compare *Cal. Close Rolls, 1296-1302*, p. 509, and, for other years, *Ib., 1312-7*, p. 142, and *Cal. Pat. Rolls, 1301-7*, pp. 272-3.

[3] *Reg.*, i, 167-8.

[4] *Ib.*, i, 195-7, gives the list of churches relieved in whole or in part.

[5] *Ib.*, i, 315.

York called to consider the case of the Templars.[1] In 1311, he was able to absent himself from the north and attend the Council of Vienne to witness the condemnation of the Templars.[2] In February 1313, he was again ordered to remain to defend his diocese against the Scots and send a proctor to parliament.[3] Next month, however, March 1313, Halton was succeeded by Andrew Harclay as keeper of Carlisle castle. A little later in the same year he appointed a vicar-general because he dared not live safely in the diocese. In 1314, Halton was excused from attending the Easter parliament on account of the need of his abiding in his diocese to defend it against the Scots.[4] His presence did not prevent Edward Bruce devastating his estates and making his headquarters between 17 and 20 April at Halton's chief manor of Rose.[5] At last in despair, Halton concluded on 19 April a private compact with Edward Bruce, by which the Scottish king's brother agreed to spare Rose and Linstock in consideration of the release of certain prisoners.[6] In 1315, Carlisle itself was again besieged for ten days.[7] In the preceding year, 1314, Halton was further impoverished by the destruction of some houses belonging to him, removed in order to build the town wall, at Newcastle-on-Tyne, though for this the king ordered the mayor and burgesses to award him some compensation.[8] During the year July 1316 to July 1317 the diocese was again twice invaded by Robert Bruce.[9]

Despite the chronic troubles with the Scots, Halton found leisure to take some part in the general political movement of Edward the Second's reign. At first he was, like his associate Harclay, an ally of Thomas of Lancaster. In 1318, he was a member of the standing council of seventeen imposed on the king by the treaty of Leake.[10] This suggests that Halton's political

[1] Wilkins, *Concilia*, ii, 393.

[2] *Reg.*, ii, 38-41, 72. The Council of Vienne met for its first session on 16 October 1311, and held its last session on 6 May 1312. [3] *Ib.*, ii, 74-5.

[4] *Parliamentary Writs* II, ii, 644; *Reg.*, i, 241. [5] *Chron. de Lanercost*, p. 224.

[6] *Ib.*, ii, 96-7. The episcopal "letters patent" are written in French.

[7] *Chron. de Lanercost*, p. 230. Compare Stubbs' *Chronicles of Edward I and II*, ii, 49 (canon of Bridlington); ii, 211 (monk of Malmesbury).

[8] *Reg.*, ii, 55. [9] *Ib.*, ii, 195.

[10] *Foedera*, ii, 370. Halton took no part in the negotiation of the treaty. With regard to the place called "Leek" in the Close Roll, and which has been generally identified with Leek in Staffordshire, Miss Hilda Johnstone has pointed out to me that it is certainly either East or West Leake in southern Nottinghamshire. These places are quite close to Hathern, Leicestershire, where Edward II and Lancaster met immediately after the treaty.

affinities rather inclined him to the middle party, headed by the earl of Pembroke, whose ascendancy was secured by that treaty. However this may be, Halton attended the meetings of northern clergy summoned by Lancaster to meet at Sherburn in Elmet, at which strong articles were drawn up against the king. However, Lancaster's dealings with the Scots must have severely tried the faith of a border prelate, and when, in 1322, the final struggle came, Halton appears to have despatched his troops to fight under Harclay against Lancaster in the struggle which ended at the battle of Boroughbridge. His career, however, was now drawing to an end. In 1320, he had gone on his last embassy to Scotland, for which the king refused him his expenses for the reason that he went there for his own good, as well as for the good of the kingdom.[1] In Nov. 1322, Halton pleaded his old age, sickness, poverty, and lack of sufficient horses as reasons for his not attending in person a great council at Ripon.[2] In February 1324, he was excused from attendance at Westminster for similar reasons.[3] He continued, however, his work in the north, and so late as 6 August 1324, he administered the oath to the commissioners of array for Cumberland and Westmoreland.[4] On 1 November he died at his manor of Rose Castle.[5] He was buried in the north aisle of Carlisle cathedral, but it seems unlikely that his tomb is represented by the much decayed effigy which has sometimes been regarded as representing it.[6]

Towards the end of his life Halton's unwearied efforts obtained two ameliorations of the hard lot of the diocese and diocesan of Carlisle. In 1318 the persistent representation of the northern bishops resulted in the substitution of a new taxation for the three sees of the province of York, to whose clergy the Scottish devastations, in the years succeeding Bannockburn, had made the taxation of pope Nicholas an intolerable burden. By it the assessment of the diocese of Carlisle was reduced

[1] *Calendar of Documents, Scotland*, iii, 119.

[2] *Register*, ii, 231.

[3] *Ib.*, ii, 225.

[4] *Ib.*, ii, 210.

[5] *Chron. de Lanercost*, p. 253. This is the only allusion to Halton in this full chronicle, compiled by the Franciscans of Carlisle in the heart of his diocese. Even here the chronicler does not mention his name. The silence is more significant than the strong criticisms of the same chronicler directed against bishop Irton.

[6] See, for this, Ferguson in *Victoria County Hist. Cumberland*, ii, 212. Jefferson, *History and Antiquities of Carlisle*, p. 178.

from the £3,171 5*s.* 7½*d.* to £480 19*s.*[1] In the same year he obtained from John XXII permission permanently to annex the living of Horncastle, in Lincolnshire, to his see.[2] The important manor, soke, and castle of Horncastle had already been in the hand of the bishops of Carlisle since the days of Henry III, when it was acquired by bishop Walter Mauclerc.[3] Since 1313 Halton had been importuning the pope to appropriate the living,[4] which was a valuable one,[5] to the support of the see. When his request was at length granted a much needed addition was made to the endowment of the bishopric, and an endowment which could generally be utilized even when the chronic troubles on the border made the Cumberland temporalities of the see unable to yield anything to their owner. Moreover, Horncastle manor, in peaceful Lindsey, afforded a safe and pleasant residence to the bishops when they wished to rest for a time from the troubles of their warlike frontier see. Halton himself set the fashion to his successors of frequent residence at Horncastle. The burning of Rose by the Scots in June 1321[6] was perhaps another reason why Halton should have betaken himself so often to his Lincolnshire house. He obtained from its diocesan, the bishop of Lincoln, permission to hold his ordinations there, and on several occasions availed himself of that authority.[7] We already see in his Register indications that the forms prevalent in the diocese of Lincoln were, as a result of this residence at Horncastle, beginning to be adopted in the official proceedings of the diocese of Carlisle.[8] The example of using parish resources to maintain impoverished bishops was not a good one, yet for Carlisle it seemed the only way out of an insuperable difficulty. Livings, as we shall see, were also appropriated to the support of the cathedral, and one annexed to the archdeaconry.

It still remains to speak of the light thrown by Halton's Register on his general administration of the see of Carlisle. It is

---

[1] See the very valuable tabular summary of the assessment of the English and Welsh dioceses in Stubbs' *Const. Hist.*, ii, 581

[2] *Reg.*, i, 173-4. Compare the royal letter on *Ib.*, i, 175-6. *Foedera*, ii, 378, shows that Edward II backed up his request.

[3] *Reg.*, i, 140, 192.

[4] *Ib.*, i, 240-1.

[5] It was valued at £20 in 1291, but revalued with its chapels at £33 6*s.* 8*d.* in 1344. *Taxatio Ecclesiastica Pape Nicholai*, p. 59 (1802).

[6] *Lanercost Chronicle*, p. 246.

[7] *Reg.*, i, 134, 139-40, 141.

[8] *Ib.*, i, 137-8.

convenient to reserve this to the end, since the daily details of diocesan administration would have diverted us too much from following in chronological order the main outlines of Halton's career. Yet the details in the Register show that he did much more in the diocese than to obtain for it the mitigation of its assessment for ecclesiastical taxation, and to amplify the episcopal income by the additional endowment of a few fresh livings. He was compelled to almost continual residence in his diocese for the first twenty years of his episcopate, his long stays at Carlisle being mainly diversified by his sojourns at Rose or Linstock. At most times he was a rare visitor to London, taking his rest and refreshment out of his diocese at Horncastle or on his Cambridgeshire manor of Meldreth.[1] Halton could sufficiently clear his mind from affairs of state to show himself a diligent and energetic bishop. It would be rash to connect any of his episcopal acts with any personal policy or predilection on his part. The picture contained in the Register is mainly valuable as indicating the working of an English diocese in the midst of exceptional difficulties in a very disturbed time. The wonder is that the daily routine of administration was kept up so well as it was. Yet it is not until the very end of Halton's episcopate that any marked irregularity in the conduct of diocesan affairs begins to appear, and down to the very end such irregularity is only then a tendency. It required a rare measure of distress to break into the methodical habits of the mediæval clerk.

The diocese of Carlisle was distinguished from most of the English bishoprics by certain small peculiarities of its own, several of which suggest affinities with Scottish rather than with English sees. This is natural enough in a district which until the end of the eleventh century depended on the Scottish rather than on the English crown. One of these peculiarities, the absence of a territorial archidiaconate, may no doubt primarily be assigned to the modest area over which the bishop ruled. The old diocese of Carlisle was one of the smallest in England and included only the northern portion of the two shires of Cumberland and Westmorland, for south western Cumberland, the deanery of Coupland, and southern Westmorland, the deanery of Kendal, were both in the diocese of York. Such limits made it easy to keep up the ancient custom of a single archdeacon, acting in close relations

[1] See the itinerary appended to *Register*, ii, 238-242. I infer from his attesting a certain number of Charters on the Charter Rolls of 1 and 2 Edward II, that between 1307 and 1309 he was at Court not infrequently.

with the bishop, and with a sphere co-extensive with the whole diocese. When Henry I founded the see of Carlisle most of the English dioceses had been divided up into territorial archdeaconries[1] Nevertheless, only one archdeacon was appointed to the new see,[2] and it was not until the enlargement of the diocese in quite recent times that the bishopric was broken up into archdeaconries on lines that shewed the disregard of antiquity too often displayed by the modern ecclesiastical reformer. Keeping one archdeacon for the whole of the see, Carlisle resembled a Scottish rather than the normal English bishopric. Of all the twelve[3] Scottish bishoprics, only two, the great dioceses of Glasgow and St. Andrews, were each divided into two territorial archdeaconries.

The archdeaconry of Carlisle was poorly endowed. Accordingly, Halton's predecessor, bishop Irton, had in 1285 annexed one-third of the rectory of Dalston to the archdeaconry "on account of its manifest poverty".[4] Dalston was the parish of Rose Castle, the bishop's chief residence, then as now, and the whole manor was an episcopal franchise. It is not impossible that Irton fulfilled two objects when he not only provided his archdeacon with a better income, but attached him by close material ties to his own principal temporality in the diocese. However this may be, Halton was clearly afraid of his archdeacon exercising too much power. Accordingly, when in 1302 he appointed Peter de Insula, doctor of canon law, to the post, he insisted that he was to exercise no judicial power, claiming that it was a peculiarity of his see that the cognition of all causes appertained exclusively to the bishop and his official.[5] Later history bore out this contention,

[1] Canterbury, Rochester, Ely, Llandaff, and St. Asaph retained one archdeacon apiece until the extensive readjustments in dioceses in the first half of the nineteenth century. In all five cases size, accentuated in the Welsh dioceses by poverty, seems to have been the determining factor, but it is strange that Canterbury, the largest, richest, and most populous diocese of the list, remained so long undivided.

[2] For the archdeaconry, see *V.C.H. Cumberland*, ii, Appendix pp. 117-121.

[3] In this number I include Sodor and Man because Halton's commission included it. I leave out Orkney where Halton never collected papal tithe, and which was still Norwegian.

[4] *Scottish Historical Review*, v, 297-303, where in his article on "A Peculiar Ordination of a Carlisle Benefice" Dr. James Wilson prints with valuable comments the deed by which Irton divided the rectory of Dalston into three portions, one for the archdeacon, one for the diocesan school at Carlisle, and the third for the vicar of the parish.

[5] *Reg.*, i, 176. Compare *Ib.*, i, 208. Dr. Wilson says that the archdeacon's court was suppressed in 1270. *V.C.H. Cumb.*, ii, 119.

and the archdeacon of Carlisle subsequently never had a court of his own. I know of no other case in England where the bishop's jurisdiction was so extensive as to exclude that of the archdeacon as a court of the first instance. In Scotland, however, the archdeacon's court seems sometimes to have had a somewhat precarious existence. Even in the diocese of Glasgow with its two archdeaconries, the archdeacon of Teviotdale was declared to have no power of imprisonment without the bishop's concurrence.[1]

The assignment of a third of the rectory of Dalston to the archdeaconry did not last very long. When archdeacon Peter was still alive, Halton obtained in 1301 the king's consent to appropriate the whole rectory of Dalston to the "bishop's table",[2] thereby disendowing the school, and probably reducing the value of the vicarage. Later in 1307 Halton took care to provide liberally for the vicar,[3] so that his action cannot be severely blamed. It was somewhere about then that the bishop took care to make provision for the archdeacon by annexing permanently to the archdeaconry the rectory of Great Salkeld.[4] The archdeaconry remained connected with this living, and the archdeacon therefore had official cure of souls for nearly six hundred years, as long in fact as the diocese retained only one archdeacon. When archdeacon Peter died in 1311, Halton appointed as his successor[5] Master Gilbert de Halton, doubtless a kinsman, who was then only in sub-deacon's orders.[6] He was, on 27 June 1318, succeeded by Master Thomas of Caldbeck, rector of Ousby.[7] Caldbeck in his turn was succeeded by Henry of Carlisle on 26 Dec. 1320,[8] he was ordained sub-deacon at Easter 1321.[9] He was soon replaced by William of Kendal, ordained priest in Nov. 1322.[10]

Another peculiarity of the diocese of Carlisle was that its cathedral was the only cathedral church in England served by canons regular. Here also Carlisle suggests Scottish rather than

---

[1] Dowden, *The Mediæval Church in Scotland*, p. 220.

[2] *Cal. Patent Rolls, 1292-1301*, p. 569.

[3] *Reg.*, i, 282-3.

[4] *V.C.H., Cumberland*, ii, 117. *Placita de Quo Warranto*, p. 116, Record Com.

[5] Wilson in *Scottish Historical Review*, v, 300.

[6] *Reg.*, ii, 41. Gilbert was only ordained deacon on 23 Dec. 1312. *Ib.*, ii, 69. He resigned the archdeaconry on 23 April 1317, *Ib.*, ii, 165. He was priested only in 1318, *Ib.*, ii, 199-200.

[7] *Ib.*, ii, 169. [8] *Ib.*, ii, 203. [9] *Ib.*, ii, 207.

[10] *Ib.*, ii. Halton's description of Kendal as his "familiaris", in *Ib.*, ii, suggests the ancient close tie of the archdeacon to the episcopal household still existed at Carlisle.

English usage. In Scotland, with less than half the number of bishops than England, there were two cathedrals staffed by canons regular; St. Andrews officered, like Carlisle, by Austin canons, and Whithorn, served by Premonstratensians. It cannot be said that the peculiar status of the cathedral of Carlisle in any way affected the relation of the bishop and the chapter, except, as has already been shown, in the strong tendency of the chapter to seek for Austin canons as their bishops. The personal relations of Halton with his old colleagues were generally friendly. As bishop he was head of the chapter, which could not so much as draw up statutes requesting their "rule" without episcopal sanction.[1] It is to this tradition of the see that he refers when, in 1303, he proudly explained to the provincial chapter of Austin canons, assembled at Drax, that the cathedral church of Carlisle had certain observances and customs different from other houses of the order, and that these could not be changed without his consent as diocesan.[2] He was able also, in 1307, to augment its fabric fund by appropriating to it the rectory of Castle Sowerby, formerly belonging to the kings of Scots, but now transferred by Edward I to the bishop. This appropriation was specially made because of the inability of the canons to effect a "congruous reparation" of the church after the great fire fifteen years earlier.[3] It is probably from such sources that the magnificent "decorated" choir of the existing cathedral was begun during his episcopate, to replace the building destroyed in 1292, though the registers are strangely silent as to the subject.[4]

Halton had one grave difficulty with the cathedral, or rather with its working head, the prior, his old chief Adam of Warwick, who had held office since 1284. Adam had been a member of the house for over thirty-five years, and was becoming old, infirm, and negligent. In 1300 the bishop's primary visitation disclosed grave irregularities due to the prior's remissness. Order was ill preserved by reason of Adam's favouritism and want of discipline. He ignored the opinions of the greater part of the chapter, and appointed its obedientaries and ruled its affairs by the advice of a little clique of his own. His household was a burden to the neighbourhood, and the exactions of his steward and kinsman, Robert of Warwick,

[1] *V.C.H. Cumberland*, ii, 131-133.

[2] *Reg.*, i, 181-2. [3] *Ib.*, i, 277-9.

[4] Dr. Wilson speaks of Halton as "the rebuilder of his cathedral". Unless the border architects were decidedly behind hand the archæological evidence would suggest substantial progress of the rebuilding of the choir during Halton's episcopate.

excited the indignation of the countryside. He made dishonest profit by trafficking with the convent's goods. He embezzled the funds of the convent and built a "superfluous ship", the profits of whose trade he kept for himself. The prior neglected to visit the sick canons, and told the secrets of the deliberations of the chapter to laymen.[1] Adam was severely admonished for these irregularities, but retained his position for nearly five years longer, when he was induced by very favourable terms to tender his resignation, in September 1304.[2] The elaborate provision made by the bishop for his support in his retirement shows that it was easier to get rid of a negligent dignitary by leniency than by severity. Adam was not only well provided for, but declared to have lived an unblemished life during his whole period of office.[3] His favourable treatment may perhaps be accounted for by the fact that he was sprung from an influential family in the neighbourhood of Carlisle.[4] His successor as prior was William of Haltwhistle, who resigned by September 1308,[5] and was succeeded by Robert of Helpeston, whose election is confirmed by Halton on 1 October 1308.[6] About 1320 Helpeston was followed by Simon of Haltwhistle, who died in 1325.[7]

In all dioceses the official[8] was an extremely important person in the middle ages. He was the acting head of the episcopal court, the keeper of the episcopal seal, and the secretary for the bishop's public correspondence. In Carlisle, however, the limitation of the archdeacon to non-judicial functions immensely widened the sphere of work of the bishop's official. The register is very full of instances of the activity of Halton's various officials. In many cases the official acted in conjunction with the ruridecanal chapter, which seems to have been very active all through the diocese. The rural deaneries were four in number—Carlisle (North Cumberland), Allerdale (North-West Cumberland), Cumberland (the

[1] *Reg.*, i, 119-122. [2] *Ib.*, i, 224.

[3] *Ib.*, i, 224-6, gives the details.

[4] *Ib.*, i, 225, "quia a magnatibus et personis nobilibus nostre diocesis procreatus et oriundus existis". The "Warwick" from which Adam took his name was not the county town of Warwickshire, but Warwick on the Eden, about five miles east of Carlisle. On the social status of the priors, see *V.C.H. Cumberland*, ii, 141.

[5] *Ib.*, i, 297-8. [6] *Ib.*, i, 301.

[7] *V.C.H. Cumberland*, ii, 133.

[8] The officials of his time were John de Bowes, priest, acting from 1292 (*Register*, i, 4-5) to 1302; Robert de Suthayk, clerk, acting in 1303 (*Ib.*, i, 207); Mr. Adam of Appleby, rector of Caldbeck, appointed 26 November 1318 (*Ib.*, ii, 197).

district round Penrith), and Westmorland (the region centreing round Appleby). Whenever a presentation was made to a living, the official was ordered to hold an inquest before the full chapter of the deanery assembled in some parish church within its limits. The heads of the enquiry were : if the church were vacant ; how, and how long it had been vacant ; who was the true patron ; how much was it worth ; and what were the character, education, orders, age, and status of the person presented. A report, sealed by the beneficed clergy present and closed with the "seal of the officiality", was then transmitted to the bishop for consideration.[1] In cases where the right of presentation was doubtful, the inquest and the report became exceedingly elaborate. In other cases, also the ruri-decanal chapter was called upon to act, as when the deanery of Westmorland enquired and certified by its "letters patent" the causes of a profanation of St. Lawrence's Church, Appleby, where a layman had been gravely wounded before the high altar.[2] It was also before the ruridecanal chapter that the accused clerk "purged" himself of any crimes imputed to him. On one occasion, at least, this semi-judicial chapter included not only the "rectors, vicars, and parish priests", but also "many good men present and testifying to the honest conversation of the culprit".[3] In other cases, also laymen were included among the "compurgators" on such occasions. The presence of the bishop's official at these trials and inquests made the action of the dean insignificant as compared with that of the deanery. The dean—dean of christianity was his ordinary mediæval title—is seldom mentioned, either by name or officially. The dean was, in fact, the personal officer of the bishop, and had no status in the diocese, acting under mandate from the bishop and receiving a salary from him. The archdeacon or official, not the dean, presided at decanal chapters, so that the dean was a very

[1] Examples are on *Register*, i, 4-5, 150, 163-4, 220-1, 226-8, 231-234. The individual seals of the parish priests were in all cases used. In one case of a resignation, a parson recognised that his personal seal was so little known that he had caused that of the archdeacon of Cleveland to be applied "per modum collacionis". *Ib.*, i, 262, Some deaneries of other dioceses had, however, corporate seals, for there is a reference to the "sigillum decanatus Dunelmie" on *Ib.*, i, 133. Dr. Wilson, *V.C.H. Cumb.*, ii, 122, shows that there was a seal of the Cumberland deanery, though no specimen of it seems extant. *Register*, i, 5, describing such an inquest as "sigillo nostro interclusam", suggests that Halton did not distinguish between the "seal of the officiality", which in this case was in question, and his own diocesan seal. The official was later called the bishop's chancellor because he kept the bishop's seal.

[2] *Ib.*, i, 75-6.

[3] *Ib.*, ii, 67.

insignificant personage.[1] He was a sort of local secretary to the bishop or his official, with the duty of summoning the compurgators of the clerk accused of crime to appear at the appointed spot before the ruridecanal chapter, and of reporting the result to the bishop.[2]

Among Halton's other regular helpers may be included a permanent advocate representing him at the court of his metropolitan at York.[3] The see possessed important estates and livings in Northumberland. Halton, therefore, appointed a steward to represent him in these districts.[4] Besides the standing officers of the see, a vicar-general was also appointed when the bishop was away from the diocese for a considerable period. Thus, for instance, in 1311, when Halton was attending the council of Vienne, the prior of Carlisle and William of Gosford, rector of Ormside, were appointed his vicars-general,[5] and the latter was still acting in July 1312. Again, in 1313, Halton commissioned his official, Adam of Appleby, to act as his vicar-general on the ground that the violence of the Scots made it impossible for him to live safely in his diocese.[6] Once more, in 1323, Appleby was again acting while the bishop was at Horncastle.[7]

Halton, like all other contemporary bishops, never so much as questioned the unlimited authority of the papacy. To him the Roman church was the "pious lady and mistress" of all the churches, who were in their turn the "subjects" of Rome.[8] Such language was peculiarly appropriate in the lips of a prelate, whose chief ecclesiastical work during his episcopate was to act as papal agent in a district outside his own diocese and province. It was perhaps to obtain the ear of the pope that Halton gave the rich living of Horncastle to a foreigner resident of the *curia*, named Peter of

[1] See on the deaneries, Wilson in *V.C.H. Cumb.*, ii, 121-124.

[2] *Reg.*, ii, 195-6, where the dean of Carlisle received an episcopal letter to this effect. The dean of Westmorland in *Ib.*, ii, 9-11, reported the result of a similar enquiry to the bishop.

[3] In 1282, Mr. Adam of Coupland was so appointed with 40*s.* a year and robes and capes such as "clerici maiores" wore. *Ib.*, i, 31.

[4] *Ib.*, i, 205-6. The churches included the vicarage of Newcastle-on-Tyne, in the bishop of Carlisle's patronage, and certain churches annexed to the "table" of that prelate. *Ib.*, i, 27, 206, 271.

[5] *Ib.*, ii, 39, 102-3.

[6] *Ib.*, ii, 99-100. Adam's powers included the admission of a new prior of Carlisle.

[7] *Ib.*, ii.

[8] *Ib.*, i, 167-8, "Sancta Romana ecclesia, universarum ecclesiarum pia domina et magistra, in imponendo suis *subditis*," etc. I can see no real evidence for Dr. Wilson's statement as to Halton's "independence of papal dictation". *V.C.H. Cumb.*, ii, 42.

Galicia, whose intercession was later found useful in the matter of securing the appropriation of that church to the see of Carlisle.[1] Generally, however, the foreign beneficed clerk was rare in Halton's sphere of work. After 1308, Halton was represented at the *curia* by his clerk, William of Melbourne.[2] Another aspect of worldly wisdom may account for the large number of livings held in the diocese by "king's clerks", *i.e.*, ecclesiastics employed in the household and public services of the crown. Thus John of Drokensford, keeper of the king's wardrobe, 1295-1307 and 1308-9, enjoyed the large pension of £40 a year for life from the manor of Horncastle.[3] Other wardrobe clerks also figure in the Register, including Drokensford's predecessor as keeper, Walter Langton, who resigned Kirkoswald in 1293,[4] and also one of his successors as keeper in 1309, Ingelard de Warley, though this is only due to the accident of his being ordained priest by Halton on behalf of the bishop of Worcester, when the court was in Carlisle in Lent 1307.[5] Another future keeper of the wardrobe, Roger of Northburgh, was instituted by Halton to the rectory of Bowness in 1307,[6] though he was only a sub-deacon a year later.[7] And still another future keeper, Robert of Wodehouse, was presented by Edward II in 1310 to the living of Plumbland in this diocese, but it was subsequently discovered that the king was not patron and that the living not vacant.[8] Going to another department of the state, we observe that John Langton, the "simple clerk of the chancery" whom Edward I raised direct to be chancellor in 1292, held a living in the diocese, being presented in 1294 by Anthony Bek, bishop of Durham, to the rectory of Castle Sowerby,[9] besides being presented by Halton himself to the wealthy rectory of Horncastle in 1295.[10]

---

[1] *Reg.*, i, 240-1. [2] *Ib.*, ii, 172-3.

[3] *Ib.*, i, 138. Drokensford was still only a deacon in 1308. *Cal. Papal Letters*, ii, 39.

[4] *Reg.*, i, 3.

[5] *Ib.*, i, 277. This is an interesting example of a high wardrobe official being ordained to the priesthood. It was rare for kings' clerks in active work to be in holy orders or anyhow, to be ordained to higher positions that of the sub-diaconate.

[6] *Ib.*, i, 283. He was keeper 1316-1322 and after 1321 bishop of Lichfield.

[7] *Calendar of Papal Letters*, ii, 37.

[8] *Reg.*, ii, 23-24. Compare, *Ib.*, ii, 27-28.

[9] *Ib.*, i, 14.

[10] *Ib.*, i, 32-3. Langton was already "in sacris ordinibus constitutus" and therefore a sub-deacon at least.

The instruments of presentation and enquiry show that a large number of the livings in the diocese went to junior members of the local territorial families.[1] Despite the elaborate enquiries made in each case, the bishop's standards were not stricter than those of his contemporaries. He accepted presentations to benefices on behalf of many persons who had not attained their majority and had only received the first tonsure, or at the best, minor orders.[2] Halton seemed always willing to give license for non-residence to such juvenile and partially ordained clerks as had the "laudable purpose" of stopping away from their livings up to periods of seven years in order to prosecute their studies at Universities.[3] Indeed a living seems in many cases to have served to the mediæval poor scholar, the function of the modern "scholarship", as his means of sustentation at the University. In most cases, however, Halton made a point of securing that the cure of souls and the conduct of divine worship were adequately performed. Some of the substitutes whom he insisted upon being established seem to have been simple temporary stipendiary curates, as we should say, on behalf of such absentees.[4] Vicar, in fact, is often used in the Register in the sense of the French "vicaire", or stipendiary assistant priest, and it is interesting that this class of clergy should have had some measure of diocesan protection.[5] This was the case when Halton supplemented a blind rector's defects by appointing a "coadjutor" for the rest of his rector's life.[6] Vicars in the modern English sense are generally described as "perpetual vicars", and Halton in several cases insisted on the establishment of perpetual vicarages,[7] setting him-

[1] Thus we have a Dacre, given a living by a Dacre, in i, 89; a Harclay in i, 88; the case of prior Adam of Warwick above p. xxxiii, a Wake presented by his brother, the lord Liddell, to Arthuret, i, 69, and numerous others.

[2] For instance, *Ib.*, i, 135.

[3] For examples, *Ib.*, i, 163, 197; ii, 115-16; ii, 152, where Montpellier is mentioned as the place of study; ii, 154; ii, 204; ii, 208-9.

[4] *Ib.*, 264, provides for a "procuratorem idoneum" for the rector of Bowness dispensed from residence to go to a University. The best instance is, however, *Ib.*, i, 114, when Halton appointed a "vicar" with a suitable portion, to exercise cure of souls and hospitality at Musgrave during the seven years of licensed non-residence of the rector, away at the University.

[5] For instance, *Ib.*, i, 89, where H. de Harclay is instituted as rector of Dacre "salva porcione in eadem ecclesia vicario assignata".

[6] *Ib.*, i, 113.

[7] For instance, Edenhall, *Ib.*, i, 118, endowed by Carlisle Cathedral; Dalston, *Ib.*, i, 282-3, where Halton gave the vicar the rector's house and the lesser tithe in addition apparently to the considerable endowment of 20 marks a year.

self a good example in the matter by his liberal endowment of the vicarage of his own rectory of Dalston. The unfortunate success of several efforts to relieve the desperate and ever increasing poverty of the diocese and all its officers, and of its religious houses by diverting parochial endowments in their favour made several such institutions of vicarages necessary. In cases of churches held by religious houses, the bishop sometimes insisted that the vicar, or his deputy, should be a secular priest.[1] In some documents the beneficed clergy are arranged under the three heads of rectors, vicars, and "presbyteri parochiales".[2] It would be interesting to know what was exactly the status of this third class. Other entries on the Register show that Halton had power to give pensions to beneficed clergy on their retirement.[3]

Halton took reasonable pains to enforce discipline in his diocese, though his standard was not very austere and he was always willing, as the case of the prior of Carlisle has shown already, to hush up the voice of scandal by politic compromises, which were perhaps often the most practical course. A favourite way of upholding discipline was by pecuniary fines. Thus William de Insula, vicar of Crosby-on-Eden, bound himself, in 1304, by a bond to pay 40*s.* to the bishop "for a certain favour done to me". The next entry shows that this favour was the remission of the canonical penalties for the notorious incontinence of which the vicar of Crosby had been found guilty. William was therefore again forced to bind himself to pay the bishop £10, should he ever be proved guilty of the same offence.[4] Six years afterwards William resigned his living on the ground of old age.[5] It is not censorious, remembering the case of the prior of Carlisle, to be inclined to associate this resignation with the possibility of the vicar having failed to reform his life. Another priest was

[1] For instance, *Ib.*, i, 161, where the Cistercians of Holme Cultram were to appoint a suitable secular priest to Skinburness. He was not, however, a perpetual vicar, but a sort of chaplain removable by the monks at will. Another instance is Castle Sowerby rectory, annexed to Carlisle cathedral for the support and reparation of the fabric. To this church Halton assigned as vicar one of the canons, revocable at the convent's will, but independent when in office, having under him a resident vicar with a secular priest as his assistant, *Ib.*, i, 277-9. The same was done with Warcop rectory, appropriated in 1307 to the canons of Shap, *Ib.*, i, 292-4; and with Carlatton rectory, appropriated to the canons of Lanercost, *Ib.*, i, 299-300. The house of Lanercost in 1308 was in a terrible state of depression owing to the Scottish war.

[2] For example, in *Ib.*, i, 238.

[3] *Ib.*, i, 189. [4] *Ib.*, i, 190. [5] *Ib.*, ii, 17.

suspended *a sacris* for concubinage, but restored by the papal penitentiary.[1] Halton was more severe on the bankrupt prior and monks of Wetherall, forcing the former to resign, and instructing his successor to pay the debts of the house with 100 per cent. interest within a short term.[2]

The study of bishop Halton's ordinations presents some points of interest. In the earlier part of his episcopate he almost always ordained within the diocese, generally at the cathedral. The first ordination at Horncastle was in Lent 1301,[3] and in March and April 1305 he celebrated two ordinations at London, one in the chapel of his own London house, and the other in St. Paul's cathedral.[4] In the later part of his episcopate ordinations at Horncastle were fairly common, and he also ordained at Fulmer, at Durham, and elsewhere, perhaps. But the number of candidates able to go so far afield as Lincolnshire was always small, and the bishop still held a good many ordinations at Carlisle, at Dalston, at Linstock, and other places in the diocese. When Halton did ordain in the diocese he laid hands on larger numbers, but the desolation wrought by Robert Bruce's perpetual incursions would in itself account for the smaller number of candidates for orders presenting themselves. As in many other registers, we are struck with the large number of the "religious" among the candidates for ordination. One is tempted to prepare statistics as to the relative proportion of clerks and regulars, but to do so for one diocese would not be very interesting or important. When the work of the Canterbury and York Society has gone on a little longer, and made more mediæval registers accessible in print, an attempt to generalize as to the status of the ordinands in different dioceses and at different periods may be commended to students of ecclesiastical antiquities as a useful piece of research, never, so far as I know, systematically attempted. The enumeration of titles

[1] *Reg.*, ii, 57.

[2] *Ib.*, ii, 82. The debt was 100 marks, due to Florentine merchants. To this was added another 100 marks "nomine expensarum et interesse". It is not clear how long the debt had been unpaid and we need not assume that the Florentines charge cent. per cent. per annum. It is clear, however, that their demands were at an extortionate rate. In this phrase "interesse" may perhaps only mean "damages", as Mr. C. Johnson has kindly suggested to me. If, however, it means "interest" in our sense, it is curious that it should have been openly charged in the teeth of the canonical prohibition of usury, which most contemporary kings sedulously respected. Ecclesiastics perhaps were less scrupulous. Halton's attack on the house of Wetherall was in obedience to papal directions.

[3] *Reg.*, i, 134. Later ones are recorded in ii, 164 (1317).

[4] *Ib.*, i, 229, 230, Other London ordinations are also recorded.

of candidates for orders presents some points of interest, the most numerous being a moderate stipend secured from a local magnate, often apparently a layman,[1] while the ordinand's private means was also regarded as a sufficient title, if he were content to live on them. There are occasional references to persons only having the "prima tonsura", but as usual there is not the faintest indication of the conditions under which the first tonsure was obtained. The persons ordained to minor orders are invariably grouped under the single heading of acolyte. Parish clergy of long standing, not ordained priests, are often met with.

There are constant references in the register to the relations of the ecclesiastical courts with the civil authorities. The impression derived from them is that of generally harmonious cooperation between bodies too sure of their own positions to feel any dread or jealousy at the encroachments of a potential rival. In this age of Peckham and Winchelsea, when, if we may believe some scholars, hostile bands of zealots for the *forum ecclesiasticum* and the *forum civile* were confronting each other at every point of contact, we find the courts of king and bishop in the diocese of Carlisle working together in perfect goodwill, each quite content to leave to the other the business which traditionally belonged to it, and each smoothing over the difficulties of enforcing any law at all by lending its aid to its rival on occasions when mutual cooperation was desirable. Even with regard to such matters as the treatment of "criminous clerks", where the two points of view seem so incompatible to modern eyes, the king's officers were willing to accept as ultimate the fact that there was one law for the clerk and another and a sterner one for the simple layman. Thus we can trace on the register the fate of numerous clerical offenders, and also follow out the proceedings taken against them in the lay courts in such secular records as the calendars of patent and close rolls.

The two jurisdictions crossed each other so constantly, that life would have hardly been worth living had possible points of difference been constantly insisted on. Whenever the king's judges came to a county to hold the assizes, the bishop's proxies appeared in their court, authorised by their principal to receive

[1] *Reg.*, ii, 65-6, gives a curious title in a pension by a lawfully appointed rector of Croglen to a nominee of a disputed claimant to the patron of the benefice. To avoid litigation the rector gave his rival five marks a year, which pension was to serve him as a title. Many are ordained "ad titulum patrimonii sui de quo reputat se contentum".

from the king's representatives any persons accused of theft, homicide or other crimes, who, having proved their clergy, had the right to have their offences judged *in foro ecclesiastico.* The proof of clergy was *per litteraturam et tonsuram.*[1] All were clerks who could read and show their tonsure. The proxies' work was done when clergy was proved, but their office was sufficiently important for the bishop to announce their names to the justices on the day of delivery by an act under his seal.[2] The ordinary method of trying the suspected clerks seems to have been the antiquated system of compurgation.[3] The bishop's official held an inquiry into the common fame of the suspected clerk in what seems to have been practically a ruri-decanal chapter meeting in some parish church of the accused's neighbourhood. Proclamation of the meeting was made in church in the vulgar tongue on Sundays and feast days, when the greatest number of the public was assembled there, and all who had testimony to give were invited to attend. The records in the register suggest that neither the clergy nor the laity of the neighbourhood were inclined to take a severe view of a case of a neighbour in trouble. However great had been the grounds of suspicion brought before the lay authorities, the official's inquest generally resulted in a consensus of opinion that the accused was a person of unblemished life and character. When the official had reported this to the bishop, the accused was formally acquitted and went back to his parish. Criminous clerks there were however in the diocese, for we learn that Halton built a new prison at Carlisle for their reception[4]

I have spoken of the co-operation of the lay and the ecclesiastical authorities in judicial matters. The register is full of illustrations of this co-operation, though, of course, it is on matters of trifling importance. It looks as if the king was always willing to help the bishop by apprehending or restraining any clerk whom the bishop wished to lay hands on. Contrariwise, we find the king calling on the bishop to help him by coercing clerks who had com-

[1] *Reg.*, i, 130. The well-known method of proof of clergy by reading verses from a Bible produced in court was established, Miss Bertha Putnam informs me, by the fourteenth century, and is copiously illustrated by the Gaol Delivery Rolls, so little consulted, but so full of information for the social conditions of the later middle ages. Miss Putnam refers me to Gaol Delivery Roll No. 79 m. 23 (46 Edward III), as containing two cases of criminous clerks, but says that earlier instances could readily be found.

[2] *Ib.*, ii, 129-30.

[3] The process is well illustrated in *Ib.*, ii, 9-11 and 195-7.

[4] *Ib.*, i, 53-4.

mitted some trespass against the crown, and who since they possessed no lay fee, had no property which could be seized by the king's officers as security that they would give satisfaction. The very numerous entries in the early part of the register with regard to the collection of the debts of Nicholas Lovetot, a clerk beneficed in the diocese, who owed money to the king and his officers, are a good illustration of this. Similarly, Halton would, upon occasion, lock up lay transgressors of the forest laws in his episcopal prison until they were bailed to appear on the next advent of the forest justices.[1] When a high-born Harclay, a beneficed clerk in Carlisle diocese, and chancellor of Oxford University at the time, was summoned before the king's court for abusing the *forum ecclesiasticum* by wrongly citing a layman *in curia christianitatis*, Halton at once yielded to the king's missive and enjoined on Harclay to answer the king's writ.[2]

Before finally parting with bishop Halton and his register, it would be well to make an attempt at describing his personality and character. Unluckily, the materials for this are altogether insufficient. Our records tell us much of Halton's acts and movements, but yield absolutely no information as to his character and motives. Dr. James Wilson, who has written in the Victoria County History of Cumberland the best recent account of the bishop and his see, claims for Halton "remarkable individuality".[3] Granting this, we remain almost in the dark as to whether Halton was an able man, or a dull man, a good man, or a mere conventionalist. All that we can safely affirm of him is the length of his experience, the great variety and abundance of his activity, and his ability to conform to the standards required by his age in all the more formal and official sides of a bishop's work. Perhaps we should be safe in adding to this that Halton, though no enthusiast or idealist, generally took a reasonable and sensible view of the problems, ecclesiastical or political, brought before him to deal with. He was clearly neither scandalous nor lax, yet his modest attempts at reform were ever tempered by a prudence which smacked of wordly wisdom, though as far as he went he seems generally to have acted on right, if on rather commonplace, lines. We must not, however, refine further. There is danger in giving wings to the historical imagination when it has nothing better to feed upon than the husks and bones of formal documents. A

[1] *Reg.*, ii, 54-5.
[2] *Ib.*, i, 7.
[3] *V.C.H. Cumberland*, ii, 42.

well-kept register tells us nothing as to either the intellectual or moral character of the prelate by whose orders it was kept, but rather of the good organisation of his household or diocese. If my suspicion is correct that Halton was a rather commonplace and conventional, though quite a worthy, prelate, his chief claim to respectful consideration is that he struggled so long and so manfully to maintain the good estate of the church of Carlisle in a time of extraordinary difficulty and depression. Sometimes, perhaps, he lamented his evil fortune in language which, though true, was hardly couched in heroic phrase. In his later years, too, he found a short cut from his troubles by retirement to Horncastle, but he always went back to his see, and finally died in harness there, at a good old age. If we could convince ourselves that the noble choir of Carlisle Cathedral is in any sense his work, he has at least one claim to our gratitude, even if that stately building owed its erection to the withdrawal from impoverished parishes of the ordinary means of grace. The real difficulty there is in forming any clear idea of the personality of Halton is due to the fact that we have exclusively to depend upon record sources for the particulars of his history. The modern historian may indeed pride himself upon relying upon records rather than on chronicles, but when, as in the case of bishop Halton, the chronicler is silent, he must admit that he loses such little life and colour as sometimes shine on the byeways of mediæval biography and administration.

Register of John de Halton, Bishop of Carlisle.

[Fo. 1a.]

[KIRKLINTON RECTORY.—*The disputed right of presentation.*]

[*Nicholas de Kirkebryd, priest, is presented by his brother, Richard de Kirkebryd, to the church of Kirklinton, vacant by the death of William de Stokeleye.*]

Memorandum quod in crastino Sancti Luce ewangeliste anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo tertio presentatus fuit Nicholaus de Kirkebryd, presbiter, per fratrem suum Ricardum de Kirkebryd, militem, ad ecclesiam de Levynton, per mortem Willelmi de Stokeleye, quondam rectoris ejusdem, vacantem; et habuit predictus Nicholaus litteram suam inquisitoriam super predicta presentatione.

[*Hugh de Cressingham, justice, is presented by the King, in right of Maud de Karryk.*]

Eodem anno, die Sancti Edmundi regis, anno regni regis Edwardi xxij, presentatus fuit ad eandem ecclesiam Hugo de Cressingham, justiciarius, per dominum nostrum regem predictum, ratione terrarum et tenementorum Matildis de Karryk, unius heredum et participum Helwisie, filie Radulphi de Levinton, defuncte, que de rege tenuit in capite et cujus terre et tenementa erant in manu domini regis, pro eo quod prefata Matildis se maritavit absque licencia predicti domini regis.

[*H. de Cressyngham is also presented by John de Seeton.*]

Eodem anno, xx° die Novembris, presentavit dominus Johannes de Seeton, miles, dominum H. de Cressyngham predictum ad eandem ecclesiam de Levynton; et habuit predictus H. litteram suam inquisitoriam super eadem presentatione eisdem die et anno.

[*Writ to the Bishop; forbidding him to institute a parson to Kirklinton, pending a suit in the King's court about the advowson.*]

Edwardus Dei gratia rex Anglie, dominus Hibernie, et dux Aquitannie, venerabili in Christo patri J. eadem gratia etc., salutem. Prohibemus vobis ne admittatis personam ad ecclesiam de Levyngton, que vacat, ut dicitur, et de cujus advocatione contentio mota est in curia nostra inter Ricardum de Kirkebryd et

Willelmum Locard, Johannem de Seeton et Ereminam uxorem ejus, Walterum de Twinam, Gilbertum de Suthayk, Nicholaum de Aglenlok et Matildem uxorem ejus, Matildem de Carryk, Patricium Trumpe et Patricium filium ejus, Henricum de Malton et Margaretam uxorem ejus, et Walterum filium Walteri de Corry, donec discussum fuerit in eadem curia ad quem illorum pertineat ejusdem ecclesie advocatio. Teste me ipso apud Westmonasterium xxvj die Novembris anno regni nostri vicesimo secundo.

[*Three further presentations to Kirklinton.*]

PRESENTACIO AD ECCLESIAM DE LEVINGTON.[1]

Eodem anno, die Martis proxima post festum Sancte Lucie virginis, presentatus fuit ad eandem ecclesiam de Levynton Nicholaus de Kyrkbryd predictus per Gilbertum de Sutheyk, et habuit litteram suam inquisitoriam. Item eodem anno, die Mercurii proxima post festum Sancte Lucie virginis, presentavit Walterus de Twynam, miles, eundem Nicholaum ad eandem ecclesiam; et habuit litteras suas inquisitorias. Eodem anno, ij idus Februarii, presentatus fuit magister W. de Goseford ad eandem ecclesiam (et habuit etc.) per dominum Walterum de Corry.

[*The following letter relates to the Commissions of Array of 15 Oct. 1295 (Parl. Writs, I, 266-7). The Commissioners seem to have tried to force the sheriff to find wages for the county contingent at the expense of those who were bound to have arms under the Assize of Arms and the Statute of Winchester of 1285. Morris's "Welsh Wars of Edward I" discusses the subject. (C. J.)*]

TRANSCRIPTUM BREVIS VICECOMITI CUMBERLANDIE TRANSMISSI.

Edwardus etc. vicecomiti Cumbrie, salutem. Cum nuper tibi per dilectos et fideles nostros, Hugonem de Cressingham et Petrum Malore, ad eligendum equites et pedites de comitatu tuo pro exercitu nostro Wallie assignatos, ex parte nostra firmiter injungendo preceptum fuisset quod omnibus equitibus [et peditibus] in balliva tua electis de terris et catallis tenentium terram ad valenciam xv librarum ultra equos et arma secundum formam statuti nostri . . . . infra libertatem et extra liberare facias ad valenciam equorum et armorum eis competencium, tu preceptum nostrum spernendo quibusdam de predictis electis . . . . equos sive arma habere fecisti et aliis in nullo, prout tibi preceptum fuerat,

[1] Interlineated in a modern hand.

exhibuisti, et eos . . . . . balliva electos misisti in nostri contemptum et offensam manifestam; tibi firmiter injungimus [quod omnibus istis, qui] de balliva tua in exercitu nostro Wallie profecti sunt, liberare facias ad valenciam equorum et armorum . . . . . per predictos fideles nostros ordinata et liberata. Et volumus te scire quod nisi premissa tam infra . . . . . ad te tanquam exheredatorem corone et dignitatis nostre capiemus. Teste Hugone de Cressingham . . . . . anno regni nostri vicesimo tertio.

[KIRKOSWALD R.—*Resignation of Walter de Langeton.*]

Venerabili in Christo patri et domino reverendo, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, devotus suus clericus Walterus de Langeton,[1] rector ecclesie de Kyrkoswald, obedientiam, reverentiam, et honorem. Prefatam ecclesiam meam et omne jus mihi competens ad eandem in reverende paternitatis vestre manus, sponte, pure, et absolute, presencium tenore resigno, vos rogans obnixius et requirens quatinus hanc meam resignationem benignius acceptantes, de eadem ecclesia tanquam vacante quod vestro incumbit officio libere faciatis. In cujus rei testimonium duxi sigillum meum presentibus apponendum. Data apud Cauntebrigiam xviij die mensis Marcii millesimo ducentesimo nonagesimo secundo.

[BOLTON R.—*Robert de Brus presents Simon de Gesemuhe (Jesemwy), the church being vacant by the death of Thomas de Kokrmut.*]

Memorandum quod . . . Julii anno Domini millesimo CC° nonagesimo tercio presentavit dominus Robertus de Brus dilectum clericum [suum, Simonem] de Gesemuhe, ad ecclesiam de Bolton vacantem per mortem domini Thome de Kokrmut, quondam rectoris ejusdem . . . . . institutus[2] est in eadem.

[Fo. 1b.]

[KIRKOSWALD R.—*Thomas, son of Thomas de Multon of Gilsland, presents Nicholas de Luvetoft.*]

PRESENTACIO AD ECCLESIAM DE KYRKOSWALD.

Venerabili in Christo patri et domino reverendo, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, suus Thomas, filius Thome de

---

[1] Afterwards Bp. of Coventry and Lichfield, and Treasurer.

[2] Institution was not given until Nov. 12, 1293. See the deed entered at fo. 3a.

Multon de Gillesdale, defuncti, salutem cum omni reverencia et honore. Ad ecclesiam de Kyrkoswald, vestre diocesis, per resignationem domini Walteri de Langeton, clerici, nuper rectoris ejusdem, vacantem et ad meam presentationem spectantem, dilectum mihi in Christo magistrum Nicholaum de Luvetoft,[1] clericum, paternitati vestre presento intuitu caritatis, rogans supliciter et devote quatinus quod vobis incumbit in hac parte benigno velitis exequi cum favore. In cujus rei testimonium has meas litteras sigillo meo signatas vobis mitto patentes. Data apud Cauntebrigiam die Jovis in crastino Annunciacionis Dominice anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo tertio.

[Kirkbampton R.—*Walter de Bampton, in right of Robert, son and heir of Robert de Castelcayroke, presents John de Culgayth to a mediety.*]

Presentatio ad medietatem ecclesie de Bampton xix Kalendas Januarii in hec verba.

Venerabili in Christo patri et domino reverendo, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, suus Walterus de Bampton, salutem cum omni reverencia et honore. Ad medietatem personatus ecclesie de Bampton, vestre diocesis, per resignationem domini Walteri le Butyler, clerici, nuper rectoris ejusdem, vacantem, et ad meam presentationem, ratione custodie quarumdam terrarum Roberti filii et heredis Roberti de Castelcayroke in manu mea existentium, spectantem, dilectum mihi in Christo dominum Johannem de Culgayth, capellanum, paternitati vestre presento intuitu caritatis, rogans supliciter et devote quatinus quod vobis incumbit in hac parte benigno velitis exequi cum favore. Data apud Bampton xix kalendas Januarii anno Domini M° CC° nonagesimo tertio.

[*Commission to the Official to hold the usual inquisition before institution.*]

Littera ad inquirendum de eadem.

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio magistro J., officiali suo, salutem, gratiam, et benedictionem. Presentavit nobis Walterus de Bampton dilectum

---

[1] Nicholas Lovetot (de Lovetot, de Lovetoft) was also Rector of Nether Wallop, Hants (where, as at Kirkoswald, Langton was his predecessor), and of Stokenham, Devon. See *Reg. of Bp. Walter de Stapeldon* (Exeter, ed. Preb. Hingeston-Randolph).

clericum suum Johannem de Culgayth, capellanum, ad medietatem personatus ecclesie de Bampton, nostre diocesis, vacantem, ut dicitur, per resignationem domini Walteri le Butyler et ad presentationem suam, ratione custodie quarumdam terrarum Roberti filii et heredis Roberti de Castelkayrok in manu sua existentium, spectantem. Quocira vobis mandamus quatinus, convocatis rectoribus et vicariis decanatus loci, diligenter in pleno capitulo faciatis inquiri si dicta ecclesia vacat, qualiter vacat, a quo tempore vacavit, quantumque valeat; si est litigiosa vel pensionaria, et cui, et in quantum; quis verus patronus ejusdem et quis ad eandem ecclesiam, tempore pacis, ultimo presentavit; de moribusque presentati, de literatura, ordinibus, et etate, ac aliis articulis debitis et consuetis. Facta vero inquisicione, eam nobis sub sigillis eorum per quos facta fuerit et sigillo nostro inclusam modo quo convenit transmittatis. Data apud Westmonasterium iij kalendas Novembris anno Domini M° CC° nonagesimo tercio.

[Fo. 2a.]

[*The finding of the inquisition being satisfactory, institution is given.*]

INSTITUCIO EJUSDEM POST INQUISICIONEM FACTAM.

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio, domino Johanni de Culgayth, presbitero, salutem, gratiam, et benedictionem. Ad medietatem personatus ecclesie parochialis de Bampton, nostre diocesis, vacantem, ad quam per Walterum de Bampton, ratione custodie quarumdam terrarum Roberti filii et heredis Roberti de Castelcayrok in manu sua existentium, legittime presentatus existis, te ad eandem admittimus et in eadem canonice rectorem instituimus per presentes. Data apud Wardecoppe ij nonas Februarii anno Domini M° CC° nonagesimo tercio.

[*Mandate to the Archdeacon to induct.*]

ITEM AD ARCHIDIACONUM PRO EADEM.

Johannes miseracione divina etc. dilecto in Christo filio, magistro Ricardo, archidiacono suo Karlioli, salutem, gratiam, et benedictionem. Quia dominum Johannem de Culgayth, presbiterum, ad medietatem ecclesie parochialis de Bampton, ad presentationem Walteri de Bampton ista vice, intuitu caritatis admisimus, vobis mandamus quatinus eundem in corporalem possessionem medietatis ejusdem inducatis et inductum canonice defendatis. Data ut supra.

[*The Bishop grants the custody of the vacant vicarage of Orton to Richard de Ravynglasse, a canon of Conishead.*]

OVYRTON.—Johannes etc. dilecto sibi in Christo, domino Ricardo de Ravynglasse, canonico de Conyshevyd, salutem, gratiam, et benedictionem. De vestra industria specialiter confidentes, custodiam vicarie de Ovyrton vacantis et in manu nostra existentem, vobis committimus per presentes, quousque eam duxerimus revocandam. Data apud Bellum Locum vij idus Februarii anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo tercio.

[DUFTON R.—*John de Graystok presents Henry, called le Waleys; and, after inquisition made and adjourned, the custody is committed in the meantime to William Bonkes.*]

DUFTON.—Anno Domini M° CC° nonagesimo tercio, kalendis Februarii, presentavit dominus Johannes de Graystok, miles, Henricum dictum le Waleys, clericum, ad ecclesiam de Dufton, vacantem per mortem domini Roberti, quondam rectoris ejusdem, qui obiit die Lune proxima ante festum Conversionis Sancti Pauli anno predicto. Facta igitur inquisitione et remissa, data est custodia ejusdem magistro Willelmo Bonkes ix kalendas Marcii anno supradicto.

[*The Archbishop of York, on his way through Westmorland towards his manor of Hexham, is met by Bishop Halton, who brings him to Linstock as his guest.*]

III Kalendas Aprilis anno Domini M° CC° nonogesimo quarto, veniens a partibus Kendal dominus Johannes Dei gratia Eboracensis archiepiscopus, Anglie primas, transitum suum fecit per diocesim Karliolensem versus manerium suum de Extildesham et pernoctavit apud Overton in Westmeria; die sequenti apud Louther ad instanciam domini Willelmi de Capella, tunc rectoris de Louther, et ad instanciam domini Johannis Dei gratia Karliolensis tunc episcopi, eidem domino Archiepiscopo in Westmeria obviantis, apud Linstok, per civitatem Karlioli suum iter faciens, die tercia declinavit et sumptibus domini episcopi inibi moram fecit; et sic extra diocesim Karlioli transiens, nichil quod episcopali incumbit officio faciens, ad *Sicientes* apud Extildesham suos ordines celebravit.

[Inglewood Forest.—*Three persons, indicted for a trespass of venison and imprisoned, are released on bail by order of the Justice of the Forest.*]

Indictati pro venacione, detenti in prisona Episcopi.[1]

II Idus Aprilis anno Domini M° CC° nonogesimo quarto, venientes ad Rosam, Alanus de Kirkeby, magister forestarius de Engelwode, Ricardus de Racton, viridarius foreste et forestarius domini Willelmi de Boyvill, Johannes de Racton et Robertus de la Grave, forestarii, cum litteris domini Johannis de Vescy, justiciarii de foresta domini Regis citra Trentham, Michaeli de Haverigton, tunc ballivo libertatis episcopi Karlioli, porrectis, domino episcopo tunc existente ibidem, pro deliberacione Stephani de Rossedoune, Laurencii de Le Bornhanes, et Willelmi dicti Nichol foster, qui indictati erant, capti et detenti in prisona episcopi pro transgressione venacionis, manucaptores pro eisdem Stephano, Laurencio, et Willelmo, usque ad adventum Justiciarii de itinere foreste, per manus dicti Michaelis ceperunt, et sic a prisona episcopi dicti Stephanus, Laurencius, et Willelmus, quo voluerunt libere recesserunt.

[Kirklinton R.—*The patronage having come to the Bishop by lapse, he commissions the Archdeacon to collate John de Bowes, and to receive his obedience and oath of fealty.*]

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio magistro Ricardo, archidiacono suo, salutem, gratiam, et benedictionem. Ad tradendum magistro Johanni de Bowes, presbitero, curam ecclesie parochialis de Levigton, nostre diocesis, vacantis et [ad nostram colla]cionem per lapsum temporis spectantis, ipsumque rectorem instituendum canonice in eadem et ad recipiendum nostro nomine [ab eodem] Johanne obedienciam et sacramentum fidelitatis, prout cura ipsius ecclesie de Levington exigit et requirit, v[obis com]mittimus per presentes. Data Londoniis iiij nonas Maii anno Domini M° CC° nonogesimo quarto.

[*Mandate to induct to the same.*]

Johannes etc. suo archidiacono Karliolensi, salutem, gratiam, et benedictionem. Cum ecclesiam de Levington, nostre diocesis, vacantem [per mortem Willelmi] de Stokeleye, quondam rectoris ejusdem, et ad nostram collacionem secundum jura et consuetudines

[1] Interlineated in a modern hand.

ecclesie An[glicane per lapsum tempor]is spectantem, magistro Johanni de Bowes, clerico nostro, contulerimus intuitu caritatis, vobis mandamus [quatinus] dictum magistrum Johannem in corporalem possessionem ejusdem ecclesie de Levigton vice et auctoritate nostra inducatis [et inductum defen]datis. Data Londoniis die et anno supradictis.

[Fo. 2b.]

[Orton V.—*The Prior and Convent of Conishead present Richard de Castro Bernardi.*]

Presentacio facta super vicaria de Overton.

IIII Kalendas Junii anno etc. quarto, porrecta fuit nobis J. Karliolensi episcopo, in capella de Wrecele, littera tenorem continens infrascriptum. Venerabili in Christo patri, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, suus canonicus, frater Simon, prior de Conegesheved et ejusdem loci conventus, salutem, obedienciam, reverenciam, et honorem. Ad vicariam ecclesie de Overton, in vestra diocesi, vacantem et ad nostram presentationem spectantem, reverendo paternitati vestre dilectum nobis in Christo, dominum Ricardum de castro Bernardi, presbiterum, tenore presentium presentamus, supplicantes humiliter et devote quatinus divine caritatis intuitu predictum dominum Ricardum, presbiterum, ad eandem velitis admittere. In cujus rei testimonium predicto domino R. has nostras patentes litteras communis sigilli nostri munimine fecimus roborari. Data apud Conegesheved xvj kalendas Junii anno Domini etc. quarto.

[Castle Sowerby R.—*John, King of Scotland, presents William de Londors.*]

Presentatio facta super ecclesia de Soureby.

Eisdem die et loco porrecta fuit nobis littera domini Regis Scocie tenorem continens infrascriptum. Johannes Dei gratia rex Scocie venerabili in Christo patri ac amico suo quamplurimum confidenti, domino J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem et sinceram in Domino caritatem et dilectionem. Ad ecclesiam de Soureby, vestre diocesis, curam animarum habentem, per acceptacionem et admissionem magistri Ricardi de Wytton, quondam rectoris ejusdem, de ecclesia de Hawick, Glasguensis diocesis, consimilem curam habente, vacantem, cujus ecclesie de Soureby jus patronatus ad nos spectare dinoscitur, magistrum Willelmum de Londors, clericum nostrum dilectum et fidelem, vobis caritatis intuitu

presentamus per presentes, paternitatem vestram attentius rogantes quatinus dictum magistrum Willelmum ad predictam ecclesiam de Soureby benigne et sine difficultate admittentes, ipsum in eadem institui et in corporalem possessionem ejusdem cum pertinenciis induci et inductum defendi faciatis ; per quod a Deo meritum et a nobis grates speciales recipere valeatis. In cujus rei testimonium presentibus litteris sigillum nostrum apponi fecimus. Testibus, Johanne Comyn ; Alexandro de Balliolo, camerario Scocie ; Galfrido de Moubray, justiciario nostro de Laodonia ; et Thoma Ran, militibus. Apud Jedd[worth], xx die Aprilis anno regni nostri secundo. Et statim tradita fuit littera nuncio presentati, domino officiali Karlioli porrigenda, pro inquisicione ejusdem ecclesie facienda.

[*Royal Writ. N. de Lovetot, Rector of Kirkoswald; to pay £250, due to John de Lovetot, sen.*]

Die Jovis in Cena Domini anno etc. nonogesimo quarto, in ecclesia Beate Marie Karlioli, porrecta fuit nobis littera domini Regis in hec verba. Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri etc. Mandamus vobis quod de bonis ecclesiasticis N. de Lovetot in diocesi vestra fieri faciatis ducentas et quinquaginta libras et illas habeatis coram justiciariis nostris apud Westmonasterium in crastino Sancti Johannis baptiste ad reddendum Johanni de Lovetot seniori, quas idem Nicholaus in curia nostra coram justiciariis nostris apud Westmonasterium cognovit se debere eidem Johanni. Et unde ei reddidisse debuit a die Pasche in xv dies anno regni nostri decimo nono centum libras, et a die Pasche in xv dies anno regni nostri xx° quinquaginta libras, et in octabis Sancti Michaelis proximo sequentis quinquaginta libras, et a die Pasche in xv dies anno regni nostri xx° quinquaginta libras. Et illas nondum ei reddidit, ut dicit. Et unde vicecomes noster Middlesexie mandavit justiciariis nostris apud Westmonasterium a die Sancti Hillarii in xv dies quod predictus N. clericus est, et non habet laicum feodum in balliva sua, unde predicti denarii fieri possunt. Et habeatis ibi hoc breve. Teste J. de Metingham apud Westmonasterium xviij die Februarii anno regni nostri xxij.

Retornatum fuit breve quod predictus N. nichil adhuc percepit de ecclesia sua de Kirkeoswald nisi tantummodo alteragium, quod vix sufficit ad sustentacionem deserviencium in ecclesia.

[*Royal Writ. Robert de la Verne, Rector of Kirkbythore; for a debt of £7 3s. 4d., owing to Richard de Langwatby.*]

IIII Nonas Junii anno predicto, in camera nostra Londoniis, recepimus subsequens breve regium. Edwardus etc. venerabili etc. Mandamus vobis quod venire faciatis coram justiciariis nostris apud Westmonasterium, in octabis Sancti Johannis baptiste, magistrum Robertum de la Verne, personam ecclesie de Kirkebythore, clericum vestrum, ad respondendum Richardo de Langwatby de placito quod reddat ei septem libras, tres solidos, et quatuor denarios, quos ei debet et injuste detinet, ut dicit. Et unde vicecomes noster Westmerie mandavit justiciariis nostris apud Westmonasterium a die Pasche in xv dies, quod predictus Robertus clericus est, et non habet laicum feodum in balliva sua, ubi potest summoneri. Et habeatis ibi hoc breve. Teste J. de Metingham apud Westmonasterium vij die Maii anno regni nostri xxij.

Retornatum fuit breve, quod adeo tarde venit quod non potuit prosequi propter temporis brevitatem.

[*Royal Writ. Adam, Rector of Croglin; for a debt of 30 marks to William de Hastinges.*]

III Nonas Junii anno predicto, in camera nostra Londoniis, recepimus subsequens breve regium. Edwardus etc. venerabili etc. Mandamus vobis quod venire faciatis coram justiciariis nostris apud Westmonasterium, in octabis Sancti Johannis baptiste, Adam, personam ecclesie de Kirke [Cr]oglin, clericum vestrum, ad respondendum Willelmo de Hastinges de placito quod reddat ei triginta marcas, quas ei debet et injuste detinet, ut dicit. Et unde vicecomes noster Cumbrie mandavit justiciariis nostris apud Westmonasterium in crastino Purificationis Beate Marie quod predictus [Adam cleri]cus est, et non habet laicum feodum in balliva sua, ubi potest summoneri. Et habeatis ibi hoc breve. Teste J. de Metingham [apud West]monasterium quintodecimo die Februarii anno regni nostri xxij.

Et demandatum est officiali, vel locum suum tenenti, quod injungat dicto [Adam ut compareat] ad dictos diem et locum, facturus quod justicia suadebit.

[*Royal Writ. Adam de Kirkutbrid, Rector of Edenhall; a debt due to John de Grantham.*]

[. . . anno eo]dem, in camera nostra Londoniis, recepimus subsequens breve regium. Edwardus etc. venerabili etc. Mandamus [vobis, sicut . . .] mandavimus, quod de bonis ecclesiasticis magistri Adam de Kirkutbrid, persone ecclesie de Edenhale, in diocesi vestra, fieri [faciatis . . .] septem libras, quinque solidos et unum denarium, et illos habeatis coram justiciariis nostris itinerantibus apud Eboracum a die Sancti Johannis [baptiste in tres] septimanas ad reddendum Johanni de Grantham, quos idem magister Adam in curia nostra coram justiciariis nostris ultimo itinerantibus [in comitatu Cumb]rie cognovit se debere predicto J. Et unde ei reddidisse debet decem et novem libras ad festum Sancti Hillarii anno regni nostri xx, [et residuum] debiti ad festum Nativitatis Sancti Johannis baptiste proximo sequens, et nondum ei reddidit, ut dicit. Mandamus etiam vobis quod de bonis [ecclesiasticis . . .] de Dalton [*sic*], persone ecclesie de Edenhale, in diocesi vestra, fieri faciatis xiijli. xijs. et sex den., et illos habeatis coram [justiciariis] notris itinerantibus apud Eboracum ad prefatum terminum ad reddendum predicto Johanni, quos idem Adam in curia nostra coram justiciariis nostris itinerantibus in comitatu Cumbrie cognovit se debere eidem Johanni et quos ei reddidisse debuit ad festum Sancti Martini anno regni nostri xxj° et non[dum ei reddidit], ut dicit. Sciatis quod nisi hoc mandatum nostrum plenius exequamini graviter ad vos capiemus. Et habeatis ibi hoc breve. Teste H. de Cressingham apud Eboracum xx die Maii anno regni nostri xx° secundo.[1]

[Fo. 4a.]

[*Ordination at Linstock.*]

Celebracio ordinum venerabilis patris, domini Johannis Dei gratia Karliolensis episcopi, apud Lynstok, die Sabbati quo cantatur *Sicientes* anno gratie M° CC° nonagesimo quarto et pontificatus ejusdem secundo.

ACOLITI.

Frater Johannes de Wyrkyngton.

---

[1] The last line of fo. 2b in the Register, from "breve" onwards, has been extended along the bottom of fo. 4a. Fo. 3 has evidently been misplaced in binding. Its proper place is immediately after fo. 7b, of which it is a continuation; and in this order it has been printed here.

Subdyaconi.

Thomas de Kleterne, per litteras dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi, ad titulum sex marcarum annue pensionis sibi date et concesse per Ricardum de Kleterne, fratrem suum, de manerio de Kleterne percipiendarum.

Dyaconi.

Magister Willelmus de Goseford, beneficiatus.

Philippus de Camera, per litteras dimissorias domini episcopi Glasguensis, ad titulum sex marcarum de camera Rogeri de Kyrkepatrik percipiendarum.

Robertus de Rynel, ad titulum quinque marcarum de terra de Kynemund, videlicet de terra domini Willelmi de Karliolo, per litteras dimissorias domini episcopi Glasguensis.

Presbiteri.

Magister Simon de Jesmwe, beneficiatus.

Thomas de Mydelby, per litteras dimissorias domini episcopi Glasguensis, ad titulum quinque marcarum de camera Willelmi de Montibus percipiendarum.

Johannes de Penresax, per litteras dimissorias domini episcopi Glasguensis, ad titulum sex marcarum annue pensionis de Adam Flandrensi de redditibus de Kyrconuel percipiendarum.

Robertus de Anandya, per litteras dimissorias domini episcopi Glasguensis, ad titulum quinque marcarum annue pensionis de camera Willelmi filii Bernardi, burgensis de Anandia, percipiendarum.

Adam de Dronnock, per litteras dimissorias domini episcopi Glasguensis, ad titulum quinque marcarum de redditibus ville de Tordof, quam Johannes de Tordof habet.

Nomina Fratrum Minorum ad eandem ordinem ordinandorum:

Frater Johannes de Lemyng.

Frater Henricus de Bothal.

[*Dispensation of non-residence for three years to Gilbert de Muncheton, Rector of Stapleton, and to let out his benefice to farm for that period, provided that the cure is duly served.*]

Littera de Non Residencia.

Johannes miseratione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio, domino Gilberto de Muncheton, rectori ecclesie de [Sta]pelton, salutem, gratiam, et benedictionem. Debilitati tui

[corporis] paterno compacientes affectu, ut ab ecclesia tua predicta per triennium a festo Nativitatis Sancti Johannis baptiste anno Dominidu centesimo nonagesimo quarto te absentare valeas et ipsam ecclesiam religiosis viris priori et canonicis Beate Marie Karlioli per idem tempus ad firmam dimittere, tibi licenciam concedimus specialem, tecum dispensantes ut interim per nos vel ministros nostros in convocacionibus cleri nostri aliqualiter non vexeris, dum tamen ydoneum responsalem habeas loco tui et ipsa ecclesia debitis obsequiis non fraudetur. Data apud Horncastrum, iiij nonas Julii anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo quarto.

[*The Bishop authorizes the Abbot and Prior of Jedburgh to absolve, after due satisfaction is made, such of the Scottish clergy as are excommunicate for not paying their Holy Land tithe. See Raine's "Letters and Papers", p. 116.*]

COMMISSIO DIRECTA ABBATI DE JEDD'.

J. miseratione divina Karliolensis episcopus, executor negocii Terre Sancte infra regnum Scocie per sedem apostolicam principalis deputatus, discretis viris, abbati de Jedd[worth] et priori ejusdem loci, salutem. Ad absolvendum rectores, vicarios, et ceteros de clero, tocius regni Scocie, excommunicatos pro suis decimis, in subsidium Terre Sancte concessis, statutis terminis non solutis, et ad dispensandum cum eisdem super irregularitate si quam contraxerint se immiscendo divinis aliqualiter sic ligati, vobis et alteri vestrum per se tenore presentium committimus vices nostras, quousque eas duxerimus revocandas, previa satisfactione condigna ; proviso quod quilibet eorum secundum facultates suas pro suis offensis habundanter respiciat Terram Sanctam, super qua respectione taxanda et injungenda juxta personarum merita vestras conscientias, conjunctim et divisim, in fide qua Deo et ecclesie Romane tenemini, oneramus ; potestate absolvendi episcopos, abbates, priores, et alios in dignitate existentes, ex causis predictis ligatos, et ad dispensandum cum eisdem super irregularitate si quam incurrerint hac de causa, nobis totaliter reservata. Data apud Jedd[worth] xvj kalendas Augusti anno etc. nonogesimo quinto.

[*The Bishop certifies that William de Boyvill has remained excommunicate 40 days and supplicates for the writ, in order that he may be apprehended.*]

LITTERA PRO CAPCIONE HABENDA.

Magnifico principi et domino, domino E. Dei gratia etc. domino [Hibernie] et duci Aquitanie, Johannes miseratione ejusdem

Karliolensis episcopus, salutem [in Eo] qui regibus dat regnare. Regali dominacioni vestre n[otum] facimus per presentes quod Willelmus de Boyvill, nostre diocesis, lai[cus], propter suam manifestam contumaciam majoris excommunicationis sententia auctor-[itate nostra] ordinaria legitime innodatur, quam per xl dies et a[mplius] animo sustinuit indurato, claves ecclesie damnabiliter c[ontemnendo]. Quocirca vestre regie dominacioni humiliter sup-[plicamus] quatinus, ad tantam ipsius insollentiam repri[mendam], [ut regie pote]statis dignitas brachium juxta consuetudinem seculare Dei et ecclesie sue intuitu velit apponer[e in premissis, vicecomiti] vestro Cumbrie litteras vestras super h[oc remittatis]. Data Karlioli v kalendas Februarii anno . . . .

[Castle Sowerby R.—*Anthony, Bishop of Durham, presents John de Langeton, Chancellor of England.*]

Presentacio ad ecclesiam de Soureby.

X Kalendas Julii anno Domini etc. quarto, porrecta fuit nobis Londoniis littera venerabilis patris, domini Dunolmensis episcopi, [tenorem] continens infrascriptum. Venerabili in Christo patri, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, Antonius, eadem permissione Dunolmensis episcopus, salutem et fraterne caritatis continuum incrementum. Ad ecclesiam de Soureby, vestre diocesis, vacantem, et ad nostram advocacionem spectantem ratione donacionis et concessionis domini J. Dei gratia regis Scocie, quondam patroni ejusdem, dilectum nobis in Christo dominum Johannem de Langeton, cancellarium Anglie, vobis presentamus, supplicantes quatinus ipsum ad eandem eeclesiam per hanc nostram presentationem admittere et rectorem instituere velitis in eadem. In cujus rei testimonium has litteras nostras vobis transmittimus patentes. Data Londoniis xiiij die mensis Junii anno Domini M° CC° nonagesimo quarto et consecracionis nostre undecimo. Et tradita fuit eidem littera ad inquirendum de eadem.

[Fo. 4b.]

[*Letter (dated Wrotham, May 8, 1294) from the King to the Bishop of Carlisle; announces the death of John, Duke of Brabant, and desires prayers and masses for his soul.*]

XVII Kalendas Junii anno eodem, apud Wrecele, porrectum fuit nobis breve regis tenorem continens infrascriptum. Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia etc. Conditor omnium Dominus. . . . . [Raine's *Letters and Papers*, p. 106.]

[*Letter (dated Westminster, June [sic] 16, 1294) from the King to Bishop Halton. He has made every effort to maintain peace with France; but after the French King's action in seizing Gascony, he can do so no longer. He therefore intends to take an expedition to France in defence of his rights, and desires the prayers of the Bishop and his diocese for its success.*]

XII Kalendas Junii anno eodem, apud Londonias, porrectum fuit nobis breve regis tenorem continens infrascriptum. Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia episcopo Karliolensi, salutem. Humani generis inimico Regem Francorum et suos contra nos et nostros ad discordiam excitante . . . [Raine's *Letters and Papers*, p. 107.]

[*Mandate to the Official of the Bishop of St. Andrews to denounce as excommunicate certain persons whose names were given in a schedule, a copy of which has not been preserved.*]

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus, collector denariorum et obvencionum in subsidium Terre Sancte concessarum in regno [Scocie] per sex annos a sede apostolica deputatus, discreto viro . . officiali domini episcopi Sancti Andree, salutem in salutis Auctore. Mandamus vobis in virtute obediencie, qua sedi apostolice tenemini, sub pena canonice districcionis, quam vos nolumus incurrere, si mandatum nostrum, immo verius apostolicum, contempseritis adimplere, quatinus omnes illos quorum nomina in cedula presentibus annexa continentur, quos propter suas offensas manifestas in hiis scriptis excommunicavimus, sic excommunicatos singulis diebus Dominicis et festivis per totum archidiaconatum Sancti Andree faciatis pupplice et solempniter denunciari, a dicta denunciacione non cessantes quousque nobis de summis in eadem cedula contentis, prout quilibet eorum singillatim . . . . . ., in subsidium Terre Sancte solvendis ad terminum jam diu est elapsum per nostros commissarios . . . . . plenarie satisfecerint, vel aliud a nobis seu commissariis nostris receperitis in mandatis. Et quia ex certa et . . . causa [excommunicav]imus in genere omnes ad quos presentium pervenerit notitia litterarum . . . . primo et secundo et tertio, ne quis [cujuscunque status seu] preeminencie existat cum supradictis excommunicatis [eun]do, morando, vendendo, [emendo], edendo, [bibendo], . . . ignis et aqua . . . . . faciendo, nisi in casibus a jure [permissis] . . . . . episcopali prefulgeat dignitate . . . . . presumat de quorum . . . . . per vos nolumus . . . et super . . . premissorum diligenti . . . quod de sequestro de Garvok . . . . . eodem die juridico post

hoc instans festum . . . . per litteras vestras patentes que harum seriem representent, plene, distincte, et aperte red[atis] apud Rok . . . vj kalendas . . . anno Domini M° CC° nonagesimo quarto.

[Fo. 5a.]

[*Receipt by the hands of a Florentine merchant, from the Abbot and Convent of Arbroath, collectors in the dioceses of Dunkeld and Aberdeen, of arrears for the second year of the Holy Land subsidy.*]

Pateat universis quod nos etc. recepimus per manus Reyneri Bellinzonis, mercatoris de Florentia, d[e societate] Pullicum et Rimbertinorum, de religiosis viris . . abbate et conventu de Abberbrothoc, collectoribus per nos substitutis in diocesibus Dunkeldensi et Aberdonensi, pro secundo anno concessionis ejusdem, ducentas xij libras, quatuordecim solidos, et unum denarium, de arreragiis compotorum suorum de dictis diocesibus, de quibus quidem arreragiis acquietamus eos et ecclesiam suam [inperpe]tuum. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Data apud Kelkou v kalendas Augusti anno Domini M° CC° nonagesimo quarto.

[*The Abbot and Convent of Coldingham are ordered to pay the Holy Land tithe, collected by them, once a year within the Octave of Trinity.*]

Memorandum quod tercio kalendas Augusti, anno Domini M° CC° nonagesimo quarto, emanavit quedam littera abbati et conventui de Col[dingham] ut solvant decimam ipsos contingentem in singulis diocesibus semel in anno infra octabas Trinitatis sub pena qua d. . .

[*Acquittance to the Abbot and Convent of Dunfermline, collectors in the archdeaconry of St. Andrews, for their proportion of the subsidy for the second year.*]

ACQUIETANCIA PRO COLLECTORIBUS SANCTI ANDREÆ.[1]

Pateat universis etc. quod nos, J. etc. recepimus compotum religiosorum virorum abbatis et conventus de Dunfermelyn, collectorum per nos substitutorum in archidiaconatu Sancti Andree pro secundo anno concessionis ejusdem decime, de sexcentis septuaginta septem libris, tresdecim solidis, tribus denariis et obolo, per manum suam

[1] In a modern hand.

receptis de dicta decima ejusdem archidiaconatus de dicto secundo anno; de qua quidem summa pecunie satisfecerunt nobis in dicto compoto suo. In cujus rei testimonium dictos abbatem et conventum eorumque monasterium de predicta summa quietos clamantes, presentibus sigillum nostrum apposuimus. Data apud Kelkou, kalendis Augusti anno Domini M° CC° nonagesimo quarto.

[*A like acquittance to the Abbot and Convent of Jedburgh, for the two first years, in the diocese of Glasgow.*]

Pateat universis quod nos Johannes etc. recepimus per manus Reyneri Bellinzonis, de societate Pullicum et Rimbertinorum de Florentia, a religiosis viris abbate et conventu de Jedd[worth] centum quater viginti quindecim libras, ij solidos, quinque denarios et obolum, de decima sua in diocesi Glasguensi pro duobus primis annis concessionis ejusdem decime. In cujus rei testimonium has litteras acquietancie sigillo nostro signatas eisdem dominis abbati et conventui fieri fecimus patentes. Data apud Kelkou, kalendis Augusti anno Domini M° CC° nonagesimo quarto.

[*Commission to the Abbot of Cupar to receive and collect arrears of the subsidy due from certain of the clergy in the diocese of Dunkeld, with power of exacting payment by ecclesiastical censure, and to absolve those who are excommunicate, etc.*]

Johannes miseracione divina etc. discreto viro domino abbati de Cupro, salutem in salutis Auctore. Ad exigendum, recipiendum, et colligendum arreragia dicte decime, que in dyocesi Dunkeldensi a quibuscunque personis debentur, de primo, secundo, et tertio anno concessionis ejusdem decime; et ad compellendum per censuram ecclesiasticam obligatos in arreragiis infra dictam diocesim ad solucionem ejusdem decime; et ad puniendum omnes et singulos hujusmodi decime arreragia solvere recusantes seu hujus solucionem qualitercunque impedientes; et ad inquirendum de nominibus eorum qui suspensionis et excommunicationis sententiis sunt ligati et quorum beneficia ecclesiastica sunt interdicto supposita, pro eo quod dictam decimam suis terminis non solverunt, seu minus plene solverunt, et qui notam irregularitatis incurrerunt, eo quod se divinis inmiscuerunt sic ligati; et ad absolvendum eosdem, necnon et ad dispensandum cum eisdem, auctoritate nobis in hac parte commissa, qui notam irregularitatis ex causa predicta incurrerint, post satisfactionem condignam, ita

quod de hujusmodi satisfactionibus nobis super compoto vestro respondeatis; vobis vices nostras, quousque eas duxerimus revocandas, per dyocesim supradictam, ut periculis animarum salubrius consulatur, cum canonice cohercionis potestate committimus per presentes, potestate dispensandi in premissis cum prelatis ac aliis personis majoribus in dignitatibus constitutis totaliter nobis reservata. Data apud Kelkou, ij nonas Augusti anno Domini M° CC° nonagesimo quarto.

[*A similar commission to William de Morton with respect to the offerings in the dioceses beyond the Firth of Forth.*]

Memorandum quod quedam commissio emanavit magistro Willelmo de Morton ad exigendum et recipiendum obvenciones provenientes qualitercunque ultra mare Sc[oti]canum infra Sancti Andree, Dunkeldensem, Dumblanensem, Brekynensem, Abyrdenensem, Moravyensem, Rossensem, Cathenensem, et Orgadyensem dyoceses; [et ad] inquirendum de nominibus eorumdem qui decimam papalem suis terminis non solverunt et qui notam irregularitatis incurrerint, eo quod se immiscuerint divinis [sic lig]ati; et ad absolvendum eosdem et ad dispensandum cum eisdem, potestate nobis reservata cum prelatis et aliis majoribus, ita quod . . . . nobis [satisfecerint] de emendis. Data apud Kelkowe, ij nonas Augusti anno etc. quarto.

[*Letter to the Abbot and Convent of Kelso about a respite of the subsidy for the third year.*]

Memorandum quod quedam littera emanavit abbati et conventui de Kelkoue super respectu decime de tercio anno [usque ad festum] Sancti Martini, sub pena contenta in bulla papali si tempore supradicto plenarie non solverint.

[*Letter of acquittance to the Dean and Chapter of Dunblane.*]

Memorandum quod decanus et capitulum Dublanensis ecclesie habuerunt litteram acquietancie de ducentis sexaginta . . . quatuor solidis, et quinque denariis, de decima diocesis Dublanensis, cujus collectores fuerunt de primo et secundo anno.

[Fo. 5b.]

[*Mandate to the Abbot of Lindores to denounce the Bishop of Dunkeld excommunicate in his Cathedral church, etc.*]

Memorandum quod nonis Augusti emanavit quedam littera domino abbati de Londors, tenoris infrascripti. Johannes etc. discreto viro, abbati de Londors, salutem in salutis Auctore. Quia veraciter intelleximus quod dominus episcopus Dunkeldensis de decima predicta ipsum contigente pro terminis futuris hactenus satisfacere non curavit, propter quod in sententiam excommunicationis majoris auctoritate sedis apostolice per nos latam in omnes non solventes, maliciam seu fraudem in solucione ejusdem quoquomodo adhibentes, damnabiliter incidere non expavit, vobis in virtute obediencie qua sedi apostolice tenemini et [sub] pena excommunicationis majoris, quam in personam vestram proferimus in hiis scriptis si presens mandatum nostrum, immo verius apostolicum, necglexeritis adimplere, firmiter injungendo mandamus quatinus dictum episcopum in ecclesia sua cathedrali et in majoribus locis sue diocesis et vicinis, ut in ecclesia conventuali de Scon et ecclesiis de Perth ac aliis, diebus dominicis et festivis cum major in eis affluit populi multitudo, facto silencio ut premissa intelligi valeant et audiri, sic excommunicatum pupplice et solempniter auctoritate apostolica denuncietis et denunciari faciatis, a dicta denunciacione non cessantes, quousque de decima sua predicta abbati et conventui de Cupro, collectoribus in diocesi sua constitutis, satisfecerit competenter, ut tenetur, et beneficium absolucionis in forma juris a nobis meruerit optinere. Et super executione premissorum diligenti nos vel commissarios nostros, unum vel plures, in crastino hujus instantis festi Nativitatis Beate Marie virginis apud Rok reddatis cerciores per litteras vestras patentes que harum seriem representent. Data apud Kelkowe, nonis Augusti anno Domini M° CC° nonagesimo quarto.

[*Letter to the Abbots of Dunfermline and Scone, ordering them to take action against the Bishop of Dunblane and his clergy for their subsidy of the third year.*]

VIII Idus Augusti loco supradicto emanavit quedam alia [littera] dominis abbatibus de Dunfermelin et de Scon, quod procedent contra episcopum Dunblanensem et clerum sue dyocesis pro decimis suis de tertio anno; sub eadem forma certificanda ut prior littera, set materialiter in eadem continebatur quod inhibuit ne

quis cum eodem et provenientibus contra dictam decimam, excepto rege et suis liberis, communicaret. Data viij idus Augusti, sicut prius.

[*The Bishop dispenses with the Abbot and Convent of Melrose.*]

Memorandum quod sexto idus Augusti anno Domini M° CC° nonagesimo quarto dominus[1] episcopus dispensavit cum abbate et conventu de Melros, sub ista forma. Quia veraciter intelleximus quod abbas et conventus de Melros de decima predicta ipsos contingente de tribus annis precedentibus, prout in conscienciis taxantur, satisfecerunt, iccirco sententias suspensionis, excommunicationis, aut interdicti quascunque in ipsos vel loca sua latas auctoritate nostra occasione decime suis terminis non solute tenore presentium relaxamus, cum eisdem super irregularitate, si quam divinis se immiscendo ligati contraxerint, usque in diem confectionis presentium dispensantes. Data in monasterio de Kelkou, anno dieque supradictis.

Et Adam de Lentrudok, monachus ejusdem ecclesie et celerarius ejusdem tunc temporis, juravit in animam suam et abbatis et conventus de Melros quod stabit mandato ecclesie super commissis de hiis que continentur in littera precedenti; et restat adhuc mandatum, et pena commissa capienda.

[*Letter to the Bishop of St. Andrews, expressing astonishment that he has not paid his subsidy, and admonishing him to do so.*]

Reverendo in Christo patri, domino W. Dei gratia Sancti Andree episcopo, Johannes miseratione ejusdem Karliolensis episcopus, executor negocii Terre Sancte in regno Scocie per sedem apostolicam deputatus, salutem et mutue caritatis continuum incrementum. Vestram paternitatem penas contra non solventes suas decimas suis terminis, in mandatis apostolicis contentas, novimus non latere; propter quod vehementer admiramus quod vos decimas vos contingentes suis terminis non solvistis. Quare vestram reverendam paternitatem diligencius oramus et monemus quatinus de decimis vestris non solutis satisfacere curetis competenter, ne nos contra personam vestram, quod nollemus, procedere compellamur. Conservet vos Deus et ecclesiam vestram per tempora diuturna. Data apud Kelkou, nonis Augusti anno Domini M° CC° nonagesimo quarto.

---

[1] MS. "quod".

[*A similar letter to the Bishop of Glasgow, with additional details.*]

Glasguensi Episcopo. Consimilis littera emanavit domino episcopo Glasguensi, eo adjecto quod compelleret archidiaconum Simonem Themdal ad solucionem decime sue pro duobus annis preteritis per censuram ecclesiasticam omnimodam et subtractionem beneficiorum suorum, et quod certificaret abbatem et conventum de Kelkou in festo Nativitatis Beate Virginis super execucione per ipsum facta et quod velit facere de premissis.

[*Commission to the Abbot and Convent of Inchaffray (?) and Alpin, Treasurer of Scotland.*]

Commissio [Abbati et Conventui de ins]ula [Missarum.] Memorandum quod die et anno supradictis emanavit quedam commissio abbati et conventui de insula Missarum et magistro Alpino, thesaurario Scocie, ad recipiendum compotum Orgadiensis diocesis et de insularum Sodorensium diocesi, et ad compellendum collectores decime in dictis locis ad solucionem ejusdem, deponende in monasterio predicto insule Missarum, periculo abbatis et conventus ejusdem loci.

[*The Bishop borrows money from a Florentine merchant.*]

Memorandum quod iiij idus Augusti anno predicto emanavit littera sub hac forma. J. miseratione divina etc. universis etc. Noverit universitas vestra nos teneri et obligari Reynero Bellinzonis, civi et mercatori de Florentia, de societate Pullicum et Rembertinorum, in quinquaginta libris et quinque solidis sterlingorum, ex causa mutui nobis facti, solvendis eidem vel alicui de societate predicta in villa de Berewyk super Twedam in festo Purificationis Beate Marie proxime futuro sine ulteriori dilatione, impedimento, vel fraude ; ad quam quidem solucionem dictis die et loco faciendam, sicut predictum est, omnia bona nostra mobilia et immobilia tenore presencium obligamus. Data apud Kelkou, ut supra.

[*To the Abbot and Convent of Tungland, allowing them to lend £40 out of the Holy Land tithe to Thomas, elect of Whithern.*]

. . . kalendas Septembris anno eodem, Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus, executor negociorum Terre Sancte infra regnum Scocie deputatus, discretis viris abbati et conventui de Tungeland, collectoribus decime in Candide Case diocesi

substitutis, salutem in salutis [Auctore.] Placet nobis et liberaliter permittemus ut magistro Thome, Dei gratia vestro electo Candide Case, quadraginta libras sterlingorum de denariis [penes vos] remanentibus de vestro compoto anni tercii, prout scitis, in presenti articulo necessitatis vestro periculo mutuetis, dum tamen ab eodem clerico vel suis . . . . . ex mutuo habeatis ut nobis tam de eisdem xl libris quam de aliis denariis penes vos remanentibus, cum fueritis requisiti, respondeatis . . . Data apud Linstok, etc. predictis.

[Fo. 6a.]

[*Commission to the Abbot of Cupar to absolve William . . . . ., who was excommunicate for not paying in full the Holy Land tithe collected by him; and the Abbot is held responsible for the arrears.*]

Memorandum quod quedam commissio emanavit domino [abbati] de Coupro ad absolvendum dominum Willelmum . . . . . [a sententiis] quibus per nos extitit ligatus, pro eo quod nobis ad plenum non satisfecit de arreragiis decime papalis per eundem collectis. Arreragiorum satisfaccione condigna dictum dominum abbatem tenore dicte littere oneravimus. Data apud Lynstock, xj kalendas Septembris anno Domini M° CC° nonogesimo quarto.

[Ormside R.— *Grant in commendam to William de Goseford.*]

Memorandum quod vij° kalendas Septembris commendavimus ecclesiam de Ormesheved, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, magistro Willelmo de Goseford, presbitero, ob utilitatem dicte ecclesie, ut periculum animarum salubrius evitetur. Et scripsimus R. archidiacono nostro ut inducat eundem in corporalem possessionem ejusdem.

[Crosthwaite V.—*The Bishop collates Geoffrey de Whethamstede, subject to his paying the pension of 10 marks due to the Abbot and Convent of Fountains.*]

Memorandum quod viij kalendas Septembris anno supradicto contulit dominus episcopus vicariam ecclesie de Crost[hwaite], magistro Galfrido de Whethamstede, et sibi tradidit litteram infrascripti tenoris. Johannes miseratione etc. dilecto in Christo filio magistro G. de Wethamstede, presbitero, salutem, gratiam, et benedictionem. Vicariam ecclesie de Crost[hwaite], vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque vicarium perpetuum instituimus in eadem, salva dominis abbati et conventui de Fontibus pensione decem marcarum

annuatim debita de eadem. Data apud Linstok, ut supra. Et demandatum fuit domino . . archidiacono quod induceret ipsum in corporalem possessionem ejusdem vicarie.

[*Royal Writ.—The Bishop is ordered to distrain Nicholas de Luvetot for 30 marks, part of a debt due to Minettus Bek, deceased.*]

VII Kalendas Julii anno eodem apud Londonias recepit dominus breve regium in hec verba. Edwardus Dei gratia etc. venerabili patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Quia magister Nicholaus de Luvetot non habet laicum feodum per quod potest distringi, prout vicecomes Cumbrie dudum significavit baronibus de scaccario nostro, vobis mandamus quod de bonis ecclesiasticis et catallis ejusdem Nicholai in episcopatu vestro fieri faciatis xxx marcas, quas debet Minetto Bek, defuncto, de quodam debito xlvj marcarum, et quas ei solvisse debuit ad quindenam Sancti Michaelis anno regni nostri xviij prout nobis constat per inspectionem rotulorum de scaccario nostro; et eas ei nondum solvit, ut executores testamenti predicti Minetti dicunt; ita quod eas habeatis per aliquem de vestris ad idem scaccarium apud Westmonasterium in crastino Sancti Michaelis eisdem executoribus solvendas, et hoc breve. Teste J. de Cobeham apud Westmonasterium xxiij die Junii anno regni nostri xxij. Per rotulos memorandorum, de anno xviij.

[*Ordination at Haltwhistle.*]

Ordinati fuerunt apud Hautwysell a domino Johanne Karliolensi episcopo die Sabbati quatuor temporum xv kalendas Januarii anno Domini M° CC° nonogesimo quarto, vice et auctoritate domini Dunelmensis episcopi, clerici infrascripti.

ACOLITI.

Galfridus de Karliol.
Adam de Burgo.
Hugo de Cletern, per dimissorias domini Eboracensis.
Willelmus de Ayketon.
Adam de Bampton.
Ricardus de Baseford, per litteras dimissorias domini Eboracensis.

SUBDIACONI.

Richardus de Routheclif, ad titulum xl solidorum sibi concessorum per dominum G. Tylloyll.
Willelmus Albyn de Penrith, ad titulum patrimonii.

Willelmus de Ricardeby, ad titulum xl solidorum sibi concessorum per dominum Johannem de Wygeton.

Thomas de Wygeton, ad titulum Roberti de Lancastre.

Adam de Agyloneby, ad titulum patrimonii et presentationem Nicholai de Insula.

DIACONI.

Alexander de Redeman, ad titulum patrimonii sui.

Radulphus de Crofton, ad titulum quinque marcarum sibi concessarum per dominum W. de Boyvill.

Johannes Magister de Kirkeby London,[1] per dimissorias domini Eboracensis, ad titulum xl solidorum sibi concessorum per dominum Robertum de Musegrave.

Frater Ricardus de Bradeley,
Frater Johannes de Sancto Rumbald,
Frater Bernardus de Langeton,
Frater Thomas de Dunelmo,
} per dimissorias domini Eboracensis, quia canonici de Egleston.

Frater Thomas de Coldal, de ordine Carmelitorum de Hepp.

Magister Willelmus de Edenhal, ad titulum patrimonii.

Ricardus de Porterate, per dimissorias domini Eboracensis et ad titulum Ricardi filii Gunn' [? Gunnilde] de eadem.

Thomas de Cumdevok, ad titulum iiij marcarum Johannis de Berewys.

Johannes le Blund de Penrith, ad presentationem Johannis Mauchaell.

Johannes Helston, ad titulum xl solidorum sibi concessorum per Petrum Sampsone.

ADHUC DIACONI.[2]

Nicholaus de Correbrigg, ad titulum xl solidorum per Petrum Graper et dimissorias domini Dunelmensis.

Frater Radulphus, canonicus de Lanercost.

Simon de Laton.

Thomas de Cletern, per dimissorias domini Eboracensis et ad titulum sex marcarum sibi concessarum per R. fratrem suum.

Gilbertus de Gretham, ad titulum xl solidorum sibi concessorum per Robertum de Gatesheved et dimissorias domini Dunelmensis.

Walterus de Weteley, ad titulum sexaginta solidorum per dimissorias domini Eboracensis.

[1] *Sic.* [2] In a parallel column in the Register.

Johannes de Fosseton, ad presentacionem domini prioris Dunelmensis et dimissorias domini Lincolniensis.

Thomas de Querleton, per dimissorias domini Eboracensis et ad presentacionem domini Johannis de Terriby.

[Fo. 6b.]

PRESBITERI.

Dominus Willelmus de Karliol,
Dominus Ricardus de Winterse,
Dominus Ricardus de Wyleford, } canonici Karlioli.

Frater Rogerus de Aselakeby, monacus de Wederhal.

Alanus, canonicus de Lanercost.

Frater Gilbertus de Slegill, de ordine Carmelitorum de Hepp.

Willelmus de Fenn, per dimissorias domini Dunelmensis.

Willelmus de Morlund, ad presentacionem domini W. prioris de Wederhal.

Willelmus de Carlton, ad titulum v marcarum sibi concessarum per Johannem de Pykering, seniorem, et dimissorias Dunelmensis.

Robertus de Bruntoft, ad titulum et dimissorias domini Dunelmensis.

Robertus de Geseburn, per dimissorias Eboracensis et presentacionem domini prioris Dunelmensis.

Hugo de Chatton, per dimissorias domini Dunelmensis et presentacionem Willelmi de Stanhopp.

[*Ordination at Stanwix.*]

Ordinati a domino J. Karliolensi episcopo in ecclesia parochiali de Steywygges iiij kalendas Marcii anno Domini supradicto.

ACOLITI.

Frater Willelmus de Bello Campo, de Hepp.

Frater Willelmus de Askeby, predicator.

Frater Willelmus de Wederhal, monachus de Forneys, per dimissorias Eboracensis.

Adam de Levigton.

Willelmus de Ulvedal.

Rogerus de Wateby.

Simon de Kirkandres.

Walterus de Talkan.

Willelmus filius Fabri de Ulvedal.

SUBDIACONI.

Rogerus Poytevyn, ad titulum ecclesie de Ulvesby.
Frater Willelmus de Insula, monachus de Wederhal.
Frater Johannes de Wirkinton, monachus de Holm.
Frater Willelmus de Brumfeld.
Frater Robertus de Sadberg, monachus de Dulci Corde.
Dominus Robertus, rector ecclesie Sancti Cuthberti de Ewesdal, per dimissorias Glasguensis.
Frater Robertus de Cokerham,
Frater Richardus de Tynton,
Frater Willelmus de Grassigeton,
Frater Adam de Quitingham, } monachi de Furneys.
Thomas de Felton, ad titulum quinque marcarum per Robertum cissorem de Felton et dimissorias domini Dunelmensis.
Ricardus de Baseford, ad titulem l solidorum per Johannem de Mekeswell et dimissorias domini Eboracensis.
Alexander de Arthured, ad titulum xl solidorum per Radulphum de Brentingham.
Nicholaus de Aspatrik, ad titulum xl solidorum Roberti de Karlton.
Ricardus de Ormesby, ad titulem xl solidorum Walteri de Ormesby.
Frater Willelmus de Akeley, de ordine predicatorum.

DIACONI.

Frater Thomas de Wirkinton,
Frater Johannes de Aspatrik, } canonici de Hepp.
Frater Hugo de Geynesford,
Frater Johannes de Semer,
Frater Willelmus de Bouir,
Frater Hugo de Gyseburn, } monachi de Holm.
Frater Willelmus Tannaye,
Frater Willelmus de Leycestre,
Frater Thomas de Camera,
Frater Adam de Skippton,
Frater Rogerus de Hoton,
Frater Ricardus de Urserewyk, } monachi de Forneys.
Thomas de Isale, ad titulum quinque marcarum per Johannem de Lamplou et heredes suos.
Johannes de Camberton, ad titulum xl solidorum per Alanum de Ireby.

Robertus de Aula, ad presentationem magistri Nicholai de Extildesham, per dimissorias domini Eboracensis.

Frater Edmundus de Clif, de ordine predicatorum.

[Fo. 7a.]

P[RESBITERI.]

Frater Adam de Eboraco, monacus de Wederhal.

Frater Johannes de Appelby, monacus de Hepp.

Frater Alanus de Talkan,
Frater Johannes de Irthington,
Frater Johannes de Kilvigton,
Frater Radulphus de Burgo,
Frater Galfridus de Bampton,
} monachi de Holm.

Frater Petrus de Gaunt, monachus de Forneys.

Frater Henricus de Humberstan,
Frater Willelmus de Alingskal,
} canonici de Kertemell.

Stephanus de Gyseburn, ad titulum et presentacionem abbatis et conventus de Kelkou.

Ranulphus de Moll, ad titulum quinque marcarum per Ricardum Vigerous et dimissorias domini Glasguensis.

Laurencius de Novo Castro, ad titulum domini Hugonis Burdon, per dimissorias domini Dunolmensis.

Frater Johannes de Kilwardeby,
Frater Willelmus de Button,
Frater Ricardus de Pontefracto,
} de ordine predicatorum.

[Fo. 6b.]

[NEWCASTLE-ON-TYNE V.—*The Bishop presents John de Denton, priest, for institution to the Bishop of Durham. An annual pension is reserved.*]

PRESENTACIO VICARIE NOVI CASTRI.

Venerabili in Christo patri, domino A. Dei gratia Dunelmensi episcopo, Johannes miseratione ejusdem Carliolensis episcopus, salutem et debitam obedientiam cum reverentia et honore. Ad vicariam ecclesie parochialis Sancti Nicholai de Novo Castro, vestre diocesis, vacantem per mortem magistri W., nuper vicarii ejusdem, et ad nostram presentationem spectantem, dilectum nobis in Christo dominum Johannem de Denton, presbiterum, vestre reverende paternitati tenore presencium [presentamus], vos attente rogantes quatinus dictum dominum J. ad ipsam vicariam caritatis intuitu admittetis ipsumque vicarium instituatis canonice in eadem, salva nobis et ecclesie nostre Karliolensi annua pensione debita ab eadem. In cujus rei testimonium etc.

[*Presentation of William de Burdon to the Vicarage of Newcastle.*]

VI Kalendas Julii anno Domini M° CCC° tercio presentatus est dominus Willelmus de Burdon ad vicariam ecclesie Sancti Nicholai de Novo Castro sub verbis prenotatis, pontificatus domini J. Karliolensis episcopi anno undecimo.

[Fo. 7a.]

[Kirklinton R.—*Collation of John de Bowes by lapse.*]

J. etc. dilecto in Christo filio, magistro J. de B[owes, ad ordines] subdiaconatus, diaconatus, et presbiteratus, per bone memorie dominum R.[1] Karliolensem episcopum, predecessorem nostrum, rite et canonice ordinato, salutem, gratiam, et benedictionem. Tue probitatis merita attendentes, quibus conjicimus te velle supra gregem tibi commissum cum summa diligencia vigilare, ecclesiam de Levington, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collationem per lapsum temporis devolutam auctoritate Concilii ista vice, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus in eadem. Data Londoniis kalendis Junii anno Domini M° CC° nonogesimo quarto, et pontificatus nostri tercio [*sic*].

[Croglin R.—*Licence to W. de Brampton to take a lease of the church for five years, provided that the cure be duly discharged, and saving a subsidy granted to the King and other dues, ordinary and extraordinary, and a debt, which the Rector owes to William de Hastings.*]

III Idus Marcii anno supradicto manavit littera infrascripta. J. etc. dilecto in Christo filio magistro W. de Brampton, salutem, gratiam, et benedictionem. Ut ecclesiam de Croglin, nostre diocesis, a domino Adam, nunc rectore ejusdem, ad firmam per quinquennium a data presencium capere valeas et habere, tibi licenciam concedimus specialem, proviso tamen quod ipsa ecclesia debitis obsequiis interim non fraudetur, et subsidium domino regi concessum de eadem, necnon alia onera, ordinaria et extraordinaria, seu subsidia interim emergencia quoquo modo, subeas et agnoscas, et quod de residuo Willelmo de H. pro debito, in quo idem rector tenetur eidem, per te annis singulis satisfiat. Data etc.

[*Commission to receive gifts and bequests for the proposed Crusade in the dioceses of Aberdeen, Moray, Ross, Caithness, and Orkney.*]

Forma Commissionis tradite Magistro J. de Spalding.

Johannes etc. executor super decimis et obventionibus domino E., Dei gratia regi Anglie illustri, in subsidium Terre Sancte

---

[1] Ralph de Irton.

infra regnum Scocie concessis a sede apostolica principalis deputatus, discretis viris etc. magistro J. de Dund', canonico Aberdonensi, et magistro Roberto de Elgyn, salutem in amplexibus Salvatoris. Ad exigendum et recipiendum ea omnia et singula, que eidem Terre Sancte subsidio ex voto, promisso, seu ex testamentis, assignationibus, vel depositis, seu aliqua quacunque racione, modo, vel causa, a quibuscunque personis per Aberdonensem, Moraviensem, Rossensem, Cathenensem, Ergadiensem dioceses constitutis, debentur, exceptis decimis in ejusdem Terre Sancte subsidium deputatis, cujus collectionem certis personis ordinavimus specialiter committendam ; et ad inquirendum de nominibus eorumdem, qui decimam papalem suis terminis non solverunt et qui notam irregularitatis incurrerint sic ligati, et ad absolvendum eosdem et ad dispensandum cum eisdem, auctoritate nobis in hac parte commissa, vobis conjunctim et divisim per dioceses supradictas vices nostras, quousque eas duxerimus revocandas, ut animarum periculis consulatur, cum cohercionis canonice potestate committimus per presentes. Proviso quod omnes et singuli, cujuscunque conditionis existant, qui ex causis predictis excommunicatione vel nota irregularitatis fuerint innodati pro contemptu clavium ecclesie et commissis ad relevamen Terre Sancte de bonis sibi a Deo collatis, ipsam terram respiciant juxta exigenciam sui status. De quo et personis absolvendis per vos in proximo compoto sub pena canonica distincte et aperte certiorari volumus et mandamus. Data apud Rosam, ij idus Marcii anno etc. quarto.

[*Celestine V. abdicates the Papacy. A description of the scene, with some account of the election etc. of Boniface VIII. See Raine's "Letters and Papers", p. 109.*]

TRANSCRIPTUM CESSIONIS CELESTINI PAPE QUINTI.

Die Sancte Lucie mane, cardinalibus omnibus congregatis in consistorio preter dominum Neapoleonem et preter dominum Petrum de Mediolano, qui fuerunt infirmi, et preter decanum Parisiensem, abbatem Cisterciensem, et priorem de Caritate, qui nondum venerunt ad curiam, papa Celestinus venit in consistorium, sicut quando fuit consecratus, et sedit in cathedra, et dixit lingua materna in hec verba, vel similia, "Fratres mei, vos me elegistis in papam, et ego bene scio quod multa feci, aliqua bene, aliqua minus bene, que nolo revocare, quia nescio discer-

nere que bene facta sint et que non, set successori meo relinquo, ut super hoc faciat sue beneplacitum voluntatis." Post ea traxit de sub manto quamdam cedulam, quam legit, inter alia continentem sic :—"Ego Celestinus papa Quintus, considerans me insufficientem ad onus istud, tutus ratione inscientie, tum quia senex et impotens corpore tum quia vite comtemplative, sicut consuevi, volo vacare, quod in officio isto facere non possum, resigno papatui et oneri et honori." Et statim ipsemet descendit de cathedra et accepit coronam de capite suo et posuit super terram ; et postea mantum et annulum et omnia alia usque ad . . . . albam, cardinalibus omnibus mire existentibus stupefactis. Et post hec ipse solus iniit in cameram et induit habitum ordinis sui, et rediit solus in consistorium et sedit super scabellum infimum cathedre et dixit eis cum lacrymis, "Fratres, videtis quod ego resignavi isti honori ; rogo et adjuro vos per sanguinem Jesu et per matrem suam ut cito provideatis ecclesie et de bono homine, qui sit utilis ecclesie et . . . . unitati et Terre Sancte." Et statim surrexit ut iret ad cameram ; cardinales vero ipsum secuti sunt cum lacrymis alta voce clamantes, plorantes, et rogarunt ut non recederet quousque ecclesie providissent, quod et facere promisit. Post hec, die Jovis ante Natale Domini, cardinales fuerunt inclusi, et in vigilia Natalis Domini concorditer per viam scrutinii elegerunt dominum Benedictum, qui vocatur Bonefacius papa Octavus. Die vero Sancti Johannis idem papa Bonefacius revocavit omnes vacaturas factas tempore Celestini et Nicholai, predecessorum suorum, et etiam per seipsum et per dominum Gerardum de Perma in Francia. Suspendit etiam omnes episcopos et alios, qui habuerunt dignitates, per papam Celestinum (sive consilio cardinalium sive non) factos, ut consuevit, in consistorio. Suspendit etiam totam familiam camere et capellanos, et vult ordinare de ea. Camerarium autem et vicecancellarium fecit, set nescitur quos, usque Romam. Suspendit etiam omnes mercatores camere domini pape et restituit solum tres societates, scilicet, Spinos, Moros, et Clarentos. Revocavit etiam omnes commissiones causarum factas quibuscumque per papam Celestinum, et suspendit omnes scriptores pape, sargentes, et correrios, factos per Celestinum et Nicholaum, predecessores suos, et etiam notarios pape ; set pro certo non scribitur nisi de domino Bartholomeo de Capua. Et ordinavit quod curia vadat Romam ; et xvij die Januarii venit Romam et ordinavit quod xxiij die ejusdem mensis deberet ibidem coronari et sacrari, ante quod tempus nulla bulla per ipsum exivit

[Fo. 7b.]

a curia, quia statuit quod de cetero nulla dimid' bulla exeat a curia. Scripsit etiam regibus Francie, Anglie, Alemannie, Hispanie, et aliis magnatibus transmarinis, quod nullus contra alium faciat vel attemptet, et quod compareant coram ipso per procuratores sufficientes, plenum habentes mandatum, quum super pacis reformatione vult ipse sane providere. Et nimis sollicitat festinare passagium Terre Sancte et, ut dicitur, in propria persona proponit ipse transfretare.

Causa una quare papa Celestinus resignavit est, ut dicitur, quia ipse comperiit quod quidam cardinales, non habentes conscientiam, decipiebant eum cotidie ; et invente fuerunt plures littere albe sine scriptura bullate.

[*The Court of York. Bishop Ralph retains Adam de Coupeland as advocate there for 40s. a year and appropriate livery robes.*]

TRANSCRIPTUM LITTERE PENSIONARIE MAGISTRI ADAM DE COUPELAND.

Radulphus miseratione divina Karliolensis episcopus dilecto sibi in Christo filio magistro Adam de Coupeland, clerico, salutem in Auctore salutis. Tue merita probitatis, quibus fide dignorum testimonio multipliciter commendaris, nos excitant et inducunt ut te liberaliter prosequamur favore gratie specialis. Hinc est quod, cum tua prudentia nobis et ecclesie nostre Karliolensi admodum fuerit fructuosa, annuam pensionem xl solidorum una cum robis et capis decentibus, quales clericis nostris majoribus prestare consuevimus et annuatim liberavimus, a nobis et successoribus nostris Eboraci in festis Pentecostes et Omnium Sanctorum pro equalibus porcionibus annis singulis percipiendorum, donec de beneficio competenti ecclesiastico quod acceptandum duxeris nos vel successores nostri tibi providerimus ac ipsius beneficii fructus sine lite et cum effectu perceperis, tibi caritatis intuitu et pro patrocinio nobis et successoribus nostris in causis nostris et ecclesie nostre Karliolensis apud Eboracum, tuis sumptibus dum ibi moram traxheris ac extra Eboracum nostris et successorum nostrorum sumptibus, cum legitime requisitus fueris faciendum, concedimus, conferimus et assignamus, hoc accepto quod contra religiosos viros abbatem et conventum Beate Marie Eboraci aut ecclesiam suam (quorum clericus esse dinosceris) ad prestandum patrocinium occasione premissorum nolumus te artari, testimonio presencium quas sigilli nostri fecimus munimine roborari. Data apud Rosam xj kalendas Maii anno Domini M° CC° octogesimo secundo.

[*The Prior and Convent of Carlisle confirm the above appointment.*]

CONFIRMACIO CAPITULI SUPER CONCESSIONE EJUSDEM.

Universis Christi fidelibus ad quos presens scriptum pervenerit Robertus, prior ecclesie Beate Marie Karlioli et ejusdem loci conventus, salutem in Domino. Noveritis nos inspexisse cartam venerabilis patris nostri, domini Radulphi, Dei gratia Karliolensis episcopi, in hec verba:—Radulphus, miseracione divina etc., ut supra. Nos autem predictas concessionem, collacionem, et assignationem, ratas habentes et gratas, eas sigillo capituli nostri roboravimus. Data Karlioli viij kalendas Maii anno Domini M° CC° octogesimo tercio [*sic*].

[KIRKLINTON R.—*Collation by lapse.*]

INSTITUCIO MAGISTRI JOHANNIS DE BOWYS IN ECCLESIA DE LEVINGTON.

Johannes, miseratione divina Karliolensis episcopus, dilecto in Christo filio magistro Johanni de Bowes, presbitero, salutem, gratiam, et benedictionem. Tue probitatis merita attendentes, quibus conjicimus te velle supra gregem tibi commissum cum summa diligencia vigilare, ecclesiam de Levington, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem per lapsum temporis devolutam auctoritate Concilii ista vice, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus in eadem. Data Londoniis kalendis Junii anno Domini M° CC° nonogesimo quarto et pontificatus nostri tercio.

[HORNCASTLE R.—*The Bishop of Carlisle presents John de Langeton, Chancellor of England.*]

TRANSCRIPTUM PRESENTACIONIS AD ECCLESIAM DE HORNCASTRO.

Venerabili in Christo patri, domino O., Dei gratia Lincolniensi episcopo, Johannes, miseratione ejusdem Karliolensis episcopus, salutem et fraterne caritatis incrementum continuum coram Christo. Ad ecclesiam parochialem de Horncastro, vestre diocesis, vacantem per mortem domini Hugonis de Penna, quondam rectoris ejusdem, et ad nostram presentacionem spectantem, dilectum nobis in Christo, virum providum et honestum, dominum Johannem de Langeton, in sacris ordinibus constitutum, domini nostri regis Anglie cancellarium, vestre care paternitati tenore presencium presentamus, vos rogantes attente quatinus predictum dominum

Johannem ad dictam ecclesiam de Horncastro, cum suis capellis et juribus suis quibuscunque, caritatis intuitu admittatis ipsumque rectorem instituatis canonice in eadem. Valeat et vigeat vestra pia paternitas per tempora prospera et longiora. Data apud Linstok, xvij kalendas Maii anno etc. nonogesimo quinto.

[*The Holy Land subsidy.—Commission to the Prior of Coldingham to demand the immediate payment by the Abbot and Convent of Kelso of a large sum deposited with them, to an Italian merchant.*]

Johannes etc. discreto viro domino priori de Coldingham, etc. Licet dominis abbati et conventui de Kelkou, dudum collectoribus decime regni Scocie in diocesi Glasguensi, dedimus districcius in preceptis ut mille ducentas xl libras, ij solidos, vj denarios quadrantem, ejusdem decime penes eos depositas, Namo Rusuli, socio et procuratori societatis domini Lambertucii de Flescobaldis, secundum tenorem mandati apostolici nobis super hoc directi integraliter liberarent, ipsi tamen spretis mandatis nostris, immo verius apostolicis, id facere contemptibiliter (ut idem mercator asserit) recusarunt. Eapropter vobis in virtute obediencie, qua sedi apostolice tenemini, firmiter injungentes mandamus, quatinus predictos abbatem et conventum moneatis seu moneri per alios faciatis quod predicto mercatori, nomine societatis sue predicte, prefatam pecunie summam absque cujuscunque dilacionis diffugio solvere non omittant. Alioquin predictum dominum abbatem, priorem, suppriorem, cellerarium, precentorem, et sacristam predicti monasterii, quos in hiis scriptis ex nunc ut ex tunc, si
[Fo. 3a.] monitionibus vestris non paruerint, excommunicamus, sic excommunicatos publice et solempniter locis oportunis vice et auctoritate nostra denuncietis et denunciari per alios faciatis, monasteriumque et loca sua ubicunque supponantur ecclesiastico interdicto, si eorum rebellio hoc exposcat. Et quod super hoc feceritis, nobis, cum per dictum mercatorem fueritis requisiti, fideliter intimetis per litteras vestras patentes, harum serie interserta[1]. Data apud Linstok, xv kalendas Maii anno etc. quinto.

---

[1] MS. "arum serie intercerta".

[*The Bishop releases Alpin de Stratherne, Treasurer of Scotland, from excommunication for non-payment of the Holy Land subsidy; and cites him to appear before him or his Commissaries at Jedburgh concerning that business. See Raine's "Letters and Papers", p. 111.*]

IIII Nonas Maii anno Domini etc. nonogesimo quinto dispensatum est cum magistro Alpino, thesaurario Scocie, sub verbis subsequentibus. Johannes etc. executor etc. dilecto sibi in Christo, magistro Alpino de Stratherne, thesaurario domini regis Scocie, salutem et gratiam Salvatoris specialius promereri. A sententiis suspensionis et excommunicationis in personam vestram per nos et per quoscunque commissarios nostros, unum vel plures, infra dictum regnum Scocie quacunque de causa latis ante datam presentium vos absolvimus in hiis scriptis, et alitercunque in omnibus, quatenus ad nos pertinet, declaramus omnem maculam seu notam irregularitatis contracte occasione decime statutis terminis non solute, si forte immiscuistis vos divinis aliqualiter sic ligati, auctoritate nobis commissa penitus abolemus, et vobiscum super hoc misericorditer dispensamus tenore presentium, vos citantes quod compareatis coram nobis vel commissariis nostris in ecclesia conventuali de Jed[worth] die Lune proxima ante festum Sancte Margarete virginis super quibusdam negotiis Terram Sanctam tangentibus legitime responsuri ultraque facturi quod natura negotiorum exigat et requirat. Data ut prius.

[Bolton R.—*Institution of Simon de Jesemwy, on the presentation of Robert de Brus and Christiana his wife. To reside personally in accordance with his dispensation for illegitimacy.*]

Institucio.

Johannes etc. dilecto in Christo filio, magistro Simoni de Jesemwy, subdiacono, salutem, gratiam, et benedictionem. Ecclesiam parochialem de Bowelton, nostre diocesis, vacantem, ad quam per nobilem virum dominum Robertum de Brus, militem, et dominam Christianam, uxorem suam, veros patronos ejusdem ratione dotis ipsius domine, legitime presentatus existis, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus in eadem, proviso quod juxta tenorem dispensationis sedis apostolice super defectu natalium tibi facte resideas in eadem. Data ij idus Novembris anno Domini M° CC° nonogesimo tercio et pontificatus nostri etc.

[KIRKLAND R.—*Collation of Adam de Novo Castro. A pension of 20s. is reserved to the Prior and Convent of Carlisle.*]

INSTITUCIO.

Johannes, miseracione divina Karliolensis episcopus, dilecto in Christo filio magistro Adam de Novo Castro, presbitero, salutem, gratiam, et benedictionem. Tue probitatis merita attendentes, quibus conjicimus te velle supra gregem tibi commissum cum summa diligencia vigilare, ecclesiam de Kirkeland, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus in eadem, salvis religiosis viris dominis priori et conventui ecclesie Beate Marie Karlioli viginti solidis argenti annuatim debitis de eadem. Data apud Bellum Locum, ij idus Maii anno Domini M° CC° nonogesimo quinto et pontificatus nostri tercio.

[*The Sheriff of Westmorland is ordered to send in to the Exchequer the names of those knights and others who hold £40 lands in the county.*]

Rex vicecomiti Westmerie, salutem. Precipimus tibi in fide qua nobis teneris firmiter injungentes quod per totam balliam tuam, tam infra libertates quam extra, per sacramentum proborum et legalium hominum, per quos rei veritas melius sciri poterit, et aliis modis quibus magis expedire videris, fideliter et diligenter inquiras qui et quot, tam milites quam alii, infra eandem balliam tuam habent quadraginta libratas terre et redditus per annum vel amplius; ita quod facta inquisicione illa thesaurarium nostrum de scaccario de nominibus eorum sine dilacione certifices, ut ulterius inde fieri faciat quod ei super hoc duximus injungendum. Et hoc, sicut te indempnem servare volueris, nullatenus omittas. Teste W. Bathoniensi et Wellensi episcopo, thesaurario nostro, apud Westmonasterium, xij die Aprilis anno regni nostri xxiij.

[*The Holy Land subsidy. Days appointed for the several collectors in the Scottish dioceses to deliver their accounts of receipts at Jedburgh. The year (not stated in the Register) was clearly 1295, as appears from some subsequent documents.*]

DIES DATUS [*sic*] COLLECTORIBUS SCOCIE.

Candide Case, scilicet, dies Veneris proxima post festum Translacionis Beati Thome martiris [July 8], in ecclesia conventuali de Jedd[worth].

Glasguensis, dies Sabbati proxima post festum Translacionis dicti martiris [July 9], loco predicto.

Sancti Andree citra mare, dies Martis proxima post festum Translacionis dicti martiris [July 12],
Sancti Andree ultra mare, dies Jovis proxima ante festum Sancte Margarete virginis [July 14], } loco predicto.

Brekynensis, dies Sabbati proxima ante festum Sancte Margarete virginis [July 16],
Dumblanensis, dies Lune proxima ante festum Sancte Margarete virginis [July 18], } loco quo prius.

Dunkeldensis, dies Martis proxima ante festum Sancte Margarete virginis [July 19],
Aberdonensis, dies Jovis proxima ante festum Sancte Marie Magdalene [July 21], } loco predicto.

Moraviensis, dies Sabbati proxima post festum Sancte Marie Magdalene [July 23],
Rossensis, dies Martis proxima post festum Sancti Jacobi apostoli [July 26], } loco predicto.

Cathenensis, dies Mercurii proxima post festum Sancti Jacobi apostoli [July 27],
Orgadiensis, dies Jovis proxima post festum Sancti Jacobi apostoli [July 28], } eodem loco.

Sodorensis, dies Veneris proxima ante festum Sancti Petri ad vincula [July 29],
Collectores Insularum Mannie, dies Sabbati proxima ante festum Sancti Petri ad vincula [July 30], } loco predicto.

[*The Abbot of Lindores is directed to proclaim the Bishop of Dunkeld excommunicate.*]

XVI Kalendas Junii dirigitur littera abbati de Londors ad denunciandum episcopum Dunkeldensem excommunicatum, quousque de . . . . satisfecerit et beneficium absolucionis a domino meruerit optinere; et certificabit id abbas d[ictus] super d . . . . citra festum Sancte Margarete virginis.

[Fo. 3b.]

[*J. de Bowes, clerk. To be distrained for a debt of 13 marks.*]

DISTRINGAS PER SCACCARIUM.

Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Quia magister J. de Bowes

clericus est et non habet laicum feodum per quod distringi potest, prout vicecomes noster comitatus Westmerie significavit baronibus de scaccario nostro, vobis mandamus quod ipsum distringatis per beneficium suum ecclesiasticum, quod habet in episcopatu vestro predicto, ita quod sit coram prefatis baronibus nostris apud Westmonasterium in crastino Sancti Johannis baptiste ad respondendum Roberto de Beltesford et Symoni de Blagreve, executoribus testamenti Osberti de Bereford, nuper vicecomitis nostri comitatuum Leycestrie et Warwyke, defuncti, de xiij marcis quas debet dicto defuncto, ut iidem executores dicunt, sicut racionabiliter monstrare poterunt quod inde respondere debet in parte solucionis debitorum que idem defunctus nobis debet. Et habeas ibi hoc breve. Teste J. de Cobeham apud Westmonasterium, xxj die Aprilis anno regni nostri xxiij. Et districtus est.

[*William de Cumbe, Rector of Long Marton.—Owes £10 to the executors of Isabella de Clifford.*]

Distringas per Scaccarium.

Edwardus etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Quia Willelmus de Cumbe, rector ecclesie de Merton, clericus est et non habet laicum feodum, prout vicecomes noster Westmerie significavit baronibus nostris de scaccario nostro, vobis mandamus quatinus ipsum distringatis per beneficium suum ecclesiasticum, quod habet in episcopatu vestro predicto, ita quod sit coram baronibus de scaccario nostro apud Westmonasterium a die Sancte Trinitatis in xv dies ad respondendum Johanni de Sancto Johanne et Thome Paynell, executoribus testamenti Isabelle de Clifford, de x libris quas eis debet pro predicta defuncta, ut dicunt, sicut racionabiliter monstrare poterunt quod inde respondere debet. Remittentes per aliquem de vestris tunc hoc breve. Teste J. de Cobeham apud Westmonasterium, iij die Maii anno regni nostri xxiij. Cujus auctoritate brevis idem rector districtus est quod sit etc.

[*Ordination at Appleby.*]

Ordinati fuerunt a domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo apud Appelby vigilia Trinitatis, scilicet, v kalendas Junii anno Domini millesimo ducentesimo nonogesimo quinto, clerici quorum nomina subscribuntur.

ACOLITI.

Robertus de Remgton.
Nicholaus de Askeby.
Robertus de Culgeyt.
Willelmus Sping, de Graystoke.
Willelmus de Blenchou.
Walterus de Cokermwe, per dimissorias Eboracensis.
Willelmus de Askeby.
Thomas filius Walteri de Appelby.
Johannes de Moncketon, de Appelby.
Johannes de Ascu.
Johannes filius Willelmi de Appelby.

SUBDIACONI.

Frater Adam de Ulvereston,
Frater Ricardus de Gosenar, } canonici de Conegesheved, per dimissorias domini Eboracensis.
Frater Simon de Land, de ordine Sancti Augustini.
Adam de Burg, ad titulum quinque marcarum sibi concessarum per Johannem Sureys.
Robertus de Suthcarlton, per dimissorias domini Eboracensis, ad titulum quinque marcarum sibi concessarum per Ricardum Viger.
Alanus de Camberton, ad titulum xl solidorum, per dimissorias Eboracensis et presentacionem Thome de Egelesfeld.

DIACONI.

Dominus Willelmus de Insula, monachus de Wederhal.
Frater Rogerus de Kirkeby, canonicus de Conegesheved.
Frater Rogerus de Warton, canonicus de Cokersand.
Frater Gilbertus de Neuton, canonicus de eadem.
Ricardus de Routheclif, ad presentacionem Roberti de Tilloyll
Willelmus de Caldre,
Adam de Wytingham, } monachi de Caldre.
Willelmus de Penreht, ad titulum patrimonii.

PRESBITERI.

Thomas de Appelby, canonicus de Conegesheved.
Thomas de Wirkington, canonicus de Hepp.
Johannes de Aspatrik, canonicus de eadem.
Frater Willelmus de Skipton,
[Frater] Ricardus de Kirkeham, } canonici de Cokersand.

. . . Mareschallus, ad titulum quinque marcarum sibi concessarum per Johannem dispensatorem Karlioli.
. . . . de Edenhale, ad titulum patrimonii sui.
. . . . Cleterne, per dimissorias Eboracensis et titulum vj marcarum sibi concessarum per Ricardum fratrem suum.

[Fo. 8a.]

[Shap and Bampton.—*Bishop Ralph and the Prior and Convent of Carlisle confirm the appropriation of these churches to Shap Abbey. The Abbot and Convent to serve in the said churches, as hitherto, by two or three of their canons, one of whom is to be presented to the Bishop as vicar, another to be responsible to them in temporals. They were also to maintain in each church a secular chaplain to hear confessions, etc.*]

Universis sancte matris ecclesie filiis presens scriptum visuris vel audituris, Adam, prior, et conventus Karlioli, salutem in Domino sempiternam. Noverit universitas vestra nos venerabilis patris nostri, domini Radulphi, Dei gratia Karliolensis episcopi, litteras non abolitas, non cancellatas, nec in aliqua parte sua viciatas, inspexisse de verbo ad verbum in hec verba. Universis sancte matris ecclesie filiis audituris presentes litteras vel visuris Radulphus miseracione divina Karliolensis episcopus, salutem in Domino sempiternam. Dilecti in Christo filii, abbas et conventus Vallis Magdalene de Hepp, nostre diocesis, sua nobis peticione humili supplicarunt ut paupertati domus sue affectu compacientes paterno ipsis et domui abbathie sue de Hepp ecclesiam parochialem de Hepp et ecclesiam de Bampton, in Westmeria, sibi a predecessoribus nostris in usus suos proprios inperpetuum, capituli Karliolensis accedente consensu, legitime confirmatas, facta ipsorum predecessorum nostrorum ratificantes confirmare caritatis intuitu dignaremur. Nos igitur predecessorum nostrorum vestigiis inherentes, religionem et hospitalitatem suam et alia nonnulla honestatis quibus luculenter decorantur insignia attendentes, inspectis etiam patronorum suorum cartis et predecessorum nostrorum confirmacionibus, ac capituli Karlioli assensu scripto dicti capituli roborato, eorum precibus favorabiliter duximus annuendum. Unde nos predictas ecclesias parochiales de Hepp et de Bampton, cum omnibus juribus et pertinentiis earumdem, memoratis abbati et conventui ac domui sue predicte in usus suos proprios concedimus inperpetuum, pro nobis et successoribus nostris, integraliter possidendas, et presentis scripti nostri munimine confirmamus, defectum concessionum confirma-

cionis predecessorum nostrorum, si quis sit, quatenus possumus ex potestate diocesana supplentes, salvo nobis et successoribus nostris jure diocesano in ecclesiis prelibatis. Habentes item respectum ad paupertatem eorum et affectu pietatis compacientes eisdem, concedimus pro nobis et successoribus nostris ut liceat eis per duos canonicos suos, vel tres, in predictis ecclesiis deservire, sicut hactenus consueverunt, quorum unus nobis et successoribus nostris presentetur vicarius, qui nobis et successoribus nostris tam de episcopalibus quam de spiritualibus valeat respondere, alter vero eis de temporalibus satisfaciet ; ita tamen quod in qualibet ecclesia habeant unum capellanum secularem, qui confessiones audiant et alia faciant que per ipsos canonicos decenter expedire non poterunt et honeste. In cujus rei testimonium has litteras sigilli nostri inpressione fecimus roborari. Data apud Rosam, vj nonas Julii anno Domini M° CC° octogesimo septimo et pontificatus nostri octavo. Nos igitur concessionem, confirmacionem, et ratificacionem prelibatas pro nobis et ecclesia nostra ratas et gratas habentes, tenore presencium confirmamus et sigillo capituli nostri inperpetuum communimus. Data Karlioli die Mercurii proxima ante festum Sancte Lucie virginis, anno Domini M° CC° lxxx septimo.

[Shap V.—*Presentation of William de Kirkedal, a canon of Shap.*]

Presentacio ad vicariam de Hepp.

Reverendo patri in Christo, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, sui devoti filii, abbas Vallis Magdalene de Hepp et ejusdem loci conventus humilis, salutem, obedienciam, reverenciam, et honorem. Ad vicariam ecclesie parochialis de Hepp, per resignacionem fratris Walteri de Ditton, nuper vicarii ejusdem, vacantem et ad nostram presentacionem spectantem, dilectum nobis in Christo fratrem Willelmum de Kirkedal presentamus vestre paternitati, attentius supplicantes quatinus eundem gratiosius admittentes secundum tenorem privilegiorum nostrorum ac ordinacionum predecessorum vestrorum, quas habemus confirmatas, consensu capituli accedente, instituere velitis perpetuum vicarium in eadem. Valeat paternitas vestra per tempora longiora. Data apud Hepp, ij nonas Junii anno Domini M° CC° nonogesimo quinto.

[*Institution of the same, saving to the Convent the rule of their order and to the Bishop his jurisdiction.*]

INSTITUCIO EJUSDEM.

Johannes etc. dilecto in Christo filio, fratri Willelmo de Kirkedal, presbitero, et canonico de Hepp, salutem, gratiam, et benedictionem. Vicariam ecclesie parochialis de Hepp, ad quam nobis per religiosos viros, dominos abbatem et conventum de Hepp, veros patronos ejusdem, nobis es legitime presentatus, tibi conferimus intuitu caritatis teque vicarium perpetuum instituimus in eadem, salvis abbati et conventui regulari ordinis disciplina nobisque et successoribus nostris jure diocesano in ecclesia prelibata. Data apud Bellum Locum, nonis Junii anno etc. quinto et pontificatus nostri tercio.

[*Note of a payment to Peter le Graper.*]

Nono kalendas Julii anno nonogesimo quinto directa fuit quedam littera domino G. de Bruham ut liberaret Petro le Graper xx libras vel quadraginta marcas de denariis domini, quos recepit ad sua negocia facienda, ex causa mutui.

[CROSBY GARRETT R.—*Commendation to Thomas de Burg.*]

XVI Kalendas Marcii manavit littera sub hac forma. Johannes etc. dilecto in Christo filio Thome de Burg, diacono, salutem, gratiam, et benedictionem. Ecclesiam de Crossebyger[ard], nostre diocesis, ad quam te asseris legitime presentatum, ob utilitatem ipsius ecclesie et ut animarum periculo salubrius consulatur, tibi duximus commendandam. Data apud Leyton, xvj kalendas Marcii et pontificatus nostri anno quinto.

[Fo. 8b.]

[*The Holy Land subsidy. The Abbot and Convent of Tungland, collectors in the diocese of Whithern, render their account at Jedburgh.*]

PEDES COMPOTI QUARTI ANNI. CANDIDE CASE.

Memorandum quod, die Veneris proxima post festum Translacionis Sancti Thome martiris anno Domini M° CC° nonogesimo quinto, abbas de Tungeland, per fratrem Robertum de Leycestre, et conventus ejusdem loci, per fratrem Willelmum de Fodringesheye, procuratores legitime constitutos, reddiderunt compotum suum apud Jedd[worth] de omnibus receptis suis et arreragiis ad decimam ecclesiarum et beneficiorum ecclesiasticorum in diocesi Candide Case

pertinentibus, dc quarto anno concessionis ejusdem decime, coram venerabili patre J. Dei gratia Karliolensi episcopo, collectore principali dicte decime a sede apostolica deputato. Et sic, computatis computandis et allocatis allocandis, tenentur respondere de CC lxxiij li. xjs. ixd. ob. de arreragiis et receptis in compoto suo contentis, de mera decima. Item tenentur respondere de viij li. iijs. vjd. de obvencionibus primi et secundi anni, et de lxvjs. viijd. de obvencionibus quarti anni; que omnia penes dictum abbatem et conventum remanent in deposito. In cujus rei testimonium factum fuit presens scriptum cyrographatum inter predictos dominum episcopum et procuratores dictorum abbatis et conventus sigillis alternis cum procuratorio transfixo consignatum. Datum die et loco supradictis.

[*A like return for Glasgow diocese; defaulters to be dealt with summarily.*]

GLASGUENSIS DIOCESIS.

Memorandum quod, die Sabati proxima post festum Translacionis Sancti Thome martiris anno Domini M° CC° nonogesimo quinto, abbas de Jedd[worth] et conventus loci ejusdem reddiderunt compotum suum apud Jedd[worth] de omnibus receptis et arreragiis ad decimam ecclesiarum et beneficiorum ecclesiasticorum in diocesi Glasguensi pertinentibus, de quarto anno concessionis ejusdem decime, coram venerabili patre domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, collectore principali dicte decime a sede apostolica deputato. Et sic, computatis computandis et allocatis allocandis, tenentur dicti abbas et conventus in arreragiis de M lxxiij li. xixs. viijd.; de quibus sunt in deposito in pecunia numerata penes dictum abbatem et conventum D iiij^{xx} vij li. xiijs. jd. q., et in manibus debitorum, que die istius compoti minime levabantur, CCCC iiij^{xx} vj li. vjs. vjd. ob. q. Et injunctum fuit predictis abbati et conventui supra compotum, sub pena suspensionis, excommunicationis, et interdicti, quod contra rebelles et suis terminis non solventes, dignitati vel persone non parcendo, per omnem censuram ecclesiasticam de die in diem procedant, suspendendo, excommunicando, et interdicendo, a predicta cohercione non cessando quousque tam de dicta decima quam de contemptu fuit plenarie satisfactum, prout quandocunque fuerint requisiti voluerint respondere. Et dominus episcopus predictus allocavit eis omnes liberationes et allocationes in compoto suo contentas. In cujus rei testimonium factum fuit presens scriptum cyrographatum supra

compotum inter dictum episcopum et abbatem et conventum alternis sigillis consignatum. Datum die et loco supradictis.

[*The collectors in the diocese of St. Andrews citra mare bring in their account, etc.*]

PES COMPOTI PRIORIS ET CONVENTUS DE COLDINGHAM, COLLECTORUM DECIME QUARTI ANNI IN LAUDONIA.

Memorandum quod, die Martis proxima post festum Translacionis Beati Thome martiris anno etc. nonogesimo quinto, prior et conventus de Coldingham, collectores decime Terre Sancte in archidiaconatu Laudonie, Sancti Andree diocesis, reddiderunt compotum suum apud Jedd[worth] de omnibus receptis et arreragiis suis ad decimam ecclesiarum et beneficiorum ecclesiasticorum in predicto archidiaconatu Laudonie pertinentibus, de quarto anno concessionis ejusdem decime, coram venerabili patre domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, collectore principali dicte decime a sede apostolica deputato. Et sic, computatis computandis et allocatis allocandis, tenentur dicti prior et conventus de arreragiis ejusdem compoti in D CCC lij li. vijs. vjd. ; de quibus arreragiis sunt in manibus debitorum, que die istius compoti non levabantur, CCCC xxviij li. viijs. iiijd. ob., et in deposito penes dictum priorem et conventum CCCC xxiij li. xixs. jd. ob. Et injunctum fuit priori super compotum, sub pena suspensionis, excommunicationis, et interdicti, quod contra rebelles et non solventes suis terminis, dignitati vel persone non parcendo, per omnem censuram ecclesiasticam de die in diem procedat, suspendendo, excommunicando, et interdicendo, a predicta cohercione non cessando quousque tam de dicta decima quam de contemptu fuit plenarie satisfactum, prout quandocunque fuerit requisitus voluerit respondere. Et dictus dominus episcopus allocavit eis omnes liberaciones in compoto suo contentas. In cujus rei testimonium factum fuit presens scriptum cyrographatum supra compotum inter dictos dominum episcopum et priorem et conventum sigillis alternis consignatum. Datum die et loco supradictis.

[*Same account. A respite of payment is granted to the churches of Mordington and Restalrig.*]

LITTERA DE RESPECTU.

Johannes etc. priori de Coldingham etc. in archidiaconatu Laudonie etc. Quia ad instanciam magistrorum W. de Irby et J. de Berwys decima ecclesiarum de Mordington et Lastal-

rig usque in crastinum Assumptionis Beate Marie virginis respicitur, solvenda ad dictum festum sub pena C solidorum in subsidium Terre Sancte committendorum et excommunicationis majoris in eosdem si non fuerit satisfactum, vobis mandamus [quatinus], ne eos aut ecclesias predictas, seu respectum earumdem interim molestetis, sententias si quas hac occasione intuleritis (quas in hiis scriptis relaxamus) interim relaxatas pupplice nuncietis. Quod si ad dictum diem de decima pro toto tempore preterito satisfacere non curaverint, ipsos et dictas ecclesias in statum pristinum retrudatis, penam C solidorum cum effectu nihilominus exigentes; de quibus centum solidis in proximo compoto, si commissi fuerint, eritis onerati. Data apud Jedd[worth], ij idus Julii anno etc. quinto.

[Ousby R.— *Collation of Roger called Peytevyn; having been dispensed with for illegitimacy, he is to reside personally. A pension is reserved to the Priory of Carlisle.*]

Institucio.

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio Rogero dicto Peytevyn, subdiacono, salutem, gratiam, et benedictionem. Ecclesiam parochialem de Ulvesby, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus in eadem, proviso quod juxta tenorem dispensacionis sedis apostolice super defectu natalium tibi facte personalem residenciam facias in eadem, salvisque religiosis viris, dominis priori et conventui ecclesie Beate Marie Karlioli, sex solidis et octo denariis de eadem debitis annuatim. Data apud Rosam, xij kalendas Augusti anno etc. nonogesimo quinto et pontificatus nostri tercio.

[Fo. 9a.]

[*Commission to the Abbot of Jedburgh, and others, to receive and audit the accounts of the collectors of the Holy Land tithe in the northern dioceses of Scotland.*]

Commissio facta Auditoribus compoti decime Scocie.

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus, executor super decima et obvencionibus in subsidium Terre Sancte concessis infra regnum Scocie per sex annos a sede apostolica principaliter deputatus, discretis viris, domino Abbati de Jedd[worth] etc., salutem, gratiam, et benedictionem. Ad audiendum et recipiendum compotum quarti anni concessionis ejusdem a collectoribus decime in Brekinensi, Dumblanensi, Moraviensi, Aberdonensi, Rossensi,

Orgadiensi, Cathenensi, et Sodorensi diocesibus, per nos constitutis specialiter in eisdem, vobis, conjunctim et divisim (necnon ad faciendum acquietanciam et ulterius faciendum in eodem compoto quod natura negotii requirit, cum canonice cohercionis potestate), tenore presencium committimus vices nostras, et vos et quemlibet vestrum per se ad premissa facienda substituimus loco nostri; proviso quod execuciones si que fieri debeant in rebelles per vos, domine Abbas, fiant legitime cum rigore. Hec omnibus et singulis quorum interest innotescimus per presentes. Data apud Jedd-[worth], xvj kalendas Augusti anno Domini M° CC° nonogesimo quinto.

[*Letter to the Scottish Bishops, bidding them denounce as excommunicate those in their several dioceses who have not paid the Holy Land tithe. See Raine's "Letters and Papers," p. 112.*]

LITTERA DIRECTA EPISCOPIS PRO REBELLIBUS IPSORUM.

Johannes etc. venerabili in Christo patri etc. Exigit maligna excommunicatorum protervitas et ipsorum rebellio obstinata requirit, quod quanto magis ecclesiasticam disciplinam contemp-nere moliuntur tanto acerbius eos medicinalis sancte matris ecclesie gladius persequatur ut spiritum obedientie et respiracionis salutaris, quem timor Dei, majoris excommunicationis et interdicti vinculum, et rubor communionis vetite, non ingerunt, bonorum suorum saltem spiritualium subtractio influat et inducat. Cum igitur abbates, priores, rectores, et alii viri religiosi et ecclesiastici vestre diocesis, quorum nomina contenta in quadam cedula presentibus annexa vobis mittimus, pro decimis suis ipsos contingentibus domino nostro regi Anglie per sedem apostolicam concessis in Terre Sancte subsidium, sicut nostis, statutis terminis non solutis, nostra auctoritate delegata, immo verius apostolica, majoris excommunicationis sentencia innodentur, ac ecclesie sue et monasteria interdicto ecclesiastico supponantur, per magna tempora Pharahonis indurati duritia, elata obstinatione claves ecclesie vilipendentes, in summi Creatoris injuriam et offensam in ipsis ecclesiis celebrant, immo prophanant pocius, sic ligati; quorum siquidem iniquitates tolerare ulterius non valentes, vobis, auctoritate sedis apostolice qua fungimur in hac parte, de qua vobis constat notorie et ad plenum, in virtute obedientie, qua sacrosancte sedi predicte tenemini, et sub pena suspensionis capelle vestre, quam suspendimus in hiis scriptis si distuleritis facere quod mandamus, injungendo firmiter precipimus et districte, quatenus

omnes personas, quarum nomina abbas vel prior, collector ejusdem decime in vestra diocesi, vobis duxerit exprimenda, in dicta cedula nominatas, cujuscunque conditionis et dignitatis et status existant, sic excommunicatas et earum ecclesias interdictas, publice et sollempniter, denuntietis seu per vestros denuntiari celeriter faciatis ; necnon fructus et obvenciones monasteriorum, ecclesiarum earumdem, et reddituum, sequestretis, et sub arcto sequestro et fida custodia servare modis omnibus jubeatis ; ita quod nullus eorum se de eisdem aliqualiter intromittat, donec de ipsa decima totaliter fuerit satisfactum et beneficium absolucionis in forma juris a nobis meruerint optinere. Ad hec vos, tenore presencium, auctoritate predicta monemus in Domino et ortamur quatenus collectoribus ipsius decime in vestra diocesi per nos deputatis decimam vos contingentem pro tempore preterito citra instans festum Assumptionis Beate Marie virginis solvere non tardetis ; quod si facere contempseritis, capellam vestram ex nunc ut ex tunc suspendimus in hiis scriptis et ecclesiastico supponimus interdicto—quod inviti facimus, Deus novit. Et quid super premissis duxeritis faciendum, nobis per latorem presencium fideliter rescribatis per litteras vestras patentes, harum serie interserta. Data etc.

[*Letter of protection to the University of Oxford.*]

LITTERA CONCESSA UNIVERSITATI OXONIE.

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilectis sibi in Christo cancelario ac universitati magistrorum et scolarium Oxonie, Lincolniensis diocesis, salutem cum benedictione et gratia Salvatoris. Pia mater ecclesia, que pacis emulos reprimit et corripit inquietos, eo fervencius ad exequendum vestras sentencias canonicas et decreta libenti animo tenetur extendere vires suas quo, maligna malefactorum obstinacione debito moderamine castigata, tam nobilis studii et famosi ubera, supra mel et favum quam dulcia ! suggere possitis jocundius et lactare. Sane cum intellexerimus quod nonnulli damnabiliter perdicionis filii, sue salutis immemores, Deum pre oculis non habentes, cum propter dilicta in universitate Oxonie perpetrata suspensionis vel excommunicacionis sentenciis per cancelarium universitatis ejusdem vel judices inferiores deputatos ab eo, vel per ipsum cancelarium una cum tota universitate, quandoque regencium, quandoque non regencium, fuerint innodati, a vobis et a jurisdictione vestra recedunt, claves ecclesie

t[emere contemnendo]; ut dicte sentencie robur firmitatis optineant, quociens nos, officialis, aut ministri nostri alii, super hoc [a vobis legitime] fuerimus requisiti quod per nos aut eorum aliquos vel aliquem execucioni in nostra demandentur diocesi, vobis tenore presencium favorabiliter indulgemus. In cujus rei testimonium, etc. Data etc.

[*Or this exordium. Bishop Halton had himself been an Oxford scholar.*]

VEL SIC.

Recolentes memoriter ac sincero animo recensentes quod quasi a primis cunabulis scolast[icis nostris] ubera apud vos sugcimus in continuacione diutina donec ad majorem sollicitudinem Divina Providencia nos vocaret, ea, que tranquilitatis vestre conveniunt commodo, eo tenemur et volumus affectione prosequi proniori quo abolim sic fuimus unus vestrum. Sane cum intellexerimus quod nonnulli [*ut supra*].

[Fo. 9b.]

[*Letter recommendatory of the papal nuncios, the Bishops of Albano and Palestrina, who had come to interpose in the interests of peace between England and France.*]

TRANSCRIPTUM BULLE DIRECTE REGI ANGLIE PER BONEFACIUM PAPAM.

Bonefacius episcopus, servus servorum Dei, karissimo in Christo filio Edwardo, regi Anglie illustri, salutem et apostolicam benedictionem. Movet animam, mentem sollicitat, fili karissime, sincera et affectuosa dilectio, quam ab olim, dum cura nobis officii minoris incumberet, ad personam regiam tuumque regnum inclitum gessimus et continuatis benivolis studiis gerere non cessamus, ut celsitudinem regiam, cujus exaltacionem et gloriam summis desideriis affectamus, ad ea inducamus sollicite per que in conspectu Regis altissimi, per quem reges regnant et principes dominantur, de bono semper in melius reddaris accepcior, occurras gracior, carior habearis, ac in regno mundi claris nominis regii titulis copiosum proveniat incrementum. Sane ab ipsis nostre promocionis ad generalem statum mentis aciem extendentes et considerantes attencius gravem, immo gravissimam et omnino contrariam votis nostris, inter te et karissimum in Christo filium nostrum, regem Francorum illustrem, proxima tibi consanguinitate conjunctum, procurante pacis emulo incentore[1] malorum, discordiam suscitatam,

[1] Here in the Register have been interpolated the words "set propter nostrum".

firma et disposicione stabili decrevimus ut super hujusmodi negocio, cordi nostro potissime insidente, solempnes ad presenciam regiam nuncios et litteras mitteremus ; set propter nostrum de civitate Neapolitana discessum, ubi tunc Romana ecclesia residebat, nostrumque accessum ad Urbem viarum periculosa discrimina non modicum retardarunt, ac etiam ob nostre' inibi celebrata consecracionis solempnia impediti, nequivimus cicius nuncios predictos et litteras destinare. Revera, fili, nequaquam sumus immemores, quin pocius tenaci memoria retinemus, quod nos hactenus dum essemus in minori officio constituti sinceris affectibus dilexisti plenisque fuisti favoribus prosecutus ; ideoque dum solerter attendimus quantis et quam gravibus predicta discordia noscitur honusta dispendiis, quot et quanta periculosa secum trahit, quam damnosa fidelibus redditur, quam graviter turbat et impedit negocium Terre Sancte, quantum et propterea Deo displicere dinoscitur, anxiamur ut pater, sauciamur ut mater in intimis, turbamur amarius ut amator, nec possumus quietis refoveri dulcedine, donec prelibatum negocium optatum et celerem exitum juxta nostri cordis desiderium sorciatur. Cumque venerabiles fratres nostros B. Albanensem et S. Penestrinum episcopos, sedis apostolice nuncios, exhibitores presencium, viros utique profundi consilii, viros litterarum scientia preditos ac diversarum virtutum titulis insignitos, necnon pacis et concordie amatores, ad te dominum regemque Francie tamquam pacis angelos, licet eorum invite presencia careamus, destinemus ; excellenciam regiam rogamus et hortamur attencius ac obsecramus in Domino Jesu Christo, quatinus, ob divinam et apostolice sedis reverenciam, memoratos episcopos, magnas utique columpnas ecclesie tuique honoris et fame fervidos zelatores, tamquam filios benedictionis et gratie benigne recipiens, honeste prosequens, et honorificencia condigna pertractans, attente audias, diligenter intelligas, et efficaciter studeas adimplere que ipsi et eorum quilibet coram te super eodem negocio duxerint proponenda ; sic te in hiis devote ac prom[p]te prout speramus et cupimus habiturus ut, difficultatis et repulse cujuslibet procul obice profligato, regie devocionis sinceritas exinde clarius elucescat tueque fame preconium, quamvis amplum et diffusum, in seculo propensius augeatur, ac sedis apostolice gratiam, que circa filios devotos exuberat, habundancius merearis. Data Laterani xj kalendas Marcii anno consecracionis nostre primo.

---

[1] MS. "vestre".

[*Pope Boniface recounts the shortcomings of his predecessor and annuls his acts.*]

REVOCATIO FACTORUM CELESTINI PAPE.

Bonefacius episcopus, servùs servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Olim Celestinus papa Quintus, antecessor noster, devictus instancia et ambicione plurimorum, ignarus eorum que et juris debitum et gravitas pastoralis cui presidebat officii requirebant, seductus insuper atque deceptus per capciosam hastuciam et deceptabilem aliquorum, fecit diversa et concessit varia minus digne, inordinata et insolita, quorum aliqua subticemus ex causa ; sub cujus bulla nonnulla, ut fertur, preter proprium versus conscienciam transierunt, que non indigne, quin immo necessario, legitimam apostolice correctionis [licenciam] exposcunt. Quapropter antecessor ipse suam insufficienciam ad portandum summi pontificis honera diligenter attendens et defectum, quin immo periculum, ex hoc pati universalem ecclesiam recognoscens, urgente consciencia, coram collegio fratrum suorum, sancte Romane ecclesie cardinalium, [de] quorum numero tunc eramus, papatui pure et absolute renunciavit ejusque oneri et honori, in ipsis sibi nichil omnino retinens vel reservans, et humiliter postulavit et voluit ut que per ipsum improvide facta fuerunt futurus ejus successor provide revocaret ; ac postquam fuimus ad apicem summi apostolatus assumpti, nobis, dum adhuc essemus Neapoli, preces fudit ut re[vocar]e que ipse male fecerat curaremus. Unde nos attendentes pericula, scandala, et jacturas, que ex talibus anteces[soris nost]ri predicti actibus provenerunt vel possent in antea provenire, ac animarum saluti providere volentes, omnes dis[pensa]ciones super quavis pluralitate dignitatum, personatuum, officiorum, prebendarum, seu beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura vel sine cura, optentorum vel optinendorum ; provisiones quoque et concessiones et commendas de quibuscunque monasteriis, abbathiis, prioratibus, hospitalibus, ecclesiis, regularibus vel secularibus, vel ordinibus seu redditibus et proventibus ecclesiasticis quibuscunque aut [pecun]iarum summis percipiendis (beneficii, seu pensionis, subvencionis, protectionis, oneris debitorum, vel cujuscunque alterius [prest]andi, seu quovis alio titulo, causa, vel nomine,) sancte Romane ecclesie cardinalibus, postquam fuerunt ad cardinalatum a[ssumpti], vel aliis ; ac omnes pensiones et subvenciones de pecuniis qualitercunque cardinalibus ipsis vel aliis, necnon exempciones, incorporaciones, uniones, subjectiones, suppositiones, concessiones quorumcunque ordinum, monas-
[Fo. 10a.] teriorum, hospitalium, ecclesiarum, regularium vel secularium, cum cura vel sine cura, personarum, jurium

seu bonorum, ad ipsa vel ipsorum aliquod pertinencium ; liberaciones a submissionibus vel subjectionibus seu censibus quibuscunque, et auctoritates et potestates seu facultates conferendi quecunque personatus, dignitates, officia, prebendas, beneficia ecclesiastica, cum cura vel sine cura, et percipiendi proventus primi anni, vel alterius temporis, quorumcunque personatuum, dignitatum, officiorum, prebendarum, beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura vel sine cura, certorum provinciarum seu regnorum et ecclesiarum :[1] ac revocandi nonnullas litteras graciosas ab antecessore ipso concessas, vel inquirendi utrum littere concesse forent de falsitate vel tacita veritate suspecte : dispensandi preterea super pluralitate personatuum, dignitatum et aliorum beneficiorum, ut supra, super defectu natalium et etatis et super sponsalibus et matrimoniis in casibus prohibitis contrahendis : et conferendi personatus, dignitates, officia, prebendas, seu quevis ecclesiastica beneficia, familiarium seu clericorum, cum ipsa quomodolibet vacare contingeret, aut percipiendi proventus dignitatum, personatuum, et ceterorum beneficiorum seu quorumcunque beneficiorum ecclesiasticorum, per non modicum tempus, post obitum optinencium ipsa : percipiendi preterea distribuciones cotidianas ecclesiarum in quibus aliqui sunt sub expectacione canonici, antequam in eis porciones adepti fuerint vel prebendas, infeudaciones quorumcunque feudorum vel bonorum stabilium ad ecclesiam Romanam spectantium, concessiones quoque jurium et jurisdictionis bonorum inmobilium quorumcunque, que dicta Romana ecclesia in quibuscunque terris vel castris eorumque territoriis vel districtibus optinebat, et cessiones jurium aliorum in eisdem castris seu terris, amociones abbatum, electorum, priorum, seu prelatorum, regularium seu secularium, personarum ; concessiones insuper auctoritatis audiendi confessiones, absolvendi a sentenciis excommunicacionum, suspensionum et interdicti, ac dispensandi in diversis casibus, apostatas ad certos ordines recipiendi et retinendi in eis, ac utendi pontificalibus et indulgencias concedendi, ac edificandi oratoria ecclesiastica seu loca infra limites apostolica auctoritate prohibitos seu contra privilegia ab apostolica sede concessa : compescendi molestatores privilegiorum vel jurium seu personarum certorum ordinum vel locorum, et eadem protegendi et defendendi ; insuper quorumcunque contractuum, convencionum, pactorum, promissionum, obligacionum, constitucionum, canonum vel jurium, et contentorum in eis vel ipsa contingencium, remissiones,

[1] MS. "ecclesiasticarum".

quietaciones, absoluciones, immunitates, relaxaciones, et licencias, ac liberaciones, a prefato antecessore nostro vel litteris, sub quibuscunque tenoribus, formis, et modis, factas, indultas, commissas, concessas, datas, in fratrum nostrorum presencia, vj kalendas Januarii, dum adhuc essemus Neapoli, auctoritate apostolica et de potestatis plenitudine revocavimus, cassavimus, irritavimus, et evacuavimus omnino : immo cassas, irritas, et vacuas nunciavimus et nullius fore decrevimus firmitatis, et quicquid ex eis vel ob eas post decretum hujusmodi sequeretur et quod secus a quoquam scienter vel ignoranter contingeret acceptari, etsi super premissis vel eorum aliquibus judices fuerint seu executores concessi, etiam si per ipsum antecessorem, judices, vel executores, ipsorum aliquem vel aliquos, diversi habiti sint processus vel sentencie promulgate. Si tamen aliqui vel alique, pretextu dispensacionum concessarum eisdem per eundem antecessorem aut ejus auctoritate, jam legitime vel matrimolialiter sint conjuncti, districte precipimus et mandamus ut hec infra tempus congruum ad dicte sedis notitiam deducantur. Verum quia predicta per nos, ut premittuntur, facta Neapoli ante consecracionis nostre solempnia, sub bulla nostra posita non fuerunt, consecracione ipsa postmodum apud basilicam principis apostolorum de Urbe solito more recepta, ea presentibus fecimus annotari ; quibus plenam fidem in judicio vel extra volumus adhiberi, ipsaque de fratrum nostrorum consilio ratificamus, confirmamus, facimus, approbamus, et etiam innovamus, et ea omnia a predicto die, scilicet vj kalendas Januarii, plenum effectum volumus optinere, et quicquid ex tunc per quemcunque seu quoscunque quavis auctoritate secus fuerit acceptatum vel factum, scienter vel ignoranter, prorsus viribus vacuamus. Concedimus quoque ut religiose persone, que monasticum nigrum vel canonicorum regularium habitum in suis monasteriis regularibus, canoniis, seu prioratibus deferebant, antequam ipsa incorporata, unita, supposita, vel submissa essent ordini, monasterio, sive locis regule vel observancie prefati antecessoris ante ejus assumpcionem ad apicem apostolice dignitatis, priorem habitum reassumant libere et in eo Domino famulentur. Ceterum ut sedes ipsa sepedicti antecessoris actus reliquos lucidius possit discutere et in melius reformare, omissa supplere, ac in irritum revocanda reducere, omnia privilegia [et] litteras graciosas super quibuscunque graciis vel graciosis concessionibus de quibuscunque juribus, rebus, vel bonis, quomodolibet processerunt seu que optenta fuerunt ab eo, necnon que ab antecessore ipso, verbo seu litteris, facta, concessa,

data, vel indulta fuerunt quibuscunque ordinibus, collegiis vel universitatibus, conventibus, locis, vel personis, regularibus, secularibus, ecclesiasticis, vel mundanis, cujuscunque fuerint ordinis, condicionis, eminencie, dignitatis, aut status, que tenore presencium vel per alias nostras litteras revocata non sunt et penitus anullata, quantum ad omnem effectum eorum, de ipsorum fratrum consilio et assensu a data presencium suspendentes volu[mus et] districte precipimus ut sequentes Romanam curiam infra unius, [in] Italia vero quatuor mensium et extra Italiam constitu[ti in]fra unius anni spacium a data computandum eadem (quod quidem tempus pro peremptorio termino assignamus) nostro et prefate sedis conspectui representent et ad nostram et ipsius sedis noticiam deducant, apostolice sedi, discussionis examen justo judicio faciente domino, subituri; ipsaque, quantum ad omnem effectum, manere suspensa quousque per sedem ipsam ex certa sciencia fuerint approbata. Alioquin ex tunc de ordinacione fratrum nostrorum, consilio et assensu, privilegia supradicta, que nostro et prefate sedis conspectui presentari et ad nostram et sepedicte sedis noticiam, ut premittitur, deduci mandamus, et quicquid ex eis vel ob ea secutum fuerit vel sequatur, apostolica auctoritate et de potestatis plenitudine cassa-
[Fo. 10b.] mus; non obstante si, ab eodem antecessore vel aliis Romanis pontificibus quibuscunque ordinibus, collegiis, ut supra, quomodolibet concessis, quod predicta facta, concessa, et commissa per antecessorem ipsum vel alios Romanos pontifices, aut ejus aut eorum auctoritate, nequeant revocari per litteras apostolicas que de indulto seu concessione hujusmodi aut de ipsorum toto tenore seu de verbo ad verbum de ordinum seu personarum nominibus plenam, determinatam, et expressam non fecerint mencionem, seu quacunque indulgencia vel concessione alia dicte sedis generali vel speciali, cujuscunque tenoris existat, per quam effectus presencium posset quomodolibet inpediri. Si quid autem in premissis dubii vel ambiguitatis emerserit, declaracioni et interpretacioni dicte sedis, semel et pluries, quociens expedierit, plenarie reservamus. Nulli ergo etc. Data Laterani,[1] vj idus Aprilis pontificatus nostri anno primo.

[*A second writ of distraint for the debt due to Isabella de Clifford's executors.*]

CONTRA DOMINUM WILLELMUM DE CUMB.

Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Mandamus vobis, sicut alias,

[1] MS. "Laterano".

quod distringatis Willelmum de Cumbe, clericum, per beneficium suum ecclesiasticum, quod habet in episcopatu vestro, quod sit coram baronibus de scaccario nostro apud Westmonasterium in octabis Sancti Michaelis ad respondendum Johanni de Sancto Johanne et Thome Paynell, executoribus testamenti Isabelle de Clifford, de x libris quas eis debet pro predicta defuncta, ut dicunt, sicut racionabiliter monstrare poterunt quod inde respondere debet; remittentes ibi per aliquem de vestris tunc hoc breve. Teste J. de Cobeham apud Westmonasterium, xxviij die Julii anno regni nostri xxiij°.

[*A second writ of sequestration for a debt due to Robert Burnell, late Bishop of Bath and Wells.*]

Contra Nicholaum de Cleburn.

Edwardus etc. venerabili patri etc. J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Mandamus vobis, sicut alias, quod illa bona ecclesiastica Nicholai de Cleburn, que nuper ad mandatum nostrum sequestrastis, sub arto sequestro custodiatis donec aliud inde vobis mandavimus; et si plura bona et catalla que sunt ipsius Nicholai in vestra diocesi invenire poteritis, ipsum per eadem distringatis quod sit coram baronibus de scaccario nostro apud Westmonasterium a die Sancti Michaelis in xv dies ad respondendum magistro Willelmo Burnell, Willelmo de Hamelton, et sociis suis, justiciariis, executoribus testamenti Roberti Burnell, nuper Bathoniensis et Wellensis episcopi, defuncti, de xxxv libris, quas debet dicto defuncto, ut predicti executores dicunt, sicut racionabiliter monstrare poterunt quod inde respondere debet. Et remittatis tunc ibi hoc breve. Teste J. de Cobeham apud Westmonasterium, xviij die Junii anno regni nostri xxiij.

[*A prison for criminous clerks.*]

Breve Regium pro J. Karliolensi Episcopo.

Edwardus Dei etc. vicecomiti Cumbrie, salutem. Precipimus tibi quod, assumptis tecum coronatoribus nostris comitatus predicti et eciam custode civitatis ac ballivis nostri Karlioli, in pleno comitatu tuo per sacramentum tam militum quam aliorum proborum et legalium hominum de balliva tua, per quos rei veritas melius sciri poterit, diligenter inquiras si sit ad dampnum nostrum vel nocumentum civitatis predicte, aut alterius, si concedamus venerabili patri Johanni episcopo Karlioli quod ipse quamdam placeam terre, latitudinis xv pedum, ut dicitur, inter murum priora-

tus sui Karlioli et murum civitatis nostre predicte, includere et in ea quamdam prisonam pro clericis sibi deliberatis custodiendis et alias domos sibi necessarias, cum nullas habet in civitate predicta, construere et edificare, et placeam illam sic inclusam et edificatam sibi et successoribus suis, episcopis Karlioli, inperpetuum tenere possit, necne ; ita tamen quod communis transitus pro muro dicte civitatis defendere, si guerra evenerit, habeatur, prout hujusmodi tempore consuevit, et finita guerra recludatur ; et si sit ad dampnum vel nocumentum civitatis predicte vel alterius, tunc ad quod dampnum et quod nocumentum, et cujus, et qualiter, et quomodo, et quantum placea illa continet in longitudine et latitudine per mensuram pedum. Et inquisicionem illam, distincte et aperte factam, [signatam] sigillo tuo et sigillis eorum per quos facta fuerit sine dilacione mittas. Et habeas ibi hoc breve. Teste meipso apud Westmonasterium, v die Decembris anno regni nostri xxij.

[*The Soke of Horncastle: fealty sworn to the Bishop of Carlisle for tenements therein.*]

FIDELITAS WALTERI DE KELE, ABBATIS DE REVESBY.

Die Veneris proxima post festum Beati Bartholomei apostoli, scilicet vij kalendas Septembris anno Domini M° CC° nonogesimo quinto, Walterus de Kele, abbas de Revesby, apud manerium de Horncastro personaliter declinavit et fidelitatem domino Johanni, tunc Karliolensi episcopo, pro tenementis, que de ipso episcopo infra sokam de Horncastro tenet, in capella ejusdem manerii fecit humiliter [et] devote, in presencia magistri Johannis de Bowys, rectoris ecclesie de Levigton ; domini Willelmi de Hardegrey, tunc rectoris de Marum, et senescalli Episcopi ; domini Gilberti de Smetheton, rectoris de Morbi ; domini Walteri de Eboraco, ca[pellani] Karlioli ; Willelmi de Brant, monachi de Revesby ; domini Thome de Leycestre, capellani ; Johannis de Lindeseye, s[ene]scalli ejusdem abbatis, et aliorum fidedignorum.

[ASKHAM V. *Resignation of Richard de Seterington.*]

RESIGNACIO FRATRIS RICARDI DE SETERINGTON.

Venerabili in Christo patri, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, frater Ricardus de Seterington, canonicus de Wartera, salutem, obedienciam, et reverenciam tanto patri debitas cum

honore. Vicariam ecclesie de Ascom, vestre diocesis, quam tenui et possedi, in manus vestras per presentes, sponte, pure, et absolute resigno, paternitatem vestram exhorans humiliter et devote, quatinus me a cura et regimine ipsius vicarie absolvatis et me sic absolutum penitus dimittatis. In cujus rei testimonium, quia sigillum proprium non habeo, sigillum venerabilis patris Eboracensis archiepiscopi, Anglie primatis, ad meam requisicionem presentibus est appensum. Data Eboraci, die Sabbati proxima ante festum Omnium Sanctorum anno Domini M° CC° nonogesimo quinto.

[Fo. 11a.]

[*The Prior and Convent of Warter present William de Malton, one of their canons.*]

PRESENTACIO.

Venerabili in Christo patri, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, sui in Christo filii humiles et devoti J., prior, et conventus de Wartera, salutem et obedienciam cum reverencia debita et honore. Ad vicariam ecclesie de Ascom, vestre diocesis, vacantem, quam in usus proprios optinemus juxta tenorem privilegii nobis ab apostolica sede concessi, dilectum nobis in Christo fratrem Willelmum de Malton, concanonicum nostrum, vobis presentamus, paternitatem vestram humiliter exorantes et devote, quatinus ipsum ad eamdem vicariam dignemini admittere, si placet, quod vestro in hac parte officio incumbit ulterius facientes. Valeat venerabilis paternitas vestra per tempora longiora. Data in capitulo nostro Wartere, in crastino Animarum anno Domini M° CC° nonogesimo quinto.

[*He is instituted on condition that he always have living with him a fellow canon.*]

INSTITUCIO EJUSDEM.

J. etc. dilecto in Christo filio, fratri Willelmo de Malton, canonico de Wartera, presbitero, salutem, gratiam, et benedictionem. Ad vicariam ecclesie parochialis de Ascom, nostre diocesis, per resignacionem fratris Ricardi de Seterington, quondam vicarii ejusdem, vacantem, ad quam per religiosos viros, dominos priorem et conventum monasterii de Wartera, es legitime presentatus, te admittimus gratiose teque vicarium perpetuum instituimus in eadem, proviso quod unum canonicum tue professionis secundum ordinacionem dilecti in Christo filii, domini prioris de Watera, tecum habeas commorantem. Data apud Linstok, xiij kalendas Decembris anno etc. quinto.

[Castle Sowerby Church. *The custody of the sequestration is given to Henry de Rye, who is to be inducted by proxy.*]

Custodia sequestri.

J. etc. dilecto sibi in Christo, domino Henrico de Rye, subdiacono, salutem, gratiam, et benedictionem. Custodiam sequestri nostri facti in ecclesia de Soureby, nostre diocesis, et ex causa, ad quam nobis per venerabilem patrem dominum A., Dei gratia Dunelmensem episcopum, verum patronum ejusdem, presentatus existis, tibi committimus per presentes teque per Symonem de Gopeshull, clericum, procuratorem tuum specialiter deputatum, in corporalem possessionem ipsius ecclesie, tamquam dicti sequestri nostri custodem, inducendum fore duximus et tuendum. Data apud Linstok, xij kalendas Decembris anno etc. quinto.

Breve Regis Scocie de conductu.

[*Letters of safe conduct (dated Edinburgh, Nov. 8, 1295), to last a month, from John, King of Scotland, to the Bishop of Carlisle, who has come to him on special business in behalf of the King of England. See Raine's "Letters and Papers", p. 119.*]

[*Grant of an annuity to an unbeneficed clerk by Bishop R.*]

Transcriptum littere Willelmi de Insula clerici.

Universis etc. R. permissione divina Karliolensis ecclesie minister humilis, salutem in Domino sempiternam. Noverit universitas vestra nos divine pietatis intuitu dedisse, concessisse, et hac presenti carta nostra confirmasse dilecto nobis in Christo Willelmo de Insula, clerico, viginti solidos annuatim de camera nostra percipiendos in festo Sancti Michaelis archangeli, quousque per nos, vel successores nostros, vel per priorem et conventum Karlioli, eidem Willelmo in ecclesiastico beneficio fuerit provisum. In cujus rei testimonium has litteras nostras eidem Willelmo fieri fecimus patentes sigilli nostri munimine roboratas. Data apud . . . iiij kalendas Octobris anno etc., M° CC° lxx^mo sexto.

[*Commission to the Abbot and Convent of Cupar as to the Holy Land subsidy.*]

Forma Commissionis Collectoris Dunkeldensis et Brekinensis.

J. miseracione divina etc. executor super decimis et obvencionibus illustri regi Anglie in subsidium Terre Sancte concessis

per sedem apostolicam principaliter deputatus, discretis viris abbati et conventui de Coupro, salutem in salutis Auctore. De vestre circumspectionis industria sinceram in Domino fiduciam optinentes, officium collectoris dicte decime de anno futuro in civitate et diocesi Brekinensi, secundum rotulum vobis sub sigillo nostro per abbatem de Scona liberandum, colligendi, deponendi, et vestro periculo custodiendi, auctoritate dicte sedis committimus cum cohercionis canonice potestate, volentes nichilominus et mandantes quod omnes et singuli decimam suam in festis Purificacionis Beate Marie et Sancte Trinitatis, terminis ad hoc statutis, non solventes vel minus plene seu ad impedimentum solucionis ejusdem fraudem vel maliciam adhibentes, quos auctoritate nobis in hac parte commissa excommunicavimus, excommunicatos publice nuncietis, nos de nominibus eorundem cerciorantes in proximo compoto, distinctius et aperte, sub pena majoris excommunicationis, quam in personam vestram, domine Abbas, proferimus in hiis scriptis si in execucione dicti negotii negligentes fueritis vel remissi; commissione vobis ad colligendum hujusmodi decimam in diocesi Dunkeldensi, alias per nos facta, quoad arreragia ipsius decime in eisdem civitate et diocesi Dunkeldensi pro tempore preterito non soluta, in suo robore duratura. Data apud Linstok, ij nonas Decembris etc. nonogesimo quinto.

[*The rupture with France: the Bishop and Clergy are summoned to Parliament. See Stubbs' "Select Charters", p. 484.*]

BREVE DOMINI REGIS DE PREMUNIENDO.

Edwardus Dei gratia rex Anglie etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Sicut lex justissima, provida circumspectione sacrorum principum stabilita, hortatur et statuit ut quod omnes tangit ab omnibus approbetur, sic et innuit evidenter ut communibus periculis per remedia provisa communiter obvietur. Sane satis nostis et jam est, ut credimus, per universa mundi climata divulgatum qualiter rex Francorum de terra nostra Vasconie nos fraudulenter et cautelose decepit,
[Fo. 11b.] eam nobis nequiter detinendo. Nunc vero predictis fraude et nequitia non contentus, ad expugnacionem regni nostri classe maxima et bellatorum copiosa multitudine congregatis, cum quibus regnum nostrum et regni ejusdem incolas hostiliter jam invasit, linguam Anglicam, si concepte iniquitatis proposito detestabili potestas corespondeat, quod Deus avertat,

omnino de terra delere proponit. Quia igitur previsa jacula minus ledunt, et res vestra maxime, sicut et ceterorum regni ejusdem concivium, agitur in hac parte, vobis mandamus in fide et dilectione quibus nobis tenemini firmiter injungentes quod, die Dominica proxima post festum Sancti Martini in hyeme proximo futurum, apud Westmonasterium personaliter intersitis; premunientes priorem et capitulum ecclesie vestre, archidiaconum totumque clerum vestre diocesis, facientesque quod idem prior et archidiaconus in propriis personis suis, idemque capitulum per unum, et clerus per duos procuratores idoneos, plenam et sufficientem potestatem habentes ab ipso capitulo et clero, una vobiscum intersint, modis omnibus tunc ibidem ad tractandum, ordinandum, et faciendum nobiscum[1] et cum ceteris prelatis et proceribus et aliis incolis regni nostri, qualiter sit hujusmodi periculis et excogitatis maliciis obviandum. Teste meipso apud Wengham, xxx die Septembris anno regni nostri xxiij.

[*Parliament is prorogued until Nov. 27, as the King cannot give his personal attendance on Nov. 13.*]

PROROGACIO EJUSDEM MANDATI.

Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Licet nuper vobis mandaverimus quod die Dominica proxima post festum Sancti Martini, quod jam instat, apud Westmonasterium personaliter interessetis, et quod premuniretis priorem et capitulum ecclesie vestre, archidiaconum et totum clerum vestre diocesis, faceretisque quod idem prior et archidiaconus in propriis personis suis et dictum capitulum per unum idemque clerus per duos procuratores ydoneos, plenam et sufficientem potestatem ab ipsis capitulo et clero habentes, una vobiscum interessent modis omnibus tunc ibidem ad tractandum, ordinandum, et faciendum nobiscum et cum ceteris prelatis et proceribus ac aliis incolis regni nostri qualiter periculis, que eidem regno nostro hiis diebus iminere videntur, poterit obviari. Quia tamen pro navigio nostro congregando et parando, quod ad dicti regni defensionem et hostium nostrorum inpugnacionem, annuente Domino, speramus maxime profuturum quodque pre omnibus utile credimus festinari, in partibus de Winchelse moram tam diu nos facere oportebit quod dictis die et loco commode non poterimus interesse, vobis mandamus in fide et dilectione quibus nobis tenemini firmiter injungentes quod die Dominica proxima ante

[1] MS. "vobiscum".

festum Beati Andree apostoli proximo futurum, ad quam diem dictum negocium ex causa predicta duximus prorogandum, per procuratorum idoneum intersitis; premunientes predictos priorem et capitulum, archidiaconum, et clerum, facientesque quod tunc ibidem intersint ad tractandum, ordinandum, et faciendum super premissis prout in priori mandato nostro vobis inde directo plenius continetur. Prorogacionem autem hujusmodi illis de diocesi vestra quorum interest celeriter nuncietis. Teste meipso apud Odymer, secundo die Novembris anno regni nostri xxiij.

[*The Bishop is cited to show cause why he has withheld the annual pension of 40s., together with gowns and hoods, granted to Adam de Coupeland by his predecessor.*]

TRANSCRIPTUM LITTERE OFFICIALIS EBORACI.

Reverendo in Christo patri, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, officialis curie Eboraci, salutem cum omnimoda reverencia et honore debitis tanto patri. Cum bone memorie Radulphus, predecessor vester inmediatus, et ejusdem successores, Karliolenses episcopi, magistro Adam de Coupeland, clerico, in annua pensione xl solidorum, una cum robis et capis condecentibus, annis singulis prestanda seu solvenda eidem ex causa canonica tenerentur et ad ea, ut premittitur, persolvenda auctoritate curie Eboraci jndicialiter extiterant condempnati, vos tamen pro tempore vestro, per eundem magistrum Adam pluries requisiti, eidem satisfacere hactenus non curastis, ut dicit, seu satisfieri non fecistis, in dicti magistri prejudicium non modicum et gravamen. Quocirca, ex causis racionabilibus et ut vestris parcatur laboribus et expensis attenta locorum distancia, tenore presencium vos citamus quod compareatis coram nobis vel nostro commissario generali, per vos vel per procuratorem sufficienter instructum, in majori ecclesia die Jovis proxima post Epiphaniam Domini proximo venturam, causam racionabilem vel aliud canonicum (si quam vel quod habeatis) quare ad satisfaciendum predicto magistro Adam de prefatis annua pensione, robis et capis, pro tempore vestro retentis, ut asserit, vos compellere nullatenus debeamus, juxta tenorem condempnacionis auctoritate predicte curie facte alias in hac parte, proposituri et, quatenus jus exigit, probaturi ulteriusque facturi et recepturi quod justicia suadebit. Diem vero porrectionis presencium vobis facte et quicquid faciendum duxeritis in premissis, nobis vel nostro commissario ad diem fideliter intimetis per litteras patentes, que harum

seriem representent. Data Eboraci, ij idus Decembris anno etc. nonogesimo quinto.

[*Ordination : place not named.*]

NOMINA ORDINATORUM DIE SABBATI iiij TEMPORUM ANTE NATIVITATEM ANNO PREDICTO.

SUBDIACONI.

Rogerus de Wateby.

Frater Willelmus de Bellocampo, canonicus de Hepp.

DIACONI.

Adam de Holand, canonicus de Conegesheved, per litteras dimissorias Eboracensis.

Ricardus de Gosenovere, canonicus de eadem.

PRESBITERI.

Willelmus de Insula, monachus de Wederhal.

Rogerus de Kirkeby, canonicus de Conegesheved.

Thomas de Felton, ad titulum quinque marcarum per Robertum, fratrem suum, sibi concessarum et dimissorias Dunelmensis.

Frater Rogerus de Hayton, de ordine predicatorum.

[*Note on letters of orders granted in 1297.*]

Memorandum quod vj kalendas Decembris anno Domini M° CC° nonogesimo septimo habuerunt Johannes de Orreton, Thomas de Brunstayt, et Johannes filius Simonis de Karliolo, presbiteri, litteras de ordinibus suis.

[Fol. 12a.]

[*Letter to the Bishop, countermanding an order of Pope Celestine V, about the deposit of the money arising from the Scottish Holy Land tenth. See Raine's "Letters and Papers", p. 114.*]

BULLA BONIFACII PAPE.

Bonifacius episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri episcopo Karliolensi, salutem et apostolicam benedictionem. Nuper ad nostrum pervenit auditum quod quondam Celestinus papa V, antecessor noster, tibi dudum suis dedit sub certa forma litteris, penas graves non modicum continentibus, in mandatis, ut dilectis filiis Lambertucio et Johanni de Frescobald, Petro et Curso Foresii

fratribus, Restoro Spiliati, Carrucio de Luerre, Philippo Ranuncii, Johanni Jacobi, Inamo Russoli, Vanne Dulcebene, Massio Uberti, et aliis eorum sociis de societate Friscobaldorum, civibus et mercatoribus Florentinis, decem milia marcarum sterlingorum de pecunia decime regni Scotie (per felicis recordationis Nicholaum papam Quartum, predecessorem nostrum, pro karissimo in Christo filio nostro Edwardo, illustri rege Anglie, qui suscepto venerabili signo crucis totis aspiravit et aspirat affectibus ad Terre Sancte subsidium, hactenus imposite ad sex annos—cujus quidem decime in regno ipso fuisti collector per Romanam ecclesiam deputatus,) tenenda et conservanda per ipsos liberaliter, integre ac libere, absque cujusquam dilacionis diffugio in depositum assignare curares; volens idem antecessor quod hujusmodi ejus littere ac mandatum, penarumque imposicio contenta in eis, a data litterarum earundem inciperent et perpetuitatem reciperent ac plene perpetueque robur firmitatis haberent, ac si per quemcunque modum vel actum legitimum perpetuate fuissent. Nos autem, attendentes inconvenientiam premissorum, que non absque circumvencione fraudis vel importunitatis inepte apud eundem antecessorem intervenisse noscuntur, ac propterea volentes quam exigunt limam correctionis apponere super hiis, prefatas et quascunque alias super assignanda ipsis mercatoribus, vel eorum alicui vel aliquibus seu cuivis alteri de societate predicta, pecunia dicte decime ejusdem predecessoris litteras, omniumque illarum effectum, si quis est exinde subsecutus, omnem, quorum processuum sentencias sive penas, si qui ipsarum occasione vel causa per quoscunque fuerint habiti sive lati, auctoritate qualibet antecessoris ejusdem, decernimus auctoritate presencium non valere ac nullius existere firmitatis, ipsosque viribus vacuamus omnino, et te ad predicta servanda ullatenus non teneri, teque[1] a predictarum et aliarum litterarum penis antecessoris ipsius, si eas vel ipsarum aliquam forsitan incurristi, absolvimus et totaliter liberamus; fraternitati tue per apostolica scripta mandantes, quatenus prenominatis mercatoribus, vel alicui seu aliquibus eorundem, de prefatis decem milibus marcarum sterlingorum quantitatem aliquam non assignes; sed, si quam forsitan assignasti, exigere auctoritate nostra et rehabere procures, contradictores per censuram ecclesiesticam appellatione postposita compescendo. Volumus autem quod quicquid de hujusmodi quantitate decem milium marcarum sterlingorum a mercatoribus supradictis vel aliquo ipsorum

[1] MS. "quem te".

exegeris, penes Jacobum de Vanzati et Bartholomeum Usimbardi ac Philippum Burghi de Mozorum, Restorum Bonaventure, Guidonem Bertaldi, Ranucium Ugonis, et Bonifacium Rogerini de Spinorum de Florencia, Amicum Caccealeonis, Johannem Aldibrandini, Gianum et Villanum Luchetti de Clarentum de Pistorio societatibus, mercatores camere nostre, deponas sub caucionibus et securitatibus de quibus videris expedire: faciens de hujusmodi deposicione confici publicum seu publica instrumenta, illa penes te conservaturus et alia consimilia ad nostram cameram transmissurus: et rescripturus nobis nihilominus per tuas litteras quicquid inveneris et feceris in premissis. Data Anagnie, ij idus Julii pontificatus nostri anno primo.

[*A second letter to the Bishop, concerning the payment of this money, See Raine's "Letters and Papers", p. 117.*]

Bulla Bonifacii pape.

Bonifacius episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri episcopo Karliolensi, salutem et apostolicam benedictionem. Dum sincere devotionis affectu grandia et utilia necessariaque servicia quibus dilecti filii Ubertus Raynaldi, Ammannatus Rote, Maynettus Raynalldi, Gayetanus Oderisii, et alii socii eorum, cives et mercatores Florentini, de societate Pullicum et Rembertinorum de Florencia, erga nos et Romanam ecclesiam ac nonnullos ex fratribus nostris, sancte Romane ecclesie cardinalibus, diu viguisse ac incessanter vigere noscuntur, eorum personas et bona pro nobis, ecclesia, et nonnullis ex dictis fratribus, tam gratanter quam utiliter et necessario exponentes, diligenti meditatione pensamus, dignum reputamus et debitum ut eorum commodis favorabiliter, in quibus cum Deo possumus, intendamus. Cum igitur in regno Scocie pro karissimo in Christo filio nostro, E. rege Anglie illustri, qui ad Terre Sancte subsidium suscepit venerabile signum crucis, fuerint per felicis recordationis Nicholaum papam Quartum, predecessorem nostrum, decime imposite ad sex annos, tuque per ipsam Romanam ecclesiam in dicto regno Scocie earundem[1] decimarum collector fueris deputatus, certis pactionibus et convencionibus initis inter eandem ecclesiam et dictum regem; nos, nolentes pacta et convenciones hujusmodi in aliquo inmutari, sed in sui roboris persistere firmitate, ac de dictorum mercatorum fide, legalitate et sufficiencia plenarie

---

[1] MS. "eorundem".

confidentes; consideratione quoque dilectorum filiorum nostrorum, Mathei Sancte Marie in Porticu et Neapoleonis Sancti Adriani diaconorum cardinalium, volumus et per apostolica tibi scripta in virtute obedientie districte precipiendo mandamus quatenus dilectis filiis Durazo Uberti, Abracha Gerardi, Gyrardo Symonetti, et Reynerio Bellinzonis, civibus et mercatoribus Florentinis de societate predicta, eorundem Uberti, Ammannati, Maynetti, et Gayetani mercatorum sociis, vel aliquibus seu alicui eorundem has nostras litteras deferentibus, qui plene ac sufficienter sunt ydonei, et solvendo decem millia marcarum bonorum et legalium sterlingorum de pecunia dictarum decimarum, ad quarum collectionem fuisti in regno Scocie, ut premittitur, deputatus, assignare procures liberaliter et integre, absque cujuslibet dilacionis diffugio et difficultatis obstaculo, in depositum nomine nostro et ecclesie prelibate infra unius mensis spacium post recepcionem presencium sub certa forma tenenda et conservanda fideliter, prout in prefatis pactis et convencionibus dicitur contineri, ita quod semper ad mandatum ipsius ecclesie prefata possit pecunia rehaberi; non obstantibus quibuscunque litteris dilecti filii, fratris Petri de Marrone, olim Celestini pape Quinti, antecessoris nostri, super assignacione cujusvis quantitatis dicte decime apud societates vel personas alias deponende; faciens de assignacione hujusmodi duo confici publica et consimilia instrumenta, quorum, uno penes te pro ipsius ecclesie cautela retento, reliquum ad nostram cameram per fidelem nuncium
[Fo. 12b.] absque dilacione transmitttas. Ceterum in dicta decem millium marcarum summa nequaquam computari vel de ipsa deduci volumus, si qua de decima supradicta per te vel eciam per venerabiles fratres vestros . . Lincolniensem et Wintoniensem episcopos, deputatos in regno Anglie prefate decime collectores, apud predictos mercatores de prefata societate Pullicum et Rembertinorum deposita dinoscuntur, cum nostre intencionis existat quod preter illa per te apud mercatores et societatem eosdem predictarum marcarum decem millia deponantur. Volumus insuper quod mercatores ipsi ad restitucionem hujusmodi apud eos deponende pecunie, aut illius, si qua per te vel episcopos ipsos jam deposita fuerit apud eos, tibi vel alii faciendum per te vel alium compelli nequeant vel artari, neque teneantur ad illam absque apostolice sedis expressa licencia vel mandato, faciente plenam et expressam de presentibus litteris mencionem. Data Anagnie, idibus Septembris pontificatus nostri anno primo.

[*A debt of £10 has been proved against William de Cumbe, Rector of Long Marton.*]

BREVE DE SCACCARIO.

Edwardus etc. venerabili in Christo patri J. eadem gracia Karliolensi episcopo, salutem. Quia Willelmus de Cumbe, persona ecclesie de Merton,[1] clericus est et non habet laicum feodum unde aliquod debitum levari potest, prout vicecomes noster comitatus Westmerlandie significavit baronibus de scaccario nostro, vobis mandamus quod de bonis ecclesiasticis ejusdem Willelmi que habet in episcopatu vestro predicto fieri faciatis x libras, quas debet Johanni de Sancto Johanne et Thome Paynell, executoribus testamenti Isabelle de Clifford, defuncte, et quas iidem executores in curia nostra coram prefatis baronibus nostris per considerationem ejusdem curie nostre disracionaverunt versus predictum Willelmum, prout nobis constat per inspectionem rotulorum de eodem scaccario nostro; ita quod denarios illos habeatis ad idem scaccarium nostrum apud Westmonasterium in crastino Purificationis Beate Marie eisdem executoribus solvendos, et hoc breve. Teste J. de Cobeham apud Westmonasterium, xv die Decembris anno regni nostri xxiiij. Per rotulos placitorum ejusdem anni.

[*Note of the payment by the Abbot and Convent of Tungland of the arrears of their last account.*]

Memorandum quod abbas et conventus de Tungeland solverunt apud Rosam die Sancti Vincentii martiris, in garderoba domini, ducentas et sexdecim libras sterlingorum de arreragiis ultimi compoti sui, de quibus habent litteram acquietancie sub manu Thome de Leycestre, dictos denarios recipientis; et est data dicte littere die Sancti Michaelis archangeli ad cautelam.

[*The Abbot is also authorized to demand the arrears of the tenth in the diocese of Whithern.*]

LITTERA EXECUTORIA DIRECTA EIDEM ABBATI.

J. etc. executor negocii Terre Sancte in toto regno Scocie principaliter deputatus, religioso viro domino abbati de Tungeland, collectori decime domino E., Dei gratia regi Anglie illustri, per sedem apostolicam concesse in subsidium Terre Sancte in diocesi Candide Case per nos substituto, salutem et mandatis apostolicis firmiter obedire. Auctoritate domini pape, qua fungimur in hac

[1] MS. "Cumbe".

parte, de qua nobis constat ad plenum, vobis, in virtute obediencie qua sedi apostolice tenemini et sub pena canonice districtionis, firmiter injungendo mandamus quatinus arreragia dicte decime pro tempore preterito in diocesi Candide Case debita a quibuscunque celeriter exigatis; ita quod ipsa arreragia infra tres septimanas a receptione presencium habeatis in promptu, sub pena majoris excommunicacionis, quam in personam vestram, et interdicti, quod in monasterium vestrum, ex nunc ut ex tunc proferimus in hiis scriptis si in execucione dicti mandati nostri, immo verius apostolici, negligentes fueritis vel remissi. Ad hec vobis committimus et mandamus, quatinus dominum episcopum Candide Case moneatis, primo, secundo, et tertio, quod nobis de pena, in qua nobis aliunde tenetur, infra mensem a tempore monicionis sibi facte integraliter satisfaciat omni modo; quod si per vos rite monitus facere contempserit, capellam suam ex nunc ut ex tunc ecclesiastico supponimus interdicto—quod inviti facimus, Deus novit, per novum mandatum apostolicum asperrime jam compulsi. Quid vero super premissis duxeritis faciendum, nobis citra mediam Quadragesimam constare fideliter faciatis per litteras vestras patentes, harum serie interserta. Data x kalendas Februarii, anno Domini M° CC° nonogesimo quinto.

[*The Bishop's Lincolnshire franchise.*]

TRANSCRIPTUM BREVIS REGII.

Edwardus etc. vicecomiti Lincolnie, salutem. Precipimus tibi quod accepta a venerabili patre in Christo, R. Karliolensi episcopo, sufficienti securitate quod sit coram baronibus de scaccario nostro a die Pasche proxime futuro in tres septimanas ad respondendum nobis de centum solidis, quos Radulphus de Rodes nobis debet de tribus scutagiis; et ad respondendum nobis de xvij li. xviijs. ix den., quos Walterus Karliolensis episcopus, predecessor predicti episcopi, nobis debet de remanenti compoti sui; et ad respondendum nobis de xl solidis, quos Willelmus filius Drogonis debet pro transgressione cambii; et ad respondendum nobis de centum solidis, ad quos curia predicti episcopi amerciata fuit pro falso judicio; et ad respondendum nobis de exitibus terrarum, que fuerunt Thome de Franketon, in villis de Conegesby et Enderby; et ad respondendum nobis de diversis debitis, que tibi veniunt in summonicione nostra infra libertatem ejusdem episcopi, ob que tibi nuper precepimus quod caperes in manum nostram libertatem predictam; eidem

episcopo libertatem predictam, una cum bonis et catallis medio tempore in predicta libertate perceptis, sine dilacione restituas. Et scire nobis facias ad predictum diem qualem securitatem ab eo ceperis, remittens nobis tunc hoc breve. Teste R. de Northwode apud Westmonasterium, xviij die Januarii anno regni nostri xiij. Per thesaurarium.

[*The lands of Thomas de Muleton, of Frampton.*]

TRANSCRIPTUM BREVIS REGII.

Rex Ricardo de Holebrok, senescallo suo, salutem. Ad instanciam venerabilis patris R. Karliolensis episcopi, vobis mandamus quod, facta legali extenta omnium terrarum et tenementorum, que fuerunt Thome de Muleton de Franketon, defuncti, qui de episcopatu Karlioli tenuit, et que sunt in manu nostra racione minoris etatis Thome filii Alani, nepotis et heredis predicti Thome de Muleton, in custodia nostra existentis, terras et tenementa illa eidem episcopo liberetis, tenenda usque ad legitimam etatem heredis predicti, reddendo nobis annuatim certam firmam, prout ad opus nostrum magis videritis expedire; et cum terras illas eidem dimiseritis, baronibus nostris de scaccario constare faciatis de firma predicta. Teste rege apud Lincolniam, vij die Octobris anno regni nostri octavo.

[Fo. 13a.]

[*William de Cumb's debt of £10.*]

TRANSCRIPTUM BREVIS REGII.

Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Quia Willelmus de Cumb clericus est et non habet laicum feodum unde x libre levari possunt, prout vicecomes noster Westmerie significavit baronibus de scaccario nostro, vobis mandamus, sicut alias, quod de bonis suis ecclesiasticis in episcopatu vestro predicto fieri faciatis predictas x libras, quas debet Johanni de Sancto Johanne et Thome Paynell, executoribus testamenti Isabelle de Clifford, et quas iidem Johannes et Thomas in curia nostra coram prefatis baronibus nostris per consideracionem ejusdem curie nostre versus eundem Willelmum disracionaverunt, prout nobis constat per inspectionem rotulorum de scaccario nostro, et eas eis nondum solvit, ut dicunt; ita quod eas habeatis ad idem scaccarium nostrum apud Westmonasterium, a die Sancti Johannis baptiste in xv dies, eisdem Johanni et Thome

solvendas, et hoc breve. Teste J. de Cobbeham apud Westmonasterium, x die Maii anno regni nostri xxiiij. Per rotulos placitorum de anno xxiij.

[*The King announces the conditions on which the Nuncios, who have arrived in England, are empowered on his part to declare the cessation of hostilities between him and France.*]

FORMA COMMISSIONIS CARDINALIUM.

Rex archiepiscopis, episcopis, et ceteris ecclesiarum prelatis; Edmundo comiti Lancastrie, fratri nostro, tenenti locum nostrum in ducatu nostro Aquitanie; comitibus, vicecomitibus, baronibus, militibus, domicellis, civibus, burgensibus, communitatibus, senescallis, ballivis, notariis, servientibus, capitanio marinariorum et ipsis marinariis, custodibus pontium, et omnibus aliis amicis et fidelibus nostris in eodem ducatu nostro Aquitanie et terra nostra Agenensi et omnibus aliis terris nostris Wasconie et alibi, tam per terram quam per mare, ubicunque constitutis; valitoribus etiam et confederatis nostris, ad quos presentes littere pervenerint, salutem. Cum, ob reverenciam sancte Romane ecclesie et honorem venerabilis patris, domini B.,[1] Dei gracia Albanensis ipsius Romane ecclesie cardinalis, ad nostram presenciam venientis ex parte domini summi pontificis pro sedanda dissensione seu guerra inter illustrem principem, Francie regem, et nos exorta, eidem cardinali et venerabili patri domino S. Penestrino, college suo in hujusmodi negocio per dictum summum pontificem deputato, commiserimus per litteras nostras speciales, quod, si prefatus rex Francie velit concedere et concedat ut ad festum Nativitatis Dominice proximo venturum inter gentes predicti regis et nostras ac inter ipsius quoscunque valitores et nostros a quibuscunque bellicis actibus et hostilibus invasionibus hinc inde cessatur omnino, iidem cardinales vice et auctoritate nostra gentes nostras ubicunque, tam per terram quam per mare, in Anglia, Vasconia, et in potestate nostra alibi constitutas, cessare faciant a premissis, prout in litteris nostris patentibus inde confectis plenius continetur, obligantes nos sub certis condicionibus ad ea servanda que in ipsis litteris exprimuntur; vobis, subditis nostris, mandamus firmiter injungendo, amicos et confederatos nostros rogantes [quatenus], sicut nos, honorem nostrum et commodum diligatis, memoratis cardinalibus

---

[1] MS. "R"

pareatis et intendatis in omnibus, tamquam nobis, super hiis que ex parte nostra vobis demandandum seu injungendum duxerint in premissis, juxta predictarum nostrarum continenciam litterarum. Data apud Berewik super Twede, xxviij die Aprilis anno Domini M° CC° nonogesimo sexto.

[*John, King of Scotland, renounces his homage and fealty to Edward, King of England. See "Fœdera", II, 707.*]

HOMAGIUM JOHANNIS DE BALLIOLO REGI EDWARDO REDDITUM.

Magnifico principi, domino Edwardo Dei gracia regi Anglie, J. eadem gracia Scocie rex. Cum vos et alii de regno vestro, vobis non ignorantibus vel saltim ignorare non debentibus, per violentam vestram potenciam nobis et regni nostri incolis graves et intolerabiles injurias, contemptus et gravamina, necnon et dampna enorma contra nostras et regni nostri libertates ac contra Deum et justiciam notorie et frequenter intuleritis, nos extra regnum nostrum ad levem cujuscunque suggestionem et pro libito voluntatis vestre citando, indebite vexando, castra nostra, terras et possessiones nostras et nostrorum infra regnum vestrum receptando, mercatores et alios regni nostri incolas occidendo, hominesque nostros de regno nostro violenter in regnum vestrum abducendo ipsosque ibidem detinendo et incarcerando, super quibus reformandis nuncios nostros sepe vobis transmisimus; que non solum adhuc remanent incorrecta, verum eciam de die in diem per vos et vestros prioribus deteriora cumulantur; vos namque cum innumerabili multitudine armatorum, exercitu vestro publice convocato, ad exheredandum nos et regni nostri incolas ad finem regni nostri hostiliter accessistis, et ultra progredientes in regno nostro strages et incendia, necnon insultus et invasiones violentas tam per terram quam per mare, commisistis inhumane; nos dictas injurias, contemptus et gravamina, dampna necnon et hostiles inpugnaciones ulterius sustinere non valentes, nec in[1] fidelitate et homagio nostro[2] per violentam inpressionem extortis manendo, contra vos eciam ad defensionem nostram et regni nostri, cujus defensioni et tuicioni vinculo juramenti sumus astricti, nos volentes erigere, fidelitatem et homagium vobis facta, tam a nobis quam ab aliis quibuscunque regni nostri incolis fidelibus nostris, racione terrarum quas in regno vestro de vobis tenuerunt racione menagii

---

[1] MS. "necnon".

[2] In MS. "licet" is inserted between "nostro" and "per".

seu retencionis vestre, nomine nostro ac nomine eorundem, omnium et singulorum, vobis reddimus per presentes.

[ARTHURET R.—*John Wak, Lord of Liddel, presents his brother, Baldwin Wak. A portion for a vicar is reserved to the Bishop.*]

PRESENTACIO DOMINI JOHANNIS WAK AD ECCLESIAM DE ARTHURED.

Reverendo in Christo patri, domino J. Dei gracia episcopo Karliolensi, Johannes Wak, dominus de Lidel, cum debitis reverencia et honore salutem. Ad ecclesiam de Arthured, vestre diocesis, vacantem et ad nostram presentacionem spectantem (excepta porcione vicarii per episcopum ordinata hactenus et collata, quam volumus vobis et successoribus vestris integram reservari), dilectum nobis in Christo clericum Baldwinum Wak, fratrem nostrum, vestre paternitati presentamus, rogantes quatinus ipsum ad prefatam ecclesiam admittere velitis et admissum instituere, quatenus de jure vel gracia fieri poterit in eadem. In cujus rei testimonium has litteras nostras vobis mittimus patentes, sigillo nostro signatas. Data apud Canonby, ij kalendas Junii anno gracie M°CC° nonogesimo sexto.

[SOLPORT *church or chapel. Robert de Tylloyll presents Thomas de Leycestre for institution as rector.*]

PRESENTACIO DOMINI ROBERTI TILLOYLL AD ECCLESIAM DE SOLPARD.[1]

Venerabili in Christo patri, domino Johanni Dei gracia Karliolensi episcopo, suus devotus Robertus de Tylloyll, miles, salutem cum omni reverencia et honore. Ad ecclesiam seu capellam de Solpard, vestre dioçesis, vacantem et ad meam[2] presentacionem spectantem, dilectum mihi in Christo dominum Thomam de Leycestre, presbiterum, vestre paternitati presento, rogans attente[3] quatinus ipsum ad ipsam ecclesiam seu capellam caritatis intuitu admittatis ipsumque rectorem instituatis in eadem. Data Karlioli, secundo die mensis Junii anno Domini M° CC° nonogesimo sexto.

---

[1] Solport gives name to a township and manor in the parish of Stapleton.

[2] MS. "nostram".

[3] Substituted in MS. for "intime vos rogantes".

[Fo. 13b.]

[*Letter from the King, desiring prayers for the expedition to Gascony, under his brother Edmund, as also for the success of the mediation of the Nuncios. See Raine's "Letters and Papers", p. 120.*]

LITTERA REGIA DEPRECATORIA.

Edwardus Dei gracia rex Anglie, dominus Hibernie, et dux Aquitanie, venerabili in Christo patri J. eadem gracia Karliolensi episcopo, salutem. Evidentem cause nostre justitiam, quam vos latere non credimus, ferventi studio hactenus prosecuti et adhuc summo opere prosequentes pro recuperacione et defensione terre nostre Vasconie, tanquam corone regie et honori regni nostri Anglie hereditario jure annexe, de qua rex Francie nos injuste exheredare conatur, ad partes ipsius ducatus gentes nostras nuper, cum potencia quam tunc commode potuimus, et nunc demum Edmundum fratrem nostrum, cum honorabili comitiva nobilium dicti regni, duximus destinandum. Sane cum in homine non sit auxilium, set e celo, ac propter hoc oporteat impotenciam nostram divine manus presidiis sustentari, paternitatem vestram requirimus et rogamus quatenus, non solum nostram sed vestram justiciam intuentes et corda vestra sursum habentes ad Dominum, apud Eum ut hec et alia, que negocio expedire cognoveritis antedicto, procedant salubriter et in manibus nostris prospere dirigantur, devotis supplicacionibus insistatis. Cumque ob reverenciam sedis apostolice et ad venerabilium patrum B. Albanensis et S. Penestrini episcoporum, sancte Romane ecclesie cardinalium, requisicionem instantem, ad tractandum de treugis et pace cum rege predicto super guerris, dissensionibus, et discordiis quibuscunque inter ipsum et nos exortis et motis sollemnes nuncios nostros ad partes miserimus transmarinas ad presenciam cardinalium predictorum, piam affectionem vestram excitet, quatenus debitum caritatis ad divinam misericordiam vestris intercessionibus inplorandum, ut, presentis temporis tempestuoso procellarum turbine quiescente, uberiora tempora sub tranquillioris aure serenitate succedant; quodque ad feliciter hec et alia peragenda que cepimus, dextera Regis regum potenter adjuti, ea ad laudem Ipsius et honorem nostrum ac commodum regni nostri ad optatum effectum deducere valeamus. Premissa vero omnibus vestris subditis in vestra diocesi constitutis specialibus orationibus facienda per vos injungi petimus et mandari. Teste meipso apud Sanctum Albanum, vj die Januarii anno regni nostri vicesimo quarto.

[*Another letter from the King, announcing the death of his aunt Margaret, late Queen of France, and desiring prayers for her soul.*]

ALIA LITTERA DEPRECATORIA.

Edwardus etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Cum clare memorie Margareta, quondam regina Francie, amita nostra, jam viam universe carnis, prout Conditori omnium placuit, sit ingressa, cujus anime piis oracionibus devotorum coram Deo cordis ex intimo cupimus subveniri, paternitatem vestram sincera mente requirimus et rogamus quatinus prefate regine animam in missarum celebracionibus et aliarum oracionum suffragiis aliisque pietatis operibus Deo vivo specialiter commendetis, ipsam a religiosis et aliis subditis vestris per vestram diocesim constitutis similiter adjuvari per hujusmodi suffragia facientes. Teste meipso apud Tedford, xxij die Januarii anno regni nostri vicesimo quarto.

[*The bull "Clericis laicos". See "Fœdera", I, ii, 836.*]

Bonefacius etc. ad perpetuam rei memoriam. Clericis laicos infestos opido tradit antiquitas: quod et presencium experimenta temporum manifeste declarant: dum, suis finibus non contenti, nituntur in vetitum, ad illicita frena relaxant, nec prudenter attendunt quam sit [eis] in clericos ecclesiasticasve personas et bona interdicta potestas; ecclesiarum prelatis, ecclesiis, ecclesiasticisque personis, regularibus et secularibus, imponunt onera gravia, ipsosque talliant et eis collectas imponunt; ab ipsis suorum proventuum vel bonorum dimidiam, decimam, vel vicesimam, aut quamvis aliam porcionem aut quotam exigunt et extorquent; eosque moliuntur multiphario subicere servituti sueque submittere di[stric]tioni, et, quod dolenter referimus, nonnulli ecclesiarum prelati ecclesiastice[que] persone, trepidantes ubi trepidandum non est, transitoriam pacem querentes, plus timentes magestatem temporalem offendere quam eternam, talium abusibus, non tam temerarie quam improvide, adquiescunt, sedis apostolice auctoritate seu licencia non obtenta. Nos igitur talibus iniquis[1] actibus obviare volentes, de fratrum nostrorum consilio auctoritate apostolica statuimus quod quicunque prelati ecclesiasticeque persone, religiosi vel seculares, quorumcunque ordinum, condicionis, seu statuum, collectas vel tallias, dimidiam, decimam, vel vicesimam suorum et ecclesiarum proventuum vel

[1] MS. "inique".

bonorum laicis solverint vel promiserint vel se soluturos consenserint: aut quamvis aliam quantitatem, porcionem, aut quotam ipsorum proventuum vel bonorum, estimacionis vel valoris ipsorum, sub adjutorii, mutui, subvencionis, subsidii, vel doni nomine, seu quovis alio titulo, modo, vel quesito colore, absque auctoritate sedis ejusdem: necnon imperatores, reges, seu principes; duces, comites, vel barones; potentes, capitanei, officiales, vel rectores, quocunque nomine censeantur, civitatum, castrorum, seu quorumcunque locorum constitutorum ubilibet; et quivis alius, cujuscunque preeminencie, condicionis et status, qui talia inposuerint, exegerint vel receperint; aut apud edes sacras deposita ecclesiarum vel ecclesiasticarum personarum ubilibet arrestaverint, seysierint, seu occupari mandaverint; aut occupata, seysita, seu arrestata receperint; necnon omnes qui scienter in predictis dederint auxilium, consilium, vel favorem, publice vel occulte, ex ipso sentenciam excommunicacionis incurrunt. Universitates quoque, que in hiis culpabiles fuerint, ecclesiastico subponimus interdicto, prelatis et personis ecclesiasticis supradictis, in virtute obediencie et sub deposicionis pena, districte mandantes ut talibus, absque expressa licencia dicte sedis, nullatenus adquiescant; quodque pretextu cujuscunque oblacionis, promissionis, et contencionis, factarum actenus vel faciendarum in antea, postquam hujusmodi constitucio, prohibicio, seu preceptum ad noticiam ipsorum pervenerit, nichil solvent; nec supradicti seculares nichil quoquomodo recipient; et si solverint, aut predicti receperint, [in] excommunicacionis sentenciam incident ipso facto. A supradictis, autem, excommunicacionis et interdicti sentenciis nullus [absolvi] valeat, preterquam in mortis periculo, absque sedis apostolice auctoritate et licencia speciali, cum nostre intencionis existat tam orrendum [secularis] potestatis abusum nullatenus sub dissimulacione transire; non obstantibus quibuscunque privilegiis, sub quibuscunque te[noribus], formis, seu modis, aut illorum concepcione concessis imperatoribus, regibus et aliis supradictis, que contra premissa in nullo [volumus] alicui vel aliquibus suffragare.[1] Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam constitucionis, prohibicionis, seu [precepti], infringere vel ei ausu temerario contrahire. Si quis autem etc. Data Rome apud Sanctum Petrum, vj kalendas Marcii pontificatus nostri anno secundo.

---

[1] *Sic.*

[Fo. 14a.]

[Beaumont R.— *Robert de Feritate presents Elias de Thirlewall.*]

Presentacio domini Roberti de Feritate ad ecclesiam de Bello Monte.

Reverendo patri in Christo, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, Robertus de la Ferete, dominus de Bello Monte, salutem et honorem. Ad ecclesiam de Bello Monte, vacantem et ad meam presentacionem spectantem, dominum Eliam de Thirlewall, capellanum, paternitati vestre presento, petens attentius ut eundem caritatis intuitu ad eandem admittatis et in eadem canonice instituatis. In cujus rei testimonium presentibus litteris sigillum meum apposui. Data apud Bellum Montem, die Jovis proxima post festum apostolorum Petri et Pauli anno etc. nonogesimo sexto.

[*Payments made to the Company of the Pullici and Rembertini by the several collectors of the Scottish tenth.*]

Liberaciones facte mercatoribus de societate Pullicum et Rembertinorum per litteras et pecuniam numeratam.

Per pecuniam numeratam, Decem libras, viijs. ij den.

Per litteras collectorum, scilicet,

Prioris et conventus de Coldingham, cujus tenor talis est. J. miseracione divina Karliolensis episcopus, executor negocii Terre Sancte per sex annos in regno Scocie per sedem apostolicam deputatus, religiosis viris dominis . . priori et conventui de Coldingham, collectoribus decime per eandem sedem in subsidium Terre Sancte imposite ad sex annos in archidiaconatu Laudonie specialiter deputatis, salutem et mandatis apostolicis firmiter obedire. Quia auctoritate sanctissimi patris nostri, domini Bonifacii pape Octavi, quam vobis sub manu publica inspiciendam mittimus et cujus transcriptum penes vos retineri volumus, Duracio Huberti, Abrachio Gerardi, Gerardo Simonetti, et Reynero Bellinzonis, civibus et mercatoribus Florencie de societate Pullicum et Rembertinorum, nomine suo et nomine omnium et singulorum sociorum ejusdem societatis, decem millia marcarum a vobis et ceteris collectoribus dicte decime in ipso regno recipienda de decima assignavimus memorata, vobis in virtute sancte obediencie qua sedi apostolice tenemini firmiter injungimus et mandamus quatinus predictis

mercatoribus, Duracio, Abrachio, Gerardo et Reynero, vel alteri eorumdem seu alicui de societate predicta has litteras cum pede compoti vestri deferenti, octingentas quinquaginta duas libras, septem solidos, et sex denarios sterlingorum penes vos de ipsa decima in deposito remanentes, prout per pedem ultimi compoti vestri liquet evidencius, sicut scitis ; necnon de pecunia dicte decime pro futuris terminis colligenda, cicius quo levari poterit usque ad predictam summam in pede compoti vestri contentam, omni dilacione postposita, secundum mandatum apostolicum fideliter et integraliter liberetis, sub pena excommunicationis majoris quam in vos, domini prior, supprior, precentor, sacrista, celerarie et thesaurarie, ac interdicti in ecclesiam vestram, quam et quod in vos et quemlibet vestrum et in omnia loca vestra et aliena, ad que vos declinare contigerit, quam diu ibi remanseritis, post octo dies a tempore recepcionis presencium auctoritate apostolica ex nunc ut ex tunc proferimus in hiis scriptis, si non feceritis vel facere distuleritis ulterius quod mandamus, recipientes ab eisdem vel eorum altero predictas litteras deferentibus vel deferente sufficientes litteras acquietancie de soluto. De die vero receptionis presencium et quid super premissis duxeritis faciendum, nobis per presentem bajulum fideliter rescribatis per vestras patentes litteras harum seriem continentes, sub penis superius annotatis. Data Karlioli, xv kalendas Augusti anno Domini M° CC° nonogesimo sexto.

Per litteras collectorum archidiaconatus Sancti Andree, eundem tenorem continentes ... ... MCCC v li. ixs. vij den.

Per litteras collectorum diocesis Brekinensis, secundum eundem tenorem ... ... CC v li. xijs. j den.

Per litteras collectorum Aberdonensis, secundum eundem tenorem ... ... DC iiij^{xx} xviij li. xvijs. ix den.

Per litteras collectorum Moraviensis, Rossensis, et Cathenensis ... ... DCCL li. iijs. iiij den. ob.

Per litteras collectorum Sodorensis, secundum predictum tenorem ... ... iiij^{xx} xiiij li. ixs. iiij den.

Per litteras collectorum insularum Sodorensium, secundum eundem tenorem ... ... C lx li.

Per collectorem Ergadiensis, secundum eundum tenorem, CC lxiiij li. xjs. vijd.

Per litteras episcopi Candide Case ... ... L xx li.

Per collectores Candide Case diocesis L vij li. xjs. ix den. ob.

Per collectores Glasguensis ... M lxxiij li. xixs. viij den.

Per abbatem de Kelkou ... ... MC xxiij li. ijs. vj den. q.

[*Other payments to the same.*]

LIBERACIONES FACTE EISDEM PRETER EANDEM ASSIGNATIONEM.

In pecunia numerata per magistrum Adam de Novo Castro apud Eboracum ... ... L xvj li. xiijs. iiij d.

Per collectores diocesis Dunkeldensis, de quarto anno, D iiij^{xx} xv li. xvijs. vj den.

Per collectores diocesis Dumblanensis, ejusdem anni, CC lxxvj li. xvijs. j den. ob.

Per litteram prioris Dunelm ... ... CCC li.

Per litteram prioris de Extildesham ... iiij^{xx} x li.

Per litteram prioris Gyseburn ... C xxxiij li. vjs. viijd.

[*Violent assault on a certain layman before the high altar of St. Lawrence's, Appleby.*]

Johannes etc. dilectis in Christo filiis, rectoribus, vicariis, et presbiteris in decanatu nostro Westmerie constitutis, salutem, gratiam, et benedictionem. Horror patrati sceleris et nephas detestandi criminis affectuose nos provocant et inducunt ut contumelias Jesu Christo et ipsius sanctis a nostris subditis irrogatas, quatenus ad ipsorum correctionem cum Deo possumus, vindicemus.[1] Referente siquidem nobis domino W., vicario perpetuo ecclesie Sancti Laurencii de Appelby, nostre diocesis, intelleximus conquerendo quod quidam iniquitatis filii ecclesiam predictam de Appelby, ad quam ingressus pacific' . . . . .——tencium ibidem ac suavis esse debent, manu hostili nequiter invaserunt quemdam laycum ibidem ante majus altare, cum gladiis
Fo. 14b.] et fustibus verberarunt, graviter vulnerarunt, et enormiter pertractarunt. Ob quod in sententiam excommunicationis majoris, latam a canone, ipso facto dampnabiliter inciderunt. Quocirca vobis mandamus quatenus omnes et singulos, qui dictum facinus commiserunt seu procurarunt committi seu committentibus consensum vel auxilium aliqualiter prestiterunt, sic excommunicatos pupplice et solempniter in vestris ecclesiis diebus solempnibus et festivis infra missarum solempnia, quando major populi adheret multitudo, denuncietis, et quilibet vestrum denunciet, vice nostra; de nominibus eorumdem diligencius inquirentes, de quibus, cum vobis constiterit, nobis seu officiali nostro distincte et aperte constare faciatis per litteras vestras patentes, harum serie inter-

[1] MS. "vindicare".

serta: a premissa denunciacione non cessantes, quousque a nobis super hoc adhabueritis in mandatis. Data apud Rosam, ij idus Augusti pontificatus nostri anno quarto.

[*Commission for the reconciliation of the Cathedral Church of Carlisle, polluted by bloodshed.*]

Johannes etc. dilecto in Christo filio domino A., priori ecclesie nostre cathedralis Karlioli, salutem, gratiam, et benedictionem. Ad reconciliandum propriam nostram ecclesiam cathedralem, sanguinis effusione per quosdam iniquitatis filios et Sathane satellites, ut veraciter intelleximus, jam pollutam, vobis ad presens committimus vices nostras, mandantes quatenus omnes et singulos, qui hujusmodi facinus commiserunt, cum suis adjutoribus et fautoribus in hoc casu, in genere excommunicatos publice et solempniter, pulsatis campanis, candelis accensis, infra missarum solempnia nuncietis seu denunciari ab aliis faciatis; et si qui culpabiles infra civitatem Karlioli, vel prope, poterunt inveniri, citari eos per aliquem presbiterum vel apparitorem nostrum celeriter faciatis quod compareant coram nobis vel officiali nostro hac instanti die Veneris in ecclesia Beate Marie Karlioli, penam canonicam pro demeritis recepturi; nomina citatorum nobis dictis die et loco fideliter intimantes oraculo vive vocis. Data apud Rosam, xvij kalendas Marcii pontificatus nostri anno quarto.

[*Commission to the Bishop of Carlisle to give the blessing to Benedict de Malton, Abbot-elect of St. Mary's, York.*]

Commissio Decani et Capituli Eboraci.

Venerabili in Christo patri J. Dei gratia Karliolensi episcopo H., decanus, et capitulum Beati Petri Eboraci, sede ejusdem vacante, salutem cum reverencia et honore debitis tanto patri. Quoniam, jure metropolitico in ista vacacione ad nos devoluto, electionem de fratre Benedicto de Malton in abbatem monasterii Beate Marie Eboraci canonice factam confirmavimus ipsumque in abbatem dicto monasterio prefecimus et pastorem, vestre paternitati mandamus instancius vos rogando quatinus prefato electo, cum ad vos accesserit, munus benedictionis (ut convenit) impendatis, proviso quod professionem suam nostre Eboraci ecclesie in forma debita faciat, ut tenetur. Valeat vestra reverenda paternitas per tempora diuturna. Data Eboraci, xvj kalendas Septembris anno etc. nonogesimo sexto.

[*Licence from the Bishop of Durham allowing the blessing to be given anywhere in his diocese.*]

COMMISSIO EPISCOPI DUNOLMENSIS SUPER EODEM.

Venerabili in Christo patri, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo, Antonius, eadem gratia Dunolmensis episcopus, salutem in Eo quem peperit uterus virginalis. Ad impendendum munus benedictionis venerabili religionis viro et amico nostro, fratri Benedicto de Malton, electo Beate Marie Eboraci, in nostra dyocesi, quocunque loco volueritis, vos licentiamus per presentes. In cujus rei testimonium has litteras nostras vobis mittimus patentes, sigilli nostri munimine roboratas. Data apud Berwyk super Twedam, xxiij° die Augusti anno Domini etc. nonogesimo sexto et pontificatus nostri xiij°.

[*The Abbot receives the blessing in the chapel of Tweedmouth.*]

Universis pateat per presentes quod nos J. miseracione divina Karliolensis episcopus, auctoritate decani et capituli Beati Petri Eboraci, sede ejusdem vacante, die Dominica proxima post festum Sancti Bartholomei apostoli anno Domini M° CC° nonogesimo sexto, in capella Twedmue, Dunolmensis dyocesis, ipsius diocesani speciali licencia preoptenta, venerabili discretionis atque religionis viro, domino Benedicto de Malton, abbati Beate Marie Eboraci, munus benedictionis rite et canonice duximus impendendum, has litteras nostras patentes concedentes eidem in testimonium premissorum. Data apud Berwyk, die et anno supradictis.

[*Letter from Bishop Halton to the Pope in behalf of the University of Oxford. See Raine's "Letters and Papers", p. 122.*]

Sanctissimo patri in Christo, domino B., divina providencia sacrosancte Romane ac universalis ecclesie summo pontifici, J. ejusdem miseracione Karliolensis ecclesie minister humilis, cum reverenciali obediencia pedum oscula beatorum. Generosa fecunditas matrem letificat, set quanto virtuosior est soboles, tanto ministratur occasio gaudii amplioris. Verum inexhausta fertilitas universitatis Oxonie tales ac tantos benedictionis filios in sortem Domini parturire non desinit, quod vere censetur mater et nutrix studii Anglicani et materno affectu a cunctis meretur sapientie amatoribus honorari. Proinde, cum gloria patris sit filius sapiens, gratiosa dici debet in oculis Summi Patris, que talium filiorum sapientia et devotione multiplicat domum Dei. Cum igitur, ut

intellexi, apostolica dudum providencia universitates regni Francie tali duxit privilegio insignire, ut omnes qui gradum magistralis honoris in quacunque facultate assecuti fuerint, in eisdem possint ubicunque terrarum lectiones resumere et easdem continuare pro sue libito voluntatis, absque nove examinacionis vel approbationis preludiis seu debito iterandi principii aut petende gratie cujuscunque; pie paternitati vestre affectuose supplico et devote, quatinus ad pacem et uniformitatem inter viros scolasticos affectione benivola nutriendam, placeat benignitati apostolice universitatem prefatam Oxonie consimili dispensationis privilegio communire; verisimiliter namque timetur a multis et magnis incolis regni Anglie quod pax viris studiosis, summe necessaria inter universitates, diu servari non valeat illibata, nisi universitas Anglicana cum ceteris in libertatibus et actibus scolasticis concurrere mereatur. Conservet Dominus sanctitatem vestram ad regimen universalis ecclesie per tempora diuturna. Data apud Berewik, iij die Septembris anno Domini M° CC° nonogesimo sexto.

[*Alliance, offensive and defensive, between Philip, King of France, and John, King of Scotland, against the Kings of England and Germany, and terms of the agreement for the marriage of the King of Scotland's son and heir to the French King's niece. See "Fœdera", I, 822-3, 830.*]

CONFEDERACIO INTER REGEM FRANCIE ET J. QUONDAM REGEM SCOTTORUM.

Philippus Dei gratia Francie rex universis presentes litteras inspecturis, salutem. Inter alia per que regnancium et regnorum exaltacio procuratur, acquiritur pacis et tranquille quietis amenitas, ac felici et prospero statui consulitur subditorum, illud videtur attenta consideracione precipuum, ut inter regnantes et regna solida caritatis unitas et fidelis amicicie federa nutriantur; sicque reges et principes ad propulsandas injurias et domandas insolencias perversorum ac reprimandas inpugnaciones hostiles, si invicem presertim pro zelo justicie affectum, cum causa deposcit, exhibeant amabilem caritatis quod alter alteri libenter assistat in prosperis et non deficiat in adversis, ut saltem defensionis oportune remedio, pacem odiencium repressis salubriter injuriosis inpulsibus, pacis optate dulcedo proveniat, in cujus pulcritudine devoti pacis filii pacis Auctori eo devocius quo tranquillius famulentur. Sane inclitus princeps Johannes, Scottorum rex illustris, specialis amicus noster, premissas utilitates et commoda[1] prudenter attendens,

[1] MS. "commodo".

venerabiles patres [Willelmum] Sancti Andree et Matheum Dunkeldensem, episcopos, ac J. de Soule et Ingeramum [Fo. 15a.] de Umfranville, milites, et procuratores suos ad hec specialiter constitutos (prout in quibusdam procuratoriis litteris inde confectis, ipsius regis sigillo munitis, quarum[1] tenores de verbo ad verbum inferius sunt conscripti, plenius continetur), ad nos pro contrahendis confederacionibus et amicicie federibus pro futuro specialiter destinavit. Nos itaque ipsius regis votis laudabilibus in hac parte concurrentibus animo ut hujusmodi confederacionis, affinitatis,[2] et amicicie fructuose contractus eo fervencius vigeat stabiliusque perduret quo melioribus firmatus auspiciis nexuque constrictus fuerit forciori, actum, conventum, et concordatum extitit inter nos, de voluntate et assensu karissimi germani et fidelis nostri Caroli, Valensis et Andegavensis comitis, et procuratores predictos, procuratorio nomine dicti regis, quod inter Edwardum, primogenitum filium regis ejusdem, futurum regem Scocie et qui per convencionem expressam habitam cum procuratoribus antedictis successurus est eidem regi in regno Scocie et aliis tenementis suis, et I., primonatam filiam germani nostri predicti, matrimonium contrahetur; cui regi, nomine dicti filii sui, promittimus nos et successores nostros curaturos et assecturos dari in matrimonium cum predicta filia xxv milia librarum Turonensium parvorum in pecunia numerata, idemque rex prefate filie mille quingentas libras sterlingorum annui redditus in dotalicium seu donacionem propter nuptias dare et assignare tenebitur; de quibus mille libras sterlingorum annui redditus cum jurisdictionibus et justiciis omnimodis ad coronam regiam non spectantibus in locis infrascriptis, videlicet, de Balliol, de Dampetra, de Halicourt, de Hornoy, in regno Francorum, necnon de Lanark, de Cadyou, de Maldusleye, de Conigham, de Hadington, et in castro de Donde, in regno Scocie, cum pertinenciis locorum ipsorum, assidebit eidem: ita quod si redditus et proventus locorum ipsorum dictam summam mille librarum sterlingorum annui valoris excedunt, illud quod superhabundaret ultra summam eandem prefato domino nostro Scocie regi remaneat, et si quid de summa predicta deesset, idem dominus noster in aliis redditibus suis in regno Scocie constitutis supplere integre teneatur: vel easdem mille, si nos maluerimus, necnon residuas quingentas libras assignabit sibi percipiendas in bursa in certis locis annuatim ad duos terminos, ipsamque bene assecurabit de dotalicio antedicto

[1] MS. "quorum".
[2] MS. "affinitas".

habendo et percipiendo ab ea post dictum matrimonium contractum et mortem dicti filii, quam diu vitam duxerit in humanis. Quod si dicti futuri conjuges a dicto rege vellent fortasse discedere, dicto dotalicio in vita etiam regis ejusdem libere perfruentur; et si successu temporis predictus rex ad secunda vota transire voluerit, nostrum super hoc consilium requirere vel communicare debebit; ita quod rex, more justi principis, tum ex fervore justicie, tum etiam ex zelo dilectionis interne, quam ad nos, domum nostram, solium et incolas regni nostri habere dinoscitur, moleste ferens graves injurias, enormes excessus, impugnaciones hostiles, et aggressiones iniquas, quibus rex Anglie, violato fidelitatis debito quo nobis tenebatur astrictus, nos, fideles et subditos nostros, tam per terram quam per mare, multifarie multisque modis hactenus offendisse dinoscitur et offendere continue satagit et conatur, et ut nos et successores nostros sibi et suis strictius mutui amoris alliget affectibus ad repressionem salubrem injuriarum, inpugnacionum, et aggressionum hujusmodi nobis efficaciter et potenter assistere gratuita amabilitate disponens, dictis commisit procuratoribus, ipsique procuratores nomine regis ejusdem, ac pro eo, nobis promiserunt expresse, quod idem rex Scocie in presenti guerra, quam contra dictum regem Anglie, fautores [et] confederatos, tam regem Alemannie quam alios quoscunque valitores ejus, habemus, nobis et successoribus nostris, si ad eos guerra hujusmodi prorogetur, totis suis et regni sui viribus, tam per terram quam per mare, in Anglia publice ac patenter assistet ac prestabit[1] consilium et auxilium oportunum: et ut prefati regis Anglie injuriosi conatus eo commodius reprimantur, idemque rex a perversis suis hostilitatis incursibus eo cicius resilire cogatur quo magis fuerit aliis occupatus, dictus rex Scocie ipsi regi Anglie guerram suis propriis sumptibus et expensis toto posse suo et incolarum et regni sui, quociens toto posse fuerit oportunum, nobis guerram ceptam prosequentibus ac manutenentibus, movere et continuare curabit. Promiserunt insuper procuratores prefati, procuratorio nomine memorati regis Scocie[2], eundem regem curaturum et effecturum quod tam prelati, quatinus eis de jure licebit, quam comites, barones, et alii nobiles, necnon universitates ac communitates villarum regni Scocie, erga nos et successores nostros in guerra predicta pari modo in omnibus, sicut dictum est superius, se habebunt, dictoque regi Anglie simili modo totis suis viribus

[1] MS. "assistent et prestabunt".
[2] MS. "regis nomine Scocie".

guerram facient, sicut superius est expressum : quodque tam prelati, quam comites, barones, et alii nobiles, necnon universitates, communitates, et notabiles dicti regni Scocie suas nobis super hoc patentes litteras, suis munitas sigillis, quam cicius fieri poterit, destinabunt. Conventum siquidem fuit inter nos et procuratores predictos, nomine quo supra, quod si prelibatum Anglie regem coadunatis viribus suis regnum Scocie per se vel per alium invadere forte contigerit, post guerram ad requisicionem nostram per dictum Scocie regem ceptam vel post affinitatem seu confederacionem presentem inter nos initam occasione eorundem, nos, dummodo ex parte ipsius regis Scocie super hec congruo tempore fuerimus requisiti [vel] premuniti, sibi subsidium faciemus ipsum regem Anglie per partes alias occupando, ut sic ab incepta invasione predicta ad alia distrahatur, vel ei in Scocia conveniens adjutorium sumptibus nostris, quousque in Scociam venerit, transmittendo. Si vero prenominatus rex Anglie terram Anglie personaliter forsan exierit vel terram ipsam notabili peditum vel equitum, armatorum hominum, guerra inter nos et ipsum durante, numero vacuaverit, promiserunt procuratores predicti procuratorio nomine supradicto quod precipue in hoc casu dictus Scocie rex cum toto posse suo terram
[Fo. 15b.] Anglie, quantum latius sive profundius poterit, intrare curabit, faciendo guerram bellumque campestre, obsidendo, vastando, ac regem Anglie et terram ejus predictam modis omnibus quibus poterit suis, ut supradicitur, sumptibus inpugnando. Actum preterea est et expresse conventum inter nos et procuratores predictos, nomine quo supra, quod nos de guerra quam prefatus Scocie rex et successores ejusdem contra sepefatum Anglie regem pro nobis facient, postquam guerram ipsam ad requisicionem nostram fecerint vel si occasione inite affinitatis vel confederacionis idem Scocie rex jam fecerit guerram supradictam vel rex Anglie contra ipsum occasione aliquorum ex premissis, nec eciam de predicta guerra nostra componere aut pacem inire nequibimus vel treugam sine[1] ipsis in pace vel treuga quam de dictis omnibus guerris faciemus inclusis, nec ipsi super pacem vel treugam de guerris omnibus supradictis facere poterunt sine nobis. Pro quibus omnibus et singulis suprascriptis tenendis, adimplendis, et inviolabiliter observandis, obligamus dicto Scocie regi et successoribus suis nos, heredes ac successores nostros et omnia nostra et ipsorum bona, mobilia et immobilia, ubicunque et in quibuscunque consistencia, presencia et futura. Tractatus, autem, convenciones, pactiones, ac

[1] MS. "nisi".

omnia et singula suprascripta dictus Scocie rex ratificare et approbare tenetur ac suo nomine innovare, ac super ratificacione, approbacione, et innovacione predictis suas nobis patentes litteras, suo sigillo munitas, quam cicius fieri poterit, destinare.

Tenores vero litterarum procuratorum predictorum tales sunt :—

Excellentissimo principi, domino suo et amico, si placet, domino Philippo, Dei gratia regi Francie illustri, Johannes, eadem gratia Scottorum rex, salutem in Domino. Noverit vestra regia celsitudo quod nos facimus, constituimus, et ordinamus per presentes dilectos et fideles nostros, venerabiles patres Willelmum Sancti Andree et Matheum Dunkeldensem, episcopos, et Johannem de Soule et Ingeramum de Umfranvile, milites, attornatos, procuratores, et nuncios nostros speciales ad tractandum vobiscum, si placet, super sponsalibus et matrimonio contrahendis cum serenissima domicella, nepte vestra seu consanguinea, et Edwardo, filio nostro primogenito et herede ; dantes eisdem generalem et liberam ac plenariam potestatem et mandatum speciale sponsalia et matrimonium predicta contrahendi, faciendi et perficiendi, quatinus natura contractus hujusmodi sponsalium et matrimonii inter absentes contrahi permittit et perfici per procuratores seu nuncios ad hec specialiter constitutos, et omnia alia et singula faciendi que ad dictos contractus seu convenciones pertinent seu quocunque modo poterunt pertinere et sine quibus dicti contractus seu convenciones rite nequiverint expediri ; ratum et firmum habentes et habituri quicquid dicti procuratores et nuncii nostri, omnes vel tres aut duo ipsorum, in premissis vel in quolibet[1] premissorum duxerint faciendum. In cujus rei testimonium presentibus litteris sigillum nostrum fecimus apponi. Data apud Strivelyn, iij nonas Julii anno Domini M°CC° nonogesimo quinto, regni vero nostri tercio.

Universis presentes litteras inspecturis Johannes, Dei gratia Scottorum rex, salutem in Domino. Noverit universitas vestra quod nos facimus, constituimus, et ordinamus per presentes dilectos et fideles, ut supra, attornatos, procuratores, et nuncios nostros speciales ad tractandum, ordinandum, faciendum, et perficiendum omnia et singula negocia nos, Edwardum filium nostrum primogenitum et heredem, regnum nostrum et incolas regni nostri qualitercumque tangencia et ubicunque in regno Francie cum quibuscunque personis ecclesiasticis et secularibus, cujuscunque condicionis existant aut status ; dantes eisdem omnibus, tribus aut

[1] MS. "aliquorum".

duobus ex ipsis, generalem et liberam ac plenariam potestatem obligandi nos et filium nostrum predictum, regnum nostrum et ipsius incolas, ac jurandi in animam nostram, filii nostri, et regni nostri incolarum, necnon omnia et singula faciendi et perficiendi que nos, filius noster, et incole regni nostri facere possemus, si presentes essemus, etsi mandatum exigant speciale; ratum et gratum habentes et habituri quicquid per dictos quatuor, tres vel duos eorundem, actum, gestum, procuratumve fuerit in premissis et quolibet premissorum. In cujus rei testimonium presentibus litteris sigillum nostrum fecimus apponi. Actum Parisius, die vicesima tercia mensis Octobris anno Domini M°CC° nonogesimo quinto.

Universis presentes litteras inspecturis Karolus, filius regis Francie, Valensis, Alenconis, Carnoti, et Andegavensis comes, salutem. Noverit universitas vestra quod cum inter excellentissimum principem, carissimum dominum et germanum nostrum, dominum Philippum Dei gratia regem Francie illustrem, ac venerabiles fratres, dominos W. Sancti Andree et Matheum Dunkeldensem, episcopos, ac Johannem de Soules et Ingeramum de Umfranvill, milites, nuncios et procuratores magnifici principis, domini J. eadem gratia regis Scotie illustris, ad hoc specialiter constitutos procuratorio nomine regis ejusdem, tractatum fuit, conventum et etiam concordatum de matrimonio inter primogenitum filium ipsius domini regis Scocie, futurum regem Scocie, et qui per convencionem expressam habitam cum procuratoribus antedictis successurus est eidem regi in regno Scocie et aliis terris suis, et primonatam filiam nostram, neptem domini nostri regis Francie predicti, contrahendo; cui regi nomine dicti filii sui in matrimonium cum predicta filia xxv millia librarum parvorum Turonensium debent dari, dictusque dominus Scottorum rex prefate filie sue mille quingentas libras sterlingorum annui redditus in dotalicium seu donacionem propter nuptias dare et assignare tenetur; de quibus mille libras sterlingorum in terris cum jurisdictionibus et justiciis omnimodis ad regiam non reservatis coronam in locis infrascriptis, videlicet, de Baliolo, de Dampetra, de Halicourt, de Hornoy, in regno Francie, necnon et [de] Lanark, de Cadiou, de Madisley, de Conigham, de Hadington, et in castro de Dunde, in regno Scocie, cum pertinenciis locorum ipsorum assidebit eidem: ita quod si loca ipsa, in quibus hujusmodi dotalicium debet (ut premittitur) assignari, summam dictarum mille librarum sterlingorum annui valoris excedant, illud quod superhabundaret ultra summam eandem prefato domino Scocie regi remaneat, et si

quid de summa ipsa deesset, rex ipse de aliis redditibus suis supplere integre teneatur: residuas vero quingentas libras sterlingorum assignabit sibi percipiendas in bursa. Alioquin, si prefatus dominus noster Francie rex maluerit, predictas mille, necnon et residuas quingentas libras sterlingorum, assignabit percipiendas in certis et sufficientibus locis annuatim duobus terminis, ipsamque bene assecurabit de dotalicio supradicto habendo et percipiendo ab ea post dictum matrimonium contractum et mortem dicti filii, [Fo. 16a.] quam diu vitam duxerit in humanis; acto et expresse convento in tractatu matrimonii supradicti quod, si futuri conjuges a prefata Scocia vellent processu temporis discedere forte, dicto dotalicio in vita etiam regis ejusdem libere perfruentur. Nos tractatus et convenciones predictas sub modis et convencionibus suprascriptis ratos et gratos habentes, eos laudamus, volumus, et approbamus, expresse promittentes nos dicta xxv millia librarum Turonensium memorato Scotie regi, nomine dicti filii sui, vel eidem filio suo, aut ipsorum seu alterius eorundem mandato, integre soluturum postquam dicta filia nostra ad nubilem etatem pervenerit sibique dotalicium predictum integre fuerit assignatum, nos, heredes et successores nostros, terras et omnia nostra et heredum ac successorum nostrorum bona, mobilia et inmobilia, presencia et futura, ad hoc specialiter obligando. In cujus rei etc.

[*The Bishop grants a burgage in Carlisle to John de Rillington, his clerk, for life.*]

CARTA MAGISTRI J. DE RILLINGTON DE AREA IN KARLIOLO.

Omnibus hoc scriptum visuris vel audituris J. miseracione divina Karliolensis episcopus, salutem, gratiam, et benedictionem. Noveritis nos dedisse, concessisse, et hoc presenti scripto confirmasse pro nobis et successoribus nostris J. de Rillington, clerico nostro, quoddam burgagium infra civitatem Karlioli, quod jacet in latitudine inter fossatum castri ejusdem civitatis et terram Andree Sellarii, et in longitudine jacet inter viam regiam, que ducit ad castrum, et terram abbatis et conventus de Holm: tenendum et habendum eidem J. omnibus diebus vite sue de nobis et successoribus nostris, bene, quiete, integre, libere, et pacifice, cum omnibus libertatibus et aysiamentis dicto burgagio pertinentibus, reddendo inde annuatim domino Regi husgabulum die Sancti Petri ad vincula tantum pro omnibus. Hoc tamen sciendum est, quod predictum burgagium, post finem vite predicti Johannis, ad nos et successores

nostros absque sui vel alterius contradictione revertetur. In cujus rei testimonium presenti scripto sigillum nostrum est appensum. Hiis testibus, domino M. de Harcla, tunc vicecomite, et custode civitatis Karlioli; magistro J. de Bowes, rectore ecclesie de Le[vington], tunc officiali; Adam de Ulvesby, tunc senescallo; Michaele de Hav[erington]; Johanne de Crofton; Willelmo le Taylor; Johanne le Spenser; J. de Capella; Waltero Apothecario; Thoma de Tybay; Waltero le Spicer; Roberto clerico, et aliis.

[Dacre R.—*William de Daker presents Henry de Harcla.*]

Presentacio domini Willelmi de Daker ad ecclesiam ejusdem.

Venerabili in Christo patri J. Dei gratia Karliolensi episcopo suus in Christo filius Willelmus de Daker, miles, salutem cum reverencia et honore. Ad rectoriam ecclesie parochialis de Daker, vestre diocesis, vacantem per mortem magistri Nicholai de Appelby, quondam rectoris ejusdem, et ad meam presentacionem spectantem, magistrum Henricum de Harcla, clericum, vestre paternitati presento intuitu caritatis, vos rogans attente quatinus dictum magistrum Henricum ad dictam rectoriam admittatis rectoremque instituatis canonice in eadem. In cujus rei testimonium sigillum meum presentibus est appensum. Data apud Berewik super Twedam, primo die Septembris anno etc. nonogesimo sexto.

[*Gilbert de Luton, parson of Alston, in arrear for an annual rent. It has been testified in court that he is beneficed in the diocese of Carlisle, and not in that of Durham.*]

Breve Regium.

Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia episcopo Karliolensi, salutem. Mandamus vobis quod venire faciatis coram justiciariis nostris apud Westmonasterium a die Sancti Michaelis in unum mensem Gilbertum de Luton, personam ecclesie de Ald[eston], clericum vestrum, ad respondendum Johanni Cray, filio Willelmi Cray de Scheles, de placito quod reddat ei quadraginta solidos qui a retro sunt de annuo redditu unius marce, quem ei debet, ut dicit; et unde episcopus Dunelmensis mandavit justiciariis nostris apud Westmonasterium, a die Pasche in quinque septimanas, quod predictus Gilbertus non est beneficiatus in diocesi sua, et testatum est in eadem curia nostra quod predictus Gilbertus

est beneficiatus in diocesi vestra. Et habeatis ibi hoc breve. Teste J. de Metingham apud Westmonasterium, x die Maii anno regni nostri xxiiij.

[*Purgation of a lady from reputed adultery.*]

LITTERA PURGACIONIS.

Universis sancte matris ecclesie ad quorum noticiam pervenerit hec scriptura J. miseracione divina Karliolensis episcopus, salutem quam exhibet gratia Salvatoris. Nemini venit in dubium quin ea que in judiciis rite aguntur humane memorie facilius occurrere poterunt in futurum, si dum recencia fuerint literali pagine auctoritate judiciali ordinaria fideliter commendentur. Ad universitatis siquidem vestre noticiam volumus pervenire quod cum nobilis mulier, domina Is. de Unf., domina de C., parochiana nostra, super adulterio commisso cum domino M. de L., milite, multipliciter fuerat defamata ipsamque ex officii nostri debito, ut oportuit, super hoc ad certos diem et locum vocari fecimus coram nobis. Tandem in presencia magistri R. de Ald., clerici, procuratoris domini J. de C., mariti domine memorate, post multas altercaciones hinc inde habitas prefata domina super hujusmodi sibi imposito canonice se purgavit; ob quod ipsius domine innocenciam legitime fore purgatam pronunciamus et decernimus in hiis scriptis, infamiam eidem occasione predicta impositam, quatenus in nobis est, penitus abolentes. Has nostras litteras patentes eidem fieri fecimus in testimonium premissorum, ne id in scrupulum recidive questionis per malivolos processu temporis relabatur vel ab aliis impingi valeat seu opponi. Data Karlioli etc. anno etc. nonogesimo sexto.

[*Death of Edmund, the King's brother.*]

LITTERA REGIA DEPRECATORIA.

Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Altissimus creator omnium ad hoc humanam naturam ad sui similitudinem et imaginem creavit ex anima et corpore constitutam et in hoc mundo miserabili collocavit, ut, finito pro sue voluntatis arbitrio hujus vite velud cujusdam peregrinacionis cursu, ipsum compositum in sua principia resolvatur et ad terram, de qua est, corpore redeunte, ad Dominum, a quo datus est, spiritus revertatur. Quam quidem peregrinacionem nemo potest sine multarum coinquinacionum contagione peragere,

sicut nec pedes itinerancium tramitem suum absque pulveris adhesione transire: quare summe indigent a presenti seculo transeuntes vivorum suffragiis adjuvari. Cum itaque vir illustris Edmundus, unicus frater noster carissimus, qui nostris et regni nostri negociis semper promptus, devotus extitit et fidelis, et in quo virtutum et gratiarum dona multiplicia prelucebant,
[Fo. 16b.] ab hac luce, prout Ipsi Plasmatori placuit, sit subtractus; ex qua subtractione reputamus nos et ipsum plurimum desolatos, quod vobis non sine gravi cordis amaritudine nunciamus; paternitatem vestram affectuosis precibus requirimus et rogamus quatinus, ipsius fratris nostri exequias cum devocione solempniter celebrantes, ejus animam cum decantacione missarum et aliis devotarum oracionum suffragiis Ipsi Deo altissimo commendetis, illud idem ab universis et singulis religiosis et aliis personis ecclesiasticis subditis vestris per totam vestram diocesim fieri specialiter injungendo. Teste meipso apud Aberdenam, xv die Julii anno regni nostri xxiiij^to^.

[Dacre R.—*The Bishop gives the charge of the sequestration to Henry de Harcla.*]

Custodia sequestri de Daker.

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio magistro H. de Harcla, clerico, salutem, gratiam, et benedictionem. Custodiam sequestri nostri in rectoria ecclesie parochialis de Daker, nostre diocesis, vacantis, ad quam per dominum Willelmum de Daker, militem, verum patronum ejusdem, legitime presentatus existis, tibi, quousque eam duxerimus revocandam, committimus per presentes teque in corporalem possessionem ejusdem ex hac causa fore decernimus inducendum. Data apud Rosam, viij kalendas Octobris anno etc. sexto.

[*The Bishop and Clergy are summoned to Parliament at St. Edmunds, in order to grant an additional subsidy to the King.*]

Breve regium ad congregandum clerum.

Edwardus Dei gratia rex Anglie, dominus Hibernie etc., venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Vestra paternitas plene novit qualiter vos et alii prelati ac clerus regni nostri apud Westmonasterium ultimo congregati,

in concessione decime reddituum et beneficiorum vestrorum ecclesiasticorum pro defensione regni ejusdem usque ad festum Sancti Michaelis proxime futurum nobis facta et a nobis, sub spe uberioris subsidii in futurum a vobis et aliis prestandi, admissa, bonum et sufficiens nobis pro futuro tempore subsidium ob eandem causam, nisi interim inter regem Francie et nos pacem reformari vel treugas iniri contigerit, dare promisistis unanimiter, liberaliter, et libenter ; cujus quidem reformacioni pacis vel inicioni treugarum dictus rex Francorum hactenus non consensit. Quocirca vobis mandamus in fide et dilectione quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod in crastino Animarum proxime futuro apud Sanctum Edmundum personaliter intersitis ; premunientes priorem et capitulum ecclesie vestre, archidiaconum, totumque clerum vestre diocesis, facientesque quod iidem prior et archidiaconus in propriis personis suis, et dictum capitulum per unum, idemque clerus per duos procuratores idoneos, plenam et sufficientem potestatem ab ipsis capitulo et clero habentes, una vobiscum intersint modis omnibus tunc ibidem ad ordinandum de quantitate et modo subsidii memorati. Teste meipso apud Berewik super Twedam, xxvj die Augusti anno regni nostri xxiiij^to^.

[Melbourne V.—*Resignation of R. de Louth.*]

Resignacio vicarie de Melburn.[1]

Venerabili in Christo patri, domino W. miseracione divina Coventrensi et Lichfeldensi electo, suus humilis et devotus R. de Luda, vicarius ecclesie de Melebourn, salutem cum omni obediencia, reverencia, et honore. Vicariam meam predictam, quam in dicta dyocesi optinui aliquando, in vestris manibus pure, sponte, et absolute resigno. In testimonium cujus rei sigillum meum una cum sigillo venerabilis patris, domini J. Dei gratia Bat[h]oniensis et Wellensis episcopi, presentibus est appensum. Data apud Sanctum Eadmundum, xv kalendas Decembris anno etc. nonogesimo vj^o^.

[Dacre R.—*Institution of H. de Harcla, saving a portion for a vicar.*]

Institucio ecclesie de Daker.

Johannes etc. dilecto in Christo filio magistro H. de Harcla, subdiacono, salutem, gratiam, et benedictionem. Tue probitatis

[1] In Derbyshire. The rectory was appropriated to the see of Carlisle.

merita attendentes, quibus conjicimus te velle supra gregem tibi commissum cum summa diligencia vigilare, te ad ecclesiam de Daker, nostre diocesis, ad quam nobis per dominum Willelmum de Daker, militem, verum patronum ejusdem, es legitime presentatus, admisimus graciose teque rectorem instituimus in eadem, salva porcione in eadem ecclesia vicario assignata. Data apud Leycton super Brun, viij kalendas Januarii anno Domini M° CC° nonogesimo sexto et pontificatus nostri anno quinto.

[Stapleton R.—*Sara de Pavely presents Nicholas de Coventry; and an inquisition is granted.*]

Presentacio ecclesie de Stapelton.

Venerabili in Christo patri domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo Sarra de Pavely, salutem, reverenciam, et honorem. Ad ecclesiam de Stapelton, vacantem et ad meam presentacionem spectantem, dilectum mihi in Christo Nicholaum de Coventria, capellanum, latorem presencium, presento paternitati vestre reverende, humiliter supplicans quatinus ipsum divine caritatis intuitu ad eandam ecclesiam benigne admittatis et in eadem canonice instituatis. Valeat paternitas vestra per gratiam in hoc seculo et per gloriam in futuro. Data apud Magnam Houcton, die Dominica proxima post festum Sancti Thome apostoli anno etc. nonogesimo sexto. Super qua concessa fuit inquisicio.

[Addingham R.—*The Prior and Convent of Carlisle present Robert de Scardeburg; and an inquisition is granted.*]

Presentacio ad ecclesiam de Adingham.

Venerabili in Christo patri domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo sui devoti A. prior Beate Marie Karlioli et ejusdem loci conventus, salutem cum omni humilitate, obediencia, et honore. Ad ecclesiam parochialem de Adingham, vestre diocesis, vacantem et ad nostram presentacionem spectantem, dilectum nobis in Christo dominum Robertum de Scardeburg, presbiterum, vestre reverende paternitati tenore presencium presentamus, attencius vos rogantes quatinus ipsum ad dictam ecclesiam cum suis pertinenciis admittatis intuitu caritatis ipsumque rectorem instituatis canonice in eadem. Data Karlioli, iiij kalendas Januarii anno Domini M° CC° nonogesimo sexto. Super qua concessa fuit inquisicio.

[Fo. 17a.]

[*The Nuncios, who are interceding between England and France, require their procurations from the clergy and religious of England, Scotland, and Wales.*]

Miseracione divina B. Albanensis et S. Penestrinus episcopi venerabilibus patribus, universis et singulis, archiepiscopis, episcopis, et eorum vicariis, in Anglia, Scocia, et Wallia constitutis, salutem in Domino. Cum in prosecucione negociorum nobis a sede apostolica commissorum subierimus et adhuc subire habeamus necessario grandia onera expensarum et ob hoc in vestris et regni Francie partibus procuraciones nostras pecuniarias in relevacione onerum expensarum hujusmodi pro secundo anno decrevimus exigendas, vobis et vestrum singulis committimus; et nihilominus, in virtute sancte obediencie, apostolica qua fungimur auctoritate mandamus quatinus singuli vestrum dictas nostras procuraciones pecuniarias vobis ipsis, necnon abbatibus, prioribus, decanis, prepositis, archidiaconis, archipresbiteris,[1] et aliis prelatis; capitulis et conventibus, ecclesiarum parochialium rectoribus et aliis ecclesiasticis personis, exemptis et non exemptis, Cisterciensis, Cluniacensis, Premonstratensis, Sancti Benedicti, et aliorum ordinum; ac magistris et preceptoribus domorum milicie Templi [et] hospitalis[2] Sancti Johannis Jerosolomitani, in vestris civitatibus et dyocesibus constitutis, pro secundo anno, infra mensem a tempore recepcionis presencium imponatis; videlicet, pro qualibet marca sterlingi quatuor denarios ejusdem monete, ecclesiarum, monasteriorum, prioratuum, domorum, et aliarum dignitatum seu personatuum, quibus dicte persone ecclesiastice preesse noscuntur, computatis redditibus et proventibus ecclesiasticis prout in solucione decime computantur; et eas sic impositas, infra duos menses a tempore imposicionis hujusmodi, studeatis per vos vel alium seu alios ydoneos exigere et colligere cum effectu. Nos enim monemus omnes predictas, omnes et singulas, personas ecclesiasticas, quibus hujusmodi procuraciones nostras duxeritis imponendas, eisque sub excommunicacionis pena precipimus (quam in eas ex tunc ut ex nunc in hiis scriptis ferimus, nisi fecerint quod mandamus), quatinus, infra premissum duorum mensium spacium a tempore quo imposiciones per vos sibi factas recipiant numerandum, summas racione procuracionum ipsarum per vos eis impositas nomine nostro solvant vobis vel eis quos ad recepcionem earum duxeritis deputandos. Ipsas autem procuraciones, sic collectas, Johanni

[1] MS. "archiepiscopis". [2] MS. "prelatis".

Aldebrandini et Johanni Liqueti et Rusto Foresii, de societate Clarentum de Pistorio, mercatoribus domini nostri Pape et nostris, vel eorum alteri seu eorum aut alterius ipsorum procuratori, absque more diffugio, nostro nomine et pro nobis, reddi et solvi integre, dictarum procuracionum moderatis sumptibus et expensis, Londoniis faciatis ; contradictores et rebelles auctoritate nostra, seu verius apostolica, per censuram ecclesiasticam compescendo ac invocando, si expedire videritis, contra eos auxilium brachii secularis. Quod si in premissis exequendis negligentes, quod absit, fueritis vel rebelles, nos in singulis vestrum, qui in premissis negligentes vel rebelles fueritis, ex nunc ut ex tunc suspensionis sentenciam promulgamus, quam si per mensem sustinueritis, excommunicacionis sentenciam auctoritate apostolica nobis in hac parte commissa ex nunc ut ex tunc in vos ferimus in hiis scriptis. Tenores autem litterarum apostolicarum quarum auctoritate, tam in presencia nostra quam in absencia, predictas procuraciones petere aut peti facere possumus, fecimus presentibus annotari ; qui secuntur per ordinem sub hiis formis :—

Bonifacius episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus, patriarchis, archiepiscopis, et episcopis, ac dilectis filiis, electis, abbatibus, prioribus, decanis, prepositis, archidiaconis, archipresbiteris, plebanis, ac aliis ecclesiarum prelatis et eorum vices gerentibus, ac ecclesiasticis personis, religiosis et aliis, ecclesiarum et monasteriorum capitulis et conventibus, exemptis et non exemptis, Cisterciensis, Cluniacensis, Catursiensis,[1] Premonstratensis, Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Camaldunensis, et Sancti Guillelmi, ac aliorum ordinum ; necnon magistris et preceptoribus milicie Templi et hospitalis Sancti Johannis Jerosolomitani et Beate Marie Theotonicorum, salutem et apostolicam benedictionem. Cum venerabiles fratres nostros B. Albanensem et S. Penestrinum episcopos, sedis apostolice nuncios, viros utique virtutum claritate conspicuos, consilio providos et providencia circumspectos, latores presencium, ad ultramontanas[2] et Anglicanas partes, certis sibi commissis negociis, fiducialiter destinemus, universitatem rogamus et ortamur attente, per apostolica vobis scripta districte precipiendo mandantes, quatinus nuncios ipsos, cum per partes vestras transitum fecerint, ob reverenciam apostolice sedis et

[1] "Cartusienses.—Monachi sic dicti non a Cartusianis montibus, ut nonnulli dicunt, sed a vico *Catorissium*, vulgo *Chatrousse*, prope primum eorumdem monasterium sito."—Maigne D'Arnis, *Lexicon*.

[2] MS. "ultromontanas".

nostram benigne recipientes et honeste tractantes eosdem, sibi, pro suis et familiarum suarum necessariis, de securo conductu,
[Fo. 17b.] necnon in eveccionibus oportunis si sue in via decesserint vel defecerint, cum super hiis per ipsos vel eorum aliquem aut ex parte ipsorum fueritis requisiti, in eundo, morando, et redeundo liberaliter providere curetis. Et si eosdem nuncios vel eorum aliquem in aliquibus locis vel loco interdum moram contrahere contigerit, volumus quod, non solum eorumdem eisque vicinarum vel adjacencium partium, set aliarum eciam, sicut eisdem nunciis pro oneribus hujusmodi dividendis et facilius subportandis expedire videbitur, remotarum patriarche, archiepiscopi, electi, abbates, priores, decani, prepositi, archidyaconi, archipresbiteri, plebani, ac alii ecclesiarum prelati eorumque vices gerentes; ac persone ecclesiastice, religiose et seculares, ecclesiarum et monasteriorum capitula et conventus, exempti et non exempti, Cisterciensis, Cluniacensis, Cartusiensis, Premonstratensis, Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Camaldunensis, Sancti Guillelmi, et aliorum ordinum; necnon magistri et preceptores milicie Templi et hospitalis Sancti Johannis Jerosolomitani, Sancte Marie Theotonicorum et quorumlibet aliorum locorum ecclesiarum, contribuere in obvencionibus hujusmodi teneantur. Sic itaque mandatum nostrum efficaciter adimplere curetis, quod possitis ex inde non inmerito commendari. Alioquin sentenciam quam iidem nuncii vel eorum quilibet, per se vel alium seu alios, propter hoc rite tulerint in rebelles, ratam habebimus et faciemus auctore Domino usque ad satisfaccionem condignam inviolabiliter observari; non obstante si est aliquibus ab eadem sede indultum quod nunciis seu legatis sedis ipsius aliquam procuracionem exhibere vel in ipsam contribuere, nisi ad eos declinaverint, minime teneantur; seu quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas qui de indulto hujusmodi totoque tenore ipsius plenam et expressam non fecerint mencionem; seu quibuslibet privilegiis quibuscunque personis, locis, vel ordinibus, sub quavis forma verborum ab eadem sede concessis, de quibus quorumque totis tenoribus in nostris litteris specialis mencio sit habenda et per que presens mandatum nostrum quomodolibet valeat impediri. Data Laterani, x° kalendas Marcii pontificatus nostri anno primo.

Bonifacius episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus B. Albanensi et S. Penestrino episcopis, sedis apostolice nunciis, salutem et apostolicam benedictionem. Laudenda[1] cir-

[1] *Sic.*

cumspeccionis vestre industria, in magnis et arduis probata multociens, instanter inducit et excitat mentem nostram ut vobis, utpote diversarum virtutum claritate conspicuis, que cordi gerimus secura fiducia committamus. Cum itaque vos pro urgentibus gravibusque negociis communiter vobis commissis ad ultromontanas[1] partes fiducialiter destinemus, nos, ut in terris et regionibus illarum partium, ad quas et per quas eundo pro negociis ipsis, stando et redeundo, vos vel vestrum quemlibet ire contigerit, eo reddamini amplius graciosi quo majori fueritis auctoritate nostra muniti, vobis et vestrum cuilibet compellendi quoslibet prelatos, cujuscunque preeminencie vel dignitatis extiterint, necnon regulares, Cisterciensis, Premonstratensis, Cluniacensis, et aliorum ordinum, magistros quoque, preceptores, priores, et fratres Sancti Johannis Jerosolomitani, milicie Templi, et aliorum quorumcunque hospitalium sive domorum, et alias personas ecclesiasticas cathedralium et aliarum ecclesiarum sive monasteriorum, exemptorum et non exemptorum, per censuram ecclesiasticam ad contribuendum in procuracionibus vobis debitis, non obstantibus quibuscunque privilegiis et indulgenciis apostolicis per que in hac parte possent quomodolibet se tueri et de quibus quorumve totis tenoribus de verbo ad verbum deberet fieri in nostris litteris mencio specialis, plenam auctoritate presencium concedimus facultatem. Data Laterani, xij kalendas Marcii pontificatus nostri anno primo.

Bonifacius episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus B. Albanensi et S. Penestrino episcopis, sedis apostolice nunciis, salutem et apostolicam benedictionem. Laudenda[2] vestre circumspectionis industria, in magnis et arduis probata multociens, instanter inducit et excitat mentem nostram ut vobis, utpote diversarum virtutum claritate conspicuis, que cordi gerimus secura fiducia committamus. Cum itaque vos pro urgentibus gravibusque negociis, communiter vobis commissis, ad ultromontanas[3] partes fiducialiter destinemus, nos, volentes ut eo facilius premissa negocia prosequi valeatis utiliter quo minus fueritis subductis obstaculis impediti, recipiendi, hujusmodi negociorum prosecucione vestra durante, tam in presencia quam in absencia vestra, procuraciones a venerabilibus fratribus nostris, archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis, electis, abbatibus, prioribus, decanis, prepositis, archidiaconis, archipresbiteris, et aliis ecclesiarum prelatis et ecclesiasticis personis, religiosis et aliis, eorum capitulis et conventibus, exemptis et non exemptis, Cisterciensis, et Cluniacensis, Premonstratensis,

[1] *Sic.* [2] *Sic.* [3] *Sic.*

Sancti Benedicti, et aliorum ordinum, necnon magistris et preceptoribus domorum milicie Templi et hospitalis Sancti Johannis Jerosolomitani, illarum parcium ad quas et per quas eundo pro negociis ipsis, stando et redeundo, vos vel vestrum quemlibet ire contigerit, et contradictores per censuram ecclesiasticam appellacione postposita compescendi, non obstantibus constitucione quam felicis recordacionis G. papa X., predecessor noster, edidit in concilio Lugdonensi, et qualibet alia sedis apostolice constitucione, seu quibuslibet privilegiis vel indulgenciis quibuscunque personis, locis, vel ordinibus, sub quavis forma verborum ab apostolica [Fo. 18a.] sede concessis, de quibus quorumve totis tenoribus plenam et expressam oporteat in presentibus fieri mencionem et per que id quomodolibet valeat impediri, [plenam auctoritate presencium concedimus facultatem]. Data Laterani, xij° kalendas Marcii pontificatus nostri anno primo.

Actum et datum Parisius, vij° idus Octobris anno Domini M°CC° nonogesimo sexto, pontificatus predicti domini Bonifacii pape Octavi anno secundo.

[*Bull of Pope Boniface against the non-residence of the clergy.*]

Bonifacius etc. ad perpetuam rei memoriam. Traxit hactenus sancta mater ecclesia in pluribus partibus orbis terrarum profunda suspiria, cujus presunt nonnulli regimini qui pastoris nomen solum optinent et commissum sibi gregem dominicum deserentes, per loca dispersi varia pervagando, tanquam mercenarii, proh dolor! lupis oves exponunt; imperatorum, regum, principum, baronum, et aliorum potencum obsequiis insistentes ac aliis exquisitis coloribus,[1] quos ex causa tacemus ad presens, se frequenter absentant ac spirituali corporale,[2] transitoriumque mansuro, commodum anteponunt, ac minus prudenter attendunt quod Pastor eternus suis discipulis et eorum successoribus per eos declarans ait, Bonus pastor[3] animam suam ponit pro ovibus suis; et quod alibi scriptum reperitur pastorem teneri vultum sui cognoscere pecoris; quod implere[4] non possit ydonee quasi continue separatus ab eo. Sicque passim obliti, non absque sue salutis dispendio, quod de spiritualium et temporalium administracione, quam negligunt, in districti[5] Judicis examine respondebunt; quod non absque dira cordis angustia recensemus, attenta meditacione pensantes quod idem populus

[1] MS. "coleribus". [2] MS. "spirituale corporali". [3] MS. "suis".
[4] MS. "impleri". [5] MS. "discretis".

Christianus periclitatur multociens ob defectum regis, juxta illud: Populus cui non est gubernator corruet, et scandala gravia prodierunt. Ne igitur tam dampnosum tamque dampnabilem sustinendo defectum divinam, quod absit, incurrere nos contingat offensam qui locum ejus, licet immeriti, optinemus in terra cui Dominus omnium oves suas pascendas commisit, de fratrum nostrorum consilio irrefragabili constitucione statuimus, tam pastorum quam gregum animabus salubriter providere cupientes, ut omnes patriarche, primates, archiepiscopi, episcopi, abbates, priores, decani, archidiaconi, plebani, et quivis alii quibus cura iminet animarum, cujus jus, status, et preeminencie dignitatis seu condicionis existant, ecclesiis quibus presunt[1] personaliter et continue resideant ac fideliter animo in eisdem deserviant, prout onera beneficiorum suorum exigant, infra mensem continue numerandum[2] a die quo presens salubre statutum ad noticiam pervenerit eorundem. Alioquin archiepiscopatus, primacie, patriarchatus, episcopatus, ceteraque beneficia, quecunque et quocunque nomine censeantur, curam annexam habencia, post lapsum termini prenotatum libera sint et vacancia ipso jure. Nec volumus quod a quocunque super residencia in ipsis beneficiis minime facienda sine licencia sedis apostolice speciali plenam et expressam faciente de constitucione hujus mencionem valeat cum aliquo dispensari; non obstantibus privilegiis quibuscunque, sub quavis forma vel concepcione verborum concessis personis quibuscunque, seu eciam concedendis, de dicta constitucione expressam non facientibus mencionem, per que volumus huic statuto salubri in aliquo derogari. Nulli ergo etc. Data Rome apud Sanctum Petrum, xiiij kalendas Aprilis anno pontificatus nostri secundo.

[Addingham R.—*Adam de Crokedayk presents Richard de Langwarby.*]

Alia presentacio ad ecclesiam de Adingham.

Venerabili in Christo patri domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo devotus suus in Christo filius Adam de Crokedayk, salutem, reverenciam, et honorem. Ad ecclesiam de Adingham, vestre diocesis, per mortem Eustachii de Trewik, nuper ejusdem ecclesie rectoris, vacantem et ad meam presentacionem spectantem, dilectum mihi in Christo Ricardum de Langwarby, clericum, sancte paternitati vestre presento, supplicans quod predictum Ricardum ad

[1] MS. "possunt". [2] MS. "numerandis".

eandem ecclesiam admittere et ipsum in eadem instituere velitis intuitu caritatis. Data apud Ireby, quarto die Nativitatis Domini M° CC° nonogesimo sexto. Valeat paternitas vestra semper in Domino.

[Stapleton R.—*Institution of Nicholas de Coventry, on the presentation of Lady Sara de Pavely.*]

Institucio rectorie de Stapelton.

Memorandum quod, nonis Februarii anno Domini M° CC° nonogesimo sexto et pontificatus domini J. Karliolensis episcopi quinto, tradidit idem dominus episcopus curam ecclesie parochialis de Stapleton domino Nicholao de Coventria, presbitero, qui eidem presentatus fuit ad ipsam ecclesiam per dominam Sarram de Pavely.

[Addingham R.—*The King presents Robert de Bardelby.*]

X Kalendas Aprilis anno etc. nonogesimo sexto, apud Horncastrum, presentata nobis fuit, J. Karliolensi episcopo, littera domini Regis sub sequentibus verbis. Edwardus Dei gratia rex Anglie, dominus Hibernie, et dux Aquitanie, venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Ad ecclesiam de Adingham, vacantem et ad nostram donacionem spectantem, dilectum clericum nostrum Robertum de Bardelby vobis presentamus intuitu caritatis, rogantes quatenus eundem Robertum ad ecclesiam illam admittatis et personam instituatis in eadem. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste meipso apud Sanctum Edmundum, xxiiij die Januarii anno regni nostri xxv^to^.

Et eodem die tradita fuit littera inquisicionis officiali deferenda.

[Crosby Garrett R.—*Presentation, in right of the daughter and heiress of W. de Souleby, of Thomas de Burg sub Mora.*]

Johannes etc. dilecto in Christo filio Thome de Burg sub Mora, diacono, salutem etc. Ad ecclesiam de Cross[by Gerard], nostre diocesis, ad quam per dominum Thomam, rectorem ecclesie de Albedeston, procuratorem nobilium virorum dominorum J. de Sancto Johanne et T. Paynell, militum, executorum testamenti quondam Isabelle de Clifford, ad quos custodia filie et heredis W. de Souleby, vere patrone ejusdem, ratione testamenti ejusdem

domine Isabelle dinoscitur pertinere, nobis es legitime presentatus, te admittimus graciose teque rectorem instituimus canonice in eadem, salvis nobis episcopalibus et Karliolensis ecclesie dignitate. Data etc. apud Horncastrum, x kalendas Aprilis anno Domini etc. nonogesimo sexto et pontificatus nostri quinto.

[Fo. 18b.]

[Asby R.—*William de Brampton is presented by Robert de Askeby.*]

Presentacio ecclesie de Askeby.

Venerabili in Christo patri ac domino suo reverendo, domino J. Dei gratia Karliolensi episcopo suus, si libeat, Robertus de Askeby, salutem et quicquid poterit reverencie et honoris. Ad ecclesiam de Askeby, vacantem et ad presentacionem meam de jure spectantem, dilectum mihi in Christo Willelmum de Brampton, clericum, vobis presento, paternitatem vestram reverendam humiliter rogans et requirens quatinus eundem Willelmum caritatis intuitu ad dictam ecclesiam ad mei presentacionem, si placet, admittere dignemini ipsumque admissum per vos in eadem canonice instituere, et omnia et singula, que sibi in hac parte sunt necessaria, que officio vestro incumbunt eidem graciose largiri. In cujus rei testimonium has litteras meas vobis mitto patentes. Data apud Askeby, die Dominica proxima ante festum Sancti Marci ewangeliste anno etc. nonogesimo vij°.

[*The Bishop is commanded to restore to Robert de Vanna the benefices which had been sequestrated from him on the ground that he was a foreigner.*]

Breve regium.

Edwardus etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Quia constat nobis quod dilectus clericus noster magister Robertus de Vanna, nepos dilecti servientis nostri Mathei de Columbers, ad fidem nostram exisit, vobis mandamus quod beneficia ecclesiastica ipsius magistri Roberti in diocesi vestra que nuper ad mandatum nostrum, pro eo quod idem magister Robertus alienigena est, sequestrari et in custodia vestra capi fecistis, eidem Roberto vel procuratori suo liberari et restitui faciatis cum omnibus inde perceptis a tempore sequestracionis predicte. Teste P. de Wylugby, tenente locum thesaurarii nostri, apud Westmonasterium xxv die Januarii anno regni nostri xxiiij. Per ipsum Regem, nunciante J. de Drokenesford.

[*Letter from the King to the Bishop, directing him to deposit at St. Leonard's Hospital, York, the moneys arising from the fifth granted by his clergy.*]

BREVE REGIUM DE QUINTA CARIANDA.

Edwardus etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Cum inter vos et clerum vestre diocesis felici consideracione statuissetis et concessetis ad quintam partem bonorum vestrorum et suorum in certo loco deponendam, ut quandocunque ad ecclesie sancte et regni nostri defensionem de eadem indigeretur, prompta in denariis inveniretur (quod hucusque fieri differtur, de quo miramur, cum debita execucio gratanti voto sapientis debeat corespondere et eo celerius, ne sub mole tarditatis periculum intensius posset iminere), vobis mandamus quod omnes denarios de predicta quinta provenientes seu provenituros[1] in domo Sancti Leonardi Eboraci, que pro nobis et vobis securior et competencior locus videtur, absque dilacione omnino adunari et deponi faciatis. Et de summa denariorum in dicto loco depositorum seu deponendorum thesaurario et baronibus de scaccario nostro absque mora apud Westmonasterium constare faciatis. Et hoc nullo modo omittatis, sicut dicte ecclesie et regni nostri defensionem nostrumque honorem juxta voti vestri gratam affectionem, quam merito habemus recommendatam, diligitis et a periculo penitus salvari volueritis. Remittatisque ibi tunc hoc breve. Teste P. de Wylugby, tenente locum thesaurarii nostri, apud Westmonasterium xiiij die Maii anno regni nostri xxv^to^.

[*Letters testimonial to a priest migrating to another diocese.*]

Universis etc. ad quorum noticiam pervenerit hec scriptura, salutem etc. Vestre universitati innotescimus per presentes quod dominus W. de S., presbiter, lator presencium, in diocesi Karliolensi per magna tempora moram trahens, divina ibidem convenientia laudabiliter celebrans, et ab eadem non suspensus, non excommunicatus, nec aliquo crimine irretitus, licencia petita recessit cum gratia redeundi; ob quod universitatem vestram requirimus et rogamus [quatinus], cum idem dominus W. ad vos venerit, ipsum ad officii sui execucionem benignius admittatis, cui has litteras patentes fieri fecimus in testimonium premissorum. Data etc.

---

[1] *Sic.*

[*William de Cumb, clerk, and Thomas de Derewentewater, collectors of the eleventh from the laity of Westmorland, to answer at the Exchequer concerning the arrears thereof.*]

Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri etc. Quia Willelmus de Cumb, unus collectorum undecime nuper nobis a laicis concesse in comitatu Westmerie, clericus est et non habet laicum feodum per quod potest distringi, prout per returnum vicecomitis predicti comitatus accepimus, vobis mandamus quod venire faciatis coram baronibus de scaccario nostro apud Westmonasterium a die Sancte Trinitatis in xv dies eundem Willelmum ad respondendum nobis una cum Thoma de Derewentewater, altero collectore ejusdem undecime, cui eundem diem dedimus, de arrer-agiis undecime predicte. Et habeatis ibi hoc breve. Teste P. de Wylugby, tenente locum thesaurarii nostri, apud Westmonasterium xxix die Maii anno regni nostri xxv^to^.

[*In spite of the bull "Clericis laicos", the clergy of France desire to give their King a subsidy in the present critical state of their church and country. See Raine's "Letters and Papers", p.* 124.]

Littera Episcoporum Francie Directa Domino Pape.[1]

Reverendo in Christo etc. devoti sui ejusdem permissione Remensis, Senonensis, Rothomagensis, Belvensis, Laudunensis, Cathalnensis, Lingoniensis, Aniciensis, Ambianensis, Tornacensis, Morinensis, Silvanechensis, Parisiensis, Autisiodorensis, Grecensis, Carnothensis, Naimernensis, Abrincensis, Elgorcensis, Saginensis, Lexovensis, Constantiensis, Dolensis, et Cenonacensis ecclesiarum ministri, cum humili sui recommendacione felices ad vota successus. Sanctam Romanam ecclesiam, fundatam firmiter supra petram, Altissimus sic erexit, ut in ea mirabilem vos constitueret columnam virtutibus eminentem, que cunctis ecclesiis, ne concusse cujusquam adversitatis inpetu precipitii casum ruant, oportuno providet adjutorii fulcimento. Sane plenam vos credimus habere noticiam que et qualis ecclesie Gallicane ac toti regno fuerit hucusque adicio,[2] et qualiter ad ipsius regni impugnacionem, dispendium et gravamen hostilis iniquitas diversis partibus exercuerit usque huc sue malignitatis impulsus. Nunc autem, ubi spes inherat[3] quod ministerio domini nostri summi pontificis per

[1] This letter is apparently addressed to the Pope through some member of the Curia.

[2] Raine conjectures "conditio", and turns "toti regno" into the genitive.

[3] *Sic.*

dominos cardinales ad has partes destinatos ab eo, qui ad hoc laboribus indefessis totis studiis totisque conatibus institerunt, guerra silere debet, adversa protervia solito durius infremuit, et nequioris turbo, proch dolor! tempestatis irrupit. Dum enim diebus istis Parisius pro certis ecclesiarum nostre solicitudini commissarum negociis regalem presenciam adissemus, ecce! nobis omnibus fere presentibus, Flandrensis comitis ad eundem dominum nostrum regem nuncii venerunt et littere nunciantes quod comes ipse ab omni vinculo quo dicioni regie obligatus fuerat vel subjectus, auctoritate propria se absolvens, pro absoluto et libero[1] se
[Fo. 19a.] tenebat; et sicut crebris rumoribus, quos fide dignorum confirmat assertio, supervenit, idem comes, qui preter fidelitatis debitum, quo prefato domino regi tenebatur astrictus, in presenti guerra fideliter sibi servire juraverat, cum nunciis Alemannie et Anglie regum, dum ad prosecucionem tractatus pacis quem pro ecclesie Romane reverencia (predictus vero noster rex benignus admittebat) venire se fingerunt,[2] machinacionibus prelocutis et confederacionibus initis, ad recoligendum in terra sua, que in regni limitibus et quasi in faucibus hostium constituta dinoscitur, inimicos qui sanguinem nostrum unanimiter siciunt et ad depopulacionem et finale excidium ecclesiarum et regni totis conatibus moliuntur, et ad nocendum etiam, si valeat, per se ipsum diversos facit bellicos apparatus; propter que rex ipse suique principes et barones, qui tunc presentes ibidem aderant, nos et alias regni ecclesiasticas personas constanter requisierunt instanter ut sibi circa defensionem tam necessariam et communem nos et tota ipsius regni ecclesia assisteremus auxiliis oportunis. Nos itaque, in hujusmodi freto tempestatis expositi, advertentes nobis non solum ecclesiarum et rerum ac etiam personarum sic in januis instare pericula, quasi jam vibrare super capita propria gladios denudatos, vias exquirere cogimur atque modos quibus nobis adversus frementes insultus[3] regali providencia, sine qua inpossibile est negocia dirigi, defensionis oportune remedia preparentur. Et licet constitucionis, quam dominus noster nuper pro ecclesiastica edidit libertate, non fuerit, sicut a pluribus fertur, intencio contra tam juste defensionis nostre presidium, presertim in tam arte necessitatis articulo, ubi timor improvisus, subitus, et communis intervenit, inhibere quominus nos ceterique prelati et persone ecclesiastice regni ejusdem domino nostro regi pro hujusmodi communis defensionis suffragio, in qua proprium versatur interesse cuilibet, juxta nostrarum modulum

[1] MS. "lebero". [2] *Sic.* [3] MS. "insultius".

facultatum oportunam subvencionem, sicut divina et humana permittere jura videntur, inpendere debeamus; precipue cum ecclesia Gallicana temporalium dicti regni non modicam partem optineat, que miserabili ruine exponitur nisi defensionis valide presidio salubriter occurratur. Ad tollendum omnis hesitacionis scrupulum, cupientes de intencione et beneplacito memorati domini nostri effici cerciores, sibi duximus humiliter supplicandum, ut sua benignitate procedat quod nos et tota ecclesia dicti regni, absque transgressione constitucionis ejusdem et sue indignacionis offensa, ipsi domino regi pro tam juste, tam utilis, et tam necessarie nostre defensionis subsidio subvencionem congruam, prout nobis et ceteris regni prelatis videbitur, facere valeamus. Quapropter paternitati vestre votis humilibus supplicamus quatenus apud eundem dominum nostrum velitis efficaciter interponere partes vestras, ut votis nostris et supplicacionibus non minus celeriter quam misericorditer condescendat, nosque habeat vestra benignitas excusatos quod tales cursores et simplices nuncios ad vestram et dicti domini presenciam destinare presumpsimus, cum notabiles persone ecclesiastice ita celeriter sicut tante exigit necessitatis instancia accedere vel redire non possent. Cum etiam verisimiliter terreamur ne cursores, quantumcunque celeres et experti, competenti tempore valeant rediisse, moneat vos, pie pater, ad compassionis effectum circa tantas et tam iniquas [et] injustas molestias, pressuras, et angustias ecclesiarum et regni, zelus justicie, paterne pietatis officium, et antique devocionis ac reverencie specialis affectus, quem ad sanctam Romanam ecclesiam rex Francie et regni incole semper hactenus habuerunt; qui in prefato domino nostro rege sic ferventer effervet ut contra pretacte constitucionis edictum, quantumcunque quorum suasionibus stimulatus, nichil omnino permiserit hactenus attemptari, licet frequenter auribus ejus inculcemus quod inclitus Anglie rex et multi principes nostri regis emuli prefatam constitucionem in aliquo non observent. Credimus enim firmiter quod alii prelati personeque majores ecclesiastice dicti regni, si fuissent Parisius nunc presentes super premissis, nostre donacioni nobiscum donacionem similem[1] supplicassent. Set ipsos propter hoc congregare vel ad eos mitti more periculum non permisit. Clementissime pater, predicta pericula ad hujus acceleracionem negocii inducunt,[2] et specialiter metus probabilis quem timemus quod regni laicos urgebit necessitas, et utinam aliquos voluntas non incitet ecclesiarum regni bona

[1] MS. "donacioni simili". [2] MS. "inducant".

diripere, nisi cum ipsi defensioni regni dicti communiter insistamus in personis, prout cum licitum fuerit, et in ecclesiarum facultatibus defensionis ejusdem onera subeundo. Feliciter in Domino valeatis. Data Parisius, ij kalendas Februarii anno Domini M° CC° nonogesimo sexto.

[*Pope Boniface's reply. The French church may grant a subsidy to their King, but only for a year, unless the licence be renewed. See Raine's "Letters and Papers", p.* 127.]

RESPONSIO DOMINI PAPE.

Bonifacius etc. salutem et apostolicam benedictionem. Coram Illo fatemur, qui scrutator est cordium et cognitor secretorum, quod licet tocius Christiane religionis cura et ultima tutela mentis nostre archana sollicitent nostrosque occupent cogitatus, inclitum tamen regem Francie ac ejus Christianissimum principem, ecclesias, et ecclesiasticas personas incolasque catholicas quibus ab ipso nostro primordio juventutis, si veri nobis testimonii non negetur auxilium, quadam speciali cura patenti nos affectione constrinximus, eorumque conscienciarum status tam prosperi quam adversi tanto fervencius atque efficacius nostra complectuntur intrinseca, incitant studia, et corporeos ac mentales distraunt, turbant, et placant sensus, prout rerum et temporum qualitate suggeritur, quanto ex hiis et quia in eis Romana mater ecclesia plusquam in ceteris devocionis reverencie adinvenire plenitudinem consuevit, nostris carius et frequencius sine ulla intermissione quasi temporaneis obtutibus presentantur. Quapropter si eadem regnum, ecclesiasticas personas et incolas, prout modernis temporibus experientia docuit et nuperrime nobis vestrarum reseravit in unum conveniens scribendi commentum series litterarum, adversi contingat condicio temporis, exteriores inquietaverint et perturbant impulsis ; ac etiam intestini discriminis quos et dolenda gravissima subversione eorum cominetur eversio, illo jam mittente illic incitamenta dissidii comite Flandrensi, videlicet, qui exercicionibus et perturbacionibus sperabatur adesse repagulum, et ipsi regno et ecclesiasticis personis et incolis velud de principalibus membris unum magni auxilii fulcimentum, nostra ex hoc amaritantur intrinseca, gravis doloris concussione torquentur, et in amara suspiria commovemur regi, regno, ecclesiis, clero compacientes et populo affectione paterna. O divina clemencia, que celestia pariter et terrena irrefragabiliter sub tua potestate concludis, constringe tantarum fremitus tempestatum, coherce habenas humani generis, ... arare sata ejus semina jube, que totum fere

populum tuum spinis et tribulis concusserunt! O pietatis auctor et salutis amator, compatere humane fragilitati! Dirige
[Fo. 19b.] actus et opera[1] in viam salutis et pacis, ut reducantur a devio, ne irrefragabili subversione confracti in hujus mundi navicula naufragent fluctuante. Super eo autem quod vos, gravia vobis et universis ecclesiis et personis ecclesiasticis dicti regni non solum rerum sed etiam personarum ex his instare pericula formidando, vias exquirentes et modos quibus vobis et eisdem ecclesiasticis personis adversus frementes insultus et regalis providencie, sine qua impossibile tenetis negocia dirigi, defensionis oportuna remedia preparentur, nobis per easdem litteras supplicastis ut karissimo filio nostro, P. regi Francorum illustri, pro hujusmodi communis defensionis auxilio, in qua proprium versatur interesse cujuslibet, impendendi subvencionem congruam, absque transgressione constitucionis nostre super hoc edite, vobis et diversis ecclesiis dicti regni licenciam concedere dignaremur, vestram providenciam commendamus. Licet enim constitucionem illam ediderimus pro ecclesiastica libertate, non tamen fuit nostre mentis intencio ipsi regi aliisve principibus secularibus in tam arte necessitatis articulo (precipue ubi ab extrinsecis injusta timetur invasio et ab intrinsecis ejusdem regni subversio formidatur ac etiam prelatorum, ecclesiarum et personarum ecclesiasticarum evidens periculum iminet), viam subvencionis excludi quominus ipsi prelati, ecclesie et ecclesiastice persone libero arbitrio ac sponte de nostra licencia pro communis defensionis auxilio, in quo proprium interesse cujuslibet conspicitur, principibus ac sibi ipsis provideant juxta suarum modulum facultatum. Et sicut alias dicto regi ac nonnullis regni aliis sui, tam litteratorie quam per nuncios, expressisse meminimus, si, quod Dominus avertat, ipsum in necessitate tam gravi vel tam inpoetabili[2] conspiceremus excommunicatum,[3] quod exterioribus egere subsidiis nosceretur, non solum de bonis ecclesiasticis dicti regni sui sibi ea prestari vellemus, quin immo res, possessiones, ac bona, et personam nostram etiam exponeremus pro suorum conservacione jurium, cujusque necessitatibus subveniendo, sublevando (inquam) secundum Dominum nostrum ut ipsius honor ecclesie pateretur. Vestris itaque in hac vice supplicacionibus annuentes presencium auctoritate concedimus ut, si casus communis et evidens necessitas emineat, ut scripsistis, ac idem rex vestram et aliorum prelatorum ecclesiarum et personarum ac bonorum ecclesiasticorum, sicut et ceterarum per-

[1] MS. "operia". [2] Raine conjectures "importabili". [3] *Sic.*

sonarum, locorum, et bonorum dicti sui regni voluerit defensionem assumere, et assumat et efficaciter prosequatur expedire videritis, liceat vobis et eisdem prelatis et personis ecclesiasticis, absque metu constitucionis nostre predicte, ipsi regi pro hujusmodi vestre ac ipsorum regis regni intrinsece defensionis subsidio congruam subvencionem, prout vobis et ceteris prelatis regni prefati seu majori parti vestrum et vestrorum videbitur voluntarie, liberalem ac liberam, non coactam, absque omni concussione, exaccione, ac execucione temporali vel laicali exigenda, hac vice prefata nostra freti licencia inpertiri, eamque similiter regi recipere liceat memorato. Volumus autem quod, si subvencionem hujusmodi prestari contingat, formam, modum, quantitatem, et etiam quicquid super hoc factum extiterit, nobis per vestras litteras cerciores intimare curetis, ut quam discrete vel indiscrete, moderate vel immoderate, premissa precesserint, et si accepcionem vel moderacionem exegerint, clarius videamus. Scire quoque volumus nostre intencionis existere quod sine iterata licencia hujusmodi subvencio annualem terminum non excedat. Data Rome apud Sanctum Petrum, ij kalendas Martii pontificatus nostri anno tertio.

[Addingham Church.—*The Prior of Carlisle recovers his right of presentation against Adam de Crokedayk and the King.*]

Breve regium pro ecclesia de Adingham.

Memorandum quod die Sancti Jacobi apostoli anno etc. nonogesimo septimo porrecte fuerunt domino Episcopo apud Bellum Locum due littere quarum tenores tales sunt.

Edwardus etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia episcopo Karlioli, salutem. Sciatis quod prior Beate Marie Karlioli in curia nostra coram justiciariis nostris apud Westmonasterium per consideracionem ejusdem curie recuperavit presentacionem suam versus Adam de Crokedayk ad ecclesiam de Adingham, que vacat, ut dicitur. Et ideo vobis mandamus quod, non obstante reclamacione predicti Adam ad presentacionem predicti prioris, ad predictam ecclesiam idoneam personam admittatis. Teste J. de Metingham apud Westmonasterium, xxv die Maii anno regni nostri xxv. R . . . Lxxxxvj.

Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia episcopo Karlioli, salutem. Sciatis quod prior Beate Marie Karlioli in curia nostra coram justiciariis nostris apud Westmonasterium per consideracionem ejusdem curie nostre recuperavit

presentacionem suam versus nos ad ecclesiam de Adingham, que vacat, ut dicitur. Et ideo vobis mandamus quod, non obstante reclamacione nostra ad presentacionem predicti prioris, ad predictam ecclesiam idoneam personam admittatis. Teste J. de Metingham apud Westmonasterium, xiij die Julii anno regni nostri xxv.

[*The Bishop gives charge of the sequestration to W. de Beverley.*]

CUSTODIA SEQVESTRI DE ADINGHAM.

Johannes etc. dilecto in Christo filio magistro W. de Beverlaco, clerico, salutem et benedictionem. Custodiam sequestri nostri in ecclesia parochiali de Adingham, nostre diocesis, tibi, quousque eam duxerimus revocandam, committimus per presentes. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Data apud Rosam, x kalendas Septembris anno Domini M° CC° nonogesimo septimo.

[ASBY R.—*The presentee is given charge of the sequestration, pending his ordination as subdeacon to this title.*]

CUSTODIA SEQUESTRI DE ASKEBY.

J. miseracione etc. dilecto etc. Custodiam sequestri nostri in ecclesia parochiali de Askeby, nostre diocesis, vacante per mortem magistri Adam, nuper rectoris ejusdem, ad quam per dominum Robertum de Askeby, militem, verum patronum ejusdem, nobis legitime presentatus existis, tibi committimus per presentes teque in subdiaconatum in proximis ordinibus[1] ad titulum ipsius ecclesie ordinandum, quatenus jura permittunt, admittimus ad eandem. Data apud Rosam, ix kalendas Octobris pontificatus nostri anno sexto.

[*He is to be inducted thereto.*]

INDUCCIO EJUSDEM.

Johannes etc. decano etc. Quia magistro W. de B. custodiam sequestri nostri ecclesie de Askeby, per mortem magistri Adam le Franceys, nuper rectoris ejusdem, vacantis, commisimus,[2] vobis mandamus quatinus eundem magistrum W. in corporalem possessionem ejusdem ecclesie hac de causa inducatis et inductum legitime defendatis. Data apud Rosam, ix kalendas Octobris etc.

---

[1] Dec. 21, being the Saturday in Ember week.

[2] MS. "admisimus".

[*The Bishop is ordered to pay Henry de Percy 50 marks of the King's money towards the expenses of the troops defending Carlisle against the Scots.*]

BREVE REGIUM PRO DENARIIS HABENDIS.

Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia episcopo Karlioli, salutem. Mandamus vobis quod de denariis nostris quos habetis sine dilacione habere faciatis attornatum dilecti et fidelis nostri Henrici de Percy quinquaginta marcas in subvencionem expensarum hominum ejusdem Henrici in civitate nostra Karlioli commorancium pro defensione ejusdem civitatis contra inimicos nostros Scocie, recipientes ab eodem attornato litteras ipsius Henrici patentes recepcionem denariorum predictorum testificantes. Teste W. Conventrensi et Lichefeldensi episcopo, thesaurario nostro, apud Westmonasterium xxj die Octobris anno regni nostri vicesimo quinto.

[Fo. 20a.]

[ASBY R.—*Institution of William de Brampton.*]

INSTITUCIO RECTORIE DE ASKEBY.

J. etc. dilecto etc. magistro Willelmo de Brampton, subdiacono, salutem, gratiam, et benedictionem. Ad ecclesiam de Askeby, nostre diocesis, vacantem, ad quam nobis per dominum R. de [Askeby], militem, verum patronum ejusdem, es legitime presentatus, te admittimus et rectorem canonice instituimus in eadem, salvis in omnibus episcopalibus consuetudinibus et nostre Karliolensis ecclesie dignitate. Data Karlioli, xij kalendas Januarii anno Domini M° CC° nonogesimo septimo et pontificatus nostri vj^to^.

[*Gerard de Wypaus, parson of Greystoke, has made fine in Chancery for his fifth.*]

Edwardus etc. J. eadem gratia Karliolensi episcopo, salutem. Quia Gerardus de Wypaus, persona ecclesie de Greystock, finem fecit in cancellaria nostra pro quinta parte bonorum suorum et pro proteccione nostra et terris suis habendis, de anno regni nostri xxiiij°, per xxxvij li. vjs. et viijd. De quibus, solvit ad scaccarium nostrum xxxij li. vjs. viijd., et abbas de Gervalle, unus collectorum quinte partis bonorum ecclesiasticorum in archiepiscopatu Eboracensi, levare fecit ad opus nostrum centum solidos de bonis ecclesiasticis predicti Gerardi, vobis mandamus quod predictum G. pro predicta quinta parte bonorum ecclesie supradicte non distringatis

nec distringi permittatis, et si quid ab eo ea occasione levaveritis sine dilacione restitui faciatis eidem. Teste J. de Cobbeham apud Westmonasterium, xxviij die Januarii anno regni nostri xx° sexto. Per duas tallias de scaccario et litteras predicti abbatis patentes predictam recepcionem testificantes.

[*Ordination: the probable date being Saturday in Ember week, September 21, 1297.*]

ACOLITI.

Johannes de Melmorby.
Simon de Melmorby.
Hugo de Hayton.
Ricardus de Kyrkebrid.
Henricus Tannator.
Adam de Levigton.
Johannes de Walton.
Thomas de Brunfeld.
Thomas de Wrangham.
Johannes de Brakenham.
Thomas de Rycardby.
Radulphus de Cringildick.
Thomas de Neuton.
Adam de Caldecotes.
Ricardus de Greystock.
Thomas de Crosseby.
Adam de Crosseby.
Rogerus filius Benedicti.
Adam de Penreth.
Robertus de Haloghton.

SUBDYACONI.

Robertus de Reymgton, ad titulum patrimonii.
Johannes de Kirkenni.
Henricus de Neuton, ad titulum v marcarum per T. de Hoton.
Adam de Melmorby, ad titulum xl solidorum per W. Munby.

DYACONI.

Frater Gilbertus de Sutheyk.
Rogerus de Wateby.
Johannes de Karliolo, ad titulum patrimonii.

PRESBITERI.

Magister Willelmus de Twysington, rector ecclesie de Aldingham.
Frater Radulphus de Lanercost.
Frater Robertus de Hawyk, } canonici de Hextildesham,
Frater Adam de Carliolo, }
Eboracensi sede vacante, per dimissorias capituli Eboraci.
Willelmus de Ricardby, ad titulum v marcarum per dominum J. de Vigeton.
Adam de Burg, ad titulum v marcarum per J. Sureys.
Willelmus de Penreth, ad titulum patrimonii.
Johannes de Quitteby, ad presentacionem archidiaconi.

[*Ordination: the probable date being Saturday, December 21, 1297.*]

ACOLITI.

Johannes Franceys. Adam Ward.

SUBDYACONI.

Magister Willelmus de Bampton, rector ecclesie de Askeby.

Johannes de Warzecopp, ad titulum quinque marcarum, per J. Sureys.

DYACONI.

Frater Johannes de Beverlaco.

Robertus de Reymgton, ad titulum patrimonii.

PRESBITERI.

Magister H. de Harcla, rector ecclesie de Dakre.

Frater Henricus de Castro.

Frater Petrus Scotus de eodem.

Frater Rogerus de Appelby.

[*Ordination, March 1, 1297-8.*]

CELEBRACIO ORDINUM DIE SABBATI IN PRIMA SEPTIMANA QUADRAGESIME ANNO DOMINI MILLESIMO CC° NONOGESIMO SEPTIMO.

ACOLITI.

Frater Johannes de Holmo.

Ricardus de Newerk.

Alanus de Bampton.

Johannes de Kirkebythor.

Robertus de Kirkeoswald.

Ricardus de Caldcotes.

Willelmus Lespec.

SUBDYACONI.

Frater Willelmus de Wedirhal.

Frater Johannes de Holand.

Frater Willelmus de Ulverston.

Frater Johannes de Holmo.

Frater Johannes de Coringham.

Ricardus de Doncastre, factus incola per moram decennalem, ad titulum xl solidorum per cartam J. le Spenser Karlioli.

DYACONI.

Frater Ricardus de Lancastre.

Frater Thomas Parles.

Frater Ricardus de Kendal.
Frater Walterus de Elmeley.
Frater Johannes de Barton.
Frater Ricardus de Knytton.
Johannes filius Albin de Appelby, ad titulum patrimonii.
Johannes de Warthcopp, per titulum v marcarum per cartam.
J. Sureys de Appelby.

PRESBITERI.

Dominus Robertus Boytard, rector ecclesie de Coythechirch. Laudanensis dyocesis, per dimissorias domini Laudanensis episcopi.
Frater Nicholaus de Cokirham.
Frater Willelmus Tanay.
Frater Willelmus de Beausty.
Frater Thomas de Camera.
Frater Rogerus de Hoton.
Frater Thomas Etheyene.
Frater Hugo de Gaynford.
Frater Johannes de Wirkington.
Frater Adam de Ulveston.
Frater Ricardus de Cokirham.
Dominus Rogerus Lewyn, ad titulum patrimonii, per dimissorias domini Dunolmensis.
Dominus Johannes de Carliolo, ad titulum quinque marcarum de camera Willelmi Prodom.
Dominus Alexander de Arthureth, ad titulum v marcarum per cartam J. filii Willelmi filii Yvonis de Karliolo.
Dominus Willelmus de Hexelsham, ad titulum.

[DUFTON CHURCH.—*Institution of Henry, called Waleys.*]

Memorandum quod xviij kalendas Julii anno etc. nono et pontificatus J. episcopi septimo institutus fuit Henricus dictus Waleys in ecclesia de Dufton, Karliolensis diocesis, et transmissa fuit littera archidiacono Karlioli super inductione facienda.[1]

[THURSBY CHURCH.—*R. de Abindon is given charge of the sequestration.*]

CUSTODIA SEQUESTRI DE THORESBY.

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio magistro R. de Abindon, subdiacono, salutem, gratiam,

[1] Underneath has been written "Institucio rectoris ecclesie de Adingham".

et benedictionem. Ad ecclesiam de Thoresby, nostre diocesis, vacantem, ad quam per dominum W. de Boyvill, verum patronum ejusdem, nobis legitime presentatus existis, te admittimus tibique custodiam ejusdem committimus per presentes, quousque eam duxerimus revocandam. Data Karlioli, vj idus Septembris anno Domini M° CC° nonogesimo octavo et pontificatus nostri septimo.

[Royal Writ.—*Isaac, parson of Bowes, owes 8s. 8d. for a hue and cry, and Robert de Musegrave, parson of Brigham, 40s. and 60s. for a false claim.*]

Edwardus etc. venerabili in Christo patri etc. Quia Isaac, persona ecclesie de Bowes, et Robertus de Musegrave, persona ecclesie de Brigham,[1] clerici sunt et non habent laica feoda unde aliquod debitum levari potest, prout vicecomes noster comitatus Cumbrie testificavit coram baronibus de scaccario nostro super compotum suum ultimo ad idem scaccarium redditum, vobis mandamus quod de bonis suis ecclesiasticis que habent in episcopatu vestro levari faciatis denarios subscriptos, videlicet, de predicto Isaac viij[s.] viijd., quos nobis debet pro utesio levato, et de predicto Roberto xls., quos nobis debet pro falso clamio, et lxs., quos idem Robertus nobis debet pro eodem ; ita quod denarios predictos habeatis ad scaccarium nostrum apud Eboracum in crastino Sancti Nicholai nobis solvendos, et hoc breve. Teste J. de Cob[beham] apud [Westmonasterium], xxiiij die Octobris anno regni nostri xxvj^to^.

[Fo. 20b.]

[*Invoices of three cargoes of grain brought from Ireland for the provisioning of Carlisle Castle, of which the Bishop was keeper. See Raine's "Letters and Papers", p. 136.*]

Transcriptum littere burgensium de Drocheda transmisse Episcopo Karlioli, custodi castri Karlioli.

Venerabili discrecionis viro, constabulario castri Karlioli, Hugo Morice et Gerardus filius Johannis, cives de Drocweda, salutem in Domino. Ex parte venerabilis viri domini Willelmi de Estden, thesaurarii domini regis in Hibernia, mittimus vobis per Teobald de Barton, magistrum navis que vocatur la Mariote de Drogtheda, sexaginta quarteria frumenti et sexaginta et duodecim quarteria avenarum, per mensuram Londoniensem, ad municionem castri

[1] These two churches, however, were in the archdeaconry of Richmond and diocese of York.

domini regis predicti, rogantes quatinus dictum bladum recipiatis et de numero quarteriorum sic receptorum litteras vestras testimoniales per predictum Theobald nobis mittatis. In cujus rei testimonium sigillum communitatis de Drocheda presentibus fecimus apponi. Data apud Drocheda, die Martis proxima ante festum Sancti Petri in cathedra anno regni regis E. xxvj.

ALIA LITTERA TRANSMISSA DE DUBLIN.

Nobili viro, constabulario domini regis Anglie de Karliolo, Johannes le Deter, major Dublin, et Henricus de Walton, camerarius scaccarii Dublin, attornati reverendorum virorum dominorum J. Wogan, justiciarii Hibernie, et Willelmi de Estden, thesaurarii ibidem, salutem. Mittimus vobis ad municionem castri predicti in navi Sancte Crucis de Drocheda, unde Selman King est magister, quadraginta quarteria frumenti, viginti quarteria brasii frumenti, et quadraginta quarteria brasii avenarum, per mensuram Londoniensem ; rogantes quatinus dicta bladum et brasium recipiatis et litteras vestras testimoniales de aquietancia per presencium latorem nobis inde mittatis. De quibus vero blado et brasio est una pars cirographi in manu latoris presencium, et alia pars in manu predicti magistri. In cujus rei testimonium has litteras nostras vobis mittimus patentes, sigillis prepositure Dublinensis et nostris signatas. Data Dublin, xxv die Februarii anno regni regis Edwardi xxvj^to.

TERCIA LITTERA TRANSMISSA DE HIBERNIA.

Nobili viro, constabulario domini regis Anglie de Karliolo, Johannes le Deter, major Dublin, et Henricus de Walton, camerarius scaccarii Dublin, attornati reverendorum virorum dominorum J. Wogan, justiciarii Hibernie, et Willelmi de Estden, thesaurarii ibidem, salutem. Mittimus vobis ad municionem castri predicti in nave que vocatur la Gabriel de Drogheda, unde Ricardus Tromper est magister, quadraginta quarteria frumenti, triginta quarteria brasii frumenti, et sexaginta quarteria brasii avenarum, per mensuram Londoniensem ; rogantes quatinus dicta bladum et brasium recipiatis et litteras vestras testimoniales de aquietancia per presencium latorem nobis inde mittatis. De quibus vero blado et brasio est una pars cyrographi in manu latoris presencium, et alia pars in manu predicti magistri. In cujus rei testimonium has litteras nostras vobis mittimus patentes, sigillis prepositure Dublinenis et nostris signatas. Data Dublin, xxv die Februarii anno regni regis E. vicesimo sexto.

Et porrecte fuerunt predicte tres littere J. episcopo Karlioli, custodi castri ejusdem, die Sanctarum Perpetue et Felicitatis in eodem castro post prandium, anno regni regis E. supradicto.

[*The Bishop's debts at the Exchequer, after deductions, amount to £50.*]

STALLAMENTUM DEBITORUM J. EPISCOPI IN SCACCARIO.

Memorandum quod inventur in rotulo de anno xxj quod Radulphus episcopus tenebatur domino Regi in Ciij libris et dimidia marca, quas episcopus nunc determinavit per breve regium apud Novum Castrum super Tynam anno xxj° in hac forma: In rotulo xxj° debet C et iij libras et dimidiam marcam; de quibus allocantur eidem eodem rotulo xxvj libre et j marca; et in rotulo de anno xxiiij^to^ allocantur eidem xxvj libre, j marca; et debet l libras.

[*An inquisition to be made concerning lands in Lincolnshire, the seisin of which has been recovered by John, Bishop of Carlisle, against Robert Mervyn of Maring.*]

BREVE REGIUM VICECOMITI LINCOLNIE.

Edwardus etc. vicecomiti Lincolnie, salutem. Scias quod Johannes episcopus Karlioli in curia nostra coram justiciariis nostris apud Westmonasterium recuperavit seysinam suam versus Robertum Mervyn de Maring de uno messuagio, centum et duabus acris terre, et novem acris prati cum pertinenciis, per defectum ipsius Roberti; set quia dubitatur de fraude inde inter eos prelocuta contra statutum nostrum, quo cavetur ne terre vel tenementa de cetero ad manum mortuam deveniant quoquomodo, tibi precipimus quod venire facias coram justiciariis nostris apud Eboracum in octabis Sancti Johannis baptiste duodecim tam milites quam alios liberos et legales homines de visineto predicto, quorum quilibet habeat centum solidos terrarum, tenementorum, vel reddituum per annum ad minus, per quos rei veritas melius sciri poterit et qui nec predictum Johannem nec predictum Robertum aliqua affinitate attingant, et ad recognoscendum super sacramentum suum quale jus predictus Johannes episcopus habet in predictis tenementis et quis predecessorum suorum fuerunt[1] inde in seysina, ut de jure ecclesie sue Beate Marie Karlioli predicte, et interim tenementa illa in manum nostram capias; et quod de exitibus eorumdem

[1] *Sic.*

nobis respondeas ad scaccarium nostrum, ita quod neuter eorum ad ea manum apponat. Et interim scire facias capitalibus dominis feodi illius, mediatis et immediatis, quod tunc sint ibi audituri vel recognituri, si voluerint; et habeas nomina juratorum et hoc breve. Teste J. de Metingham apud Westmonasterium, viij die Maii anno regni nostri vicesimo sexto.

[Long Marton R.—*The rector having become blind, W. Bonkes is put in charge as coadjutor.*]

Custodia ecclesie de Merton.

Johannes etc. dilecto in Christo filio magistro W. Bonkes, salutem, gratiam, et benedictionem. De tua probitate, industria, et laudabili prudencie excellencia intime confidentes, dilecti filii nostri in Christo domini W. de C. rectoris ecclesie de Merton, nostre diocesis, visu oculorum, proch dolor! jam privati, ad ipsius relevamen et bonorum suorum ecclesiasticorum conservacionem urgente nos justicia, auctoritate ordinaria te coadjutorem facimus per presentes et deputamus custodem, tibi firmiter injungentes ut erga dominum Willelmum, qui semper habuit se honeste, et ipsius bona tam caute te habeas et discrete ut personam tuam tamquam bene meritam majori gratia teneamur prosequi et favore; presentibus quam diu idem Willelmus vixerit valituris. Data apud Craystok, kalendis Augusti anno Domini M° CC° nonogesimo octavo.

[Thursby R.—*Presentation of Alexander de Pundsoneby, the patron renouncing his power of varying.*]

Venerabili in Christo patri J. Dei gratia Karliolensi episcopo W. de B., miles, salutem cum omni reverencia et honore debitis tanto patri. Ad ecclesiam de Thoresby, vacantem et ad presentationem meam spectantem, dilectum mihi in Christo magistrum Alexandrum de Pundsoneby, clericum, ad titulum ejusdem proximis ordi[nibus] . . . bris ad sacros ordines promovendum, vestre paternitati presento per presentes, supplicans humiliter et devote quatinus eundem clericum ad predictam ecclesiam admittere velitis et canonice, si placet, dignemini instituere in eadem. Valeat vestra paternitas per tempora diuturna.—Beneficio etiam variandi, laicis patronis a jure indulto, expresse renuncians per presentes.—Data apud Thoresby, in crastino Sancti Bartholomei apostoli anno Domini M° CC° nonogesimo octavo.

[Fo. 21a.]

[*William de Burdun, rector of Musgrave, is granted licence to study for seven years, power being reserved to the Bishop to appoint a vicar, with suitable portion, during his absence.*]

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Willelmo de Burdun, rectori ecclesie de Musegrave, nostre diocesis, subdiacono, salutem, gratiam, et benedictionem. Zelum laudabilem quem ad studendum votive te asseris concepisse ut eo melius gregem tibi commissum regere valeas et curare paterno affectu multipliciter commendantes, ut a tempore regiminis tibi commissi in ecclesia tua predicta per septem annos in susceptis ordinibus studio litterarum libere insistere et fructus ecclesie tue predicte percipere valeas, et hujusmodi studio sic insistens ad ulteriores ordines minime promoveri tenearis (presertim cum etas florida in te vigeat et alias ad id habilis existas et te bene habeas et honeste), tecum auctoritate constitucionis novelle super hoc edite dispensamus, salva nobis potestate juxta dicte constitucionis exigenciam, dicto septennio sic durante, vicarium preficere in eadem et eidem congruam porcionem de proventibus ipsius ecclesie assignare, per quem cura animarum sollicite fiat ac hospitalitas teneatur et ipsa ecclesia debitis obsequiis non fraudetur; proviso quod in sinodis et aliis convocacionibus cleri nostri per nos seu . . officialem nostrum faciendis ydoneum responsalem interim habeas loco tui. Data Karlioli, xij kalendas Februarii anno Domini M° CC° nonogesimo octavo et pontificatus nostri septimo.

[*The King pardons the Bishop for taking a buck in the Forest of Inglewood.*]

PERDONACIO TRANSGRESSIONIS IN FORESTA.

Rex justiciariis suis proximo itinere ad placita foreste in comitatu Cumbrie, salutem. Sciatis quod de gratia nostra speciali perdonavimus venerabili patri J. Karliolensi episcopo et hominibus suis transgressionem quam fecerunt capiendo sine licencia nostra unum damum in foresta nostra de Engelwode, anno regni nostri xxvij°; et ideo vobis mandamus quod ipsum episcopum aut homines predictos ad capcionem dami predicti secum existentes occasione transgressionis predicte coram vobis itinere predicto non molestetis in aliquo seu gravetis. Teste Rege apud Wezerby, xiiij die Januarii.

[*The King, at the instance of Bishop Halton, grants to the bailiffs and men of Carlisle the liberty of taking tolls for five years on certain articles brought to market in the city, for the purpose of raising money for the repair of the bridge. See Raine's "Letters and Papers", p. 139.*]

TRANSCRIPTUM BREVIS PONTAGII.

Edwardus etc. ballivis et probis hominibus ville sue Karlioli, salutem. Sciatis quod ad instantiam venerabilis patris J. Karliolensis episcopi et ad majorem securitatem hominum per pontem Karlioli transeuncium concessimus vobis, in auxilium reparacionis et emendacionis ejusdem pontis, quod a die confectionis presencium usque ad finem quinque annorum proximo sequencium plene complendorum capiatis in eadem villa de rebus venalibus ad dictam villam venientibus, per manus illius vel illorum quem vel quos idem episcopus ad hoc deputat, consuetudines subscriptas: videlicet, de quolibet summagio bladi venalis, cujuscunque generis sit, aut brasii, unum quadrantem; de quolibet equo et equa, bove et vacca, venali, unum obolum; de quolibet corio equi et eque, bovis et vacce, frisco, salito, aut tannato, venali, unum quadrantem; de v baconibus venalibus, unum obolum; de decem pernis venalibus, unum obolum; de x ovibus, capris, vel porcis venalibus, j denarium; de x velleribus venalibus, unum obolum; de qualibet centena pellium ovium, lamicarum, et caprarum, venali, unum denarium; de qualibet centena pellium agnorum, capriolorum, leporum, cuniculorum, vulpium, catorum, et squirellorum, venali, unum obolum; de qualibet centena grisei operis venali, sex denarios; de quolibet quarterio salis venali, unum quadrantem; de quolibet summagio panni venali, unum obolum; de quolibet panno integro vendito, valoris quadraginta solidorum, unum obolum; de quolibet trussello pannorum venali, ducto per carectas, tres denarios; de qualibet centena pannorum de wrsted venali, duos denarios; de qualibet centena linee tele venali, unum obolum; de qualibet centena linee tele de Aylesham venali, unum denarium; de quolibet chef de sandall afforciato venali, unum denarium; et de alio cendall, unum obolum; de qualibet centena mulvell saliti aut duri piscis venali, duos denarios; de qualibet carecta piscis marini vendita, quatuor denarios; de quolibet summagio piscis marini vendito, unum obolum; de quolibet salmone vendito, unum quadrantem; de qualibet duodena lampadum venali, unum denarium; de quolibet miliari allecum venali, unum quadrantem; de quolibet summagio cinerum venali, unum obolum; de quolibet summagio mellis venali, unum denarium; de quolibet sacco lane venali, duos denarios; de

qualibet carecta tanni venali, per ebdomadam, unum denarium ; de averiis de pondere, scilicet de centena, unum denarium ; de qualibet pisa sepi et uncti venali, unum denarium ; de quolibet quarterio warde venali, duos denarios ; de duobus miliaribus albei aut ceparum venalibus, unum obolum ; de qualibet bala cordewani venali, tres denarios ; de qualibet centena bordi venali, unum obolum ; de qualibet mola venali, obolum ; de qualibet centena fagottorum venali, unum quadrantem ; de quolibet miliari turbarum, unum quadrantem ; de qualibet carecta busce aut meremii venali, per ebdomadam, unum obolum ; de qualibet centena stagni, eris, et cu[pri], venali, duos denarios. Et ideo vobis mandamus quod predictas consuetudines usque ad finem termini predicti capiatis, sicut predictum est, ita quod denarii inde provenientes in reparacionem et emendacionem pontis illius, juxta ordinacionem prefati episcopi, ponantur ; completo autem termino dictorum quinque annorum dicte consuetudines penitus cessent et deleantur. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes, per predictos quinque annos duraturas. Teste meipso apud Wezerby, xiiij die Januarii anno regni nostri xxviij°. Per ipsum regem, nunciante W. Conventrensi et Lichfeldensi episcopo.

[*Letter of thanks for a gift of lampreys.*]

Salutem et quicquid potest in sinceris affectibus affectio diligentis. In oblivionis transferri exilium minime consuevit quod includunt precordia solidi amatoris. Licet, karissime, locali adversante distancia visui vestro corporeo subesse interdum presencialiter nequeamus, in lampredum tamen annulo nobis ex vestra liberalitate missarum vestris precordiis presentes existimus ; super quo vestre liberalitati ex debito assignamus adcumulatum cumulum gratiarum. Profecto desiderio desideramus ea facere que vobis grata consistunt, in quibus nos vestris habebitis beneplacitis expeditos. Conservet vos Altissimus ad regimen ecclesie sue sancte per tempora feliciter successiva. Data etc.

[*Dispensation to Henry, rector of Dufton, for two years ; to study.*]

Memorandum quod dispensatum est cum domino Henrico, rectore ecclesie de Dufton, quod stare possit in susceptis ordinibus per biennium a tempore regiminis sibi commissi et in studio, dum tamen bene et honeste se habuerit ; et super hoc habet litteram, et est data ejusdem viij kalendas Marcii anno suprascripto.

[Fo. 21b.]

[*Summons of the Bishop and Clergy to Parliament.*]

Edwardus Dei gratia rex Anglie etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia etc., salutem. Quia, ad salvacionem corone nostre regie et communem utilitatem populi regni nostri, secunda die Dominica Quadragesime proximo futura Londoniis parleamentum tenere et vobiscum et cum ceteris prelatis, necnon et magnatibus et proceribus ejusdem regni nostri, super negociis nos et idem regnum contingentibus speciale colloquium habere volumus et tractatum, vobis mandamus in fide et dilectione quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod ad predictos diem et locum personaliter intersitis nobiscum et cum ceteris prelatis, magnatibus, et proceribus predictis, super dictis negociis tractaturi vestrumque consilium impensuri; premunientes priorem et capitulum ecclesie vestre, archidiaconum, totumque clerum vestre dyocesis, facientesque quod idem prior et archidiaconus in propriis personis suis et dictum capitulum per unum idemque clerus per duos procuratores idoneos, plenam et sufficientem potestatem ab ipsis capitulo et clero habentes, una vobiscum intersint modis omnibus tunc ibidem ad faciendum, et consenciendum hiis, que tunc de communi consilio pro utilitate dicti regni favente Deo ordinari contigerit vel etiam provideri. Et hoc, sicud nos et honorem nostrum regnique predicti commodum diligitis, nullatenus omittatis. Teste me ipso apud Berewik super Tuedam, xxix die Decembris anno regni nostri xxviij°.

[*The King intends to be at Carlisle with his army on June 24, on his way to Scotland, and orders the Bishop to be ready with his men to join him there. See Raine's "Letters and Papers", p. 138.*]

Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gratia etc., salutem. Quia, ad salvacionem corone nostre regie communemque magnatum et procerum ac tocius populi nostri regni utilitatem, necnon ad damna, scandala, et pericula que ex Scotorum inimicorum et rebellium nostrorum rebellione, si ipsam diucius sustineri contingeret, possent accidere, prout tam preteritum tempus quam presens edocent, salubriter precavenda, ordinavimus et proponimus, Domino concedente, esse in proximo festo Nativitatis Sancti Johannis baptiste apud Karliolum cum equis et armis et toto servicio nobis debito proficiscendum exinde contra dictos Scotos: ad quorum rebellionem, perfidiam, et nequiciam viriliter et potenter cum Dei auxilio reprimendam vobis mandamus, in fide et dilectione quibus nobis tenemini firmiter injungentes, quod totum servicium quod nobis debetis habeatis ad nos, ad predictos diem et

locum, equis et armis bene munitum et paratum ad proficiscendum nobiscum contra Scotos predictos ad induratas maliciam et rebellionem ipsorum potenter et viriliter conterendas. Et hoc nullatenus omittatis. Teste me ipso apud Berewik super Tuedam, xxix die Decembris anno regni nostri xxviij°.

[EDENHALL V.—*Institution of John de Ludam, on the presentation of the Prior and Convent of Carlisle, who assign an endowment for the vicarage.*]

Johannes miseracione etc. archidiacono suo Karlioli, salutem, gratiam, et benedictionem. Quia Johannem de Ludam, diaconum, ad vicariam ecclesie parochialis de Edenhal, nostre dyocesis, ad presentacionem religiosorum virorum prioris et conventus ecclesie Beate Marie Karlioli, patronorum ejusdem (qui totum altaragium ejusdem ecclesie et medietatem terre et prati de Edenhal ac quatuor libras argenti, de camera ipsorum prioris et conventus singulis annis percipiendas, eidem vicarie perpetuo assignarunt), admisimus gratiose ipsumque vicarium perpetuum instituimus, vobis mandamus firmiter injungentes quatinus ipsum J. in corporalem possessionem ejusdem vicarie per vos aut alium inducatis et inductum legitime defendatis. Data Karlioli, vj kalendas Marcii anno Domini M° CC° nonagesimo nono et pontificatus nostri anno octavo.

[*Ordination, March 26, 1300.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI J. DEI GRATIA KARLIOLENSIS EPISCOPI DIE SABBATI QUA CANTATUR "SICIENTES" ANNO DOMINI M° CCC°.

SUBDIACONUS.

Ricardus, rector ecclesie de Skirpinbek, Eboracensis, per litteras dimissorias capituli Eboraci, sede ejusdem vacante.

DIACONUS.

Willelmus dictus Bereman, per litteras dimissorias capituli Eboraci, sede ejusdem vacante, ad presentacionem domini Willelmi de Mulcaster et, nihilominus, per titulum quinque marcarum sibi concessarum per Adam de Haverington.

PRESBITERI.

Frater Radulphus de Elredby,
Frater Alanus de Malteby,
Frater Johannes de Lutton,
} monachi de Wyteby,

per litteras dimissorias capituli Eboraci, sede ejusdem vacante.

Dominus Johannes de Ludham, vicarius de Edenhal.

[*Bond from the Bishop concerning provisions and wine received by him from the King's store at Carlisle.*]

Omnibus Christi fidelibus ad quos presentes littere pervenerint J. Dei gratia Karliolensis episcopus, salutem in Domino. Noveritis nos teneri domino Edwardo, illustri regi Anglie, in sexaginta quarteriis frumenti, ducentis quarteriis avene, et sex doleis vini, que recepimus de stauro ejusdem domini regis existente apud Karliolum per manus magistri R. de Abindone, solvendis eidem domino regi quandocunque super hoc fuerimus requisiti. In cujus rei testimonium presentibus litteris sigillum nostrum apposuimus. Data apud Karliolum, xij die Aprilis anno regni regis Edwardi supradicti vicesimo octavo.

[*The advowson of Brough-under-Stainmore.*]

Breve de processu de Burg veniendo.

Rex thesaurario et camerario suis, salutem. Quia quibusdam certis de causis volumus certiorari super recordo et processu loquele que fuit coram Thoma de Weyland et sociis suis, nuper justiciariis nostris de banco, per breve nostrum inter Radulphum quondam episcopum Karlioli, petentem, et Isabellam de Clifford et Idoneam de Leyburn, inpedientes, de advocatione ecclesie de Burg subtus Steynmor, vobis mandamus quod scrutatis rotulis predicti Thome qui sunt in thesauraria nostra sub custodia vestra, ut dicitur, recordum et processum loquele predicte cum omnibus ea tangentibus nobis sub sigillo scaccarii nostri distincte et aperte sine dilacione mittatis, et hoc breve. Teste me ipso apud Westmonasterium, iiij die Aprilis anno regni nostri xxviij°.

[Fo. 22a.]

[*The Bishop's primary visitation of the Priory of Carlisle. Prior Adam is severely censured for his mismanagement of the house and its affairs.*]

Articulus objectus Adam priori Karlioli per J. Dei gratia Karliolensem episcopum in prima visitacione sua.

In Dei nomine, amen. Nos, Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus, dudum capitulum nostrum Beate Marie Karlioli ad speciale rogatum dilecti filii in Christo, Adam prioris ejusdem, tam in capite quam in membris auctoritate nostra ordinaria

visitantes et de statu ipsius monasterii intus et exterius, ut decuit, inquirentes per depositiones quorumdam canonicorum ipsius monasterii rite examinatorum (quarum copiam vobis, domine Prior, fieri fecimus et adhuc, si necesse sit, fieri volumus iterato) intelleximus quod vos, domine Adam prior dicti capituli nostri, in correctionibus faciendis de canonicis vestris estis nimis negligentes et remissi contra statuta ordinis, aliquibus differendo et aliquos contra morem nimis graviter puniendo, ob quod ordo male servatur. Item quod familia vestra, vos domine Prior, est nimis honerosa hiis diebus. Item quod vos, domine Prior, in obedienciariis preficiendis et ammovendis et aliis tractatibus et negociis monasterium contingentibus usi estis consilio fratrum Roberti Karlioli, Willelmi de Hautewysil, et Willelmi de Melburne, consilio aliorum vel seniorum vel saltem majoris partis capituli contra decreta sanctorum patrum spreto totaliter et omisso. Item quod vos, domine Prior, ad regimen dicti prioratus estis insufficientes hiis diebus, pro eo quod ob vestrum defectum et inpericiam ordo non servatur inter fratres vestros, negocia domus non prosequimini, ut deceret, et bona domus per familiam vestram nimis honerosam et parentes vestros ultra modum devastantur. Item quod vos, domine Prior predicte, non absque nota proprietatis appropriando vobis perquisita curie vestre gersumas et approvyamenta viridis cere recepistis; grangiam de Neubigging in manibus vestris tenetis et per triennium et amplius tenuistis, et exitus ejusdem recepistis et expendistis pro vestre libito voluntatis, contra voluntatem conventus vestri seu majoris partis ejusdem; compotum de hiis non reddidistis, contra statutum Legati de raciociniis reddendis editum temere veniendo; et, quod pejus est, sic percepta in usus vestros proprios et privatos contra votum vestre professionis, si est ita, damnabiliter convertendo. Item quod vos, domine Prior, lucrum proveniens ex mercatura, quam frater W. de Melburne ex vestra conscientia et mandato exercuit et fecit, vina et alias merces emendo et vendendo, recepistis et vobis ipsis appropriastis et in usus monasterii minime convertere voluistis seu compotum curastis reddere de eodem. Item quod cum vos, domine Prior, de diversis tenentibus monasterii vestri predicti per vices viginti septem libras sterlingorum et amplius per viridem ceram, per vos vel per alium, ad opus vestrum recepistis et in usus vestros proprios et privatos convertistis, thesaurarius et barones de scaccario domini regis predictas viginti septem libras de bonis communibus domus levaverunt, nec vos, domine Prior, de hujusmodi vestris privatis receptis de

dicta summa domino regi satisfacere voluistis, in grave dampnum ipsius monasterii et gravamen. Item quod vos, domine Prior, W. clericum, seminatorem discordie inter vos et fratres vestros, in obsequio vestro contra voluntatem conventus vestri, vel saltem majoris partis ejusdem, tenuistis per magna tempora et adhuc tenetis. Item quod vos sine consensu et voluntate conventus vestri, vel saltem majoris partis ejusdem, domino Stephano, rectori de Castelkayrok, cum uno garcione de bonis domus vestre corrodium, sive victualia pro uno anno, minus provide concessistis pro quatuor libris, quas ab eo pre manibus recepistis, et tamen (ut dicitur) in utilitatem monasterii vestri dictam pecuniam minime convertistis. Item quod vos, domine Prior, domos et curias maneriorum vestrorum de Corbrigg et Wyden ad vestrum monasterium spectantes, sine consensu et scientia conventus vestri vel majoris partis ejusdem, dimisistis ad firmam, ad grave dampnum monasterii vestri pro eo precipue quod dicte domus non sustentantur, ut deberent. Item cum magister W. de Louther vobis nomine monasterii vestri centum marcas, ut dicitur, gratiosius mutuavit, jam est diu ac dominus Robertus, quondam prior monasterii vestri, post cessionem suam in thesaurariam vestri monasterii de bonis ejusdem monasterii ducentas libras de vetere moneta et quinquaginta marcas de nova moneta, et post cessionem suam per vices clxxv marcas in utilitatem domus vestre convertendas dimisit liberaliter et donavit, major pars conventus ignorat quo devenit magna pars pecunie antedicte, presertim cum coram senioribus de capitulo vestro compotum de ipsa pecunia hactenus non fuit redditum, ut deberet. Item quod vos, domine Prior, quamdam navem superfluam anno preterito sumptibus domus fieri fecistis et lucrum quod provenit hactenus ex ea vobis appropriastis. Item quod per negligenciam vestram, domine Prior, et elacionem Roberti de Warthewik, senescalli vestri, domus vestra habet magnam indignacionem patrie et vicinorum; et quod vos, domine Prior, non compacimini confratribus infirmis, et raro vel nuncquam eos in suis infirmitatibus visitatis. Item quod vos, domine Prior, ea que in vestris capitulis cotidianis ut secreta ordinis aguntur aliquociens et tractantur, non absque nota prevaricacionis in camera vestra et alibi coram laicis minus provide publicatis, in ordinis vestri et regularis discipline opprobrium et scandalum manifestum. Super quibus omnibus et singulis ad vestri monasterii et persone vestre correctionem, utilitatem, et reformacionem ex officii nostri debito contra vos procedere intendimus juxta canonum instituta et statuere quod est justum.

SUPER CONTENTIS IN DICTO ARTICULO: SUPERSEDERE VOLENTES AD PRESENS.—Quo optento, post diversos tractatus ob affectionem quam erga vos, domine Prior, habuimus et habemus et, ad instanciam magistri Adam de Esingwald, vos monemus et obsecramus in Domino quatinus circa correctionem premissorum de cetero vos taliter habeatis ne contra vos super hiis vel eorum aliquo procedere compellamur.

[CARLATTON CHURCH.—*Induction by proxy, and subsequent institution of Robert de London.*]

Memorandum quod, nonis Octobris anno etc. CCC° primo et pontificatus nostri decimo, admissus et inductus est Robertus de London, subdiaconus, in corporalem possessionem ecclesie de Carlaton[1] per Alanum de Brunighill, procuratorem suum litteratorie constitutum, et directa fuit littera archidiacono super inductione facienda, apud Lanercost, die supradicto.

Ita quod veniat facturus obedienciam et curam admissurus, cum fuerit[2] legitime requisitus. Postea venit apud Horncastrum, in festo Sancti Gregorii pape anno Domini M° CCC° primo, et institucionem recepit et fecit obedienciam.

[BAMPTON V.—*Institution of Roger de Barton, and taxation of the vicarage.*]

INSTITUCIO FRATRIS ROGERI DE BARTON VICARIE DE BAMPTON.[3]

Johannes miseracione divina etc. dilecto in Christo filio fratri Rogero de Barton, salutem, gratiam, et benedictionem. Ad vicariam ecclesie parochialis de Bampton, nostre diocesis, vacantem, ad quam per religiosos viros abbatem et conventum de Hepp, veros patronos ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis et perpetuum vicarium instituimus in eadem, salva ecclesie nostre cathedralis Karlioli in omnibus dignitate. Data apud Rosam, iij idus Maii anno Domini M° CCC° et pontificatus nostri octavo.

Et taxatur vicaria predicta de Bampton ad viij li. vjs. viijd.; de quibus idem vicarius sustinebit seipsum et unum presbiterum secularem; cetera vero honera ordinaria et extraordinaria quo-

---

[1] A parish in the barony of Gilsland. Only the site of the church is now left. See Chancellor Prescott's *Register of Wetherhal*, p. 298, *n.*

[2] MS. "fuit".

[3] Note in MS. in a later hand: "Ordinacio vicarie de Bampton".

cunque modo contingencia et subsidia concessa vel in posterum concessenda abbas et conventus de Hepp inperpetuum sustinebunt; pro quibus viij li. vjs. viijd. omnes obvenciones altaragii et minute decime ipsius ecclesie, exceptis lana et agnis et decima bladi, eidem vicario et suis successoribus totaliter assignantur.

[Fo. 22b.]

[*Pope Boniface grants an indulgence to all who shall visit Rome in this Jubilee year. See Raine's "Letters and Papers", p. 141.*]

INDULGENCIA PAPE ANNO JUBILEO.

Bonefacius episcopus, servus servorum Dei, ad certitudinem presencium et memoriam futurorum. Antiquorum habetur fida relatio quod accedentibus ad honorabilem basilicam principis apostolorum de Urbe concesse sunt remissiones magne et indulgencie peccatorum. Nos, igitur, qui juxta officii nostri debitum saltem appetimus et procuramus libencius singulorum hujusmodi remissiones et indulgencias, omnes et singulas, ratas et gratas habentes, ipsas auctoritate apostolica confirmamus, approbamus et etiam innovamus et presentis scripti patrocinio communimus; ut, cum beatissimi Petrus et Paulus apostoli eo amplius honorentur quo ipsorum basilice devocius fuerint a fidelibus frequentate et fideles ipsi spiritualium largicione munerum ex hujusmodi frequentacione magis senserint se refectos, nos de omnipotentis Dei misericordia, eorundem apostolorum Ejus meritis et auctoritate confisi, de fratrum nostrorum consilio et apostolice plenitudine potestatis omnibus in presenti anno M°CCC°, a festo Natalis Domini nostri Jesu Christi preterito proxime inc[h]oato, et in quolibet anno centesimo secuturo, ad basilicas ipsas accedentibus reverenter, vere penitentibus et confessis, vel qui vere penitebunt et confitebuntur in hujusmodi presenti et quolibet centesimo secuturo annis, non solum plenam et largiorem, immo plenissimam, omnium concedimus veniam peccatorum; statuentes ut qui voluerint hujus indulgencie a nobis concesse fore participes, si fuerint Romani, ad minus triginta diebus continuis vel interpellatis, et saltem semel in die; si vero peregrini fuerint aut forenses, modo simili diebus xv, ad basilicas easdem accedant unusquisque, cum plus merebitur et indulgenciam efficacius consequetur qui basilicas ipsas amplius et devocius frequentabit. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre confirmacionis, approbacionis et innovacionis, concessionis et constitucionis, infringere vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignacionem omni-

potentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum se noverit incursurum. Data Laterani, xiiij kalendas Martii pontificatus nostri anno sexto.

[*William de Cumb's debt to the executors of Isabella de Clifford.*]

BREVE REGIUM.

Edwardus etc. venerabili in Christo patri, etc. Mandamus vobis, sicut pluries, quod de bonis et catallis Willelmi de Cumb ecclesiasticis, que idem Willelmus habet in episcopatu vestro predicto, fieri faciatis vij libras, quas debet Johanni de Sancto Johanne et sociis suis, executoribus testamenti Isabelle de Clifford, defuncte, de quodam debito x librarum, et quas iidem executores in curia nostra coram baronibus de scaccario nostro per considerationem ejusdem curie nostre recuperaverunt versus predictum Willelmum, prout nobis constat per inspectionem rotulorum de eodem scaccario nostro ; ita quod denarios illos habeatis per aliquem de vestris ad predictum scaccarium nostrum apud Eboracum in crastino Sancti Johannis baptiste prefatis executoribus solvendos. Et sciatis quod, nisi hoc mandatum nostrum plene exequamini, nos ad baroniam vestram graviter capiemus. Et remittatis ibi tunc hoc breve. Teste W. de Carleton apud Eboracum, viij die Junii anno regni nostri xxviij. Per rotulos placitorum de anno xxiiij^to^.

Et retornatum fuit breve per Thomam de Wardecopp quod non habuit nisi bladum in terra ad valenciam xl solidorum, quod vendi nondum potuit.

[*The friars (Dominican and Franciscan) having encroached on the privileges of the secular and parochial clergy as to preaching, hearing confessions, enjoining penances, granting absolution, and burying the dead, the Pope makes a compromise between the parties.*]

BULLA CONTRA FRATRES.

Bonefacius etc. ad perpetuam rei memoriam. Super cathedram preeminencie pastoralis divina disponente clemencia constituti, etsi multis et arduis, que in amplum Romane curie alveum undique confluunt quasi torrens, pergravemur negociis, curis excitemur innumeris, cogitacionibus plurimis detrahamur, circa idem tamen ferventibus votis intendimus, vacamus instancius, ac operose sollicitudinis studium impertimur, ut ad muneris divini gloriam, exaltacionem catholice fidei, et profectum fidelium animarum, precisis radicitus desideriorum sepibus et litigiorum amfractibus omnino subductis, inter ecclesiarum antistites ad curam et regimen

gregis dominici deputatos ceterasque personas, quas ordo clericalis includit, pacis tranquillitas vigeat, fervor caritatis exestuet, invalescat concordie unitas, divinorum idemptitas perseveret. Scimus, enim, et ex evidencia facti colligimus quod non nisi pacis in tempore bene colitur pacis Auctor, nec ignoramus quod dissensiones et scandala pravis actibus aditum preparant, rancores et odia suscitant, illicitis moribus ausum prebent. Abolim siquidem inter prelatos et rectores seu sacerdotes ac clericos provincialium ecclesiarum per diversas mundi provincias constitutos, ex parte una, et predicatorum et minorum ordinum fratres, ex altera, pacis emulo satore zizannie procurante, gravis et periculosa discordia extitit suscitata super predicacionibus fidelibus faciendis, audiendis eorum confessionibus, penitenciis injungendis eisdem, et tumulandis defunctorum corporibus, qui apud fratrum ipsorum ecclesias sive loca noscuntur eligere sepulturas. Nos, autem, pii patris more laudabili moleste ferentis incomoda filiorum, redeuntes ad exacte consideracionis examen ac infra pectoris claustra sollicite revolventes quam sit plena periculis, quam onusta dispendiis, quamque in divine Majestatis conspectu reddatur exosa discordia supradicta, et propterea intendentes paterne solicitudinis studio illam prorsus evellere ac omnimodo[1] submovere, nullis unquam futuris temporibus (auctore Domino) suscitandam, grandique desiderio cupientes ut hujusmodi negocium, quod potissime insidet[2] cordi nostro, finem salubrem et celerem[3] per apostolice solercie studium consequatur, diligenti cum fratribus nostris deliberacione prehabita super eo, ad honorem Dei, exaltacionem fidei, quietum statum partium predictarum, ac salutis animarum fidelium incrementum, de ipso fratrum consilio apostolica auctoritate statuimus et etiam ordinamus ut dictorum ordinum fratres in ecclesiis et locis eorum ac in plateis communibus libere valeant clero et populo predicare et proponere verbum Dei, hora illa dumtaxat excepta in qua locorum prelati predicare voluerint vel coram se facere solempniter predicari, in qua predicare cessabunt, preterquam si aliud de prelatorum ipsorum voluntate processerit ac licencia speciali. In studiis autem generalibus, ubi sermones ad clerum ex more fieri solent, diebus illis quibus predicari solempniter consuevit, ad funera etiam mortuorum, et in festis specialibus seu peculiaribus eorum fratrum, possint iidem fratres, et liceat eis, libere predicare, nisi forsitan illa hora qua solet ad clerum in predictis proponi locis seu studiis verbum Dei, episcopus vel prelatus superior clerum ad se generaliter

[1] MS. "omnimode". [2] *Sic.* [3] MS. "celebrem".

convocaret aut ex aliqua ratione vel causa urgente clerum ipsum duceret congregandum. In ecclesiis vero parochialibus
[Fo. 23a.] fratres ipsi nullatenus audeant nec debeant predicare vel proponere verbum Dei, nisi fratres predicti a parochialibus sacerdotibus invitati vel vocati fortassis extiterint, aut de ipsorum beneplacito et assensu, seu petita licencia fuerit et optenta, sive episcopus vel superior prelatus per eosdem fratres predicari mandaret. Statuimus etiam et ordinamus auctoritate predicta ut in singulis civitatibus et dyocesibus, in quibus fratrum ipsorum loca consistere dinoscuntur, vel in civitatibus et dyocesibus locis ipsis vicinis, in quibus loca hujusmodi non habentur, magistri, priores provinciales predicatorum aut eorum vicarii et generales ministri, ac provinciales ministri et custodes minorum ordinum predictorum ad presenciam prelatorum eorum locorum se conferant per se vel per fratres, quos ad hoc fore ydoneos putaverint, humiliter petituri ut fratres qui ad hoc electi fuerint in eorum civitatibus et dyocesibus confessiones subditorum suorum confiteri volencium audire libere valeant et hujusmodi confitentibus, prout secundum Deum expedire cognoverint, penitencias imponere salutares ac eis beneficium absolutionis impendere de licencia, gracia, et beneplacito ejusdem. Ac demum, prefati magistri, priores provinciales et ministri, et provinciales ministri predictorum eligere studeant personas sufficientes, ydoneas, vite approbate, discretas, modestas, atque peritas ad tam salubre ministerium et officium exequenda ; quas sic ab ipsis electas presentent[1] vel faciant presentari prelatis ut de ipsis licencia, gracia, et beneplacito, in civitatibus et dyocesibus eorumdem persone hujusmodi sic electe confessiones confiteri volentium audiant, imponant penitentias salutares, ac beneficium absolutionis impendant, prout superius est expressum, extra civitates et dyoceses in quibus fuerint deputate, et per quas volumus et non per provincias deputari, confessiones nullatenus auditure. Numerus autem personarum assumendarum ad hujusmodi exercendum officium esse debet prout numerositas cleri et populi ac multitudo vel paucitas exigit eorumdem. Et si iidem prelati petitam licenciam confessionum hujusmodi audiendarum concesserint, illam prefati magistri et ministri ac alii cum gratiarum recipiant actione dicteque persone sic electe commissum sibi officium exequantur ; quod si forte jam dicti prelati quemquam ex hujusmodi fratribus presentatum eisdem ad hujusmodi officium nollent habere vel non ducerent admittendum, eo amoto vel subtracto, loco ipsius similiter

[1] MS. "representent".

eisdem presentandus prelatis possit et debeat alius subrogari. Si vero iidem prelati prefatis fratribus ad confessiones, ut premittitur, audiendas electis hujusmodi exhibere licenciam recusaverint, nos ex tunc ipsis ut confessiones sibi confiteri volencium libere liciteque audire valeant, eisque penitentias imponere salutares atque eisdem absolutionis beneficium impertiri, gratiose concedimus de apostolice plenitudine potestatis. Per hujusmodi autem concessionem nequaquam intendimus personis seu fratribus ipsis ad idem taliter deputatis potestatem in hoc ampliorem impendere quam in eo curatis seu parochialibus sacerdotibus est a jure concessa, nisi forsan eis ecclesiarum prelati uberiorem in hac parte gratiam specialiter duxerint faciendam. Hujusmodi quoque statuto et ordinacioni nostris adicimus ut fratres dictorum ordinum in locis et ecclesiis suis ubilibet constituti liberam, ut sequitur, habeant sepulturam, videlicet, quod omnes ad eos recipere valeant qui sepeliri elegerint in locis et ecclesiis memoratis. Verum ne parochiales ecclesie ac ipsarum curati seu rectores, qui habent ministrare ecclesiastica sacramenta quibusve noscitur de jure competere predicare seu proponere verbum Dei et confessiones audire fidelium, debitis et necessariis beneficiis defraudentur, cum operario mercedis exhibicio debetur, auctoritate statuimus et ordinamus eadem ut fratres ordinum predictorum de obvencionibus omnibus, tam de funeralibus quam quibuscunque quomodocunque relictis indistincte vel distincte ad quoscunque certos vel determinatos usus, de quibus et quarta seu canonica porcio dari sive exigi non consuevit vel non debet de jure, necnon de datis vel qualitercunque donatis in morte seu mortis articulo aut in infirmitate donantis vel dantis, de qua decesserint, quomodocunque directe vel indirecte fratribus ipsis vel aliis pro eisdem, quartam partem, quam auctoritate apostolica taxamus et etiam limitamus, parochialibus sacerdotibus et ecclesiarum rectoribus seu curatis largiri integre teneantur; facturi et curaturi quod nec alio[1] vel aliis, a quibus quarta hujusmodi minime debetur,[2] ad ipsorum fratrum utilitatem vel commodum hujusmodi fiant relicta aut in eos taliter data vel donata procedant, seu quod in morte vel ab infirmis hujusmodi danda vel donanda fratribus ipsis existerent in eorum dancium vel donancium sanitate sibi dari vel donari procurent; in quibus per ipsos vitandis eorum intendimus conscienciam onerare ut si, quod absit, per fratres ipsos dono vel fraude quicquam in hac parte agi contigerit preter id quod eos propterea dictis sacerdotibus, rectoribus, et curatis teneri volumus,

[1] MS. "alii". [2] MS. "debentur".

etiam districta racio in extremi judicii requiratur examine ab eisdem. Ultra porcionem autem hujusmodi nil valeant parochiales sacerdotes, rectores, curati, et prelati exigere supradicti, neque illi amplius dicti fratres inpendere sint astricti neque ad id a quoquam possint aliquatenus coherceri. Nos enim ut in cunctis equaliter et pacifice favente Deo procedatur, universa privilegia, indulgencias, gratias, verbo seu scripto, sub quacunque forma vel expressione seu concessione verborum a nobis vel predecessoribus nostris Romanis pontificibus cuicunque ordinum predictorum concessa, necnon consuetudines, convenciones, et statuta, et pacta, in quantum sunt premissis vel alicui premissorum contraria, revocamus, vacuamus, cassamus, et irritamus, quin immo cassa, vacua, et irrita nunciamus et nullius prorsus existere firmitatis. Ceterum universos ecclesiarum prelatos, cujuscunque preeminencie, status, vel dignitatis existant, ac sacerdotes parochiales et curatos seu rectores predictos presencium tenore rogamus et ortamur, attente nihilominus eis districte precipiendo mandantes, quatinus pro divina et apostolice sedis reverencia predictos ordines et professores eorum habentes affectu benivolo commendatos, fratribus ipsis non se difficiles, graves, duros, ac asperos, set pocius favorabiles, propicios, et benignos, pia et munificentia liberali studeant exhibere. Sic eos in predicacionis officio et propositionibus verbi Dei et aliis omnibus supradictis tanquam cooperatores eorum ydoneos et laborum suorum participes prompta benignitate recipere et affectuose admittere non omittant, ut promissum illud eterne beatitudinis premium augeatur et animarum salutis incrementa felicia procurentur. Nec ipsos lateat quod, si secus ab eis agi contingeret in hac parte, apostolice sedis benignitas, que ordines et professores eosdem uberi favore prosequitur et gerit in visceribus caritatis, quoad eos non immerito turbaretur nec eadem equanimiter pati posset, quominus super hoc provisionis oportune remedium adhiberet; ipsosque nihilominus celestis indignacio Principis, digna pro meritis rependentis, cujus obsequia fratrum ipsorum sedulitas curiosa prosequitur, minime preteriret. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri statuti, ordinacionis, concessionis, taxacionis, limitacionis, revocacionis, vacuacionis, cassacionis, et irritacionis infringere vel ausu temerario contraire; si quis hoc attemptare presumpserit, indignacionem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum, etc. Data Laterani, xij kalendas Martii pontificatus nostri anno sexto.

[Fo. 23b.]

[Castle Sowerby R.—*The Bishop of Durham presents Henry de Rither. His institution is deferred; and meanwhile he has a dispensation for three years absence.*]

Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Henrico de Rither, subdiacono, salutem, graciam, et benedictionem. Custodiam ecclesie parochialis de Soureby, nostre diocesis, ad quam per dominum episcopum Dunolmie, patronum ejusdem, nobis presentatus existis, tibi committimus atque curam. Volumus etiam et concedimus quod, si a sede apostolica dispensacionem super pluralitate beneficiorum habere poteris vel institucionem tuam canonicam recipere valeas cum effectu post festum Sancti Martini anno Domini M° CCC° primo, tibi dictam ecclesiam cum omnibus suis pertinenciis liberabimus ut rectori et te rectorem instituemus canonice in eadem; dispensantes vobiscum ut durante firma nostra ejusdem ecclesie nobis per vos dimisse ad tres annos pro non residencia non graveris, set interim licite te valeas absentare. Data apud Rosam, vj kalendas Septembris anno Domini M° trecentesimo.

[*After a long vacancy, Eudo de Appelby is appointed to the chantry of Brough under Stainmore.*]

Commissio Capelle de Burgo sub Mora.

Johannes etc. dilecto in Christo filio domino Eudoni de Appelby, presbitero, salutem, graciam, et benedictionem. Ad cantariam, quam quondam dominus Thomas de Musegrave, miles, in villa de Burgo sub Mora perpetuis temporibus faciendam caritatis intuitu ordinavit certamque aream ipsi cantarie et alias terras et redditus dum vixerat assignavit, quos dominus W. de Askeby, presbiter, ad presentacionem dicti domini Thome tenuit—jam est diu que cantaria per magna tempora jam vacavit—, ad presentacionem domini Thome de Hellebek, nunc patroni ejusdem, te admittimus tibique ipsam cantariam cum omnibus suis pertinenciis, tibi perpetuo possidendam et singulis diebus (prout convenit) faciendam, committimus in hiis scriptis. Data apud Rosam, vij idus Septembris anno Domini M° CCC°.

Et super hoc habuit litteram inductionis archidiaconus Carlioli.

[*The Bishop names his attorneys for claiming clerks accused of felony.*]

Littera justiciariis pro Gayola deliberanda de clericis.

Discretis viris dominis Adam de Crokedayk et Michaeli

de Harcla, justiciariis domini regis ad gayolam deliberandam in comitatu Cumberlandie specialiter deputatis, Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus, salutem in salutis Auctore. Sciatis quod nos facimus magistrum R., custodem hospitalis Sancti Nicholai extra Karliolum, et dominum Adam, perpetuum vicarium ecclesie de Stanewegg, attornatos nostros et eorum alterum attornatum nostrum ad petendum et recipiendum omnes clericos coram vobis super criminibus furti, homicidii, et quibuscunque aliis irretitos, secundum preoptentas libertates ecclesiasticas per forum ecclesiasticum judicandos, cum cohercionis canonice potestate. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Data etc.

[*Form of commission to claim such clerks.*]

PROCURATORIUM AD PETENDUM CLERICOS CORAM JUSTICIARIIS DOMINI REGIS.

Universis pateat per presentes quod nos J. miseracione divina Karliolensis episcopus facimus, ordinamus, et constituimus dilectos nobis in Christo dominos A. de N. et W. de C., capellanos, procuratores nostros ad petendum et recipiendum ad forum ecclesiasticum in debita forma a dominis A. et B., de tali loco, militibus, justiciariis ad gayolam deliberandam in comitatu Cumbrie per breve regium specialiter deputatis, omnes clericos comprehensos, in carcere detentos, et super furto, homicidio, et ceteris criminibus irretitos in predicto comitatu coram ipsis; de quibus, videlicet, per litteraturam et tonsuram vel alias evidenter apparet et constat quod sunt clerici et secundum legem ecclesiasticam judicandi. Dantes eisdem et eorum alteri potestatem compellendi per censuram ecclesiasticam protervos et rebelles ad restitucionem clericorum quos petierint in hac forma. Injungimus etiam eisdem virtute sancte obediencie quod in prosequendo hujusmodi officium solliciti existant (vel existat) ne propter eorum negligenciam aut torporem a dictis justiciariis seu aliquibus aliis in prejudicium libertatis ecclesiastice aliquid presumatur. In cujus rei testimonium etc. Datum etc.

[*The clergy of the diocese of Carlisle appoint Henry de St. Nicholas as their proctor at the court of Rome to advocate a new taxation of their benefices, owing to their losses through Scottish invasions, etc. See Raine's "Letters and Papers", p. 145.*]

Universis pateat per presentes quod nos, clerus civitatis et diocesis Karliolensis, dilectum nobis in Christo dominum Henricum

dictum de Sancto Nicholao, presbiterum, latorem presencium, ad exponendum statum nostrum in curia Romana; et ad impetrandum pro nobis litteras, graciam et simplicem justiciam continentes; et ad prosequendum negocia nostra ibidem de remedio habendo super combuscionibus et depredacionibus nobis factis per Scotos; et de ecclesiis nostris, per Scotos diversis vicibus destructis et combustis, per collectores decime in regno Anglie deputatos de novo taxandis, procuratorem nostrum facimus et constituimus per presentes. Dantes eidem specialem potestatem premissa omnia et singula faciendi et in curia Romana prosequendi. Cauciones, rem ratam haberi et judicatum solvi pro eodem sub ypotheca rerum nostrarum promittimus et exponimus in hiis scriptis. Hec omnibus et singulis quorum interest tenore presencium intimamus. In cujus rei testimonium sigillum venerabilis patris domini Johannis Dei gracia Karliolensis episcopi procuravimus litteris hiis apponi. Datum Karlioli, ij kalendas Octobris anno Domini etc. CCC°.

[Lazonby V.—*Collation of William de Haluton.*]

Institucio domini Willelmi de Haluton, presbiteri, in vicaria de Leysingby; super qua directa est littera Archidiacono.

Johannes miseracione divina etc. dilecto in Christo filio domino Willelmo de Haluton, presbitero, salutem, graciam, et benedictionem. Vicariam ecclesie parochialis de Leysingby, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque vicarium perpetuum in forma juris instituimus in eadem, salva ecclesie nostre Karlioli in omnibus dignitate. Data apud Rosam, vij kalendas Januarii anno Domini M° CCC° et pontificatus nostri nono.

[*The Bishop makes known that Reginald de Cumbresdal has remained under sentence of the greater excommunication for 40 days and more. He is, therefore, to be avoided.*]

J. miseracione divina etc. dilectis in Christo filiis omnibus et singulis per nostram diocesim constitutis ac aliis Christi fidelibus ad quorum noticiam pervenerit hec scriptura, salutem, graciam, et benedictionem. Vestre universitati innotescimus per presentes quod R. de Cumbresdal, manens in parochia Sancti Cuthberti Karlioli, propter suam manifestam offensam majoris excommunicacionis sen-

tencia innodatus existit et ipsam sentenciam in ipsum judicialiter promulgatam per xl dies et amplius animo sustinuit indurato et adhuc dampnabiliter sustinet, quo dolemus. Quocirca vobis omnibus et singulis inhibemus, vosque obsecramus in Domino et monemus, quatinus prefatum Reginaldum sic excommunicatum, prout convenit, evitetis, ut quem timor Dei a malo non revocat subtractio communionis humane ipsum ad satisfactionem debitam inducat cicius et compellat. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Data apud Rosam, vj° kalendas Januarii anno Domini M° CCC° et pontificatus nostri nono.

[Fo. 24a.]

[*Ordination; the probable date being Sept. 19, 1299.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI J. DEI GRACIA KARLIOLENSIS EPISCOPI DIE SABBATI IIIJ TEMPORUM MENSE SEPTEMBRIS ANNO DOMINI NONAGESIMO . . .

ACOLITI.

Frater Johannes de Hoton, canonicus de Conigesheved, per dimissorias capituli Eboraci.

Alanus de Brayton.

Frater Robertus de Suthwell, monachus Furnesii.

Frater Johannes de Caldre, monachus.

Thomas de Overton.

SUBDIACONI.

Magister Rogerus de Crosseby, scolaris domus de Merton, Oxonie.

Frater Michael de Rede.

Frater Alexander de Kirkeby.

Frater Johannes de Hoton, canonicus de Conigesheved.

Frater Robertus de Suthwell, monachus Furnesii.

Frater Johannes de Caldre, monachus.

Thomas de Kirkoswald, ad presentacionem domini R. archidiaconi Karlioli.

Jacobus, filius et heres Petri Wrsrip, ad presentacionem ipsius P.

Robertus Parvink, ad titulum patrimonii et ad presentacionem Johannis filii Ricardi de Capella.

DIACONI.

Frater Willelmus de Ednhal.

Frater Johannes de Holand.

Frater Willelmus de Ulverston.

Ricardus de Craystok, filius Hugonis Scarp, per titulum quatuor marcarum per cartam Roberti de Timparon.

Henricus de Neuton, per titulum quadraginta solidorum per cartam Thome de Hoton.

Robertus de Nettilton, per litteras dimissorias domini episcopi Lincolnie et titulum v bovatarum terre et trium toftorum in villa de Grendon, in diocesi Dunelmie, per cartam domini Hugonis Arridon, militis, signatam sigillo dicti militis et sigillo decanatus Dunelmie.

SACERDOTES.

Frater Ricardus de Loncastre.

Frater Thomas de Perl.

Frater Ricardus de Kendal.

Frater Johannes de Barton.

Frater Ricardus de Knichton.

Ricardus de Donecastre, factus incola per continuam moram quindecim annorum, per titulum quinque marcarum per cartam Radulphi de Herinton, presentis et concedentis.

[CLIFTON R.—*Peter de Tilloyll is admitted "in commendam".*]

COMMENDA ECCLESIE DE CLIFTON.

J. miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio magistro Petro de Tilloyll, presbitero, salutem, graciam, et benedictionem. Ecclesiam parochialem de Clifton, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi caritatis intuitu commendamus et ipsius commendam committimus per presentes. Data Karlioli, vij idus Februarii anno Domini M° CC° nonogesimo viij°.

[*Ordination, Dec. 17, 1300.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI J. DEI GRACIA KARLIOLENSIS EPISCOPI DIE SABBATI IIIJ TEMPORUM MENSE DECEMBRIS ANNO DOMINI M° CCC°.

ACOLITI.

Frater Simon de Killingholm.

Willelmus de Musegrave.

Henricus de Helpiston, factus incola per continuam moram decennii et amplius.

Willelmus de Keldsik.
Johannes de Bounes.
Nicholaus de Brampton.
Willelmus Bloundel.

SUBDIACONI.

Frater Johannes de Bolteby, } Predicatores.
Frater Thomas de Hottlm̃, }
Willelmus Papejoy, ad titulum patrimonii.

DIACONI.

Frater Thomas de Dreneton, de ordine Predicatorum.
Adam de Mounby, ad titulum v marcarum sibi concessarum per litteras Walteri de Mounby.
Hugo de Middilton.

SACERDOTES.

Robertus de Nettilton, per dimissorias domini Lincolniensis episcopi.
Rogerus de Wateby.

[*Ordination at Horncastle, March 18, 1300-1.*]

Die Sabbati qua cantatur *Sicientes* anno Domini M° trecentesimo, de licencia domini Lincolniensis, apud Horncastrum ordinati fuerunt

Willelmus de Insula in subdiaconum, ad titulum vicarie de Crosseby.
Willelmus de Glendon in diaconum, ad vicariam Sancti Clementis de Sandwyco, per dimissorias domini Lincolniensis.
Magister Johannes de Kirkeby in diaconum, ad vicariam de Bannebyri, per dimissorias ejusdem domini Lincolniensis.

[*Also on April 1, 1301.*]

Sabbato sancto proximo sequente apud Horncastrum ordinatus fuit idem Willelmus de Insula in diaconum per licenciam domini Lincolniensis.

[GREYSTOKE R.—*The custody of the sequestration is committed to R. de M.*]

Johannes etc. dilecto in Christo filio magistro R. de M., subdiacono, salutem, graciam, et benedictionem. Custodiam sequestri nostri in ecclesia de Craystok, ad quam nobis per dominum J. de

Craystok, verum patronum ejusdem, presentatus existis, tibi committimus quousque eam duxerimus revocandam. Data apud Horncastrum, xvj kalendas Maii anno etc. CCC° secundo.

[Fo. 24b.]

[Bowness R.—*The Bishop commits the custody of this church and of Roald de Richmond, the presentee, who is under age, to John de Bowes during the said Roald's minority; whose education and the supply of the cure are to be duly provided for.*]

Commissio cure et custodie ecclesie de Bounes.

Johannes etc. dilecto in Christo filio magistro J. de Bowes, presbitero, salutem, graciam, et benedictionem. De tua diligencia et industria preexperta intime confidentes, curam et custodiam Roaldi de Richmond, clerici, et ecclesie parochialis de Bounes, nostre diocesis, ad quam idem Roaldus per dominam Adam de Feritate, patronam ejusdem, nobis presentatus existit et ad quam (quatenus jura permittunt) duximus admittendum, usque ad legitimam etatem ipsius Roaldi et quousque idem Roaldus in subdiaconum canonice fuerit ordinatus, tibi committimus per presentes teque auctoritate nostra ordinaria omnium bonorum et obvencionum ipsius ecclesie curatorem facimus et custodem; statuentes ut, hujusmodi cura et custodia perdurantibus, dictum Roaldum in scolis de bonis et obvencionibus exibeas et sibi ministres necessaria competenter, proviso quod dicte ecclesie et capellis suis interim bene et honeste in omnibus facias deservire domosque et mansum ipsius ecclesie in statu in quo sunt et in meliori sustinere; residuum vero bonorum et obvencionum ipsius ecclesie tibi pro labore tuo ex nostra speciali gracia concedentes. Data apud Rosam, viij idus Octobris anno Domini M° CCC°.

[Long Marton R.—*The custody of this church and of John de Medburn, a minor, who has been admitted thereto, is granted to William de Brampton. He is to provide for John's maintenance in the schools and the supply of the cure, etc.*]

Commissio cure et custodie ecclesie de Merton.

Johannes etc. dilecto in Christo filio magistro Willelmo de Brampton, presbitero, salutem, graciam, et benedictionem. De tua fideli industria intime confidentes, curam et custodiam Johannis de Medburn, clerici, et ecclesie parochialis de Merton, nostre diocesis, ad quam ipsum J. (quatenus jura permittunt) duximus admittendum, usque ad legitimam etatem ipsius J., tibi committimus teque

auctoritate nostra ordinaria bonorum et obvencionum ipsius ecclesie facimus curatorem ; finaliter statuentes ut dicte ecclesie interim in omnibus facias deservire, domosque et mansum ipsius ecclesie bene (ut convenit) sustinere, et alia onera incumbencia ipsi ecclesie quocunque modo subeas et agnoscas. Volumus etiam et decernimus in hiis scriptis quod de porcionibus ipsius ecclesie predicto Johanni et magistro W. Bonkes ad sustentacionem in scolis per equales porciones decem libras ad festa Natalis Domini et Pasche singulis annis persolvas, hujusmodi cura seu custodia perdurante ; ordinacione nostra inter dominum W. de Coumbe et dictum J. de Medburn prius facta in suo robore duratura. Data Karlioli, vj kalendas Marcii anno Domini M° CC° nonagesimo nono.

[*The Bishop is bound to three Florentine merchants in £266 13s. 4d. for 50 sacks of wool.*]

Universis presentes litteras inspecturis J. miseracione divina Karliolensis episcopus, salutem in Domino sempiternam. Noverit universitas vestra nos teneri et presenti scripto obligari Guidoni Bertaldi, Cini Bosi et Philippo Gerardini, civibus et mercatoribus de societate Spinorum de Florencia, in ducentis et sexaginta et vj libris, xiij solidis et quatuor denariis bonorum et legalium sterlingorum pro 1 saccis lane, in quibus tenemur eisdem mercatoribus per scriptum nostrum obligatorium quod penes eos residet, solvendis eisdem vel eorum attornato ad terminos infrascriptos : videlicet, triginta et tres libras et sex solidos et viij denarios in festo Pentecostes anno Domini M° trecentesimo primo, et triginta et tres libras et sex solidos et viij denarios ad festum Assumpcionis Beate Marie virginis proximo sequens, in civitate Londoniarum, sine ulteriori dilacione, inpedimento vel fraude ; et sic de anno in annum ad eosdem terminos quousque de toto predicto debito plenarie fuerit satisfactum. Ita, videlicet, quod scriptum antedictum de quinquaginta saccis lane ex nunc penitus nullius sit momenti, nec dicti mercatores vel eorum attornatus nec aliquis eorum nomine predictam lanam exigendi habeant potestatem, set predictum scriptum nobis vel nostro attornato restituant in primo termino solucionis eisdem faciende. Et ad predictas soluciones antedicte pecunie fideliter faciendas, sicut predictum est, obligamus nos, executores nostros, et omnia bona nostra, mobilia et inmobilia, ecclesiastica et mundana, presencia et futura, in quorumcunque potestate inveniantur, ita quod liceat dictis mercatoribus vel eorum attornato nos et

executores nostros distringere et inplacitare coram quibuscunque judicibus, ecclesiasticis vel secularibus, quousque de toto predicto debito, una cum dampnis et expensis per nos in hac parte habitis, plenarie fuerit satisfactum. Super quibus dampnis et expensis predicti mercatores vel eorum attornatus credentur suo simplici verbo sine juramento seu alterius onere probacionis. Concedentes pro nobis et executoribus nostris solvere et dare in subsidium Terre Sancte pro qualibet mense elapsa ultra dictos terminos centum solidos argenti sine diminucione debiti principalis; omni excepcioni, cavillacioni, defensioni, appellacioni, regie prohibicioni et protectioni, ac omni juris remedio, canonici et civilis, penitus et expresse pro nobis et executoribus nostris in hoc scripto renunciantes. In cujus rei testimonium presentibus litteris sigillum nostrum est appensum. Data Eboraci, xiiij kalendas Augusti anno Domini M° CCC°.

[*A dispensation of non-residence, according (it seems) to the Lincoln form.*]

LITTERA DISPENSACIONIS DE NON RESIDENCIA FACIENDA.

Johannes etc. dilecto in Christo filio rectori etc., salutem, graciam, et benedictionem. Tue devocionis et probitatis merita nos inducunt ut personam tuam in hiis que a nobis fieri postulas favore prosequamur gracie specialis. Ut itaque in congruo et honesto loco pro tue discrecionis beneplacito per triennium continuum a tempore date presencium numerandum licite valeas inmorari ac ecclesiam tuam predictam interim ad firmam dimittere, liberam tibi tenore presencium concedimus facultatem. Infra quod tempus te nolumus per officialem vel ministros nostros ad personalem residenciam faciendam nec ad interessendum sinodis, visitacionibus, seu aliis congregacionibus compelli vel ea occasione aliqualiter molestari; proviso quod dicta ecclesia interim debitis non fraudetur obsequiis nec animarum cura in ipsa aliqualiter negligatur. Volumus autem quod procuratorem idoneum in prefata ecclesia medio tempore constituas loco tui. Data Lincolnie, etc.

[MOORBY R.—*Bishop Halton presents William de Musegrave to the church of Moorby, whereupon the Bishop of Lincoln orders an inquisition to be made.*]

LITTERA INQUISICIONIS SECUNDUM FORMAM CURIE LINCOLNIE.

J. miseracione divina Lincolniensis episcopus officiali archidiaconatus Lincolnie, salutem, graciam, et benedictionem. Pre-

sentavit nobis venerabilis pater dominus J. Dei gracia episcopus Karliolensis Willelmum de Musegrave, clericum, ad ecclesiam de Morbi vacantem, ut dicitur. Quocirca vobis mandamus quatinus tam super vacacione dicte ecclesie et persona ad eam presentata quam jure presentantis et ultimo presentati ad eandem in pleno loci capitulo vocatis vocandis diligenter faciatis inquisicionem secundum articulos consuetos, et que per eam inveneritis nobis litteris vestris plenius intimetis, nichil de fama vel oppinione, set de certitudine vacacionis nobis rescribentes; de qua vos et loci capitulum in omni eventu, si dampnum acciderit, volueritis respondere. Data Lincolnie, iij nonas Februarii.

[Fo. 25a.]

[*The Chapter of Carlisle confirms a grant by the Bishop of an annuity of £40 to John de Drokenesford, clerk.*]

CONFIRMACIO CAPITULI DE ANNUA PENSIONE.

Omnibus Christi fidelibus presens scriptum visuris vel audituris A., prior, et conventus ecclesie Sancte Marie Karlioli, salutem in Domino. Inspeximus scriptum quod venerabilis pater noster J. Dei gracia Karliolensis episcopus fecit domino J. de Drokenesford, clerico, in hec verba. Omnibus ad quos presens scriptum pervenerit J. miseracione divina Karliolensis episcopus, salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos concessisse pro nobis et successoribus nostris domino Johanni de Drokenesford, clerico, xl libras sterlingorum annuatim ad totam vitam ipsius Johannis, percipiendas de manerio nostro de Horncastro ad duos anni terminos, videlicet, in festo Pasche viginti libras et in festo Sancti Michaelis xx libras. Et ad solucionem predictarum xl librarum annuatim ad terminos predictos eidem domino Johanni de Drokenesford, quoad vixerit, per nos et successores nostros faciendam predictum manerium nostrum de Horncastro districtioni ejusdem domini Johannis per presens scriptum obligamus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presenti scripto duximus apponendum. Data Lincolnie, in crastino Sancti Valentini anno regni regis [Edwardi] xxix. Quam quidem concessionem pro nobis et successoribus nostris ratam et gratam habentes, tenore presencium confirmamus. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri presentibus apponi fecimus. Data apud Karliolum, die Mercurii in festo Sancti Petri in cathedra.

[*The King commands the Treasurer and Barons of the Exchequer to make inquiry into the losses which the Bishop, as farmer of the demesne lands of Carlisle Castle, has suffered through the Scottish war during the last two years, and to allow for them. See Raine's "Letters and Papers", p. 153.*]

TRANSCRIPTUM BREVIS REGII.

Edwardus etc. thesaurario et baronibus suis de scaccario, salutem. Sua nobis venerabilis pater J. Karliolensis episcopus peticione supplicavit ut, cum ipse teneat ex commissione nostra prata et herbagia de dominicis castri nostri Karlioli ad firmam pro x libris nobis per annum ad scaccarium nostrum reddendis, et prata et herbagia predicta per Walenses et Hibernicos versus Scotos in obsequium nostrum nuper proficiscentes, uno anno, et per fideles nostros de exercitu nostro similiter eundo versus partes illas et exinde redeundo, duobus annis depasta fuissent totaliter et consumpta, ita quod nichil commodi inde percipere potuit tempore predicto, velimus ei in firma sua predicta inde debitam facere allocacionem; volentes precibus ejusdem episcopi, quatenus justum fuerit, annuere in hac parte, vobis mandamus quod per sacramentum proborum et legalium hominum parcium illarum, per quos rei veritas melius sciri poterit, diligenter inquiratis que dampna prefatus episcopus sustinuit in hac parte, et per quos et quo tempore et qualiter et quomodo, et de dampnis, que per inquisicionem illam ipsum episcopum de predictis pratis et herbagiis inveneritis habuisse, debitam allocanciam sibi in firma sua predicta faciatis. Teste meipso apud Netleham, anno etc. xxix.

[*The Bishop of Lincoln grants leave to the Bishop of Carlisle to hold an ordination in his diocese. See above, p. 134.*]

LITTERA DIMISSORIA DOMINI LINCOLNIENSIS PRO ORDINIBUS CELEBRANDIS.

Venerabili in Christo patri domino J. Dei gracia Carliolensi episcopo J. permissione ejusdem Lincolniensis episcopus, salutem et sinceram in Domino caritatem. Fusis nobis pro dilecto in Christo filio Willelmo de Glendon, nostre diocesis, subdiacono, ad vicariam Sancti Clementis de Santwyco, Cantuariensis diocesis, presentato precibus inclinati, ut eundem Willelmum ad diaconatus ordinem et quoscunque clericos vestros ad convenientes sibi ordines citra festum Pasche proximo futurum in nostra diocesi congruis temporibus ordinare possitis, liberam vobis et dicto Willelmo prefatum ordinem a vobis recipiendi (quantum in nobis

est) concedimus facultatem. Conservet vos Altissimus feliciter atque diu ad ecclesie sue regimen et honorem. Data apud Laff' nonis Marcii anno Domini M° CCC°.

[*Ralph, Bishop of Carlisle, v. Isabella de Clifford and Ydonea de Leyburn, concerning the advowson of Brough under Stainmore.*]

LITTERA PRO RECORDO ECCLESIE DE BURGO HABENDO.

R. thesaurario et baronibus suis, salutem. Quia quibusdam certis de causis volumus cerciorari super recordo et processu loquele que fuit coram Thoma de Weyland et sociis suis, nuper justiciariis nostris de banco, per breve nostrum inter Radulphum quondam episcopum Karlioli, petentem, et Isabellam de Clifford et Ydoneam de Leyburn, inpedientes, de advocacione ecclesie de Burgo subtus Steynmor, vobis mandamus quod, scrutatis rotulis predicti Thome qui sunt in thesauria nostra sub custodia vestra, ut dicitur, recordum et processum loquele predicte cum omnibus ea tangentibus, nobis sub sigillo scaccarii nostri distincte et aperte sine dilacione mittatis et hoc breve. Teste meipso apud Westmonasterium, iij die Aprilis anno regni nostri vicesimo octavo.

[*Acquittance at the Exchequer of Walter, Bishop of Carlisle.*]

COMPOTUS WALTERI KARLIOLENSIS EPISCOPI.

W. Karliolensis episcopus reddit compotum de mille libris de fine pro habenda pace de omnibus querelis et actionibus quas rex habuit erga eum occasione thesaurarie sue, et ut ipse et successores sui et heredes et executores sui et ecclesia Karlioli sint omnino quieti de omni compoto thesauri de tempore quo fuit vicecomes regis, et pro habendo sibi et heredibus suis manerio de Horncastro cum soca et omnibus pertinenciis suis, et pro habendis libertatibus contentis in cartis regis quas ipse episcopus inde habet, et similiter pro habendis wardis, firmis, et aliis tenementis suis que rex cepit in manu sua. Item quod dictus episcopus dictum manerium de Horncastro non possit alienare vel in elemosinam dare sine assensu et voluntate regis. In thesauro d iiij libre, et in perdonis ipsi episcopo mille marce per breve regis. In rotulo xvij regis H. Et quietus.

[*The King signifies that he requires the rolls to be examined and the records of certain suits about the advowson of Brough under Stainmore to be transmitted to him.*]

BREVE DE PROCESSU ET RECORDO VENIENDIS.

R. thesaurario et camerariis suis, salutem. Quia quibusdam certis de causis volumus cerciorari super recordo et processu loquele que fuit coram Thoma de Weyland et sociis suis, dudum justiciariis nostris de banco, per breve nostrum inter Radulphum quondam episcopum Karlioli, petentem, et Isabellam de Clifford et Idoneam de Leyborn, sorores et participes hereditatis que fuit Roberti de Veteriponte, inpedientes, de advocacione ecclesie de Burgo subtus Steynmor; et etiam super recordo et processu loquele que fuit postmodum coram prefatis justiciariis nostris per aliud breve nostrum inter nos et prefatas Isabellam et Idoneam de advocacione ejusdem ecclesie, vobis mandamus quod scrutatis rotulis predicti Thome qui sunt in thesauria nostra sub custodia vestra, ut dicitur, recorda et processus loquelarum predictarum cum omnibus ea tangentibus nobis sub sigillo scaccarii nostri distincte et aperte sine dilacione mittatis et hoc breve. Teste meipso apud Hayles, xxiij die Marcii anno regni nostri xxix.

[*Letters dimissory for the ordination of a canon of Ailsham.*]

DIMISSORIE LINCOLNIENSIS EPISCOPI.

J. permissione divina Lincolniensis episcopus dilecto in Christo filio priori de Ellisham, nostre diocesis, salutem, graciam et benedictionem. Tuis supplicacionibus favorabiliter inclinati ut fratrem R. de Crosholm, canonicum tuum, per quemcuncque episcopum catholicum, sedis apostolice graciam optinentem, ad convenientes sibi ordines citra festum Sancti Michaelis proximo futurum statutis a jure temporibus facere valeas promoveri, eo non obstante quod idem canonicus de nostra est diocesi, dum tamen aliud canonicum non obsistat, liberam tibi et dicto canonico dictos ordines recipiendi et cuicunque episcopo hujusmodi ipsum ordinandi tenore presencium concedimus facultatem. Date apud Bruerne, xv kalendas Aprilis anno Domini M° CCC°.

[Fo. 25b.]

[*Mandate from the Prior of St. Catherine's to cite before him the religious and clergy of the Archdeaconry of Lincoln whose payments of the crusading tithe are in arrear.*]

Prior Sancte Caterine extra Lincolniam, collector decime domino regi Anglie illustri in subsidium Terre Sancte a sede

apostolica per sex annos concesse, discreto viro officiali domini archidiaconi Lincolnie, salutem in salutis Auctore. Licet abbates, priores, abbatisse, priorisse, exempte et non exempte, rectores et vicarii, seu eorum procuratores, nuper per vos citati fuerunt sub pena suspensionis quod coram nobis seu locum nostrum tenentibus in domo nostra Sancte Caterine extra Lincolniam in quindena Sancti Hillarii anno Domini M° CCC° comparere debuerunt satisfacturi pro primo termino quarti anni decime supradicte, ac etiam quidam de arreragiis trium annorum preteritorum ejusdem decime sub pena prenotata similiter citati fuissent, pauci tamen ad diem proximum venire curarunt, et, quia crescente contumacia crescere debet et pena, vobis sub pena suspensionis mandamus (quam in personam vestram per presentes ferimus si presens mandatum nostrum cum celeri diligencia non fueritis executi) quatinus omnes abbates, priores, abbatissas et priorissas, exemptas et non exemptas, necnon rectores et vicarios ecclesiarum seu, ipsis absentibus, ipsorum procuratores, et omnes alios qualitercumque ad predictam decimam astrictos, quocumque nomine censeantur, sic suspensos de die in diem denuncietis seu denunciari faciatis donec de satisfactione nobis facta pro primo termino preterito per litteras acquietancie vobis constiterit evidenter. Citantes nichilominus prefatos omnes quod compareant coram nobis seu locum nostrum tenentibus in domo nostra predicta die Lune proxima post mediam Quadragesimam anno prenotato nobis plenarie satisfacturi de arreragiis primi termini quarti anni, in quindena Pasche de secundo termino ejusdem anni compareant, sub pena excommunicacionis majoris in personas et interdicti in ipsorum ecclesias, que exnunc in non comparentes nec rite satisfacientes diebus prenotatis ferimus in hiis scriptis. Et quia illi qui in arreragiis sunt per quinque annos in excommunicacionis sentenciis animis induratis jam perstiterunt, vobis injungimus sub pena prenotata quatinus omnes et singulos, ipsos seu eorum procuratores vel tenentes seu occupantes loca vel beneficia eorundem, sic excommunicatos denuncietis seu denunciari faciatis singulis diebus dominicis seu festivis infra missarum solempnia donec ad cor reversi, premissa satisfactione in forma juris, beneficium absolucionis meruerint optinere; ulterius inquirentes si qui, ut premittitur, sint excommunicati, se irreverenter divinis inmiscuerunt vel adhuc inmiscere non formidant. Et [ut] ipsos qui in arreragiis sunt scire luculenter valeatis, ipsorum nomina et beneficia et in quibus decanatibus sint sub sigillo nostro vobis mittimus presentibus annexa. Qualiter

autem presens mandatum nostrum fueritis executi, nos die Lune proxima post mediam Quadragesimam proximo futuram per litteras vestras patentes harum seriem continentes reddatis cerciores. Data in domo nostra Lincolnie, nono kalendas Marcii anno Domini superius nominato.

[*Mandate to the Archdeacon of Lincoln touching the collection within his Archdeaconry of the subsidy granted by the Convocation of Canterbury to Archbishop Robert.*]

Johannes, permissione divina Lincolniensis episcopus, dilecto in Christo filio archidiacono Lincolnie vel ejus officiali, salutem, graciam et benedictionem. Litteras reverendi patris domini Roberti, Dei gracia Cantuariensis archiepiscopi, tocius Anglie primatis, recepimus sub hac forma. Robertus, permissione divina Cantuariensis archiepiscopus, tocius Anglie primas, venerabili fratri domino J., Dei gracia Lincolniensi episcopo, salutem et fraternam in Domino caritatem. Expositis dudum in ultima congregacione prelatorum et cleri nostri provincie Cantuarie, Londoniis facta, nostris et ecclesie nostre Cantuarie necessitatibus et oneribus eris alieni (coadversitate tempore succrescente, diu depressi a tempore suscepti regiminis nobis commissi, hucusque propriis facultatibus non sufficientibus, sine aliorum adjutorio non possumus sublevari), pie compassionis affectu per fratres coepiscopos nostros tunc presentes et absencium procuratores, de consensu procuratorum cleri tocius provincie nostre conveniencium ibidem, unanime et gratanter ordinatum extitit et consensum quod quatuor denarii de qualibet marca bonorum ecclesiasticorum ejusdem provincie secundum ultimam ipsorum taxacionem pro nostro et ecclesie nostre relevamine colligerentur in suis diocesibus per eos quorum locorum diocesani ad hoc auctoritate sua duxerint assignandos. Verum licet ex condicto eorumdem prelatorum et procuratorum juxta spem super hoc habitam predictum subsidium quoad nostri sublevamen sufficere credebatur, in festo Sancti Michaelis proximo preterito speraretur totaliter fuisse collectum ; supervenientibus tamen turbacionibus et aliis exactionibus inopinatis non potuit adhuc colligi a subditis varie pregravatis, cui forsan dilacionem opposuit eorumdem subditorum ignorancia quelibet in plerisque locis ejusdem subvencionis causa et ad cujus utilitatem fieret in ejusdem imposicione et collectione nondum erat expresse et specialiter intimatum. Super quibus cum fratribus et coepiscopis nostris presentibus in hoc

parliamento Lincolnie et absencium procuratoribus ibidem existentibus cŏllacione habita, sicut potuimus, aliqualiter de consilio eorumdem fraternitatem vestram excitando rogamus attente quatinus in necessitatibus nostris supradictis, quas non credimus vos latere, ecclesieque nostre provincialis utilitatibus (et ex premissis verisimilibus poterunt evenire), subditis vestris seriatim expositis virisque ecclesiasticis in vestra diocesi exemptis notificatis plenius et expressius, sine gravi cohercione subditorum vel dictorum exemptorum exasperacione, dictos quatuor denarios, sic pro nostre ecclesie relevamine moderatos et pro parte jam collectos, citra festum Pentecostes proximo futurum diligenter cum modestia plene colligi faciatis; vestris subditis benignius suadentes, ne moleste ferant una cum onere decime, dictum sic gratis provisum subsidium supportare. Nobis insuper significare curetis citra idem festum per litteras vestras, distincte et aperte, ad quam summam se extendit pecunia in vestra diocesi sic collecta et quantum extunc supererit ab hiis qui non solverint et ab exemptis, si forte tunc non satisfecerint, ulterius eo nomine exigendum, ut sic, considerata quantitate integra omnium summarum collectarum in singulis diocesibus, si nobis sufficiat ad nostri et ecclesie nostre exoneracionem scire plenius valeamus; proviso quod collectores quos deputaveritis in hac parte in exactione et recepcione dicte pecunie et liberacionibus faciendis vestris nequaquam sint subditis onerosi. Valeatis semper in Christo. Data apud Burton juxta Lincolniam, xv kalendas Marcii anno Domini CCC° et consecracionis nostre septimo.

Sane conscripti patres dicte provincie in penultima congregacione prelatorum (et ante nostram assumpcionem ad pastorale officium Londoniis erat facta) et procuratores ipsorum tunc absencium, ut premittitur, ad causas (ut supponimus) legitimas et motivas oculos convertentes prefatum patrem, solum optentu persone sue suis meritis commendande, in subsidio pretacto, quod in singulis diocesibus provincie memorate jam pridem pro magna parte dicitur esse collectum, pro debiti sui gravi sarcina relevanda respirare liberaliter decreverunt—a quibus nos cum clero nostre diocesis discrepare nequimus. Quocirca vobis firmiter injungendo mandamus quatinus omnibus beneficiatis sub districtu vestro, tam religiosis quam secularibus, omnia premissa serie et cum grata inductione efficaciter exponentes exemptisque notificantes diligencius omnia supradicta, ac voluntatem cujuslibet beneficiati (sive religiosi, non exempti et exempti, sive secularis, presentis et procuratoris

absentis seu locum suum tenentis), absentes caucius et expressius, scisscitantes, ad levacionem dicti subsidii, in quod vos et procuratores cleri nuper Lincolnie consensistis, in archidiaconatu vestro citra Dominicam qua cantatur officium *Cantate* proximo futuram—ad quam faciendam vos loco nostro per presentes specialiter deputamus—cum omnimoda diligencia procedere non tardetis: quod colligeritis in loco tuto circumspectius deponentes. Vos, autem, qualiter premissa duxeritis exequenda nos infra octo dies post Dominicam supradictam, quem terminum per vos nolumus aliqualiter prorogari seu per negligenciam non servari, per litteras vestras patentes harum seriem continentes certificetis expresse; nomina omnium solvencium, una cum quantitate singillatim soluta, et etiam non solvencium et responsa eorum utrum, scilicet, voluerint solvere vel non, et si velint, quando, in quodam rotulo separato et sub sigillo vestro incluso nobis rescribentes distincte pariter et aperte. Data Lincolnie, iiij kalendas Marcii anno CCC°.

[Fo. 26a.]

[*The Bishop certifies that Adam de Penington, clerk, has purged himself of the charge brought against him, and prays for the restoration of his goods.*]

Excellentissimo principi et domino suo, domino E. Dei gracia regi Anglie illustri, Johannes, miseracione ejusdem Karliolensis episcopus, salutem in Eo cui servire perhenniter est regnare. Vestra sciat regia celsitudo quod cum coram dominis Adam del Crokedayk et Michaele de Harcla, justiciariis vestris ad gayolam liberandam in comitatu Cumbrie per breve vestrum specialiter deputatis, Adam de Penington, clericus, nostre diocesis, super quadam roberia in foresta vestra de Engilwod facta irretitus fuisset, ac nobis per dictos justiciarios vestros secundum libertatem ecclesiasticam liberatus in foro ecclesiastico uno modo vel alio libere judicandus, idem Adam, post diversas proclamaciones puplice in locis vicinis factas, super dicto crimine coram nobis canonice se purgavit. Ob quod vestram excellentem dominacionem requirimus et rogamus quatinus, juxta ecclesie Anglicane libertates et ipsius laudabiles consuetudines preoptentas, vicecomiti vestro Cumbrie dare dignemini per vestras litteras in mandatis quod bona dicti Adam, clerici, que hac occasione detinet, sibi faciat liberari et quod eidem ea racione non inferat seu inferri permittat in rebus aut persona aliqualem molestiam seu gravamen. Data apud Karliolum, xiij kalendas Septembris anno Domini M° CCC° primo.

[*On account of the heavy losses sustained by the Roman Church in consequence of the troubles in Sicily and Tuscany, Pope Boniface has imposed for three years a tax of a tenth on all ecclesiastical benefices in England above the yearly value of seven pounds tournois. R., bishop of London, and B. de Ferentino, canon of St. Paul's, have been appointed the principal collectors.*]

Pateat universis quod nos R., Dei gracia episcopus, et Bartholomeus de Ferentino, canonicus Londonienses, collectores seu executores super decimis omnium ecclesiasticorum reddituum et proventuum in toto regno Anglie per tres annos a sanctissimo patre domino Bonifacio divina providencia papa in subsidium Romane ecclesie impositis deputati, recepimus ejusdem domini pape litteras sanas et integras, vera bulla bullatas et omni suspicione carentes, in hec verba. Bonifacius episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus universis, archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis, electis, abbatibus, prioribus, decanis, archidiaconis, prepositis, archipresbiteris, et aliis ecclesiarum prelatis ; capitulis, collegiis, et conventibus, Cisterciensis, Cluniacensis, Premonstratensis, Sanctorum Benedicti et Augustini, Cartusiensis, Grandimontensis, et aliorum ordinum ; necnon domorum Beate Marie Theotonicorum et Calatravensium prioribus, preceptoribus seu magistris, ceterisque omnibus personis ecclesiasticis, regularibus et secularibus, exemptis [et non exemptis], per totum regnum Anglie constitutis, salutem et apostolicam benedictionem. Excitare debent subditorum corda fidelium fidei zelus, devocionis fervor, et compassionis pietas erga Romanam ecclesiam, que universarum ecclesiarum mater esse dinoscitur et magistra, ut singuli, qui eam unam catholicam et apostolicam profitentur ecclesiam, de ipsius gloria gratulentur, de ipsius contumelia doleant, et in suis oneribus et pressuris filialem compassionem exerceant et exurgant gratis affectibus et operibus studiosis ad ejus onera sublevanda, ut a filiali debito persoluta ipsa mater gratitudinis promptitudinem, devocionis et reverencie observanciam in filiis recognoscens, se illis letanter benignam exhibeat et oportunis temporibus graciosam. Sane non latet in abditis, sed per diversos orbis angulos innotescit, qualiter longi temporis spacio quondam Petrus, olim rex Aragonum, subdolus nequicie perpetrator, et subsequenter diversis temporibus nati ejus, sibi succedentes in vicio, contra nos et eamdem ecclesiam et carissimum in Christo filium nostrum C., Sicilie regem illustrem, insulam Sicilie occuparunt ac tenuerunt et adhuc eciam pro majori parte detinent nequiter occupatam—quarum occupacionis et detencionis occasione et causa contigit olim perdicio Terre Sancte. Sed nec ei potuit oportunum ministrari subsidium de partibus

cismarinis et, quamvis inopinatis auxiliis ac insperatis operibus (illucescente illi gracia Salvatoris) sit ipsi Terre Sancte via recuperacionis, reparacionis, et inhabitacionis aperta, tamen ob induratam antiquate jam rebellionis nequiciam Siculorum et Frederici, nati predicti quondam Petri, olim regis Aragonum, sub cujus Frederici devio iidem Siculi in tenebris et umbra mortis obdormiunt, et propter alia scandala que insurgunt prefata mater ecclesia in adhibendis oportunis eidem Terre Sancte subsidiis impetitur. Status insuper Tuscie impetitur admodum fluctibus scandalorum, civitates, loca, et incole Italicarum parcium ecclesie predicte subjecta in non modica parte rebellant, nequicie venena fudencia et laborancia ingratitudinis vicio contra eam, et nisi eorum insolencie compescantur periculose, plurimum invalescant. Christianique reges et principes, a quibus ecclesia eadem deberet ab hiis et aliis angustiis relevari, ad ea guerris et scandalis colluctantur adinvicem, quod prefatam ecclesiam in tantum oportet circa eorum concordiam laborare quod eciam pretermittere cogitur alias partes orbis et dispendium pati nichilominus in se ipsa. Quapropter pro pacifico Christianitatis statu, et potissime in illis partibus et provinciis atque regnis a quibus potest et solet prefate terre comodius et efficacius subveniri, et ad compescendam nequiciam perversorum qui conati sunt hactenus et qui conantur pro viribus prelibatam ecclesiam injuriis, dampnis, dispendiis et rebellionibus impugnare, memorata ecclesia et nos, postquam fuimus ad apicem apostolice dignitatis assumpti, sollicitudines, amaritudines, et labores, expensas innumeratas et importabilia onera necessitate cogente subivimus et subire compellimur et (quod gravius relevandum existit) actibus eciam bellicis cum rebellibus subditis aliisque impugnatoribus implicari. Cum igitur, sicut vestra universitas ignorare non debet, ad relevanda gravamina et importabilia onera et expensas atque necessitates plurimas, quibus propter premissa premimur nos et ecclesia prelibata, et ut facilius supportare possimus que nobis incumbunt et iminent facienda et ut, Deo actore, pro sui honoris sueque laudis augmento ad optatum finem laudabilia proposita nostra producere valeamus, prout expedire viderimus et decere, vestris indigeamus succursibus et subvencionibus egeamus, decimam omnium ecclesiasticorum reddituum et proventuum in toto regno Anglie per tres annos auctoritate presencium duximus imponendam. Universitatem itaque vestram attente monemus, affectuose rogamus, et obsecramus in Domino Jesu Christo, mandantes vobis nichilominus per apostolica scripta et in remissionem peccaminum injungentes,

quatinus attendentes quod, licet compaciendum vobis existat nosque ad vos pie ducamur compassionis affectu super vestris oneribus, gravaminibus, et pressuris (et libenter ad relevacionem vestram oportuna juvamina prebebimus), quia tamen prelibata mater ecclesia mederi nequiret absque membrorum suorum oneracione, super hiis ad subveniendum nobis et eidem ecclesie promptis obsequiis exurgatis; et onus subvencionis, quod in presencia vobis imponimus impaciencie virtute, p[. . .]antes et compacientes ab intimis nostris et prefate matris ecclesie laboribus, injuriis, oneribus et pressuris, ob divinam et ipsius ecclesie ac nostram reverenciam, vestrorum omnium ecclesiasticorum reddituum et proventuum prefati regni decimam per hujusmodi trien-
[Fo. 26b.] nium liberaliter et integre venerabili fratri nostro, episcopo, et dilecto filio, magistro Bartholomeo de Ferentino, canonico Londoniensibus, quibus duximus collectionem ipsius decime per alias nostras sub certa forma litteras committendam, et aliis quos ipsi ad hoc deputandos duxerint, in prefigendis vobis ab ipsis collectoribus terminis persolvatis, cum illis excepcionibus et moderacionibus quas in aliis nostris litteris exprimemus: non obstantibus quibuslibet privilegiis, indulgenciis, et graciis vobis vel alicui seu aliquibus vestrum aut dignitatibus vel ordinibus vestris —et specialiter Cisterciensibus, Cluniacensibus, Premonstratensibus, Cartusiensibus, Grandimontensibus—vel vestris dignitatibus, locis, aut personis singularibus sub quacumque forma seu expressione verborum ab eadem sede concessis, eciam si contineatur in eis quod de ipsorum totis tenoribus, seriatim vel de verbo ad verbum, seu de impetrancium aut ea obtinencium nominibus propriis plenam et expressam seu explicitam quantumcuncque oporteat fieri in nostris litteris mencionem; et qualibet alia dicte sedis indulgencia, cujuscunque tenoris, forme, vel expressionis existat, per quam de verbo ad verbum presentibus non insertam, aut nominatim et singulariter non expressam, effectus earum impediri quovismodo valeat vel differri. Ceterum clericos illos ad prestacionem ipsius decime teneri nolumus quorum ecclesiastici redditus et proventus septem librarum Turonensium parvorum summam annis singulis non excedunt. Sic in hac parte nostris mandatis, monitis, persuasionibus, et exortacionibus parituri quod a Deo, de cujus negociis agitur, eterne retribucionis premium ac a nobis et sede apostolica precipui favoris augmentum non inmerito consequi valeatis. Data Laterani, iiij kalendas Marcii pontificatus nostri anno vij°. In cujus rei testimonium easdem litteras scribi mandavimus et nostrorum sigillorum munimine roborari. Data

Londoniis, die vicesimo septimo mensis Julii anno Domini M°CCC° primo.

[*The office of collector in the diocese of Carlisle.*]

Reverendo in Christo patri domino . . Dei gracia episcopo Karliolensi, vel ejus officiali, R., eadem gracia episcopus, et Bartholomeus de Ferentino, canonicus Londonienses, collectores seu executores super decimis omnium ecclesiasticorum reddituum et proventuum in toto regno Anglie per tres annos a sanctissimo patre domino Bonifacio, divina providencia papa VIII, in subsidium Romane ecclesie impositis deputati, salutem et mandatis apostolicis firmiter obedire. Litteras ejusdem domini pape nobis directas recepimus, quarum copiam sigillis nostris signatam vobis inspiciendam transmittimus latori presencium, nuncio nostro jurato, illico retradendam, eisdem originalibus litteris propter viarum pericula penes nos retentis, parati vobis et omnibus quorum interesse posset, cum fuerimus requisiti, de ipsis facere plenam fidem; ipsarum auctoritate vobis in virtute obediencie qua dicte sedi tenemini firmiter injungentes quatinus, receptis presentibus, sine mora citetis vel citari faciatis peremptorie ex parte vestra priorem et conventum vestre Karliolensis ecclesie quod compareant coram nobis in crastinum festi Sancti Michaelis proximum futurum in ecclesia Sancti Pauli, Londoniis, per se vel per procuratores ydoneos, sufficiencia et specialia habentes mandata ad jurandum in animas eorumdem et ad recipiendum et exequendum officium collectionis dicte decime pro tribus annis futuris in civitate et diocesi vestra et ad faciendum quod eis virtute dicti mandati ulterius sit injungendum. De die vero recepcionis presencium et quod super premissis feceritis, nos dictis die et loco certificetis per vestras patentes litteras harum seriem continentes. Data Londoniis, die xxvij mensis Julii anno Domini M° CCC° primo.

[*Robert de la Vanne having paid his fine, the Bishop is ordered to release the sequestration on his benefices.*]

E. Dei gracia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gracia Karliolensi episcopo, salutem. Sciatis quod magister Robertus de la Vanne solvit nobis ad scaccarium nostrum v marcas de xj li. vjs. viijd., quos debet nobis de fine et quos vobis nuper mandavimus de bonis suis ecclesiasticis in vestra diocesi ad opus nostrum levare, de residuoque tocius debiti predicti asserens se nuper ad nostrum scaccarium satisfecisse. Et ideo vobis mandamus, si ita est, tunc denarios quos ab eodem magistro Roberto receperitis ad nostrum scaccarium mittatis apud Eboracum in

crastinum Sancti Michaelis proximum futurum ibidem solvendos ad opus nostrum. Et sequestrum, si quid ad nostrum mandatum apposueritis in beneficiis suis ecclesiasticis occasione debiti predicti, sine dilacione eidem relaxatis; et remittatis ad idem scaccarium ad diem predictum hoc breve. Teste W. de Carleton apud Eboracum, xij die Julii anno regni nostri xxix.

Per j talleam de scaccario, quo ad v marcas, et unam litteram patentem episcopi de recepcione residui.

[*The Bishop, by virtue of a papal mandate, inhibits the Prior and Convent of Lanercost from doing anything to the prejudice of a certain clerk, pending an inquisition in the ruridecanal chapter of Westmorland.*]

J., etc., ad infrascripta executor a sede apostolica specialiter deputatus, dilectis nobis in Christo filiis priori et conventui monasterii Sancte Marie de Lanercost, ordinis Sancti Augustini, nostre diocesis, salutem et mandatis apostolicis firmiter obedire. Litteras sanctissimi patris domini Benedicti pape X^i^, non abolitas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte viciatas, cum vera bulla et canape, nuper recepimus in hec verba: Benedictus etc. Data etc.—Cujus igitur auctoritate mandati vobis firmiter inhibemus ne, pendente hujusmodi provisione, quicquid in prejudicium dicti clerici seu contra tenorem hujusmodi mandati apostolici aliquid attemptetis seu aliquid attemptari per alios procuretis: decernentes exnunc irritum et inane si quid contra nostram presentem inhibicionem, immo verius apostolicam, contigerit attemptari. Verum, quia de quibusdam statum et contradictiones dicti clerici contingentibus, que nos latent, sollerter inquirere nos oportet (sicut hujus mandati papalis series nos compellit), in pleno capitulo decanatus Westmerie, infra quem idem clericus duxit originem, videlicet die Martis proxima post instans festum Ascencionis Domini, in ecclesia parochiali de Merton celebrando, ex certa sciencia inquiri decrevimus de eisdem prefatoque clerico dictos diem et locum duximus assignandos, tenore presencium vos citamus ac etiam premunimus, quatinus dictis die et loco per vos . . . . . coram nobis vel commissario nostro, si vestra necesse videritis, intersitis facturi et audituri quod natura negocii [exigat et requirat]. . . . .

[Fo. 27a.]

[*Notarial instrument containing a long and elaborate record of the proceedings at the New Temple, London, in connexion with the transfer of the office of supervisor of the Scottish crusading tenth from the Bishop of Carlisle to the Abbot of Waltham and the Dean of St. Paul's.*]

In nomine Domini, amen. Cum felicis recordacionis Nicholaus papa Quartus collectionem decime omnium ecclesiasticorum red-

dituum, proventuum, et obvencionum tocius regni Scocie[1] per sex annorum spacium dudum venerabili patri Karliolensi et bone memorie Cathanensi tunc viventi episcopis per suas sub certa forma litteras commisisset et subsequenter sanctissimus pater dominus Bonifacius papa Octavus dominos abbatem monasterii de Waltham Sancte Crucis et decanum ecclesie Londonie predictis episcopis in collectione dictarum decimarum et obvencionum in regno Scocie per suas litteras subrogasset, injungentes specialiter dictis abbati et decano quod prefatum Karliolensem episcopum et executores testamenti ultime voluntatis predicti Cathenensis episcopi et quoscunque alios, de quibus videretur eis expedire, sibi quaslibet apostolicas litteras dudum eisdem Karliolensi et Cathanensi episcopis super collectione predicta directas, omnesque scriptas per eos vel de mandato seu commissione ipsorum inde confectas vel quas ipsi aut eorum aliqui detinerent, compellerent exhibere; et quod ab eisdem Karliolensi et executoribus predictis quantum ipsi Karliolensis et Cathanensis episcopi, collectores et eorum quilibet per se ac per alios, receperunt de decima suprascripta, et penes quos ac ubi, quando et qualiter, et sub quibus securitatibus seu cautelis pecuniam ab eis in hac parte receptam deponere curaverunt, quantum adhuc de ipsa decima et in quibus restat locis seu partibus colligendum; quantum, etiam, quando et qualiter ac ubi de ipsa decima expenderunt in prosequendis hiis que contingebant eamdem, et si ab eis vel ab aliis, quibus interdum super hujusmodi collectionis negocio vices suas vel in eo execucionem aliquam commiserunt, restat adhuc aliquid de collectis forsitan assignandum, ac super aliis oneribus negocium contingentibus memoratum, de quibus expedire viderent, reciperent diligentem et plenariam racionem: predicti abbas et decanus, volentes (ut tenentur) apostolica mandata sibi directa prosequi diligenter, memoratum Karliolensem episcopum citarunt et per eumdem executores testamenti predicti Cathanensis episcopi citari peremptorie per suas litteras mandarunt ut die Lune proxima post Purificacionem Beate Marie virginis anno gracie M° CCC° coram eis vel eorum altero seu eorum vices gerentibus, per se vel per procuratores ydoneos et sufficienter instructos, apud Novum Templum, Londonie, comparerent, litteras apostolicas et alia, de quibus supra fit mencio, eisdem exhibituri et de collectis decimis et obvencionibus raciocinia reddituri et ulterius facturi quod predicti natura negocii postularet. Quibus die et loco predictus dominus Karliolensis episcopus per Willelmum de Rodington,

[1] MS. "Anglie."

clericum et procuratorem suum sufficienter constitutum, comparuit et per certificatorium suum dictis abbati et decano directum, quo ad citacionem executorum prefati Cathanensis episcopi non factam et similiter de publicacione rescripti domini Bonifacii pape VIII per totum regnum Scocie non facta, prout demandatum fuerat faciendum, se nitebatur excusare eo quod propter guerrarum et viarum discrimina ad interiores partes Scocie et maxime ad diocesim Cathanensem, que in ulterioribus ejusdem regni secessibus esse dinoscitur, nunciis dicti domini Karliolensis tutus non patebat accessus. Mittebat tamen dictis abbati et decano per suprascriptum procuratorem sex rescripta felicis recordacionis Nicholai pape IIII dictis Karliolensi et Cathanensi episcopis super negocio dicte decime dudum transmissa. Unum, videlicet, generaliter directum episcopis, prelatis, et clero tocius regni Scocie de decima prestanda domino regi Anglie. Item aliud rescriptum directum episcopis Karliolensi et Cathanensi super dicta decima colligenda. Tercium rescriptum directum eisdem patribus de subcollectoribus deputandis. Quartum rescriptum eisdem patribus directum super obvencionibus per sex annos colligendis. Quintum rescriptum declaratorium de quibus fuerat decima persolvenda. Sextum rescriptum universis episcopis per regnum Scocie constitutis directum super cruce predicanda; cujus unum filum ruptum est et separatum a bulla. Mittebat etiam dictis abbati et decano decem et octo rotulos sigillo dicti Karliolensis episcopi consignatos, in quibus dicebatur vera et plena taxacio omnium beneficiorum ecclesiasticorum omnium diocesium tocius regni Scocie contineri. Et erat summa taxacionis omnium bonorum ecclesiasticorum diocesis Candide Case, M CCC xxij li. xijs. vd.; cujus decima, C xxxij li. vs. iijd. Item summa taxacionis bonorum ecclesiasticorum diocesis Glasguensis, XJ^{m} C xliij li. xijs.; decima inde, M C xiiij li. vijs. ijd. ob. Item summa taxacionis bonorum ecclesiasticorum tocius diocesis Sancti Andree, XIIJ^{m} septingente xxiij li. xvijs. iijd. ob.; decima inde, M CCC xxij li. vijs. viijd. ob. q. Item summa bonorum ecclesiasticorum diocesis Ergadiensis, VJ^{c} lxj li. viijs. xjd. ob.; cujus decima est lxvj li. ijs. xd. ob. q. Item summa bonorum ecclesiasticorum diocesis Breghenensis, M viij li. xijs. jd.; cujus decima, C li. xvijs. ijd. ob. Item summa bonorum ecclesiasticorum diocesis Aberdenensis, MMM quadringente xxxix li. xiijs. ob.; cujus decima, CCC xliij li. xixs. iijd. ob. Item summa bonorum ecclesiasticorum diocesis Moraviensis, MMCCCC iiij^{xx} xvj li. vs. xd.; cujus decima, CC xlix li. xijs. viijd. Item summa bonorum ecclesiasticorum diocesis Cathanensis, CCCC lxiiij li.; cujus decima,

xlvj li. viijs. Item summa bonorum ecclesiasticorum diocesis Dunkeldensis, MM V^{c} xxv li. xjs. viijd.; cujus decima, CC lij li. xjs. ijd. Item summa bonorum ecclesiasticorum diocesis Rossensis, VIJ^{c} iiij^{xx} j li. xs. vd.; cujus decima, lxxviij li. iijs. ob. Item summa bonorum ecclesiasticorum diocesis Dunblanensis, M CCC lxxvj li. xijs. iijd. ob.; cujus decima, C xxxvij li. xiijs. ijd. ob. q. Item summa bonorum ecclesiasticorum diocesis Zodorensis, V^{c} xxxvj li. viijd.; cujus decima, liij li. xijs. ob. q. Summa totalis omnium bonorum reddituum beneficiorum ecclesiasticorum tocius regni Scocie, triginta et novem milia quadringente septuaginta novem libre, sexdecim solidi et octo denarii; cujus summe decima, tria milia nongente quadraginta septem libre, decem et novem solidi, octo denarii. Predicte vero sex littere apostolice et rotuli taxacionis decime predicte memoratis abbati et decano, ut premittitur, transmissi penes eosdem remanserunt. Et predictus W., procurator dicti domini Karliolensis, se dicebat paratum ad reddendum raciocinia nomine domini sui de decima per ipsum per quatuor primos annos concessionis dicte decime in regno Scocie ac insuper per quintum et sextum annos in Insula dumtaxat
[Fo. 27b.] Mannie collecta: qui, juratus in animam dicti domini sui de fideli raciocinio (prout moris est) nomine domini sui reddendo, oneravit dominum suum et se nomine ejusdem de decima totali duodecim diocesium regni Scocie per quatuor primos annos de quindecim millibus septingentis quater viginti undecim libris, decem et octo solidis, octo denariis; et de quinquaginta quinque libris, sex solidis, duobus denariis de decima Insule Mannie de quinto et sexto annis concessionis dicte decime. Summa tocius oneris, quindecim milia octingente quadraginta septem libre, quatuor solidi, decem denarii. De quibus idem procurator dicebat dominum suum liberasse Gerardo Simonetti, de societate Pulicum et Rimbertinorum de Florencia, octingentas triginta libras, quindecim solidos, sex denarios obolum sterlingorum, per unam litteram sigillo ejusdem Gerardi et capituli Karlioli sigillatam et in hoc compoto exhibitam. Item dictus procurator exhibuit unum instrumentum sigillis Abrachii Gerardi et Gerardi Simonis,[1] civium et mercatorum Florencie de societate Pulicum et Rimbertinorum, sigillatum, in quo continebatur ipsos a predicto domino Karliolensi episcopo recepisse in pecunia numerata sexaginta sex libras, tresdecim solidos et quatuor denarios, et in litteris obligatoriis diversorum subcollectorum mille trecentas quater viginti sexdecim

[1] *Sic.*

libras, viginti denarios obolum ; obligantes se ad restitucionem tante pecunie vel dictarum litterarum obligatoriarum dicto patri faciendam infra mensem postquam ab eodem patri forent requisiti. Item dictus procurator exhibuit terciam litteram sigillo Reynerii Bellinzonis, socii et procuratoris societatis Pulicum et Rimbertinorum de Florencia, et sigillis domini Willelmi episcopi Sancti Andree ac capituli de Kelkow sigillatam, in quo continebatur dictum Reynerium recepisse a dicto Karliolensi episcopo duo milia et trescentas libras sterlingorum de pecunia dicte decime. Item dicebat dictus procurator memoratum episcopum, dominum suum, liberasse Gerardo Simonetti, socio et procuratori societatis Pulicum et Rimbertinorum, sexcentas triginta tres libras, sex solidos, octo denarios sterlingorum de pecunia dicte decime, per unam litteram sigillo ejusdem Gerardi sigillatam : set sigillum capituli Karlioli eidem appensum non erat, prout scriptum fuit debere fieri in eadem. Item dictus procurator dicebat predictum dominum suum ad mandatum sanctissimi patris domini Bonifacii pape VIII liberasse Abrachio Gerardi et Gerardo Simonetti, civibus et mercatoribus Florentinis de societate Pulicum et Rimbertinorum, decem milia marcas : scilicet, in pecunia numerata decem libras, octo solidos, duos denarios obolum quadrantem, et in litteris cyrographatis pede compoti diversorum subcollectorum dicte decime in multis diocesibus regni Scocie deputatorum sex milia sexcentas quinquaginta sex libras, quinque solidos, unum denarium quadrantem. Unde exhibuit unum instrumentum publicum manu Johannis quondam Egidii de Amelia, sancte Romane ecclesie auctoritate notarii publici, scriptum et signatum ac etiam sigillis predictorum Abrachii et Gerardi sigillatum, in quo inter cetera continebatur quod si contingat quod predicti subcollectores ac persone in eo nominate dictam quantitatem pecunie, in eorum litteris contentam, eis vel alicui eorum seu alii de dicta societate non dederint seu assignaverint in pecunia numerata, supradictas litteras cyrographatas supradicto episcopo restituent seu restituet aliquis eorum : set an dicti mercatores vel eorum aliquis dictam pecuniam a dictis collectoribus seu aliis personis in dictis litteris cyrographatis contentis receperunt, dictus procurator dictis abbati et decano constare non docuit. Exhibuit etiam dictus procurator super dicto compoto rescriptum domini Bonifacii pape VIII de decem milibus marcis solvendis de dicta decima societati Pulicum et Rimbertinorum, de quibus supra fit mencio. Item exhibuit dictus procurator instrumentum Restauri Bonaventure, civis et mercatoris de Florencia de societate Spinorum, in quo continebatur quod

recepit a dicto episcopo Karliolensi mille libras sterlingorum de dicta decima, sigillo ejusdem et sigillis prioris et conventus Beate Marie Karlioli et prioris et conventus de Hextoldesham sigillatum. Item exhibuit dictus procurator aliud instrumentum Simonis Gerardi, socii et procuratoris societatis Spinorum de Florencia, de ducentis libris sterlingorum de dicta decima penes eum per dictum episcopum Karliolensem depositis; et erat dictum instrumentum sigillo dicti mercatoris et sigillis abbatum de Kelkow et de Aberbrothok sigillatum. Item exhibuit dictus procurator aliud instrumentum Guidonis Bardi, de societate Spinorum predicta, de ducentis sex libris, tribus solidis et tribus denariis et tribus quadrantibus sterlingorum, eidem per predictum episcopum Karliolensem de dicta decima liberatis, sigillo ejusdem Guydonis et etiam sigillo abbatis de Kelkow consignatum. Item exhibuit dictus procurator aliud instrumentum Restauri Bonaventure et Guydonis Bertaldi, de societate Spinorum predicta, de ducentis quinquaginta et novem libris, septemdecim solidis et duobus denariis sterlingorum, eisdem per dictum episcopum de memorata decima liberatis. Exhibuit etiam dictus procurator rescriptum domini Bonifacii pape VIII de applicacione depositi de pecunia dicte decime penes dictos mercatores de societate Spinorum predicta facti et ab eisdem non repetendi quousque dictus episcopus a sede apostolica aliud receperit in mandatis. De quibus liberacionibus et assignacionibus factis dictis mercatoribus de societate Pulicum et Rimbertinorum summa totalis est undecim milia octingente quater viginti sexdecim libre, decem solidi, octo denarii; et in liberacionibus societati Spinorum summa totalis est mille sexcente sexaginta sex libre, quinque denarii obolus quadrans. Item dicit dictus procurator super compoto allocacionem factam esse per dictum episcopum, dominum suum, abbati de Russi, subcollectori ipsius decime in Insula Mannie per sex annos, de viginti tribus libris, octo solidis, eo quod bona dicti abbatis non taxantur ad centum marcas, ut patet in taxacione facta de bonis abbatis ejusdem. Et est summa totalis liberacionum premissarum in universo tresdecim milia quingente quater viginti quinque libre, decem et novem solidi, unus denarius obolus quadrans. Et sic remanent duo milia ducente sexaginta et una libre, quinque solidi, octo denarii quadrans; de quibus in finali compoto diligencius est calculandum. Predictus vero procurator, juratus de veritate dicenda super omnibus ab eo requirendis circa negocium collectionis decime predicte et obvencionum, requisitus an episcopus Cathenensis (dum vixit) in
[Fo. 28a.] aliquo per se vel per alios intromisit de collectione decime

predicte, respondit quod in nullo se intromisit eo quod, eodem episcopo anno primo collectionis defuncto, tota prosecucio collectionis dicte decime ad dictum Karliolensem episcopum devolvebatur. Item super aliis articulis requisitus, dicit quod dicti rotuli exhibiti non sunt originales set ab originalibus plene et vere sumpti, continentes taxacionem plenam omnium ecclesiasticorum reddituum et proventuum per totum regnum Scocie, exceptis bonis propriis episcoporum Sancti Andree et Glasguensis (quorum quidem bonorum taxacio per consciencias dictorum episcoporum fuerat facta et, ut credit, minus plene), et quod eandem taxacionem colligebat dictus episcopus toto tempore collectionis sue—nec alia taxacione usum fuisse, quod sciat. Item dicit quod, antequam dictus episcopus cum subcollectoribus dicti regni Scocie tractatum habuerit, quantum determinate sit collectum de dicta decima vel quantum sit adhuc levandum seu quantum sit expensum circa prosecucionem dicte decime precise scire non potest. Item requisitus super obvencionibus collectis et colligendis, dicit se omnino nichil scire. Duo tamen collectores obvencionum super dictarum obvencionum negocio exequendo fuerant constituti in toto regno predicto per dictum Karliolensem episcopum, scilicet, magistri Willelmus de Goseford (adhuc superstes) et Willelmus de Irby (qui decessit biennio et amplius elapso), cui subrogatus fuit in eodem collectionis officio per dictum dominum episcopum magister Johannes de Berewes ; cum quibus magistris dictus episcopus Karlioli nondum habuit racionem : et donec dicti subcollectores dictum episcopum, dominum suum, informaverint, non potest dictus procurator precise dictos abbatem et decanum informare quid vel quantum sit collectum de dictis obvencionibus vel de caucionibus eo nomine expositis aut qui sunt debitores eorum que in subsidium Terre Sancte fuerint assignata, vel aliis contingentibus hujusmodi collectionis officium memoratum. Instrumenta sane premissa obligatoria mercatorum et littere papales de solucionibus aut depositis pecuniarum dictis mercatoribus factis mencionem facientes penes dictum procuratorem remanserunt. Constitutus insuper in presencia dicti domini decani, memorato abbate ea vice legitime impedito, Philippus Gerardini, socius et mercator de societate Spinorum de Florencia, cui instrumenta contingencia socios et societatem de Spinis, de quibus premittitur, ex certa sciencia fuerant dictis die et loco exhibita, fatebatur sigilla dictis instrumentis nomine sociorum de Spinis, de quibus in eisdem scribitur, appensa vera esse sigilla sociorum suorum in instrumentis eisdem nominatorum, ut credit. Item Gyottus Guydonis, civis et mercator de societate Pulicum et

Rimbertinorum de Florencia, dicebat se credere omnia sigilla instrumentis contingentibus socios et societatem suam, de quibus premittitur, appensa vera esse sigilla sociorum suorum nominatorum in instrumentis eisdem. Et quia dictus dominus decanus ad plenum per premissa non poterat ad presens informari in negocio raciocinii memorato, prefixit diem predicto procuratori dicti Karliolensis episcopi, et domino suo in personam procuratoris ejusdem, in quindena Sancti Michaelis proximo ventura, loco quo prius, ad finaliter computandum super dictis decimis ac etiam super obvencionibus in dicto regno Scocie toto tempore collectionis sue provenientibus; ut, interim auditis per dictum episcopum raciociniis omnium subcollectorum, tam decimarum quam obvencionum, per eundem episcopum deputatorum in regno Scocie prelibato, prout per dictum dominum decanum extitit injunctum, idem Karliolensis episcopus ad plenum informatus dictis die et loco coram dictis dominis abbate et decano, vel eorum altero seu vices gerentibus, legitime compareat instructus plenarium raciocinium rediturum et ad satisfaciendum de claris residuis que tunc per dicti compoti reddiciones contingent effectualiter declarari; necnon ad exhibendum registra et alias quascumque scripturas seu instrumenta per dictum patrem et suos confecta super contingentibus dictas decimas et obvenciones et collectionem earumdem, ac etiam cauciones quascumque expositas per debitores quoscumque in premissis et processus habitos contra eosdem, ac ulterius faciendum et recipiendum super premissis et ea contingentibus quod dicti negocii qualitas et natura postulabit.

In nomine Domini, amen. Anno ab Incarnacione trecentesimo, indictione quartadecima, die septimo decimo mensis Marcii, in presencia mei, notarii publici, et testium subscriptorum, apud Novum Templum, Londonie, recitato coram venerabilibus viris dominis abbate monasterii Sancte Crucis de Waltham et decano ecclesie Londonie, executoribus super decimis et obvencionibus, domino E. Dei gracia regi Anglie illustri in subsidium Terre Sancte concessis, per sanctissimum patrem dominum Bonifacium divina providencia papam VIII specialiter deputatis, quodam instrumento publico per me notarium infrascriptum super compoto decime bonorum ecclesiasticorum regni Scocie reddito die Lune proxima post festum Purificacionis Beate Marie virginis, anno Domini supradicto, per Willelmum de Rodington, clericum et procuratorem reverendi patris domini Dei gracia Karliolensis episcopi, continente inter cetera liberaciones et assignaciones infrascriptas: videlicet, per unam litteram de octingentibus triginta tribus libris, quindecim

solidis, sex denariis obolo sterlingorum, liberatis Gerardo Simonetti, de societate Pulicum et Rimbertinorum de Florencia, sigillis ejusdem Gerardi et capituli Karlioli sigillatam. Item unum instrumentum sigillis Abrachii Gerardi et Gerardi Simonetti, civium et mercatorum Florencie de Societate Pulicum et Rimbertinorum sigillatum; in quo continebatur ipsos a predicto domino Karliolensi episcopo recepisse in pecunia numerata sexaginta sex libras, tresdecim solidos et quatuor denarios, et in litteris obligatoriis diversorum subcollectorum mille trecentas quater viginti sexdecim libras, viginti denarios obolum sterlingorum; obligantes se ad restitucionem tante pecunie vel dictarum litterarum
[Fo. 28b.] obligatoriarum dicto patri faciendam infra mensem postquam ab eodem patri forent requisiti. Item ceteram litteram sigillo Reynerii Bellinzonis, socii et procuratoris societatis predicte, et sigillis domini Guillelmi, episcopi Sancti Andree, ac capituli de Kelkow sigillatam; in qua continebatur dictum Reynerium recepisse a dicto Karliolensi episcopo duo milia et trecentas libras sterlingorum de pecunia dicte decime. Item quartam litteram sigillo Gerardi Simonetti sigillatam, set sigillum capituli Karlioli eidem appensum non erat prout scriptum fuit debere fieri in eadem; in qua continebatur predictum episcopum liberasse Gerardo Simonetti sexcentas triginta tres libras, sex solidos et octo denarios sterlingorum. Item exhibuit dictus procurator unum publicum instrumentum manu Johannis quondam Egidii de Amelia, sancte Romane ecclesie auctoritate notarii publici, scriptum et signatum, ac etiam sigillis predictorum Abrachii et Gerardi sigillatum; in quo continebatur dictum dominum episcopum ad mandatum sanctissimi patris domini Bonifacii pape Octavi liberasse Abrachio Gerardi et Gerardo Simonetti, civibus et mercatoribus Florencie de societate Pulicum et Rimbertinorum, in pecunia numerata x li. viijs. ijd. ob. q., et in litteris cyrographatis pede compoti diversorum subcollectorum dicte decime in multis diocesibus regni Scocie deputatorum vj^{m} vj^{c} lvj li. vs. jd. q. In quo quidem instrumento inter cetera continebatur quod si contingat quod predicti subcollectores ac persone in eo nominate dictam quantitatem pecunie in eorum litteris contentam eis vel alicui eorum seu alii de dicta societate non dederint seu assignaverint in pecunia numerata, supradictas litteras cyrographatas supradicto episcopo restituent seu restituet aliquis eorum. Abrachius Gerardi, civis et mercator Florentinus de societate Pulicum et Rimbertinorum de Florencia, nomine suo et sociorum suorum ac societatis sue predicte, anno, indictione, die

et loco predictis, ac etiam coram executoribus prenotatis, infrascripta protestacione premissa, confessus est et recognovit liberaciones et assignaciones in supradictis litteris suis et sociorum suorum, prout in litteris suis et sociorum suorum continetur, contentas esse veras et quod sigilla sua et sociorum predicte societatis ex certa sciencia sua et sociorum suorum predictis litteris sunt appensa: protestando ante omnia quod per predictas confessionem et recognicionem coram executoribus antedictis per eumdem Abrachium factas de negociis supradictis nullum sibi vel sociis suis seu societati predictis prejudicium generetur nec per eas, si de eisdem imperpetuum appareret per instrumentum aliquod publicum vel privatum vel per aliquos rotulos seu acta, conveniri vel inquietari possint vel debeant, vel aliqua ex eisdem vel earum occasione actio oriatur vel exactio vel condempnacio fieri possit, vel aliqua novacio facta sit vel fieri intelligatur per easdem, vel nova obligacio nascatur vel antique obligaciones et actiones jam nate dupplicentur, inmutentur vel diminuantur, vel eisdem aliquid accedat vel discedat per ipsas, set solum per litteras, de quibus supra fit mencio, possit fieri peticio et exactio de summis in eisdem litteris contentis secundum tenorem litterarum earumdem et non alias vel alio modo: et quod de eisdem per litteras alias vel per presentes recognicionem et confessionem non fiat aliqua exactio vel peticio, nisi per litteras antedictas: et quod jus sibi et sociis ac societati predictis acquisitum per aliquas litteras apostolicas per easdem recognicionem et confessionem in aliquo non evanescat vel diminuatur. Ex parte vero dicti domini episcopi similiter protestatum fuit, anno, indictione, die et loco predictis, quod si aliqua vel alique alie littere dictorum mercatorum continentes alias summas de liberacionibus et assignacionibus eisdem mercatoribus vel alicui eorum factis seu assignatis per dictum episcopum imposterum appareant, quod vim et effectum habeant quatenus de jure debeant, predictis compoto et protestacione non obstantibus. Predicti autem executores supradictas protestaciones, et ea que continebantur in eis, admiserunt. Presentibus fratre Stephano de Brecham, canonico de Waltham, magistris Johanne de Manhale, rectore medietatis ecclesie de Levereton, Lincolniensis diocesis, Roberto de Jarkenvill et Roberto de Baudak et Willelmo de Meleford, clericis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

In nomine Domini, amen. Per presens publicum instrumentum appareat evidenter quod anno ab Incarnacione ejusdem millesimo trecentesimo, indictione quartadecima, die septimo decimo mensis Marcii, in presencia mei, notarii publici infrascripti,

et testium subscriptorum, apud Novum Templum, Londonie, ostensis et lectis coram venerabilibus viris dominis abbate Sancte Crucis de Waltham et decano ecclesie Londonie, executoribus super decimis et obvencionibus, domino E. Dei gracia regi Anglie illustri in subsidium Terre Sancte concessis, a sede apostolica specialiter deputatis, quibusdam patentibus litteris continentibus liberaciones et assignaciones infrascriptas: videlicet, per unam litteram de m libris sterlingorum liberatis per reverendum patrem dominum Dei gracia Karliolensem episcopum, de decima in regno Scocie collecta, Restauro Bonaventure, civi et mercatori Florentino de societate Spinorum de Florencia, sigillo ejusdem Restauri et sigillo prioris et conventus Beate Marie Karlioli et prioris et conventus de Extoldesham sigillatam. Item aliam litteram de ducentis libris sterlingorum de dicta decima liberatis Simoni Gerardi, socio et procuratori societatis Spinorum de Florencia, sigillo ejusdem Simonis et abbatum de Kelkow et de Abirbrothock sigillatam. Item terciam litteram de ccvj li. iijs. iijd. ob. q. sterlingorum de dicta decima liberatis Guidoni Bardi, de societate Spinorum predicta, sigillo ejusdem Guydonis et sigillo abbatis de Kelkow consignatam. Item per quartam litteram de cclix li. xvijs. et ijd. sterlingorum de dicta decima liberatis Restauro Bonaventure et Guydoni Bertaldi, de societate Spinorum de Florencia,
[Fo. 29a.] sigillis eorumdem Restauri et Guidonis sigillatam. Philippus Gerardini, de societate Spinorum de Florencia, nomine suo et sociorum suorum de societate sua predicta, anno, indictione, die et loco predictis, ac etiam coram executoribus prenotatis, confessus est et recognovit liberaciones et assignaciones in supradictis litteris sociorum suorum, prout in ipsis litteris continetur, contentas esse veras; et quod sigilla sociorum suorum et predicte societatis ex certa sciencia sua et sociorum suorum in predictis litteris nominatorum sunt appensa: protestando quod per predictas confessionem et assignacionem coram executoribus antedictis per eumdem Philippum factas de negociis supradictis nullum sibi vel sociis suis ac societati predictis prejudicium generetur, nec per easdem recognicionem et confessionem, si de eisdem imperpetuum appareret per instrumentum aliquod publicum vel privatum, conveniri vel inquietari possint vel valeant; set solum per litteras, de quibus supra fit mencio, possit fieri peticio et actio de summis in eisdem litteris contentis secundum tenorem litterarum earumdem: et quod jus sibi et sociis ac societati predictis acquisitum per aliquas litteras apostolicas per easdem recognicionem et confessionem in aliquo non evanescat vel diminuatur. Presentibus

magistris Johanne de Manhale, rectore medietatis ecclesie de Levereton, Lincolniensis diocesis, Willelmo de Meleford, Roberto de Jarkenvill, Roberto de Bureford, Adam de Baudak, clericis, testibus ad hoc vocatis specialiter et rogatis.

[*The Bishop authorizes the Abbot and Convent of Holm Cultram to build a church, or chapel, at their town of Skinburness.*]

J. miseracione divina Karliolensis episcopus dilectis sibi in Christo filiis abbati et conventui monasterii Sancte Marie de Holmcoltran, ordinis Cisterciensis, nostre Karliolensis diocesis, salutem, graciam et benedictionem. Basilicarum sanctarum sive ecclesiarum nova constructio eo potissime alicubi est necessaria quo, Regi Summo in eisdem misticis muneribus complacato, animarum saluti melius perspicitur, dum populus Christianus reddatur devocior et in alterius prejudicium non redundet. Advertentes siquidem villam sive burgum vestrum juxta portum de Skinburnese infra fines vestros de Holmcoltran et extra limites ecclesiarum parochialium nostre diocesis, ut ex assercione quamplurium intelleximus, situatum et ab eisdem esse multum distantem, vobis auctoritate nostra pontificali, intuitu Dei, ad Ipsius cultus augmentum ac ob vestre sacre religionis reverenciam et animarum profectum, concedimus et specialiter indulgemus pro nobis et successoribus nostris ut liceat vobis in loco competenti infra solum vestrum dicte ville sive burgi unam capellam sive ecclesiam de novo construere pro vestris inquilinis ibidem et alibi infra fines vestros de Holmcoltran, extra tamen limites aliarum ecclesiarum adjacencium, morantibus et processu temporis moraturis ac aliis supervenientibus. Quam capellam sive ecclesiam cum cimiterio, cum constructa fuerit juxta decenciam qua convenit, omnibus insigniis parochialibus volumus ac decernimus insigniri; ipsam cum omnibus decimis et obvencionibus quibuscumque, a dictis inquilinis sive aliis provenientibus, vobis et monasterio vestro de Holmcoltran ac successoribus vestris pro hospitum et pauperum suscepcione auctoritate diocesana annectimus et eas appropriamus ac in usus proprios et successorum vestrorum pro nobis et successoribus nostris imperpetuum possidendas libere concedimus per presentes. Volumus etiam et concedimus pro nobis et successoribus nostris quod vos et successores vestri nobis et successoribus nostris seu officialibus nostris, cum extra nostram diocesim contigerit nos abesse, presbiterum ydoneum secularem per vos eligendum et, cum vobis placuerit, amovendum, quociens opus

fuerit, presentetis ; cui labore stipendia necessaria juxta status sui et cure exigenciam [. . .]irabitis, prout inter vos poterit melius convenire. Qui quidem presbiter a nobis et successoribus nostris curam ipsius capelle sive ecclesie inquilinorum predictorum infra fines predictos morancium et morandorum recipiet, eidem capelle sive ecclesie deserviet et inquilinis predictis ac aliis supervenientibus sacramenta ecclesiastica canonice ministrabit ; excessus vero hujusmodi inquilinorum et aliorum superveniencium et omnia alia et singula ibidem corrigenda et jure ordinario approbanda, que ad nostram jurisdictionem ordinariam de jure sive consuetudine nostre Karliolensis diocesis spectant, nobis et successoribus nostris, officialibus nostris, ac aliis ministris nostris ecclesiasticis fideliter nunciabit, et injuncta nostra et ministrorum nostrorum canonica reverenter recipiet et diligencius exequetur. Quod si vos vel successores vestri in presentando presbiterum ydoneum ad dictum locum nobis et successoribus nostris negligentes fueritis aut fuerint et remissi, vel ultra mensem a tempore amocionis presbiteri tunc amoti id facere distuleritis seu vestri distulerint successores, licebit nobis et successoribus nostris dictam capellam sive ecclesiam suspendere obvencionesque et decimas vobis (ut premittitur) appropriatas sequestrare et eas nostris usibus applicare quousque unum capellanum ydoneum ad dictam capellam sive ecclesiam duxeritis presentandum ; omnibus et singulis privilegiis, vobis et ordini vestro a sede apostolica indultis, vobis et successoribus vestris semper salvis. Per istam concessionem nostram ecclesiarum parochialium nostre diocesis juribus non intendimus derogari, sed ea, si que fuerint, persistere volumus illibata. In cujus rei testimonium presentibus sigillum nostrum apposuimus. Data apud Bridekirk, vj idus Augusti anno Domini M° CCC° primo et pontificatus nostri nono.[1]

[Carlatton R.—*The finding of the Inquisition after the presentation made by the Bishop of Durham.*]

Venerabili in Christo patri domino J. Dei gracia Karliolensi episcopo suus officialis, debitam obedienciam cum honore. Litteras vestras nuper recepi in hec verba. Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio magistro Johanni, officiali suo, salutem, graciam et benedictionem. Presentavit nobis

[1] This entry has been cancelled in the MS. by four intersecting lines drawn across it. The town of Skinburness seems to have been destroyed by the sea shortly after this date. See Nicolson and Burn, *Cumberland*, p. 177.

venerabilis pater dominus A., Dei gracia Dunelmensis episcopus, Robertum de London, clericum, ad ecclesiam de Carlaton, nostre diocesis, vacantem et ad suam presentacionem spectantem, ut dicit. Hinc est quod vobis mandamus quatinus in pleno loci capitulo diligencius inquiratis si dicta ecclesia vacet, qualiter vacat, a quo tempore vacaverit, quis sit verus patronus ejusdem et quis ad eandem tempore pacis ultimo presentavit; quantumque
[Fo. 29b.] valeat, si sit litigiosa vel pensionaria, et cui et in quantum; de moribus etiam presentati, de litteratura, ordinibus et etate, ac aliis consuetis articulis in hac parte. Facta vero inquisicione, eam sigillis eorum, per quos facta fuerit, signatam et sigillo nostro inclusam maturitate qua convenit transmittatis. Data apud Apiltreley, ij nonas Septembris pontificatus nostri anno nono.

Hujus igitur auctoritate mandati in pleno loci capitulo, vj nonas Octobris, celebrato a rectoribus et vicariis ecclesiarum de Ayketon, Bampton, Castelkayrok, Beaumont, Denton, Kirkandres, Irtington, Crosseby, Stannewegges, Burgo, Brampton et Farlam, super premissis diligencius inquisivi. Qui dicunt quod ecclesia de Carlaton vacat, et vacavit a festo Sancti Barnabe apostoli. Dicunt etiam quod bone memorie dominus Alexander, rex Scocie, ad eandem ultimo presentavit; et non est litigiosa nec pensionaria. Dicunt etiam quod dominus episcopus Dunelmie tenet villam de Carlaton, set hesitant utrum sit verus patronus illius ecclesie. De condicionibus presentati et moribus nil sciunt. In cujus rei testimonium presentem inquisicionem sigillis dictorum rectorum et vicariorum signatam, sub sigillo officialitatis vestre inclusam, vestre reverende paternitati transmitto. Actum die, anno Domini, et capitulo supradictis.

[Bowness R.—*Institution; with a note on the dispensation granted.*]

INSTITUCIO DOMINI ROALDI DE RICHEMUND IN ECCLESIA DE BOUNEYS.

Johannes miseracione divina etc. dilecto in Christo filio Roaldo de Richemund, acolito, salutem, graciam et benedictionem. Ad ecclesiam parochialem de Bouneys, nostre diocesis, vacantem, ad quam per dominam Adam de Feritate, veram patronam ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus graciose et rectorem instituimus in eadem. Data apud Rosam, xvij kalendas Novembris anno Domini M°CCC° primo, pontificatus nostri decimo.

Et die supradicto habuit litteram dispensacionis super non residencia et super ordine presbiteratus per triennium, ita quod se

faciat ordinari in subdiaconum infra annum et in dyaconum infra dictum terminum.

[*Notification of appeals against the removal, by order of Bishop Halton, of a cause pending before him, as judge-delegate, from the diocese of York to that of Durham.*]

Venerabili in Christo patri domino J. Dei gracia Karliolensi episcopo, judici unico in causa appellacionis que asseritur ab auditore dominorum decani et capituli Beati Petri Eboraci ex parte Matildis filie Gilberti de Heword, militis, tunc Eboracensis diocesis, in causa que coram eodem auditore inter Brianum Burdon, Eboracensis diocesis, ex parte una, et ipsam, ex altera, movebatur ad sedem apostolicam interjecta, ab eadem sede (ut pretenditur) deputato, officialis curie Eboraci, salutem cum reverencia et honore debitis tanto patri. Sua nobis prefatus Brianus peticione monstravit quod, cum ipse coram vobis, ex delegacione hujusmodi apostolica inter memoratas partes cognoscentibus, certis die et loco legitime comparens in forma juris proposuisset et etiam allegasset quod virtute rescripti apostolici in hac parte vobis directi extra dictam Eboracensem diocesim absque causa racionabili et legitima in Dunolmensem diocesim de jure invitus trahi non poterat nec debebat, vos tamen, hujusmodi proposicione et allegacione non obstante, eundem Brianum extra dictam Eboracensem diocesim in diocesim Dunolmie, licet nulla causa racionabilis seu legitima quare id fieri deberet subesset vel pretenderetur aliqualiter in hoc casu, contra naturam et qualitatem rescripti apostolici memorati trahendum et conveniendum fore contra justiciam decrevistis, ac copiam mandati apostolici virtute cujus in prefata causa appellacionis vos procedere dicebatis (quo predicta Matildis usa fuerat in judicio coram vobis), quam nuncquam habuit sed jure habere debuit, sibi dare vel decernere, licet hoc fieri cum instancia petivisset, indebite denegastis in juris injuriam et dicti Briani prejudicium non modicum et gravamen. Propter que et eorum quodlibet senciens se per vos minus debite pregravari sacrosanctam sedem apostolicam directe et curiam Eboraci pro tuicione legitime, ut asserit, appellavit. Quocirca vobis auctoritate curie Eboraci firmiter inhibemus (quod per vos quibuscuncque commissariis vestris ac omnibus aliis, quibus jus inhiberi exigit et permittit, inhiberi volumus et mandamus) ne, pendente coram nobis hujusmodi tuitorie appellacionis causa, quicquam in dicte partis appellantis prejudicium attemptetis seu faciatis per aliquos aliqualiter attemptari quominus appellacionem suam utramque, ut est justum

libere prosequatur: citantes nichilominus peremptorie partem appellatam quod compareat coram nobis vel commissario nostro in majori ecclesia Eboraci die Veneris proxima post festum Sancte Trinitatis in predicta tuitorie appellacionis causa processura, factura ulterius et receptura secundum dicti negocii qualitatem et naturam et Eboracensis curie consuetudinem quod justicia suadebit. Ac vos ibidem intersitis, si vestra videritis interesse. De die vero porrectionis presencium vobis facte et quicquid faciendum duxeritas in premissis, nobis vel commissario nostro ad dictum diem fideliter intimetis per vestras patentes litteras harum seriem continentes. In Christo Jesu diu valeat et vigeat vestra paternitas reverenda. Data apud Giseburn, vij idus Maii anno gracie M° CCC° primo.

[*Bond of William Armstrang, of Ousby, and his wife Sybil de Halgton, to render to Sara Falkard three skeps of oatmeal, six ells of russet, and one mark of silver annually for lands in Ousby. The Bishop is one of the sureties.*]

Universis presentes litteras inspecturis Willelmus filius Ade Armstrang, de Ulnisby, et Sibilla de Halgton, uxor ejusdem, salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos teneri et tenore presencium obligari Sarre dicte Falkard, de Ulnisby, in tribus eskeppis bone farine avene, solvendis eidem Sarre apud Karliolum singulis annis, dum vixerit, ad tres anni terminos per equales porciones, videlicet ad festum Pasche, Assumpcionis Beate Virginis, et Sancti Andree apostoli; necnon in sex ulnis russeti, precii octo solidorum, singulis annis contra Natale Domini; et in una marca argenti ad festa Pentecostes et Sancti Martini in hyeme, pro terris, redditibus, tenementis et serviciis, que dicta Sarra nobis in villa et territorio de Ulnisby per cartam dedit et concessit. Ad quam quidem solucionem predictis terminis et loco fideliter faciendam obligamus nos et omnia bona nostra, mobilia et immobilia, necnon et heredes nostros, et specialiter omnes illas terras et tenementa que ex dono et concessione dicte Sarre habemus in dicta villa et territorio de Ulnisby, ad cujuscuncque manus devenerint. Quod si in solucione dictorum pecunie, farrine, vel russeti in predictis terminis in toto vel in parte cessatum fuerit quoquomodo, volumus et concedimus quod dicta Sarra vel ejus attornatus predictas terras nostras licite ingrediatur et omnia bona ibidem existencia capiat et detineat qua vadium et plegium, quousque eidem Sarre de farrina, pecunia, et russeto predictis, necnon et de dampnis et expensis suis, plenarie fuerit satisfactum. Et ad majorem hujus rei securitatem predicte Sarre dominum Johannem, Dei gracia Karliolensem

episcopum, et Adam Armstrang, de Ulnisby, fidejussores invenimus, quorum quilibet ad omnia et singula predicta dictis terminis et loco solvenda principalem et in solidum se constituit debitorem. In cujus rei testimonium nos, Willelmus, et Sibella de Haulton, uxor mea, et nos, Johannes, Dei gracia Karliolensis episcopus, et Adam Armstrang, presenti scripto sigilla nostra apposuimus seriatim. Datum et actum apud Karliolum, die Sancte Scolastice virginis anno Domini M° CC° nonagesimo nono.

[*The Bishop acknowledges the receipt of wheat and wine from the King's receiver of victuals at Carlisle.*]

Universis pateat per presentes quod nos Johannes, miseracione divina Karliolensis episcopus, recepimus de domino Jacobo de Dalyleyge, clerico, receptore victualium domini regis apud Karliolum, viginti quarteria frumenti et duo dolia vini, de prestito, per mandatum domini Johannis de Drokenesford, custodis garderobe regis; de quibus dictum dominum Jacobum erga eundem dominum Johannem et quoscunque alios custodes garderobe regis, cum per eosdem fuerimus requisiti, acquietare promittimus per presentes. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Data apud Rosam, iij idus Julii . . . .

[Fo. 30a.]

[*The King (appareutly uow the guest of the Bishop at Rose) commauds his Justice of the Forest to desist from molestiug the Bishop aud his uen iu the exercise of their right of commou.*]

PASTURA DE INGLEWOOD.

E. Dei gracia etc. dilecto et fideli suo Roberto de Clifford, justiciario foreste sue citra Trentam, salutem. Ex parte venerabilis patris J. Dei gracia episcopi Karlioli nobis est ostensum quod, cum ipse et homines sui infra metas foreste nostre Denglewode commorantes communicare debeant et idem episcopus ac predecessores sui, episcopi ejusdem loci, eorumque homines infra predictas metas commorantes semper hactenus, a tempore quo memoria non extat, communicare consueverunt cum omnimodis averiis suis per totam forestam nostram predictam, tam infra coopertum quam extra, exceptis landis nostris, vos et ministri vestri foreste predicte ipsum episcopum et homines suos predictos quominus cum averiis suis in foresta predicta communicare possint, ut solebant, jam de novo auctoritate vestra impedivistis et adhuc impeditis, averia sua ibidem pascencia imparcando et imparcata pro voluntate vestra

detinendo minus juste in ipsius episcopi dampnum non modicum et ecclesie sue Beate Marie Karlioli et heredacionis periculum manifestum. Et quia nolumus quod eidem episcopo aut hominibus suis in hac parte taliter injurietur, vobis mandamus quod (si ita sit) tunc ab hujusmodi impedimentis indebitis prefato episcopo aut hominibus suis predictis super hoc inferendis desistentes et ministros vestros predictos desistere facientes, ipsum episcopum et homines suos predictos infra forestam predictam cum omnimodis averiis suis communicare permittatis, sicut ibidem communicare debent et idem episcopus et predecessores sui ac eorum homines sui predicti semper hactenus a tempore quo non extat memoria ibidem communicare consueverunt. Teste me ipso apud La Rose, xxiij die Septembris anno regni nostri vicesimo octavo.

[*The King desires that the Bishop may have from Inglewood Forest 60 pikerels for stocking the ditches of Carlisle Castle, and 20 oaks for repairs, etc. See Raine's "Letters and Papers", p. 137.*]

DENGLEWOD.

E. par la grace Dieu, etc., a nostre foial e loial Robert de Clifford, justice de nostre forest de cea Trente, saluz. Nous vous mandoms que levvesque de Cardoill suffrez prendre seyssante pikerels en nostre lay, qui est apele le lay Kybraid, qui est dedens les bundes de nostre forest Denglewode, pour estorer ent nos fosses entour le chastel de Cardoill ; e li facez livrer ausint vint cheisnes, covenables pour meriem, dedens nostre forest avantdite, por repareiller lez mesons e lez ponntes e redrecer les kerneaus du chastel avantdit. Done sous nostre prive seal a Staynewik, le xxv jour de Septembre lan de nostre regne xxvj.

[*The Bishop asks the Collectors of the Holy Land tenth to have the benefices in his diocese, wasted by Scottish incursions, etc., retaxed according to their present lowered value. See Raine's "Letters and Papers", p. 151.*]

Venerande religionis viro domino abbati de Waltham, collectori sive executori decime omnium ecclesiasticorum beneficiorum et reddituum in toto regno Anglie domino E., Dei gracia regi Anglie illustri, per sedem apostolicam concesse in subsidium Terre Sancte, una cum venerabili viro domino decano Sancti Pauli, Londoniis, per eamdem sedem specialiter deputato Johannes, miseracione divina Karliolensis episcopus, salutem et paratam ad beneplacita voluntatem. Sancta Romana ecclesia, universarum ecclesiarum pia domina et magistra, in imponendo omnibus suis

subditis deliberacione provida sic disponit ut, pensatis cotidianis et necessariis expensis incumbentibus, ipsius subditi onera imposita absque gravi possint incomodo tollerare: per quod filialis obediencia fit devocior, ad obsequendum prompcior, et ad subveniendum pronior gratis affectibus et votivis. Sane vestram discrecionem providam credimus non latere qualiter subdola gens Scotorum nostram diocesim quadriennio jam elapso, manu hostili invadens, ipsam cum suis incolis pro magna parte destruxit pariter et combussit, adeo quod quidam religiosi, destructis monasteriis, proch dolor! sint dispersi: nonnullis ecclesiis cum parochiis in cinerem et favillam redactis, curati, non valentes ex earum proventibus sustentari, aliorum stipendiarii sic effecti mendicare aliena suffragia sunt compulsi. Cum igitur religiosi viri prior et conventus ecclesie Beate Marie Karlioli, subcollectores vestri dicte decime in civitate et diocesi nostra Karlioli, a nobis et clero nostro decimam bonorum ecclesiasticorum et reddituum nostrorum, secundum taxacionem per dominos Wyntoniensem et Lincolniensem ante hujusmodi destructionem et combustionem factam, pro quarto et quinto anno, non per vos, ut creditur, set motu proprio exigere nunc conantur nosque sic ad impossibile coartare, vestram circumspectam benevolenciam iteratis precibus humiliter imploramus quatinus statu lamentabili nostre diocesis, que adhuc continuis oppressionibus per regales excercitus diversarum nacionum quasi irrecuperabiliter deprimitur, humano compacientes affectu, prefatis subcollectoribus vestris velitis dare per vestras litteras in mandatis ut secundum valorem beneficiorum nostrorum reddituum hiis diebus decimam exigant nunc petitam: cum felicis recordacionis Nicholaus papa Quartus, hujus decime impositor seu concessor, beneficia statuit sic taxari de taxatis, decimam sic persolvi, ut ecclesie ipsarumque rectores, precisa materia scandali, possent ipsam taxacionem sine gravi incomodo tollerare: ac decime solucio integralis secundum taxacionem impossibilis fit omnino. Premissa siquidem sine culpa nostra post predictam taxacionem emersa infra cordis vestri intima in visceribus caritatis et compunctionis humane compassionaliter, si libeat, revolventes, sic oppressis debitum remedium et equitati consonum per viam nove taxacionis seu respectus ad presens dignemini impertiri ut cumulus vestri meriti et honoris accrescat et afflicti se senciant aliqualiter relevatos. Statum vestrum prosperum cum incremento felici conservet Altissimus et semper dirigat in honore. Data Karlioli, xvij kalendas Decembris anno Domini M° CCC° primo.

[*Proxy of Robert de Blencou to act for the Bishop and clergy of the diocese of Carlisle.*]

Universis pateat per presentes quod nos Johannes, miseracione divina Karliolensis episcopus, ac clerus civitatis et diocesis nostre Karliolensis in omnibus causis et negociis nos et ecclesias nostras qualitercunque contingentibus coram quibuscunque judicibus, ordinariis seu delegatis, inquisitoribus, executoribus, meris vel mixtis, qualemcunque nocionem seu cohercionem habentibus, dilectum nobis in Christo magistrum Robertum de Blencou, clericum, procuratorem nostrum facimus, ordinamus, et constituimus per presentes; dantes eidem specialem potestatem, nomine nostro et ecclesiarum nostrarum, agendi, defendendi, excipiendi, appellandi, appellacionem prosequendi, status nostri reformacionem et in integrum restitucionem petendi et recipiendi, juramentum de [ca]lumpnia et de veritate dicenda, necnon quodlibet aliud genus liciti sacramenti in animas nostras, prestandi, et omnia alia faciendi sine quibus premissa nequeunt expediri; et cauciones, rem ratam haberi et judicatum solvi pro eodem procuratore nostro sub ypotheca rerum nostrarum promittimus in hiis scriptis. Et hoc omnibus et singulis quorum interest vel interesse poterit tenore presencium intimamus. In cujus rei testimonium nos, Johannes episcopus antedictus, pro nobis et pro dicto clero nostro ad ipsius peticionem sigillum nostrum huic procuratorio duximus apponendum. Datum Karlioli, xviij kalendas Decembris anno Domini M° CCC° primo.

[Fo. 30b.]

[*Writ to the Bishop, forbidding him to take toll, stallage and terrage in his vill of Horncastle from citizens of Lincoln, who are quit of toll throughout England.*]

E. Dei gracia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gracia episcopo Karlioli, salutem. Cum nos cartas quorumdam progenitorum nostrorum, regum Anglie, per quas concessum est civibus nostris Lincolnie, inter alias libertates in cartis illis contentas, quod iidem cives quieti sint a prestacione theolonii, stalagii et terragii per totum regnum nostrum, jam de novo confirmaverimus per cartam nostram concesserimusque pro nobis et heredibus nostris per eandem cartam eisdem civibus quod, licet ipsi aliqua vel aliquibus libertatum in dictis cartis contentarum et expressarum hactenus plene usi non fuerint, ipsi tamen et successores sui libertate vel libertatibus illis gaudeant et utantur, vobis mandamus quod ipsi cives ad villam vestram de Horncastro cum bonis et rebus suis venientes a prestacione theolonii, stalagii et terragii in villa vestra predicta

quietos esse permittatis, juxta tenorem cartarum et concessionis nostre predictarum, et districtionem, si quam eis ea occasione feceritis, sine dilacione relaxetis eisdem. Teste me ipso aput Lynliscu, primo die Novembris anno regni nostri vicesimo nono.

[*Writ of Entry against the Bishop as to lands in Horncastle, etc.*]

THOMAS DE SWYNEFORD.

Rex vicecomiti Lincolnie, salutem. Precipe Johanni episcopo Karlioli quod juste etc. reddat Thome de Swyneford et Johanni, fratri ejus, unum toftum, unum molendinum, quadraginta et duas acras terre et quatuordecim acras prati cum pertinenciis in Askeby, Nethirtington, Overtington, Maring et Horncastre, que clamant esse jus et hereditatem suam, et in quo idem episcopus non habet ingressum nisi per Robertum Chaury, quondam episcopum Karlioli, predecessorem predicti Johannis episcopi Karlioli, cui Willelmus de Swyneford, pater predictorum Thome et Johannis fratris ejus, cujus heredes ipsi sunt, illa dimisit ad terminum qui preteriit, ut dicunt. Et nisi fecerit et predicti Thomas et Johannes frater ejus fecerint etc., tunc summone etc. predictum Johannem episcopum Karlioli quod sit etc. a die Pasche in xv dies etc. Teste me ipso apud Netleham, vj die Februarii anno regni nostri xxix.

[*Licence to the Bishop of Carlisle to ordain Henry le Waleys, one of his clergy, in the diocese of Lincoln.*]

Venerabili in Christo patri domino, . . Dei gracia Carleolensi episcopo, Johannes, ejusdem permissione Lincolniensis ecclesie minister, salutem et sincere caritatis in Domino continuum incrementum. Ut Henricum le Waleys, rectorem ecclesie de Dufton, vestre diocesis, ad convenientes sibi ordines infra nostram diocesim promovere possitis, liberam vobis tenore presencium concedimus facultatem. Data apud Oseneye, viij idus Februarii anno Domini M°·CCC° primo.

[*Dispensation to Henry le Waleys: to study.*]

Memorandum quod dispensatum est cum Henrico le Waleys, dyacono, quod stare possit in scolis per quinquennium a tempore regiminis sibi commissi et quod interim ad ulteriores ordines promoveri minime compellatur, secundum constitucionem novellam.

[*Proxy to act for Bishop Halton at the audit of the accounts of the Scottish crusading tenth before the Abbot of Waltham and the Dean of St. Paul's.*]

Omnibus pateat per presentes quod nos J., miseracione divina Karliolensis episcopus, executor super decimis et obvencionibus per totum regnum Scocie domino Edwardo, Dei gracia regi Anglie illustri, per felicis recordacionis Nicholaum papam Quartum concessis in subsidium Terre Sancte ad sex annos per sedem apostolicam specialiter deputatus, coram venerabilibus viris dominis abbate de Waltham et decano Sancti Pauli, Londonie, auditoribus compoti nostri, vel eorum altero seu eorum vices gerentibus, secundum formam, vim et effectum mandati de decimis et obvencionibus memoratis per dictam sedem dati, ad computandum de predictis et faciendum super dicto compoto pro nobis et [nomine] nostro, quibuscunque diebus et locis contigerit nos abesse, quicquid natura negocii et facti qualitas in hoc casu exigit et requirit, a tempore quo intromisimus de eisdem, dilectos nobis in Christo dominum Willelmum de Burdon, Willelmum de Rodington et Robertum de Halugton, clericos, procuratores nostros conjunctim et divisim et eorum quemlibet per se procuratorem nostrum facimus, ordinamus et constituimus in hiis scriptis: dantes eisdem et eorum cuilibet specialem potestatem nomine nostro agendi, nosque defendendi, raciones, excusaciones et inpedimenta, quibus inpediti sumus decreto dictorum auditorum ad presens parere, allegandi, proponendi ac eas et ea diebus et locis competentibus probandi, quodlibet genus liciti sacramenti quod requiritur in hac parte in animam nostram prestandi, status nostri reformacionem [et in integrum restitucionem ac expen]sas petendi et recipiendi, appellandi, appellacionum causas prosequendi, alium procuratorem loco sui, quociens omnes [et eorum quilibet] viderint seu viderit expedire, substituendi, officiumque procuratorium pro libito voluntatis sue reassumendi, et omnia alia faciendi sine quibus dictum negocium et quodlibet illud contingens nequiverint expediri, etiam si mandatum exigant speciale. Pro eisdem, vero, Willelmo, Willelmo et Roberto, et pro eorum quolibet et substituto seu substitutis ab eisdem et ab eorum quolibet per se, cauciones, rem ratam haberi et judicatum solvi sub ypotheca rerum nostrarum promittimus et exponimus per presentes. Hec omnibus quorum interest tenore presencium intimamus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum apud Horncastrum, vj kalendas Maii anno gracie M° CCC° secundo.

[*Abuses of excommunication on the part of the civil power.*]

ARTICULI PROPOSITI CORAM REGE PER ARCHIEPISCOPUM CANTUARIE.

I. Licet generaliter sine delectu personarum consueverat scribi pro capcione quorundam excommunicatorum post xl dies ad suggestionem cujuslibet episcopi suas litteras ad cancellariam domini regis dirigentis, modernis tamen temporibus ad nudam assercionem exemptorum precedencium excommunicatos non esse subditos ordinariorum excommunicancium, denegantur in eadem cancellaria littere capcionis eorundem.

IJ. Item licet vicecomites plerumque permittunt excommunicatos, per invocacionem brachii secularis captos et incarceratos, discurrere per totum comitatum, quos graciose sic captos assignant pro carceracione durante excommunicacione, ante communem deliberacionem debito modo capti in contemptum ecclesiastice liberantur discipline, propter quod sibi pene hiis diebus timetur.

IIJ. Item quia aliqui de curia domini regis, vocati coram ordinariis ad alia loca diocesanorum vel archidiaconorum extra villam vel parochiam in qua degunt, excommunicantur propter suam contumaciam, quamtumcuncque sit notoria et prout usitata jurisdictio ordinariorum in eosdem, ad solam eorundem assercionem se privilegiatos quod non debent artari extra villam vel parochiam suam, denegatur breve regis pro eorundem capcione.

IIIJ. Item ubi excommunicati per ordinarios domini regis se suggerunt appellasse, unde eorum assercioni reditur, et breve pro eorum capcione ordinariis denegatur et, si capti fuerint, consimili assercione liberantur.

[Fo. 31a.]

[GREYSTOKE R.—*The custody of the sequestration is committed to R. de Morpayth.*]

J. etc. in Christo magistro R. de Morpayth, salutem, graciam, et benedictionem. Custodiam sequestri nostri, per nos et officialem nostrum in fructibus et proventibus ecclesie parochialis de Graystok, nostre diocesis, nuper impositi usque ad instantem diem Lune proximum post instans festum Sancti Andree apostoli, tibi committimus per presentes, ita quod de eisdem nobis respondeas (prout convenit) cum super hoc per nos fueris requisitus. Data apud Meleburn, nonis Novembris pontificatus nostri anno x.

[*Pope Boniface's reply to the remonstrance addressed to him by the Prelates and Clergy of France after the meeting of the States-General at Paris in April, 1302. See Milman's "Latin Christianity," bk. xi, chap. ix. "Verba delirantis" is not to be found in the registers of the Vatican; but copies have been preserved in a register of the "Trésor des Chartes" and other French MSS. Versions have been printed by Dupuy, "Preuves du Différend," p. 66; Du Boulay, "Hist. Univ. Parisiensis," iv, p. 24 (ostensibly from the "Trésor des Chartes" register); and Raynaldus, "Annales", A°. 1302, p. 327. The text of the Carlisle version is corrupt and has been collated with that of Du Boulay.*]

Verba delirantis filie, quantumcunque desideriis maternis infesta, quantavis enormitate fedata, nequeunt puritatem inficere pie matris et affectum in filiacionis odium provocare maternum, cum in ipsa natorum miseracione quem diligit amor inveniat maternalis ; qui, licet de miseracione doleat nature legibus compaciendo filiis, in ipsa tamen miseria consolatur. Sane conturbata sunt nuper universa ecclesie pia precordia in auditu verborum, que sub ficte consolacionis pallio recitando quodammodo composita sunt, ut credimus, nomine predilecte filie ecclesie Gallicane: in matris immaculate pervertunt obprobrium grande malum, quasi qui ab inicio causam quereret recedendi. Set legitur quod frustra rete jacitur ante oculos pennatorum. Ecce collectis ex parlamento Parisius convocato suffragiis mendicatis ne ad vocacionem sedis apostolice vocati venerint, eorundem verborum compositores necessario concludere voluerunt, dampna rerum et minas corporum precipue pretendendo. Scimus equidem multorum relacione fidelium, nec latet apostolice sedis noticiam, que et quanta fuerint in eadem convocacione narrata et precipue que Belial ille P. Flotte, semividens corpore, mente tamen totaliter execatus, ac quidam alii predicarint sanguinem sicientes populi Christiani, qui karissimum filium Phylippum, regem Francie illustrem, trahere nituntur in devium, proch dolor! per iniquum, cum contemptu terre Christianitatis Iherosolimitane sancte, per errorem errante ducatu: qui ducatus miserabiliter a cecis ad mentis interitum, nisi ex alto divina sibi succurrat pietas, propinatur. Quod amare illuget mater ecclesia, circa salutem ejus querens remedium, et meditacione sollicita contra tante majestatis naufragium querit portum. Verum vos, fratres et filii summi, professionis vestre debitum circumspectis consideracionibus attendite, cujus fictionis venenose subgestio deberet in contemptum tante matris obediencie filialis nervum concidere aut debitum pervertere status et ordinis clericalis. Videmini siquidem secundum dicta eorum spem ponere in terrenis, si timore contempseritis celestia terrenorum, seponentes propter timorem judicum Christi jugum. Multa preterea superba,

iniqua et scismatica in eadem fideli convocacione profanata fuerunt per oratores hujusmodi, per que velle videbantur dissuere unitatem ecclesie, inconsutilem tunicam Dei nostri, que per vos debebant reici et pocius non audiri nec etiam recitari: quia noticiam nomen recitatoris non effugit in nostram. In vestram tamen excusacionem advertimus qualiter detractores predicti, ut preconceptum venenum festinantes evomerent, in corde et corde loquentes aliqui, vix inter se moras loquendi gerebant. Verum precipiti in momento temporis respuerunt manna dulcedinis et venenum aspidis effundentes in ecclesie matris obprobrium, universale scandalum et status detrimentum eorum: quia, si eorum verba justo examinarentur examine, eos esse prelatos non indicant, set indignos quibuslibet prelaturis—nec digni sunt regere, verum merito corrigendi. Restat ut colligamus ex verbis eorum que gesta fuerunt absque nostra sciencia machinacionibus venenosis, ut et vos fictis coloribus ab unione universalis ecclesie obducerent nequiter nosque contra vos, quos vellent iniquitatis complices eorum, provocarent. Set in vanum laborant et deficient iniquo scrutatores scrutinio sequaces tante superbie exquirendo, disponentes ab aquilone sedem erigere contra vicarium Jesu Christi: quoniam ut primus Lucifer, cui non fuit huc usque secundus, cecidit, cum sequacibus suis corruet, quantacunque fulciatur potencia, et secundus. Nonne duo principia nituntur ponere qui dicunt temporalia spiritualibus non subesse? Hic jam finem verbis imponimus, fraternitatem vestram in Domino exortantes ut spretis temporalibus et contemptis minis judicum nobiscum ascendatis ad cor altum, et exaltabitur Deus, qui dissipat consilia principum et cogitaciones reprobat populorum: pro firmo scientes quod obedientes graciose videbimus et contumaces pro qualitate inobediencie puniemus.

[*The Pope's letter to the Archbishop of Canterbury concerning the crimes imputed to Bishop Walter de Langeton. He is to be summoned to Rome. See "Chronicon de Lanercost", ed. Jos. Stevenson, p. 200.*]

Bonifacius etc. venerabili fratri archiepiscopo Cantuarie, salutem et apostolicam benedictionem. Grave nimis et molestum non inmerito gerimus quam plurimum votis nostris, cum ecclesiarum prelati, qui ex debito pastoralis officii laudabilium actionum exemplum tenentur ceteris exhibere, per abruta viciorum incedere ausu dampnabili presumentes, nephandis actibus relaxatis habenis, ea committere non verentur per que divina majestas offenditur, fame derogatur, ipsorum saluti detrahitur, mentesque fidelium gravi scandalo perturbantur. Quamobrem dignis motibus

pregravamur et notabilibus studiis excitamur quod ad corrigendos seu puniendos, prout jus exigit, prelatorum ipsorum excessus hujusmodi provisionis accelerate remedium adhibeamus. Sane clamore valido, nostris jam pluries auribus inculcato, referente didicimus quod Walterus de Langeton, Conventrensis et Lichfeldensis episcopus, pastoralis honestatis oblitus, salutis proprie immemor, fame prodigus, et tanquam sui persecutor honoris, tam scelesta, tam facinorosa nephandaque opera perpetrare non metuit, committere non desistit, quod illa, ne horroris tedium audientibus parerent vel abhominacionis fastidium generarent, nec exprimenda nunc vidimus litteris neque verborum oraculis referenda. Cum itaque nolumus, sicuti nec debemus, talia que Deum offendunt et homines scandalizant, conniventibus oculis, si veritatis foveantur auxilio, preterire, quin pocius ad debitam punicionem eorum, ne ulterius tractu temporis invalescant, studio solerti procedere, prout de jure viderimus, intendamus, fraternitati tue per apostolica scripta in virtute obediencie districte duximus injungendum quatinus, sublato more dispendio, memoratum episcopum per te seu per alium seu per alios ex parte vestra sub pena privacionis pontificalis officii, quam ipso facto eum incurrere volumus si super hoc inobediens fuerit, peremptorie citare procures ut infra trimestris temporis spacium, a die citacionis hujusmodi numerandum, personaliter compareat coram nobis super premissis omnibus et eorum singulis ac aliis, si que proponi vel obici contigerit contra eum, nostris et apostolice sedis beneplacitis et preceptis humiliter et efficaciter pariturus. Diem vero citacionis et formam et quicquid in hac parte feceris, nobis per tuas litteras, harum seriem continentes, plene et fideliter studeas intimare.[1] Data Laterani, viij idus Februarii pontificatus nostri anno septimo.

[Fo. 31b.]

[*Writ "ad quod damnum" touching the conveyance of land in Newton Reigny to the Bishop of Carlisle and his successors.*]

TERRÆ THOMÆ DE CAPELLA.[2]

E. etc. vicecomiti Cumberlandie, salutem. Precipimus tibi quod per sacramentum proborum et legalium hominum de comitatu tuo, per quos rei veritas melius sciri poterit, diligenter inquiras si sit ad dampnum vel prejudicium nostrum aut aliorum si concedimus Thome de Capella, vicario ecclesie de Kirkebystephan, quod ipse unum mesuagium et quadraginta acras terre cum perti-

[1] MS. "adimplere". [2] In a modern hand.

nenciis in Neuton Reyner dare possit et assignare venerabili in Christo patri Johanni episcopo Karlioli, habenda et tenenda sibi et successoribus suis episcopis ejusdem loci imperpetuum, necne; et si sit ad dampnum vel prejudicium nostrum aut aliorum, tunc ad quod dampnum et quod prejudicium nostrum et ad quod dampnum et quod prejudicium aliorum et quorum et qualiter et quomodo, et de quo vel de quibus predicta mesuagium et terra teneantur et per quod servicium, et quantum valeant per annum in omnibus exitibus; et si terre ille et tenementa sibi remanencia sufficiant ad consuetudines et servicia, tam de predictis mesuagio et terra, sic datis, quam retentis, debita facienda, et ad omnia alia onera sustinenda que sustinuit et sustinere consuevit, ut in sectis, visibus franci plegii, auxiliis, vigiliis, finibus, redemcionibus, amerciamentis, contribucionibus, et aliis quibuscumque oneribus emergentibus: et quod in assisis, juratis, et aliis recognicionibus quibuscumque poni possit, prout ante donacionem et assignacionem predictas fieri consuevit, ita quod patria per donacionem et assignacionem predictas in ipsius Thome defectum magis solito non oneretur seu gravetur. Et inquisicionem inde, distincte et aperte factam, nobis sub sigillo tuo et sigillis eorum, per quos facta fuerit, sine dilacione mittas et hoc breve. Teste me ipso apud Westmonasterium, xx die Octobris anno regni nostri tricesimo.

[*The Bishop confers the Archdeaconry of Carlisle on Peter de Insula, reserving to himself all judicial authority.*]

J. miseracione divina Karliolensis etc. dilecto in Christo filio magistro P. de Insula, juris canonici professori, salutem, graciam, et benedictionem. Tue note probitatis ac conversacionis honeste merita, quibus te novimus insigniri, nos excitant et inducunt ut personam tuam majori gracia et favore specialius prosequamur. Attendentes siquidem te velle, juxta datam a Deo tibi scienciam, populum tibi commissum regere diligencius et curare, archidiaconatum ecclesie nostre Karlioli, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, cum omnibus suis pertinenciis et juribus consuetis, tibi conferimus intuitu caritatis teque in archidiaconum ejusdem ecclesie nostre auctoritate pontificali preficimus per presentes, proviso quod ad ea que indaginem judicialem exigunt et requirunt, contra consuetudinem jurisdictionis archidiaconalis in civitate et diocesi nostra Karlioli per xxx annos et amplius observatam, manus per te vel per alium sub debito obediencie aliqualiter non extendas, presertim cum de constitucione ecclesie nostre predicte primarie

cogniciones omnium et singulorum civitatis et diocesis Karlioli ad nos et officiales nostros pertineant ab antiquo et debeant pertinere. Data apud Burgum sub Mora, anno etc. CCC° secundo et pontificatus nostri undecimo.

[*Letters of commendation to the same.*]

COLLACIO ARCHIDIACONATUS KARLIOLI.—J. miseracione divina etc. dilecto in Christo filio magistro Petro de Insula, juris canonici professori, salutem, graciam et benedictionem. Tue note probitatis merita, quibus te novimus insigniri, nos excitant et inducunt ut personam tuam majori gracia et favore speciali prosequamur. Eapropter, dilecte fili, archidiaconatum ecclesie nostre Karlioli, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi auctoritate pontificali ex certis causis et legitimis (quatenus jura permittunt) specialiter commendamus ipsiusque commendam cum suis pertinenciis et juribus consuetis juxta juris exigenciam duracionis committimus per presentes. Data apud Overton juxta Eboracum, xvij kalendas Decembris anno pontificatus nostri undecimo.

[*Letters of induction (by proxy) directed to the Prior of Carlisle.*]

INDUCTIO EJUSDEM.—J. miseracione etc. dilecto in Christo filio domino Adam, priori ecclesie nostre cathedralis Karlioli, salutem, graciam et benedictionem. Quia archidiaconatum nostrum Karlioli, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, magistro P. de Insula, juris canonici professori, contulimus intuitu caritatis, vobis mandamus quatinus magistrum Alanum de Cocum, ipsius magistri P. procuratorem, in ecclesia nostra cathedrali predicta nomine procuratoris (more solito) installetis et installatum, prout convenit, defendatis. Data apud Burgum sub Mora, xj kalendas Decembris anno pontificatus nostri undecimo.

[GREYSTOKE R.—*Institution of Richard de Morpath, on the presentation of John de Graystok.*]

Johannes miseracione etc. dilecto in Christo filio magistro Ricardo de Morpath, diacono, salutem, graciam et benedictionem. Tue probitatis merita attendentes, quibus conicimus te velle supra gregem tibi commissum cum summa diligencia vigilare, ad ecclesiam de Graystok, nostre diocesis, ad quam per dominum Johannem de Graystok, verum patronum ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus teque rectorem instituimus canonice in eadem: salvis in omnibus episcopalibus consuetudinibus et nostre Karliolensis

ecclesie dignitate. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Data apud Barton, vij idus Decembris anno Domini M° CCC° secundo et pontificatus nostri undecimo.

[*Bond of 20 marks from Henry, vicar of Orton, to the Bishop: to be forfeited in case of incontinence on his part.*]

Universis pateat per presentes quod cum ego Henricus, perpetuus vicarius ecclesie de Overton, Karliolensis diocesis, super incontinencia coram venerabili patre domino J., Dei gracia Karliolensi episcopo, fueram multipliciter diffamatus ac etiam super hoc coram eo judicialiter evocatus ad hujusmodi sinistram suspicionem tollendam in futurum, obligo me ex nunc et omnia bona mea teneri prefato domino meo episcopo in xx marcis sterlingorum, solvendis eidem infra mensem a tempore quo fuero requisitus, si a data presencium super incontinencia cum aliqua muliere diffamatus fuero legitime et convictus. Ad quam solucionem in forma predicta fideliter faciendam obligo me et omnia bona mea cohercioni et districtioni dicti domini episcopi, seu officialis sui, qui pro tempore fuerit. In cujus rei testimonium sigillum meum presentibus est appensum. Scripta Karlioli, iiij kalendas Februarii anno Domini M° CCC° secundo.

[*A similar bond of 10 marks from John, rector of Great Orton.*]

XIII Kalendas Maii anno etc. CCC^mo^ tercio fecit dominus Johannes, rector ecclesie de Orreton, consimilem litteram de decem marcis, solvendis etc., si de cetero convictus fuerit etc.: que remanet in archivo domini.

[Fo. 32a.]

[*Account of expenses incurred by the Bishop, as keeper of Carlisle Castle, till Michaelmas, 1300. See Raine's "Letters and Papers", p. 154; and cf. Stevenson's "Documents relating to Scotland", ii, p. 424, and Bain's "Cal. Doc. Scotland", ii, 1179.*]

In Rotulo XXX° Regis E. in Cumbria.

Johannes Karliolensis episcopus debet lv li. ijs. xjd. de firma castri et dominicorum regis Karlioli, sicut continetur in rotulo xxvj. Et CC xx li. xjs. viijd. de anno preterito. Summa, CC lxxv li. xiiijs. vijd.

Johannes Karliolensis episcopus debet CC lxxv li. xiiijs. vijd. de arreragiis firme castri et dominicorum regis Karlioli, sicut continetur in rotulo principali. In thesauro nihil.

Et in meremio ad domos ultra portam dicti castri et domos bracine empto eisdem domibus reparandis, emendandis et cooperiendis, cum clavis emptis anno xxvj°, x li. xiiijs. ob.: per breve regis et visum et testimonium Henrici Furbur de Karliolo et Hugonis Flemyng. Et in meremio empto ad bretachias circa idem castrum de novo faciendas, cum stipendiis carpentariorum, cariagio ejusdem, et clavis emptis anno eodem, Cvs.: per idem breve, et visum et testimonium eorundem Henrici et Hugonis. Et in meremio empto ad tres pontes ejusdem castri de novo faciendos, cum cariagio ejusdem, et stipendiis carpentariorum anno eodem, lxxvs. viijd.: per idem breve, et visum et testimonium eorundem Henrici et Hugonis. Et in fenestris vitreis emptis pro camera regis, cum capella et fenestra ejusdem, emendandis anno eodem, xxs. iiijd.: per idem breve, et visum et testimonium eorundem Henrici et Hugonis. Et in magna aula et magna camera, garderoba ejusdem, magna coquina et parva coquina per loca reparandis et cooperiendis, magno stabulo, torallis, et grangiis per loca cooperiendis et emendandis, anno eodem, xijs. ijd.: per idem breve. Et in muris lapideis circa portas reparandis et fossatis infra castrum et extra mundandis, xviijs.: per idem breve. Et in vadiis xiiij balistariorum peditum existencium in municionem et defensionem ejusdem castri contra excercitum Scotorum, obsidencium castrum predictum et civitatem Karlioli, videlicet a die Sancti Martini anno xxv finiente et incipiente xxvj°, usque viij diem Decembris proximo sequentis, utroque die computato, per xxviij dies, cuilibet per diem iiijd., vj li. xs. viijd.: per idem breve et preceptum Walteri de Langeton, thesaurarii regis, ex parte regis. Et in vadiis iiij^{xx}xv hominum peditum existencium in eodem castro racione predicta per idem tempus, quolibet percipiente per diem ijd., xxij li. iijs. iiijd.: per idem breve. Et in vadiis x balistariorum commorancium in eodem castro pro excercitu Scotorum, a die Sancte Margarete usque in crastinum Sancti Petri ad vincula, anno xxvj per xiiij dies, utroque die computato, cuilibet per diem iiijd., xlvjs. viijd.: per idem breve. Et in vadiis xxx hominum peditum existencium in eodem castro racione predicta per idem tempus, cuilibet per diem ijd., lxxs.: per idem breve. Et in viij balistis ad pedes et duabus ad turnum, emptis eodem anno et missis ad castrum de Loghmaban, et liberatis Roberto de Felton, constabulario ejusdem castri de Loghmaban, xxvjs.: per idem breve et preceptum predicti Walteri de Langeton, thesaurarii, ex parte regis. Et in vj mille quarellis faciendis eodem anno et liberatis eidem Roberto de Felton pro eodem castro de Lohgemaban,

vij li. xs.: per idem breve et preceptum ejusdem thesaurarii ex parte regis. Et in parvo ingenio regis in eodem castro elevando et reparando, anno xxviij, xviijs. jd.: per idem breve. Et in cordis et corio emptis pro springallis[1] regis ibidem et funda magni ingenii, anno xxvj, vij, vjd.: per idem breve. Et in vadiis xj obsidum de Galwydia commorancium in eodem castro, qui missi fuerunt ibidem per dilectum regi Johannem de Warennia, comitem Surrie, tenentem locum regis in regno Scocie, a xxiij die Octobris anno xxv usque festum Sancti Michaelis anno xxviij, per M[l] lxx dies, utroque die computato, cuilibet per diem ijd., iiij[xx]xviij li. xxd.: per breve regis. Et in vadiis unius Lauglani filii Lauglani de Carsan, obsidis de Galwidia, missi ad idem castrum per eundem comitem, commorantis ibidem a predicto xxiij die Octobris anno xxv usque xviij diem Augusti anno xxvj, per CCC dies, utroque die computato, quo die idem Lauglanus obiit, capiendo per diem ijd., ls.: per idem breve. Et in vadiis Dovenardi filii Thome de Carsan, obsidis de Galwydia, existentis simili modo in eodem castro a predicto xxiij die Octobris anno xxv usque primum diem Septembris anno xxvj, per CCC xiiij dies, utroque die computato, quo die idem Dovenaldus obiit, capiendo per diem ijd., lijs. iiijd.: per idem breve. Et in vadiis Martini filii Yvonis de Slotham, obsidis, existentis ibidem racione predicta a predicto xxiij die Octobris anno xxv usque decimum diem Septembris anno xxvj, per CCC xxiiij dies, utroque die computato, quo die idem Martinus obiit, capiendo per diem ijd., liiijs.: per idem breve. Et in vadiis Johannis filii Willelmi Brounberd, obsidis, commorantis ibidem racione predicta a predicto xxiij die Octobris anno xxv usque ij diem Octobris anno xxvj, per CCC xlvj dies, utroque die computato, quo die idem Johannes obiit, capiendo per diem ijd., lvijs. viijd.: per idem breve. Et in vadiis Gillopatricii, filii Bricii filii Mak Rori, obsidis, commorantis ibidem a xxiij die Octobris anno xxv usque xij diem Octobris anno xxvj, per CCC lv dies, utroque die computato, quo die idem Gillopatricius obiit, capiendo per diem ijd., lixs. ijd.: per idem breve. Et in vadiis Nenini filii Thome Mak Rori, obsidis, commorantis ibidem a predicto xxiij die Octobris anno xxv usque xxvj diem Octobris anno xxvj, per CCC lxxiiij dies, utroque die computato, quo die idem Nenynus obiit, capiendo per diem ijd., lxijs. iiijd.: per idem breve. Et in vadiis Andree filii Johannis Mak Gille Reue, obsidis, commorantis ibidem a predicto xxiij die Octobris anno xxv usque viij diem Novembris anno xxvj, per

[1] MS. "sporngallis".

CCC iiij^{xx}ij dies, quo die idem Andreas obiit, capiendo per diem ijd., lxiijs. viijd.: per idem breve. Et in vadiis Mathei filii Mauricii Mak Salvi, obsidis, commorantis ibidem a predicto xxiij die Octobris anno xxv usque xx diem Marcii anno xxvj, per D xiiij dies, utroque die computato, quo die idem Matheus obiit, capiendo per diem ijd., iiij li. vs. viijd.: per idem breve. Et in vadiis Yvonis filii Schephert de Killeosbern, obsidis, commorantis ibidem a predicto xxiij die Octobris anno xxv usque ix diem Octobris anno xxvij, per D CC xvij dies, utroque die computato, quo die idem Yvo obiit, capiendo per diem ijd., C xixs. vjd.: per idem breve. Et in vadiis Johannis filii Duncani Makhou, obsidis, commorantis ibidem a predicto xxiij die Octobris anno xxv usque x diem Junii anno xxviij, per D CCCC lx dies, utroque die computato, quo die idem Johannes obiit, capiendo per diem ijd., viij li.: per idem breve. Et in vadiis Roberti dicti Maystreson, obsidis, commorantis ibidem a xxviij die Septembris anno xxvj usque viij diem Septem-
[Fo. 32b.] bris anno xxviij, per D CC x dies, utroque die computato, quo die idem Robertus liberatus fuit per preceptum regis, capiendo per diem ijd., C xviijs. iiijd.: per idem breve. Et in vadiis j garcionis, servientis eisdem a predicto xxiij die Octobris usque festum Sancti Michaelis anno xxviij, per M^{l} xxij dies, utroque die computato, capiendo per diem ijd., viij li. xs. viijd.: per idem breve.

[*Letter from the Bishop to the Austin canons of the province of York assembled at Drax, concerning the customs and observances of his cathedral church of Carlisle, which, though they differ in some points from those of other houses of the same order, yet cannot be altered without his authority.*]

Johannes etc. canonicis regularibus ordinis Sancti Augustini provincie Eboracensis apud Draxe prima dominica Quadragesime congregatis, cum Dei et sua benedictione salutem. Ordinancium sive statuencium aliqua de novo auctoritas tali moderamine debet regi ut inter subditos et pares amoris vinculum nutriatur et superioribus, spreta dissensionis materie, fiat debita reverencia pronis affectibus et votivis. Sane vestram discrecionem credimus non latere qualiter ecclesia nostra cathedralis Karlioli per canonicos regulares vestri ordinis regi hactenus consuevit, quorum consuetudines et observancie ab aliis domibus dicti ordinis ex certis causis discrepant in quibusdam, que sine consensu et auctoritate nostra pontificali et nostri prejudicio non poterunt aliqualiter inmutari. Eapropter vestram discrecionem monemus, rogando in Domino, et hortamur quatinus in tractatu vestro nichil prejudiciale nobis

ordinare curetis. Fratrem Willelmum, canonicum ecclesie nostre predicte, latorem presencium, quem prior et capitulum ecclesie nostre Karlioli ad vos mittunt, tam efficaciter et racionabiliter pertractetis ut infra xv dies a data presencium ad nos redeat feliciter expeditus: quod sibi in recessu suo sub debito obediencie firmiter duximus injungendum. Diu et bene valeatis in filio Virginis gloriose. Data Karlioli, nono kalendas Marcii anno Domini M°CCC° secundo.

[*The Bishop's account for storing and provisioning Carlisle Castle, and for the wages of the garrison. See Raine's "Letters and Papers", p. 157.*]

Compotus Johannis Karliolensis episcopi, custodis castri regis Karlioli, de victualibus regis eidem episcopo pro municione castri predicti liberatis a tercio decimo die Octobris anno xxv finiente, quo die rex commisit eidem ad firmam castrum predictum cum pertinenciis, sicut supra continetur, usque xix diem Februarii anno xxix, per breve regis: per quod rex mandat thesaurario et baronibus quod, audito compoto predicti episcopi de tempore quo custodiam castri predicti habuit ex commissione regis, tam de victualibus regis eidem episcopo pro municione castri predicti liberatis quam de vadiis et aliis misis et expensis hominum ad arma, quos idem episcopus fecit pro tuicione dicti castri et parcium adjacencium contra Scotos, inimicos et rebelles regis, eidem episcopo tam in victualibus predictis quam in debitis, in quibus idem episcopus regi tenetur ad scaccarium, tam de debitis suis propriis quam de debitis predecessorum suorum, racionabiles et debitas allocaciones fieri faciant.

Idem reddit compotum de xxiiij li. xijs. receptis de Johanne de Drokenesford, custode garderobe regis, in xxiiij quarteriis avene, precium quarterii iijs. iiijd.; iiij quarteriis brasii frumenti, precium quarterii viijs.; iiij^{xx} xj quarteriis brasei avene, precium quarterii iiijs.; et iiij quarteriis salis, precium quarterii iiijs., super municione ejusdem castri per magistrum Ricardum de Abyndon, receptorem victualium regis apud Karliolum, anno xxvj, sicut recognoscitur. Et de xxxvj li. receptis de eodem Johanne de Drokenesford in lxviij quarteriis frumenti, precium quarterii vjs. viijd.; CC lx quarteriis avene, unde CC xxx quarteriorum precium quarterii ijs. iiijd., et xxx quarteriorum residuorum precium quarterii xxd.; et xx doliorum vini, precium dolii lxjs., de victualibus regis per predictum magistrum Ricardum anno xxvij, ut dicit. Et de iiij^{xx} xv li. xs. receptis de eodem Johanne de Drokenesford in iiij^{xx} xix

quarteriis frumenti, precium quarterii vjs. viijd. ; CCC x quarteriis avene, precium quarterii iijs. ; et vj doliorum vini, precium dolii iiij marc., de victualibus regis per eundem magistrum Ricardum anno xxviij, ut dicit. Et de vj li. xiijs. iiijd. receptis de eodem Johanne de Drokenesford in xx quarteriis frumenti, precium quarterii vjs. viijd., per Jacobum de Dalilegh, receptorem victualium regis ibidem, eodem anno xxviij°. Et de vij li. vjs. viijd. receptis de eodem Johanne de Drokenesford in ij doliis vini, precium dolii lxxiijs. iiijd., per eundem Jacobum anno xxix. Summa tocius recepte, CC lxx li. ijs.

[Fo. 33a.]

Et eidem episcopo pro vadiis quatuor hominum ad arma existencium in dicto castro pro tuicione et defensione ejusdem castri et parcium adjacencium contra Scotos, inimicos et rebelles regis, a predicto xiij die Octobris anno xxv° finiente, incipiente xxvj°, usque diem Sancti Michaelis eodem anno xxvj° finiente, per CCC lij dies, utroque die computato, quolibet percipiente xijd. per diem, lxx li. viijs. ; per predictum breve regis in titulo superius annotatum. Et eidem episcopo pro vadiis vj hominum ad arma, quorum unus miles, commorancium in castro in partibus predictis pro tuicione et defensione predictis usque diem Sancti Martini, videlicet xj diem Novembris, anno xxviij finiente, per D CC lxxij dies, utroque die computato, dicto milite percipiente per diem ijs. et quolibet aliorum quinque percipiente per diem xijd., CC lxx li. iiijs. ; per idem breve. Et eidem episcopo pro vadiis unius janitoris et unius vigilis existencium in castro predicto pro tuicione et defensione predictis a predicto xiij die Octobris, anno xxv° finiente, usque diem Sancti Michaelis, anno xxviij° finiente, per M iiij^{xx} ij dies, utroque die computato, utroque eorum percipiente ijd. per diem, xviij li. viijd. ; per idem breve.

Summa vadiorum predictorum, CCC lviij li. xijs. viijd. Et sic habet de superplusagio iiij^{xx} viij li. xs. viijd.

[*Ordination at Carlisle Cathedral, March 2, 1302-3.*]

Celebracio ordinum domini Johannis Dei gracia Karliolensis episcopi in ecclesia cathedrali Karlioli die Sabbati quatuor temporum mense Marcii anno Domini M° CCC° secundo et pontificatus sui undecimo.

Acoliti.

Frater Willelmus de Hurthewrth, canonicus Karlioli.

Frater Johannes de Eboraco,
Frater Adam de Wath,
Frater Johannes de Forest,
monachi de Furnes,
per dimissorias domini Eboracensis.

Frater Johannes de Wygeton, canonicus de Hepp.

Johannes de Fresington, per dimissorias domini Eboracensis.

SUBDIACONI.

Frater Nicholaus de Stanford,
Frater Gilbertus de Denton,
Frater Mauricius de Mann,
Frater Galfridus de Stanford,
Frater Rogerus de Routheclif,
Frater Robertus de Stanford,
Frater Willelmus de Pothou,
Frater Thomas de Hoton,
Frater Johannes de Eboraco,
Frater Adam de Wath,
Frater Johannes de Forest,
monachi de Furnes,
per dimissorias domini Eboracensis.

Frater Johannes de Karliolo,
Frater Johannes de Wygeton,
canonici de Hepp.

Frater Thomas Travers, canonicus de Coningesheved, per dimissorias domini Eboracensis.

Frater Nicholaus de Pikering,
Frater Petrus de Ribbeton,
Frater Robertus de Cuniton,
Frater Thomas de Ribbeton,
monachi de Holm.

Johannes filius Gilberti filii Ricardi de Kirkebythor, ad titulum quinque marcarum, sibi per Johannem Broye de eadem concessarum, et probatum per Ricardum de Langwarby et Thomam de Warthecopp.

Robertus de Campsal, ad presentacionem magistri Roberti de Vann, per titulum vicarie dicti magistri Roberti prebende sue in ecclesia de Wynburn Mynster, et per dimissorias domini Eboracensis.

DYACONI.

Willelmus de Usegat, ad titulum vicarie de Middilton.

Frater Alexander de Kirkeby,
Frater Robertus de Sothewell,
monachi de Furnes.

PRESBITERI.

Frater Willelmus de Ulveriston, } monachi de Furnes,
Frater Walterus de Elmisley, }
per dimissorias domini Eboracensis.

Frater Walterus de Benigton, monachus de Caldre, per dimissorias domini Eboracensis.

Adam de Melmorby, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Walteri Mumby, patris sui, concessarum, et probatum per dominum Gervasium, rectorem ecclesie de Melmorby, et alios.

Hugo de Artureth, ad titulum sex marcarum per cartam domini Johannis de Wygeton, militis, concessarum.

[*Commission from the Bishop to act for him in a delegation from Rome.*]

J. miseracione divina Karliolensis episcopus, judex unicus inter partes infrascriptas a sede apostolica delegatus, discretis viris domino thesaurario ecclesie cathedralis Lincolnie ac magistro Henrico de Benigwrth, subdecano ejusdem, juris canonici professori, salutem in omnium Salvatore. In causis appellacionum ad sedem apostolicam inter Johannem Play, laicum Eboracensis diocesis, et Susannam de Urenegat, uxorem Johannis Play, laici Eboracensis diocesis, partes appellantes, ex parte una, et Marjoram dictam de Lincolnia, mulierem Lincolniensis diocesis, partem appellatam, ex altera, a domino officiali curie Eboraci (ut dicitur) interjectarum, nobis per dictam sedem commissis, vobis et cuilibet vestrum per se, alterius presencia minime expectata seu absencia aliqualiter exempta, vices nostras cum canonice cohercionis potestate in solidum committimus per presentes. Data apud Rosam, nonis Maii anno Domini M°CCC° tercio.

[Fo. 33b.]

[*Inhibition against the Official of the court of York, pending proceedings.*]

J. miseracione etc. Karliolensis episcopus, judex unicus in causis appellacionum inter Johannem Play, laicum, et Susannam de Urenegat, uxorem Johannis Play, Eboracensis diocesis, partes appellantes, ex parte una, et Marjoram de Lincolnia, mulierem Lincolniensis diocesis, ex altera, a sede apostolica specialiter delegatus, venerande discrecionis viro domino officiali curie Eboraci, salutem in sinceris amplexibus Salvatoris. Auctoritate apostolica qua fungimur in hac parte, quam vobis mittimus inspiciendam nobisque per latorem presencium illico et fideliter remittendam,

vestre reverende discrecioni firmiter inhibemus et per vos quibuscunque commissariis vestris ac omnibus aliis, quibus jus inhiberi exigit et permittit, inhibere volumus et mandamus ne, pendentibus coram nobis seu commissariis nostris hujusmodi appellacionum negociis, quicquam in parcium appellancium prejudicium attemptetis seu attemptent, faciatis seu faciant per alios quomodolibet attemptari, quominus appellaciones suas libere prosequi valeant. De die vero porrectionis presencium vobis facte et quid feceritis seu faciendum duxeritis in premissis, nobis per presentem bajulum rescribatis per litteras vestras patentes harum seriem continentes. Data apud Rosam, iij nonas Maii anno Domini M°CCC° terico.

[*Ordination at Carlisle Cathedral, June 1, 1303.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLIOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA CATHEDRALI KARLIOLI DIE SABBATI QUATUOR TEMPORUM MENSE JUNII ANNO DOMINI M°CCC° TERCIO ET PONTIFICATUS SUI UNDECIMO.

ACOLITI.

Hugo de Rovcestre, per dimissorias procuratoris et administratoris Conventrensis et Lichefeldensis episcopatus per sedem apostolicam deputati.
Willelmus de Docwra, de Wygeton.
Willelmus filius Adam Fullonis, de Penryth.
Thomas filius Willelmi de Penryth.
Nicholaus filius Walteri Pistoris, de Karliolo.
Ricardus filius Hugonis Carpentarii, de Karliolo.
Willelmus filius Roberti de Bustawe.
Frater Robertus de Mulcastre, de ordine Predicatorum.
Johannes filius Hugonis de Kirkebythor.
Johannes de Wedirhal.

SUBDIACONI.

Frater Radulphus de Benington, de ordine Predicatorum.
Robertus de Cringeldik, ad titulum quadraginta solidorum sibi per cartam Johannis de Skelton concessorum : presentis et hoc in judicio concedentis.
Johannes de Neuton, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Thome de Hoton concessorum : probatum et testificatum per magistrum Robertum de Blencou et alios.

Nicholaus Orre, de Staneweg, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Henrici le Furbur, de Karliolo, concessorum : presentis et judicialiter concedentis.

Johannes filius Ricardi de Appylby, ad presentacionem magistri Johannis de Bowes.

Diaconi.

Frater Johannes de Werdal,
Frater Johannes de Hoton,
Frater Robertus de Corkeby,
Frater Willelmus de Levington,
Frater Stephanus de Grinnisdal,
} monachi de Holm.

Frater Johannes de Seleby, de ordine Predicatorum.

Frater Johannes de Merston,
Frater Thomas de Royston,
Frater Ricardus de Kendal,
} monachi de Caldre,

per dimissorias domini Eboracensis.

Frater Henricus de Hilton, de ordine Carmeli.

Andreas de Wyteby, prebendarius hospitalis Sancti Nicholai extra Karliolum, per dimissorias domini Eboracensis.

Johannes filius Roberti Wyte, de Ascom, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Johannis Soreys concessarum : alias testificatum in judicio et probatum.

Gilbertus de Derlington, ad presentacionem magistri Johannis de Bowes, per dimissorias domini Dunelmensis.

Presbiteri.

Dominus Roaldus, rector ecclesie de Bouneys, Karliolensis diocesis.

Frater Robertus de Segbrok, monachus de Caldre, per dimissorias domini Eboracensis.

Hugo de Hayton, ad titulum v marcarum sibi per cartam Adam de Ulnesby concessarum : presentis et judicialiter concedentis.

Johannes filius Albini de Appylby, ad titulum l solidorum sibi per cartam Alexandri de Berwys concessorum : presentis et judicialiter concedentis.

Ricardus dictus de Bilton, de Cokermou, per dimissorias domini Eboracensis, ad titulum v marcarum de tribus burgagiis in Kirkegat in Cokermou, prout littera dicti domini Eboracensis testatur.

[*Dispensation to the rector of Long Marton.*]

Dispensatum est cum domino J., rectori de Merton, super ordinibus a tempore regiminis sibi commissi per septem annos, dum tamen in studio moram fecerit durante tempore sic indulto et bene interim se habuerit et honeste.

[Fo. 34a.]

[*Award made by the Prior of Carlisle and others between Bishop Walter and the Abbot and Convent of St. Mary's, York, as to the church of Kirkby Stephen, with its chapel of Brough, and the patronage of the churches of Cliburn, Ormside, and Musgrave.*]

Universis Christi fidelibus hoc scriptum visuris vel audituris prior Karlioli et frater Thomas, elemosinarius Beate Marie Eboraci, et magister Symon de Walton et Johannes de Hamerton, salutem in Domino. Noverit universitas vestra quod cum controversia mota esset inter dominum W. episcopum Karliolensem, ex una parte, et abbatem et conventum Sancte Marie Eboraci, ex altera, super ecclesia de Kirkebystephan cum suis pertinenciis, tandem, ut licium contenciones sopiantur et ut parcium laboribus et expensis consulatur, in nos tanquam in pacis provisores et arbitratores sollempniter consenserunt ut super predictis contencionibus per nos perpetua pax ordinetur, conservando jus et possessionem predictorum abbatis et conventus in ecclesia de Kirkebystephan cum suis pertinenciis et ipsius episcopi et successorum suorum et ecclesie Karliolensis indempnitati prospiciendo. Nos igitur, habentes Deum pre oculis, jure et possessione predictorum abbatis et conventus in predicta ecclesia diligenter inspectis, tum super collacionibus et confirmacionibus episcoporum Karliolensium, necnon confirmacionibus Romanorum pontificum, et super possessione predicta inspectis etiam et ponderatis lesionibus ipsius episcopi Karliolensis et successorum suorum, necnon et ipsius ecclesie Karlioli, sic ordinavimus: ut ecclesia de Kirkebystephan cum omnibus pertinenciis et capellis suis (videlicet, cum capella de Burg, cum suis pertinenciis, et aliis si que alie dici debeant capelle), salva vicaria infrascripta et taxata et hac vice pro voluntate ipsius episcopi ad presentacionem dictorum abbatis et conventus conferenda, in usus ipsorum abbatis et conventus cedat in perpetuum. Ordinavimus etiam super dicta vicaria, que a predecessore ipsius episcopi ad centum solidos fuit taxata, ut totum altelagium cum omnibus proventibus ipsius ecclesie et suarum capellarum, preter decimas garbarum, bladi et leguminis extra toftos et ortos, penes vicarium remaneat. Insuper idem vicarius habebit octo bovatas terre de

dominico ipsius ecclesie et unum mansum competentem, et solvet annuatim dictis abbati et conventui nomine vicarie dimidiam marcam argenti in festo Sancti Martini. Verum, cedente vel decedente magistro J. de Ferentino, qui medietatem altelagii in presenti habet, ipsa medietas ipso jure dicto vicario accrescet sine impedimento aliquo ipsius abbatis et conventus ; et ex tunc idem vicarius et successores sui predictis abbati et conventui viginti solidos argenti annuatim persolvent in festo Sancti Martini. Et idem vicarius et successores sui sustinebunt omnia onera et archidiaconalia. Preterea, cedente vel decedente eodem magistro Johanne, ipsa medietas, quam idem Johannes in presenti habet, excepta vicaria, sine impedimento episcopi Karliolensis dictis abbati et conventui ipso jure accrescet. Similiter, cedente vel decedente Th. Boet, capella de Burg sue matrici ecclesie de Kirkebystephan accrescet sine aliquo impedimento episcopi Karliolensis. Insuper ordinavimus ut idem abbas et conventus in recompensacionem lesionis ipsius ecclesie Karlioli, ipsi episcopo Karliolensi et successoribus suis jus patronatus ecclesie de Cliburn, ecclesie de Ormesheved et ecclesie de Musegrave cum debita securitate conferent, salvis debitis et consuetis pensionibus de predictis ecclesiis prioratui de Wederhal assignatis. Dictus vero episcopus et capitulum Karliolense, prout a nobis ordinatum est, confirmabunt. Et ut hec nostra ordinacio perpetue firmitatis robur optineat, eam sigillorum nostrorum munimine roboravimus.

[Long Marton R.—*Institution of John de Medburn, who had already been admitted. A pension is reserved for the previous rector.*]

J. etc. dilecto in Christo filio Johanni de Medburn, subdiacono, rectori ecclesie de Merton, nostre diocesis, salutem, graciam et benedictionem. Dudum te in minoribus constitutum ad ecclesiam predictam per nobilem mulierem dominam Ydoneam de Leyburn, veram patronam ejusdem, in sua viduitare, nobis caritatis intuitu presentatum legitime admittentes, die Sabbati quatuor temporum mense Septembris anno Domini M°CCC° tercio te ad titulum ipsius ecclesie rite a nobis in subdiaconum ordinatum, rectorem canonice instituimus in eadem ; salva domino Willelmo de Coumb, quondam rectori ejusdem, quoad vixerit, porcione, sibi auctoritate nostra ordinaria de consensu expresso dicte patrone et tuo ex certis causis et legitimis assignata, ac etiam salva ecclesie nostre Karliolensis et nostra in omnibus dignitate. Data Karlioli, ix kalendas Octobris anno etc. M°CCC° tercio.

[*Bond for the payment of 40s. to the Bishop by William de Insula, vicar of Crosby, for a certain favour done to him.*]

Universis pateat per presentes quod ego W. dictus de Insula, perpetuus vicarius de Crosseby, Karliolensis diocesis, teneor et fateor me teneri reverendo in Christo patri domino J. Dei gracia Karliolensi episcopo in quadraginta solidis sterlingorum pro quadam gracia mihi facta, solvendis eidem infra tres annos a data presencium proximo futuros: videlicet, in festo Pasche anno Domini M°CCC° quinto j marcam, et in festo Pasche anno Domini M°CCC° sexto j marcam, et in festo Pasche anno Domini M°CCC° septimo j marcam. Ad quam solucionem in forma predicta fideliter faciendam obligo me et omnia bona mea specialiter in hiis scriptis. In cujus rei testimonium sigillum meum apposui huic scripto. Data apud Linstok, kalendis Maii anno Domini M°CCC° quarto.

[*He binds himself to pay 10l. to the Bishop if ever again he shall be convicted of incontinence.*]

Universis pateat per presentes quod cum ego W. dictus de Insula, perpetuus vicarius de Crosseby, Karliolensis diocesis, super incontinencia [commissa] cum Matilda dicta Culli, parochiana mea, coram officiali venerabilis patris domini J. Dei gracia Karliolensis episcopi fueram multipliciter [diffamatus et] pluries judicialiterque convictus, ut timore pene pecuniarie vivam de cetero continenter obligo me ex nunc sponte teneri dicto domino meo episcopo in decem libris sterlingorum, solvendis eidem infra annum a tempore quo super incontinencia cum dicta Matilda, vel quacunque alia muliere a data hujus littere, coram dicto domino episcopo seu ipsius officiali convictus fuero [quavis] via juris. Ad quam solucionem in forma predicta fideliter faciendam obligo me et omnia bona mea specialiter in hiis scriptis. Data apud Linstok, anno Domini M°CCC° quarto.

[Fo. 34b.]

[*Plea against the Bishop for taking toll at his market of Horncastle from citizens of Lincoln, who claim by charter to be toll-free throughout England.*]

Johannes, episcopus Karliolensis, Thomas le Norice sone, Adam Attebowes, Henricus Ode et Thomas le Serjant, ballivi ejusdem episcopi, de Horncastro, atachiati fuerunt ad respondendum tam regi quam Simoni de Edelington, civi de Lincolnia, de placito quare cum rex cartas quorumdam progenitorum suorum, regum Anglie, per quas concessum est civibus regis Lincolnie, inter alias libertates in cartis illis contentas, quod iidem cives quieti sint a prestacione theolonii, stallagii et terragii per totum regnum regis,

jam de novo confirmaverit per cartam suam concesseritque pro se et heredibus suis per eandem cartam suam eisdem civibus quod, licet ipsi aliqua vel aliquibus libertatum in dictis cartis contentarum et expressarum hactenus plene usi non fuerint, ipsi tamen et successores sui, cives ejusdem civitatis, libertate vel libertatibus illis de cetero gaudeant et utantur, et rex tam eidem episcopo quam prefatis ballivis per diversa brevia regia mandaverit quod predictos cives, cum bonis et rebus suis ad dictam villam de Horncastro venientes, a prestacione theolonii, stallagii et terragii in villa predicta quietos esse permitterent, juxta tenorem cartarum confirmacionis et concessionis regum predictarum, et districtionem, si quam eis ea occasione fecissent, sine dilacione relaxarent eisdem: prefati episcopus et ballivi, mandata regis predicta parvipendentes, predictum Simonem ad theolonium, stallagium et terragium in villa predicta prestanda eo gravius distrixerunt et ipsum ea occasione multipliciter inquietarunt, in regis ac mandatorum suorum predictorum contemptum manifestum et grave dampnum ipsius civium et contra tenorem cartarum confirmacionis et concessionis regum predictarum, etc. Et unde idem Simon per atornatum suum queritur quod cum dominus rex nunc cartas quorumdam progenitorum suorum, regum Anglie, per quas concessum est predictis civibus quod quieti sint a prestacione theolonii, stallagii et terragii per totum regnum suum, jam de novo confirmaverit per cartam suam concesseritque pro se et heredibus suis etc. quod, licet ipsi aliqua vel aliquibus libertatum in predictis cartis contentarum hactenus plene usi non fuerint, ipsi tamen et successores sui, cives etc., libertate et libertatibus illis de cetero gaudeant et utantur, etc.; ac idem Symon die Mercurii proxima ante festum Natalis Domini anno regni regis nunc xxx°, apud Brelliford, in presencia Rogeri de London, Elye de Cue de Notingham et Raet Russel liberasset predicto episcopo breve domini regis, et similiter die Sabbati proxima ante festum Sancte Lucie virginis anno supradicto, apud Horncastrum, in presencia Roberti Wylepot, Willelmi de Edelington et Rogeri Cupper liberasset predictis ballivis breve domini regis quod predictos cives quietos esse permitterent juxta tenorem cartarum etc., sicut predictum est, prefati episcopus et ballivi etc., mandata regis predicta contempnentes, etc., die Sabbati proxima post festum Annunciacionis Beate Marie proximo preteritum, apud Horncastrum, ipsum Symonem distrixerunt capiendo ab ipso viginti et quatuor pelles lanutas preter cujuslibet decem denarios nomine theolonii etc., contra libertatem suam predictam et tenorem cartarum confirmacionis et concessionis regum predictarum, etc., in

contemptum domini regis centum librarum. Et unde idem Symon dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valenciam decem librarum. Et inde producit sectam etc.

Et predictus episcopus (et alii) per atornatum suum venit et defendit vim et injuriam, quando etc. Et idem episcopus bene cognoscit quod ipse per predictos ballivos suos cepit predictas pelles a predicto Symone nomine districtionis, etc. Dicit enim quod ipse est dominus manerii predicte ville de Horncastro ; et dicit quod habet in eadem villa feriam bis per annum, scilicet singulis annis die Sancti Barnabe apostoli et die Sancti Laurencii, etc., et mercatum singulis diebus Sabbati per annum ; et dicit quod racione predictorum ferie et mercati percipere clamat de theolonio, etc., de singulis venientibus ad predictam feriam seu mercatum ad aliquas res seu mercimonia vendicioni exposita seu empta, etc., de qua libertate dictus episcopus invenit ecclesiam suam seisitam, etc. Et etiam ipse et omnes predecessores sui et alii tenentes idem manerium fuerunt seisiti racione predictorum ferie et mercati a tempore cujus non extat memoria, tam de hominibus de predicta villa Lincolnie quam aliis ad predicta mercatum et feriam accedentibus, de singulis mercimoniis ibidem emptis seu venditis, etc. Et dicit quia predictus Symon predicto die Sabbati in predicto mercato emerat predictas viginti et quatuor pelles, etc., et predicti ballivi ab eodem Symone theolonium inde exigebant secundum porcionem illius mercimonii, etc., scilicet tres obolos, qui quidem Symon theolonium illud (prout moris est) reddere noluit, et ea racione iidem ballivi nomine ipsius episcopi ceperunt predictas pelles nomine districtionis quousque idem Symon persolvisset theolonium predictum, sicut eis bene licuit, etc.

Et predictus Symon dicit quod dominus rex Ricardus, consanguineus domini regis nunc, concessit per cartam suam predictis civibus Lincolnie libertatem predictam quod sint quieti a prestacione theolonii, etc., per totum regnum, etc., in forma predicta, etc. ; quo quidem tempore nullus predecessorum predicti episcopi aliquid habuit in predicto manerio de Horncastro, eo quod quidam Walterus, quondam episcopus etc., predecessor predicti episcopi, manerium illud perquisivit tempore domini regis H., patris domini regis nunc ; et ex quo predictus episcopus clamat habere predictam feriam et mercatum, etc., et percipere predictum theolonium de predictis civibus etc. racione perquisiti de predicto manerio—quod quidem manerium predictus predecessor predicti episcopi perquisivit post cartam et concessionem eisdem civibus per predictum regem Ricardum factam de libertate sua predicta—ad [infringen-

dam] et infirmandam cartam et concessionem predictas, que sunt de tempore antiquiori quam perquisitum predictum [manerii predicti], racione cujus manerii predictus episcopus clamat predictam libertatem ferie et mercati, etc., petit judicium si predictus episcopus predictam districtionem justam advocare possit in hac parte, etc.

Et episcopus dicit quod revera predictum manerium de Horncastro fuit aliquo tempore cujusdam Radulphi de Rodes, qui quidem Radulphus fuit seisitus in predictis feria et mercato in eodem manerio cum hiis que ad feriam et mercatum spectant, etc. Et similiter omnes antecessores ejusdem Radulphi tenentes idem manerium fuerunt seisiti de predictis feria et mercato, etc.; qui quidem Radulphus de Rodes de manerio predicto cum pertinenciis feoffavit eundem Walterum, quondam episcopum etc., predecessorem ipsius episcopi, tempore predicti regis H., patris regis nunc. Qui quidem Walterus, episcopus etc., et omnes successores sui et similiter idem episcopus seisiti fuerunt de predictis mercato et feria in eodem manerio et theolonio etc. [percipiendis] etc., tam de hominibus villate de Lincolnia quam aliis etc. Et quod predictus Radulphus et omnes antecessores sui tenentes predictum manerium, et similiter predictus Walterus, predecessores et omnes successores sui, et etiam idem episcopus fuerunt seisiti de predictis feria et mercato in manerio predicto et predicto theolonio etc. percipiendis racione predictorum ferie et mercati, tam de hominibus villate de Lincolnia quam de aliis ementibus et vendentibus etc. in eisdem feria et mercato a tempore cujus non extat memoria, etc., paratus est verificare etc. Unde petit judicium etc.

[Fo. 35a.]

Et Symon dicit quod cum predictus episcopus clamat predicta feriam et mercatum racione predicti manerii—quod quidem manerium idem episcopus cognoscit predictum Walterum, predecessorem etc., perquisivisse tempore predicti domini regis H., ut predictum est,—racione cujus perquisiti predicto Waltero, predecessoribus etc. et successoribus suis, nichil accrescere potuit in hujusmodi libertate regia etc., et maxime cum hujusmodi libertas regia per alienacionem factam de predicto manerio, tanquam de pertinenciis ejusdem manerii, transire non potuit, etc. Nec etiam predecessor ipsius episcopi seu idem episcopus, ecclesiastica persona, aliquam ecclesiasticam jurisdictionem clamare potest in hujusmodi libertate regia sine facto speciali progenitorum domini regis, de quo nichil ostendit. Petit judicium etc.

Dies datus est eis de audiendo judicio suo hic a die Pasche in tres septimanas, salvis racionibus hinc inde dicendis, etc.

R°. CC lxxvj.

[*Writ "alias" against Walter de Doncastre, vicar of St. Lawrence's, Appleby, for a debt and damages.*]

E. Dei gracia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gracia episcopo Karlioli, salutem. Mandamus vobis, sicut alias vobis mandavimus, quod de bonis ecclesiasticis Walteri de Doncastre, vicarii ecclesie Sancti Laurencii de Appilby, clerici vestri, in diocesi vestra fieri faciatis decem et septem marcas, ij solidos et ij denarios: et illos habeatis coram justiciariis nostris apud Eboracum, a die Sancti Hillarii in xv dies, ad reddendum Willelmo de Grimesby, quos idem W. in curia nostra coram justiciariis nostris apud Eboracum recuperavit versus eum per quamdam juratam ibi inde inter eos captam. Mandamus etiam vobis, sicut alias mandavimus, quod de bonis ecclesiasticis predicti Walteri, clerici vestri, in diocesi vestra fieri faciatis iiij libras: et illas habeatis coram justiciariis nostris apud Eboracum, ad prefatum terminum, ad reddendum predicto Willelmo de centum solidis, qui eidem Willelmo in curia nostra coram justiciariis nostris apud Eboracum adjudicati fuerunt pro dampnis suis que habuit occasione detencionis debiti predicti, prout per predictam juratam convictum fuit. Et sciatis quod, nisi hoc mandatum nostrum plenius exequamini, graviter ad vos capiemus. Et habeatis ibi hoc breve. Teste R. de Hengham apud Eboracum, xxvij die Novembris anno regni nostri xxxj°.

Ro. CCC.

[*Writ against Nicholas de Cleburn, clerk, to answer Robert de Louther for taking and imprisoning him by force of arms at Morland.*]

E. Dei gracia etc. venerabili in Christo patri J. eadem gracia episcopo Karlioli, salutem. Mandamus vobis quod venire faciatis coram justiciariis nostris apud Eboracum a die Sancti Hillarii in xv dies Nicholaum de Cleburn, clericum vestrum, ad respondendum Roberto de Louther de placito quare ipse, simul cum Roberto de Grendon et Gilberto de Hellebeck, vi et armis ipsum Robertum de Louther apud Morlond cepit et imprisonavit et male tractavit et alia enormia ei tulit ad dampnum ipsius Roberti de Louther centum librarum et contra pacem nostram, ut dicit. Et unde vicecomes noster Westmerlandie mandavit justiciariis nostris apud Eboracum, a die Sancti Michaelis in xv dies, quod predictus Nicholaus clericus

est et non habet laicum feodum in balliva sua per quod potest attachiari. Et habeatis ibi hoc breve. Teste R. de Hengham apud Eboracum, xxviij die Novembris anno regni nostri xxxj°.

Ro. CCC xxxiiij.

[*Writ against the forementioned Walter de Doncastre for a deceit of court.*]

E. etc. venerabili in Christo patri J. eadem gracia episcopo Karlioli, salutem. Mandamus vobis quod venire faciatis coram justiciariis nostris apud Eboracum a die Sancti Hillarii in xv dies Walterum de Doncastre, vicarium ecclesie Sancti Laurencii de Appelby, clericum vestrum, ad satisfaciendum nobis de eo quare idem Walterus in curia nostra coram justiciariis nostris apud Eboracum dedixit quoddam scriptum de debito decem et septem marcarum, ij solidorum et ij denariorum esse factum suum fidum et in decepcionem ejusdem curie nostre, prout per quamdam juratam ibi inde inter ipsum Walterum et Willelmum de Grimesby de Eboraco captam convictum fuit. Et unde vicecomes noster Westmerlandie mandavit justiciariis nostris apud Eboracum in octabis Sancti Martini quod idem Walterus clericus est et manet infra feodum ecclesiasticum ita quod eum capere non potest, prout ei precepimus, ad satisfaciendum nobis in forma predicta. Et habeatis ibi hoc breve. Teste R. de Hengham apud Eboracum, xxviij die Novembris anno regni nostri xxxj°.

[*Letter from Bishop Halton to the Prior and Chapter of Carlisle, sub-collectors of the papal tenth. In consequence of the devastation wrought by the Scots he has obtained the sanction of the principal collectors for the remission, in some cases of a third, in others of the whole, of the taxation levied on the churches of his diocese. See Raine's "Letters and Papers", p. 161.*]

J. miseracione divina Karliolensis episcopus dilectis in Christo filiis domino . . priori ecclesie Karliolensis et ejusdem loci capitulo, subcollectoribus decime papalis in civitate et diocesi nostra Karlioli, imposite per tres annos, per venerabiles viros dominos . . episcopum Londoniarum et Bartholomeum de Ferentino, principales collectores dicte decime, specialiter deputatis, salutem, graciam et benedictionem. Ecce, habito tractatu nuper Londoniis cum prefatis viris domino . . episcopo Londoniarum et magistro Bartholomeo de Ferentino super statu lamentabili ecclesiarum nostre diocesis, per hostiles invasiones Scotorum (proch dolor!) destructarum, ex injuncto dictorum principalium collectorum vobis tenore presencium intimamus quod a rectoribus et vicariis ecclesiarum

infrascriptarum duas partes decime, secundum tenorem mandati dictorum principalium collectorum vobis directi, tantummodo exigatis.

In decanatu Karlioli.—De ecclesia de Walton, de ecclesia de Bampton et vicario ejusdem, de ecclesia de Irthyngton et vicario ejusdem, de ecclesia de Ayketon, de ecclesia de Brampton, de ecclesia de Thoresby, de ecclesia de Bouneys, de ecclesia de Burg et vicario ejusdem, de ecclesia de Beaumont, de ecclesia de Grinisdal, de ecclesia de Cambok, de ecclesia de Scaleby, de ecclesia de Castelkayrok, de ecclesia de Carlaton, et de ecclesia de Wedirhal.

In decanatu Allerdalie.—De ecclesia de Wygeton, de ecclesia de Kirkebrid, de ecclesia de Bromfeld, de ecclesia de Aspatrik, de ecclesia de Bolton, de ecclesia de Ireby, de ecclesia de Ulnedal, de ecclesia de Caldebek, de ecclesia de Torpennou et vicario ejusdem, de ecclesia de Isal et vicario ejusdem, de ecclesia de Plumland, de ecclesia de Bridekyrk et vicario ejusdem, de ecclesia de Bechokirk.[1]

In decanatu Cumbrie.—De ecclesia de Edenhal, de ecclesia de Kirkeland, de ecclesia de Soureby, de ecclesia de Ravenewyk, de ecclesia de Leysingby, de ecclesia de Kirkoswald, de ecclesia de Crogelyn, de ecclesia de Aynstaplith et vicario ejusdem, de ecclesia de Daker et vicario ejusdem, de ecclesia de Greystok, de ecclesia de Hoton, de ecclesia de Adyngham, de ecclesia de Penryth et vicario ejusdem, de ecclesia de Skelton, de ecclesia de Salkild.

In decanatu Westmerie.—De ecclesia de Morlund et vicario ejusdem, de ecclesia de Cliburne, de ecclesia de Hepp, de ecclesia de Bampton, de ecclesia de Askom, de ecclesia de Louther, de ecclesia de Clifton, de ecclesia de Barton.

Verum quia ecclesie parochiales de Artureth, Levyngton, et de Routheclyf, simul cum suis parochiis, parochie etiam Beate Marie et Sancti Cuthberti Karlioli, porcio episcopi in ecclesia de Stanewyges, porcio prioris Karlioli in eadem, et vicaria ejusdem, et parochie de Dalston, Crosseby, Farlham, Hayton, Cumquitington, Cumrew, Seburham, Orreton, Stapilton, Eston, et de Bothe-

[1] Bechokirk is Bassenthwaite church, which is dedicated to St. Bega. In the will, A.D. 1358, of Adam de Bastenthwayt it is twice mentioned, (1) as "ecclesia parochialis Sancte Bege de Bastenthwayt" and (2) as "Beghekirk". See the late Chancellor Ferguson's *Testamenta Karleolensia* (Cumb. and Westm. Ant. and Arch. Society), pp. 22, 23.

castre erant et sunt destructe totaliter et combuste et adhuc per quotidianas et hostiles aggressiones Scotorum multipliciter depredantur, nulla decima, sive modica, exigi poterit ab eisdem.

[Fo. 35b.]

De rebus etiam temporalibus et redditibus spiritualibus annexis infra limites dictarum parochiarum existentibus idem dicimus esse censendum, quod de valore ecclesiarum dictarum superius est expressum ; presertim cum ex destructione et exilitate rerum et reddituum temporalium obvenciones ecclesiastice reddantur tenues et exiles. De quibus omnibus, tam per assercionem religiosorum, rectorum et vicariorum dictarum ecclesiarum, quam per inquisicionem diligentem aliorum fidedignorum, necnon per facti notorietatem facta est nobis legitime plena fides. In quorum testimonium vobis litteras nostras mittimus has patentes. Data Karlioli, x° kalendas Januarii anno Domini M° CCC° secundo.

[*The Bishop certifies that R. de Bradwod, vicar of St. Michael's, Appleby, has excused and purged his non-residence.*]

Universis pateat per presentes quod nos J. miseracione divina Karliolensis episcopus, officium visitacionis in decanatu Westmerie auctoritate ordinaria excercentes, per clamosam insinuacionem quorumdam intelleximus quod dominus R. de Bradwod, perpetuus vicarius ecclesie Sancti Michaelis de Appelby, nostre diocesis, a tempore sue institucionis, saltem per vices, residenciam non fecit (ut decuit) personalem ipsumque super hoc coram nobis fecimus evocari. Idem dominus R. suam non residenciam excusavit judicialiter et purgavit. Et ne id sibi de cetero impingi valeat seu opponi, eidem has litteras nostras patentes fieri fecimus in testimonium premissorum. Data Karlioli, xiij kalendas Februarii.

[*As also Thomas de Capella, vicar of Kirkby Stephen, with a proviso that he keep residence for the future.*]

Universis pateat per presentes quod nos J. miseracione divina Karliolensis episcopus, officium visitacionis nostre in decanatu nostro Westmerie inter festa Sancti Martini et Beati Thome apostoli anno Domini M° CCC° secundo auctoritate ordinaria exercentes, per clamosam insinuacionem quorumdam intelleximus laicorum quod dominus Thomas de Capella, perpetuus vicarius ecclesie de Kirkebystephan, nostre diocesis, ante hec tempora,

saltem per vices, residenciam non fecit (ut decuit) personalem ipsumque super hoc coram nobis fecimus ad judicium evocari. Quo sibi objecto idem vicarius suam non residenciam legitime excusavit, judicialiter et purgavit. Et ne hoc sibi amodo impingi valeat seu opponi aut in scrupulum recidive questionis tractu temporis relabatur, eidem Thome has litteras nostras patentes fieri fecimus in testimonium premissorum : proviso quod de cetero suam residenciam faciat, prout ipsius cura exigit et requirit. Data Karlioli, vij kalendas Februarii anno Domini supradicto.

[Clifton R.—*Collation of Peter Tilliof, with the reservation of a pension to Warter Priory.*]

Johannes etc. dilecto in Christo filio magistro Petro Tilliof, salutem, graciam et benedictionem. Ecclesiam parochialem de Clifton, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem canonice instituimus in eadem : salva priori et conventui de Wartre annua pensione unius marce eisdem debita ab antiquo, et salva ecclesie nostre Karlioli in omnibus dignitate. Data apud Rosam, vj idus Aprilis anno Domini M° CCC° tercio et pontificatus nostri undecimo.

[*Roger de Dernington held of the See of Carlisle a messuage in the suburbs beyond Caldew by the service of guarding prisoners and hanging thieves : which service the Bishop now commutes into a money rent.*]

J. etc. omnibus hoc scriptum visuris vel audituris, salutem in Domino sempiternam. Noverit universitas vestra quod, cum Rogerus de Dernington de nobis tenuit unum mesuagium cum curtilagio in suburbio Karlioli ultra Caldeu, quod jacet inter terram prioris et conventus de Extildisham, ex una parte, et terram Roberti Snok, ex altera, per servicium ix denariorum argenti per annum custodiendi prisones et latrones suspendendi cum acciderit, una cum aliis consimilem tenuram ibidem tenentibus de nobis, nos eidem Rogero de dictis serviciis (scilicet, custodiendi latrones et suspendendi cum acciderit) graciam volentes facere specialem, similiter et comodum ecclesie nostre, ut tenemur, concessimus eidem Rogero pro nobis et succesoribus nostris dictum mesuagium cum curtilagio, habendum et tenendum eidem Rogero et heredibus suis de nobis et successoribus nostris libere et quiete de predictis serviciis (scilicet, custodiendi prisones et suspendendi si acciderit) inperpetuum : reddendo inde annuatim nobis et successoribus

nostris octodecim denarios ad duos terminos anni, scilicet, medietatem in festo Pasche et aliam medietatem in festo Sancti Michaelis et duos denarios pro husgabulo singulis annis in festo Sancti Petri ad vincula, pro firma dictorum mesuagii et curtilagii et serviciis antedictis. In cujus rei testimonium huic presenti scripto sigillum nostrum autenticum fecimus apponi. Hiis testibus, Michaele de Haverington, Johanne de Crofton, Johanne de la Chapele, Petro Wrchepp, Willelmo filio Juliane, Adam de Wedirhal, Johanne de Normat, et aliis. Data apud Rosam, iiij idus Aprilis anno Domini M° CCC° tercio et anno regni regis Edwardi tricesimo secundo.

[*Proxy for the Abbot and Convent of St. Mary's at York to take corporal possession of the church of Bromfield, which had been appropriated to them by Bishop Halton.*]

Universis Christi fidelibus pateat per presentes quod nos . . abbas et conventus monasterii Beate Marie Eboraci dilectos nobis in Christo fratrem Adam de Tweng, nostri monasterii commonachum, et Symonem de Leycestre, clericum, procuratores et attornatos nostros speciales, conjunctim et eorum alterum per se divisim, ita quod non sit melior condicio occupantis, facimus, constituimus et ordinamus ad nancissendum, apprehendendum, recipiendum et retinendum nomine nostro et monasterii nostri corporalem possessionem ecclesie de Brumfeld vacantis, nobis et monasterio nostro in proprios usus concesse per venerabilem in Christo patrem dominum . . episcopum Karlioli, cum omnibus juribus et pertinenciis suis, secundum virtutem, vim et effectum litterarum dicti domini episcopi super appropriacione hujusmodi factarum ; et ad disponendum et ordinandum de fructibus et proventibus ejusdem ecclesie et de aliis rebus ad ipsam qualitercumque spectantibus, prout nostre utilitati eis et eorum alteri magis videbitur expedire ; agendum, defendendum, appellandum, appellaciones prosequendum, quodlibet genus liciti sacramenti in animas nostras prestandum, alium procuratorem loco sui et eorum alteri substituendum, substitutum revocandum, status nostri reformacionem et integram restitucionem, quociens opus fuerit, petendum et omnia alia faciendum sine quibus premissa non poterunt expediri. Cauciones, vero, rem ratam haberi et judicatum solvi pro eisdem procuratoribus nostris et eorum altero, et substitutis ab eisdem et altero ipsorum, promittimus sub rerum nostrarum ypotheca. Hoc omnibus quorum interest tenore presencium significamus. In cujus rei testimonium sigillum capituli nostri ad procuraciones

presentibus duximus apponendum. Datum Eboraci, ij nonas Julii anno Domini M° CCC° tercio.

[Fo. 36a.]

[*Ordination, Dec. 22, 1302.*]

CELEBRACIO ORDINUM EPISCOPI DIE SABBATI QUATUOR TEMPORUM MENSE DECEMBRIS ANNO DOMINI M° CCC° SECUNDO ET PONTIFICATUS SUI XJ°.

ACOLITI.

Johannes dictus Lovel, de Dalston.
Robertus de Carlton.
Johannes de Neuton.
Johannes dictus Legat, de Karliolo.
Symon de Hautewysel.
Johannes de Melemorby.
Willelmus de Waverton.
Willelmus de Redeman.
Willelmus de Wygeton.
Johannes de Estden, per dimissorias domini episcopi Cicestrensis.

SUBDIACONI.

Frater Stephanus de Grinnisdal,
Frater Johannes de Hoton,
Frater Willelmus de Levington,
Frater Robertus de Corkeby,
Frater Johannes de Werdal, } monachi de Holm.

Andreas de Wyteby, ad titulum unius prebende et duarum marcarum in domo Sancti Nicholai extra Karliolum, per cartam cum sigillo dicte domus signatam et dimissorias domini Eboracensis.

Henricus filius Laurencii Furbur, de Stanewegges, per titulum xl solidorum per cartam Radulphi de Herington, presentis et concedentis.

Johannes de Askom, per titulum xx solidorum per cartam Johannis le Soreys : probatum et testificatum per Thomam de Warthecop, Ricardum de Langwathby, et alios.

Frater Johannes de Merston,
Frater Thomas de Royston,
Frater Ricardus de Kendal, } monachi de Caldre,
per dimissorias domini Eboracensis.

Gilbertus de Derlington, ad presentacionem magistri Johannis de Bowys, per dimissorias domini Dunolmensis.

Willelmus de Karliolo, per titulum xl solidorum per cartam Henrici de Seburgham, presentis et in judicio concedentis.

DIACONI.

Dominus Roaldus, rector ecclesie de Bouneys.

Willelmus dictus Papejoy, ad titulum patrimonii sui: probatum et testificatum per Johannem de Crofton, Andream dictum le Serjant, Willelmum filium Yvonis, et alios.

Hugo de Hayton, per titulum x solidorum per cartam Ade de Ulnesby, alias probatum.

Thomas de Penryth, per titulum x solidorum per cartam domini Johannis Aurifabri presbiteri, presentis et hoc in judicio concedentis.

Frater Henricus de Alverton, } monachi de Holm.
Frater Ricardus de Raby, }

Frater Walterus de Benigton, } monachi de Caldre,
Frater Robertus de Seghebrok, }
per dimissorias domini Eboracensis.

PRESBITERI.

Frater Thomas de Aspatrik, } monachi de Holm.
Frater Johannes de Raynington, }

Robertus dictus Parvink, de Karliolo, ad presentacionem prioris et capituli ecclesie Beate Marie Karlioli.

Jacobus Wrscip, de Karliolo, per titulum v marcarum per cartam Petri Wrscip, patris sui, presentis et hoc judicialiter concedentis.

[*Note as to the writ whereby the Bishop was allowed the keep of the Galloway hostages. See above, p. 180, and Bain's "Cal. Doc. Scot.", ii, 1300.*]

Memorandum quod breve regium, pretextu cujus vadia obsidum nuper existencium in castro Karlioli allocantur, invenietur in bursa Cumberlandie de anno regni regis Edwardi tricesimo.

[*Form of proceeding against those who hinder the Prior from carrying away his tithes.*]

Johannes etc. dilecto etc., salutem, graciam et benedictionem. Sua nobis dilectus in Christo filius prior noster ecclesie etc. suggestione graviter est conquestus quod J. de . . ipsum et suos decimam suam de . . contra morem solitum colligere et cariare, ut asserit, impedit minus juste in ecclesiastice libertatis subversionem, ipsius . . et ecclesie sue prejudicium, dampnum non modicum et

gravamen: propter quod, si est ita, in majoris excommunicacionis sentenciam, in hujusmodi subversores et perturbatores provide promulgatam, dampnabiliter incidit ipso facto. Quocirca vobis mandamus quatinus, apud . . personaliter accedentes, predictum Johannem moneatis vice et auctoritate nostra et efficaciter inducatis quod prefatum . . et suos ministros in hujusmodi decimis suis colligendis et cariandis more consueto non impediat aliqualiter seu molestet: et, si hujusmodi monicionibus vestris parere contempserit et ipsum fecisse inveneritis ut est dictum, extunc illum in dictam excommunicacionis sentenciam pronuncietis veraciter incidisse et excommunicatum in ecclesiis de . . publice nuncietis, ab hujusmodi denunciacione non cessantes donec aliud a nobis hubueritis in mandatis: citantes eundem nichilominus quod compareat coram nobis proximo die juridico post instans festum Sancti Mathei ubicunque etc., super sibi objiciendis canonice responsurus penamque canonicam pro demeritis recepturus ulteriusque facturus quod justicia suadebit; nos citra dictum diem certificantes distincte et aperte quid feceritis in premissis.

[*Mandate from the Bishop to the clergy of the deanery of Carlisle to cite before him, by proclamation in their churches, any one who can show cause why John, son of Adam de Brunskayth, a clerk convicted of theft, should not purge himself.*]

J. etc. dilectis in Christo filiis, decano suo Karlioli, ecclesiarum Sancte Marie, Sancti Cuthberti, Stanewegges, Rotheclef, Arthureth, Levington, Scaleby, Yrthington, Crosseby, Warthewyk, et Wedirhal presbiteris parochialibus, salutem, graciam et benedictionem. Dudum Johanne filio Ade de Brunskayth, clerico, super crimine furti multipliciter defamato et ob hoc per ministros regios capto et carceri mancipato, secundum leges et consuetudines regni super hujusmodi crimine coram justiciariis domini regis ad liberandum gaiolam in comitatu Cumbrie specialiter deputatis convicto, iidem justiciarii dictum Johannem clericum, tamquam membrum ecclesie, secundum consuetudines et libertates ecclesiasticas nobis, ut decuit, liberarunt uno modo vel alio libere judicandum. Verum quia idem J. super sibi impositis asserit se immunem, eidem, ad peticionem suam et aliorum testificancium ipsum esse bone fame proximum diem juridicum post instans festum Sancti Luce evangeliste in ecclesia nostra cathedrali coram nobis vel officiali nostro ad se purgandum super omnibus sibi impositis auctoritate ordinaria duximus prefigendum. Quocirca vobis omnibus et singulis sub

debito obediencie firmiter injungimus et mandamus quatinus quilibet vestrum in ecclesia vestra interim diebus dominicis et festivis intra missarum sollempnia, quando parochianorum major aderit multitudo, premissa omnia distincte lingua materna exponens premuniat et citet peremptorie omnes et singulos, qui aliquid sciant seu velint proponere contra eum quare, ut premittitur, idem clericus non debeat se purgare, quod compareant coram nobis vel officiali nostro dictis die et loco in forma juris proposituri quicquid voluerint contra eum pro termino peremptorio et preciso, vosque omnes intersitis ibidem nos vel officialem nostrum certificaturi quod feceritis in premissis per litteras vestras patentes fideliter, ut est moris. Data Karlioli, ix kalendas Octobris anno pontificatus nostri duodecimo.

[Fo. 36b.]

[*Ordination at Dacre, April 7, 1302.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI J. KARLIOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE DAKER DIE SABBATI QUA CANTATUR "SICIENTES" ANNO DOMINI M° CCC° SECUNDO, PONTIFICATUS SUI UNDECIMO.

SUBDIACONUS.

Dominus Johannes de Estden, rector ecclesie de Southeys, Cicestrensis diocesis, per dimissorias domini Cicestrensis.

DIACONUS.

Rogerus de Campsal, per dimissorias domini Eboracensis et ad presentacionem magistri Roberti de Vanna et titulum quinque marcarum sibi concessarum per cartam Ade filii Gilberti, domini de Kirkbythor : testificatum et probatum per Thomam de Warthecopp et Robertum de Grinniston, juratos.

PRESBITER.

Magister Willelmus de Parlington, rector ecclesie de Kirkom, Candide Case diocesis, per dimissorias domini episcopi Candide Case nobis ostensas.

[*Appropriation by Bishop Halton of the church of Bromfield to the Abbey of St. Mary at York. A vicarage is reserved, with the right of collation thereto, by the bishops of Carlisle.*]

BROMFELD.

Johannes permissione divina Karliolensis episcopus dilectis sibi in Christo filiis abbati et conventui monasterii Beate Marie

Eboraci, ordinis Sancti Benedicti, salutem in omnium Salvatore. Divina pietas ex debito pastoralis officii nos admonet et inducit ut gravaminibus et oppressionibus Christi fidelium et precipue religiosorum, divino cultui jugiter insistencium, pietatis operibus occurramus et eorum necessitatibus beneficio subsidii, prout possumus, consulamus. Ad depressionem itaque status vestri monasterii et locorum ad ipsum pertinencium, in quibus multa caritativa opera circa Christi pauperes in suscepcione hospitum, sustentacione pauperum et consolacione egenorum ac aliis laudabilibus operibus multipliciter hactenus floruerunt, que jam vestris facultatibus deficientibus (proch dolor!) refrigescunt, pietatis oculos dirigentes ac attendentes et plenius cognoscentes quod manerium vestrum de Wytegift cum terris et redditibus, moris et aliis possessionibus et juribus, quas et que habuistis in Mersclandia, de quibus magna pars sustentacionis vestri monasterii ante hec tempora proveniebat, usque ad valorem CCC marcarum annuatim imperpetuum versus nobilem virum, dominum H. comitem Lincolnie, in curia domini regis nuper irrecuperabiliter perdidistis una cum decem mille marcarum, quas eidem comiti infra tempus satis breve solvere vos oportet, quodque bona ad vos et vestrum monasterium pertinencia per diversas exactiones, contribuciones, et soluciones decimarum, quinte, et medietatis bonorum hujusmodi per summum pontificem et regem Anglie impositas, factas et concessas, hostilesque incursus et depredaciones Scotorum et alios infortuitos et varios casus occasione diversarum guerrarum in regno Anglie jam a multis temporibus contingentes consumpta sunt miserabiliter et exhausta, adeo quod residuum eorum ad vestram et vestri monasterii sustentacionem, debita vestra persolvenda et alia onera vobis et vestro monasterio multipliciter necessario incumbencia non sufficit aliqualiter subportanda, divine voluntati gratum fore credimus et acceptum si per nostre provisionis auxilium vestris et vestri monasterii necessitatibus et inopie in premissis valeat provideri. Vestris igitur jacturis, oppressionibus et gravaminibus hujusmodi pio compacientes affectu ecclesiam de Brumfeld, cujus existitis veri patroni, nostre dyocesis, ad reparacionem status vestri monasterii et locorum ad ipsum pertinencium, debita vestra persolvenda, suscepionem hospitum, sustentacionem et consolacionem pauperum et egenorum, et divini cultus in vestro monasterio observandi continuum incrementum, ac multiplicacionem et continuacionem istorum et aliorum caritatis operum, ac etiam ad alia onera vobis et vestro monasterio multipliciter incumbencia facilius supportanda, cum omnibus juribus et pertinenciis suis vobis et vestro monasterio in proprios usus

imperpetuum concedimus tenore presencium et donamus, ita quod, rectore ejusdem cedente vel decedente, possessionem ejusdem ecclesie (cum vacaverit) libere auctoritate presencium habere valeatis; proviso quod perpetuo vicario in eadem ecclesia servituro congrua porcio ad suam sustentacionem et ad onera ordinaria ipsius ecclesie subportanda de fructibus et proventibus ipsius ecclesie assignetur, quam porcionem annuatim percipendam usque ad summam .xl marcarum legalis monete taxamus — cujus vicarii collacionem (cum vacaverit) in recompensacionem lesionis juris ecclesie nostre Karliolensis ex hoc nobis et successoribus nostris futuris temporibus inperpetuum specialiter reservamus. In cujus rei testimonium has litteras nostras vobis fieri fecimus patentes, sigilli nostri munimine roboratas. Data Londoniis, ij idus Julii anno Domini M° CCC° secundo.

[*Proxy of John de Blencou to act for the Bishop in all causes and transactions touching his churches in Northumberland.*]

Universis pateat per presentes quod nos, J. miseracione divina Karliolensis episcopus, in omnibus causis et negociis nos et ecclesias nostras Dunelmensis diocesis in partibus Northumbrie qualitercumque contingentibus coram quibuscumque judicibus, ordinariis, delegatis, seu eorum commissariis, collectoribus seu executoribus, qualemcumque jurisdictionem seu nocionem habentibus, quibuscumque diebus et locis, quociens nos abesse vel adesse contigerit, dilectum nobis in Christo magistrum Johannem de Blencou, clericum, procuratorem nostrum facimus, ordinamus et constituimus per presentes, dantes eidem generale mandatum et specialem potestatem, nomine nostro et ecclesiarum nostrarum in partibus Northumbrie existencium, agendi, defendendi, debita nostra in partibus illis a quibuscumque debitoribus nostris petendi, exigendi et recipiendi, et acquietancias nostro nomine faciendi, appellandi, appellacionum causas prosequendi et easdem innovandi, status nostri reformacionem et in integrum restitucionem, quociens opus fuerit, petendi et recipiendi, juramentum de calumpnia et de veritate dicenda, necnon quodlibet aliud genus liciti sacramenti in animam nostram, prestandi, [eligendi] et subeundi, alium procuratorem loco sui substituendi et substitutum revocandi, quocienscumque et quandocumque sibi viderit expedire. Pro eodem, vero, J. et ab eo substituto cauciones, rem ratam haberi et judicatum solvi sub ypotheca rerum nostrarum promittimus et exponimus per presentes: que judicibus et partibus ac omnibus quorum interest

vel interesse poterit tenore presencium intimamus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus duximus apponendum. Datum Karlioli, vj° nonas Octobris anno Domini M° CCC° tercio.

[Fo. 37a.]

[*William Burdon, rector of Musgrave, binds himself on becoming vicar of Newcastle-upon-Tyne to pay the accustomed annual pension of 26 marks, one moiety to the Bishop and the other to the Prior and Convent of Carlisle.*]

Acta in capitulo ecclesie cathedralis Karlioli in crastino Beate Marie Magdalene anno Domini M° CCC° tercio coram nobis Johanne, permissione divina Karliolensi episcopo, inter suppriorem et capitulum Karlioli (priore absente) ex parte una, et dominum Willelmum Burdon, rectorem ecclesie de Musegrave, ex altera:— videlicet, cum partes predicte coram nobis personaliter comparentes ordinacioni et jurisdictioni nostre ac summarie cognicioni in hac parte, quo ad statuendum, decernendum et exequendum per sentenciam excommunicacionis ac aliam censuram ecclesiasticam quamcunque latam, necnon et ad omnia alia facienda que incumbunt in hac parte, se pure et sponte subicerent et utrumque simpliciter assentirent, demum dictus dominus Willelmus, prehabita sufficienti deliberacione cum seipso et aliis amicis, confessus est se ecclesie Karliolensi antedicte et ejusdem episcopo, qui pro tempore est et erit, ac priori et conventui ejusdem loci in viginti et sex marcas sterlingorum teneri et obligatum esse, eisdem annuatim ad duos anni terminos (videlicet, in festo Sancti Martini et in festo Pentecostes) pro equalibus porcionibus prestandas et solvendas sine contradictione aliqua vel impedimento quocunque, et dictam pecunie summam annuatim, ut premittitur, exsolvendam (medietatem, videlicet, domino episcopo Karlioli et aliam medietatem priori et conventui antedictis) fideliter promisit et ex liberalitate propria se sponte ac simpliciter obligavit, quamdiu vicariam de Novocastro super Tynam teneret et vicarius esset ejusdem. Promisit insuper predictus dominus Willelmus quod nullo modo per se vel per alium quocumque colore aut figmento exquisito dictos dominum episcopum et priorem et conventum impediret vel impediri procuraret quominus jus suum in quadam annua pensione, prestacione, seu solucione viginti et sex marcarum, a vicaria antedicta prestari solita, prosequantur et coram quibuscumque judicibus competentibus summarie sine subterfugiis et dilacionibus frivolis vel alio quocumque modo legitimo declarent vel declarari facerent seu faciant, prout sibi viderint expedire, vel quod nullo modo auctoritate propria vel alia machinacione exquisita dictos episcopum et priorem

et conventum a dicta prestacione, solucione, vel percepcione, in cujus possessione pacifica per tempora diuturna extiterunt, sorciet, molestabit, spoliabit, vel pro suo tempore aliqualiter inquietabit: renunciando omni excepcioni et juri, competenti et competituro, per que premissa vel eorum aliqua quoquomodo poterunt impediri. Nos, igitur, premissa audientes dictum dominum Willelmum, de consensu suo proprio, in predictis omnibus et singulis et ad observacionem eorumdem [juxta] confessionem suam coram nobis factam, ut premittitur, in scriptis per viam percepti legitime condempnamus et ipsum juxta suam confessionem teneri pronunciamus. In quorum testimonium sigillum nostrum presentibus dignum duximus apponedum. Acta sunt hec anno, die et loco prenotatis in presencia nostra et partis utriusque antedicte, presentibus officiali nostro, Roberto de Suthayk, clerico, et multis aliis.

[*Power of attorney to the Abbot of Jedburgh to act as the Bishop's agent for lands and tenements in the county of Roxburgh, which he had of the King's gift.*]

Pateat universis presentes litteras inspecturis quod nos Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus facimus, ordinamus et constituimus dilectum nobis in Christo dominum W. abbatem de Jeddeworth attornatum et appropriatorem nostrum de omnibus terris et tenementis que vel quas habemus de dono domini nostri, domini Edwardi regis Anglie illustris, in partibus et comitatu de Rokesburg, ita quod idem dominus abbas de exitibus et appruiamento terrarum et tenementorum predictorum de anno in annum, quamdiu noster fuerit attornatus, nobis respondeat et satisfaciat vel per alium satisfieri et ad plenum faciat responderi: dantes eidem potestatem specialem, suo tamen periculo, alium nomine nostro substituendi, quocienscumque sibi placuerit, ad premissa omnia facienda. Nolumus etiam quod Robertus de Novocastro, hactenus ballivus noster ibidem, de hiis que ad nos pertinent de cetero se aliquatenus intromittat et potestatem, alias sibi per nos in partibus illis commissam, per presentes penitus revocantes: proviso quod tenentes nostri in predictis terris degentes in suis juribus sustententur. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum, quamdiu nobis placuerit, in suo robore valituris. Data apud Rosam, die Sancti Bartholomei apostoli anno gracie M° CCC° tercio.

[*The Bishop makes known to the religious and clergy of his diocese that he has conferred the Archdeaconry on Peter de Insula, enjoining their obedience to him as such, and reserving to himself and his successors their ordinary jurisdiction.*]

J. etc. dilectis in Christo filiis, abbatibus, prioribus, rectoribus, vicariis, presbiteris parochialibus, ac aliis quibuscunque beneficia ecclesiastica in civitate et diocesi nostra Karlioli optinentibus, salutem, graciam et benedictionem. Quia archidiaconatum nostrum Karlioli nuper vacantem dilecto nobis in Christo magistro Petro de Insula, juris canonici professori, contulimus graciose ipsumque canonice in archidiaconatu instituimus memorato, vobis mandamus firmiter injungentes quatinus eidem magistro Petro, tanquam archidiacono nostro Karlioli, in casibus consuetis sitis obedientes et pariter intendentes: salvis nobis et successoribus nostris nostra jurisdictione ordinaria, hactenus in prefatis civitate et nostra diocesi usitata, et nostre Karliolensis ecclesie in omnibus dignitate. Data apud Rosam, iij° nonas Novembris anno Domini M° CCC° tercio et pontificatus nostri anno duodecimo.

[*The Abbot of St. Mary's at York presents John de Thorp to Bishop Halton for admission as Prior of Wetheral.*]

Venerabili in Christo patri ac domino suo semper reverendo, domino . . episcopo Karlioli, suus devotissimus J. permissione divina abbas monasterii Beate Marie Eboraci, salutem cum omni reverencia et honore, tam debitis quam devotis. Quia prioratus celle nostre de Wederhal, cujus nuper prior existimus, vestre diocesis, per creacionem nostram in abbatem dicti monasterii jam vacat, ne cella predicta in spiritualibus et temporalibus pro defectu regiminis ulterius detrimentum paciatur, dilectum nobis in Christo fratrem J. de Thorp, nostri monasterii commonachum, quem ad regimen dicti prioratus idoneum reputamus, vobis in priorem dicti loci tenore presencium presentamus, devote supplicantes quatinus ipsum in priorem dicti loci sine difficultate velitis admittere, secundum formam composicionis ultimo inite inter vestros et nostros predecessores, ac ulterius excercere circa eum, cum gracia et favore, quod vestrum fuerit in hac parte. Vos ad regimen ecclesie sue conservet Deus in prosperitate jocunda per tempora diuturna. Data Eboraci, iiij° idus Novembris anno Domini M° tricentesimo tercio.

[Fo. 37b.]

[*Account of a great public meeting in the garden of the Louvre, June 24, 1303, at which were rehearsed the articles of accusation brought against Pope Boniface by the States-General of France on June 14 preceding, when it was resolved to appeal from his authority to a general council or the next pope. See (for the parliament) Milman's "Latin Christianity", bk. xi, chap. ix.*]

Le jour de la Nativite Saint Johan Baptist mestre Bertold de Saint Denis, eveske d'Aurliens, preecha a Paris el gardin le roi, devant le roi de France, archeveskes, eveskes, abbes, priours, e la clergie de France, e devant les relegious, tant de freres menduians comme des autres, qui i vindrent a procession par semonse, e devant grant multitude de gens comme sans nombre. E fu son teme en latin, *Erat enim magnus coram Domino.* E porsui la matere de cel teme joskes a la fin, e puis dist que por aucunes noveles qui sunt venues du pape a ce que aucunes gens dient merveilleuses contre le roi de France, le roi e son conseil ont fet aucunes articles por le hancement de la pais de saint eglise e de la crestiente e por le sauvement del estat du roi e du roiaume: les quels articles il dist que un clerc lirait popliement demaintenant en latin e en franceis devant eus. Apres se leva un clerc, qui commencea de lire en un grant instrument popliement devant tous les avantnomes, e furent les chozes escrites en latin. E por ce que sa vois estoit trop simple e feble, se leva un autre clerc tantost par le commandement du roi e de son consail, qui est apele maistre Gilles de Remyo, e cil esponoit en franceis les articles desusdites, escrites el dit instrument puplik, e brement en la manere qui enseut :— "Segnors, por ce que les rois de France ont este toz jours gens de la foi e ont maintenu sainte eglise e l'estat de la sainte eglise de Rome plus avant que nul autre roi crestiens (a quel choze fere le roi de France uncore se force en quanqu'il peut e le voet faire e voet ester toz les empechemens d'errors qui poent estre entre crestiens), il vous fet a savoir que archeveskes, eveskes, abbes, priors, e autres nobles homes, contes e barons du roialme de France, ont propose, dit, e mis en escrit aucunes articles contre le pape Boniface, comme de heresie e d'autres chozes horribles asses (les queles il veulent tere au present), e li ont prie qu'il voille assentir as proposicions, qu'il ont jurees en lor almes qu'il croient qu'il sunt veraies e qu'il les porront prover, e qu'il voille doner aide e conseil que cest concile se face, quar a ce se sunt il assentus. La force des dis articles est tele: au commencement on met encontre le pape qu'il croit, contre la foi, que si tost comme le home moert l'alme moert ove li tantost. Item il dient que l'alme n'aura autre vie apres ceste e qu'il n'i a nule vie pardurable, e dient que par tel acheson le pape defendi que on ne

donast le sacrement de sainte eglise a un grant home de la court de Rome en son moriant. Item il dit que on ne peut fere nule symonie en la court de Rome. Item qu'il vent les chozes espirituеles, comme des ordres, dignites, en dispensacions. Item qu'il ne croit fors qu'en sorcers e sorceres. Item qu'il abesse saint eglise par les gerres qu'il met entre crestiens. Item qu'il voet destruire la crestiente por ce que on li met seure qu'il devroit dire qu'il leroit plus tost destruire l'eglise qu'il ne lessast ce qu'il ad en propos a destruire, le roi e le roialme de France. Item on li met seur qu'il n'i ad autre eglise que l'eglise de Rome e qu'il tient tous por parjures qui croient autrement e qui ne sevent ses maneres. Item qu'il a dit qu'il ameroit miels estre chien que franceis." Apres toutes les choses desusdites le dit clerc dist, "Segnours, tant plus d'errors seroient entre les crestiens se le pape fust maintenu en son errour: por quoi ons a mis toutes les choses desusdites contre li en escrit e les avandis prelas, contes e barons ont jure seur saintes evangeles qu'il croient que toutes les choses avandites soient veraies e qu'il les porront bien prover." E dit cil clerc que le pape porchace guerre, commocion de gens, e tous les mals du monde. Item qu'il ne voloit doner la disme d'Engleterre au roi d'Engleterre s'il ne grantast qu'il vouloit guerroier France de meisme cele disme. Item que le pape defent partout que pais ne se face au roi de France. Item que le pape revele confessions de gens e puis par ces confessions les met en main pupplike, a confusion (sicomme il avint) d'un eveske d'Espagne: sicomme il dit que se confessa a un cardinal, de qui le pape vouloit savoir cele confession e, quant il la sout, il le desposa e puis le remist en son estat por argent. Item il dient qu'il a fet a tort morir certaines gens qui desputerent se le pape Celestien, qui fut pape devant li, porreit renuncier a la papaute. Item qu'il fet tormenter e tant ferir les gens devant li, quant il le plest, qu'il recevent de ce la mort. Apres le dit clerc dist, "Por ce que on doute que le pape face contre le roi, contes, barons devantdis e autres du roialme de France—chose qui soit nusante ou prejudiciel a els—il ont fet por els e por leur estat e por tous, qui volent aerdre a els, une provocacion e un apel au prochen concile a venir ou au prochen successor du dit pape Boniface, e ont mis els, le roialme de France, leur terres e lor possessions e de tous ceus, qui se voudront aerdre a els, a la protection de Dieu." La quele provocacion e appel le dit clerc lut tantost en latin devant tout le poeple. Puis apres le departir de cel clerc ij freres prechours, dont l'un fu apele frere Renaud d'Albyniak, e ij freres menors esturent amont en lieu du dit clerc: e le dit frere Renaud recommencea le teme du dit eveske

d'Aurliens e descendi a parler a la matere de verite plus avant que l'evveske n'out parle, e dit que on parle verite devant Dieu, "car verite n'a cure de flaterie ne de vilanie, sicomme je ne parle por flaterie du roi ne por dire vilanie du pape, mes por la bone conscience du roi desclairer e por pronuncer son bon renon, e que vous saches que ce qu'il fet il fet por sauvacion de vos almes. E puis que le pape voit destruire le roi e le roialme, nous devoms trestous prier les prelas, contes e barons, e trestous ceus du roialme de France qu'il voillent maintenir l'estat du roi e de son roialme." Apres ces freres se sistrent, e vint en leur lieu un Johan de Monceny, borgois de Paris, e dist, "Segnors, vous avez oi comment l'en a propose contre le pape, e les provocacions e les apeals que on a fet de luy, e aussint les mises que on a fet en la protection de Dieu: e voloms que vous saches que le chapitre de Paris e tous les chapitres du roialme de France e l'universite de Paris se sunt assentus e aers a toutes les choses devantdites. Por quoi nous vous commandoms que—puis que la chose touche le bien du roi e du roialme e le bien de vous tous—que vous nous dies se vou voliles acorder as choses desusdites ou non; e tant le plus tost, por ce [Fo. 38a.] que nous avoms ici materes pupplikes, qui deivent porter record de vostre assent." E la plus grant partie de ceus, qui furent presents, disoient, "Oil, oil, oil!" L'endemain de la Saint Johan le roi de France fist mander aucuns de ses gens ovec tabellions as maisons des freres menduians, e fist examiner chescun frere par sei s'il vousist assentir as proposicions ou non, e troverent assez de diverses langes qui ne s'i vouloient assentir. E ceus qui ne s'assentirent, il leur commanderent tantost de par le roi de voider le roialme: e ceus s'en alerent tantost.

[*Ordination in the Cathedral, Sept. 21, 1303.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLIOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA CATHEDRALI KARLIOLI DIE SABBATI QUATUOR TEMPORUM MENSE SEPTEMBRIS ANNO DOMINI M°CCC° TERCIO, PONTIFICATUS SUI DUODECIMO.

ACOLITI.

Gilbertus de Haluton.
Johannes de Dolfinby.
Johannes de Skelton.
Johannes filius Stephani de Karliolo.

Johannes filius Edmundi de Gardino, de Karliolo.
Symon filius Ricardi de Tyrer.

SUBDIACONI.

Johannes de Medburn, rector ecclesie de Merton.
Robertus de Haluton.
Willelmus de Culgaith,
Thomas de Wytebern,
Hugo de Thorneton,
Thomas de Rue,
} canonici de Extildisham,
per dimissorias domini Eboracensis.
Frater Robertus de Burneton,
Frater Johannes de Wtton,
} de ordine Predicatorum.

DIACONI.

Frater Willelmus de Hurthwrth,
Frater Galfridus de Karliolo,
} canonici Karlioli.
Frater Johannes de Karliolo,
Frater Johannes de Wygeton,
} canonici de Hepp.
Frater Thomas de Overton,
Frater Thomas Travers,
} canonici de Coningesheved,
per dimissorias domini Eboracensis.
Dominus Willelmus de Houden, rector ecclesie de Plumsted, Norwycensis diocesis, per litteras dimissorias domini Norwycensis.
Henricus de Stanewegges, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Radulphi de Herington concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

PRESBITERI.

Frater Johannes de Hoton, canonicus de Coningesheved, per dimissorias domini Eboracensis.
Frater Johannes de Merston, monachus de Caldre, per dimissorias domini Eboracensis.
Frater Johannes de Selby, de ordine Predicatorum.
Alanus filius Willelmi de Kel, per dimissorias domini Lincolniensis, testificantes ipsum habere sufficientem titulum de dominis abbate et conventu de Revesby, Lincolniensis diocesis.

[*Ordination at Lazonby, Dec. 21, 1303.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLIOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE LEYSINGBY, KARLIOLENSIS DIOCESIS, DIE SABBATI QUATUOR TEMPORUM MENSE DECEMBRIS ANNO DOMINI M°CCC° TERCIO ET PONTIFICATUS SUI DUODECIMO.

ACOLITI.

Willelmus dictus Maynman, de Gamelisby.
Frater Thomas de Corby,
Frater Willelmus de Benington, } monachi Furnesii,
per dimissorias domini Eboracensis.
Johannes de Scaleby.
Willelmus filius Willelmi Heny, de Melmorby.
Willelmus de Walby.

SUBDYACONI.

Ricardus filius Nicholai de Caldecotys, de Karliolo, ad titulum quadraginta solidorum sibi concessorum per cartam Johannis filii Ricardi de Capella: exhibitam in judicio et probatam.

Simon de Melmorby, ad titulum quadraginta solidorum per cartam Walteri Munby de Melmorby, patris sui, concessorum: exhibitam in judicio et probatam.

DIACONI.

Robertus de Haluton, rector ecclesie de Musegrave.

Johannes filius Ricardi de Appilby, ad presentacionem magistri Johannis de Bowys.

Willelmus filius Willelmi de Deneby, de Karliolo, ad titulum quadraginta solidorum per cartam Henrici de Seburgham: exhibitam alias in judicio et probatam.

PRESBITERI.

Frater Thomas de Roystam,
Frater Ricardus de Kendal, } monachi de Caldre,
per dimissorias domini Eboracensis.

[Fo. 38b.]

[*Dispensation for illegitimacy in accordance with the provisions of a papal mandate.*]

Johannes miseracione divina etc. dilecto in Christo filio Johanni

Stephani de Karliolo, clerico, nostre diocesis, salutem, graciam et benedictionem. Litteras sanctissimi patris et domini, domini Bonifacii Octavi, divina providencia pontificis summi, pro te nobis nuper directas recepimus in hac forma. Bonifacius episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri . . episcopo Karliolensi, salutem et apostolicam benedictionem. Accedens ad presenciam nostram dilectus filius Johannes Stephani de Karliolo, clericus, tue diocesis, nobis humiliter supplicavit ut cum eo super defectu natalium quem patitur, de soluto genitus et soluta, quod hujusmodi non obstante defectu possit ad omnes ordines promoveri et ecclesiasticum beneficium obtinere, etiam si curam habeat animarum, dispensare misericorditer curaremus. Ad te igitur remittentes eundem fraternitati tue per apostolica scripta mandamus quatinus, consideratis diligenter circumstanciis universis que circa ydoneitatem persone fuerint attendende, si paterne non est incontinencie imitator set bone conversacionis et vite (super quibus tuam intendimus conscienciam onerare), aliasque sibi merita suffragantur ad dispensacionis graciam optinendam, secum super premissis auctoritate nostra dispenses, prout secundum Deum anime sue saluti videris expedire : ita tamen quod idem clericus, sicut requiret onus beneficii quod eum post dispensacionem hujusmodi obtinere contigerit, ad ordines se faciat statutis temporibus promoveri et personaliter resideat in eadem ; alioquin hujusmodi gracia, quoad beneficium ipsum, nullius penitus sit momenti. Quia igitur, diligenti et fideli super premissis facta inquisicione per fidedignos originem tuam et conversacionem diutinam plenius cognoscentes, quorum testimonio fides est in hac parte merito adhibenda, comperimus te, de soluto genitum et soluta, vite et conversacionis honeste esse et fuisse, aliasque tibi morum et virtutum merita suffragari, quibus ad dispensacionis graciam optinendam te sufficientem habilem reddis et ydoneum manifestas ut, dicto defectu natalium non obstante, ad omnes ordines valeas promoveri et ecclesiasticum beneficium optinere, etiam si curam habeat animarum, consideratis diligenter circumstanciis que circa ydoneitatem persone tue in presenti negocio fuerint attendende, auctoritate predictarum litterarum et secundum formam earundem tecum misericorditer dispensamus. In cujus rei testimonium has nostras litteras tibi fieri fecimus patentes sigilli nostri munimine roboratas. Data Karlioli, xiij° kalendas Januarii anno gracie M° CCC° secundo, pontificatus nostri anno undecimo.

[*Note of the collation and induction to the church of Musgrave.*]

II Idus Januarii anno Domini M° CCC° tercio apud Rosam contulit dominus episcopus ecclesiam de Musegrave, Karliolensis diocesis, Roberto de Halouton, clerico suo, et ipsum instituit canonice in eadem. Et demandatum fuit magistro Petro de Insula, tunc archidiacono Karlioli, ut dictum Robertum in possessionem ecclesie ejusdem induceret corporalem.

[*Also of collations and inductions to the vicarages of Torpenhow, Bromfield, and Dalston.*]

Eodem die et anno contulit dominus episcopus vicariam ecclesie de Thorpennou domino Rogero Paytevin, et vicariam ecclesie de Brumfeld Radulpho de Acle, et vicariam ecclesie sue de Dalston Gilberto de Dernington, diacono. Et demandatum fuit domino archidiacono, ut prius, quod ipsos in predictarum vicariarum possessionem induceret corporalem.

[*Acquittance and bond for the payment of a surplus of £10, and of £40 for a marriage to be contracted between Richard de Denton and the Bishop's niece, from Bishop Halton to John de Denton, lately vicar of St. Nicholas', Newcastle-upon-Tyne, and his proctor in Northumberland.*]

Universis Christi fidelibus ad quorum noticiam pervenerit hec scriptura Johannes, miseracione divina Karliolensis episcopus, salutem in omnium Salvatore. Vestre universitati innotescimus per presentes quod cum dominus Johannes de Denton, nuper vicarius ecclesie Beati Nicholai de Novocastro super Tynam, procurator noster in partibus Northumbrie, de omnimodis bonis nostris ibidem existentibus pro toto tempore suo coram nobis et nostris fidelem compotum reddidit et finalem, quo viso et examinato fatemur nos sibi teneri in decem libris sterlingorum de superplusagiis suis: fatemur etiam nos teneri eidem domino J. in quadraginta libris sterlingorum pro matrimonio contrahendo inter Ricardum, fratrem suum, et Ceciliam de Braserton, neptem nostram, solvendis predicto domino Johanni dictis quadraginta libris, simul cum decem prenotatis; videlicet, in festo Sancti Martini anno Domini M° CCC° quarto duodecim libris et decem solidis, et in festo Sancti Martini anno Domini M° CCC° quinto duodecim libris et decem solidis, et in festo Sancti Martini anno Domini M° CCC° sexto duodecim libris et decem solidis, et in festo Sancti Martini anno Domini M° CCC° septimo duodecim libris et decem solidis. Ad quam quidem solucionem, ut premittitur, fideliter faciendam obligamus nos et omnia bona nostra cohercioni et districtioni

cujuscunque judicis quem dominus Johannes duxerit eligendum. Ad hoc, quia predictus dominus Johannes de omnibus debitis, in quibus nobis tenebatur, de toto tempore quo in partibus Northumbrie fuit procurator noster et similiter de toto tempore quo fuit vicarius ecclesie memorate, et de quadam domo nostra extra portam Novicastri super Tynam per ipsum ammota et asportata integraliter satisfecit, ipsum ab onere compoti et aliis actionibus quibuscumque quietum clamamus et inperpetuum reddimus absolutum. Data apud Rosam, xvj kalendas Marcii anno Domini M° CCC° tercio. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum.

[*Note of the admission of William de Tanefeld as Prior of Wetheral.*]

Memorandum quod, xv kalendas Aprilis anno Domini M° CCC° tercio et pontificatus domini J. Dei gracia Karliolensis episcopi xij°, admissus fuit dompnus Willelmus de Tanefeld ad prioratum de Wederhal et commissa fuit ei cura ecclesiarum parochialium spectancium ad prioratum antedictum.

[Fo. 39a.]

[Kirkby Stephen V.—*Presentation by the Abbot and Convent of St. Mary's at York, on the resignation of Thomas de Capella.*]

Littera presentacionis Thome de Leycestre ad vicariam de Kirkebystephan.

Reverendo in Christo patri, domino J. Dei gracia episcopo Karlioli, sui J. permissione divina abbas monasterii Beate Marie Eboraci et ejusdem loci conventus, salutem, obedienciam, reverenciam omnimodam et honorem. Ad vicariam de Kirkebistephan, vestre diocesis, per resignacionem domini Thome de Capella, nuper vicarii ejusdem, vacantem et ad nostram presentacionem spectantem, dilectum nobis in Christo dominum Thomam de Leycestre, presbiterum, caritatis intuitu paternitati vestre presentamus, devote supplicantes quatinus eundem dominum Thomam ad eandem vicariam admittere ac in eadem instituere velitis: salva nobis de eadem antiqua et consueta pensione. Data Eboraci, vj° kalendas Junii anno Domini M° CCC° quarto.

[*Institution of the presentee.*]

Institucio domini Thome de Leycestre in vicaria de Kirkebistephan.

J. etc. dilecto in Christo filio domino Thome de Leycestre, presbitero, salutem, graciam et benedictionem. Tue probitatis et

conversacionis laudabilia merita propensius attendentes, quibus speramus te velle supra gregem tibi commissum cum summa diligencia vigilare, ad vicariam ecclesie parochialis de Kirkebistephan, nostre diocesis, per resignacionem domini Thome de Capella, nuper vicarii ejusdem ecclesie, vacantem, ad quam per religiosos viros abbatem et conventum Beate Marie Eboraci, veros patronos dicte vicarie, nobis presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis et perpetuum vicarium in forma juris instituimus in eadem: salvis dictis religiosis pensione consueta et debita ab antiquo et nostre Karliolensis ecclesie et nostra in omnibus dignitate. Data apud Linstok, xij kalendas Julii anno Domini M° CCC° quarto et pontificatus nostri xij°.

[Arthuret V.—*Presentation by the Abbot and Convent of Jedburgh.*]

Littera presentacionis domini Thome de Capella ad vicariam de Artureth.

Reverendo in Christo patri, domino J. Dei gracia episcopo Karlioli, W. permissione divina abbas monasterii de Jeddeworth et ejusdem loci conventus, salutem et obedienciam debitam cum reverencia et honore. Ad vicariam ecclesie parochialis de Arthureth, vestre diocesis, vacantem et ad presentacionem nostram spectantem, dominum Thomam de Capella, presbiterum, secundum tenorem composicionis inter vos et nos inite, vobis caritatis intuitu tenore presencium presentamus, reverende paternitati vestre supplicantes humiliter et devote quatinus dictum dominum Thomam ad dictam vicariam admittere velitis et vicarium instituere in eadem. In cujus rei testimonium presentibus sigillum capituli nostri apposuimus. Data in capitulo nostro de Jeddeworth, die Lune proxima post festum Sancti Barnabe apostoli anno Domini M° CCC° quarto.

[*Institution.*]

Institucio domini Thome de Capella in vicaria de Arturethi.

J. etc. dilecto in Christo filio domino Thome de Capella, presbitero, salutem, graciam et benedictionem. Ad vicariam ecclesie parochialis de Arthureth, nostre diocesis, per resignacionem domini Thome de Leycestre, nuper vicarii ejusdem, vacantem, te, per nos ad eandem vicariam electum nobisque per religiosos viros abbatem et conventum de Jeddeworth canonice presentatum secundum tenorem composicionis inter nos et dictos religiosos inite ab antiquo, admittimus intuitu caritatis et perpetuum vicarium in forma juris instituimus in eadem. Data apud Linstok, viij kalen-

das Julii anno Domini M° CCC° quarto et pontificatus nostri duodecimo.

Littere inductionis mandantur archidiacono pro utroque sub eadem data.

[Ousby R.—*Collation, by reason of the resignation of R. Peytevin, and saving a pension to the Priory of Carlisle.*]

Institucio G. de Halouhton in ecclesia de Ulvesby.

J. etc. dilecto etc. Gilberto de Halouhton, salutem, etc. Ecclesiam parochialem de Ulvesby, nostre diocesis, per resignacionem domini R. Peytevin, nuper rectoris ejusdem, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus canonice in eadem: salvis religiosis viris, priori et conventui Beate Marie Karlioli, pensione consueta et debita ab antiquo et nostre Karliolensis ecclesie ac nostra in omnibus dignitate. Data apud Linstok, viij kalendas Octobris anno etc. CCC° quarto et pontificatus nostri terciodecimo.

[*Dispensation to study for seven years, power being reserved to the Bishop to appoint a vicar.*]

Dispensacio ejusdem G.

J. etc. dilecto etc. G. de Halouhton, rectori ecclesie de Ulvesby, nostre diocesis, salutem, etc. Laudabile propositum quod ad studendum, ut asseris, intime concepisti favore gracie specialis prosequi cupientes ut fructum in ecclesia Dei tuo tempore [afferre valeas] oportunum, quod, usque ad septennium a tempore tibi commissi regiminis numerandum litterarum studio insistens, nisi ad ordinem subdiaconatus dumtaxat, quem infra primum annum suscepti regiminis recipiendum astrictus existis, promoveri minime [compellaris], tecum juxta formam constitucionis novelle tenore presencium libere dispensamus: vicarii in ecclesia tua predicta preficiendi tenore constitucionis antedicte nobis potestate reservata. Volumus etiam quod idoneum responsalem interim habeas loco tui. Data apud Linstok, vij kalendas Octobris anno etc. CCC° quarto et pontificatus nostri terciodecimo.

[*Letters dimissory.*]

J. etc. dilecto etc. G. de Haluhton, rectori ecclesie de Ulvesby, [nostre diocesis, salutem, graciam et benedictionem]. Ut a quocunque episcopo catholico, sedis apostolice graciam specialem [optinente], ad quoscunque [sacros ordines licite] valeas promoveri, tibi per quemcunque episcopum [volentem tibi manus sacras imponere] concedimus in Domino fac[ultatem]. Data apud Rosam

. . . . . .

[Fo. 39b.]

[KIRKCAMBOC R.[1]—*Memorandum as to the presentation made by the Prior and Convent of Carlisle.*]

PRESENTACIO MAGISTRI ADAM[2] DE CROKEDAYK AD ECCLESIAM DE CAMBOC.

Memorandum quod xj kalendas Septembris anno Domini M° CCC° quarto presentarunt religiosi viri, prior et conventus ecclesie Beate Marie Karlioli, dilectum clericum suum, magistrum Alexandrum[2] de Crokedayk, ad ecclesiam de Camboc, vacantem per mortem magistri Symonis de Tyrer. Inquisicione igitur facta et remissa, commissa fuit sibi cura ejusdem xviij kalendas Octobris anno eodem.

[*Presentation of Alexander de Crokedayk, saving the accustomed pension to the church of Carlisle.*]

PRESENTACIO PRIORIS ET CONVENTUS BEATE MARIE KARLIOLI AD ECCLESIAM DE CAMBOC.

Venerabili in Christo patri ac domino J., Dei gracia Karliolensi episcopo, sui devoti prior et conventus ecclesie Beate Marie Karlioli, salutem et debite devocionis exhibicionem cum omni reverencia et honore. Ad ecclesiam de Camboc, vestre diocesis, vacantem et ad nostram presentacionem hac vice spectantem, dilectum clericum nostrum, magistrum Alexandrum de Crokedayk, vobis tenore presencium presentamus, paternitatis vestre reverenciam attencius exorantes quatinus divine caritatis intuitu et hujus presentacionis nostre obtentu ipsum ad eandem velitis admittere et rectorem instituere in eadem : salvis nobis et ecclesie nostre predicte pensione inde debita et consuetu. In cujus rei testimonium sigillum nostrum commune presentibus est appensum. Data Karlioli, xij kalendas Septembris anno etc. CCC° iiij.

[*Inquisition touching the right of patronage, there being another presentee.*]

Presentavit nobis etiam Ricardus de Tyrer Symonem de Tyrer, clericum suum, ad eandem ecclesiam, xvij kalendas Augusti anno supradicto, ad suam presentacionem spectantem, ut dicit : et concessa fuit utrique littera inquisitoria. Facta igitur inquisicione, jurati dicunt quod dicta ecclesia vacat et vacavit a die Jovis proxima ante festum Assumpcionis Beate Marie virginis per mortem magistri Symonis de Tyrer, ultimo rectoris ejusdem, et quod Henricus de Tyrer, pater dicti Ricardi, ultimo presentavit

[1] Now merged in the parishes of Lanercost and Stapleton. See Prescott's *Register of Wetherhal*, p. 198*n*.

[2] *Sic.*

magistrum Symonem de Tyrer, filium suum, et modo domini prior et conventus Beate Marie Karlioli presentare debent ad eandem ista vice virtute cujusdam composicionis inite inter eosdem et ostense in judicio in presencia dicti Ricardi, qui dictam composicionem agnovit, et in proxima vacacione dictus Ricardus et heredes sui presentare debent, et sic vicissim imperpetuum : et sic non est litigiosa, set est pensionaria dictis religiosis in ij solidis annuis. Dicunt etiam quod presentatus dictorum religiosorum est liber et legitimus et sufficienter litteratus et legitime etatis, ut credunt, et habet primam tonsuram, et valet dicta ecclesia communibus annis c solidos. In cujus rei testimonium presentem inquisicionem, sigillis rectorum et vicariorum per quos facta fuit signatam et sub sigillo officialitatis Karlioli inclusam, transmisit officialis Karlioli domino episcopo. Et fuit facta predicta inquisicio apud Karliolum, ij idus Septembris anno Domini M° CCC° quarto.

[Barton R.—*Presentation to this title of John de Louther, not yet an acolyte.*]

Venerabili in Christo patri domino J., Dei gracia Karliolensi episcopo, suus devote obediencie filius J. de Lancastre, miles, salutem cum omni reverencia, obediencia et honore debitis tanto patri. Ad titulum ecclesie de Barton, per mortem magistri Willelmi de Corbrigg, nuper rectoris ejusdem, vacantis et ad meam presentacionem spectantis, dilectum mihi in Christo Johannem filium Hugonis de Louther, militis, clericum meum, paternitati vestre presento intuitu caritatis : rogans humiliter et devote quatinus ipsum ad titulum ejusdem ecclesie admittatis, et ipsum ordinatum rectorem canonice in eadem instituatis. In cujus rei testimonium presentibus sigillum meum apposui. Data apud Barton, die Mercurii proxima post festum Assumpcionis Virginis gloriose anno etc. CCC° quarto.

[*Inquisition thereupon in the church of Morland. The presentee is in his fifteenth year.*]

Reverendo etc. domino J., Dei gracia Karliolensi episcopo, suus officialis Karlioli, debitam obedienciam et honorem. Mandatum vestrum nuper recepimus in hec verba. J. etc. Karliolensis episcopus suo officiali Karlioli, salutem, etc. Presentavit nobis nobilis vir dominus J. de Lancastre, miles, dilectum suum J. de Louther, clericum, ad ecclesiam de Barton, nostre dyocesis, vacantem et ad ipsius patronatum spectantem, ut dicit. Quocirca vobis mandamus quatinus, vocatis coram vobis die Veneris proxima ante instans festum Exaltacionis Sancte Crucis, ubi magis videritis

expedire, rectoribus, vicariis ac aliis, quorum interest, decanatus Westmerlandie, in quo dicta ecclesia dinoscitur esse sita, sollicite inquiratis si dicta ecclesia vacet, qualiter vacat, a quo tempore vacavit, quantumque valeat, si sit litigiosa vel pensionaria, et cui et in quantum, quis verus patronus ejusdem, et quis ad eandem tempore pacis ultimo presentavit, de moribus etiam presentati, de litteratura, ordinibus, et etate, ac aliis circumstanciis debitis et articulis consuetis. Facta vero inquisicione, eam sigillis eorum per quos facta fuerit consignatam et sigillo vestro inclusam nobis maturitate qua convenit transmittatis. Data apud Linstok, xiij kalendas Septembris anno pontificatus nostri xij°.

Hujus igitur auctoritate mandati, convocatis convocandis dicto die Veneris in ecclesia parochiali de Morland, personaliter constitutus [super premissis sollicite inquisivi]. Qui jurati dicunt quod dicta ecclesia vacat et vacavit a die Assumpcionis Beate Marie virginis ultimo preterito per mortem magistri W. de Corbrigg, ultimo rectoris ejusdem, et valet communibus annis x libras extra porcionem quam prior et conventus de Wartre habent in eadem, que taxatur ad xij libras ; et sic est porcionaria, non tamen pensionaria ; non est litigiosa ; dominus J. de Lancastre est verus patronus ejusdem et dominus Rogerus de Lancastre, pater dicti domini J. (cujus heres ipse est), tempore pacis ultimo presentavit ad eandem. Dicunt etiam quod presentatus est liber et legitimus, et quod est xiiij annorum completorum et attingit quintum decimum annum, et probabiliter litteratus est quantum etas permittit, et habet primam tonsuram. Cetera dictum presentatum contingencia vestro arbitrio relinquuntur. In cujus rei testimonium presentem inquisicionem sigillis dictorum vocatorum, sub sigillo officialitatis vestre inclusam, vestre reverende paternitati transmittimus consignatam. Data apud Morland, iij idus Septembris anno etc. CCC° quarto.

[Fo. 40a.]

[*Ordination in the Cathedral, Sept. 19, 1304.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLIOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA CATHEDRALI KARLIOLI DIE SABBATI QUATUOR TEMPORUM MENSE SEPTEMBRIS ANNO DOMINI M° CCC° QUARTO ET PONTIFICATUS SUI XIIJ°.

ACOLITI.

Johannes de Louther.

Frater Thomas de Burton, canonicus de Hepp.

Henricus de Wygeton.

Robertus de Newerk, de Karliolo.
Michael de Stirkeland.
Ricardus dictus le Gayte, de Karliolo.
Adam filius Adam de Karliolo.

SUBDIACONI.

Dominus Matheus, rector ecclesie de Morton, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Glasguensis.

Frater Willelmus de Blakeden, de ordine Predicatorum.

Radulphus de Bridekirk, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Thome de Redman concessorum: in judicio exhibitam et probatam.

Johannes de Dolfinby, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Ricardi de Langwathby, clerici, concessorum: dicto Ricardo presente et hoc judicialiter concedente.

Johannes de Scaleby, ad titulum v marcarum sibi per cartam Henrici de Malton concessarum: presentis et judicialiter concedentis.

DIACONI.

Magister Ricardus de Cokeshou, rector ecclesie de Qwelpington, Dunelmensis diocesis, per dimissorias domini Dunelmensis.

Ricardus de Karliolo, ad titulum v marcarum sibi per cartam Johannis filii Ricardi de Capella concessarum: exhibitam alias in judicio et probatam.

Frater Odinell de Roubyri,
Frater Thomas de Burton,
Frater Robertus de Mulcastre,
} de ordine Predicatorum.

Johannes de Neuton, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Thome de Hoton concessorum: exhibitam alias in judicio et probatam.

Willelmus de Merkington, factus incola per moram xvj annorum et amplius, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Nicholai de Grendon concessorum: exhibitam alias in judicio et probatam.

Nicholaus dictus Orre, de Staynewegges, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Henrici le Fourbour, de Karliolo, concessorum: exhibitam alias in judicio et probatam.

Johannes de Kirkebythor, ad titulum v marcarum sibi per cartam Johannis Broye, de eadem, concessarum: exhibitam alias in judicio et probatam.

Radulphus de Cringledik, ad titulum v marcarum sibi per cartam Willelmi de Wyclyff concessarum: dicto W. presente et hoc judicialiter concedente.

PRESBITERI.

Dominus Henricus, rector ecclesie de Dufton.

Gilbertus de Derlington, vicarius ecclesie de Dalston.

Frater Johannes de Karliolo, } canonici de Hepp.
Frater Johannes de Wygeton, }

Frater Johannes de Woutton, de ordine Predicatorum.

Willelmus filius Willelmi de Deningby, de Karliolo, ad titulum v marcarum sibi per cartam Henrici de Seburgham concessarum: dicto Henrico presente et hoc judicialiter concedente.

Andreas de Qwyteby, ad titulum unius prebende in domo Sancti Nicholai extra Karliolum et duarum marcarum sibi per magistrum et fratres dicti hospitalis concessarum: exhibitum alias in judicio et probatum. Per dimissorias domini Eboracensis.

[Fo. 40b.]

[*Resignation of Adam de Warthwyk, prior of Carlisle; and petition of the Convent for leave to elect a successor.*]

Memorandum quod xiiij° kalendas Octobris anno Domini M° CCC° quarto dompnus Adam de Warthwyk, prior ecclesie Beate Marie Karlioli, cessit suo prioratui, ac omne jus sibi competens in eodem infra capitulum ejusdem loci in manus domini J., Dei gracia Karliolensis episcopi, sponte resignavit. Qua resignacione facta dompnus Johannes de Kendal, supprior predicte ecclesie, et ejusdem loci conventus eligendi alium priorem a predicto domino episcopo petebant licenciam sub hac forma.

[1]Venerabili etc. J. Karliolensi episcopo sui devoti J. de Kendal, supprior ecclesie Beate Marie Karlioli, et ejusdem loci conventus, salutem et reverenciam in Domino genuflexam cum debitis obediencia et honore. Vestram non latet paternitatem reverendam qualiter ecclesia nostra predicta per cessionem reverendi viri Adam de Warthewyk, quondam prioris nostri, in manibus vestris factam, prioris est solacio destituta. Ne igitur ecclesia nostra propter diuturnam vacacionem gravem paciatur in temporalibus et spiritualibus lesionem, vos presentibus litteris requirimus humiliter et

[1] In margin: "Pro licencia eligendi priorem Karlioli."

rogamus quatinus eligendi licenciam nobis liberaliter concedatis. Data Karlioli sub sigillo nostro communi, xiiij kalendas Octobris anno etc. CCC° iiij^to.

[*The Prior's reasons for resiguing.*]

RESIGNACIO PRIORIS KARLIOLI.

In Dei nomine, amen. Ego frater Adam, prior ecclesie Beate Marie Karlioli, senciens me impotentem ac insufficientem ad regimen prioratus ecclesie memorate, senio confractus ac aliis sensibus corporalibus debilitatus, in manus vestras, domine Johannes Karliolensis episcope, curam et regimen dicti prioratus mera et spontanea voluntate et simpliciter et absolute resigno totaliter per presentes, ac omni juri quod habeo vel habere potero in regimine dicti prioratus, necnon oneri et honori ejusdem, renuncio atque cedo. In cujus rei testimonium sigillum meum presentibus est appensum. Actum et datum Karlioli in capitulo dicte ecclesie, xiiij kalendas Octobris anno Domini M° CCC° iiij^to.

[*The Bishop assigns suitable provision for him out of the reveuues of the Priory, having regard to his long service and high counexions iu the diocese.*]

PENCIO PRIORIS PER RESIGNACIONEM ASSIGNATA.

J. etc. Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Adam, priori ecclesie nostre cathedralis Beate Marie Karlioli, salutem, graciam et benedictionem. Tranquillitati eorum sollicite insistere ac etiam, prout possumus, prospicere pastorale officium forcius nos astringit, qui, a primevo etatis sue flore jugum sacre observancie regularis spretis mundalibus incessanter portantes, in vinea Domini gregem suum et ecclesiam sibi commissos discrete regendo laudabiliter laborarunt. Sane porrecta tua nobis peticio continebat quod, cum tu jam fere per xl annos ordinem canonici regularis sub doctrina Beati Augustini in venerabili cetu conventus ecclesie nostre cathedralis Karlioli, per xx^ti etiam annos et amplius inter sevientes mundi et guerrarum hostiles turbines et procellas prioratus ibidem fungens officio, tot et tantis oneratus laboribus senioque confractus, adeo debilitatus et impotens (ut asseris) es effectus quod hujusmodi officium prioratus tam laboriosum tibique importabile de cetero nullo modo valeas sustinere, tuam cessionem admittere et tibi vite necessaria juxta persone tue condiciones et merita de facultatibus dicti prioratus providere misericorditer curaremus. Verumque etiam, te senescente et diversimode debilitato, fervor devocionis et fidei non tepescit, et ut vite contemplative vacare valeas quiecius, ut affectas, consideratis etiam tua peticione

contentis ac statu dicti prioratus, cujus regimen debitum et prosperum totis viribus cupimus, et pensatis et super hiis deliberacione provida tractatu habito diligenti, ex predictis causis tuis precibus annuentes tuam admittimus cessionem, te a cura et vinculo ipsius prioratus, quibus hactenus tenebaris obnixius auctoritate pontificali, ac cotidianis et minutis observanciis claustralibus penitus absolventes. Porro conversacionem tuam in tam sancta religione absque nota laudabilem a tempore tui ingressus aliaque preclara merita, quibus polles, ac labores innumeros tibique importabiles hiis diebus quos circa regimen spiritualium et temporalium a tempore regiminis dicti prioratus tibi commissi, quibus predicta ecclesia nostra Karlioli ditatur, jugi diligencia impendisti votivis affectibus attendentes, estimatis dicti prioratus facultatibus ad tui et tibi ministrancium sustentacionem quoad vixeris, toto et unanimi consensu capituli nostri Karlioli ordinamus, concedimus, auctoritate ordinaria statuimus, et similiter decernimus in hiis scriptis ut novam cameram, quam fecisti pro te et tibi ministrantibus, habeas et teneas quoad vivas. Habeas etiam singulis diebus et percipias pro te et uno fratre canonico tui ordinis, tecum pro voluntate prioris Karlioli moraturo, corrodia sive liberaciones omnimodas trium canonicorum, juxta consuetudines predicti prioratus, in victualibus cotidianis de communi. Ad hoc quia a magnatibus et personis nobilibus nostre diocesis procreatus et oriundus existis sicque per accessum amicorum tuorum oneraberis, ut frequenter, justum esse reputamus et equum ut de bonis dicti prioratus respiciaris uberius annuatim. Ob quod, ut supra, statuimus ac etiam ordinamus quod tecum habeas unum servientem et unum garcionem tibi servientes, quibus in robis et victualibus cotidianis necessaria de communi juxta status sui exigenciam debite ministrentur. Decimas etiam garbarum de Langwathby, nostre diocesis, quas appropriatas dicto prioratui tui temporibus scimus esse, tuis usibus et tuorum familiarium et amicorum ad te veniencium, propter honestatem tui status et ordinis ac pro vestibus tuo corpori providendis, nomine xx marcarum percipiendas annis singulis auctoritate predicta tuo perpetuo assignamus: hoc adjecto quod, quatenus dicta decima ultra xx marcas pro tempore per visum celerarii dicti prioratus fideliter vendi possit per te vel emptores ejusdem pro voluntate celerarii, pro voluntate dictorum prioris et conventus annis singulis persolvatur. Si vero extra septa monasterii nostri Karlioli, ob aeris intemperiem seu occasione recreacionis habende aut ex alia causa racionabili et honesta, ad aliquam grangiam seu manerium

prefati prioratus aut loca amicorum tuorum, infra tamen nostram diocesim existencia, ire aliqualiter te contingat, volumus, statuimus et ordinamus quod prior Karlioli, qui pro tempore fuerit, tibi et tuis familiaribus, quociens opus fuerit, sub debito obediencie evectiones inveniat. In cujus rei testimonium sigillum nostrum, una cum sigillo capituli nostri Karlioli, presentibus est appensum. Data Karlioli, xiij° kalendas Octobris anno etc. CCC° iiij^to^.

[Fo. 41a.]

[Nether Denton R.—*Collation of Richard Oriol, saving pensions to the Bishop and Lanercost Priory.*]

Institucio Magistri R. in ecclesiam de Denton.[1]

J. etc. dilecto in Christo filio magistro Ricardo Oriol, presbitero, salutem, graciam et benedictionem. Ecclesiam parochialem de Denton, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem canonice instituimus in eadem, salvis nobis et successoribus nostris xxxiijs. iiijd. annuis ac priori et conventui de Lanercost xxxiijs. iiijd. annuis, consuetis et debitis ab antiquo in eadem, ac nostre Karliolensis ecclesie et nostra in omnibus dignitate. Data apud Rosam, nonis Octobris anno Domini M° CCC° iiij^to^ et pontificatus nostri xiij°.

[Aikton R.—*Thomas de Multon of Gilsland presents William de Somerset to a moiety.*]

Presentacio domini Willelmi de Somerset ad medietatem de Ayketon.

Reverendo in Christo patri ac domino suo, domino J. Dei gracia Karliolensi episcopo, suus humilis et devotus Thomas de Multon de Gillesland, salutem cum reverencia et honore tanto patri debitis. Ad medietatem ecclesie de Ayketon, nostre dyocesis, per mortem magistri Willelmi de Aldewerk vacantem et ad meam presentacionem spectantem, dilectum mihi in Christo dominum Willelmum de Somerset, capellanum, dominacioni vestre tenore presencium presento intuitu caritatis, supplicans humiliter ac devote quatinus eundem dominum ad dictam medietatem admittere velitis et rectorem instituere in eadem. In cujus rei testimonium sigillum meum presentibus est appensum. Data Eboraci, xiiij° kalendas Januarii anno Domini M° CCC° quarto.

---

[1] In margin:—"Nota quod collacio ecclesie de Denton pertinet ad dominum episcopum Karliolensem."

[*On an inquisition being taken it appeared that Richard de Ayketon claimed to be rector of the whole.*]

LITTERA INQUISICIONIS PRO EODEM.

Venerabili in Christo patri domino J. Dei gracia Karliolensi episcopo suus officialis Karlioli, debitam obedienciam et devotam. Mandatum vestrum recepi in hec verba. Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio officiali suo Karlioli, salutem, graciam et benedictionem. Presentavit nobis Thomas de Multon de Gillesland dilectum suum dominum Willelmum de Somerset (ut dicitur), capellanum, ad medietatem ecclesie de Ayketon, nostre dyocesis, vacantem et ad ipsius presentacionem spectantem, ut dicit. Quocirca vobis mandamus quatinus convocatis coram vobis rectoribus, vicariis, ac aliis quorum interest, in pleno loci capitulo diligenter inquiratis si dicta ecclesia vacat, qualiter vacat et a quo tempore vacavit, quantumque valeat, si sit litigiosa vel pensionaria, cui et in quantum, quis verus patronus ejusdem et quis ad eandem tempore pacis ultimo presentavit, de moribus etiam presentati, de litteratura, ordinibus et etate, ac aliis circumstanciis debitis et articulis consuetis. Facta vero inquisicione, eam nobis sigillis eorum per quos facta fuerit consignatam et sub sigillo vestro inclusam maturitate qua convenit transmittatis. Data apud Bolington, x° kalendas Januarii pontificatus nostri anno terciodecimo.

Hujus igitur auctoritate mandati in pleno loci capitulo, vj idus Januarii anno Domini M° CCC° quarto, in ecclesia Sancti Cuthberti celebrato a rectoribus ecclesiarum de Bothecastre, Stapilton, Denton, Castelkayrok, Kirkandres, Bampton, et vicariis ecclesiarum de Arthureth, Stanewegges, Irthington, Brampton, Crosseby, Walton, Burg, Dalston, convocatis super premissis deligencius inquisivi. Qui dicunt quod Thomas de Multon de Gillesland est verus patronus tocius dicte ecclesie, et quod medietas dicte ecclesie vacabat in festo Omnium Sanctorum ultimo preterito per mortem magistri Willelmi de Aldewerk, quondam rectoris medietatis ejusdem, et dicta medietas valet communibus annis novem libras, nec est pensionaria: et quod dominus Willelmus de Furnival presentavit magistrum Willelmum tempore pacis ultimo ad eandem. Dicunt etiam quod, quo ad jus patronatus, non est litigiosa. Set dominus Ricardus de Ayketon comparuit judicialiter et asseruit quod ecclesia non est vacans, set plena, quia ipse Ricardus dicit et asserit se esse rectorem tocius ecclesie et quod antiquitus ibi esse consuevit tantummodo unus rector—et vocabatur unus eorum Fabianus—et sic debet esse de jure communi, quia sectiones sunt

prohibite. Set qualiter dicta ecclesia fuit divisa ignorant. Quo ad presentacionem, dicunt quod est presbiter et quod est aliunde bone conversacionis et honestatis. In cujus rei testimonium presentem inquisicionem sigillis dictorum rectorum et vicariorum signatam, sub sigillo vestre officialitatis inclusam, vestre reverende paternitati transmitto. Data Karlioli, vj idus Januarii anno Domini M° CCC° quarto.

[*Richard de Multon (he is called "de Ayketon" in the preceding entry) resigns.*

Resignacio.

Reverendo patri in Christo, domino J. Dei gracia Karliolensi episcopo, suus devotus clericus Ricardus de Multon, rector medietatis ecclesie de Ayketon, salutem cum omni obediencia, reverencia et honore debitis tanto patri. Licet quorumdam diucius consilio ad consolidacionem et reintegracionem ecclesie de Ayketon, vestre diocesis, in duas partes divise, aliquibus comparibus, contra jura, coram officiali vestro judicialiter instabam et me ad hoc agere effectualiter protestabar, ad id consciencia me cogente, tamen ob reverenciam domini archidiaconi Clivelandie ac domini mei et patroni, Thome de Multon, predicte presentacioni ac omni juri quod habui vel habere potui ad medietatem ecclesie de Ayketon (quam magister Willelmus de Aldewerk, defunctus, tenuit) sicut rector renuncio sponte, absolute et simpliciter in hiis scriptis. In cujus rei testimonium presentibus sigillum meum apposui et sigillum officialitatis Karlioli ad majorem probacionem procuravi apponi. Data Karlioli, iiij^to^ idus Januarii anno Domini M° CCC° quarto.

[Fo. 41b.]

[*Institution of William de Somerset to a moiety.*]

Institucio Ejusdem.

J. etc. dilecto sibi in Christo domino Willelmo de Somerset, presbitero, salutem, graciam et benedictionem. Ad medietatem rectorie ecclesie parochialis de Ayketon, nostre dyocesis, vacantem, ad quam per Thomam de Multon de Gillesland, verum patronum ejusdem, nobis legitime presentatus existis, te admittimus teque rectorem instituimus in eadem. Data apud Horncastrum, v^to^ kalendas Februarii anno Domini M° CCC° quarto et pontificatus nostri xiij°.

[*Mandate to the Archdeacon to induct.*]

J. etc. dilecto in Christo filio magistro Petro de Insula, archidiacono suo, vel ipsius locum tenenti, salutem, graciam et benedictionem. Quia dominus Willelmus de Somerset, presbiter, ad

medietatem ecclesie parochialis de Ayketon, nostre dyocesis, vacantem, per Thomam de Multon de Gillesland presentatus existit, vobis mandamus quatinus eundem seu ipsius nomine procuratorem in corporalem possessionem ejusdem medietatis inducatis et inductum legitime defendatis. Data apud Horncastrum, v kalendas Februarii anno Domini CCC° quarto et pontificatus nostri terciodecimo.

[*Writ for the levy of a tallage at Horncastle.*]

Rex dilectis et fidelibus suis, Lamberto de Trikyngham et sociis suis, ad tallagia in civitatibus, burgis et dominicis nostris in comitatu Lincolnie assidenda et levanda assignatis, salutem. Cum celebris memorie dominus H. quondam rex Anglie, pater noster, per cartam suam concessisset bone memorie Waltero, quondam Karliolensi episcopo, quod ipse et successores sui, episcopi ejusdem loci, quandocunque dictus pater noster vel heredes sui dominica sua per Angliam talliaverint, homines suos de manerio et soka de Horncastro, que sunt de antiquo dominico corone Anglie, possent talliare, vobis mandamus quod venerabilem patrem J., nunc episcopum loci predicti, homines suos de manerio et soka predictis talliare permittatis juxta concessionem predictam: vos de tallagio ibidem assidendo et levando nullatenus intromittentes. Teste meipso apud Westmonasterium, xxj die Aprilis anno regni nostri xxxiij°.

[*Ordination in the Bishop's chapel at London, March 13, 1304-5.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI J. DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN CAPELLA SUA, LONDONIIS, EX COMMISSIONE ET LICENCIA VICARII GENERALIS DOMINI R. LONDONIENSIS ELECTI CONFIRMATI, IPSO IN REMOTIS AGENTE, DIE SABBATI QUATUOR TEMPORUM IN PRIMA EBDOMADA QUADRAGESIME ANNO DOMINI M° CCC^mo^ QUARTO ET PONTIFICATUS SUI TERCIODECIMO.

ACOLITI.

Magister Ricardus de Baudak, rector ecclesie de Thorleye, Londoniensis diocesis, ex dimissoriis vicarii generalis etc.

Johannes Houel, ejusdem diocesis, per dimissorias dicti vicarii.

Walterus dictus Golding, ejusdem diocesis, per dimissorias dicti vicarii.

SUBDIACONI.

Magister Johannes Franceys, rector ecclesie de Qweldrig, Eboracensis diocesis, per dimissorias decani et capituli Eboraci, sede vacante.

Dominus Willelmus de Seleby, rector ecclesie de Kirkeby Ravenswath, Eboracensis diocesis, per dimissorias dictorum decani et capituli.

[Fo. 42a.]

[*Ordination in St. Paul's Cathedral, April 3, 1305.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA CATHEDRALI BEATI PAULI LONDONIARUM, EX COMMISSIONE ET LICENCIA VICARII GENERALIS DOMINI LONDONIENSIS ELECTI CONFIRMATI, IPSO IN REMOTIS AGENTE, DIE SABBATI QUA CANTATUR "SICIENTES" MENSE APRILIS ANNO DOMINI M° CCC^mo QUINTO ET PONTIFICATUS SUI TERCIODECIMO.

ACOLITI.

Robertus de Elleton, Eboracensis diocesis, per dimissorias decani et capituli Eboraci, sede vacante.

Ricardus de Birland, per dimissorias domini Batoniensis episcopi.

Johannes de Lenton, de Wodeford, per dimissorias domini Lincolniensis.

Henricus de Burgh subtus Staynmor, Karleolensis diocesis.

SUBDIACONI.

Magister Ricardus de Clare, rector ecclesie de Hawyk, Glasguensis diocesis.

Dominus Nicholaus de Blida, rector ecclesie Sancti Sauntani, Sodorensis diocesis.

Ricardus Trenchefeul, rector ecclesie de Funtel Episcopi, Sarisburiensis diocesis, per dimissorias domini Sarisburiensis.

Dominus Ricardus de Burton, rector ecclesie de Felton, Conventrensis et Lichfeldensis diocesis, per dimissorias Conventrensis et Lichfeldensis episcopi.

Dominus Robertus Curteys, rector ecclesie Sancte Trinitatis de Guldeford, Wyntoniensis diocesis, per dimissorias domini Wyntoniensis electi et confirmati.

DIACONI.

Dominus Robertus de London, rector ecclesie de Carlaton, Karleolensis diocesis.

Dominus Petrus de Askarn, ad titulum v marcarum sibi per magistrum et fratres capelle Sancti Nicholai de Gressenhal, Norwycensis diocesis, concessarum: per litteras dimissorias domini Eboracensis.

Symon de Chilton, ad titulum sufficientem domus ecclesie monialium de Davyngton, Cantuariensis diocesis: per dimissorias domini Cantuariensis.

Dominus Robertus de Notingham, rector ecclesie de Bradele, Conventrensis et Lichfeldensis diocesis, per dimissorias Conventrensis et Lichfeldensis episcopi.

Dominus Robertus de Chishull, rector ecclesie de Bertomleye, per dimissorias Conventrensis et Lichfeldensis.

PRESBITERI.

Dominus Robertus de Halouton, rector ecclesie de Musegrave, Karleolensis diocesis.

Dominus Johannes de Appelby.

Dominus Willelmus de Morton, rector ecclesie de Hulm juxta Mare, Norwycensis diocesis, per dimissorias domini Norwicensis.

Dominus Gilbertus de Wenden, rector ecclesie de Buthorp, Norwycensis diocesis, per dimissorias domini Norwycensis.

Dominus Johannes de Kirkebithor, ad titulum v marcarum sibi per cartam Johannis de Broy concessarum.

[*Ordination at the parish church of "Hammes", London, April 17, 1305.*]

CELEBRACIO ORDINUM EJUSDEM IN VIGILIA PASCHE PROXIMO SEQUENTI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE HAMMES, LONDONIIS.

SUBDIACONUS.

Gilbertus de Haloughton, rector ecclesie de Ulvysby, Karliolensis diocesis.

PRESBITER.

Magister Gilbertus de Middelton.

[Fo. 42b.]

[ULDALE R.—*There being two presentations to this church, one by David de Bryghin, a Scotsman, and the other by Thomas de Lucy, an inquisition was taken in the parish church of Wigton, and a return made thereupon.*]

Presentavit nobis dominus David de Bryghin, miles, dilectum sibi in Christo Hugonem de Rovecestre, clericum, ad ecclesiam de Ulvedal vacantem, iiij° nonas Junii anno Domini M° CCC° quinto, ad suam presentacionem spectantem, ut dicit.

Presentavit nobis etiam Thomas de Lucy dominum David de Cringeldik, capellanum, ad eandem ecclesiam, primo die Julii anno Domini supradicto, ad suam presentacionem spectantem, ut dicit. Et concessa fuit utrique littera inquisicionis.

Facta igitur inquisicione, jurati dicunt quod dicta ecclesia vacat, et vacavit a festo Sancti Dunstani ultimo preterito per mortem quondam domini Roberti de Depyng, rectoris ejusdem ecclesie. Et dicunt quod dominus Alexander de Bonkhill dictum dominum Robertum ad dictam ecclesiam ultimo presentavit. Valet etiam communibus annis xviij libras per annum. Dicunt etiam quod dictus dominus Alexander habuit quandam filiam, Margaretam nomine, que modo est mortua; et, patre dicte Margarete superstite, maritata fuit quondam domino Johanni, fratri senescalli Scocie, cum qua liberos habuit, ut dicitur. Et sic videtur eis quod filius primogenitus dictorum Johannis et Margarete de jure debet esse verus patronus ejusdem. Set litigiosa est, pro eo quod Thomas de Lucy presentavit dominum David capellanum, virum satis notum, honestum et morigeratum, ad ecclesiam antedictam: qui quidem presentatus asserit jus presentandi ista vice ad dominum Thomam pertinere, pro eo quod manerium de Ulvedal est in manu sua racione mortis predicte Margarete, filie et heredis dicti Alexandri, qui tenuit dictum manerium cum pertinenciis de predicto Thoma de Lucy per servicium cornagii, quod dat custodiam et relevium; et quod dominus David de Breghyn, qui dictum Hugonem ad dictam ecclesiam nunc presentat, nunquam in facie ecclesie dictam Margaretam duxit in uxorem. Dictus vero Hugo similiter in judicio asserendo proposuit quod dictus dominus David de Breghyn est patronus ejusdem, et debet presentare ad eandem de jure et consuetudine Anglicana, pro eo quod dictam dominam Margaretam duxit in uxorem et constante matrimonio, ut asseritur, ab ea liberos procreavit. Ad cujus evidenciam quasdam litteras et transcripta dominorum episcoporum Sancti Andree, Dunkeldensis, et Brekynensis, ac archidiaconi Sancti Andree et officialis Brekynensis, ac transcriptum cujusdam bulle, impetrate a bone memorie Benedicto papa ultimo, sub sigillis archidiaconi Sancti Andree et officialis Brekynensis, presentatus dicti domini David in judicio exhibuit et porrexit: per quas apparet quod, non obstante affinitate et consanguinitate que fuerunt inter dictum dominum David et Margaretam, idem papa Benedictus dispensavit secum quod simul matrimonialiter possent stare. De condicionibus dicti Hugonis, quoad natalia, nichil sciunt: et quod est acolitus, et aliunde bene morigeratus, ut credunt. Alia dictam inquisicionem

contingencia vestre reverende paternitati relinquuntur. In cujus rei testimonium presentem inquisicionem, sigillis dictorum rectorum et vicariorum consignatam et sub sigillo officialitatis Karlioli, transmisit officialis Karlioli domino Karliolensi episcopo. Et facta fuit ista inquisicio in ecclesia parochiali de Wygeton in capitulo decanatus Allerdalie, x° kalendas Augusti anno Domini supradicto.

[*A second inquisition in the same church on another presentation being made by Thomas de Lucy.*]

Memorandum quod in crastino Sancti Michaelis archangeli anno Domini M° CCC^mo^ quinto porrexit dominus Adam de Eglesfeld, clericus, litteras infrascriptas domino Johanni Karliolensi episcopo, tunc Londoniis existenti, sub hac forma. Reverendo in Christo patri ac domino suo, domino J. Dei gracia Karliolensi episcopo, suus officialis Karlioli, debitam obedienciam cum honore. Mandatum vestrum nuper in hec verba recepi. Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus dilecto in Christo filio officiali suo Karlioli, salutem, graciam et benedictionem. Presentavit nobis Thomas de Lucy dilectum suum Adam de Eglesfeld, clericum, ad ecclesiam de Ulvedal, nostre diocesis, vacantem et ad ipsius presentacionem spectantem, ut dicit. Quocirca vobis mandamus quatinus, convocatis coram vobis rectoribus, vicariis, ac aliis quorum interest, die et loco quibus videritis expedire, diligenter inquiratis si dicta ecclesia vacet, qualiter vacat, a quo tempore vacavit, quis sit verus patronus ejusdem et quis ad eandem tempore pacis ultimo presentavit, quantumque valeat, si sit litigiosa vel pensionaria, cui et in quantum, de moribus etiam presentati, litteratura, ordinibus et etate ac aliis circumstanciis debitis et articulis consuetis. Facta vero inquisicione, eam nobis, sigillis eorum per quos facta fuerit signatam et sub sigillo vestro inclusam, maturitate qua convenit transmittatis. Data apud Lichfeldiam, viij° idus Septembris pontificatus nostri anno terciodecimo.

Hujus igitur auctoritate mandati, convocatis rectoribus ecclesiarum de Plumland, Bolton, et de Kirkebrid, necnon vicariis ecclesiarum de Crostwayt, Issal, Torpenhou, Derham, Aspatrik, Bromfeld, et de Gillecrouce in ecclesia parochiali de Wygeton die Sabbati proxima post festum Exaltacionis Sancte Crucis ultimo preteritum super premissis in vestro mandato contentis diligencius inquisivi. Qui dicunt quod dicta ecclesia vacat et vacavit a festo Sancti Dunstani episcopi ultimo preterito per mortem quondam domini Roberti de Deping, rectoris ecclesie ejusdem ; et dicunt

quod dominus Alexander de Bonkhill dictum dominum Robertum ad dictam ecclesiam ultimo presentavit, et quod idem dominus Alexander fuit verus patronus ejusdem ecclesie, dum
[Fo. 43a.] vixit. Valet etiam communibus annis xviij libras per annum. Dicunt etiam quod dictus dominus Alexander habuit quandam filiam, Margaretam nomine, que modo est mortua; et, patre dicte Margarete superstite, maritata fuit eadem Margareta quondam domino Johanni, fratri senescalli Scocie, cum qua liberos habuit, ut dicitur. Et sic dicunt quod filius primogenitus dictorum Johannis et Margarete de jure debet esse verus patronus ejusdem. Et dicunt quod filius et heres quondam dicte Margarete est minoris etatis. Dicunt etiam quod manerium de Ulvedal cum pertinenciis tenetur in capite de dicto Thoma de Lucy per servicium [cornagii], quod dat custodiam et relevium, et racione minoris etatis dicti heredis dictum manerium est in manu dicti Thome, et ea racione ad prefatam ecclesiam nunc presentat dominum Adam, suum clericum antedictum. Set dicunt quod litigiosa est pro eo quod dominus David de Breykyn Hugonem de Rovecestre, clericum, vobis presentavit alias ad eandem: pro eo quod duxit dictam dominam Margaretam legitime in uxorem, ut dicit suus presentatus, et ab ea liberos suscitavit, ut dicit. Ad cujus evidenciam exhibuit alias transcripta quarumdam litterarum sub sigillis episcoporum Sancti Andree, Dunkeldensis, et Brekenensis ac archidiaconi Sancti Andree et officialis Brekenensis, de quibus in inquisicione super vacacione dicte ecclesie et presentacione ad eandem per dictum dominum David de dicto Hugone, nuper missa, mencio fit expressa. Dicunt etiam quod dominus Adam de Eglesfeld, nunc presentatus, est liber et legitimus, bone conversacionis et honeste, et in subdiaconum ordinatus, et alibi in diocesi Wyntonie beneficiatus existit. Die vero inquisicionis hujus facte comparuit dictus Hugo, presentatus prefati domini David, et exhibuit duas litteras patentes dominorum episcoporum Brekenensis et Dunkeldensis sigillis signatas, per quas idem presentatus nititur asserere quod matrimonium fuit inter dictos dominum David et Margaretam contractum et quod, non obstantibus impedimentis consanguinitatis et affinitatis inter eosdem, secum fuit per sedem apostolicam dispensatum: quarum discussio vestro arbitrio relinquitur, ut est justum. In cujus rei testimonium presentem inquisicionem, dictorum rectorum et vicariorum sigillis consignatam, sub sigillo officialitatis vestre dominacioni reverende transmitto inclusam. Acta in ecclesia parochiali de Wygeton, die et anno Domini supradictis.

[*Bishop Halton urges the Pope to canonize Bishop Thomas de Cantelupe.*]

Sanctissimo patri ac domino reverentissimo, Dei gracia sacrosancte universalis ecclesie summo pontifici, J. ejusdem Dei permissione humilis minister Karliolensis ecclesie, cum debitis honore et reverencia pedum oscula beatorum. Optinet Herfordiensis ecclesia unde letari debeat et gracias referre dignissimas tocius gracie Largitori: ab ipsa jubar egrediens totum regnum illuminat et miri luminis fulgore illustrat. In ea siquidem pie recordacionis domini Thome, quondam ejusdem loci episcopi, quiescunt reliquie, qui in celesti rosario flos fragrans inseritur et sanctorum collegio novus collega adjungitur, ut speratur; cujus mors quam sit in conspectu Altissimi preciosa, frequencia miraculorum tam merita vivi quam premia defuncti preconizancium, populis ad ipsius tumulum undique confluentibus, publice manifestat. Cum igitur tanti patris memoria negligencie tumulo sepelienda non fuerit, sancte paternitati vestre supplico reverenter quatinus, cum de hiis vobis canonice constiterit, predictum patrem sanctorum cathalogo, sicut honori Dei et ecclesie expedire videritis, jubeatis ascribi; digne etenim verti debet in memoriam hominum qui ad consorcium migrasse creditur angelorum. Valeat piissima vestra paternitas per tempora prospera et longeva. Data apud Bosebyri, vj idus Septembris anno Domini etc. CCC^mo^ quinto.

[Brough-under-Stainmore R.—*Presentation of Hugh de Burg by the King.*]

Presentacio ad ecclesiam de Burgo per Regem.

Rex episcopo Karlioli, salutem. Ad ecclesiam de Burgo subtus Staynemoram, vestre diocesis, vacantem per resignacionem venerabilis patris Johannis de Langeton, Cicestrensis electi confirmati, nuper persone ejusdem ecclesie, et ad vestram donacionem spectantem, dilectum clericum nostrum Hugonem de Burgo vobis presentamus intuitu caritatis: rogantes quatinus ipsum Hugonem ad ecclesiam illam admittatis et personam instituatis in eadem. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste meipso apud Lanfare, quarto die Septembris anno regni nostri xxxiij^o^. Per breve de privato sigillo.

[Fo. 43b.]

[*Presentation of William de Corby by Robert de Clifford.*]

Presentacio ad ecclesiam de Burgo per Clifford.

Memorandum quod die Jovis in crastino Sancti Michaelis anno Domini M^o^ CCC^o^ quinto porrecta fuit hec presentacio domino J. Karliolensi episcopo sub hac forma. Venerabili in Christo patri

domino J. Dei gracia Karliolensi episcopo suus Robertus de Clifford, miles, salutem cum omni reverencia et honore. Ad ecclesiam de Burgo subtus Staynemoram, vestre diocesis, vacantem et ad meam presentacionem spectantem, dilectum mihi in Christo Willelmum de Corby, clericum, vestre paternitati presento intuitu caritatis: supplicans affectuose quatinus eundem W. ad ecclesiam illam admittere et personam instituere velitis in eadem. In cujus rei testimonium has litteras, sigillo meo signatas, vobis mitto patentes. Data Londoniis, xx die Septembris anno Domini M° CCC^mo quinto.

[*Inquisition in the church of St. Lawrence, Appleby.*]

INQUISICIO PRO HUGONE DE BURGO PRESENTATO PER REGEM.

Reverendo in Christo patri domino J. Dei gracia Karliolensi episcopo suus officialis Karlioli, debitam obedienciam cum honore. Mandatum vestrum nuper in hec verba recepi. J. miseracione divina Karliolensis episcopus officiali suo Karlioli, salutem, graciam et benedictionem. Presentavit nobis dominus noster dominus E., rex Anglie illustris, dilectum clericum suum Hugonem de Burgo ad ecclesiam de Burgo subtus Staynmoram, nostre diocesis, per resignacionem domini J. Cicestrensis electi et confirmati, nuper rectoris ejusdem, vacantem et ad ipsius presentacionem spectantem, ut dicit. Quocirca vobis mandamus quatinus, convocatis coram vobis rectoribus, vicariis, ac aliis quorum interest, die et loco quibus videritis expedire, cicius quo poteritis, non exspectato loci capitulo, diligenter inquiratis quis sit verus patronus ejusdem et quis ad eandem tempore pacis ultimo presentavit, quantumque valeat, si sit litigiosa seu pensionaria, cui et in quantum, et de aliis circumstanciis et articulis consuetis. Facta vero inquisicione, eam nobis, sigillis eorum per quos facta fuerit consignatam et sub sigillo vestro inclusam, maturitate qua convenit transmittatis. Data Wygornie, vj° idus Septembris pontificatus nostri anno xiiij^mo.

Hujus igitur auctoritate mandati, convocatis rectoribus ecclesiarum de Warthecopp, Askeby, Louther, Crossebygerard, Neubigging, et de Cliburn, necnon vicariis ecclesiarum de Morlund, Kirkebystephan, Sancti Michaelis de Appelby, Sancti Laurencii de Appelby, Overton, Askom, Hepp, et de Bampton, in ecclesia Sancti Laurencii de Appelby in crastino Sancti Mathei apostoli et evangeliste ultimo preterito, super premissis in vestro mandato contentis diligenter inquisivi. Qui dicunt quod dicta ecclesia vacat, et vacavit per resignacionem nunc domini episcopi Cicestrensis a die Nativitatis Beate Marie virginis ultimo preterito, et quod dominus rex ultimo presentavit dictum dominum Johannem ad eandem

tempore pacis, et sic est in possessione presentandi. Dicunt etiam quod pensionaria est domino Karliolensi episcopo in xx solidis annuis, et valet communibus annis xxx libras. De jure patronatus, ad quem spectat dubitant, pro eo quod Adam de Ulvesby, senescallus vester, comparuit in inquisicione facienda et porrexit in medio quandam cartam abbatis et conventus Beate Marie Eboraci, que testatur quod dicti abbas et conventus patronatum dicte ecclesie bone memorie domino Silvestro, episcopo Karlioli, et suis successoribus concesserunt. Comparuit etiam Nicholaus de Grendon, ballivus domini Roberti de Clifford, militis, et verbaliter proposuit nomine dicti domini sui quod idem dominus suus est verus patronus ejusdem pro eo quod dominus Johannes rex dedit progenitoribus dicti domini Roberti manerium de Burgo cum appendiciis. Alio modo non est litigiosa. Dicunt etiam quod presentatus est liber et legitimus, bone conversacionis et honeste, et in minoribus ordinibus, ut dicitur, constitutus, nec est alibi beneficiatus. In cujus rei testimonium presentem inquisicionem, sigillis dictorum rectorum et vicariorum signatam, vestre reverende dominacioni sub sigillo officialitatis vestre transmitto inclusam. Data et acta die et loco supradictis et anno Domini M° CCC° quinto.

[*Institution of Hugh de Burg.*]

Memorandum quod viij° idus Octobris anno Domini M° CCC^mo^ quinto fuit Hugo de Burgo, acolitus, institutus in ecclesia parochiali de Burgo sub Staynemoram, salva pensione xx solidorum debita domino episcopo Karlioli et consueta.

[Fo. 44a.]

[Skelton R.—*Presentation of Nicholas de Kirkebrid.*]

Presentacio ad ecclesiam de Skelton.

Memorandum quod dominus Ricardus de Kirkebrid, Robertus Tylloilf, milites, Christoforus de Seton, Walterus de Corry, Adam de Twynham, Gilbertus de Sothayk, Patricius Trompe, et Matildis de Carrigg presentarunt dominum Nicholaum de Kirkebrid, capellanum, variis suis litteris presentatoriis ad ecclesiam de Skelton, Karliolensis diocesis, per mortem magistri Ade de Levington, nuper rectoris ejusdem, vacantem et ad suam presentacionem spectantem, ut dicunt.

[*The church is litigious so far as Robert Tylloilf's claim to present is concerned.*]

Inquisicio.

Reverendo in Christo patri domino J. Dei gracia Karliolensi episcopo suus officialis, debitam obedienciam cum honore. Litteras

vestras nuper in hec verba recepi. Johannes miseracione divina etc. dilecto in Christo filio officiali suo Karlioli, salutem, etc. Presentarunt nobis domini Ricardus de Kirkebrid, Robertus Tylloilf, milites, Christoforus de Seton, Walterus de Corry, Adam de Twynham, Gilbertus de Sothayk, Patricius Trompe, et Matildis de Carrigg variis suis litteris presentatoriis dilectum suum Nicholaum de Kirkebrid, capellanum, ad ecclesiam de Skelton, nostre diocesis, vacantem et ad suam presentacionem spectantem, ut dicunt. Quocirca vobis mandamus quatinus, convocatis coram vobis rectoribus, vicariis, ac aliis quorum interest, hac instanti die Veneris proxima post festum Sancti Andree apostoli in ecclesia parochiali de Penryth, diligenter inquiratis si dicta ecclesia vacet, qualiter vacat, a quo tempore vacavit, quis est verus patronus ejusdem, et quis ad eandem tempore pacis ultimo presentavit, quantumque valeat, si sit litigiosa seu pensionaria, cui et in quantum, de moribus etiam presentati et aliis circumstanciis debitis et articulis consuetis. Facta vero inquisicione, eam nobis, sigillis eorum per quos facta fuerit consignatam et sub sigillo vestro inclusam, maturitate qua convenit transmittatis. Data apud Louthre, iiij° nonas Decembris anno pontificatus nostri xiiij^mo.

Hujus igitur auctoritate mandati per rectores ecclesiarum de Melmorby, Crogelyn, et Hoton, et vicarios ecclesiarum de Penryth, Edenhal, Laysingby, et Aynstaplith, et presbiteros parochiales de Graystok, Penryth, Salkeld, Kirkeoswald, et Adyngham, super contentis in dicto mandato vestro diligenter inquisivi. Qui dicunt quod dicta ecclesia vacat et vacavit a die Mercurii proxima ante festum Sancti Martini ultimo preteritum per mortem magistri Adam, quondam rectoris ejusdem. Dicunt etiam quod domina Helwysia, filia et heres quondam domini Radulphi de Levington, veri patroni dicte ecclesie, prefatum magistrum Adam ad eandem ultimo presentavit. Dicunt etiam quod dominus Ricardus de Kirkebrid, Adam de Twynham, Gilbertus de Sothayk, Walterus de Corry, Matildis de Carrigg, et Patricius filius Patricii Trompe sunt heredes dicte Helwysie et fuerunt et sunt veri patroni illius ecclesie jure hereditario. Christoforus vero de Seton est unus de patronis ejusdem racione terrarum quas habet in manerio de Skelton de dono quondam Willelmi Lochard, qui fuit unus de heredibus dicte Helwysie. Comparuit etiam in ecclesia de Penryth dicto die Veneris coram me et aliis ibi presentibus dominus Robertus de Tylloilf personaliter asserens se esse unum de patronis dicte ecclesie et habere totum jus quod Patricius Trompe, unus de heredibus dicte Helwysie, habuit vel habere potuit quoquomodo,

ex dono et concessione dicti Patricii per cartam suam ibi exhibitam coram me in medio, que hoc testatur. Et sic quoad hoc est litigiosa; non est pensionaria; valet communibus annis triginta libras. Dicunt etiam quod presentatus presbiter est, liber, legitimus, et bone conversacionis et honeste. In quorum omnium testimonium presentem inquisicionem, sigillis dictorum rectorum, vicariorum et presbiterorum signatam et sub sigillo vestre officialitatis inclusam, vestre reverende dominacioni transmitto. Data et acta in predicta parochiali ecclesia de Penryth.

[*Institution of Nicholas de Kirkebrid.*]

J. etc. domino Nicholao de Kirkebrid, presbitero, salutem, graciam et benedictionem. Ad ecclesiam de Skelton, nostre diocesis, per mortem magistri Ade de Levington, nuper rectoris ejusdem, vacantem, ad quam per dominum Ricardum de Kirkebrid, militem, Christoforum de Seton, Adam de Twynham, Gilbertum de Sothayk, Walterum de Corry, Patricium Tromp, et Matildem de Carrigg, veros patronos ejusdem, variis suis litteris presentatoriis nobis presentatus existis, te admittimus teque rectorem instituimus canonice in eadem, salva nobis et nostre Karlcolensi ecclesie in omnibus dignitate. Data apud Barton, iij nonas Decembris anno Domini M° CCC^mo quinto et pontificatus nostri quartodecimo.

[Fo. 44b.]

[*Commission to the Rector of Hutton in the Forest and the Vicar of Penrith to denounce as excommunicate a certain Roger Durant for wounding a subdeacon, unless he seek absolution at Rome.*]

J. etc. episcopus etc. dilectis in Christo rectori ecclesie de Hoton et vicario de Penreth, salutem, graciam et benedictionem. Ecclesie Dei et papalis scandalum, delicti notorietas delinquentisque nephanda obstinacio nos compellit ut quem timor Dei a malo non revocat, ecclesiastice discipline severitas acerbius reprimat et castiget. Cum igitur Rogerus Durant quemdam subdiaconum graviter vulneravit idemque R., super hoc convictus, sedem apostolicam adire hactenus non curavit, absolucionis beneficium recepturus, prout sibi injunctum fuerat judicialiter (ut decebat), vobis et cuilibet vestrum committimus et mandamus quatinus dictum R. ad ipsius maliciam reprimendam moneatis, et quilibet vestrum moneat, quod, infra xv dies a data presencium pro hujusmodi absolucione habenda, versus dictam curiam arripiat iter suum. Alioquin ipsum ex tunc, de die in diem, publice et solempniter excommunicatum intra missarum solempnia nuncietis, premunientes omnes parochianos vestros et inhibentes eisdem ne secum communicent, nisi in casibus a jure permissis: denunciantes eidem

quod, nisi fecerit humiliter quod mandamus, brachium seculare ex tunc invocabimus contra eum. Data apud Linstok, xviij^mo^ kalendas Decembris anno pontificatus nostri quintodecimo.

[*Mandate to the parish priest of Ousby concerning a penalty imposed on his parishioners.*]

Episcopus etc. dilecto in Christo filio, presbitero parochiali ecclesie de Ulvisby, salutem etc. Vobis sub debito obediencie committimus et mandamus quatinus parochianos vestros omnes et singulos moneatis et efficaciter inducatis quod nobis de xl solidis ob defectus ipsos contigentes, in nostra visitacione repertos et infra terminum eis prefixum minime emendatos, nomine pene impositis et commissis citra instans festum Sancte Lucie virginis satisfacere non omittant. Alioquin ex tunc xij de melioribus dicte parochie ab ingressu ecclesie suspendatis et majoris excommunicacionis sentencia percellatis, si eorum rebellio hoc exposcat, quousque nobis de dicta pecunia satisfecerint, ut tenentur. Et quid feceritis in premissis nos citra instans festum Natalis Domini distincte et aperte certificare curetis per litteras vestras patentes, harum seriem continentes. Data apud Linstok, xviij kalendas Decembris pontificatus nostri anno quintodecimo.

[*The Bishop asks Peter de Galicia to intercede with the Pope for the appropriation of the church of Horncastle to the see of Carlisle. See Raine's "Letters and Papers", p. 284n.*]

Reverende discrecionis viro et amico suo expertissimo domino Petro de Galicia, rectori ecclesie de Horncastro, Johannes miseracione divina Karliolensis episcopus, salutem et sincere dilectionis continuum incrementum. De honoribus nobis hactenus vestri gracia impensis et, si libeat, in futurum impendendis vobis regraciamur puro corde. Set ecce! karissime, quod statum nostrum, tum propter guerram Scocie, tum propter alia, depredaciones et depauperaciones quam plurimas, minime sustinere valemus, vestram preexpertam benivolenciam specialiter requirimus quatinus pro dicto statu nostro sublevando erga sanctissimum papam, patrem nostrum, viriliter instare curetis, prout alias inter nos extitit condictum, ut ecclesia de Horncastro nobis et ecclesie Karliolensi, vestro mediante presidio, approprietur, et pensionem congruam pro tempore vestro inde vobis persolvendam, prout rite ordinare volueritis, leta mente persolvemus, una cum omnibus sumptibus quos circa dictum negocium nostrum duxeritis impendendum. Diu et feliciter in Domino valeatis per tempora prospera et jocunda.

Data apud Horncastrum, xij kalendas Decembris anno Domini M° CCC^mo^ terciodecimo.

[*The Bishop asks the King to excuse his attendance at the coming Parliament on account of the anxieties of the border warfare, and to allow him to send proctors in his stead. See Raine's "Letters and Papers", p. 219.*]

Excellentissimo principi et domino suo, domino E. Dei gracia regi Anglie illustri, suus capellanus humilis et devotus Johannes, miseracione ejusdem Karliolensis episcopus, salutem in Eo cui servire perhenniter est regnare. Variis negociis et arduis statum nostrum et ecclesiam nostram Karliolensem ac marchiam adjacentem tangentibus multipliciter prepediti, et eo amplius quo rabies inimicorum nostrorum Scocie crudelissima in nostris partibus in dies invalescit, quominus hac instanti die Dominica in quindena Pasche in parliamento vestro apud Westmonasterium valemus personaliter interesse, vestram regalem celsitudinem humiliter duximus exorandum quatinus absenciam nostram hac vice dignemini habere excusatam ; et, ut voluntati vestre pocius pareamus, dilectos nobis in Christo dominum W. de Ayreminne, rectorem ecclesie de Levington, et dominum Hugonem de Burg, rectorem ecclesie de Burg sub Mora, nostre diocesis, procuratores nostros ad comparendum pro nobis et nostro nomine in dicto parliamento ordinamus, facimus et constituimus per presentes : dantes eisdem plenam et liberam potestatem ac speciale mandatum ad tractandum, faciendum et consenciendum omnibus et singulis que tunc de communi consilio super negociis statum regni tangentibus in prefato parliamento (favente Domino) contigerit ordinari, ratum et gratum habituri quicquid idem procuratores nostro nomine faciendum duxerint in premissis. In cujus rei testimonium etc. Data Karlioli, ij nonas Aprilis anno Domini M° CCC^mo^ quartodecimo.

Fo. 45a.]

[*Ordination at Kirkoswald, Dec. 18, 1305.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE KIRKOSWALD, KARLEOLENSIS DIOCESIS, DIE SABBATI QUATUOR TEMPORUM MENSE DECEMBRIS ANNO DOMINI M° CCC^mo^ QUINTO ET PONTIFICATUS SUI XIIIJ^mo^.

ACOLITI.

Frater Johannes de Ireby, de ordine Predicatorum.
Frater Thomas de Wyrkinton, } monachi de Holm.
Frater Gilbertus de Haverinton, }

Henricus filius Johannis de Neuton.
Gilbertus de Askeby.
Petrus de Crossebyravenswath.
Johannes de Kirkebithor.
Thomas Corour, de Appelby.
Willelmus Kempe, de Appelby.
Willelmus Garran, de Appelby.
Willelmus de Cotum,
Willelmus de Monkegate,
Johannes de Spineta,
} per dimissorias capituli Eboraci.
Magister Johannes de Luton, per dimissorias capituli Eboraci.
Frater Willelmus de Hupsal, monachus Furnesii.
Willelmus de Sourby.
Willelmus Argent, de Kirkoswald.

SUBDIACONI.

Frater Gilbertus de Linkefeld,[1]
Frater Johannes de Karleolo,
Frater Rogerus Paul,
Frater Johannes de Cokermue,
} canonici Karleoli.
Magister Geunta, rector ecclesie de Manfeld, Eboracensis diocesis, per dimissorias capituli Eboraci, sede vacante.
Dominus Hugo, rector ecclesie de Burg subtus Staynemor.
Hugo de Blida,
Ricardus de Fenton,
Hugo le Boutonier,[2]
Willelmus de Grimeston,
} per dimissorias capituli Eboraci.
Frater Willelmus de Keldesik,
Frater Thomas del Gyl,
Frater Henricus de Karleolo,
Frater Thomas de Wyrkinton,
Frater Gilbertus de Haverinton,
} monachi de Holm.
Willelmus de Blencogou, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam domini Thome de Neuton, militis, concessarum : in judicio exhibitam et probatam.
Thomas Hog, de Karleolo, ad presentacionem dominorum prioris et conventus Beate Marie Karleoli.
Walterus de Angram, per dimissorias capituli Eboraci.
Thomas de Burton, canonicus de Hepp.

[1] A line is drawn through this name in the MS.
[2] Substituted in the MS. for "Buteiller."

Laurencius de Redmer, canonicus de Coverham, per dimissorias capituli Eboraci.

Frater Johannes de Ireby, de ordine Predicatorum.

Frater Thomas de Correby,
Frater Willelmus Binigton,
Frater Willelmus de Hupsal,
} monachi Furnesii.

Symon de Caldcotes, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Johannis de Berewys concessorum : in judicio exhibitam et probatam.

Diaconi.

Symon de Melmoreby, ad titulum v marcarum sibi per cartam Walteri, patris sui, concessarum : presentis et concedentis.

Johannes de Dolfinby, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Ricardi de Langwathby concessorum : alias in judicio exhibitam et probatam.

Johannes de Leycestre, ad titulum centum solidorum sibi per cartam domini Johannis de Lindesaye, militis, concessorum : per dimissorias domini Lincolniensis.

Radulphus de Bridekirk, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Thome de Redman concessorum : alias in judicio exhibitam et probatam.

Frater Johannes de Hackenesse,
Frater Johannes de Beningburg,
Frater Robertus de Loncastre,
} de ordine Predicatorum.

Magister Alanus de Bolton, rector ecclesie de Ellewyk, Dunelmensis diocesis, per dimissorias domini Dunelmensis.

Dominus Thomas de Cumbe, rector ecclesie de Abboteston, Wyntoniensis diocesis, per dimissorias domini Wyntoniensis.

Willelmus de Wylton, ad titulum v bovatarum terre in villa de Lokinton, per dimissorias capituli Eboraci hoc testantes.

Johannes de Edeston,
Ricardus de Fangfosse,
Robertus de Monkegat,
Johannes de Wykam,
} per dimissorias capituli Eboraci.

Stephanus de Dunsford, ad titulum abbatis de Gervaus, per dimissorias capituli Eboraci hoc testantes.

Frater Thomas de Crachal, canonicus de Coverham, per dimissorias capituli Eboraci.

Frater Nicholaus de Bitham,
Frater Gilbertus de Denton,
Frater Mauricius de Mann,
Frater Galfridus de Obthorp,
Frater Rogerus de Rotheclyf,
Frater Robertus de Bytham,
Frater Johannes de Toppecliff,
Frater Johannes de Forest,
} monachi Furnesii.

Johannes de Scaleby, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Henrici de Malton concessarum: alias in judicio exhibitam et probatam.

PRESBITERI.

Frater Willelmus de Hurthewrth,
Frater Galfridus de Gorton,
} canonici Karleoli.

Ricardus de Caldecotes, ad titulum v marcarum sibi per cartam Johannis filii Ricardi de Capella, de Karleolo, concessarum: alias in judicio exhibitam et probatam.

Frater Robertus de Mulecastre,
Frater Odinellus de Routhebyri,
} de ordine Predicatorum.

Magister Johannes Franceys, rector ecclesie de Qweldrik, Eboracensis diocesis, per dimissorias capituli Eboraci, sede vacante.

[Fo. 45b.]

Hugo de Aclum,
Henricus de Strensal,
Henricus le Taburner,
Willelmus de Spofford,
Henricus de Seleby,
} per dimissorias capituli Eboraci et presentatorias, quia de choro.

Frater Johannes de Alverton, canonicus Sancte Agathe, per dimissorias capituli Eboraci.

Robertus filius Willelmi de Thorverton, per dimissorias capituli Eboraci titulum suum testantes.

Willelmus de Karleolo, ad titulum patrimonii in civitate Karleoli: alias exhibitum in judicio et probatum.

Frater Johannes de Kirkoswald, de ordine Carmeli.

Nicholaus de Stanewegges, ad titulum v marcarum per cartam Henrici le Furbur, de Karleolo, concessarum: alias in judicio exhibitam et probatam.

Johannes de Merkinton, ad titulum v marcarum sibi per cartam Nicholai de Grendon concessarum: alias in judicio exhibitam et probatam.

Johannes de Brantingham, per dimissorias capituli Eboraci titulum suum testantes.

Frater Willelmus de Eydon, canonicus de Coverham, per dimissorias capituli Eboraci, sede vacante.

Johannes de Neuton, ad titulum v marcarum sibi per cartam Thome de Hoton concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

Frater Adam de Goseneye, monachus de Caldre.

[Thursby R.—*Resignation of R. de Abindon.*]

Resignacio ecclesie de Thoresby.

Venerabili in Christo patri etc., domino J. Dei gracia Karleolensi episcopo, suus devotus clericus R. de Abindon, salutem et omnem reverenciam cum honore. Ecclesiam meam de Thoresby, necnon omne jus quod habeo in eadem racione presentacionis mihi facte per dominum Willelmum de Boyvile seu admissionis qualiscunque ad eandem, in vestre sanctitatis manus, pure, sponte et absolute resigno per presentes. Data apud Crekelad, iij die Januarii anno Domini M° CCC^mo^ quinto.

[*Richard de Abindon, in right of a grant from William de Boyville, presents William de Swyndon.*]

Presentacio ad ecclesiam de Thoresby.

Venerabili in Christo patri, domino J. Dei gracia Karleolensi episcopo, suus humilis et devotus Ricardus de Abindon, salutem cum omni reverencia et honore. Ad ecclesiam de Thoresby vacantem et ad meam presentacionem spectantem per concessionem et dimissionem mihi factam per dominum Willelmum de Boyville, nuper defunctum, dilectum meum Willelmum de Swyndon, clericum, vestre presento paternitati, supplicans ut ipsum ad eandem admittere et rectorem instituere velitis in eadem caritatis intuitu. Data apud Crekelad, v^to^ die Januarii anno Domini M° CCC^mo^ quinto.

[*Inquisition at St. Cuthbert's, Carlisle, when Richard de Abindon was found to be the true patron.*]

II Kalendas Februarii anno Domini M° CCC^mo^ quinto fuit facta inquisicio super vacacione ecclesie parochialis de Thoresby, Karleolensis diocesis, in ecclesia Sancti Cuthberti Karleoli in pleno capitulo pro Willelmo de Swyndon, presentato ad eandem, per rectores ecclesiarum de Bouneys, Bampton, Ayketon, et alios : qui dicunt quod credunt dictam ecclesiam vacare, et hoc per litteras resignatorias magistri Ricardi de Abindon vobis directas et in capitulo

exhibitas et ostensas. Dicunt etiam quod dictus Willelmus de Boyvill prefatum magistrum Ricardum tempore pacis ad predictam ecclesiam ultimo presentavit, et tunc dictus dominus Willelmus verus fuit patronus ejusdem. Dicunt etiam quod magister Ricardus de Abindon est modo verus patronus ejusdem et, si vacet, debet presentare ad eandem. Et super hoc exhibuit quandam cartam quondam dicti domini Willelmi, que hoc testatur, et nichilominus Johannes de Boyvill, filius et heres predicti domini Willelmi, predictam presentacionem per suas litteras patentes, similiter dicto capitulo exhibitas, ratificat et confirmat. Dicunt etiam quod non est pensionaria nec litigiosa. Credunt etiam quod presentatus est liber et legitimus et aliunde bone conversacionis et honeste et primam tonsuram habet, ut dicit. Cetera vestre examinacioni relinquuntur. Data et acta ut supra.

[*Ordination at Stanwix, Feb. 26, 1305-6.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI J. DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE STAYNEWEGGES, KARLEOLENSIS DIOCESIS, DIE SABATI QUATUOR TEMPORUM IN PRIMA EBDOMADA QUADRAGESIME ANNO DOMINI M° CCC^mo QUINTO ET PONTIFICATUS SUI QUARTODECIMO.

ACOLITI.

Frater Nicholaus de Staynley, heremita de Redefordwath, Eboracensis diocesis, per dimissorias capituli Eboraci, sede ejusdem vacante.

Thomas filius Alani Fabri, de Dalston, Karleolensis diocesis.

SUBDIACONI.

Gilbertus de Linkefeld, canonicus ecclesie Beate Marie Karleoli.

Frater Johannes de Morpath, de ordine Minorum.

Walterus de Kirkandres, rector ecclesie de Beumont, Karleolensis diocesis.

Symon de Tyrer, rector ecclesie de Cambok, Karleolensis diocesis.

Johannes de Campsal, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Thome de Raynevile, militis, concessarum : in judicio exhibitam et per juramentum ipsius et aliorum probatam. Per dimissorias capituli Eboraci, sede ejusdem vacante.

DIACONI.

Willelmus de Butterwick, rector ecclesie Sancti Michaelis Eboraci, per dimissorias capituli Eboraci, sede ejusdem vacante.

Frater Petrus de Ribbeton,
Frater Robertus de Cumpton, } monachi de Holm.
Frater Thomas de Ribbeton,

PRESBITERI.

Frater Nicholaus de Pikering, monachus de Holm.

Frater Willelmus de Blakeden, de ordine Predicatorum.

Frater Willelmus de Prudhou, de ordine Minorum.

Radulphus de Bridekirk, ad titulum v marcarum sibi per cartam Thome de Redman concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

Adam de Otteley, ad titulum patrimonii et ad presentacionem domini Willelmi de Tanfeld, prioris de Wedirhal, per dimissorias capituli Eboraci, sede ejusdem vacante.

[Fo. 46a.]

[THURSBY R.—*Institution of William de Swyndon, presented by Richard de Abindon.*]

Episcopus etc. Willelmo de Swyndon, clerico, salutem, graciam et benedictionem. Ad ecclesiam de Thoresby, nostre diocesis, vacantem, ad quam per Magistrum Ricardum de Abindon, clericum, verum patronum ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis rectoremque instituimus canonice in eadem : salva nobis et nostre Karleolensi ecclesie in omnibus dignitate. Data apud Issal, iij° nonas Februarii anno Domini etc. quinto et pontificatus nostri xiiij^mo.

[*He has a dispensation for seven years : to study.*]

Subsequenter dispensatum est cum eodem quod possit stare in studio per septennium, dum tamen interim bene se habeat et honeste et quod interim loco sui in ecclesia sua idoneum habeat responsalem.

[BEAUMONT R.—*Inquisition after the presentation of Walter de Arthereth by Richard le Brun.*]

II Kalendas Februarii anno Domini M°CCC^mo quinto fuit capta inquisicio super vacacione ecclesie parochialis de Bellomonte in ecclesia Sancti Cuthberti Karleoli in pleno capitulo pro Waltero de Arthereth, presentato ad eandem, per rectores ecclesiarum de Bouneys, Bampton, Ayketon, Orreton, Stapelton, Bothecastre, et

Denton, et vicarios de Irthington, Walton, Burg, Kirkandres, Farlam, et de Staynewegges. Qui dicunt quod ecclesia de Bellomonte vacat per mortem Adam, nuper rectoris ibidem, qui die Epiphanie ultimo preterito decessit; non est litigiosa, non pensionaria. Dicunt etiam quod dominus Ricardus le Brun est verus patronus ejusdem et dictum Adam ad eandem ultimo presentavit. Dicunt etiam quod presentatus est liber et legitimus, bone conversacionis et honeste, et in acolitum ordinatus. Cetera vero vestre examinacioni relinquunt. Data ut supra.

[*He is instituted, and has a letter of induction.*]

INSTITUCIO WALTERI DE ARTHERETH.

J. miseracione divina Karleolensis Episcopus dilecto in Christo filio Waltero de Arthereth, acolito, salutem, graciam et benedictionem. Ad ecclesiam parochialem de Bellomonte, nostre diocesis, vacantem, ad quam per dominum Ricardum le Brun, militem, verum patronum ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis rectoremque instituimus canonice in eadem: salva nobis et nostre Karleolensi ecclesie in omnibus dignitate. Data apud Bridekirk, ij nonas Februarii M°CCC^mo v^to et pontificatus nostri xiiij^mo.

Eodem die, videlicet ij nonas Februarii, habuit idem Walterus litteram inductionis archidiacono Karleoli, vel vices ejus gerenti, directam.

[KIRKCAMBOC R.—*Richard de Tyrer's presentee is instituted, a pension being reserved to the prior and convent of Carlisle.*]

INSTITUCIO SYMONIS DE TYRER IN ECCLESIAM PAROCHIALEM DE CAMBOK.

J. etc. Symoni de Tyrer, acolito, salutem, graciam et benedictionem. Ad ecclesiam de Cambok, nostre diocesis, vacantem, ad quam per Ricardum de Tyrer, verum patronum ejusdem ista vice, nobis legitime presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis rectoremque instituimus in eadem: salva priori et conventui nostre cathedralis ecclesie Beate Marie Karleoli pensione annua ij solidorum, consueta et debita ab antiquo, et nostre Karleolensis ecclesie predicte ac nostra in omnibus dignitate. Data apud Aspatrik, v^to idus Februarii anno Domini M° CCC^mo quinto et pontificatus nostri quartodecimo.

Eodem die habuit idem Symon litteram inductionis directam archidiacono Karleoli, vel vices ejus gerenti.

[*The Bishop certifies that the executors of the will of Adam del Crokedayk have duly administered his estate.*]

Universis pateat per presentes quod magister Alexander de Crokedayk et Henricus de Claxton, executores testamenti quondam Ade del Crokedayk, factis debitis proclamacionibus in parochiali ecclesia de Bromfeld, coram nobis J. etc. Karleolensi episcopo iiij^to^ idus Februarii anno Domini M° CCC^mo^ quinto compotum administracionis sue facte in bonis ipsius defuncti, que, solutis debitis communibus, se ad centum iiij^xx^ xviij*li.* xv*s.* iij*d. ob.* extendebant, finaliter reddiderunt. Et, allocatis expensis funeralibus et solutis legatis in testamento dicti testatoris contentis, invenimus dictum testamentum fideliter esse completum nichilque de bonis ejusdem in eorumdem manibus remanere: necnon, ultra porcionem defunctum contingentem,[1] vij*li.* ix*s.* dictus magister Alexander de proprio suo solvit. Ob quod ipsos ab onere hujus compoti absolvimus et auctoritate ordinaria reddimus totaliter absolutos. Data etc.

[Fo. 46b.]

[*Ordination in the Cathedral, March 19, 1305-6.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA CATHEDRALI DIE SABATI QUA CANTATUR "SICIENTES" ANNO DOMINI M° CCC^mo^ QUINTO ET PONTIFICATUS SUI QUARTODECIMO.

ACOLITUS.

Frater Johannes de Wyredal, de ordine Predicatorum.

SUBDIACONI.

Johannes de Crosseby, rector ecclesie de Selekirk, Glasguensis diocesis.

Hugo de Rovecestre, rector ecclesie de Ulvedal, Karleolensis diocesis.

---

[1] The "dead's part", being the only portion of his goods which a man might dispose of by will. On "legitim," or the customary division into "dead's part", "wife's part" and "bairns' part" (or "dead's part" and "wife's part", or "dead's part" and "bairns' part", as the case might be), see Pollock and Maitland, *Hist. Eng. Law*, 2nd ed., II, pp. 348-356. A good example of the tripartite division is to be found in *Testamenta Karleolensia*, ed. R. S. Ferguson, p. 105:—"Item, debitis meis bene et fideliter solutis, lego et volo quod bona mea dividantur in tres partes equales et quod una pars remaneat michi ad implendum testamentum meum et altera pars remaneat Christiane, uxori mee, pro porcione sua, et quod tercia pars remaneat domino Willelmo et Johanni, duobus filiis meis. Item lego residuum partis mee, si quid fuerit, domino Willelmo, filio, ut ipse celebret divina pro anima mea, quamdiu durare poterit."

Henricus de Helpeston, rector ecclesie de Cliburn, Karleolensis diocesis.

Robertus de Overton, ad titulum xl solidorum sibi per Johannem Sureys, de Appelby, concessarum : presentem et confitentem pro se et heredibus suis se sibi teneri in eisdem.

DIACONI.

Magister Gyunta de Sancto Giminiano, rector ecclesie de Manfeld, Eboracensis diocesis, per dimissorias sui diocesani.

Dominus Walterus, rector ecclesie de Beaumont, Karleolensis diocesis.

Willelmus de Blencoghou, ad titulum quinque marcarum, sibi per cartam domini Thome de Neuton, militis, concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

PRESBITERI.

Dominus Willelmus de Butterwyk, rector ecclesie Sancti Michaelis Eboraci, per dimissorias sui diocesani.

Frater Walterus de Laycestre, monachus de Wedirhal, Karleolensis diocesis.

Frater Johannes de Hakenesse, }
Frater Johannes de Beninburgh, } de ordine Predicatorum.

[*Ordination at St. Nicholas', Newcastle-on-Tyne, April 2, 1306.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA SANCTI NICHOLAI NOVICASTRI SUPER TYNAM, DUNELMENSIS DIOCESIS, EX AUCTORITATE ET LICENCIA DOMINI CONVENTRENSIS ET LICHFELDENSIS EPISCOPI, VENERABILIS PATRIS DOMINI DUNELMENSIS VICARII GENERALIS, IPSO DOMINO DUNELMENSI IN REMOTIS AGENTE, SABATO SANCTO PASCHE ANNO DOMINI M° CCC^mo SEXTO ET PONTIFICATUS SUI QUARTODECIMO.

SUBDIACONUS.

Willelmus de Craystok, Karleolensis diocesis, ad presentacionem magistri J. de Boghes, tunc officialis Karleoli.

DIACONUS.

Dominus Henricus de Helpeston, rector ecclesie de Cliburn, Karleolensis diocesis.

[Kirkland R.—*Collation of G. de Haloghton, a pension being reserved to the Prior and Convent of Carlisle.*]

Institucio domini G. de Halogiton in ecclesia de Kirkland.

Johannes miseracione divina Karleolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Gilberto de Haloghton, subdiacono, salutem, graciam et benedictionem. Ecclesiam parochialem de Kirkeland, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem spectantem tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus canonice in eadem: salva priori et conventui nostre cathedralis ecclesie Karleoli annua pensione viginti solidorum, debita et consueta, ac nostre Karleolensis ecclesie et nostra in omnibus dignitate. Data apud Rosam, iij nonas Maii anno Domini M° CCC^mo sexto et pontificatus nostri quartodecimo.

[Ousby R.—*Collation of Adam de Appleby and reservation of a pension.*]

Institucio magistri Adam de Appelby in ecclesia de Ulvysby.

Johannes miseracione divina Karleolensis episcopus dilecto in Christo filio magistro Adam de Appelby, clerico, salutem, graciam et benedictionem. Ecclesiam parochialem de Ulvesby, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem spectantem tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus canonice in eadem: salva priori et conventui nostre cathedralis ecclesie Karleoli annua pensione dimidie marce, debita et consueta, ac nostre Karleolensis ecclesie predicte et nostra in omnibus dignitate. Data apud Rosam, iij nonas Maii anno Domini M° CCC^mo sexto et pontificatus nostri quartodecimo.

Eodem die directe fuerunt littere inductorie archidiacono Karleoli pro eisdem.

[Fo. 47a.]

[Bewcastle R.—*Presentation of Robert de Suthayk by the Prior and Convent of Carlisle.*]

Presentacio ad ecclesiam de Buthecastre.

Venerabili patri in Christo ac domino reverendo, domino J. Dei gracia Karleolensi episcopo, sui humiles et devoti Willelmus, prior ecclesie Beate Marie Karleoli, et ejusdem loci conventus, salutem et debite devocionis exhibicionem cum obediencia, reverencia et honore. Ad ecclesiam de Buthecastre, vestre diocesis, vacantem et ad nostram presentacionem spectantem dilectum

clericum nostrum, magistrum Robertum de Suthayk, vobis tenore presencium presentamus, reverenciam vestram devocius exorantes quatinus dictum magistrum Robertum ad ecclesiam predictam divine caritatis intuitu velitis admittere et rectòrem instituere in eadem. Data in capitulo nostro Karleoli, xvj^mo^ kalendas Junii anno Domini M° CCC^mo^ sexto.

[*Pope Boniface VIII releases to the King all the moneys he has received for the Crusade, as also those arising from his imposts on the Church. See Raine's "Letters and Papers", p. 147.*]

In Dei nomine, amen. Hoc est exemplum sive transcriptum quarumdam litterarum apostolicarum, vera bulla plumbea felicis recordacionis domini Bonifacii pape VIII[i] et filo canapis more curie Romane bullatarum, non cancellatarum, non rasarum, non abolitarum, non corruptarum, nec in aliqua sui parte viciatarum, set omni suspicione carencium; cujus tenor talis est. Bonifacius episcopus, etc., karissimo in Christo filio E., regi Anglie illustri, salutem et apostolicam benedictionem. Celsitudinis tue condiciones ac merita et devocionis affectum, quem ad Deum et apostolicam sedem ac Terram Sanctam hactenus habuisti ac te habere speramus et confidimus in futurum, benigna consideracione pensantes ac attendentes quod moderni malicia temporis te sumptibus plurimis ac laboribus et angustiis aggravavit, pia meditacione providimus ad te super hoc animum compassionis extendere ac, tue providendo saluti, apostolice sedis munificenciam tibi super hiis reddere graciosam. Ut igitur nostre benignitatis affectum percipias cum effectu, totum et quicquid de quibuscunque decimis in quibuscunque regni locis et partibus et quibuscunque temporibus, olim per apostolicam sedem in predicte Terre Sancte subsidium deputatis, per te vel alium seu alios usque in hodiernum diem percepisti vel ad te pervenit, tibi auctoritate apostolica de mera gracia remittimus et donamus. Ceterum quia occasione guerrarum, turbacionum et scandalorum que tibi in regno tuo insurrexisse noscuntur, tu, compulsus indigencia et necessitate coactus, ecclesias et personas ecclesiasticas dicti regni per imposiciones et exactiones illicitas forsitan aggravasti, nos attendentes quod tu jam declinas ad senium et propterea saluti tue super hiis providere salubriter intendentes, totum et quicquid per imposiciones et exactiones hujusmodi per te vel alium seu alios percepisti vel ad te inde pervenit, eadem tibi auctoritate de gracia remittimus et concedimus ampliori: absolventes te auctoritate prefata a qualibet excommunicacionis sentencia, si quam propter ea incurristi. Tu

itaque, fili, benignitatem nostram devota mente respiciens ac mentem erigens et oculos reverenter ad Deum, erga prefatam Terram Sanctam super hiis sic te liberalem exhibeas sicque Deo et ecclesie matri tue te gratum et devotum intentis studiis representes, quod dignis attolli laudibus merearis. Data Laterani, iiij^to^ idus Marcii pontificatus nostri anno vij^mo^.

Et ego Johannes Roberti filii Thome dictus de Armiston, clericus, Lincolniensis diocesis, publicus auctoritate imperiali notarius, predictas litteras originales sanas, ut premittitur, et integras tetigi et inspexi ac etiam cum magistris Roberto de Wytebech et Henrico de Colecestre, notariis publicis, apud Westmonasterium juxta Londonias diligenter examinavi et ascultavi sub anno Domini M° CCC^mo^ quinto, indictione quarta, mensis Octobris die xxxj^mo^: et, quia illud idem inveni in eisdem litteris quod in hoc ipsarum exemplo, nullo addito, subtracto, vel mutato quod sensum mutet aut viciet intellectum, eas scripsi, exemplavi, et publicavi meoque signo solito signavi rogatus.

[*Significance of the above concession.*]

NOTA.—Remittitur regi Anglie et donatur quicquid de quibuscunque decimis, in Terre Sancte subsidium deputatis, perceptum per ipsum vel alium ad ipsum pervenit.

Item papa remittit et concedit eidem regi quicquid percepit ab ecclesiis vel ecclesiasticis personis per imposiciones et exactiones vel ad ipsum inde pervenit.

[BEWCASTLE R.—*Note as to the custody of the church being committed to the presentee.*]

BOTHECASTRE.—Memorandum quod, facta inquisicione super vacacione ecclesie de Bothecastre, magistro Roberto de Suthayk, presentato ad eandem, ex certis causis sibi legitimis ipsius ecclesie custodia fuit commissa: et super hoc habuit litteram inductionis archidiaconus Karleoli, ut est moris.

[Fo. 47b.]

[*Letters from the Bishops of Lincoln and London, the principal collectors, concerning the payment and collection of a crusading tenth imposed for two years by Pope Clement V on all ecclesiastical benefices in England, Scotland, Ireland, and Wales. The Cardinals, the Templars, and the Hospitallers are exempted.*]

In nomine Domini, amen. . . . Lincolniensis et . . . Londoniensis episcopi, collectores decime per sanctissimum patrem dominum Clementem papam Quintum nuper imposite pro Terre Sancte

negocio per biennium in tota Anglia, Scocia, Hybernia, et Wallia, earumque civitatibus et diocesibus deputati (sub illa clausula, "quam per vos et vestrum alterum sub infrascriptis modis et formis in statutis terminis colligi precipimus et mandamus") universis archiepiscopis, episcopis, electis, abbatibus, prioribus, decanis, archidiaconis, prepositis, archipresbiteris, et aliis ecclesiarum prelatis, capitulis, collegiis, et conventibus, Cisterciensis, Cluniacensis, Premonstratensis, Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cartusiensis, Grandimontensis, et aliorum ordinum, ceterisque personis ecclesiasticis, tam regularibus quam secularibus, exemptis et non exemptis, per loca, civitates, et dioceses eadem ubilibet constitutis, salutem et mandatis apostolicis firmiter obedire. Universitati vestre notificamus tenore presencium quod nos litteras apostolicas, filo canapis et vera bulla inbullatas, sanas et integras, non cancellatas, non abolitas, nec in aliqua sui parte viciatas, apud Westmonasterium, Londoniensis diocesis, xxj^mo^ die mensis Aprilis recepimus, quarum transcripta per manum publicam exemplata ac nostris sigillis consignata vobis inspicienda et transcribenda transmittimus, per latorem presencium nobis illico remittenda. Tenores vero dictarum litterarum apostolicarum sunt tales.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus . . . Lincolniensi et . . . Londoniensi episcopis, collectoribus decime per nos nuper imposite pro Terre Sancte negocio per biennium in tota Anglia, Scocia, Hybernia, Wallia, earumque civitatibus et diocesibus, incipiendum in festo proximo futuro Omnium Sanctorum, salutem et apostolicam benedictionem. Gustato ante et post nostre ad summum apostolatum[1] promocionis auspicia sepius amaritudinis calice super Terre Sancte oppressionibus dilatatis, quam sauciat laceratque manus Agarenorum impia, madefieri semper avida sanguine Christiano, ejus ploravimus et ploramus angustias et per affectum compassionis intime secum sui doloris tormenta partimur, ad cujus (quin immo nostri Salvatoris) ulciscendum injurias intentis studiis, operosis laboribus, inexcusatis vigiliis, procuratisque oportunis remediis, prout nobis ex alto permittitur, accelerare proponimus, vacare intendimus et, aliis omnino curis sepositis, laborare ne terra ipsa pro expensarum defectu, quibus indiget sumptuosis, Christi fidelium, quod absit, destituatur auxilio vel ejus votiva restauracio ulterius retardetur. Quare pro ipsius Terre Sancte negocio decimam omnium ecclesiasticorum proventuum et reddituum per totam Angliam, Scociam,

[1] MS. "ad summi apostolatus."

Hyberniam, et Walliam, earumque civitates et dioceses, ad biennium in festo Omnium Sanctorum proximo futuro in antea numerandum, apostolica auctoritate duximus imponendam, quam per vos et vestrum alterum sub infrascriptis modis et formis et in statutis terminis colligi precipimus et mandamus. Ideoque venerabiles fratres nostros, archiepiscopos et episcopos, ac dilectos filios, electos, abbates, priores, decanos, archidiaconos, prepositos, archipresbiteros, et alios ecclesiarum prelatos, capitula, collegia et conventus, Cisterciensis, Cluniacensis, Premonstratensis, Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cartusiensis, Grandimontensis, et aliorum ordinum, ceterasque personas ecclesiasticas, tam regulares quam seculares, exemptas et non exemptas, per loca, civitates et dioceses eadem ubilibet constitutas, per alias nostras certi tenoris litteras attente monendas et affectuose rogandas et obsecrandas duximus in Domino Jesu Christo, dantes eis nichilominus per easdem litteras in mandatis ac in remissionem peccaminum injungentes, quatinus ipsi magnam et instantem necessitatem negocii terre predicte, quod grandia onera expensarum exposcit, diligencius attendentes et conformantes se super hiis nostris et sedis apostolice beneplacitis et mandatis, ob divinam ejusdemque sedis et nostram reverenciam ac suarum meritum animarum, hujusmodi decimam omnium suorum ecclesiasticorum proventuum et reddituum per idem biennium vobis vel subcollectoribus per vos deputandis ad id in prefigendis a vobis terminis integraliter sine qualibet difficultate persolvant. Quocirca fraternitati vestre, de qua fiduciam gerimus in Domino specialem, presencium auctoritate mandamus quatinus predicte decime colligende in omnibus locis et partibus supradictis subscripto modo sollicitam curam geratis, videlicet, quod in singulis civitatibus et diocesibus ipsarum decretarum vobis parcium de consilio ordinariorum aut eorum vices gerencium, si diocesani episcopi forent absentes, et duorum fidedignorum de ecclesia cathedrali constitutorum in dignitatibus seu aliorum, tam quoad exemptos quam quoad non exemptos, deputetis unam vel plures, prout expedire videritis, personas fide, facultatibus, si tales inveniantur comode, ac alias idoneas ad collectionis hujusmodi ministerium exequendum. Collectores, autem, quos (ut premittitur) deputabitis, facietis in forma infrascripta jurare. Et vos nichilominus partes circumeatis easdem diligencius scrutaturi qualiter in commisso sibi dicte collectionis officio prefati se habeant collectores et qualiter ipsis de decima satisfiet, collectamque ex decima ipsa pecuniam faciatis vobis integraliter resignari, vos custodientes eandem donec de illa sedes ipsa duxerit ordi-

nandum. Vobis quoque cum consilio predictorum
[Fo. 48a.] ordinariorum et aliorum mutandi collectores ipsos, quociens expedire videritis, ac eos compellendi ad reddendum coram eisdem ordinariis et aliis, si hoc videritis expedire, vobis et vestrum alteri compotum de collectis et contradictores quoslibet et etiam omnes illos, qui proventuum suorum ecclesiasticorum et reddituum in predictis partibus consistencium decimam in terminis sibi prefixis solvere non curarint, vobis et alteri vestrum per vos vel alium seu alios auctoritate apostolica per censuram ecclesiasticam (appellacione postposita) compescendi plenam tenore presencium concedimus etiam potestatem. Terminos autem ad hujusmodi decimam persolvendam sic per vos volumus assignari, videlicet, ut predictorum annorum utroque infra festum Nativitatis Beati Johannis baptiste medietas et demum infra festum Nativitatis Domini alia medietas ipsius decime persolvatur. Non obstante si aliquibus a sede sit indultum eadem quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas, que de indulto hujusmodi ac tota ejus continencia de verbo ad verbum et de propriis locorum et personarum nominibus plenam et expressam non fecerint mencionem, sive quibuslibet aliis indulgenciis et litteris apostolicis ac privilegiis quibuscumque dignitatibus, ordinibus, locis vel personis, generaliter vel specialiter, sub quacumque forma vel concessione verborum ab eadem sede concessis, de quibus quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum in nostris litteris specialis, plena et expressa mencio sit habenda. Et insuper de premissis sic diligenter et sollicite ac fideliter prosequendis et quod nichil indebite recipietis de decima memorata, prestetis (evangeliis coram vobis positis) juramentum. Considerantes itaque quod in premissis Dei negocium prosequentes in conspectu ejus agitis, qui cuncta discernit, sibique necnon et nobis, qui circa hoc omnem diligenciam adhibere intendimus, tenebimini reddere racionem ab utroque pro meritis recepturi, sic prudenter in illis vos studeatis habere sicque consulte quod in utriusque judicio non solum vitetis pene confusionisve discrimina, set laudis titulos et graciam ac retribucionis meritum sitis a nobis et sede apostolica percepturi. Ceterum venerabiles fratres nostros, sacrosancte Romane ecclesie cardinales, qui nobiscum labores mundi parciuntur et curas, necnon dilectos filios, Templarios et Hospitalarios, quorumcumque ordinum et domorum per loca et partes constitutos prefata, qui ad defensionem prefate terre ut Christi pugiles sepius se exponunt, ad prestacionem prefate decime decernimus non teneri. Forma autem juramenti, quod prestare volumus collectores eosdem, hec

est:—"Juro ego . . a vobis, domino . . , auctoritate apostolica deputatus collector ad exigendum, colligendum et recipiendum decimam omnium reddituum et proventuum ecclesiasticorum ab omnibus personis ecclesiasticis, exemptis et non exemptis, in Anglia, Scocia, Hybernia, et Wallia, earumque civitatibus et diocesibus constitutis, pro Terre Sancte negocii prosecucione, quod illam fideliter exigam, colligam, recipiam, atque custodiam, ipsam decimam non deferendo in hiis alicui persone, cujusque ordinis, status, condicionis, aut dignitatis existat, prece, timore, gracia, vel favore, seu quacumque de causa, et eam integre restituam et resignabo, prout a vobis recepero in mandatis, et super premissis omnibus et singulis plenam et fidelem racionem reddam vobis. Et si contingat vos officium, quod in premissis geritis, dimittere, hec eadem faciam juxta mandatum illius qui substituetur in eodem officio. Sic Deus me adjuvet et sancta Dei evangelia." Data Burdegale, iiij^to^ nonas Augusti pontificatus nostri anno primo.

Item.—Clemens episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus, archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis, electis, abbatibus, prioribus, decanis, archidiaconis, prepositis, archipresbiteris, et aliis ecclesiarum prelatis, capitulis, collegiis et conventibus, Cisterciensis, Cluniacensis, Premonstratensis, Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cartusiensis, Grandimontensis, et aliorum ordinum, ceterisque personis ecclesiasticis, tam religiosis quam secularibus, exemptis et non exemptis, per totam Angliam, Scociam, Hyberniam, et Walliam, earumque civitates et dioceses ubilibet constitutis, salutem et apostolicam benedictionem. Gustato ante et post nostre ad summum apostolatum[1] promocionis auspicia sepius amaritudinis calice super Terre Sancte oppressionibus dilatatis, quam sauciat laceratque manus Agarenorum impia, madefieri semper avida sanguine Christiano, ejus ploravimus et ploramus angustias ac per affectum compassionis intime secum sui doloris tormenta partimur, ad cujus (immo pocius Salvatoris nostri) ulciscendum injurias intentis studiis, operosis laboribus, inexcusatis vigiliis, procuratisque oportunis remediis, prout nobis ex alto permittitur, accelerare proponimus, vacare intendimus et, aliis omnino curis sepositis, laborare ne terra ipsa pro expensarum defectu, quibus indiget sumptuosis, Christi fidelium, quod absit, destituatur auxilio vel ejus votiva restauracio ulterius retardetur. Quare pro hujusmodi terre negocio decimam omnium ecclesias-

[1] MS. "ad summi apostolatus".

ticorum reddituum et proventuum per totam Angliam, Scociam, Hyberniam, et Walliam, earumque civitates et dioceses, per biennium in festo Omnium Sanctorum proximo futuro in antea numerandum, apostolica auctoritate duximus imponendam, quam per venerabiles fratres nostros . . Lincolniensem et . . Londoniensem episcopos, ipsius decime collectores deputatos a nobis, et subcollectores deputandos ab eis mandamus per alias
[Fo. 48b.] nostras certi tenoris litteras sub certis modis et formis et in statutis in eisdem litteris terminis colligendam. Quocirca universitatem vestram monemus et affectuose rogamus ac obsecramus in Domino Jesu Christo, vobis nichilominus et vestrum cuilibet per apostolica scripta mandantes ac in remissionem peccaminum injungentes, quatinus vos magnam et instantem necessitatem negocii memorati, quod grandia onera expensarum exposcit, diligencius attendentes ac conformantes vos super hiis nostris et apostolice sedis beneplacitis et mandatis, ob divinam ejusdemque sedis et nostram reverenciam ac vestrarum meritum animarum, omnium vestrorum ecclesiasticorum proventuum et reddituum decimam per predictum biennium eisdem collectoribus et subcollectoribus (ut predicitur) deputandis ab eis in prefigendis vobis ad hoc terminis absque difficultate qualibet integraliter persolvatis. Alioquin eisdem collectoribus vos ad id, necnon contradictores quoslibet et rebelles, auctoritate apostolica per se vel alium seu alios, quociens expedire viderint, per censuram ecclesiasticam (appellacione postposita) compescendi plenam per alias nostras certi tenoris litteras concedimus potestatem. Nos enim sentencias sive penas spirituales, quas ipsi vel alter ipsorum propter hoc tulerit rite in rebelles, ratas habebimus et faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Non obstante si vobis vel vestrum aliquibus aut vestris ordinibus ab eadem sede indultum existat vel contigerit interim indulgeri quod interdici, suspendi et excommunicari non possitis per litteras apostolicas, que de indulto hujusmodi ac tota ejus continencia de verbo ad verbum et de propriis locorum et personarum seu ordinum nominibus plenam et expressam non fecerint mencionem, sive quibuslibet aliis privilegiis, indulgenciis et litteris apostolicis quibuscumque dignitatibus, ordinibus, locis et personis generaliter et specialiter sub quacumque forma vel concessione verborum concessis, de quibus quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum in nostris litteris specialis, plena et expressa mencio sit habenda. Ceterum venerabiles fratres nostros, sacrosancte Romane ecclesie cardinales, qui nobiscum labores mundi parciuntur et curas, necnon

dilectos filios, Templarios et Hospitalarios, quorumcumque ordinum et domorum per loca et partes constitutos prefata, qui ad defensionem terre prefate sepius ut Christi pugiles se exponunt, ad prestacionem prelibate decime decernimus non teneri. Data Burdegale, kalendis Augusti pontificatus nostri anno primo.

Prefatas siquidem originales litteras penes nos Londoniis pro vitandis viarum discriminibus reservari fecimus, omnibus quorum interest oportunis temporibus exhibendas. Data apud Westmonasterium, xxj^mo^ die mensis Aprilis anno gracie M° CCC^mo^ sexto.

Et ego Gilbertus de Lutegarshale, Sarisburiensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, prescriptas litteras apostolicas, filo canapis et vera bulla plumbea (ut premittitur) imbullatas, sanas et integras, non cancellatas, non abolitas, nec in aliqua sui parte viciatas, vidi et diligenter inspexi easdem de verbo ad verbum et ad requisicionem et mandatum venerabilium patrum dominorum Johannis et Radulphi, Lincolniensis et Londoniensis episcoporum, collectorum decime (ut predicitur) imposite, eas transcripsi, exemplavi, seu sumpsi, nil addens, nil minuens, quod sensum mutet aut viciet intellectum. Et quia hec prescripta cum suis originalibus, ascultata per me notarium et infrascriptos clericos, reperi concordare, in ejusdem transcripti, exempli seu sumpti plenam fidem et testimonium me subscripsi, et hoc instrumentum publicum meo signo consueto apud Westmonasterium rogatus signavi sub anno Domini a Nativitate M° CCC^mo^ sexto, indictione quarta, xxj die Aprilis: presentibus in ascultacione domino Johanne de Scaleby, canonico Lincolnie, Johanne de Normanneby, Johanne de Mundevile, clericis, magistro Roberto de Bukingham et magistro Rogero de Geytington, notariis publicis, testibus ad hoc specialiter vocatis et rogatis.

[*Bishop Halton and John de Sandal, Chancellor of Dublin, are appointed collectors for Scotland.*]

. . Lincolniensis et . . Londoniensis episcopi, collectores decime per sanctissimum patrem, dominum Clementem divina providencia papam Quintum, nuper imposite pro Terre Sancte negocio per biennium in tota Anglia, Scocia, Hybernia, et Wallia, earumque civitatibus et diocesibus deputati, venerabili patri, domino . . episcopo Karleolensi, et provido viro, domino Johanni de Sandal, cancellario Dublinensis ecclesie, salutem in omnium Salvatore. Dudum litteras apostolicas super dicte decime imposicione, prestacione et collectione confectas, sanas et integras, filo

canapis et veris bullis imbullatas, non cancellatas, non abolitas, nec in aliqua sui parte viciatas recepimus, quas per manum magistri Gilberti de Lutegarshale, notarii publici, fideliter transcribi fecimus et in publicam formam redigi dictumque transcriptum legitime publicatum et sigillis nostris sigillatum vobis transmittimus, penes vos una cum presentibus remansurum, ipsis originalibus litteris penes nos certis ex causis remanentibus apud Londonias, omnibus quorum interest oportunis temporibus exhibendis. Sane quia, tum propter dicte decime collectionem in partibus Anglie et
[Fo. 49a.] Wallie, tum propter alia ardua, sumus prepediti quominus dicte collectioni aut singularum civitatum et diocesium in partibus Scocie idoneorum subcollectorum deputacioni, quorum noticiam habere non valemus ad plenam in longinquo constituti, per nos vacare non possimus, vobis et vestrum alteri committimus vices nostras, donec eas duxerimus revocandas, ad colligendum decimam predictam (ut premittitur) impositam per biennium in tota Scocia sub modis et formis ac statutis terminis in dictis litteris apostolicis expressis, et in singulis civitatibus et diocesibus terre predicte Scocie de consilio ordinariorum aut eorum vices gerencium, si diocesani episcopi fuerint absentes, et duorum fidedignorum de ecclesia cathedrali constitutorum in dignitatibus seu aliorum, tam quoad exemptos tam quoad non exemptos, venerabilibus patribus sacrosancte Romane ecclesie cardinalibus, necnon Templariis, Hospitalariis dumtaxat exceptis; et ad deputandum unam vel plures, prout expedire videritis, personas fide, facultatibus, ac alias idoneas ad collectionis hujusmodi ministerium exequendum; et ad faciendum collectores a vobis deputandos jurare sub forma in dictis litteris apostolicis subscripta; et ad circumeundum partes easdem Scocie, diligencius scrutaturos qualiter in commisso sibi dicte collectionis officio prefati se habeant collectores et qualiter ipsis de decima satisfiet; et ad faciendum collectam ex ipsa decima pecuniam vobis integraliter resignari, eandem custodientes donec de illa sedes ipsa duxerit ordinandum vel aliud a nobis vel nostrum altero receperitis in mandatis; necnon ad mutandum cum consilio dictorum ordinariorum collectores ipsos, quociens videritis expedire, ac eos compellendum ad reddendum coram eisdem ordinariis et aliis, si hoc videritis expedire, vobis et vestrum alteri compotum de collectis: contradictores quoslibet ac etiam non solventes decimas in terminis sibi prefixis, videlicet, in utroque predictorum annorum unam medietatem infra festum Nativitatis Beati Johannis baptiste et demum aliam medietatem infra festum Nativitatis Domini, per censuram

ecclesiasticam compescendo, et omnia alia faciendo que dictarum litterarum apostolicarum tenores, forme et effectus exigunt et requirunt. Proviso quod de premissis sic diligenter et sollicite ac fideliter prosequendis et quod nichil indebite recipietis de decima memorata, juxta dictarum artacionem litterarum et earumdem formam et effectum, prestetis—evangeliis coram vobis, domine episcope, positis et a vobis domino cancellario tactis—juramentum dicte sedi apostolice seu nobis, cum ex parte nostra fueritis congrue premuniti, super premissis omnibus et singulis plenam et fidelem racionem reddituri. Hoc etiam omnibus quorum interest intimamus per presentes litteras, sigillorum nostrorum impressione communitas ac signo magistri Gilberti de Lutegarshale, notarii publici suprascripti, signatas. Data apud Westmonasterium, xxj^mo^ die mensis Aprilis anno Domini M° CCC^mo^ sexto.

Et ego Gilbertus de Lutegarshale, Sarisburiensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, commissionibus interfui suprascriptis et scripsi prescriptas commissionum litteras ad mandatum et rogatum predictorum dominorum . . Lincolniensis et . . Londoniensis episcoporum, collectorum decime suprascripte, ac eas in hanc publicam formam redegi meoque signo consueto signavi sub anno Domini M° CCC^mo^ sexto, indictione quarta, xxj^mo^ die mensis Aprilis apud Westmonasterium, Londoniensis diocesis: presentibus reverendo patre domino Waltero, Dei gracia Coventrensi et Lichfeldensi episcopo, thesaurario Anglie; Johanne de Drokenesford, custode garderobe domini regis; et Rogero de Hehgham, milite, et multis aliis circumstantibus clericis, testibus.

[*Letter from the King to the Bishop touching his commission to absolve from sentences of excommunication and dispense for "irregularity" those who had become liable to the same during the late war.*]

Rex episcopo Karleolensi, salutem. Cum sanctissimus pater dominus Clemens, divina providencia summus pontifex, vobis et religiosis viris abbatibus Beate Marie Eboraci, de Sancto Albano, et de Waltham, absolvendi fideles nostros de regno nostro et aliunde a sentenciis excommunicacionum et aliis delictis, in que inciderunt, nonnullos hostes et rebelles nostros (qui in perturbacionem regni nostri, jurium nostrorum et fidelium pravis conatibus nitebantur) gladio et modis aliis perimendo, plures etiam mutilando et subiciendo verberibus, ecclesias etiam et loca ecclesiastica incendio et ruina vastando, et quedam alia committendo, et similiter cum illis qui propter premissa irregularitatem aliquam incurrerunt (homicidis exceptis) auctoritate apostolica dispensandi

per litteras apostolicas separatas plenam commiserit potestatem (prout in quadam bulla, quam vobis inde mittimus, plenius continetur), vos rogamus cum affectu quatinus omnibus illis de regno nostro et aliunde, qui in prosequendo hostes et rebelles nostros predictos excommunicacionum sentencias seu delicta alia aut irregularitatem incurrerunt et ad vos pro absolucione vel dispensacione super sentenciis aut irregularitate predictis obtinenda voluerint declinare, absolucionis seu dispensacionis hujusmodi beneficium, quatenus ipsos audita peticione eorumdem vestra discrecio noverit indigere, juxta tenorem bulle predicte sine difficultate qualibet impendatis. Teste me ipso apud Wynton, xvij die Aprilis anno regni nostri xxxiiij^to.

[Fo. 49b.]

[Aikton R.—*William de Somerset resigns his moiety.*]

Resignacio Willelmi de Somerset de medietate ecclesie de Ayketon.

Reverendo in Christo patri ac domino suo, domino J. Dei gracia Karleolensi episcopo, Willelmus de Somerset, rector medietatis ecclesie de Ayketon, salutem cum omnimoda obediencia, reverencia, et honore. Predictam medietatem ecclesie de Ayketon in vestras sacras manus pure, sponte, et absolute tenore presencium resigno, supplicans humiliter et devote quatinus dictam resignacionem admittere velitis et ulterius quod vestro incumbit officio facere in premissis. Et quia sigillum meum pluribus est incognitum, sigillum venerabilis viri domini Stephani de Maulay, archidiaconi Clivelandie, una cum sigillo meo per modum collacionis presentibus apponi procuravi. Data apud Aukelandiam Sancti Andree, die Sancti Johannis ante portam Latinam anno Domini M° CCC^mo sexto.

[*Institution of Richard de Askeby, on the presentation of Thomas de Multon, of Gilsland.*]

Institucio Ricardi de Askeby in eadem.

Johannes, miseracione divina Karleolensis episcopus, dilecto in Christo filio Ricardo de Askeby, clerico, salutem, graciam et benedictionem. Ad medietatem ecclesie parochialis de Ayketon, nostre diocesis, per resignacionem domini Willelmi de Somerset, nuper rectoris ejusdem, vacantem, ad quam per Thomam de Multon, dominum de Gillesland, verum patronum ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis rectoremque

instituimus canonice in eadem : salva nobis nostreque Karleolensi ecclesie in omnibus dignitate. Data Karleoli, iij° kalendas Junii anno Domini M° CCC^mo sexto, pontificatus vero nostri xiiij^mo.

[*He has a dispensation to study for seven years.*]

DISPENSACIO.

Dispensatum est cum eodem quod possit stare in studio per septennium, juxta formam constitucionis novelle.

[*Ordination in the Cathedral, May 28, 1306.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA SUA CATHEDRALI KARLEOLI DIE SABATI QUATUOR TEMPORUM MENSE MAII ANNO DOMINI M° CCC^mo SEXTO ET PONTIFICATUS SUI QUARTODECIMO.

SUBDIACONI.

Adam de Castelkayrok, ad titulum xl solidorum, sibi per cartam Johannis de Farlham concessorum : in judicio exhibitam et probatam.

Johannes de Laycestre, Lincolniensis diocesis, per dimissorias domini Lincolniensis episcopi, ad titulum xl solidorum sibi per cartam domini Jacoby de Hartcla, rectoris ecclesie de Sadeberg in Lonesdal, concessorum : in judicio exhibitam et probatam.

Willelmus de Penreth, ad presentacionem Willelmi de Blencou de Penreth, junioris, et Gilberti filii Ricardi de eadem, comparencium pariter coram nobis, officiali Karleoli, et concedencium eidem quinque marcas annuas percipiendas ad festa Sancti Martini et Pentecostes per equales porciones : ad quas fideliter eidem solvendas, ut predictum est, per nos sunt judicialiter condempnati.

DIACONI.

Thomas de Corebrigg, ad presentacionem dominorum prioris et conventus ecclesie Beate Marie Karleoli.

Willelmus de Craystok, ad presentacionem magistri Johannis de Bowes, tunc officialis Karleoli.

Frater Henricus de Ludelawe, de ordine Sancti Augustini.

PRESBITERI.

Johannes de Scosthorn, Lincolniensis diocesis, per dimissorias Lincolniensis episcopi et ad titulum centum solidorum

sibi per cartam domini Willelmi de Bevercote, cancellarii Scocie, concessorum : in judicio exhibitam et probatam.

Johannes de Laycestre, Lincolniensis diocesis, per dimissorias domini Lincolniensis episcopi et ad titulum centum solidorum sibi per cartam domini Johannis de Lindeseye, militis, concessorum : in judicio exhibitam et probatam.

[Bowness R.—*The Rector is granted three years absence for study at a university.*]

Dispensacio domini Rohaldi de Richemont de non Residencia.

J. etc. Karleolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Rohaldo de Richemont, rectori ecclesie parochialis de Bouneys, nostre diocesis, a nobis in diaconum et presbiterum rite et canonice ordinato, salutem, graciam et benedictionem. Tue devocionis et probitatis merita nos inducunt ut personam tuam in hiis, que a nobis fieri postulas, favore prosequamur gracie specialis. Ut itaque in congruo et honesto studio pro tue discrecionis beneplacito per triennium continuum a tempore date presencium numerandum licite valeas immorari, dum tamen interim bene te habeas et honeste, liberam tibi tenore presencium concedimus facultatem. Infra quod tempus te nolumus per officialem vel ministros nostros ad personalem residenciam faciendam nec ad interessendum sinodis, visitacionibus, seu aliis congregacionibus compelli vel ea occasione aliqualiter molestari : proviso quod dicta ecclesia tua interim debitis non defraudetur obsequiis nec animarum cura in ipsa aliquatenus negligatur. Volumus etiam quod procuratorem idoneum in prefata ecclesia medio tempore constituas loco tui. Data apud Linstok, v kalendas Septembris anno Domini M° CCC^mo sexto et pontificatus nostri quartodecimo.

[Fo. 50a.]

[*The Archbishop of York, who has been commissioned with its execution, sends to Bishop Halton a notarial transcript of Clement V's bull absolving the King from his promises to observe the Confirmation of the Charters, and asks him (after taking a copy) to forward it to the Bishop of Whithern.*]

W. permissione divina Eboracensis archiepiscopus, Anglie primas, executor ad infrascripta exequenda a sacrosancta sede apostolica deputatus, venerabilibus in Christo fratribus, dominis . . . . Dei gracia Karleolensi et Candide Case episcopis seu eorum vicariis in sua absencia generalibus aut locum tenentibus vel officialibus eorumdem, salutem et in caritate fraterna mandatis

apostolicis humiliter obedire. Mandatum sanctissimi in Christo patris domini nostri summi pontificis, domini Clementis divina providencia pape Quinti, non cancellatum, non abolitum, nec in aliqua sui parte viciatum, set vera bulla bullatum, recepimus v^to^ idus Junii anno gracie M° CCC^mo^ sexto, tenorem continens subsequentem.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri . . . archiepiscopo Eborum, salutem et apostolicam benedictionem. Regalis devocionis integritas carissimi in Christo filii nostri E. regis Anglie illustris, que in exequendis votis apostolice sedis viget et viguit indefessa, digne meretur ut sedes ipsa ab eo obnoxia amputet, abstergat incomoda, et fructuosa procuret. Sane nuper digna relacione percepimus quod, ipso olim in Flandria (et antequam illuc etiam accessisset) pro sui juris tuicione contra nonnullos suos emulos et hostes agente, nonnulli regni sui magnates et nobiles alieque persone, suo nomini inimice, ex eo oportunitate captata quod extra regnum ipsum occupabatur in opposito emulorum, nisi eisdem quasdam concessiones, varias et iniquas, forestas aliaque jura ad coronam et honorem sui culminis spectancia ab antiquo—que etiam priusquam a dicto regno secederet ab ipso importune petebant—fecisset, contra eum conspiraverant, concitabant populos, et scandala seminabant plurima. Idemque rex, prudenter illorum machinacionem advertens ac volens tunc currentis temporis vitare pericula, concessiones hujusmodi duxit plus coactus quam voluntarius faciendas: et, tandem in regnum predictum eo postmodum revertente, licet nondum guerris sedatis eisdem, iidem magnates et alii concessiones hujusmodi per importunitatem et presumptuosam instanciam per eum obtinuerunt etiam innovari: regalibus super hoc exhibitis litteris ut in omnes infringentes concessiones prefatas bis annis singulis per omnes regni predicti cathedrales ecclesias excommunicacionis sentencia promulgetur, sicut in eisdem litteris regio sigillo signatis plenius et seriosius continetur. Cum itaque sedes ipsa, que regnum predictum diligit inter omnia regna mundi et regem ac ipsum regnum gerit in visceribus caritatis, recognoscat concessiones easdem presumptas et factas in sui honoris dispendium et regalis excellencie detrimentum, concessiones easdem et vigorem ipsarum et quicquid per eas fuit quomodolibet subsecutum ac etiam excommunicacionum sentencias (que in eisdem ecclesiis vel alibi fuerunt pro illarum observacione forsitan promulgate) auctoritate apostolica de potestatis plenitudine revocavimus, annullavimus, cassavimus; cassas, nullas, et irritas nunciavimus; litteras super illis confectas viribus vacuantes ac decernentes regem ipsum

et successores suos, reges Anglie, ad illarum observanciam de cetero non teneri, etiam si de observandis eisdem sacramentum forsitan prestitisset, presertim cum, quando coronacionis sue suscepit solempnia, de honore et juribus corone sue servandis (sicut ex parte sua asseritur) prestitit juramentum, aut si ad penas aliquas se propterea obligasset: a quibus et reatum perjurum, si quem propterea noscitur incurrisse, eum etiam absolvimus ad cautelam: districtius inhibentes venerabilibus fratribus nostris, archiepiscopis et episcopis ceterisque personis tam ecclesiasticis quam secularibus per regnum ipsum ubilibet constitutis, ne ipsi vel quivis ipsorum (videlicet, sub pena suspensionis a beneficiis et officiis, quam si per mensem sustinuerint, sub sentencia excommunicacionis quam extunc eos, necnon omnes et singulos alios incurrere illico volumus ipso facto) ne contra hujusmodi revocacionis, anullacionis, cassacionis, irritacionis, et decreti nostri tenorem aliquid attemptare presumant. Nos enim extunc irritum decrevimus et inane si secus super hiis contigerit attemptari. Quocirca fraternitati tue per apostolica scripta mandamus quatinus revocacionem, anullacionem, cassacionem, irritacionem, absolucionem, inhibicionem, suspensionis et excommunicacionis sentencias, et decretum, ac omnia et singula supradicta in ecclesiis et locis aliis, de quibus et quociens expedire videritis, coram populo solempniter publicari procures, faciens illas auctoritate nostra inviolabiliter observari. Non obstante si aliquibus a sede apostolica sit indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mencionem: contradictores auctoritate nostra, appellacione postposita, compescendo. Data Lugduni, kalendis Januarii pontificatus nostri anno primo.

Quocirca fraternitati vestre in virtute sancte obediencie, qua sedi apostolice supradicte tenemini, injungendo mandamus quatinus prefatum mandatum apostolicum in ecclesiis vestris cathedralibus per tres dies solempnes et festivos post exhibicionem presencium vobis factam immediate sequentes in processionibus solempnibus, astante populi multitudine, necnon in synodis et consistoriis,—archidiaconis nichilominus singulis per vestras dioceses constitutis eorumque officialibus demandantes ut in capitulis singulisque ecclesiis parochialibus et aliis congregacionibus, ubi populi occurrerit multitudo, publice legi et populo distincte, seriatim, et aperte exponi solicite procuretis,[1] ipsi etiam id procurent[1]—

[1] *Sic.*

idem quoque mandatum apostolicum per singula loca collegiata vestrarum diocesium publicari solempniter faciatis, ne ipsius mandati per tot loca et varia promulgati ignorancia futuris valeat temporibus haberi quomodolibet seu pretendi: premissa omnia taliter impleturi ut debita impendatur obediencia mandatori et in devocionis promptitudine illam domino nostro regi quam sibi debetis reverenciam ostendatis. Vos autem, frater episcope Karleoli, inspectis presentibus ipsas (retenta, si volueritis, copia earumdem) domino Candide Case episcopo exequendas celeriter destinetis: proviso quod tam vos quam ipse de die recep-
[Fo. 50b.] cionis presencium et de hiis que feceritis in premissis nos in virtute sancte obediencie supradicte infra quindecim dies a recepcione hujusmodi testificare curetis distinctius et aperte per vestras patentes litteras, harum seriem continentes. In Christo Jesu vestra valeat fraternitas reverenda. Data apud Lanum, v^to^ idus Junii anno gracie supradicto et pontificatus nostri primo.

Ego Ricardus de Clifton, Eboracensis diocesis, clericus, sacrosancte sedis apostolice notarius publicus, predictas litteras apostolicas vidi, palpavi, et inspexi, denique transcriptum cum originali examinavi et una cum magistro Willelmo de Estden et domino Roberto de Notingham clericis, testibus, diligencius ascultavi. Et quia per omnia reperi concordare premissisque omnibus, dum coram dicto domino archiepiscopo agerentur, interfui, de ma[ndato] ejusdem patris, hic meum signum et nomen subscripsi in fidem et testimonium premissorum, anno ab Incarnacione M° CCC^mo^ sexto, indictione quarta, nono die mensis Junii, apud Lanum coram testibus infrascriptis.

[*List of collectors of Pope Clement's crusading tenth in Scotland.*]

NOMINA COLLECTORUM DECIME IMPOSITE PER BIENNIUM PER DOMINUM PAPAM CLEMENTEM IN SCOCIA SUNT HEC.

In episcopatu Sancti Andree citra mare, abbates Sancte Crucis de Edenburg, de Neubotel; ultra mare, de Dunfermelin et de Cupre.

In episcopatu Glasguensi, abbates de Kelkou et de Jedd'.

In episcopatu Dumblanensi, abbas de Skamskynell.

In episcopatu Brechinensi, abbas de Abberbrothok.

In episcopatu Moraviensi, prior de Pluskardin.

In episcopatu Cathanensi, [[1] .]

[1] Blank in MS.

In episcopatu Candide Case, abbas de Tungeland.
In episcopatu Dunkeldensi, abbas de Scona.
In episcopatu Aberdenensi, abbas de Lundors.
In episcopatu Rossensi, abbas de Kinlos.
In episcopatu Ergadiensi, abbas Insule Missarum.
In episcopatu Sodorensi, abbas de Russy.

[Nether Denton R.—*Collation of Alan de Kele, with the reservation of pensions to the Bishop and Lanercost Priory.*]

Institucio domini Alani de Kele in ecclesia de Denton.

Johannes etc. Karleolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Alano de Kele, presbitero, salutem, graciam et benedictionem. Ecclesiam parochialem de Denton, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus canonice in eadem: salvis pensionibus annuis duarum marcarum et dimidie nobis et successoribus nostris, episcopis Karleoli, et duarum marcarum et dimidie priori et conventui de Lanercost, debitis ab antiquo, ac nostre Karleolensis ecclesie et nostra in omnibus dignitate. Data apud Rosam, vij kalendas Augusti anno Domini M° CCC^mo^ sexto et pontificatus nostri quartodecimo.

[*Ordination at Clifton, Sept. 24, 1306.*]

Celebracio ordinum domini Johannis Dei gracia Karleolensis episcopi in ecclesia parochiali de Cliffeton, sue diocesis, die Sabati quatuor temporum mense Septembris anno Domini M° CCC^mo^ sexto et pontificatus sui quintodecimo.

Acoliti.

Magister Adam de Appleby.
Robertus de Tymperon.
Johannes de Culgayth.
Frater Robertus Sampson, de ordine Minorum.
Johannes de Tymperon.
Gamelus de Daker.
Thomas de Neubygging.

Subdiaconi.

Dominus Petrus de Brambre, rector ecclesie de Northbury,

Coventrensis et Lichfeldensis diocesis, per dimissorias domini Coventrensis et Lichfeldensis episcopi.

Frater Thomas de Elmeden,
Frater Thomas de Corbrigg,
Frater Robertus Sampson,
} de ordine Minorum.

Thomas de Penreth, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Alexandri de Capella, de Penreth, concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Robertus de Askeby, ad titulum v marcarum sibi per cartam magistri Willelmi de Brampton concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Henricus de Raghton, ad presentacionem magistri Henrici de Skipton.

Nicholaus de Askeby, ad titulum quatuor librarum sibi per cartam Johannis de Cotesford concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Henricus de Ulvedal, ad titulum xl solidorum sibi per cartam domini Michaelis de Harcla, militis, concessorum: in judicio exhibitam et probatam.

Willelmus Dauney, de Wyggeton, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini Johannis de Wyggeton concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Diaconi.

Frater Gilbertus de Linkefeld,
Frater Johannes de Karleolo,
Frater Rogerus Pauli,
Frater Johannes de Craysothen,
} canonici Karleoli.

Dominus Hugo de Rovecestre, rector ecclesie de Ulvedal, Karleolensis diocesis.

Frater Willelmus de Qwykham, de ordine Montis Carmeli.

Johannes de Cokermue, ad titulum patrimonii in Cokermue, coram domino archiepiscopo Eboracensi probatum. Per dimissorias dicti domini Eboracensis hoc testantes.

[Fo. 51a.]

Petrus de Askelby, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam J. filii J. de Helton concessarum: in judicio exhibitam et probatam. Per dimissorias domini Eboracensis.

Frater Johannes de Morpath,
Frater Johannes de Byker,
} de ordine Minorum.

PRESBITERI.

Symon de Thirnegarth, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam domini J. de Denton, rectoris ecclesie Sancti Romald, concessarum : in judicio exhibitam et probatam. Per dimissorias domini Eboracensis.

Symon de Melmorby, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Walteri de Mumby de Melmorby, patris sui, concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

Frater Johannes de Grindon, de ordine Predicatorum.

[*Dispensation for illegitimacy to a canon of Lanercost.*]

Symon, miseracione divina prior monasterii Beate Marie Magdalene de Lanercost, ordinis Sancti Augustini, Karleolensis diocesis, dilecto filio in Christo fratri Willelmo de Suthayk, dicti monasterii canonico, salutem et vere religionis ardorem. Litteras venerabilis patris domini Berengarii, Dei gracia tituli Sanctorum Nerei et Achilei presbiteri cardinalis, [recepimus in hec verba].

[Berengarius etc.] dilecto in Christo priori monasterii Beate Marie Magdalene de Lanercost, ordinis Sancti Augustini, Karleolensis diocesis, salutem in Domino. Regularis ordinis professoribus religionis favore non indigne aliqua a sede apostolica conceduntur que solent interdum aliis interdici. Cum igitur ex parte tua nobis fuerit humiliter suplicatum ut cum fratre Willelmo de Suthayk, canonico tui monasterii et professo, super defectu natalium quem patitur, de soluto genitus et soluta, sedes apostolica dispensare misericorditer dignaretur, nos attendentes quod ad religionem conversi—si in ea fuerint laudabiliter conversati—illegitimitatis macula non obstante, juris permissione licenter possunt ad omnes sacros ordines promoveri, auctoritate domini pape, cujus primarie curam gerimus, tibi committimus ut cum eodem canonico (suis meritis suffragantibus), quod defectu non obstante predicto possit in suis ordinibus ministrare et ad quasque ipsius ordinis dignitates seu officia citra abbaciam eligi valeat et assumi, dispenses misericorditer, prout secundum Deum anime sue saluti videris expedire. Data Burdegale, kalendis Julii pontificatus domini Clementis pape Quinti anno primo.

Nos itaque, consideratis attencius meritis et circumstanciis aliis vite et conversacionis tue laudabilis, que tibi ad hujusmodi dispensacionis graciam optinendam multipliciter suffragrantur, habita diligenti deliberacione cum venerabili patre et domino

Johanne, Dei gracia Karleolensi episcopo, qui sui gracia in presenti expedicione negocii interesse volebat, auctoritate dictarum litterarum tecum ut dicto defectu quem pateris, de soluto et soluta genitus, non obstante omnes ordinis tui dignitates et officia secundum formam dictarum litterarum eligi valeas et assumi, misericorditer dispensamus. In cujus rei testimonium et memoriam majorem sigillum predicti patris et domini Karleolensis episcopi una cum sigillo nostro presentibus apponi procuravimus. Data Karleoli, viij° idus Novembris anno Domini M° CCC^mo^ sexto.

[*Bishop Halton having paid his procuration to the Legate, nothing is to be exacted from him in respect of the churches "annexed to his table" in the diocese of Durham, but the vicars thereof are to pay their due proportion.*]

Venerabili in Christo patri, domino . . . episcopo Dunelmie, seu ejus vicario sive locum tenenti, Petrus, miseracione divina Sabinensis episcopus, apostolice sedis nuncius, salutem in Domino. Cum venerabilis pater, dominus J. Karleolensis episcopus, procuracionem nobis ab eo debitam, prout ad eum pertinuit, integre duxerit persolvendam, et in diocesi vestra nonnullas ecclesias habeat quarum bona, possessiones et redditus sunt episcopali sue mense annexa, ut asserit, deputata capellanis seu vicariis ecclesiarum ipsarum congrua porcione, sive quarum amminiculo procuracionem predictam nobis commode persolvere minime potuisset, volumus et presencium vobis tenore precipimus et mandamus quatinus de bonis, possessionibus et redditibus ecclesiarum predictarum nomine procuracionis nostre nichil penitus exigatis : attencius provisuri quod a capellanis seu vicariis earumdem, pro quantitate porcionis contingentis eosdem, pro procuracione debita quod justum fuerit exigere et recipere studeatis juxta traditam per alias nostras litteras vobis formam. In cujus rei testimonium presentibus litteris sigillum nostrum duximus appendendum. Data Karleoli, kalendis Aprilis.

[*Similarly with regard to the Bishop's churches in the diocese of Coventry and Lichfield.*]

Consimilis littera ejusdem date emanavit domino Coventrensi et Lichfeldensi episcopo, seu ejus vicario vel locum tenenti, pro ecclesiis domini J., Dei gracia Karleolensis episcopi, in episcopatu ejusdem Coventrensis et Lichfeldensis episcopi existentibus.

[Fo. 51b.]

[*Ordination at Dalston, Dec. 17, 1306.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE DALSTON, SUE DIOCESIS, DIE SABATI QUATUOR TEMPORUM MENSE DECEMBRIS ANNO DOMINI M° CCC^mo SEXTO ET PONTIFICATUS SUI QUINTODECIMO.

ACOLITI.

Frater Johannes Harays, } canonici Karleoli.
Frater Johannes de Hoton, }
Johannes de Brampton.
Frater Adam del Holm, de ordine Predicatorum.

SUBDIACONI.

Magister Adam de Appelby, rector ecclesie de Ulvysby, Karleolensis diocesis.

Frater Ricardus de Alnewyk, } de ordine Carmeli.
Frater Alexander de Alnewyk, }

Frater Thomas de Welteden, } de ordine Predicatorum.
Frater Adam de Castro, }
Frater Johannes de Wyrsdal, }
Frater Adam de Holm, }

Willelmus de Cokerham, vicarius ecclesie de Dalton, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi.

Dominus Ricardus de Askeby, rector medietatis ecclesie de Ayketon, Karleolensis diocesis.

Frater Nicholaus de Brampton, canonicus de Lanercost.

Andreas de London, rector ecclesie de Kirkepatrik Cro, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Glasguensis episcopi.

Johannes de Glassan, Karleolensis diocesis, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam domini Ricardi le Brun, militis, concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

Willelmus de Hautewesel, ad presentacionem prioris et conventus Beate Marie Karleoli.

DIACONI.

Dominus Willelmus de Ardington, rector capelle de Sudleye, Wygorniensis diocesis, per dimissorias domini Wygorniensis episcopi.

Frater Johannes de Ireby, de ordine Predicatorum.

Symon de Caldecotes, Karleolensis diocesis, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Johannis de Capella concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

PRESBITERI.

Dominus Willelmus de Qweteleye, rector ecclesie de Sulham, Sarisburiensis diocesis, per dimissorias domini Sarisburiensis episcopi.

Frater Willelmus de Qwykham, de ordine Carmeli.

Willelmus de Craystok, ad presentacionem magistri Johannis de Boghes.

Walterus de Arthereth, rector ecclesie de Beaumont, Karleolensis diocesis.

Johannes de Dolfemby, Karleolensis diocesis, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Ricardi de Langwathby concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Dominus Johannes de Cokermue, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Ricardi de Scocia, patris sui, concessarum: in judicio exhibitam et probatam. Per dimissorias domini Eboracensis.

Willelmus de Blencogou, Karleolensis diocesis, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam domini Thome de Neuton concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

[Fo. 52a.]

[*Ordination at Dalston, Feb. 18, 1306-7.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE DALSTON, SUE DIOCESIS, DIE SABATI QUATUOR TEMPORUM MENSE FEBRUARII ANNO DOMINI M° CCC^mo^ SEXTO ET PONTIFICATUS SUI QUINTODECIMO.

ACOLITI.

Symon de Balderston, rector ecclesie Sancti Michaelis super Wyr, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis.

Johannes dictus Christofre, de London, per dimissorias domini Londoniensis episcopi.

Hugo de Craisothen, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi.

SUBDIACONI.

Frater Johannes de Kirkeby,
Frater Johannes de Qwyteheron, } canonici Karleoli.

Willelmus Mayneman, de Gamelsby, Karleolensis diocesis, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam domini Willelmi le Latimer, militis, concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Thomas de Brakenthwayt, Karleolensis diocesis, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam domini Ricardi de Horseley concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Ricardus North, rector ecclesie de Seneqwarth, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Glasguensis episcopi.

Symon de Balderston, rector ecclesie Sancti Michaelis super Wyr, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis.

Remundus de la More, rector ecclesie de Seynesbyri, Wygorniensis diocesis, per dimissorias domini Wygorniensis episcopi.

Johannes Belle, de Brideskirk, Karleolensis diocesis, ad titulum quadraginta solidorum sibi per cartam Thome, domini de Redmane, concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Willelmus de Waverton, Karleolensis diocesis, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Symonis de Qwynhou concessarum, etc.

DIACONI.

Dominus Johannes de Kirkeby, rector ecclesie de Wyggeton, Karleolensis diocesis.

Magister Adam de Appelby, rector ecclesie de Ulvysby, Karleolensis diocesis.

Ingelardus de Warle, rector ecclesie de Croppethorn, Wygorniensis diocesis, per dimissorias domini Wygorniensis.

Willelmus de Cokerham, vicarius ecclesie parochialis de Dalton, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi.

Johannes de Torring, rector ecclesie de Acton Burnel, Coventrensis et Lichfeldensis diocesis, per dimissorias domini Coventrensis et Lichfeldensis episcopi.

Nicholaus de Schepeyer, rector ecclesie de Coueston, Sarisburiensis diocesis, per dimissorias domini Sarisburiensis episcopi.

Frater Thomas de Burton, canonicus de Hepp.

Robertus filius Johannis de Askeby, Karleolensis diocesis, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam domini Willelmi de Brampton, rectoris ecclesie de Askeby, concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Johannes de Glassen, Karleolensis diocesis, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini Ricardi le Brun, militis, concessarum, etc.

PRESBITERI.

Dominus Petrus de Askelby, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Johannis de Helton concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

Frater Petrus de Ribeton,
Frater Robertus de Cumbton,
Frater Thomas de Ribeton,
} monachi de Holm.

[Fo. 52b.]

[*Ordination at the Cathedral, March 11, 1306-7.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI J. DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA SUA CATHEDRALI KARLEOLI DIE SABATI QUA CANTATUR "SICIENTES" ANNO DOMINI M° CCC^mo SEXTO.

DIACONUS.

Johannes de Southskelf, rector medietatis ecclesie Beate Marie ad portam castri Eboraci, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi.

PRESBITERI.

Dominus Petrus de Brambre, rector ecclesie de Norbury, Coventrensis et Lichfeldensis diocesis, per dimissorias domini Coventrensis et Lichfeldensis episcopi.

Dominus Thomas de Portington, rector ecclesie de Taynton, Herefordensis diocesis, per dimissorias domini Herefordensis episcopi.

Dominus Johannes de Torring, rector ecclesie de Acton Burnel, Coventrensis et Lichfeldensis diocesis, per dimissorias domini Coventrensis et Lichfeldensis episcopi.

[*Ordination at the Cathedral, March 25, 1307.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI J. DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA SUA CATHEDRALI KARLEOLI SABATO SANCTO PASCHE ANNO DOMINI M° CCC^mo SEPTIMO ET PONTIFICATUS SUI QUINTODECIMO.

ACOLITI.

Thomas de Hurthewrth, Dunelmensis diocesis, per dimissorias

domini Stephani de Malo Lacu, archidiaconi Clivelandie, domini Dunelmensis episcopi in remotis agentis vicarii generalis.

Johannes de Rosselione, canonicus ecclesie cathedralis Gebenensis,[1] per dimissorias domini Gebenensis episcopi.

Magister Henricus de Karleolo.

SUBDIACONUS.

Willelmus de Sancto Audomaro, canonicus ecclesie Sabinensis et prebendarius, clericus et familiaris comensalis venerabilis patris domini Petri, Sabinensis episcopi cardinalis: ad mandatum ipsius speciale.

DIACONI.

Bertrandus de Turre, rector ecclesiarum de Casalibus et de Pluma et archipresbiter Bruliensis, Agenensis diocesis,[2] per dimissorias domini Agenensis episcopi.

Andreas de London, rector ecclesie de Kirkepatrik Cro, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Glasguensis episcopi.

Willelmus de Pikering, ad presentacionem dominorum abbatis et conventus Beate Marie Eboraci et ad titulum vicarie de Gaynesford, Dunelmensis diocesis.

Matheus de Herice, rector ecclesie de Morton in valle de Esk, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Glasguensis episcopi.

Dominus Symon de Balderston, rector ecclesie Sancti Michaelis super Wyr, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis.

Frater Nicholaus de Lanercost, canonicus ejusdem.

PRESBITERI.

Dominus Alfonsus Petri, abbas Sancti Spiritus ecclesie secularis, Samorensis diocesis,[3] clericus domini Cardinalis, per dimissorias domini Samorensis episcopi.

Dominus Willelmus de Cokerham, vicarius ecclesie de Dalton, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi.

Magister Adam de Appelby, rector ecclesie parochialis de Ulvesby, Karleolensis diocesis.

Dominus Henricus de Helpeston, rector ecclesie parochialis de Cliburne, Karleolensis diocesis.

[1] Geneva (Gebenna). [2] Agen, in France. [3] Zamora, in Spain.

Dominus Ingelwardus de Warleye, rector ecclesie de Cropethorn, Wygorniensis diocesis, per dimissorias domini Wygorniensis.

[Fo. 53a.]

[Castle Sowerby R.—*Appropriation of the church to the Prior and Convent of Carlisle, specially for the repair of the Cathedral after the great fire. A vicarage is ordained, to be held by one of their canons, who shall serve the church by a secular priest.*]

Littera de appropriacione ecclesie de Sourby.

Johannes etc. Karleolensis episcopus dilectis in Christo filiis priori et conventui nostre cathedralis Karleoli, salutem, graciam et benedictionem. Licet ex officii pastoralis debito ac paterne compassionis affectu subditorum oppressionibus succurrere teneamur, pro vestris tamen incomodis amovendis eo propensius cogitare astringimur quo vos in vinea Domini per regulares observancias Deo placabiles, hospitalitatem honorabilem et alia multiplicia caritatis opera novimus vigilancius laborare—necnon eo fervencius quo, antequam ad solicitudinem episcopalis regiminis (quamquam indigne) divina providencia nos vocaret, fuimus unus vestrum. Sane ad lamentabilem statum ecclesie nostre predicte ac vestre, per repentini incendii voraginem jam consumpte, necnon ad alia loca vestra nonnulla per sevientem Scottorum incursum, depredaciones innumeras et hostiles invasiones eorumdem multiplices in favillam et cineres (proch dolor!) jam redacta, aliis bonis vestris penitus sic consumptis quod ad reparacionem ipsius ecclesie et onera incumbencia facultates quas impresenciarum habetis sufficere non poterunt (ut deceret), oculos nostros compassionabiliter dirigentes intimeque pensantes quod ob cotidianum adventum regalis exercitus per vos ac frequentem aliorum superveniencium concursum vestra hospitalitas, que ad premissa minus sufficit, plus solito aggravatur, inducimur obnixius et artamur ut in tanta necessitate ob celeriorem reparacionem ipsius ecclesie, ipsius decorem cultusque divini augmentum per bonorum temporalium incrementum vobis et ecclesie nostre jam dicte, quatenus sine lesione nostre jurisdictionis episcopalis possumus, congrue succurramus. Invocato igitur Christi nomine, ecclesiam parochialem de Sourby, nostre diocesis, cum omnibus suis juribus et pertinenciis, cujus advocacionem princeps magnificus dominus noster dominus E., Dei gracia Anglie rex illustris, per cartam suam (quam vidimus) vobis dedit caritatis intuitu et concessit, fabrice prefate ecclesie nostre et, ut post reparacionem ejusdem congruam in

eadem feliciter augeatur numerus servitorum, vestris usibus perpetuis temporibus applicandam et in usus vestros proprios possidendam ob causas predictas ecclesie nostre predicte vobisque et successoribus vestris conferimus auctoritate pontificali speciali et donamus et appropriamus perpetualiter per presentes. Porro de vestre consciencie puritate et sancte religionis jugi vigilancia, quas circa salutem animarum, hospitalitatem et alia caritatis opera novimus vos habere, et ut vobis et successoribus vestris ex ista appropriacione nostra uberior fructus comodi temporalis accrescat, concedimus pro nobis et successoribus nostris et statuimus auctoritate ordinaria in hiis scriptis quod, cedente vel decedente rectore ejusdem ecclesie qui nunc est, unus canonicus idoneus domus vestre ad vicariam et curam ipsius ecclesie habendam per vos nobis et successoribus nostris canonice presentetur, quem quidem canonicum ad ipsam vicariam et curam ipsius parochie tanquam vicarium perpetuum sine difficultate admitti volumus et decernimus admittendum. Qui quidem canonicus ut vicarius in ipsa ecclesia resideat, onera ordinaria sustineat, ipsique ecclesie per presbiterum secularem deserviat honeste et laudabiliter in divinis. Ad cujus sustentacionem et onera sibi imposita supportanda domos et mansum ipsius rectoris ad inhabitandum, cum medietate dominicorum terre et prati ipsius ecclesie, cum omnibus obvencionibus altaragii et decimis minoribus prefate ecclesie (decimis garbarum bladorum et alia medietate dominicorum terre et prati dumtaxat exceptis) auctoritate predicta perpetuo assignamus: ita tamen quod, quocienscunque dictus prior seu aliquis de capitulo nostro predicto aut aliquis nomine eorumdem ad ipsam ecclesiam accesserint vel declinare voluerint in domibus predictis, hospicium habeant et morentur in eisdem pro sue libito voluntatis. Liceat etiam predicto priori in area seu manso ipsius ecclesie grangias pro decimis suis reponendis construere liberumque exitum et ingressum ad easdem habeat sine contradictione ipsius vicarii, qui pro tempore fuerit, et suorum. Et licet canonicus regularis, in ecclesia parochiali vicarius sic effectus, ab obediencia sui prioris sit penitus absolutus, tamen ob regularis observancie honestatem volumus et irrefragabiliter statuimus ac etiam ordinamus quod idem canonicus et vicarius ob commodum monasterii religionisque honestatem ex causa racionabili nobis et successoribus nostris assignata legitime et ostensa per priorem Karleoli, qui pro tempore fuerit, ad monasterium suum possit licite revocari aliusque canonicus ad dictam vicariam presentari in forma superius annotata: salva nostre Karleolensis ecclesie predicte ac nostra in omnibus dignitate. In cujus rei testimonium perpetuum presens scriptum sigilli nostri

munimine fecimus roborari. Data apud Rosam, ix kalendas Maii in festo Sancti Georgii anno Domini M° CCC^mo septimo et pontificatus nostri quintodecimo.

[*Ordination at Dalston, May 20, 1307.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE DALSTON DIE SABATI IN VIGILIA SANCTE TRINITATIS ANNO DOMINI M° CCC^mo SEPTIMO ET PONTIFICATUS SUI QUINTODECIMO.

ACOLITI.

Dominus Nicholaus de Hastang, Coventrensis et Lichfeldensis diocesis, per dimissorias domini Coventrensis et Lichfeldensis episcopi.

Robertus de Ormysheved, Karleolensis diocesis.

Frater Bricius de Thirlewalle,
Frater Thomas de Scheneden,
Frater Symon de Jeddeworth,
} canonici de Jeddeworth,
per dimissorias custodis spiritualitatis Glasguensis diocesis

Frater Johannes de Kirkeby,
Frater Willelmus de Boghes,
Frater Robertus de Nignebonkes,
Frater Thomas de Norton,
} de ordine Minorum.

Frater Johannes de Aylesbury,
Frater Walterus de Neubygging,
} de ordine Carmeli.

[Fo. 53b.]

SUBDIACONI.

Frater Adam de Levington,
Frater Bricius de Thirlewalle,
Frater Thomas de Snieldon,
Frater Symon de Forfare,
} canonici de Jeddeworth,
per dimissorias custodis spiritualitatis Glasguensis diocesis.

Frater Walterus de Chatton,
Frater Johannes de Kirkeby,
Frater Willelmus de Boghes,
Frater Robertus de Nignebankes,
Frater Thomas de Norton,
} de ordine Minorum.

Frater Ricardus de Smitheton, de ordine Predicatorum.

Frater Johannes de Aylesbury,
Frater Walterus de Neubiging,
} de ordine Carmeli.

Rogerus filius Ricardi de Hextildisham, ad titulum patrimonii sufficientem, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi predictum titulum testificantes.

Robertus de Clareburgh, Eboracensis diocesis, ad titulum prioratus de Hextildisham, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi.

Michaelis de Pelgrone, rector ecclesie de Kilmoronok, Glasguensis diocesis, per dimissorias custodis spiritualitatis Glasguensis diocesis.

Symon de Spaldyk, Lincolniensis diocesis, ad titulum iiij^{or} marcarum sibi per cartam Johannis dicti Senescall de Jeddewortlı concessarum, per dimissorias Lincolniensis episcopi.

Robertus de Newerk, de Karleolo, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Willelmi filii Henrici filii Ivonis de Karleolo concessorum: in judicio exhibitam alias et probatam.

Thomas Grang, Karleolensis diocesis, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Hugonis de Talkan concessorum: in judicio exhibitam et probatam.

DIACONI.

Frater Thomas de Ruda,
Frater Willelmus de Culgayth,
Frater Willelmus de Morpath,
} canonici de Hextildisham, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi.

Frater Thomas de Elmeden,
Frater Robertus Sampson,
Frater Thomas de Corebrig,
} de ordine Minorum.

Frater Ricardus de Alnewyk,
Frater Alexander de Alnewyk,
} de ordine Carmeli de Appelby.

Dominus Ricardus North, rector ecclesie de Seneqwarth, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Glasguensis episcopi.

Willelmus de Waverton, ad titulum v marcarum sibi per cartam Symonis de Qwynhou concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Willelmus de Gamelsby, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini Willelmi Latimer, militis, concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Willelmus filius Adam Fullonis, de Penreth, ad titulum v marcarum sibi per cartam Willelmi de Blencou junioris concessarum: in judicio etc.

Willelmus de Hautewysel, ad presentacionem domini prioris Karleoli.

Walterus de Cokermue, ad titulum annui redditus quinque marcarum in Brigham ex dono Thome de Huthwait, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi dictum titulum testificantes.

Adam de Castelkayrok, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Johannis de Farlam concessorum: in judicio exhibitam et probatam.

Henricus de Ulvedal, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini Andree de Harcla, militis, concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Willelmus Dauney, de Wyggeton, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini J. de Wyggeton, militis, concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Adam de Loudian, de Hextildisham, ad titulum patrimonii sufficientem, per dimissorias domini Eboracensis dictum titulum testificantes.

Henricus de Raghton, ad presentacionem magistri H. rectoris ecclesie de Scaleby, Karleolensis diocesis.

Thomas de Brakenthwayt, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini Ricardi de Horseley, militis, concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Hugo de Craysothyn, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis titulum suum quinque marcarum testificantes.

Johannes de Laycestre, Lincolniensis diocesis, per dimissorias domini Lincolniensis, ad titulum xl solidorum sibi per cartam domini Jacobi de Harcla concessorum: in judicio exhibitam et probatam.

[Fo. 54a.]

PRESBITERI.

Frater Thomas de Qwyteherne, } canonici de Hextildisham.
Frater Hugo de Thorneton, }

Frater Robertus de Eboraco, de ordine Carmeli de Appelby.

Dominus Andreas de London, rector ecclesie de Kirkepatrik Cro, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Glasguensis episcopi.

Johannes de Scaleby, ad titulum v marcarum sibi per cartam Henrici de Malton concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Dominus Matheus, rector ecclesie de Morton, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Glasguensis episcopi.

Dominus Radulphus Franceys, rector ecclesie de Joneston, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Glasguensis episcopi.

[Addingham R.—*Dispensation to the Rector to study for two years at Oxford and Cambridge.*]

VI Idus Junii anno Domini M° CCC^mo^ septimo dispensatum fuit per dominum episcopum cum magistro Willelmo de Beverlaco, rectore ecclesie parochialis de Adingham, Karleolensis diocesis, quod possit stare in studio apud Oxoniam et Cantebrigiam per biennium a data superius annotata, et quod interim possit ad firmam dimittere personis habilibus suam ecclesiam antedictam.

[Dalston V.—*The Bishop assigns a portion for the endowment of a vicar out of his impropriate rectory of Dalston.*]

Assignacio vicarie de Dalston.

Omnibus Christi fidelibus ad quorum noticiam pervenerit hec scriptura J. etc. Karleolensis episcopus, salutem in amplexibus Salvatoris. Licet circa subditorum nostrorum tranquillitatem et pacem laborare summis vigiliis teneamur, clericis tamen nostris et ministris in nostri subsidium et levamen curam habentibus animarum eo specialius astringimur subvenire quo dissencionis et incertitudinis exclusa materia quiecius in domo Domini valeant immorari. Sane ecclesia parochiali de Dalston, nostre diocesis, mense nostre episcopali appropriata et concessa, ad sustentacionem vicarii ejusdem viginti marcas annuatim cum una area competenti tenor ipsius appropriacionis sub certis modis et formis solvi et assignari voluit et decrevit. Verum quia vicario perpetuo in ecclesia parochiali instituto onus residencie personalis incumbit (extra parochiam suam vagari non debet, immo semper tanquam pastor solicitus presens esse, juxta scienciam sibi a Domino traditam paratus ad informandum gregem sibi commissum verbo pariter et exemplo), justum reputamus et equum ut ex proventibus ipsius ecclesie ad sui sustentacionem et alia onera incumbencia certa porcio sibi auctoritate pontificali perpetuis temporibus assignaretur, ne qui spiritualia seminat interdum cogatur querere necessaria in remotis. Ex premissis igitur causis, deliberato consilio informati, vicariis perpetuis prefate ecclesie nostre de Dalston per nos et successores nostros imperpetuum preficiendis auctoritate nostra ordinaria assignamus aream principalem ex parte orientali ipsius

ecclesie, quam rectores ejusdem inhabitare consueverunt, cum edificiis suis (salva nobis et successoribus nostris una placea competenti pro quadam grangia constituenda ibidem cum libero et sufficienti exitu et ingressu), ac omnes obvenciones altaragii et minores decimas ad ipsam ecclesiam spectantes: exceptis decimis lane, agnorum, vitulorum, molendini, ac vivis mortuariis, terris, tenementis et redditibus ad ipsam ecclesiam pertinentibus (preter aream antedictam), que omnia cum decimis garbarum cujuscunque bladi crescentis infra dictam parochiam ubicunque nobis et successoribus nostris specialiter reservamus. Vicarius vero, qui pro tempore fuerit, ipsi ecclesie suis sumptibus deserviet in divinis, parochianis sacramenta canonice ministrabit, sinodalia persolvet, archidiaconum (sicut convenit) procurabit, ac libros et alia ornamenta dicte ecclesie bene custodiet et honeste, onera omnia extraordinaria qualitercunque contingencia pro rata sue porcionis (quam ad centum solidos taxamus) de cetero sustinebit. Et quia levite et ministri ecclesiastici deservientes altari pre ceteris quibusdam immunitatibus gaudere debent, omnes vicarios ipsius ecclesie qui pro tempore fuerint a prestacione decimarum de animalibus suis quibuscunque pro nobis et successoribus nostris auctoritate predicta quietos esse decernimus et immunes. In cujus rei testimonium presentem assignacionem nostram perpetuo valituram sigilli nostri munimine fecimus roborari. Data apud Rosam, iiij^to^ nonas Julii anno Domini M° CCC^mo^ septimo et pontificatus nostri quintodecimo.

[Bowness R.—*Richard le Brun presents Roger de Northburgh.*]

PRESENTACIO AD ECCLESIAM DE BOUNEYS.

Reverendo in Christo patri domino J. Dei gracia Karleolensi episcopo Ricardus le Brun, miles, salutem, reverenciam et honorem. Ad ecclesiam de Bouneys, vestre diocesis, vacantem et ad meam donacionem spectantem dilectum clericum nostrum Rogerum de Northburgh paternitati vestre presento intuitu caritatis, vos attencius deprecans et requirens quatinus dictum Rogerum ad ecclesiam predictam admittere et personam instituere velitis in eadem. In cujus rei testimonium has litteras presentes vobis mitto sigillo meo consignatas. Data apud Kirkandres, die Lune proxima post festum apostolorum Petri et Pauli anno Domini M° CCC^mo^ septimo.

[Bridekirk V.—*Resignation of Robert Guer.*]

Resignacio vicarie de Bridekirk.

Reverendo patri in Christo domino J. Dei gracia Karleolensi episcopo suus devotus filius Robertus Guer, perpetuus vicarius de Bridekirk, se ipsum cum omni obediencia, reverencia pariter et honore. Cum nuper ad vicariam de Bridekirk per puram resignacionem domini Rogeri de Eboraco, quondam vicarii ejusdem, fuissem per veros patronos, dominum (scilicet) priorem de Gyseburn et ejusdem loci conventum, vobis tanquam patri et prelato presentatus ac a vobis admissus et institutus in eadem, ego, senciens me modo debilem et corporis mei languore perpetuo pregravatum ita quod predictam vicariam non possum ulterius retinere nec curam eidem annexam, in sacris manibus vestris resigno simpliciter et absolute per presentes. In cujus rei testimonium sigillum meum presentibus est appensum; et quia sigillum meum pluribus est incognitum, sigillum decanatus Clivelandie per modum collacionis hiis litteris apponi procuravi. Data apud Gyseburn, vij^mo kalendas Julii anno Domini M° CCC^mo septimo.

[Fo. 54b.]

[*The Prior and Convent of Gisburn present Robert Urri, one of their canons.*]

Presentacio ad vicariam de Bridekirk.

Venerabili in Christo patri domino J. Dei gracia Karleolensi episcopo sui humiles et devoti prior et conventus prioratus de Gyseburn, salutem, obedienciam omnimodam et honorem. Ad vicariam ecclesie de Bridekirk, vestre diocesis, vacantem per resignacionem domini Roberti Guer nostri concanonici et confratris, quondam vicarii ejusdem, et ad nostram presentacionem spectantem, dilectum nobis in Christo fratrem Robertum Urri, concanonicum nostrum, vobis tenore presencium presentamus: rogantes humiliter et devote quatinus ipsum ad predictam vicariam admittere velitis intuitu caritatis et quod vestrum est ulterius in hac parte exequi graciose. In cujus rei testimonium sigillum capituli nostri presentibus est appensum. Data apud Gyseburn, ij kalendas Julii anno Domini M° CCC^mo septimo.

Et mandata fuit littera inquisicionis officiali super eadem. Qua inquisicione facta et remandata, prefatus dominus Robertus est admissus et institutus in eadem.

[*Robert Urry is instituted.*]

Institucio in eadem.

Johannes miseracione divina Karleolensis episcopus dilecto in

Christo filio fratri Roberto Urry, canonico Gyseburnie, salutem, graciam et benedictionem. Ad vicariam ecclesie parochialis de Brideskirk, nostre diocesis, vacantem, ad quam per religiosos viros priorem et conventum Gysburnie, veros patronos ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis vicariumque perpetuum instituimus canonice in eadem : salva nostre cathedralis ecclesie ac nostra in omnibus dignitate. Data apud Rosam, xvij^mo^ kalendas Augusti anno Domini M° CCC^mo^ vij^mo^ et pontificatus nostri quintodecimo.

[Bowness R.—*Institution of the presentee.*]

Item littera inquisicionis mandata fuit officiali super ecclesie de Bouneys, qua inquisicione remandata admissus est presentatus et institutus in forma que sequitur.

[1]Johannes miseracione divina Karleolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Rogero de Northburgh, acolito, salutem, graciam et benedictionem. Ad ecclesiam parochialem de Bouneys, nostre diocesis, per mortem domini Rohaldi, nuper rectoris ejusdem, vacantem, ad quam per dominum Ricardum le Brun, militem, verum patronum ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus rectoremque instituimus canonice in eadem : salva nostre Karleolensis ecclesie ac nostra in omnibus dignitate. Data apud Rosam, iiij^to^ idus Julii anno Domini M° CCC^mo^ vij^mo^ et pontificatus nostri quintodecimo.

[Scaleby R.—*Collation of John de Blencow, saving a pension to the Bishop.*]

Institucio in ecclesia de Scaleby.

Johannes miseracione divina Karleolensis episcopus dilecto in Christo filio magistro Johanni de Blenco, acolito, salutem, graciam et benedictionem. Ecclesiam parochialem de Scaleby, nostre diocesis, per mortem magistri Henrici de Skippeton, nuper rectoris ejusdem, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus canonice in eadem : salvis nobis et successoribus nostris annua pensione viginti solidorum, consueta et debita ab antiquo in festo Sancti Michaelis annis singulis persolvenda, nostreque cathedralis ecclesie ac nostra in omnibus dignitate. Data apud Rosam, xj^mo^ kalendas Augusti anno Domini M° CCC^mo^ vij^mo^ et pontificatus nostri quintodecimo.

Eodem die fuit directa domino archidiacono Karleoli inductionis littera pro eodem.

---

[1] In margin : "Institucio Rogeri de Northburgh in ecclesia de Bouneys."

[*Inspeximus and confirmation by the Archbishop of York of the appropriation of Dalston church to the see of Carlisle, and ordinance of a vicarage.*]

ACCEPTACIO ET APPROBACIO DOMINI ARCHIEPISCOPI EBORUM SUPER APPROPRIACIONE ECCLESIE DE DALSTON.

Noverint universi quod nos Willelmus permissione divina Eboracensis archiepiscopus, Anglie primas, litteras bone memorie Thome Eboracensis archiepiscopi, predecessoris nostri immediati, patentes sigillo suo majori signatas, non cancellatas nec rasas set omni suspicione carentes, inspeximus, tenorem qui sequitur continentes.

Universis sancte matris ecclesie ad quorum noticiam pervenerit hec scriptura Thomas Dei gracia Eboracensis archiepiscopus, Anglie primas, salutem in amplexibus Salvatoris. Quamquam ex pastorali officio ac viscerosa compassione teneamur depressionibus succurrere subditorum, fratrum tamen coepiscoporum incommodis eo favorabiliori ac proniori affectu nos convenit (cum opus fuerit) subvenire quo nobiscum in vinea Domini ad lucrifactionem ipsos in partem sollicitudinis nostre vocatos novimus vigilancius laborare. Quapropter nos ad statum cathedralis ecclesie Karleolensis suffraganee nostre, dudum per repentini incendii voraginem una cum domibus et edificiis prioratus ejusdem contigui ad extremam consumpcionem (quod est dolendum) redacte, ac etiam ad statum fratris nostri precordialissimi domini Johannis Dei gracia Karleolensis episcopi (cujus postmodum maneria et nonnulla loca alia ad episcopatum Karleoli spectancia per sevientem Scottorum incursum et quedam eorumdem maneriorum postea reparata, de quibus maxima pars sustentacionis ejusdem episcopi dependebat, per iteratum ipsorum regressum in cineres sunt redacte, animalibus et bonis inventis abductis penitus et consumptis, adeo quod bona et facultates episcopatus predicti ad cotidiana episcopo predicto onera sufficere non poterunt ut deceret, nisi Summus Largitor bonorum manum apposuerit adjutricem), pietatis oculos compassionabiliter dirigentes pensantesque quod ob cotidianum ad guerram Scocie populi per fratrem predictum transeuntis adventum et propter aliorum de partibus vicinis supervenienciun frequentem concursum ejusdem patris hospitalitas, que ad premissa minus sufficit, amplius solito aggravatur, attendentes insuper quod idem episcopus in civitate sua Karleoli, ad quam ex cura incumbenti eidem crebros oportebit accessus, proprium (quod inhonestum et grave cernitur) mansum non habet in quo (ut statum tanti patris deceret) necessitate urgente aut utilitate poscente possit commode receptari; propter quod tam ipse quam predecessores sui ad manerium de Rosa infra parochiam de

Dalston, Karleolensis diocesis, situatum, per Scottos (ut predicitur) nunc combustum, frequencius quam alibi ob loci vicinitatem . . . aliquando se transferre et ibidem morari solebant: [Fo. 55a.] que omnia nos inducunt et animum nostrum inclinant . . . ut eidem fratri nostro et sue ecclesie in tanta necessitate, prout nobis est possibile, succurramus; nos ad devotam requisicionem ejusdem fratris nostri super ecclesia de Dalston, Karleolensis diocesis, cum juribus et pertinenciis ejusdem ecclesie, cujus idem episcopus verus dinoscitur esse patronus, assenciente et consenciente serenissimo principe domino nostro domino E., Dei gracia rege Anglie illustri, cujus carta super hoc suo magno sigillo cum viridi cera signata, quam inspeximus, tenorem continet infrascriptum :—

> E. Dei gracia rex Anglie etc. omnibus ad quos presentes littere pervenerint, salutem. Sciatis quod concessimus et licenciam dedimus pro nobis et heredibus nostris, quantum in nobis est, venerabili patri Johanni Karleolensi episcopo quod ipse ecclesiam de Dalston cum pertinenciis, sue diocesis suique patronatus, sibi in usus proprios perpetuo possidendam appropriare et eam sic appropriatam retinere possit sibi et successoribus suis sine occasione vel impedimento nostri vel heredum nostrorum imperpetuum. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Nettelham, viij° die Februarii anno regni nostri xxix°.

—invocato Christi nomine, sic de assensu decani et capituli nostri Eboraci de prefata ecclesia de Dalston auctoritate metropolitica ordinamus et decernimus ordinando, videlicet, quod prefatus episcopus et successores sui imperpetuum ecclesiam ipsam de Dalston cum suis juribus et pertinenciis universis habeant et teneant in proprios usus perpetuo possidendam, quam tenore appropriamus presencium mense sue. Ordinamus autem quod in dicta ecclesia de Dalston per dictum episcopum aut successores suos, cedente vel decedente rectore ipsius ecclesie, preficiatur vicarius perpetuus qui curam habeat animarum et nomine vicarii a dicto episcopo et successoribus suis annuatim in festis Beati Martini et Pentecostes viginti marcas percipiat et onera ordinaria eidem ecclesie incumbencia subeat ac eidem deserviat laudabiliter in divinis. Habeat etiam ex hac ordinacione nostra aream de solo ecclesie competentem eidem et sufficientem ad domos et ortum. Onera vero extraordinaria, tam ad prefatos episcopum et successores suos quam ad vicarios, qui pro tempore fuerint in prefata ecclesia, pro rata pertineant porcionum. Volumus etiam et decernimus quod liceat prefato episcopo aut successori suo qui pro

tempore fuerit, cedente vel decedente rectore ejusdem ecclesie qui nunc est, ipsam ecclesiam ingredi et possessionem ejusdem nancisci, nostro aut capituli nostri predicti assensu minime requisito, salva ecclesie nostre Eboraci et nostra in omnibus dignitate. Idem vero episcopus et successores sui prefatis vicariis, qui pro tempore fuerint, predictas viginti marcas per porciones equales solvent annuatim terminis suprascriptis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Data apud Burton juxta Beverlacum, iiij^to^ kalendas Aprilis anno gracie M° CCC^mo^ primo et pontificatus nostri secundo.

Cum igitur causas in supradictis litteris nostri predecessoris expressas per rei evidenciam noverimus esse veras, nos ordinacionem suam predictam super appropriacione ecclesie memorate tanquam meritorium factum ipsum pronis visceribus acceptamus et etiam, quantum ad nos attinet, favorabiliter approbamus. In cujus rei testimonium presentes litteras fieri fecimus patentes, sigilli nostri munimine roboratas. Data apud Rosam, xj^mo^ kalendas Marcii anno Domini M° CCC^mo^ sexto et consecracionis nostre secundo.

[*Concerning the collection of Pope Clement V's crusading tenth in the Isle of Man. A similar letter is addressed to the Abbot of Tungland as to the diocese of Whithern.*]

Citacio facta abbati et conventui de Russyn pro decima Scocie.

. . Karleolensis episcopus una cum Johanne de Sandal, cancellario ecclesie Dublinensis, collector decime per sanctissimum patrem dominum [Clementem] Dei providencia papam Quintum imposite per biennium pro Terre Sancte negocio in tota Scocia per Lincolniensem et Londoniensem episcopos, principales collectores ejusdem decime, deputatus, religiosis viris abbati et conventui de Russyn, Sodorensis diocesis, salutem in omnium Salvatore. Commisso nobis dudum officio collectionis dicte decime in terris et partibus predictis, quia collectioni eidem in partibus Mannie faciende vacare non potuimus per nos ipsos in longinquo commorantes, pluribus ac arduis aliunde negociis occupati, ex magna circumspectionis vestre fiducia officium collectionis in dictis partibus Mannie vobis sub certa forma commisimus exequendum. Quia vero per litteras principalium collectorum dicte decime, quas recepimus non est diu, collectam per vos pecuniam decime memorate tota celeritate qua possumus exigere cogimur et a vobis recipere racionem, vos tenore prescencium citamus peremptorie quod per

procuratores sufficienter instructos coram nobis aut vices nostras gerentibus tercio die juridico post instans festum Sancti Mathei apostoli in ecclesia nostra cathedrali Karleoli comparere curetis totam pecuniam dicte decime Mannie pro primo anno imposicionis ejusdem integraliter soluturi ac de collecta ejusdem anni raciocinia reddituri, parati nichilominus ad solvendum decimam vestre collectionis hujusmodi pro medietate sequentis anni secundi, prout alias in nostre commissionis litteris expressius continetur. Et quia ex nostra in premissis artacione vos, sicut et ceteros simili sub nobis fungentes officio, compellimur coartare, prout vobis constare poterit plenius in futurum, in vos dominum abbatem, priorem, celerarium et cantorem majoris excommunicacionis sentenciam premissa monicione, quam per presencium exhibicionem vobis facimus si hujusmodi mandatis nostris non parueritis, ex nunc ut ex tunc auctoritate apostolica ferimus in hiis scriptis. Ad hoc vobis ex predictis auctoritate et causis et sub debito obediencie, qua sedi apostolice tenemur, firmiter injungendo mandamus quatinus visis presentibus cum omni celeritate qua poteritis citetis seu citari faciatis peremptorie venerabilem fratrem Sodorensem episcopum, subcollectorem nostrum dicte decime in insulis sue diocesis Sodorensis, quod compareat coram nobis vel commissariis nostris predictis die et loco per procuratorem sufficienter instructum totam pecuniam dicte decime de prefatis insulis provenientem pro primo anno imposicionis ejusdem et medietatem sequentis anni secundi integraliter soluturus ac de collecta primi anni raciocinia redditurus: ingressum ecclesie eidem interdicentes, quod interdictum si per sex dies sustinuerit in ipsum suspensionem ab officio, quam si per sex dies sustinuerit majoris excommunicacionis sentenciam sub pena superius annotata auctoritate apostolica promulgetis, si hujusmodi mandatis nostris noluerit obedire. De die vero recepcionis presencium et quid in premissis duxeritis faciendum ac etiam de nominibus non solvencium nobis citra dictum diem per litteras vestras patentes, harum seriem continentes, constare fideliter faciatis. Quo ad presentacionem presencium vobis factam nuncio nostro jurato, latori eorumdem, fidem dabimus ut est justum. Data apud Rosam, ij° kalendas Augusti anno Domini M° CCC^mo^ septimo.

[Fo. 55b.]

Eodem die consimilis littera ejusdem date emanavit abbati et conventui de Tungeland, Candide Case diocesis, ad faciendum illud idem: salva illa clausula "Ad hoc vobis etc." usque "De die vero recepcionis etc.", que pertinet ad episcopum Sodorensem.

[*Ordination at St. Lawrence's, Appleby, Sept. 23, 1307.*]

Celebracio ordinum domini Johannis Dei gracia Karleolensis episcopi in ecclesia Sancti Laurencii de Appelby, sue diocesis, die Sabati quatuor temporum mense Septembris anno Domini M° CCC^mo^ VIJ^mo^ et pontificatus sui XVJ^mo^.

Acoliti.

Willelmus de Brampton.
Rogerus de Lancastre, de Sokkebred.
Thomas de Qwytefeld, Dunelmensis diocesis, per dimissorias domini Dunelmensis.
Frater Nicholaus de Nesham, de ordine Carmeli.
Frater Hugo de Catton, de ordine Predicatorum.
Thomas de Sandford.
Johannes filius Symonis de Appelby.
Rogerus de Crosseby.
Johannes de Burg sub Mora.
Willelmus de Keldsyk.
Willelmus de Wyggeton.
Adam Beneyt, de Ormesheved.
Thomas de Goldington.
Willelmus de Cliffeton.
Adam de Warthecoppe.
Walterus de Alnstan.
Robertus de Meburne.
Johannes de Kirkoswald.

Subdiaconi.

Willelmus de Brampton, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Stephani de Stapelton concessarum.
Johannes Legat, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Johannis de Berwys concessorum.
Willelmus Garran, de Appelby, ad titulum v marcarum sibi per cartam Thome de Hoton concessarum.
Willelmus de Redmane, ad titulum l solidorum sibi per cartam Thome de Redmane concessorum.
Thomas de Neubygging, ad titulum v marcarum sibi per cartam Thome de Neubigging concessarum.
Magister Robertus de Blencou, ad titulum patrimonii, de quo reputat se contentum.

Ricardus de Donyngton, ad titulum l solidorum sibi per cartam Alani de Collay concessorum, ipso presente et judicialiter concedente: per dimissorias domini Lincolniensis.

Johannes de Culgayth, ad presentacionem magistri Johannis de Boghes, officialis Karleoli.

Diaconi.

Frater Willelmus de Keldsik,
Frater Thomas del Gyle,
Frater Henricus de Karleolo,
Frater Thomas de Wyrkinton,
Frater Gilbertus de Haverington,
} monachi de Holm.

Frater Nicholaus de Herle, de ordine Predicatorum.

Nicholaus filius Johannis de Askeby, ad titulum quatuor librarum sibi per cartam Johannis de Cotesford concessarum.

Johannes de Wylton, Eboracensis diocesis, ad titulum v marcarum, per dimissorias domini Eboracensis dictum titulum approbantes.

Gilbertus de Blakeburne, Glasguensis diocesis, ad titulum iiij^{or} marcarum sibi per cartam Rogeri de Laton concessarum.

Thomas de Penreth, ad titulum v marcarum sibi per cartam Alexandri de Capella concessarum.

Robertus de Claresburgh, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi suum titulum approbantes.

Johannes Belle, de Bridekirk, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Thome de Redmane concessorum.

Rogerus filius Ricardi de Extildisham, Eboracensis diocesis, ad titulum patrimonii sufficientem, per dimissorias domini Eboracensis dictum titulum testificantes.

Presbiteri.

Frater Gilbertus de Linkefeld,
Frater Johannes de Karleolo,
Frater Rogerus de Karleolo,
Frater Johannes de Cokermue,
} canonici Karleoli.

Dominus Symon de Balderston, rector ecclesie Sancti Michaelis super Wyr, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis.

Dominus Ricardus North, rector ecclesie de Seneqware, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Glasguensis.

Adam de Castelkayrok, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Johannis de Farlham concessorum.

[Fo. 56a.]

Willelmus de Gamelesby, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam domini Willelmi le Latimer, militis, concessarum.

Frater Thomas de Burton, canonicus de Heppe.

Frater Johannes de Ireby, de ordine Predicatorum.

Robertus filius Johannis de Askeby, ad titulum v marcarum sibi per cartam magistri Willelmi de Brampton concessarum.

Willelmus de Hautewesil, ad presentacionem prioris et conventus Beate Marie Karleoli.

Hugo de Craysothen, Eboracensis diocesis, ad titulum v marcarum sibi per cartam Thome de Musegrave concessarum : per dimissorias domini Eboracensis.

Symon de Caldecotes, ad titulum v marcarum sibi per cartam Johannis filii Ricardi de Capella concessarum.

Johannes de Glassan, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini Ricardi Brun, militis, concessarum.

Henricus de Ulvedal, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini Andree de Harcla, militis, concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

[Warcop R.—*Appropriation (with the reservation of a pension by the Bishop) to the Abbot and Convent of Shap. They are to endow a vicarage, which is to be held by one of their canons, who shall serve the church by a secular priest.*]

Appropriacio ecclesie de Warthcopp.

Johannes miseracione divina Karleolensis episcopus dilectis in Christo filiis domino abbati et conventui ecclesie Beate Marie Magdalene de Hepp, Karleolensis diocesis, salutem, graciam et benedictionem. Dum, ecclesie vestre pensatis facultatibus et numero canonicorum divino cultui jugiter insistencium in eadem, de hospitalitatis observancia que monasteriis deberet precipue pululare, ad que peregrini et nonnulli alii fideles Christi pauperes causa recreacionis habende cicius quam alibi frequenter se divertunt, ex officii nostri debito cogimur meditari, profecto plangimus et dolemus perpendentes evidenter quod ad consuetam hospitali-

tatem faciendam vestre non sufficiunt facultates pro eo quod quedam loca vestra, de quibus maxima pars sustentacionis vestre dependebat, per hostiles Scottorum invasiones in cineres sunt redacta, aliis bonis vestris inventis inibi abductis penitus et consumptis, quod non sine gravi cordis amaritudine referimus et merore: attendentes insuper quod non solum pro ecclesie vestre reparacione, que nondum totaliter est constructa, et aliis locis vestris combustis hostiliter (ut premittitur) reparandis, verum etiam propter cotidianum adventum regalis exercitus per vos ad partes Scocie, et alias contribuciones quas ecclesie Romane et ejus ministris ac domino regi facere necessario vos oportet, vobis et monasterio vestro undique tot onera iminent et expense quod, nisi per incrementum bonorum temporalium vel spiritualium vobis prospectum fuerit aliunde, vestris oppressionibus et inopie nequaquam consuli poterit ut deceret. Ad uberiorem igitur hospitalitatem futuris temporibus faciendam et ecclesie ac aliorum locorum vestrorum reparacionem celeriorem, necnon et ad alia onera facilius supportanda, invocato nomine Jesu Christi, ecclesiam parochialem de Warthecopp, nostre diocesis, cujus advocacionem nobilis vir Robertus de Clifford, verus patronus ejusdem, de consensu et voluntate domini Edwardi, illustris regis Anglie, vobis contulit intuitu caritatis, prout de eisdem collacione et consensu in instrumentis eorumdem vidimus plenius contineri, cum omnibus suis juribus et pertinenciis ecclesie vestre ac vobis et successoribus vestris concedimus et conferimus in usus proprios perpetuis temporibus possidendam: ita quod, cedente vel decedente rectore ejusdem ecclesie qui nunc est, ipsius ecclesie possessionem apprehendere et auctoritate presencium ingredi licite valeatis. Et quia uniuscumque jura illesa merito sunt servanda ac jus ecclesie nostre cathedralis per hanc appropriacionem leditur in immensum, nos in recompensacionem hujusmodi lesionis quatuor libras argenti de dicta ecclesia a tempore vacacionis ejusdem singulis annis ad festa Pentecostes et Sancti Martini per equales porciones per vos et successores vestros nobis et successoribus nostris integre persolvendas auctoritate ordinaria specialiter reservamus. Volumus etiam et concedimus pro nobis et successoribus nostris quod liceat vobis et successoribus vestris unum canonicum idoneum domus vestre nobis et successoribus nostris pro recipienda cura parochie predicte ecclesie ad ipsius vicariam, quocienscumque eam vacare contigerit, presentare. Qui quidem canonicus ut vicarius resideat personaliter in eadem oneraque ordinaria sustineat ac ipsi ecclesie per presbiterum secularem honeste et laudabiliter deserviat in

divinis. Ad cujus sustentacionem et alia onera supportanda, pro reponendis decimis vestris garbarum ejusdem ecclesie competenti loco vobis primitus reservato, totum altaragium una cum domibus et edificiis, terris et pratis ad dictam ecclesiam pertinentibus integraliter assignamus: salva nostre Karleolensis ecclesie et nostra in omnibus dignitate. Data etc.

[Fo. 56b.]

[*Mandate to the Bishop to swear in the Taxors for Cumberland, Westmorland and Lancashire.*]

BREVE REGIUM DE VICESIMA ET QUINTADECIMA.

Rex episcopo Karleoli, salutem. Mittimus ad vos litteras nostras patentes, magno sigillo nostro signatas, per quas assignavimus Gilbertum de Culwenne, militem, et Thomam de Louther, in comitatu Cumbrie; Robertum de Askeby, militem, et Johannem de Goldington, de Colleby, in comitatu Westmerie; Robertum de Lathum, militem, et Johannem de Hamesfeld, in comitatu Lancastrie; ad XX^mam^ et XV^mam^, nobis nuper in parlamento nostro apud Northampton concessas, taxandas et levandas, et pro quolibet eorumdem comitatu unam formam taxacionis et levacionis earumdem XXme et XVme eodem sigillo nostro signatam. Et assignavimus vos ad recipiendum sacramentum de eisdem taxatoribus et collectoribus de bene et fideliter se habendo in taxacione et levacione predictis secundum formam contentam in cedula presentibus interclusa. Precepimus etiam vicecomiti nostro dicti comitatus Cumbrie quod predictos Gilbertum et Thomam, vicecomiti nostro dicti comitatus Westmerie quod dictos Robertum de Askeby et Johannem de Goldington, et vicecomiti Lancastrie quod dictos Robertum de Lathum et Johannem de Hamesfeld distringant per omnes terras et catalla sua, ita quod ipsi vicecomites de exitibus earumdem terrarum nobis respondeant; et quod habeant corpora eorumdem taxatorum et collectorum coram vobis ad certos dies et loca, quos ipsis vicecomitibus scire facietis, ad audiendum et faciendum quod vos eis injungetis ex parte nostra. Et ideo vobis mandamus quod certos dies et loca eisdem vicecomitibus prefigatis quibus coram vobis habeant corpora predictorum taxatorum et collectorum et sacramentum ab eis recipiatis in forma predicta et eis litteras patentes et formam taxacionis et levacionis predictas, videlicet illas illis singillatim per comitatus in quibus assignati fuerint, liberetis. Et quid inde feceritis constare faciatis thesaurario et baronibus de scaccario nostro apud Westmonasterium

in crastino Sancti Hyllarii, remittentes ibi hoc breve. Teste Waltero Reginaldi, thesaurario nostro, apud Westmonasterium, iiij^to^ die Decembris anno regni nostri primo.

[*The oath.*]

Ce est le serement as taxours des vintisme e quinzime, ce est a savoir que bien e loialment a lor poeir e a lor enscient taxeront les biens e les mobles as prodes homes du roialme selom la forme avandite et selom que lor est enjoint de par le roi; e por rien ne lairont, ne por amour, ne por haour, ne por favour, ne por don, ne por promesse, que loialment ne le facent sanz nul espargner; e que ne prendront de nului qui biens il devront taxer, ne par eus, ne par autre; e que loialment feront la taxacion e la summe embreveront e le non de chescun, e loialment le presenteront au tresorer e as barons del eschequer. E ceus, qui desouz eus ces biens taxeront, feront faire autel serement. E les clercs, qui escriveront lor roules, facent le serement que loialment embreveront les nons e les summes de tous, e que nule fraude ne feront par quoi le roi soit perdant n' autre ne soit damagie, e que rien ne prendront fors que manger e boire.

[*The appointment of Collectors in the diocese of Carlisle.*]

BREVE REGIUM DE XV^ma^ CLERI.

Rex episcopo Karleoli, salutem. Cum vos, sicut ceteri prelati et clerus regni nostri pro quibusdam arduis negociis, nos et statum ejusdem regni tangentibus, expediendis, quintamdecimam bonorum vestrorum nobis curialiter concesseritis et gratanter, paternitatem vestram rogamus attente quatinus aliquas certas personas, quas vestra discrecio ad hoc duxerit eligendas, ad dictam XV^mam^ de bonis vestris et subditorum vestrorum in vestra diocesi colligendam et levandam juxta taxacionem decime nunc currentis absque dilacionis incommodo assignetis: ita quod collectores illi habeant et solvant ad scaccarium nostrum unam medietatem pecunie de dicta XV^ma^ provenientis in crastino Annunciacionis Beate Marie proximo futuro et aliam medietatem in crastino Nativitatis Sancti Johannis baptiste proximo sequenti sine dilacione ulteriori,—in hoc negocio celeriter exequendo taliter vos habentes quod vobis ex hac causa in agendis vestris efficiamur merito prompciores. Teste me ipso apud Reading, iiij^to^ die Decembris anno regni nostri primo.

[St. Lawrence's V., Appleby.—*Institution of the presentee of the Abbot and Convent of St. Mary's at York, with the reservation of a pension.*]

Institucio domini Stephani de Popilton in vicaria Sancti Laurencii de Appelby.

J. etc. Karleolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Stephano de Popilton, capellano, salutem, graciam et benedictionem. Ad vicariam ecclesie Sancti Laurencii de Appelby, nostre diocesis, vacantem, ad quam per dominum abbatem et conventum monasterii Beate Marie Eboraci, veros patronos ejusdem, presentatus existis, te admittimus et perpetuum vicarium instituimus canonice in eadem : salvis annua pensione dictis domino abbati et conventui debita ab antiquo ac nostre Karleolensis ecclesie ac nostra in omnibus dignitate. Data apud Qwathamsted, xj^mo^ kalendas Marcii anno Domini M° CCC^mo^ vij^mo^ et pontificatus nostri sextodecimo.

Eodem die fuit littera inductionis ejusdem date directa domino archidiacono Karleoli pro eodem.

[Fo. 57a.]

[Wigton R.—*Institution on the presentation of John de Wyggeton.*]

Institucio domini Jacobi de Dalilegh in ecclesia de Wyggeton.

Johannes etc. Karleolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Jacobo de Dalilegh, clerico, salutem, graciam et benedictionem. Ad ecclesiam parochialem de Wyggeton, nostre diocesis, vacantem, ad quam per nobilem virum dominum Johannem de Wyggeton, militem, verum patronum ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis rectoremque instituimus canonice in eadem: salva nobis ac nostre Karleolensi ecclesie in omnibus dignitate. Data apud Melreth, xj^mo^ kalendas Maii anno Domini M° CCC^mo^ viij° et pontificatus nostri sextodecimo.

Eodem die fuit directa inductionis littera ejusdem date domino archidiacono Karleoli pro eodem.

[Barton R.—*Institution of a minor on the presentation of John de Lancaster, saving a pension to Warter Priory.*]

Institucio domini Johannis de Louther.

Episcopus etc. dilecto in Christo filio domino J. de Louther, acolito, salutem, graciam et benedictionem. Ad ecclesiam parochialem de Barton, nostre diocesis, vacantem, ad quam per dominum J. de Lancaster, militem, verum patronum ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis rector-

emque instituimus canonice in eadem ; non obstante minori etate quam pateris in presenti, presertim cum sanctissimus pater dominus Clemens, divina providencia papa Quintus, tecum super hujusmodi defectu auctoritate apostolica dispensavit : salva priori et conventui de Warter porcione, quam optinent in eadem, et ecclesie nostre cathedralis Karleoli et nostra in omnibus dignitate. Data apud Rosam, xv^mo^ kalendas Octobris anno Domini M° CCC^mo^ octavo et pontificatus nostri septimodecimo.

[*Dispensation for illegitimacy by authority of the Legate.*]

XI^mo^ Kalendas Aprilis anno Domini M° CCC^mo^ octavo dispensatum fuit cum Henrico de Burgo clerico, Karleolensis diocesis, auctoritate venerabilis patris domini Petri, Dei gracia Sabinensis episcopi, apostolice sedis nuncii, super defectu natalium quem patitur, quod hujusmodi non obstante defectu possit ad omnes ordines promoveri et ecclesiasticum beneficium obtinere, etiam si curam habeat animarum, et personaliter resideat in eadem ac ad omnes ordines statutis temporibus se faciat promoveri.

[*Nicholas de Lovetot, incumbent of Kirkoswald, to be cited to show cause why William de Castre ought not to be instituted therein.*]

Episcopus etc. decano suo Cumbrie, salutem etc. Mandamus vobis firmiter injungendo quatinus magistrum Nicholaum de Lovetot, incumbentem possessioni ecclesie de Kirkosewald, nostre diocesis, citetis seu citari faciatis peremptorie, ut parcium parcatur laboribus et expensis et animarum saluti dicte parochie salubrius consulatur, quod compareat coram nobis seu commissariis nostris, uno vel pluribus, in ecclesia nostra cathedrali Beate Marie die Sabati proxima post instans festum Sancti Jacobi apostoli ostensurus quare Willelmus de Castre, clericus, ad dictam ecclesiam presentatus, admitti non debeat ad eandem et canonice institui in eadem. Qualiter autem presens mandatum nostrum fuerit executum nos seu commissarios nostros, unum vel plures, dictis die et loco reddatis cerciores per litteras vestras patentes harum seriem continentes. Data apud Horncastre, v^to^ idus Julii anno pontificatus nostri xvj^mo^.

[*The Subprior and Convent ask leave of the Bishop to choose a prior in place of William de Hautewysil, resigned.*]

LITTERA DE LICENCIA HABENDA AD PRIOREM KARLEOLI ELIGENDUM.

Reverendo in Christo domino J. etc. Karleolensi episcopo filii

sui (si placet) humiles et devoti Robertus, supprior ecclesie Beate Marie Karleoli, et ejusdem loci conventus, salutem et debitam obedienciam cum omni reverencia et honore. Ad providendum ecclesie nostre predicte de priore, per cessionem fratris Willelmi de Hautewysil, nuper prioris ejusdem, prioris solacio destitute, a vobis, pater reverende, licenciam more solito petimus specialem. Data Karleoli, iiij^to^ kalendas Octobris anno Domini M^o^ CCC^mo^ octavo.

[*The Bishop's permission.*]

LITTERA PRO PRIORE ELIGENDO.

Episcopus etc. dilectis in Christo filiis, suppriori ecclesie nostre cathedralis Karleoli et ejusdem loci conventui, salutem, graciam et benedictionem. Ad providendum de priore ecclesie nostre predicte, prioris solacio destitute, vobis ista vice licenciam concedimus per presentes. Data apud Rosam, iiij^to^ kalendas Octobris anno Domini M^o^ CCC^mo^ octavo.

[ESTON R.—*Simon de Beverley is presented by the King.*]

PRESENTACIO AD ECCLESIAM DE ESTON.[1]

Rex etc. episcopo Karleoli, salutem. Ad ecclesiam de Eston, vestre diocesis, vacantem et ad nostram donacionem spectantem racione custodie terre et heredis Johannis Wak, defuncti, qui de domino E. nuper rege Anglie, patre nostro, tenuit in capite, infra etatem et in manu nostra existentis, dilectum nobis Symonem de Beverlaco, capellanum, vobis presentamus intuitu caritatis, rogantes quatinus dictum Symonem ad ecclesiam predictam admittatis et personam instituatis in eadem. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Certeseye, xxvj^to^ die Augusti anno regni nostri secundo.

[*The presentee is instituted and has a letter of induction.*]

Episcopus dilecto in Christo filio domino Symoni de Beverlaco, capellano, salutem etc. Ad ecclesiam parochialem de Eston, nostre diocesis, vacantem, ad quam per dominum nostrum, dominum E. regem Anglie illustrem, racione custodie terre et heredis domini J. Wak, defuncti, nunc patronum ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis rectoremque instituimus canonice in eadem : salva ecclesie parochiali de Arthureth pensione debita, si qua sit, ac nostre cathedralis etc. Data apud Rosam, anno Domini M^o^ CCC^mo^ octavo et pontificatus nostri septimodecimo.

---

[1] The parish of Eston has long been merged in those of Arthuret and Kirkandrews on Esk. See Prescott's *Reg. of Wetherhal*, p. 41 *n.*

Eodem die fuit inductionis littera ejusdem date directa domino archidiacono Karleoli pro eodem.

[Fo. 57b.]

[CARLATTON R.—*Appropriation to the Prior and Convent of Lanercost, mainly on account of their losses and ruined state through the Scottish war. A vicarage is ordained.*]

APPROPRIACIO ECCLESIE DE CARLATON.

Johannes etc. episcopus etc. priori et conventui ecclesie de Lanercost, ordinis Sancti Augustini, nostre diocesis, salutem, graciam et benedictionem. Licet ex officii pastoralis debito ac paterne compassionis affectu subditorum oppressionibus succurrere teneamur, pro vestris tamen incommodis amovendis eo cogitare propensius astringimur quo vos in vinea Domini per regulares observancias Deo placabiles, hospitalitatem honorabilem, et alia multiplicia caritatis opera novimus vigilancius laborare. Sane ad lamentabilem statum ecclesie vestre de Lanercost supradicte, per repentini incendii voraginem jam consumpte, necnon ad alia loca vestra nonnulla per sevientem Scotorum incursum, depredaciones innumeras et hostiles invasiones eorundem multiplices in favillam et cineres (proch dolor!) jam redacta, aliis bonis vestris sic consumptis quod ad sustentacionem vestram et onera incumbencia facultates quas in presenti habetis sufficere non poterunt ut deceret, oculos nostros compassionabiliter dirigentes intimeque pensantes quod ob cotidianum adventum regalis exercitus per vos ac frequentem aliorum superveniencium concursum onerosum vestra hospitalitas, que ad premissa minus sufficit, plus solito aggravatur, inducimur obnixius et hortamur ut in tanta necessitate ob sustentacionem vestram per bonorum temporalium incrementum vobis et ecclesie vestre predicte, quatenus possumus, succurramus. Habito igitur super hiis tractatu sollempni et diligenti, qui etiam talibus requiritur, invocato Christi nomine ecclesiam de Carlaton parochialem et curatam, nostre diocesis, cujus estis advocati et veri patroni, prout apparet per cartam clare memorie domini Edwardi filii regis H., nuper regis Anglie, vobis inde confectam, cujus etiam ecclesie dominus Robertus de London rector est in presenti, cum suis juribus et pertinenciis universis in usus vestros proprios perpetuo habendam, tenendam et possidendam vestre ecclesie ac domui predicte vobisque ac successoribus vestris ob causas predictas auctoritate pontificali conferimus, concedimus, donamus et appropriamus per presentes : volentes et concedentes quod, cedente vel decedente rectore ejusdem ecclesie qui nunc est, proprietatem

et possessionem ipsius ecclesie de Carlaton auctoritate vestra libere ingredi et in usus vestros proprios integraliter retinere valeatis, consensu nostro et successorum nostrorum aut aliorum quorumcumque, cujuscumque condicionis sint vel status, minime requisito: salva in omnibus vicaria dicte ecclesie ac sustentacione competenti vicarii ejusdem, qui pro tempore fuerit, de fructibus ejusdem et proventibus per nos aut successores nostros facienda, ordinanda pariter et taxanda, cujus quidem vicarie ordinacionem ipsiusque taxacionem et collacionem, quandocunque ipsam vacare contigerit, in recompensacionem lesionis quam ecclesia nostra cathedralis Karleoli ex hujusmodi appropriacione patitur seu futuris temporibus pati posset, nobis et successoribus nostris de vestro expresso consensu specialiter reservamus: jure et auctoritate, tam nostra diocesana quam alia ordinaria quacunque, per omnia semper salvis. In cujus rei testimonium has litteras nostras vobis fieri fecimus patentes sigilli nostri munimine roboratas. Data apud Rosam, xiij^mo^ Octobris anno Domini M° CCC^mo^ octavo et pontificatus nostri septimodecimo.

[*Note of moneys arising from Pope Boniface VIII's six years' tenth in Scotland, which still remained in the hands of various sub-collectors or on deposit.*]

VIII Kalendas Octobris anno Domini M° CCC^mo^ octavo fuit directum istud memorandum magistro Johanni de Solerio in hec verba.

Memorandum quod in ultimo compoto habito inter nos et subcollectores nostros infrascriptos de decima per sanctissimum patrem dominum Bonifacium papam VIII imposita in regno Scocie per sex annos remanserunt penes priorem et conventum de Coldingham, D CCC lij li. vijs. vjd. Item penes abbatem et conventum de Jedd', M lxxiij li. xxs. viijd. Item penes abbatem et conventum de Kelkou, M Cxxiij li. ijs. vjd. q. Item penes priorem et conventum Sancti Andree, M CCCv li. ixs. vijd. Item penes abbatem et conventum de Cupro, D iiij^xx^xv li. xvijs. xjd. Item penes abbatem et conventum de Scona, CCv li. xijs. jd. Item penes abbatem et conventum de Camskynel, CClxxvj li. xvijs. jd. ob. Item penes abbatem et conventum de Kynlos, D CCCl li. iijs. iiijd. ob. Item in deposito penes dominum episcopum Candide Case, lxx li. In cujus rei testimonium nos Johannes Karleolensis episcopus huic memorando sigillum nostrum duximus apponendum.

[*The Bishop confirms the election of Robert de Helpeston.*]

PRO PRIORE KARLIOLI.

Episcopus dilectis in Christo dominis suppriori ecclesie nostre cathedralis Karlioli et ejusdem loci conventui, salutem, graciam et benedictionem. Quia electionem de domino Roberto de Helpeston in priorem ecclesie nostre predicte per vos canonice factam, omnibus rite actis et examinatis juxta sanctorum patrum decreta, confirmavimus ipsumque dicte ecclesie nostre in forma juris per presentes in priorem, vobis sub debito obediencie firmiter injungimus et mandamus quatinus prefatum dominum Robertum in priorem vestrum benignius admittatis, eidem tanquam priori vestro in omnibus obedientes et humiliter intendentes sua precepta canonica et injuncta (prout convenit) recepturi: dignitate nostra pontificali ac juribus et consuetudinibus nostris hactenus observatis in suo robore duraturis. Data apud Rosam, kalendis Octobris anno Domini M° CCC^mo octavo.

Eodem die fuit directa littera inductionis sue in corporalem possessionem prioratus ejusdem et stalli sui domino officiali Karlioli.

[*A fragment.*]

Episcopus etc. dilecto in Christo filio domino Rogero de Clifford, clerico, salutem, graciam et benedictionem. Ad ecclesiam parochialem de . . . . .

[Fo. 58a.]

[*For the payment of £50, being part of a debt due to Bishop Walter de Langeton, whose lands and effects are in the King's hands.*]

BREVE REGIUM PRO MAGISTRO N. LOVETOT.

Rex episcopo Karleoli, salutem. Quia magister Nicholaus Lovetot clericus est et non habet laicum feodum per quod potest distringi, prout vicecomes noster comitatus Suthamtonie significavit baronibus de scaccario nostro apud Westmonasterium in octabis Sancti Hillarii proximo preteritis, vobis mandamus quod de bonis et beneficiis suis ecclesiasticis in diocesi vestra fieri faciatis L libras, quas debet Waltero de Langeton, Coventrensi et Lichfeldensi episcopo, nuper thesaurario Anglie, de quodam debito CCC librarum; cujus terras et tenementa, bona et catalla, simul cum debitis suis quibuscumque ex certis causis capi fecimus in manum nostram, et quas L libras ei solvisse debuit ad terminos dudum preteritos, prout nobis constat per inspectionem rotulorum de scaccario nostro: ita quod denarios illos habeatis ad idem scaccarium

nostrum apud Westmonasterium in crastino clausi Pasche per aliquem de vestris juxta ordinacionem nostram ibidem solvendos. Teste W. de Carleton apud Westmonasterium, vj° die Februarii anno regni nostri primo. Per rotulum memorandorum de eodem anno.

RETORNUM.—Hoc breve retornatum fuit sub hac forma. Magister N., rector ecclesie de Kirkoswald, nulla bona vel catalla habuit tempore date hujus brevis nec ante autumpnum quicquam potest ibi levari preter altaragium, quod ad onera ordinaria et extraordinaria vix sufficit, et totum quod eveniet preter necessaria sequestratur.

[*A writ "alias" against the same Nicholas Lovetot for the same debt.*]

LOVETOT.

Rex episcopo Karleoli, salutem. Quia magister Nicholaus Lovetot clericus est et non habet laicum feodum unde aliqui denarii fieri possint, prout vicecomes noster comitatus Suthamtonie significavit baronibus de scaccario nostro, vobis mandamus (sicut alias) quod de bonis et beneficiis suis ecclesiasticis in diocesi vestra fieri faciatis L libras, quas debet Waltero de Langeton, Coventrensi et Lichfeldensi episcopo, nuper thesaurario Anglie, de quodam debito de CCC libris; cujus terre et tenementa, bona et catalla, simul cum debitis suis quibuscumque ex certis causis in manu nostra existunt, et quas ei solvisse debuit ad terminos dudum preteritos, prout nobis constat per inspectionem rotulorum de scaccario nostro; ita quod denarios illos habeatis ad idem scaccarium nostrum apud Westmonasterium in octabis Sancti Johannis baptiste per aliquem de vestris juxta ordinacionem nostram ibidem solvendos. Et remittatis ibi tunc hoc breve. Teste W. de Carleton apud Westmonasterium, viij° die Maii anno regni nostri primo. Per rotulum memorandorum ejusdem anni.

RETORNUM.—Hoc breve retornatum fuit hoc modo. Nicholaus de Lovetot, rector ecclesie de Kirkoswald, nulla bona seu catalla habet in diocesi nostra preter obvenciones altaragii dicte ecclesie, que vix sufficere poterunt ad quintamdecimam solvendam et alia onera incumbencia hiis diebus, nec aliquid ante autumpnum potest ibi levari.

[*A like writ "pluries" for £100.*]

LOVETOT.

Rex episcopo Karleoli, salutem. Quia magister N. Lovetot clericus est et non habet laicum feodum unde aliqui denarii fieri

possint, prout vicecomes noster comitatus Suthamtonie significavit baronibus de scaccario nostro, vobis mandamus (sicut pluries) quod de bonis et beneficiis suis ecclesiasticis in diocesi vestra fieri faciatis C libras, quas debet W. de Langeton, Coventrensi et Lichfeldensi episcopo, nuper thesaurario Anglie, de quodam debito CCC librarum; cujus terre et tenementa, bona et catalla, simul cum debitis quibuscumque ex certis causis in manu nostra existunt, et quas ei solvisse debuit ad terminos preteritos, prout nobis constat per inspectionem rotulorum de scaccario nostro; ita quod denarios illos habeatis ad idem scaccarium nostrum apud Westmonasterium a die Sancti Hillarii in xv dies juxta ordinacionem nostram ibidem solvendos; scientes quod, de eo quod breve nostrum, alias vobis inde directum, debite execucioni demandatur nec illud coram baronibus de dicto scaccario nostro in crastino Sancti Michaelis ultimo preterito juxta tenorem dicti brevis retornare curastis, quamplurimum admiramur. Per quod vobis in fide et dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo mandamus quatinus istud mandatum nostrum exequamini cum effectu, et diligenciam vestram in hac parte merite debeamus recommendandam. Remittentes ibi tunc hoc breve et aliud breve. Teste W. de Carleton apud Westmonasterium, xxx^mo^ die Novembris anno regni nostri secundo.

RETORNUM.—Hoc modo fuit istud breve retornatum. Post retornum quod fecimus de uno brevi in octabis Sancti Johannis baptiste ultimo preterito nullum breve recepimus nisi istud. Set fructus autumpnales ipsius ecclesie venduntur pro xxxij libris, solvendis ad festa Purificacionis et Pasche, quas levari cicius quo poterimus faciemus—nec ante tempus lane et agnorum poterit plus levari.

[*Writ to hasten the payment of arrears in the diocese of Carlisle; the King to be informed of the names of the collectors.*]

BREVE DE XV^ma^.

Rex episcopo Karleoli, salutem. Cum vobis nuper mandassemus quod ad XV^mam^, per vos et ceteros prelatos et clerum regni nostri pro quibusdam arduis negociis nostris nobis in parliamento nostro habito apud Northamptoniam concessam, in vestra diocesi colligendam et levandam et nobis certis terminis persolvendam aliquas de eadem diocesi deputaretis certas personas, et jam ipsi termini sint elapsi non modicaque quantitas de ipsa XV^ma^ nobis adhuc existat debita, volentes quod nobis inde prout justum fuerit

satisfaciatis, vobis in fide et dilectione quibus nobis tenemini firmiter injungendo mandamus quod illos quos ad levacionem predicte XVme deputastis distringatis per omnia beneficia sua ecclesiastica, que habent in diocesi vestra predicta, quod sint coram thesaurario et baronibus de scaccario nostro apud Westmonasterium in crastino Sancti Hillarii cum toto eo quod nobis a retro est de XV^ma^ supradicta nobis solvendo, una etiam cum rotulis, talliis, acquietanciis et omnibus aliis collectionem, levacionem et solucionem predictas tangentibus, ad reddendum nobis compotum suum inde. Et constare faciatis ibidem ad eundem diem nomina eorumdem collectorum : remittentes ibi hoc breve. Teste Wygorniensi episcopo, thesaurario nostro, apud Westmonasterium, xxix die Novembris anno regni nostri secundo.

RETORNUM.—Taliter fuit retornatum hoc breve. Istud mandatum vestrum in crastino Circumcisionis Domini ultimo preterito recepimus. Et ideo propter brevitatem temporis nichil inde fieri potuit ista vice. Nomina vero collectorum predicte XVme sunt hec : prior ecclesie Beate Marie Karleoli et abbas de Heppe.

[Fo. 58b.]

[*Ordination at Dalston, Sept. 21, 1308.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI J. DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE DALSTON, SUE DIOCESIS, DIE SABATI QUATUOR TEMPORUM MENSE SEPTEMBRIS ANNO DOMINI M° CCC^mo^ OCTAVO, PONTIFICATUS SUI SEPTIMODECIMO.

ACOLITI.

Michael filius domini Roberti Lengleys.
Adam de Crakenthorp.
Adam de Craystok.
Nicholaus de Skelton.
Adam de Bowechby.
Henricus de Tymperon.
Robertus filius Alani Furbour, de Karleolo.
Willelmus de Boghes, per licenciam domini Eboracensis.
Johannes dictus Paytevin.
Johannes de Askom.
Frater Adam de Ulvedale, de ordine Carmeli.
Willelmus de Neubigging.
Adam de Kirkeland.
Magister Johannes de Kendal, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi.

Johannes de Louther.
Willelmus de Askeby.
Johannes de Plumland.
Hugo Courour, de Karleolo.
Dominus Adam de Limbergh, rector ecclesie de Dunbretan, Glasguensis diocesis, per dimissorias domini Willelmi Comyn, custodis et administratoris spiritualitatis ejusdem diocesis.
Magister Adam de Levington.
Rogerus de Lanercost.
Johannes de Crofton.
Johannes de Seburgham.
Willelmus de Halteclou.
Nicholaus Spicer, de Karleolo.

SUBDIACONI.

Frater Nicholaus de Nesham, de ordine Carmeli.
Thomas Courour, de Appleby, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Johannis Sureys concessorum: in judicio alias exhibitam et probatam.
Robertus de Carleton, ad titulum iiij^{or} marcarum per cartam Johannis filii Willelmi filii Ivonis de Karleolo concessarum: in judicio exhibitam et probatam.
Willelmus filius Gilberti, de porta de Wyggeton, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini Johannis de Wyggeton concessarum: in judicio etc.
Reginaldus de Kirkoswald, ad titulum quatuor marcarum per cartam Ricardi de Blenkensopp concessarum: in judicio exhibitam et probatam.
Johannes de Morlund, ad titulum xl solidorum sibi per cartam Nicholai de Grendon concessorum: in judicio exhibitam et probatam.
Willelmus Argent, de Kirkoswald, ad presentacionem magistri Johannis de Boghes.

DIACONI.

Frater Johannes Harrays,
Frater Johannes de Qwytebergh, } canonici Karleoli.
Dominus Johannes Franceys, rector ecclesie de Kirkeland, Karleolensis diocesis.
Magister Robertus de Blencou, ad presentacionem magistri J. de Boghes in subsidium tituli patrimonii sui.

Willelmus de Redmane, ad titulum xl solidorum sibi per cartam J. filii Thome de Redmane concessorum : in judicio exhibitam et probatam.

Willelmus Garran, de Appelby, ad titulum v marcarum sibi per cartam Thome de Hoton concessarum, etc.

Johannes Legat, de Karleolo, ad titulum v marcarum sibi per cartam Johannis de Berwys concessarum, etc.

Johannes de Brakenhull, ad titulum v marcarum sibi per cartam Stephani de Stapelton concessarum, etc.

Thomas de Neubigging, ad titulum v marcarum sibi per cartam Roberti de Neubigging concessarum, etc.

Thomas Grang, de Brangham,[1] ad titulum xl solidorum sibi per cartam Hugonis de Talkan concessorum, etc.

Dominus Symon de Tyrer, rector ecclesie de Cambok, Karleolensis diocesis.

PRESBITERI.

Frater Nicholaus del Woddeside, canonicus de Lanercost.

Symon Blond, Lincolniensis diocesis, ad titulum vj marcarum sibi per cartam Johannis dicti Senescall de Jeddworth concessarum, etc. Per dimissorias domini Lincolniensis.

Thomas de Corebrigg, factus incola, ad presentacionem prioris et conventus ecclesie Beate Marie Karleoli.

Willelmus filius Hugonis, de aula de Nalton, ad titulum v marcarum sibi per priorem et conventum de Wrsop, Eboracensis diocesis, concessarum, et per dimissorias domini Eboracensis.

Willelmus Dauney, de Wyggeton, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini J. de Wyggeton concessarum, etc.

Willelmus de Waverton, ad titulum v marcarum sibi per cartam Symonis de Qwynhou concessarum, etc.

Willelmus filius Adam Fullonis, de Penreth, ad titulum v marcarum sibi per cartam Willelmi de Blencou, junioris, concessarum, etc.

Thomas filius Willelmi de Anand, de Penreth, ad titulum v marcarum per cartam Alexandri de Capella concessarum, etc.

Johannes Belle, de Briddekirk, ad titulum v marcarum sibi per cartam Thome de Redmane concessarum, etc.

Nicholaus de Askeby, ad titulum sex marcarum sibi per cartam Johannis de Cotesford concessarum, etc.

[1] *Sic.*

Robertus de Clareburgh, per dimissorias domini Eboracensis suum titulum sufficientem testificantes.

Rogerus filius Ricardi de Extildisham, per dimissorias domini Eboracensis suum titulum sufficientem testificantes.

[Fo. 59a.]

[*Ordination at Rose, Feb. 22, 1308-9.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN CAPELLA SUA DE ROSA, SUE DIOCESIS, DIE SABATI QUATUOR TEMPORUM MENSE FEBRUARII, VIDELICET IN PRIMA EBDOMADA XLme, ANNO DOMINI M° CCC^mo^ OCTAVO ET PONTIFICATUS SUI SEPTIMODECIMO.

ACOLITUS.

Willelmus de Kendal, canonicus de Kertemele, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis.

SUBDIACONI.

Frater Willelmus de Notingham,
Frater Willelmus de Kendal, } canonici de Kertemele, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis.

Willelmus de Boghes, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis titulum suum testificantes.

Robertus de Wedirhal, Karleolensis diocesis, ad titulum duorum mesuagiorum et trium bovatarum terre in villa de Pinchunthorp sibi per cartam Ade de Thorp concessorum: in judicio exhibitam alias et probatam.

DIACONI.

Reginaldus de Kirkoswald, ad titulum iiij marcarum sibi per cartam Ricardi de Blekensop concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Willelmus de Wyggeton, ad titulum v marcarum sibi per cartam domini Johannis de Wyggeton, militis, concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

PRESBITERI.

Magister Robertus de Blencou, ad titulum patrimonii, de quo se reputat contentum.

Willelmus de Redmane, ad titulum l solidorum sibi per cartam Johannis filii Thome filii Hugonis concessorum: in judicio exhibitam et probatam.

Thomas Grang, de Wrangham,[1] ad titulum v marcarum sibi per cartam Hugonis de Talkan concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

[*Ordination at the Cathedral, March 15, 1308-9.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA SUA CATHEDRALI KARLEOLI DIE SABATI QUA CANTATUR "SICIENTES" ANNO DOMINI M° CCC^mo^ OCTAVO ET PONTIFICATUS SUI SEPTIMODECIMO.

ACOLITI.

Dominus Rogerus de Clifford, rector ecclesie de Kirkebythor.
Johannes filius Roberti de Buchecastre.
Robertus de Brouham.
Petrus de Cokermue, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis.
Willelmus de Byres.
Johannes Turry, de Ricardby.
Johannes de Aggellionby.
Johannes Stacy.
Hugo de Karleolo.
Robertus de Stanewegg.
Willelmus de Carleton.
Johannes de Sabulonibus.
Johannes de Furnesio, } per licenciam domini Eboracensis.
Rogerus de Furnesio, }

SUBDIACONI.

Walterus filius Willelmi Gylri, de Alvestan, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis suum titulum testificantes.
Adam de Craystok, ad titulum v marcarum sibi per cartam Roberti Franceis, de Cliburne, concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

DIACONI.

Willelmus de Notingham, } canonici de Kertemele.
Willelmus de Kendal, }
Magister Johannes de Romundby, ad presentacionem domini abbatis Beate Marie Eboraci, per dimissorias domini Eboracensis.

---

[1] *Sic.*

Thomas Courour, de Appelby, ad titulum v marcarum sibi per cartam magistri W. de Brampton concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

PRESBITERI.

Frater Willelmus de Keldesyk,
Frater Thomas del Gyl,
Frater Henricus de Karleolo,
Frater Thomas de Wyrkinton,
} monachi de Holm.

Dominus Johannes de Brakenhull, ad titulum v marcarum sibi per cartam Stephani de Stapilton concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Dominus Johannes Legat, ad titulum v marcarum sibi per cartam Johannis de Berwys concessarum: in judicio exhibitam alias et probatam.

[Fo. 59b.]

[*Letter from Clement V to the Archbishops and Bishops in attendance at the first Parliament of Edward II. He complains that the Bishops of St. Andrews and Glasgow, as also the Bishop of Lichfield, are kept in prison by the King, instead of being sent to him for judgment. He also complains of the King's proceedings with regard to the goods of the Templars; mentions what has been done in France and the ordinance he has made concerning the Order. He asks them to influence the King rightly in these matters.*]

Clemens etc. venerabilibus fratribus Cantuariensi et Eboracensi archiepiscopis et omnibus eorum suffraganeis presentibus in primo generali parliamento per karissimum in Christo filium nostrum E., regem Anglie illustrem, in Anglia in proximo celebrando, salutem et apostolicam benedictionem. Paterne caritatis affectio, qua karissimum in Christo filium nostrum E., regem Anglie illustrem, ferventer amplectimus, nostros excitat cogitatus ut personam suam ad actiones laudabiles operaque salutis per que gracia summi Regis acquiritur, nomen regis magnificatur in populis et precelse sue fame preconium exaltacionis multiplicis suscipit incrementa, eumque instancius, cum velut homo ab hiis que justa sunt deviat, et que oculos divine majestatis offendunt, salutis sue commodis obviant et derogant regalibus titulis, solicite paternis verborum oraculis revocemus. Dudum siquidem venerabilis frater noster Petrus episcopus Sabinensis, ad regnum Anglie pro quibusdam negociis statum pacificum et tranquillum clare memorie E. regis Anglie, genitoris sui, et dicti regni tangentibus accedens, venerabiles fratres nostros Sancti Andree et Glasguensem episcopos (quos licet ad devotam et instantem dicti genitoris sui instanciam mandavissemus per

venerabilem fratrem nostrum archiepiscopum Eboracensem propter quedam horribilia que de ipsis idem genitor suus nobis contra ipsum, pacem et tranquillitatem regni sui intimaverat fuisse commissa, que ipse in sua consciencia asserebat vera esse per suas litteras et nuncios speciales, ipsius archiepiscopi carceri mancipari et in eo eciam detineri donec ipsos ad nostram presenciam mandaremus adduci, in gravem divine majestatis offensam et non modicam apostolice sedis injuriam detinebantur regio carceri mancipati,) cum instancia ex parte nostra libertati restitui postulavit. Idem autem rex, ejusdem Sabinensis episcopi postulacionibus annuens, prefatos episcopos cum magna humilitate eidem episcopo Sabinensi verbo restituit et mandavit restitui cum effectu, apostolice sedis conspectui presentandos. Et licet idem Sabinensis episcopus illos proponeret secum adducere, cum ipsum redire ad presenciam apostolatus nostri contingeret, eosque tunc, cum haberet inibi moram contrahere et timeret de fuga eorum, recipere distulisset, postmodum tamen (eodem ipsius regis genitore viam universe carnis ingresso) ipsos necnon et venerabilem fratrem nostrum W. Lichfeldensem episcopum, quem idem rex carceri detinebat, dicto Sabinensi episcopo ab eo requisitus instanter restituere distulit, asserens (prout ex dicti episcopi Sabinensis relacione percepimus) ipsum regem velle nobis super hoc per speciales nuncios respondere. Cumque postmodum dilectum filium magistrum Sytardum de Vauro, archidiaconum Corbarie in ecclesia Narbonensi, capellanum nostrum, pro ipsorum liberacione et certis aliis negociis ad ipsum regem cum nostris litteris specialiter misissemus, ipseque demum (hujusmodi litteris sibi presentatis, per ipsum receptis,) nobis per litteras regias respondit quod super liberacione vel missione dictorum episcoporum ad nostram presenciam cum proceribus regni sui, quorum presenciam propter guerram tunc in Scocia suscitatam nequibat habere, quam cicius posset intendebat habere colloquium et tractatum, supplicans ut molestam dilacionem et consilii deliberacionem hujusmodi non feremus quoniam, habito quam cicius fieri posset consilio de predictis, quicquid inoffensa regis dignitate et absque exheredacione et gravi prejudicio subjectorum suorum et suo fieri posset filiali efficere promptitudine procuraret. Sicque adhuc episcopos ipsos (quod dolentes referimus) non sine sue salutis dispendio, eterni Regis obprobrio, carceratos dicitur detinere: a quibus eciam illi quorum regitur et utitur rex ipse consilio, si ei relaxacionem prelatorum non consulunt eorumdem, non existunt immunes. Preterea alia cordi nostro de ipsius regis actibus non indigne materia magne turbacionis accrevit,

quod, sicut noticie nostre ex relacione plurium magnatum innotuit, bona que Templarii in regno suo habent, que ad ordinem ipsius Templi pertinent, si bonus reperiatur, et alias ad dicte sedis disposicionem plenariam pertinere noscuntur, et que idem rex ad manus suas ad nostram requisicionem posuerat, non absque divine majestatis offensa et dicte sedis injuria diversis personis distribuit pro sue libito voluntatis. Verum ut ordinacio de predictis et aliis bonis Templariorum ipsorum consistentibus per singulas partes orbis per nos de fratrum nostrorum consilio, presenti in Christo karissimo filio nostro Philippo rege Francorum illustri, facta dum adhuc Pictavii residenciam faceremus, vestris sensibus fiat nota, scire vos volumus quod per dictum regem personis Templariorum ipsorum, mobilibus et immobilibus bonis in regno suo consistentibus nobis liberaliter redditis et dimissis, et ab eis manu sua ad nostram requisicionem amota, ac injuncto per suas patentes et diversas litteras omnibus suis justiciariis et subditis ut illis quos ordinaremus ad recipiendum predictas personas et bona Templariorum ipsorum, quam cicius essent requisiti per eos, traderent integraliter absque fraude, ordinavimus quod certe persone idonee pro inquisicione facienda contra ordinem et Templarios memoratos super execrandis excessibus, qui per ipsos commissi dicuntur, ac bonis recipiendis ipsorum, una cum prelatis ad hoc specialiter deputatis a nobis, ad idem regnum Anglie et universas alias partes orbis specialiter mitteremus in quibus Templarii aliquid habere noscuntur, intendentes ut eidem ordinacioni in brevi effectus debitus subsequatur. Cum itaque ab intimis cupiamus quod idem rex progenitorum suorum, qui erga Deum et Romanam ecclesiam zelo devocionis accensi cultum in regnis suis augmentare divinum, tueri ecclesiasticam libertatem, ecclesias et personas ecclesiasticas regnorum ipsorum fovere et protegere curarunt, salubria eligat vestigia imitari seque ostendat emulatorem fervidum per effectum, ac ejusdem sui genitoris exemplo, qui fide preclarus in Terre Sancte subsidium transfretando pro terre defensione predicte et nostri Salvatoris injuria ulciscenda in terra ipsa plagas sustinuit duras et vulnera seque mortis periculo offerre devotis affectibus non expavit, suas dirigat actiones, eundem regem rogamus et hortamur per alias nostras litteras in Filio Dei Patris ut super liberacione prelatorum ipsorum in parliamento per eum in proximo (ut audivimus) celebrando sic salubri consilio dirigatur sicque nobis promptitudine devota respondeat, quod responsio ipsa grata in oculis divine majestatis nostrisque affectibus sit accepta: et nichilominus, concessione predictorum bonorum (si qua facta sit, que nulla est ipso

jure,) per eum sine difficultate qualibet revocata de facto (sicut de facto processit), sic in conservacione ipsorum et aliorum bonorum Templariorum eorumdem consistencium infra terminos
[Fo. 60a.] regni sui efficaciter se gerat et habeat quod persone, quas pro predictis bonis recipiendis ad idem regnum suum celeriter auctore Domino transmittemus, bona ipsa (pro dicto ordine, si ea que ipsis Templariis imponuntur inveniantur veritate carere, alioquin conservanda pro terre predicte subsidio, pro quo fuerunt a conferentibus deputata,) habere pacifice valeant et percipere fructus et redditus eorumdem, ipseque propter hoc divine majestatis, cujus agitur in hac parte negocium, non incurrat offensam et in examine districti judicii non cogatur debitam reddere racionem: aperte predicentes eidem quod, quamcumque personam suam diligamus ex corde et quantumcumque suum et regni sui statum prosperum sicut proprium cupiamus et quelibet sua et regni ejusdem adversa, que personam nostram reputamus contingere, displiceant votis nostris et libenter ipsis paternis affectibus obviamus, detencionem prelatorum et devastacionem bonorum ipsorum dissimulare salva consciencia non possemus quin circa premissa adhiberemus remedium oportunum. Quare fraternitatem vestram rogamus, monemus et hortamur attente ac per apostolica scripta vobis mandamus quatinus, ejusdem regis in hac parte precaventes oneribus et periculis plurimis, que dicto regi ac aliis quorum regitur consilio possent ex premissis emergere, obviantes sapienter, [apud] ipsum regem ob divinam et apostolice sedis ac nostram reverenciam pro liberacione prelatorum ipsorum ac super concessione hujusmodi (si qua facta sit, que nulla est ipso jure, revocanda de facto sicut de facto processit,) et dictorum subornacione bonorum vestre prudencie studium efficaciter apponatis ipsumque ad id vestro consilio salubriter dirigatis; ita quod ex hoc rex ipse divine majestatis vitet offensam et dicte sedis ac nobis materiam turbacionis juste non preparet, cum premissa non possemus conniventibus oculis pertransire, vosque a Domino proinde premium consequi valeatis et prefate sedis ac nostram possitis benedictionem et graciam vobis non immerito vendicare. Ceterum quia in adventu capellani predicti ad nostri apostolatus presenciam venerabilis frater noster Arnaldus Pictaviensis episcopus, quem ad regnum predictum pro ipsius regis ac baronum regni predicti pace transmisimus, jam recedens de Curia versus partes ipsas arripuerat iter suum, litteras eidem regi ac vobis nonnullisque aliis prelatis et baronibus transmisimus per eundem dicto regi ac vobis et ipsis presentandas, sibique mandavimus quod

apud eundem regem et vos ac eosdem prelatos et barones super premissis efficaciter laboraret. Data apud Silvam Majorem, Burdegalensis diocesis, iiij^to^ nonas Octobris pontificatus nostri anno tercio.

[*A debt to the Executors of John de Lovetot, senior.*]

BREVE REGIUM.—LOVETOT.

Rex etc. episcopo Karleoli, salutem. Mandamus vobis, sicut alias, quod de bonis ecclesiasticis Nicholai de Lovetot, clerici vestri, in diocesi vestra fieri faciatis C l libras et illas habeatis coram justiciariis nostris apud Westmonasterium a die Pasche in xv dies ad reddendum Nicholao de Sparkeford, Thome de Bynington et Johanni de Borham, executoribus testamenti Johannis de Lovetot senioris, de sexcentis libris, quas idem Nicholaus de Lovetot in curia domini E. regis, patris nostri, coram justiciariis suis apud Westmonasterium in octabis Sancte Trinitatis anno regni sui decimo octavo cognovit se debere eidem Johanni de Lovetot: et unde ei reddidisse debuit in crastino Animarum proximo sequente, C libras; et in crastino Purificacionis Beate Marie anno regni predicti regis, patris nostri, xix°, C libras; et ad festum Pasche proximo sequens, C libras; et in octabis Sancti Michaelis proximo sequentibus, L libras; et a die Pasche in xv dies anno regni predicti regis, patris nostri, xx^mo^, L libras; et in octabis Sancti Michaelis proximo sequentibus, L libras; et a die Pasche in xv dies anno regni predicti regis, patris nostri, xxj^mo^, L libras; et in octabis Sancti Michaelis proximo sequentibus, L libras; et a die Pasche in xv dies anno regni predicti regis, patris nostri, xxij°, L libras. Et illas ei nondum reddidit, ut dicunt. Et unde vos ipsi mandastis justiciariis nostris apud Westmonasterium a die Sancti Michaelis in v dies, quod sequestrastis in manum nostram pro debito nostro per breve nostrum de scaccario omnia bona ecclesiastica predicti Nicholai in diocesi vestra existencia. Et sciatis quod, nisi hoc mandatum nostrum diligencius exequamini, graviter ad vos capiemus. Et habeatis ibi hoc breve. Teste R. de Hengham apud Westmonasterium, xxviij die Januarii anno regni nostri secundo.

RETORNUM.—De bonis ecclesiasticis Nicholai de Lovetot, clerici, nichil ad presens facere possumus eo quod habemus breve regium de scaccario ad levandum de bonis ecclesiasticis ejusdem ad opus domini nostri regis C libras, que vix infra biennium levari poterunt de eisdem.

[*For provisions received by the Bishop from the King's clerk.*]

LITTERA OBLIGATORIA DOMINO JACOBO DE DALILEGH.

Pateat universis quod nos J., miseracione divina Karleolensis episcopus, tenemur domino Jacobo de Dalilegh, clerico domini nostri regis, in xl libris sterlingorum pro victualibus emptis et receptis ab eodem, solvendis eidem vel suo certo attornato presentes litteras deferenti apud Karleolum terminis infrascriptis: videlicet, medietatem ad festum Sancti Michaelis a data presencium proximo futurum et aliam medietatem ad festum Pasche proximo sequens. Ad quam quidem solucionem, ut premittitur, fideliter faciendam obligamus nos, executores nostros, ac omnia bona nostra ubicunque fuerint inventa. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus duximus apponendum. Data apud Rosam, v^to^ die Aprilis anno regni regis E. filii regis E. secundo.

[*Appointment of proctors to represent the clergy of the diocese of Carlisle at the Parliament to be held at Westminster.*]

Universis pateat per presentes quod nos, clerus Karleolensis diocesis, ad interessendum in parliamento domini nostri regis, a die Pasche in unum mensem apud Westmonasterium celebrando, una cum ceteris prelatis, proceribus, magnatibus, ac clero regni Anglie, et ad faciendum et consenciendum hiis que tunc ibidem de communi consilio pro utilitate dicti regni contigerit ordinari, dilectos nobis in Christo magistrum Adam de Appelby, clericum, et dominum Robertum de Meburn, concanonicum de Lanercost, procuratores nostros speciales facimus et constituimus per presentes: ratum et gratum habentes et habituri quicquid iidem procuratores nostri nomine nostro, ut premittitur, duxerint faciendum. In cujus rei testimonium sigillum venerabilis patris Johannis, Dei gracia Karleolensis episcopi, procuravimus hiis apponi. Date Karleoli, xiij kalendas Maii anno Domini M° CCC^mo^ nono.

[Fo. 6ob.]

[*The Bishop excuses himself for several reasons from attending the present Parliament, and sends a proctor in his stead.*]

LITTERA MISSA DOMINO REGI.

Magnifico principi ac domino suo excellenti domino E., Dei gracia regi Anglie illustri, domino Hybernie, et duci Aquitannie, Johannes, ejusdem miseracione Karleolensis episcopus, salutem in Eo cui servire perhenniter est regnare. Litteris vestris regiis de

veniendo ad parliamentum vestrum apud Westmonasterium a die Pasche in unum mensem juxta Karleolum in crastino clausi Pasche reverenter receptis, ad dictum parliamentum, tum propter loci distanciam, temporis brevitatem, timorem invasionis Scotorum, necnon corporis infirmitatem, qua affligimur, venire non possumus in presenti, ex causis predictis veraciter impediti: quod pro malo, si placet, non habeat regia celsitudo, immo nos pocius dignetur habere benignius excusatos. Ad interessendum siquidem in dicto parliamento nomine nostro et pro nobis ad tractandum una cum ceteris prelatis, proceribus et magnatibus regni vestri in eodem et ad consenciendum hiis que ibidem unanimiter contigerit ordinari, dilectum clericum nostrum magistrum Adam de Appelby, latorem presencium, procuratorem nostrum constituimus et attornatum facimus specialem; ratum et gratum habentes et habituri quicquid idem clericus noster in premissis nomine nostro duxerit faciendum. Data apud Rosam, xiij kalendas Maii anno Domini millesimo trecentesimo nono.

[*Power of Attorney to take possession of the Bishop's manor of Meldreth (Cambs.) and let the same on lease.*]

Universis pateat per presentes quod nos Johannes, miseracione divina Karleolensis episcopus, ad recipiendum de Johanne Trayli, de Meleburne, manerium nostrum de Melreth et eciam omnia alia bona nostra, de quibus in litteris inter nos et dictum Johannem indentatis plenius continetur, et ad ordinandum de predicto manerio et illud dimittendum ad firmam, prout nobis magis viderit expedire, dilectum clericum nostrum, magistrum Adam de Appelby, procuratorem nostrum sive attornatum specialem ordinamus et facimus per presentes: ratum habentes et gratum quicquid idem nostro nomine in premissis duxerit faciendum. In cujus rei testimonium presentibus sigillum nostrum est appensum. Data apud Rosam, xv^mo^ kalendas Maii anno Domini M° CCC^mo^ nono.

[Aspatria V.—*Collation of Alan de Horncastle, with the reservation to the Bishop of lands and tithes in the parish hitherto accustomed.*]

Institucio domini Alani de Horncastro in vicaria de Aspatrik.

Johannes, miseracione divina Karleolensis episcopus, dilecto in Christo filio domino Alano de Horncastro, presbitero, salutem, graciam et benedictionem. Vicariam ecclesie parochialis de Aspatrik, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem

spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque vicarium perpetuum in forma juris instituimus in eadem : salvis nobis terris et decimis majoribus et minoribus infra parochiam ecclesie de Aspatrik antedicte hactenus consuetis et ecclesie nostre cathedralis Karleoli et nostra in omnibus dignitate. Data apud Rosam, vij° kalendas Maii anno Domini M° CCC^mo^ nono et pontificatus nostri septimodecimo.

Eodem die missa fuit littera inductionis domino archidiacono Karleoli.

[*The Abbot and Convent of Shap assent to the Bishop's ordinance for a vicarage in his confirmation of the appropriation to them of the church of Warcop.*]

SUBMISSIO ABBATIS ET CONVENTUS DE HEPP DE ECCLESIA DE WARTHECOPP.

Reverendo patri in Christo domino Johanni, Dei gracia episcopo Karleolensi, sui devoti filii abbas et conventus Vallis Magdalene de Hepp, salutem, reverenciam, obedienciam et honorem. Paternitatem vestram nobis merito predilectam credimus non latere qualiter vir nobilis dominus Robertus de Clifford, nostri monasterii advocatus, considerans collaciones progenitorum suorum esse tenues et exiles ad subportanda onera que incumbunt, advocacionem ecclesie de Warthecopp, vestre diocesis, cum suis juribus et pertinenciis ex assensu memorie venerande Edwardi, illustris regis Anglie, nobis contulerit intuitu caritatis ac ab eodem appropriacionis licenciam, quantum in ipso fuerat, procuraverit graciose, sicut in instrumentis nostris ipsimet vidistis plenius contineri. Cum igitur totus appropriacionis illius effectus ex vestra dependeat gracia speciali, nos, de vestre dominacionis benivolencia confidentes, advocacionem ecclesie memorate ac ordinacionem vicarie in eadem (ex mero consensu et unanimi nostri capituli) ac nos ipsos, tanquam patronos ecclesie sepedicte, vestre ordinacioni submittimus per presentes; ipsi vestre dominacioni, nobis semper benivole, humiliter supplicantes quatenus ad Dei honorem, nostre exilitatis subsidium et levamen dignemini de dicta ecclesia et suis pertinenciis, salva indempnitate ecclesie cathedralis Karleoli ac jurisdictionis vestre episcopalis in omnibus, ordinare : ratum et firmum habituri quicquid in premissis Domino inspirante duxeritis ordinandum. In cujus rei testimonium sigillum capituli nostri presentibus est appensum. Data in abbathia de Hepp, septimodecimo kalendas Maii anno Domini millesimo trecentesimo nono.

[Fo. 61a.]

[*Commutation of vows for a money payment in aid of a projected expedition of the Knights Hospitallers to the Holy Land.*]

TRANSCRIPTUM BULLE SUPER REDDICIONE VOTORUM.

Universis presens scriptum inspecturis officialis Karleolensis, salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos vidisse ac de verbo ad verbum diligencius legisse quasdam litteras sanctissimi patris domini nostri, domini Clementis pape Quinti, non cancellatas, non abrasas, non abolitas, nec viciatas in aliqua parte sui, set vera bulla plumbea filo canapis more curie Romane pendente bullatas, tenoris et continencie infrascripte. Clemens episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis et episcopis ad quos littere iste pervenerint, salutem et apostolicam benedictionem. Gerentes cordi negocium Terre Sancte ac intendentes solicite ad promocionem passagii quod per dilectos filios, magistros et fratres Hospitalis Sancti Johannis Jerosolimitani, in vernali tempore proximo futuro providimus faciendum et per ipsos prosequendum Deo duce per quinquennium secuturum, optinentes quoque de vestre circumspectionis industria fiduciam in Domino specialem, vobis et vestrum singulis commutandi dicto durante quinquennio cujusvis abstinencie et quarumcunque peregrinacionum vota (ultramarino dumtaxat excepto) in pecuniarium subsidium prestitum magistro et fratribus vel eorum procuratori pro dicto passagio exhibendo, cum super hoc ab eis vel eodem procuratore fueritis requisiti, dummodo condicione inspecta vovencium ac dicti passagii necessitate pensata, super quibus vestram conscienciam oneramus, precio vel precibus, amicicia, favore vel odio cujuscunque, nil citra hec super quibus faciat se unusquisque vestrum in examine districti judicii racionabilem agatur in fraudem vel diminucionem subsidii supradicti, plenam et liberam auctoritate presencium concedimus facultatem. Volumus autem ut hujusmodi pecuniarium subsidium prestandum, videlicet per voventes peregrinaciones easdem, ad tantam summam pecunie extendatur quantam voventes ipsi pro complendo voto peregrinacionis ejusdem personaliter expendissent; votum auctoritate hujusmodi abstinencie juxta illius arbitrium intendimus redimi, qui votum hujusmodi commutabit. De pecunia vero que habebitur pretextu concessionis hujusmodi fiat, quo ad tradicionem ipsius pecunie faciendam procuratori predicto et quo ad confectionem litterarum recepcionis dicte pecunie, necnon ad certificacionem camerarii nostri de tradite ipsi procuratori pecunie quantitate, sicut de alia pecunia que reponetur in archis vel truncis juxta ordinacionem contentam in aliis vestris litteris indulgenciali-

bus pro negocio passagii predicti concessis apercius continetur. Data Pictavii, iij idus Augusti pontificatus nostri anno tercio. In cujus rei testimonium sigillum officii nostri presentibus duximus apponendum. Datum etc.

[*Clergy in minor orders, who are promoted to benefices on condition that they proceed to the order of the priesthood in one year, shall not be compelled to do so for five years, provided they give one year's profits to the Hospitallers for the Holy Land.*]

TRANSCRIPTUM BULLE DE NON SUSCIPIENDIS ORDINIBUS AD QUINQUENNIUM.

Universis presens scriptum inspecturis officialis Karleolensis, salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos vidisse ac de verbo ad verbum diligencius legisse quasdam litteras sanctissimi patris domini nostri, domini Clementis pape Quinti, non cancellatas, non abrasas, non abolitas, nec viciatas in aliqua parte sui, set vera bulla plumbea filo canapis more curie Romane pendente bullatas, tenoris et continencie infrascripte. Clemens episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis et episcopis ad quos littere iste pervenerint, salutem et apostolicam benedictionem. Dignum reputamus et congruum ut eos qui ad Christi obsequia prosequenda se offerunt specialibus graciis honoremus. Intendentes igitur ut passagium quod per dilectos filios, magistrum et fratres Hospitalis Sancti Johannis Jerosolimitani, in vernali tempore proximo futuro in subsidium Terre Sancte providimus faciendum et prosequendum Deo duce per quinquennium secuturum, tanto libencius personarum ecclesiasticarum fulciatur auxilio quanto magis persone ipse favorem apostolicum senciant graciosum, dispensandi cum quibuscunque ad regimen parochialium ecclesiarum assumptis vel usque ad dictum quinquennium assumendis qui infra quinquennium ipsum fructus unius anni ecclesie parochialis quam singuli optinent eorum vel infra dictum quinquennium optinebunt, racione cujus haberent infra annum ad presbiteratum promoveri, dictis magistro et fratribus vel eorum procuratori pro subsidio dicti passagii exhibebunt, quod ipsi, dummodo infra annum ordinem subdiaconatus recipiant, non teneantur usque ad quinquennium a tempore hujusmodi suscepti regiminis racione ipsius ecclesie ad sacerdocium promoveri nec ad id a quoquo compelli possint inviti, qualibet confectione contraria non obstante, quocienscunque a prefato procuratore fueritis requisiti, plenam vobis et singulis vestrum concedimus auctoritate presencium facultatem. De pecunia vero que habebitur pretextu concessionis hujusmodi fiat, quo ad tradic-

ionem ipsius pecunie faciendam procuratori predicto etquo ad confectionem litterarum recepcionis dicte pecunie, necnon et quantum ad certificacionem camerarii nostri de tradite ipsi procuratori pecunie quantitate, sicut de alia pecunia que reponitur in archis vel truncis juxta ordinacionem contentam in aliis vestris litteris indulgencialibus pro negocio passagii predicti concessis apercius continetur. Data Pictavii, iij idus Augusti pontificatus nostri anno tercio. In cujus rei testimonium sigillum officii nostri presentibus duximus apponendum. Datum etc.

[Fo. 61b.]

[Bampton V.—*Resignation, through age and infirmity, of Roger de Barton.*]

Resignacio vicarie de Bampton.

Reverendo patri in Christo domino J., Dei gracia Karleolensi episcopo, suus devotus filius frater Rogerus de Barton, perpetuus vicarius ecclesie de Bampton in Westmeria, salutem, reverenciam, obedienciam et honorem. Gravi corporis invalitudine cum aliis incomodis que senem inconveniunt perurgente, onus michi impositum non valens de cetero sustinere, vicariam ecclesie memorate mera et spontanea voluntate in vestre resigno manibus sanctitatis, dominacionem vestram rogans humiliter et requirens quatinus, impotenciam meam pietatis oculis intuentes, me vestrum a predicta cura misericorditer absolvatis et abbati nostro, si placet, in caritatis visceribus commendetis. Valeat reverenda paternitas vestra per tempora longiora. Data apud Hepp, die Sanctorum Philippi et Jacobi anno Domini M° CCC^mo nono.

[*The Abbot and Convent of Shap present John de Appelby.*]

Presentacio ejusdem.

Venerabili in Christo patri domino J., Dei gracia Karleolensi episcopo, sui devoti filii abbas et conventus Vallis Magdalene de Hepp, salutem, obedienciam, reverenciam et honorem. Ad vicariam ecclesie de Bampton, in Westmeria, per resignacionem spontaneam fratris Rogeri de Barton, dudum vicarii ejusdem, vacantem et ad nostram presentacionem spectantem, dilectum nobis in Christo fratrem Johannem de Appelby, canonicum nostrum, vestre care paternitati tenore presencium presentamus, vestre dominacioni attencius supplicantes quatinus, personam presentati favorabiliter admittentes, dictam vicariam eidem conferre dignemini graciose. Data apud Hepp, die Sancti Johannis ante portam Latinam anno Domini millesimo trecentesimo nono.

[*Institution of the presentee.*]

INSTITUCIO FRATRIS JOHANNIS DE APPELBY IN VICARIAM DE BAMPTON.

Johannes, miseracione divina Karleolensis episcopus, dilecto in Christo filio, fratri Johanni de Appelby, salutem, graciam et benedictionem. Ad vicariam ecclesie parochialis de Bampton, nostre diocesis, vacantem, ad quam per religiosos viros abbatem et conventum de Hepp, veros patronos ejusdem, nobis presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis et perpetuum vicarium instituimus in eadem : salva ecclesie nostre cathedralis in omnibus dignitate. Data apud Rosam, nonis Maii anno Domini M° CCC^mo nono et pontificatus nostri septimodecimo.

Eodem die fuit littera inductionis directa domino archidiacono Karleoli pro eodem.

[*Ordination at Stanwix, May 24, 1309.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE STEYNWEGGES DIE SABATI QUATUOR TEMPORUM MENSE MAII ANNO DOMINI MILLESIMO TRECENTESIMO NONO ET PONTIFICATUS SUI SEPTIMODECIMO.

ACOLITI.

Frater Willelmus de Lonkeland, de ordine Predicatorum.
Johannes de Neuton.
Ricardus de Brampton.
Willelmus de Leysingby.
Petrus de Kirkoswald.
Ricardus de Graystok.

SUBDIACONI.

Johannes de Skelton, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam domini Ricardi de Kirkebrid, militis, concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

Thomas de Crosseby, ad titulum quadraginta solidorum sibi per cartam Willelmi de Smerdal concessorum : in judicio exhibitam et probatam.

Ricardus filius Ricardi Wayte, de Karleolo, ad titulum quatuor marcarum sibi per cartam Henrici Fourbour, de Karleolo, concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

Frater Willelmus de Lonkeland, de ordine Predicatorum.

Robertus de Brouham, ad titulum quinquaginta sex solidorum octo denariorum sibi per cartam Johannis de Hoby concessorum : in judicio exhibitam et probatam.

Johannes de Louther, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam magistri Willelmi de Brampton concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

DIACONI.

Robertus de Karlton, ad titulum quatuor marcarum sibi per cartam Johannis filii Yvonis de Karleolo concessarum : alias in judicio exhibitam et probatam.

Robertus de Newerk, de Karleolo, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Willelmi filii Henrici filii Yvonis de Karleolo concessarum : in judicio alias exhibitam et probatam.

Willelmus de Boghes, per dimissorias domini Eboracensis suum titulum testificantes.

[Fo. 62a.]

PRESBITERI.

Magister Johannes de Rommudeby, vicarius ecclesie de Kirkeby in Lonesdal, per dimissorias domini Eboracensis.

Frater Willelmus de Notingham, } canonici de Kertmel,
Frater Willelmus de Kendale, }
per dimissorias domini Eboracensis.

Reginaldus de Kyrkosewald, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Ricardi de Blencansopp concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

Frater Thomas de Goseford, de ordine Predicatorum.

Johannes de Culgayth, rector ecclesie de Denton, Karleolensis diocesis.

Thomas de Neubigging, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Roberti de Neubigging, fratris sui, concessarum : in judicio alias exhibitam et probatam.

Nicholaus Vailiett, de Castro Bernardi, per dimissorias domini Dunelmensis, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam magistri Johannis de Boghes concessarum : presencialiter in judicio concedentis.

Willelmus Garran, de Appelby, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam Thome de Hoton concessarum : alias in judicio exhibitam et probatam.

[Nether Denton R.—*Collation of John de Culgayth, saving the accustomed pensions to the Bishop and the Priory of Lanercost.*]

Institucio domini Johannis de Culgaythi in ecclesia de Denton.

Johannes miseracione divina Karleolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Johanni de Culgayth, ad omnes sacros ordines a nobis legitime ordinato, salutem, graciam et benedictionem. Ecclesiam parochialem de Denton, nostre diocesis, vacantem et ad nostram collacionem spectantem, tibi conferimus intuitu caritatis teque rectorem instituimus canonice in eadem: salvis nobis et successoribus nostris triginta tribus solidis quatuor denariis annuis ac priori et conventui de Lanercost triginta tribus solidis quatuor denariis annuis, consuetis et ab antiquo debitis in eadem, ac nostre Karleolensis ecclesie et nostra in omnibus dignitate. Data apud Linstok, ix kalendas Junii anno Domini millesimo trecentesimo nono et pontificatus nostri septimodecimo.

Eodem die fuit directa littera inductionis domino archidiacono Karleoli more solito pro eodem.

[Croglin R.—*The Rector has leave to put out his benefice to farm for three years, to enable him the better to contribute towards the expenses of the projected Crusade.*]

Licencia super non residencia rectoris de Croggelin.

Johannes etc. dilecto in Christo filio domino Symoni de Laton, presbitero, rectori ecclesie parochialis de Crogglyn, nostre diocesis, salutem, graciam et benedictionem. Ut de expensis necessariis, quas versus Terram Sanctam in proximo generali passagio facere decrevisti, prout nobis tua confessio patefecit, tibi possis uberius providere, ut ab ecclesia tua predicta per triennium a festo Nativitatis Sancti Johannis baptiste anno Domini M° CCC^mo nono licite te valeas absentare et predictam ecclesiam tuam magistro Johanni de Boghes, clerico nostro, per idem tempus ad firmam dimittere tibi licenciam concedimus specialem: tecum misericorditer dispensantes ut interim per nos, officiales nostros, seu per alios quoscumque ministros nostros in synodis et aliis convocacionibus quibuscumque aliqualiter non vexeris, proviso quod ipsa ecclesia debitis obsequiis non fraudetur et idoneum responsalem habeas loco tui. Data apud Lynstok, iij° kalendas Junii anno Domini supradicto et pontificatus nostri septimodecimo.

[Torpenhow V.—*The Vicar, being cited before the Bishop for subtraction of the chantry founded by the said Bishop's predecessor in his ordinance for a vicarage, binds himself by oath to maintain the chantry as it was instituted.*]

Contra Cantariam de Torpenhou.

Ad perpetuam rei memoriam sciendum est quod dominus Rogerus Peytevin, perpetuus vicarius de Torpennou, vocatus coram nobis Johanne, Dei gracia Karleolensi episcopo, ad diem Lune proximo post festum Translacionis Beati Thome martiris anno Domini M° CCC^mo nono, super subtractione cantarie per ipsum facta[1] in ecclesia de Torpennou predicta tractaturus in presencia nostra et nostri officialis Karleoli ac magistri Adam de Appelby et Roberti de Pikering, procuratoris magistri Willelmi de Pikering, postquam aliqualis altercacio super subtractione dicte cantarie in presencia predictorum fuerat facta ac post exhibicionem ordinacionis predecessoris nostri facte super dicta vicaria per nostrum predecessorem, dictus vicarius tale prestitit sacramentum :—Videlicet, quod singulis annis quibus fuerit ibidem vicarius inveniet tres presbiteros et unum subdiaconum, si ipsum absque magna difficultate invenire poterit : sin autem, unum clericum sufficientem, sicut decet, suis sumptibus exhibendum ; et quod trium presbiterorum celebracionem divinorum juxta formam dicte ordinacionis injunget fideliter absque fraude.

[Fo. 62b.]

[Castle Sowerby R.—*Admission of the Prior and Convent of Carlisle as rector in accordance with the provisions of the appropriation thereof.*]

Johannes miseracione divina Karleolensis episcopus dilectis in Christo filiis domino R. priori ecclesie nostre cathedralis Karleoli et ejusdem loci conventui, salutem, graciam et benedictionem. Ad ecclesiam parochialem de Sourby, nostre diocesis, vacantem per mortem quondam domini Henrici de Rither, dudum rectoris ejusdem, [quam] de expresso consensu et assensu clare memorie domini E. regis Anglie ac domini nostri domini E. Dei gracia regis Anglie, qui nunc est, vobis et usibus vestris perpetuo possidendam concessimus et appropriamus auctoritate pontificali ex certis causis et legitimis intuitu caritatis, vos, domine prior, nomine vestro et conventus predicti, admittimus et canonice rectorem instituimus in eadem juxta formam, vim et effectum ordinacionis nostre de ipsa ecclesia alias vobis facta : ecclesie nostre predicte dignitate ac jurisdictione nostra in omnibus semper salvis. Data apud Rosam,

[1] MS. "facte".

iij° nonas Augusti anno Domini M° CCC^mo^ nono et pontificatus nostri septimodecimo.

Eodem die directa fuit littera inductionis domino archidiacono Karleoli pro eisdem.

[*Presentation of John de Jargoho to this rectory by Anthony, patriarch of Jerusalem and bishop of Durham.*]

Venerabili in Christo patri J. Dei gracia Karleolensi episcopo A. permissione divina sancte Jerosolimitane ecclesie patriarcha et episcopus Dunelmie, salutem et fraterne dilectionis continuum incrementum. Ad ecclesiam de Sourby, vestre diocesis, vacantem et ad nostram presentacionem spectantem, dilectum nobis in Christo dominum Johannem de Jargoho, capellanum, fraternitati vestre caritatis intuitu presentamus, rogantes instancius quatinus prefatum dominum Johannem per hanc nostram presentacionem ad eandem ecclesiam velitis admittere et instituere in eadem. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Data apud Eltham, xvj die mensis Julii anno Domini M° CCC° nono, patriarchatus nostri quarto et consecracionis nostre xxvj°.

Ista littera presentatoria fuit directa domino Karleolensi episcopo in festo Sancti Laurencii anno predicto: et in crastino fuit concessa procuratori prefati domini Johannis littera inquisicionis in forma debita et consueta.

[*The Bishop's patronage is solicited in behalf of Alan de Penreth for preferment in his diocese.*]

LITTERA DEPRECATORIA UNIVERSITATIS PARISIUS.

Reverendo in Christo patri ac domino, domino Johanni Dei gracia Karleolensi episcopo, universitas magistrorum et scolarium Parisius studencium, dignam ac devotam in Domino reverenciam cum honore. Quia dignum esse estimamus et consentaneum racioni viros quos vita laudabilis, morum honestas, conversacio sancta, pericia litterature diuturno tempore decoravit, qui continua exercitacione merita meritis cumulare non desistunt, ad gradus honoris debiti provehi ac beneficiis congruis promoveri: et precipue piorum prelatorum incumbit officiis tales sibi subditos, fama et nomine insignitos, promovere et de patrimonio Jesu Christi providere. Hinc est quod magistrum Alanum de Penreth, Anglicum, devotum vestrum clericum, necnon de vestra diocesi oriundum, diu retroactis temporibus Parisius regentem in arcium facultate, quem moribus et sciencia refulgentem, virum integre fame et vite honeste, prout per sue conversacionis experienciam inter nos evidenter

existere et longo transacto tempore extitisse agnovimus, in tantum ut suis exigentibus meritis nostre universitatis bis officium rectorie honorifice gerebat, vestre paternitati merito recommendamus, prebentes saltem consonum et dignum testimonium veritati, nam peccat et qui promit mendacium et qui suffocat veritatem: una cum ipso ac pro ipso omni qua possumus precum instancia supplicantes quatinus eidem magistro, nondum in ecclesia Dei aliquod beneficium consequuto, in aliquo beneficio competenti et statui congruenti providere dignemini propter Deum, attendentes sanctam matrem ecclesiam nullas habere majoris precii margaritas quam personas idoneas, in quibus mores et sciencia maritantur. Tantum vestra clemencia pietatis intuitu et nostrorum precaminum interventu, que pro ipso affectuosissime offerimus, dignetur agere, ut prefatus magister apud vestram reverendam paternitatem nostras preces senciat profuisse, et vos ab Eo mereamini fructum pie remuneracionis accipere, penes quem non possunt bonorum operum premia deperire. Conservet Altissimus presidenciam vestram ecclesie sue sancte per tempora longiora. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus litteris duximus apponendum.

[Castle Sowerby V.—*The presentee of the Prior and Convent of Carlisle is instituted.*]

Institucio domini Alani de Frisington in vicaria de Sourby.

J. etc. Karleolensis episcopus dilecto in Christo filio domino Alano de Frisington, canonico, salutem, graciam, benedictionem. Ad vicariam ecclesie parochialis de Sourby, nostre diocesis, vacantem, ad quam per religiosos viros, priorem et conventum ecclesie nostre cathedralis Karleoli, veros patronos ejusdem, nobis legitime presentatus existis, te admittimus intuitu caritatis vicariumque perpetuum instituimus canonice in eadem: salva nostra ac prefate nostre cathedralis ecclesie in omnibus dignitate. Data apud Rosam, vij^mo^ idus Septembris anno Domini M° CCC^mo^ nono et pontificatus nostri septimodecimo.

Eodem die fuit directa littera inductionis ejusdem date domino archidiacono Karleoli in forma debita pro eodem.

[Fo. 63a.]

[*Writ prohibiting the Bishop from citing John, prior of Wetheral, to answer to the suit of Robert de Gyseburgh at the court of Rome.*]

Breve regium pro priore de Wederhal.

VIII° Kalendas Septembris anno Domini M° CCC^mo^ nono

recepit dominus J. Karleolensis episcopus breve regium infrascriptum pro priore de Wederhal in hec verba. Rex episcopo Karleoli et ejus officiali ac eorum commissariis, salutem. Cum, secundum consuetudinem in regno nostro hactenus contentam et approbatam, ullus de eodem regno trahi non debeat in causam extra idem regnum super hiis quorum cognicio ad nos pertinet ac frater Robertus de Gyseburgh, sicut accepimus, trahere nitatur dilectum nobis in Christo Johannem, priorem de Wederhale, que est cella abbatie Beate Marie Eboraci, in causam super hujusmodi extra idem regnum contra consuetudinem predictam, vobis districte prohibemus ne predictum priorem citetis vel citari procuretis ad comparendum coram quocumque judice extra idem regnum nec aliquid contra ipsum attemptetis vel attemptari presumatis in derogacione regie dignitatis nostre, maxime cum idem prior paratus sit infra idem regnum in omnibus stare juri. Et taliter vos habeatis in hac parte ne ad vos tanquam ad impugnatorem regii status nostri graviter capere debeamus. Teste meipso apud Westmonasterium, x^mo^ die Maii anno regni nostri secundo.

[*Nicholas de Lovetot's debt to the executors of John de Lovetot, senior.*]

BREVE REGIUM PRO LOVETOT.

Rex episcopo Karleoli, salutem. Mandamus vobis, sicut alias vobis mandavimus, quod de bonis ecclesiasticis Nicholai de Lovetot, clerici vestri, in diocesi vestra fieri faciatis C et l libras et illas habeatis coram justiciariis nostris apud Westmonasterium in octabis Sancti Michaelis ad reddendum Nicholao de Sparkford, Thome de Binyngton et Johanni de Borhan, executoribus testamenti Johannis de Lovetot senioris, de sexcentis libris, quas idem Nicholaus de Lovetot in curia domini E. regis, patris nostri, coram justiciariis suis apud Westmonasterium in octabis Sancte Trinitatis anno regni sui x^mo^ viij^o^ cognovit se debere eidem Johanni de Lovetot: et unde ei reddidisse debuit in crastino Animarum proximo sequente, C libras; et in crastino Purificacionis Beate Marie anno regni predicti regis, patris nostri, xix^o^, C libras; et ad festum Pasche proximo sequens, C libras; et in octabis Sancti Michaelis proximo sequentibus, L libras; et a die Pasche in xv dies anno regni predicti regis, patris nostri, xx^mo^, L libras; et in octabis Sancti Michaelis proximo sequentibus, L libras; et a die Pasche in xv dies anno regni predicti regis, patris nostri, xxj^o^, L libras; et in octabis Sancti Michaelis proximo sequentibus, L libras; et a die Pasche in xv dies anno regni predicti regis,

patris nostri, xxij°, L libras. Et illas eis nondum reddidit, ut dicunt. Et sciatis quod nisi hoc mandatum nostrum plenius exequamini, graviter ad vos capiemus. Et habeatis ibi hoc breve. Teste W. de Bereford apud Westmonasterium, xxvj die Aprilis anno regni nostri secundo.

RETURNUM.—Istud breve retornatum fuit in hunc modum. De bonis Nicholai de Lovetot, clerici, nichil fieri poterit eo quod omnia bona sua in nostra diocesi existencia sequestrata sunt ad opus domini nostri regis pro quodam debito C l librarum, in quibus idem Nicholaus tenebatur domino Waltero, Coventrensi et Lichfeldensi episcopo, cujus bona sunt in manu domini nostri regis seisita, prout in brevi de scaccario continetur.

[*The Bishop to pay at the Exchequer the proceeds (£32) of the sale of the autumnal fruits of Lovetot's benefice of Kirkoswald, in part payment of a debt due to Walter, bishop of Coventry and Lichfield, etc.*]

BREVE REGIUM PRO LOVETOT.

Rex episcopo Karleoli, salutem. Mandamus vobis quod illas xxx^ta^ ij libras pro quibus fructus autumpnales ecclesie de Kirkoswald, que est magistri Nicholai de Lovetot, de anno preterito ad mandatum nostrum vendidistis in parte solucionis C l librarum, prout nobis constat per returnum vestrum a die Sancti Hillarii proximo preterito in xv dies, de quodam debito CCC librarum in quibus idem Nicholaus tenebatur Waltero, Coventrensi et Lichfeldensi episcopo, nuper thesaurario Anglie, cujus terre et tenementa, bona et catella simul cum debitis suis quibuscumque, certis de causis, in manu nostra existunt, habeatis per aliquem de vestris ad scaccarium nostrum apud Westmonasterium in crastino Sancti Michaelis juxta ordinacionem nostram ibidem solvendas; et interim de bonis et beneficiis ecclesiasticis predicti magistri Nicholai in episcopatu vestro fieri faciatis C xviij libras residuas de debito predicto et eas habeatis ad predictos diem et locum in forma predicta solvendas. Et de eo quod breve nostrum, alias inde vobis directum, debite execucioni demandare nec illud coram baronibus de scaccario nostro in crastino clausi Pasche proximo preterito retornare curastis quamplurimum admiramur. Per quod vobis in fide et dilectione, quibus nobis tenemini, mandamus quatinus mandatum istud exequamini cum effectu, ut diligenciam vestram in hac parte debeamus merito commendare: remittentes ibi tunc hoc breve et aliud breve. Teste T. de Cantebrigg apud Westmonasterium, xviij° die Julii anno regni nostri tercio.

RETURNUM.—Triginta duas libras de fructibus anni prefati levatas vobis mittimus per presencium portitorem ; et ante recepcionem hujus brevis decime hujus anni juxta consuetudinem patrie vendebantur, ita quod ante festa Purificacionis et Pentecostes nichil levari poterit de eisdem.

[*The Bishop is ordered to cite the Abbot of Jedburgh to answer the executors of Nicholas de Ewelle, late rector of Wigton, for a debt of £48.*]

BREVE REGIUM PRO ABBATE DE JEDD'.

Rex episcopo Karleoli, salutem. Mandamus vobis quod venire faciatis coram justiciariis nostris apud Westmonasterium in crastino Animarum abbatem de Jedd', clericum vestrum, ad respondendum magistro Johanni de Boghes, Willelmo de Aykheved, Nicholao de Derleye et Roberto de Blencou, executoribus testamenti Nicholai de Ewelle, nuper persone ecclesie de Wyggeton, de placito quod reddat eis xlviij libras, quas eis injuste detinet, ut dicunt: et unde vicecomes noster Cumbrie mandavit justiciariis nostris apud Westmonasterium in octabis Sancte Trinitatis quod predictus abbas clericus est et non habet laicum feodum in balliva sua ubi potest summoneri. Et habeatis ibi hoc breve. Teste W. de Bereford apud Westmonasterium, xvij die Junii anno regni nostri secundo.

RETURNUM.—Abbatem de Jedd' ad ecclesiam suam de Artereth, nostre diocesis, citari fecimus et eidem injunximus quod sit coram justiciariis vestris ad diem in hoc brevi contentum.

[Fo. 63b.]

[*Record of a suit for alimony by Isabel, wife of John de Graystok. As he professed himself ready to receive her back to his marital affection and intercourse, her suit was rejected.*]

In Dei nomine, amen. Peticio domine Isabelle, uxoris domini Johannis de Graystok, nobis Johanni Dei gracia Karleolensi episcopo dudum exhibita continebat quod dictus dominus Johannes maritus suus ipsam absque causa racionabili a suo consorcio maritali abiciens eidem alimenta debita inhumaniter jam subtraxit et sibi ministrare recusat, sepius requisitus: super quo a nobis sibi justiciam fieri postulavit. Ad cujus peticionem prefatum dominum Johannem, ut oportuit, ad proximum diem juridicum ante festum Sancti Johannis baptiste anno Domini M° CC^mo nonagesimo septimo coram nobis in ecclesia nostra cathedrali Karleoli per decanum nostrum Cumbrie ad respondendum prefate domine Isabelle super sibi obviendo citari fecimus et vocari. Quibus die

et loco dicto domino Johanne per magistrum Robertum de Blencou, procuratorem suum legitime constitutum, dictaque domina pariter convenientibus coram nobis, procurator dicti domini Johannis libellum petiit et habuit per decretum. Dicta vero domina per articulum juxta libellum dicto procuratori nomine domini sui traditum petiit expensas necessarias quoad litem et alimenta sibi decerni, presertim cum nulla bona habeat unde ali possit seu prosequi litem suam. Super qua peticione altercacione habita aliquali, prefiximus dicto domino Johanni in personam sui procuratoris predicti proximum diem juridicum post instans festum Sancti Johannis baptiste, loco quo prius, coram nobis vel commissario nostro ad respondendum dicto articulo et ad deliberandum super dicto libello sibi tradito proximum diem juridicum post instans festum Sancte Margarete, loco quo supra, et utrique parti ad faciendum ulterius quod justicia suadebit. Dictis vero partibus, ut supra, convenientibus coram nobis, loco quo prius, proximo die juridico post festum Sancti Johannis baptiste, predictus procurator nomine domini sui et suo quoad articulum sibi nomine domini sui traditum super alimentis prefate domine prestandis respondendo dicebat et asseruit dictum dominum suum esse paratum prefatam dominam Isabellam admittere et eam maritali affectione, prout decuit, pertractare ad ipsius domine infamiam cicius abolendam. Quo audito, prefata domina Isabella dixit expresse se nolle prefato domino Johanni aliqualiter adherere seu secum stare, immo hoc facere penitus contradixit, nullam causam proponendo ob quam illud fieri non deberet: et sic ab ulteriori prosecucione recessit. Super quibus prefato domino Johanni ad peticionem sui procuratoris predicti litteras nostras testimoniales concessimus has patentes. Data Karleoli, in crastino Sancti Johannis baptiste anno Domini supradicto.

[*The Bishop, as administrator of the estate of Adam de Twyneham, an intestate, who was heir and executor of Robert de Yanewyth, formerly sheriff of Westmorland, is commanded to pay at the Exchequer a debt due from the said sheriff.*]

BREVE REGIUM PRO REGE.

Rex episcopo Karleoli, salutem. Sciatis quod de illis xxj *li.* iij*s.* qui per summonicionem scaccarii nostri requiruntur de herede et executore Roberti de Yanewyth, quondam vicecomitis Westmerie, defuncti, Adam de Twyneham, heres prefati Roberti, jam defunctus, ante mortem suam solvit ad scaccarium celebris memorie domini E. quondam regis Anglie, patris nostri, x *li.* per duas tallias de eodem scaccario, et adhuc restant nobis solvende xj *li.* iij*s.* de

debito predicto. Et ideo vobis mandamus, in fide et dilectione quibus nobis tenemini firmiter injungentes, quatinus de bonis et catallis predicti Ade, que ad manus vestras, ut accepimus, devenerunt pro eo quod idem Adam intestatus, ut dicitur, decessit, predictas xj *li.* iij*s.* sine dilacione levari faciatis, et denarios illos per aliquem de vestris mittatis ad dictum scaccarium nostrum apud Westmonasterium in crastino Sancti Michaelis nobis pro predicto Adam solvendos. Et hoc nullatenus omittatis: remittentes ibi tunc hoc breve. Teste T. de Cantebrigg apud Westmonasterium, xxj^mo^ die Julii anno regni nostri tercio. Per magnum rotulum in Westmonasterio et per ij tallias de scaccario.

RETURNUM.—Pecuniam in hoc brevi contentam domino Adam de Eglesfeld liberavimus ad scaccarium domini nostri regis nomine nostro solvendam, videlicet, xj *li.* iij*s.*

[*Ordination at Dalston, Sept. 20, 1309.*]

CELEBRACIO ORDINUM DOMINI JOHANNIS DEI GRACIA KARLEOLENSIS EPISCOPI IN ECCLESIA PAROCHIALI DE DALSTON, SUE DIOCESIS, DIE SABATI QUATUOR TEMPORUM MENSE SEPTEMBRIS ANNO DOMINI M° CCC^mo^ NONO ET PONTIFICATUS SUI OCTAVODECIMO.

ACOLITI.

Willelmus de Daker.
Thomas de Osmunderlawe.
Johannes filius Thome de Appelby.
Johannes de Crosseby.
Johannes filius Walteri de Karleolo.
Hugo de Talkan.
Frater Thomas de Burgh, de ordine Carmeli.
Willelmus de Levington.

SUBDIACONI.

Gilbertus de Askeby, ad titulum v marcarum sibi per cartam magistri Willelmi de Brampton concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Henricus de Hoton, ad titulum v marcarum sibi per cartam Thome de Hoton concessarum: in judicio exhibitam et probatam.

Hugo filius Thome Corour, de Karleolo, ad titulum iiij marcarum sibi per cartam Johannis de Capella, de Karleolo, concessarum: in judicio, etc.

Nicholaus filius Walteri de Karleolo, ad titulum v marcarum sibi per cartam Rogeri de Wylton, manentis in Bouneys, concessarum, etc.

DIACONI.

Frater Willelmus de Extildisham,
Frater Symon de Overton, } canonici de Hextildisham,
per dimissorias domini Eboracensis.

Johannes de Morlond, ad titulum v marcarum sibi per cartam Nicholai de Grendon concessarum : in judicio exhibitam et probatam.

Thomas de Crossebyg[erard], at titulum v marcarum sibi per cartam Willelmi de Smerdal concessarum, etc.

Walterus de Alvestan, Eboracensis diocesis, per dimissorias domini Eboracensis archiepiscopi suum titulum testificantes.

Frater Nicholaus de Nesham, de ordine Carmeli.

Johannes de Skelton, ad titulum quinque marcarum sibi per cartam domini Ricardi de Kirkebrid, militis, concessarum, etc.

Ricardus filius Ricardi le Gayte, de Karleolo, ad titulum iiij marcarum sibi per cartam Henrici le Furbur concessarum, etc.

Robertus filius Eudonis de Appelby, ad titulum iiij marcarum et xl denariorum sibi per cartam Johannis de Hoby concessorum, etc.

PRESBITERI.

Robertus de Carleton, ad titulum v marcarum sibi per cartam Johannis filii Willelmi filii Yvonis de Karleolo concessarum, etc.

Thomas filius Willelmi Corour, de Appelby, ad titulum v marcarum sibi per cartam magistri Willelmi de Brampton concessarum, etc.

Date Due

CAT. NO. 23 233 PRINTED IN U.S.A.

BX 5013 .C3 A5 vol. 12, 13 v.1
John of Halton, Bp. of Ca 010101 000
The register of John de Halton
0 1163 0181475 6
TRENT UNIVERSITY

BX5013 .C3A5 v. 12

Carlisle, Eng. (Diocese) Bishop
The register of John de Halton,
bishop of Carlisle, A. D. 1292-1324

DATE	ISSUED TO

167289

167289